ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA

NEW IMPERIAL SERIES, VOL. XXIX

SOUTH-INDIAN INSCRIPTIONS

VOLUME III

MISCELLANEOUS INSCRIPTIONS FROM THE TAMIL COUNTRY

PART III

INSCRIPTIONS OF ADITYA I, PARANTAKA I, MADIRAIKONDA RAJAKESARIVARMAN, PARANTAKA II, UTTAMA-CHOLA, PARTHIVENDRAVARMAN AND ADITYA-KARIKALA AND THE TIRUVALANGADU PLATES OF RAJENDRA-CHOLA I.

(WITH THIRTEEN PLATES)

EDITED AND TRANSLATED

BY

RAO SAHIB H. KRISHNA SASTRI, B.A.,

ASSISTANT ARCHÆOLOGICAL SUPERINTENDENT FOR EPIGRAPHY.

MADRAS

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1920

[PRICE, Rs. 4.]

PART III.

SUPPLEMENT TO THE THIRD VOLUME.

X.—INSCRIPTIONS OF THE TIME OF RAJAKESARIVARMAN ADITYA I.

No. 89.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE GHRITASTHANESVARA TEMPLE AT TILLASTHANAM.[1]

The inscription registers a gift of 100 sheep for a lamp by Kaḍambamâdêvî, the wife of the chief Vikki-Aṇṇaṉ, who was the recipient of several royal honours and of the hereditary title Śembiyaṉ Tamiḻavêḷ from the Chôḷa king Râjakêsarivarman who 'overran Toṇḍai-nâḍu' and was the conqueror of 'kings that possessed many elephants (*pal-yâṉai-kôkkaṇḍaṉ*[2])' and from the Chêra king Sthâṇu Ravi.

The Tiruvâlaṅgâḍu plates state that the Chôḷa king Âditya I. defeated the Pallava Aparâjita and captured Toṇḍai-maṇḍalam from him. We also know that Âditya's son, Parântaka I., was called Parakêsari-varman and there is not therefore much doubt that the Râjakêsarivarman referred to in this inscription is Âditya I. The fact that he and the Chêra king Sthâṇu Ravi conferred honours on Vikki-Aṇṇaṉ suggests that these Chêra and the Chôḷa kings might have been contemporaries.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] தொண்டைநாடு பாவின[3] சொழன் பல்-
2 ய[ா]னைக்கொக்கண்டனு இன[4] ராஜகெஸரிவ்ருமனு-
3 லுஞ் செரமான கொத்தாணு இரவி[ய]ாலுந் தவிசுஞ் ச[ா]-
4 மரையுஞ் சிவிகையுந் திமிலையுங் கொயிலும் பொன[க]-
5 முங் காளமுங் களிற்றுநிரையுஞ் [ெ]சம்பியன்றமிழவெளெ-
6 ன்னுங் குலப்பியரும் பெற்ற விக்கிஅண்ணன்றெவிவான[5]
7 கடம்பமாதெவி திருநெய்த்தானத்து மாதெவர்க் கொரு நந்தாவிளக்[கி]-
8 லுக்[கு] குடுத்த ஆடு [நூறு] வ[ை]ாஹெஸ்வரரெகூ||—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! One hundred sheep were given for a perpetual lamp to the Mahâdêva (*i.e.*, *Śiva*) of Tiruneyttâṉam by Kaḍambamâdêvî, the wife of Vikki-Aṇṇaṉ who had received a (*feudatory*) throne (*tavisu* ?), fly-whisk, palanquin, drum (*timilai*), mansion, *pônagam* (*sumptuary allowance*), bugle, an army of male elephants and the hereditary title of Śembiyaṉ-Tamiḻavêḷ from Râjakêsarivarman, the

---

[1] No. 286 of 1911.

[2] Kôkkaṇḍaṉ which forms the second half of the adjunct *pal-yâṉai-kôkkaṇḍaṉ* appears independently used as a title in two early records at Veḷḷalûr in the Coimbatore district, of Kôkkaṇḍaṉ Ravi and Kôkkaṇḍaṉ Vîranârâyaṇa of the Chandrâditya family who were probably Chêra kings. It is not impossible that in the translation below we have to take பல்யானை கொக்கண்டன் as an adjective qualifying the Chêra king Sthâṇu Ravi.

[3] We have perhaps to correct this word into பாவின.

[4] Read ஞயின.

[5] Read யான.

Chôḷa (*king*) who overran[1] Toṇḍai-nâḍu and from the Kôkkaṇḍaṇ of (*i.e., the conqueror of kings that possessed*) many elephants, the Chêra king (*Śêramâṇ*) Sthâṇu Ravi. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 90.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE JNANAPARAMESVARA TEMPLE AT TIRUMEYJNANAM.[2]

This inscription is dated in the 2nd year of Râjakêsarivarman and records that the assembly of Nâlûr, a *brahmadêya* of Śêṟṟûr-kûṟṟam, sold for 25 *kâśu*, the *aṅgâḍikkûli*, *i.e.*, the market fees of the bazaar street, to the temple of Tirumayâṇam. On palæographical grounds we may attribute the record to the time of Râjakêsarivarman Âditya I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ ராஜகெஸரிவர்ம[ர்*]க்கு யாண்டு உ ஆவது செற்றூர்க்கூற்ற[த்து]
2 [வ்ரஹ்]மெயழி நாலூர் பட்டப்பெருமக்களுள்ளிட்ட பெருங்குதிப்பெருமக்களொ[ம்]
3 [ஏ]ங்களூர் திருமயானத்து ஸ்ரீமூலஸ்தானத்து மஹாதெவர்க்கு நாங்கள் விற்றுக்குடு-
4 [த்த எங்களூ]ர்க்கடைத்தெருவில் அங்காடிக்கூலியாவது [||*] புறவூர்நின்று கெல்லும் அரி[சி]-
5 [யு]ம் ம[ற்று]ம் அளப்பன கொடுவந்து விற்றுரைக் கா[சின்]வாய் நா[ழி] கொள்ளப்-பெறுவதா-
6 கவும் ம[ற்]றும் கிடந்து விற்பன குவா[ல]ால் நாழி கொள்ளப்பெ[றுவ]தாகவும் நிறுப்-பன நி-
7 றையால் ஒரு பலங் கொள்ளப்பெறுவதாகவும் வெற்றிலைக்கூடையால் ஒரொ பற்றும்
8 கூடையால்விரண்டு பாக்கும் கொள்ளப்பெறுவதாகவும் வட்டி[யால்] லொரொ[ரா] வி . .
9 த்துக்கொள்ளப்பெறுவதாகவும் [||*] இப்பரிசு இக்கூலி [வி]ற்றுக்குடு[த்து] இ[த்தெ]-வரிடைக் கொண்ட
10 காசு உறு இக்காசிருபத்தஞ்சுக்கும் வநாதிகா[வல் கொள்]ளப்[பெருவ]தாக[||*]இது ஸலெஹையாயும்
11 தனிப்புருஷராயும் தடுத்தாரை பஞ்சமஹாபாதகரெ தா[ன் வெண்டு] பொன் மன்றி[4] இருப்பித்-
12 கம் இக்கூலி வநாதிகாவற் பிடித்துக்கொள்ளப்பெ[ப]றுவ[த]ாக விற்று விலை-ஸாவணை செய்து
13 குடுத்தொம் பட்டப்[பெ]ருமக்களுள்ளிட்ட பெ[ரு]-
14 ங்குதிப்பெருமக்க[ளொ]ம் [||*] இது [பன்சா]ஹஸ்ரமாகெஷ[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, the great men of the big assembly which included the great *bhaṭṭas* of Nâlûr, a *brahmadêya* of Śêṟṟûr-kûṟṟam, sold the market-fees (*aṅgâḍikkûli*) of the bazaar-street in our village to the Mahâdêva (*i.e.*, *Śiva*) of the glorious Mûlasthâna at our village of Tirumayâṇam, thus:—

(L. 4.) From those who bring from outside villages and sell such articles as paddy, rice, *etc.*, (*which are sold*) by measuring, shall be received (*one*) *nâḷi* for each *kâśu* (*realised*) and for other articles placed on the ground and sold, (*one*) *nâḷi* shall be received on each heap (*kuvâl*). (*For*) articles (*sold*) by weight, one *palam* shall be received on each weighment (*niṟai*)[5]. From each basket of betel leaves, shall be received one *paṟṟu*; and two areca-nuts from each basket (*of them*). On each *vaṭṭi* of . . . . . shall be received.

---

[1] பரவின literally means "one who has spread." The word seems to be used here in the sense of "extended (his conquests to)" or "overran."

[2] No. 321 of 1910. The *puḷḷis* are marked throughout.

[3] Read ஸ்தான.

[4] For the meaning of the verb *maṟṟu*, see above, page 51, note 4.

[5] Winslow gives 100 *palams* as the equivalent of one *niṟai*.

(L. 9.) In this manner was this (*market-*)fee (*kûli*) sold over to, and 25 *kâśu* received from, this god. For this 25 *kâśu* (*given*), (*the temple*) shall receive (*the market-fee defined above*) till the moon and the sun (*last*).

(L. 10.) We, the great men of the big assembly including the great *bhaṭṭas*, sold and executed the sale-deed (*vilai-śrâvanai*) (*stipulating that*), if either the assembly or any single individual (*of the assembly*) obstruct this (*i.e., the collection*), all *Mâhêśvaras* (*assembled*) shall themselves levy (*a fine of*) gold as they choose, and even after collecting (*it*), shall retain possession of this fee as long as the moon and the sun (*last*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 91.—ON A PILLAR LYING IN THE MANDAPA IN A STREET AT TIRUNAGESVARAM.[1]

This is a record, in archaic characters, of Râjakêsarivarman *(perhaps* Âditya I.*)* dated in his 2nd year. It registers gifts made by the merchants (*nagarattâr*) of Kumaramârtâṇḍapuram to meet the cost of repairs to the enclosure (*called*) Mauna-kumaramârtâṇḍaṇ and the *gôpura* of Milâdudaiyârpaḷḷi. From No. 199 of the Madras Epigraphical collection for 1907 it appears that Kumaramârtâṇḍaṇ was a surname of the Pallava king Nandippôttaraiyar. In the word Milâduḍai-yârpaḷḷi we may have a possible reference to the Śaiva saint Meypporuṇâyaṇâr also called Milâḍudaiyâr. As the usual imprecation பன் ஶாஹஶ்ரரரகெ does not occur at the end of the inscription, it is much more probable that Milâdudaiyâr-paḷḷi was a Jaina temple than a Śaiva shrine called after Milâdudaiyâr.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ இராச-
2 கேசரிபர்ம[ர்ம]க்கு யாண்-
3 டு இரண்டாவது தென-
4 கரைத் திரைமுர்தாட்டு[2]-
5 க் குமரமாததாண்டபு-
6 ரத்து பெருநகரத்தொ-
7 ம் இவ்வூர் மிலாடுடையா-
8 ர்பள்ளியில் எங்கள் மெ-
9 [ள]னகுமரமாத்தாண்டனை-
10 ன [தி]ருச்சுற்றுலைக்குங்
11 கொபுரத்துக்கும புது-
12 க்குப்புறமாக இப்ப[ள்]ளி-
13 யின் கிழை நந்தவான-
14 த்துக்கும் மெலை நந்த-
15 வானத்துக்குமாக நகர-
16 த்தொங் கொள்ளும் வாரா-
17 வைகல் ஆண்டடுத்து
18 கொள்வது இத்திருச்சுற்று-
19 லைக்குங் கொபுரத்துக்கு-
20 [ம] புதுக்குப்புறமாக நக-
21 ரஅதுச்சையால் வை-
22 த்துககுடுத்தொம் [||+] இவ-
23 வாராவை(ய்)கல் கொள்-
24 கவென்று நகரத்தொ-
25 மாக தனி . . . . [3]னுக [சொ]-
26 ன்னனெ[4] இப்பள்ளி உடை-
27 யொம்மவ[ன]னெ[5] தான வெ-
28 ண்டு களத்து தான் வெணை-
29 டு பொன் மறையிலி ம-
30 ன்றப்பெருவதாகவும் க-
31 ங்கைக்கரை [6]ஆயரங் குரா-
32 லாக்கொன்றுன் பாவங் கெ[ர]-
33 ள்வதாகவும் இப்பரிசு சங்-
34 கிராதித்தவற் வைத்துக்கு-
35 டுத்தொம் குமரமாத்தாண-
36 டபுரத்து பெருநகரத்தொம்[||+]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Râjakêsari-varman, we, the great merchants (*nagarattôm*) of Kumaramârtâṇḍapuram in Tiraimûr-nâdu on the southern bank (*of the Kâvêrî river*), assigned and gave, with

---

[1] No. 222 of 1911.

[2] Read நாட்டு.

[3] The gap may be filled up with the letters ப்புருஷ.

[4] Read சொன்னனை.

[5] Read யொமவனெ.

[6] Read ஆயிர.

the consent of the guild, the income of every alternate year from the collection (*vârâvaigal*) which we, the merchants, are receiving on account of the flower gardens on the eastern and western sides of this *paḷḷi* (*temple*), for the benefit of the repairs (*pudukkuppuṟam*) to the sacred enclosure called Maunakumaramârtâṇḍaṇ and the *gôpura* of ours (*i.e., built by us*) in (*the temple*) Milâḍuḍaiyârpaḷḷi in this village[1].

(L. 22.) Should we, as a guild or a single individual (*of the guild*), propose to appropriate these collections (*presented to the temple*), the person among us[2] who is (*then*) in charge of this *paḷḷi* (*temple*) might levy any (*fine of*) gold himself and realize (*it*) from him openly at any place he likes; besides, (*the culprit*) shall incur the sin of one who kills one thousand tawny cows on the banks of the Gaṅgâ. We, the great merchants of Kumaramârtâṇḍapuram, have thus assigned and given (*the above-mentioned gift*) to last as long as the moon and the sun (*endure*).

No. 92.—ON A BOULDER IN FRONT OF A NATURAL CAVE AT VEDAL.[3]

This inscription is dated in the 14th year of Râjakêsarivarman and provides for feeding the female Jain ascetic Kanakavîrakurattiyâr, who was a disciple of Guṇakîrtti-Bhaṭâra, and her pupils. Veḍâl, called Viḍâl [*alias*] Mâdêvi-Ârândimaṅgalam in the inscription, is said to have been situated to the east[4] of Śiṅgapura-nâḍu. The archaic characters in which the record is written would indicate that Râjakêsarivarman must be identical with Âditya I.

The construction of the two sentences in the inscription is somewhat vague. The words "கொள்ளாதமையில்" in line 5 and "மாதெவிஆராந்திமங்கலமுடைய கநகவிரக்குரத்தியார்" in line 12f. have been evidently misplaced. For a proper and connected understanding of the sentences the first has to come after "பிள்ளைகளை நநூற்றுவர்க்கும்" in the same line and the second at the beginning of line 11.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||+] கொவிராசகெசரிபர்ம[ர்+]க்கு யாண்டு பதி[5]நாலாவது சி-
2 [6]கசபுரநாட்டுக்கீழ்வழி விடால் மாதெவிஆராந்திமங்கல-
3 மு[ ]டைய குணகிர்த்திபடாரர்வழி மாணாக்கியார் கனகவிர[க்கு]ரத்தி-
4 யாரையும் மவர்வழி மாணாக்கியாரையும் தாபிஸி[க]ள்[7] நாநூற்றுவர்க்கும்
5 கொள்ளாதமையில் இக்[கொயி]ற்பிள்ளைகளை நூற்றுவர்க்கும் வழிஇலாருங்
6 காத்தாட்டுவொமாறெம் [||*] எங்களு[டை]ய ஸ்வாரெக்ஷ இது இரக்ஷி[ப்*]ப[ர]-
ரடிகி[லை எ]ங்கள்
7 [த]லைமெலை[||×] மாதெவிஆராந்[தி]மங்கலமுடைய [கன]கவிரக்குரத்தியார்-
8 த் தங்க . ர் மகளாதனமையில் . . . .
9 முக்கியருமிது [கா]ப்பார்[||+] அவர்கள் ஸ்வாரெக்ஷ இதனை இரக்ஷிப்பார-
10 டிகி[லை] என் தலைமெலை[||+]

---

[1] In lines 18 to 20 the phrase இதநிருசுசற்றுலைக்குங் கொபுரத்துக்கும் புதுக்குப்புறமாக repeats the object of the grant unnecessarily. Consequently the phrase is not translated.

[2] The use of the words இப்பள்ளியுடையோமவனே in the peculiar sense given above suggests that while the body of merchants were the actual owners of the temple (see also l.8), one of them was in direct charge of it.

[3] No. 84 of 1908. [4] Compare *kilrali* (*i.e.* the eastern path or side) with *Uttarâpatha* and *Dakshiṇâpatha*, north and south respectively, of other records.

[5] The letter தி has also the vowel-sign *u* attached to it.

[6] A symbol resembling ப is seen at the beginning of this line; but it is not likely that it belongs to it.

[7] Read தாபஸிகள்.

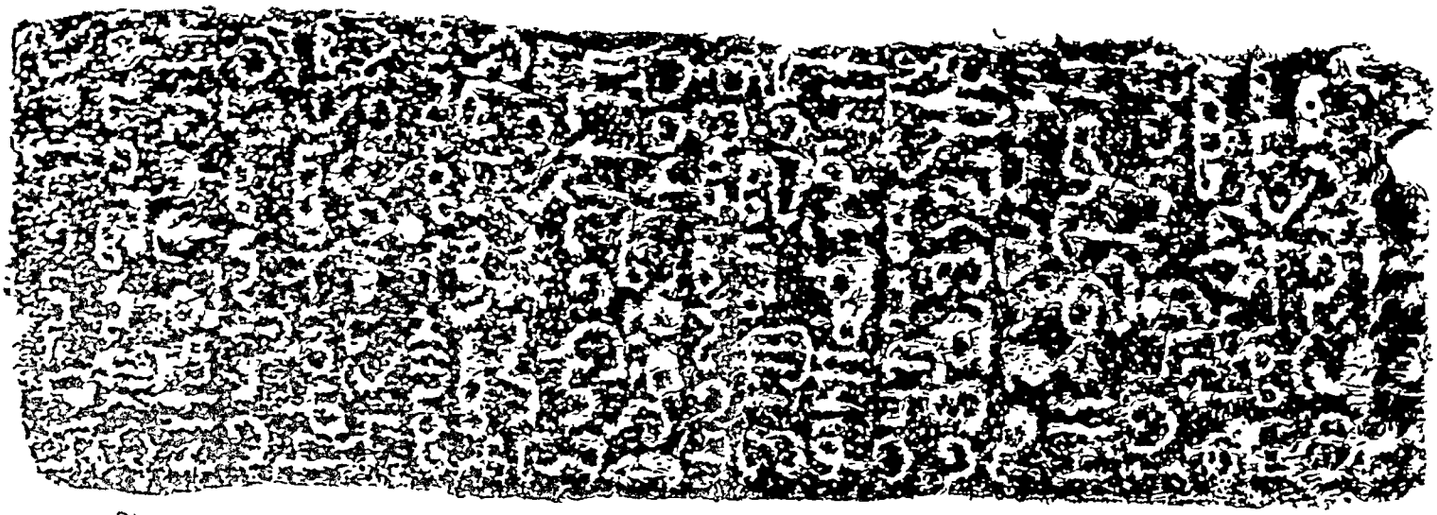

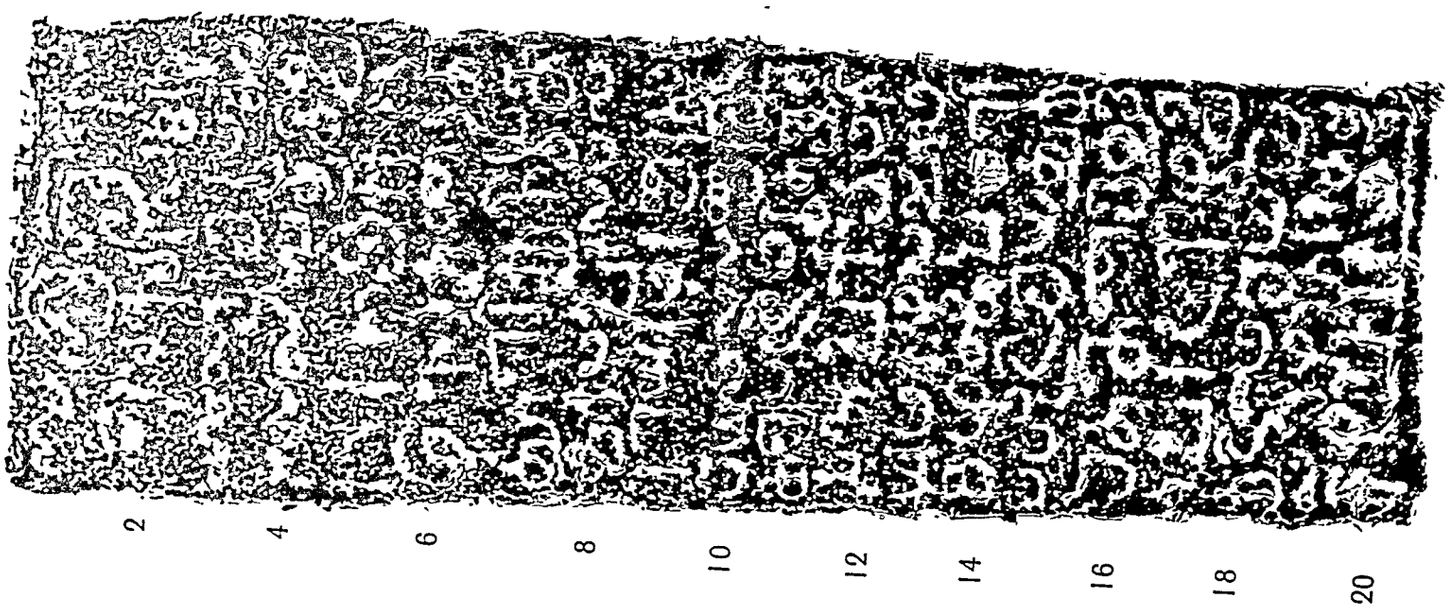

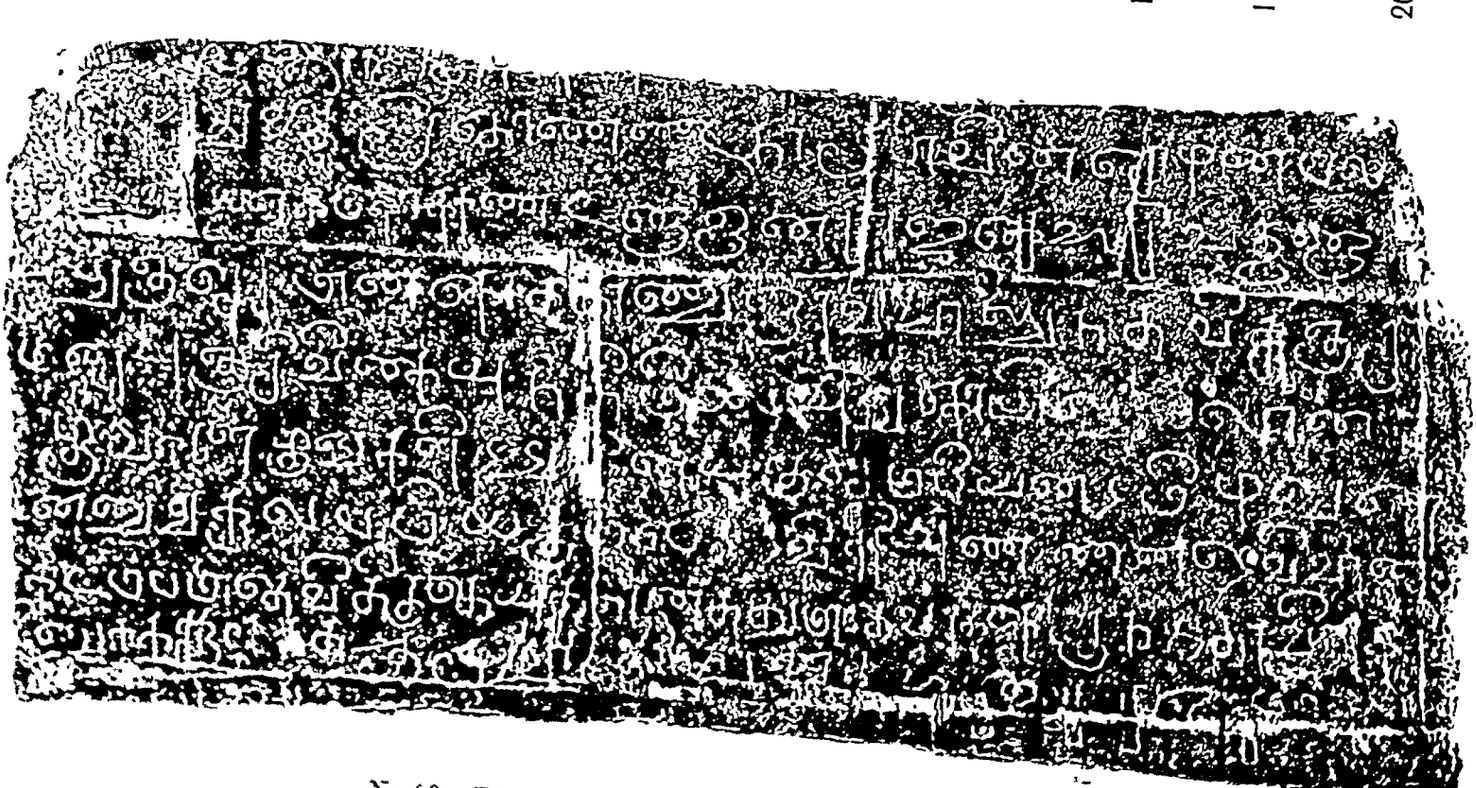

No. 89.—Tillasthanam Inscription of Rajakesarivarman (Aditya I).

SCALE ONE-SEVENTH.

On the side.

11 . . டதுங் காழாது[ம்+] மு-
12 தலாகிய மாதெவிஆ -
13 ராந்திமங்கலமுடைய
14 கநகவிரக்குரத்தியார் தங்-
15 கள மகளாராதிநமையில்
16 இதுவெல்லாந் தங்-
17 கள் காவல் [||+] இதனை திங்-
18 கு நினைத்தாந்[1] கங்[ரை+]கஇடைக் குமரிஇடை
19 எழுநூற்று காதமுஞ்செய்த பாவ-
20 ங கொள்வார் காவ[ல]துக்கு [பிழை]த்தா-
21 ராவார் ||—||வ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, the lay disciples (*of this school*), have undertaken to protect and feed Kanakavîrakurattiyâr, a female disciple and follower of Guṇakîrti-Bhaṭâra, of Viḍâl [*alias*] Mâdêvi-Ârândimaṅgalam on the eastern side (*kîḻvaḷi*) of Śiṅgapura-nâḍu and the lady pupils of her following, since there has been a disagreement between the five hundred pupils (பிள்ளை) of this *kôyil* (*monastery*?) and the four hundred female ascetics. (*This charity remains under*) our own protection. The sandals of those who maintain this (*shall rest*) on our heads.

(L. 7.) As Kanakavîrakurattiyâr of Mâdêvi-Ârândimaṅgalam is the daughter of . . . . the chief men of . . . . shall protect this. (*This shall be under*) their own protection. The sandals of those who protect this shall be on our heads. As Kanakavîrakurattiyâr of Mâdêvi-Ârândimaṅgalam is the daughter of you, *viz.*, Kâḷâṉ . . . and others, all this shall be (*under*) your watch. Those who think of injuring this (*charity*), shall incur the sin committed (*by the people living*) in the 700 *kâdam* between Gaṅgâ (*the Ganges*) and Kumari (Cape Comorin), and shall (*also*) be traitors to the king.

No. 93.—ON A SLAB SET UP IN FRONT OF THE SILAIYAMMAN TEMPLE AT NERKUNAM.[2]

This inscription, dated in the 24th year of Râjakêsarivarman, registers a grant of land for the upkeep of a tank at Neṟkuṉṟam on the eastern side of Śiṅgapura-nâḍu by Nambiyamallaṉâr, son of Nṛipatuṅgamaṅgalappêraraiyaṉ. The name Nṛipatuṅgamaṅgalappêraraiyaṉ and the archaic characters of the inscription make it very probable that the record is one of Râjakêsarivarman Âditya I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+] கொ-
2 [வி]ராசகெசரிவந[ர்+]க்கு
3 யாண்டு இருபத்து-
4 நாலலாவது[3] சிங்-
5 கபுரநாட்டுக்கிழ்வ-
6 ழி நெற்குன்றத்-
7 தூ[4] எரிக்கு நிருபதொ-
8 ங்கமங்கலப்பெ-
9 ரரையர் மகனார் நம்-
10 பியமல்லனார் செய்-
11 த எரி[ப்+]பட்டி[||+] மருதஞ்செ-
12 றுவுங் கொடுமாடி-
13 யும் கழுவலூ[5]ம்
14 இ[ம்+]முன்றும் எரி-
15 ப்பட்டி செயது கு-
16 டுத்தென் [||+] இது இ-
17 றங்க ஊரொழுங்
18 (க்)குடிமை செய்யி-
19 ல் எழா நரகத்து
20 கிழா நரகம்

[1] Read நினைத்தார். [2] No. 86 of 1908. [3] Read நாலாவது. [4] Read து. [5] Read லும்.

Second face.

21 புகுவொம் [||*] எரி[ப்*]பட்டி
22 இறக்குவானும் எழா
23 நரகத்து கிழா நரக-
24 ம் புகுவான் [||*] இது
25 காத்தா[1] ஆண்டான்
26 அடி என் முடிமெல-
27 ன |||— ஆனவாய்
28 தண்டமுள்ளிட்டு
29 எப்பெற்பட்ட மன்-
30 றுபாடும் எரிக்கெ கு-
31 [2]டுத்தென் நம்பி-
32 யம[ல்*]லனென் [||*] இது
33 இறக்குவானும் எ-
34 ழா நரகத்து கிழா நரக-
35 ம் புகுவான் [||*] உ[3]ரொமு-
36 ம் இது இறங்க கு[டி]-
37 மை செய்யில் [எ]ழா
38 நரகத்து கிழா நர-
39 கம் புகுவொம் இ-
40 து காத்தாண்-
41 டான் அடி என்
42 முடிமெனன் [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 24th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, the (*following gift of*) êrippaṭṭi (*viz., the fields*), Mârudañcheṟuvu, Koḍumâḍi and Kaḷuval was made by Nambiyamallaṉ, son of Nṛipatuṅgamaṅgalappêraraiyar, declaring these to be tank-land (*êrippaṭṭi*) for (*the maintenance of*) the tank at Neṟkuṉṟam on the eastern side (*kîḻvaḷi*)[4] of Śiṅgapura-nâḍu. If we, the villagers, assert our occupancy rights (*kuḍimai-śey*) (*in such a way*) as to reduce this (*charity*), we shall enter the hell lower than the seventh hell. He who reduces the *êrippaṭṭi* shall also enter the hell lower than the seventh hell. The feet of the person who protects and perpetuates this shall be on my head.

(L. 27.) I, Nambiyamallaṉ, gave, solely for (*the benefit of*) the tank, every kind of duty levied by the assembly (*maṉṟupâḍu*) including *âṇavây-daṇḍam*[5]. Whoso reduces this shall also enter the hell lower than the seventh hell. We, the villagers, also shall enter the hell lower than the seventh hell, if we assert our occupancy rights so as to reduce this (*charity*). The feet of him who protects and perpetuates this shall be on my head.

No. 94.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE AIRAVATESVARA TEMPLE AT NIYAMAM.[6]

The record belongs to the 24th year of the early Chôḷa king Râjakêsarivarman and has to be assigned to Âditya I. on palæographical grounds. It registers a gift of gold by Aḍigaḷ Gaṇḍaṉ Mâṟambâvai[7], queen of Nandippôttaraiyar of the Pallavatilaka race. The fact that this Pallava queen made a grant in the reign of the Chôḷa king suggests that the Pallavas had been completely subdued by this time, as stated in the Tiruvâlaṅgâḍu grant and that Nandippôttaraiyar, the husband of Mâṟambâvai, was also dead.

---

[1] Read [illegible].

[2] The syllable [illegible] was repeated by mistake at the beginning of this line and erased.

[3] Read [illegible].

[4] See above page 221, note 4.

[5] This term of taxation is not known from other inscriptions.

[6] No. 16 of 1899.

[7] No. 13 of 1897, the first line of which is written in smaller characters than the rest of the inscription, also mentions Mâṟambâvai making a gift of 12 *kaḷañju* of gold for a lamp to the goddess Piḍâri in the temple at Niyama-Mâgâḷam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி [ஸ்ரீ] [||*] [கொவிராச]கெசரி . . . . . [மாவெ]தவற்க்கு
2 ஐப்பிகை விஷுவும் சித்தி[ரை] . . . . . கு திருவ[மிர்து-
செத]ருள நெய் பால் தயிர்
3 ஐஞ்ஞ[ா]ழிச்செ[து]ம் திருவமிர்தும் திரு . . . . . ழாக்கும்
[பரிவ]ாரமுள்ளிட்டுத் திருவமிர்-
4 தரிசி பதக்கு நாலுழியும் மற்றுந் திருவமிர் . . . . . [வெ]ண்டுமவிச[த்து]-
க்கும் இந்நாளால் ஸ்ர[ா*]ஹ்ம[ணர்]
5 இ[ரு]பதின்ம[ரு]ண்பதாகவும் இத்தளிப்பணி[செய்]யும் மாணி[கள் வெ]த[வ] . . .
[ரை]யும் ஊட்டுவதாக
6 [ண்*]வத்தென் பல்லவகில[கரு]லத்து நந்திப்[பொ]த்தரையர் மஹாதெவியாரான-
வடிகள் கண்டன் [மாறம்]-
7 பாவையார் வைத்த பொன் . . . [1]ற்செம்மை ஐங்கழஞ்சு பொன்னுங் கழஞ்சின்-
வாய் பூவிலரைக்கால்
8 பலிசையாய் வந்த . . . பூவிலரைக்கழஞ்செயரைக்கால்(ப்) பொன்னுலும் இந்நா-
ளாலிப்படி செலு-
9 த்துவெனுய் இப்பொ[ன் கெ]ாண்டென் இ[த்]தளிப்பட்டுடையான் ஈஸ்ரக்காரணி
வாமவெ[உ]வன் திருவெ[வ]ண்காடனென்[||*]
10 இது பன்ம[ா*]ஹெஸ்ர[ாரகெஷ] |||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! . . . king Râjakêsari [varman]. . . . I, Aḍigaḷ Gaṇḍaṉ Mâṟambâvaiyâr, the great queen of Nandippôttaraiyar of the Pallavatilaka race, deposited[2] five *kaḷañju* of pure gold (*ûrkaṟchemmai-poṉ*)[3] . . . assigning five *nâli* of ghee, milk and curd for sacred offerings . . . to (*the god*) Mahâdêva (*Śiva*) on the equinoxial days (*Vishu*) in (*the months*) Aippigai (*Aippaśi*) and Śittirai . . . [*â*]*ḷâkku* . . . for sacred offerings and sacred . . . one *padakku* and four *nâḷi* of rice for sacred offerings to (*other gods*) including the subsidiary (*deities*); again for sacred offerings . . . and other required food of the gods (*avišu*), so that on those days twenty Brâhmaṇas may take food and boys (*mâṇigaḷ*)[4] [and the devotees] (*dêvaraḍiyâr*) who do service in this temple may be fed.

(L. 7.) And I, Îśvarakkâraṇi Vâmadêvaṉ Tiruveṇkâḍaṉ, the priest (*paṭṭuḍaiyâṉ*) of this temple, received the gold (*assuring the donor*) that from the gold, (*viz.*,) half *kaḷañju* and one-eighths at each *pû* (*crop*), accruing as interest at (*the rate of*) one-eighth every *pû* (*crop*) on each *kaḷañju*, I shall maintain (*the charity*) thus (*described*) on these days. (*This gift is placed under*) the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

XI.—INSCRIPTIONS OF PARAKESARIVARMAN PARANTAKA I.

No. 95.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE ABHIRAMESVARA SHRINE AT TIRUVAMATTUR.[5]

This inscription is dated in the 3rd year of Parakêsarivarman and registers a gift of gold by a certain Gaṇḍarâditta Pallavaraiyaṉ to the temple at Tiruvâmâttûr, which was a *dêvadâna* in Mîvaḷi-Vâvalûr-nâḍu, a subdivision of Aruṷânâḍu.

---

[1] ஊற்கற்செம்மை occurs in other inscriptions.

[2] வைத்தேன் in line 6 and வைத்த in line 7 cannot both be translated. Either of the two must be cancelled.

[3] Literally, good gold tested by the touch-stone of the town.

[4] In Malabar, even now, the chief priest of a temple in the discharge of his temple duties is helped by a number of boys who are generally the students of the Vêda, *i.e.*, *brahmachârins*.

[5] No. 425 of 1903.

Gaṇḍarâditta Pallavaraiyaṉ was evidently an officer of Gaṇḍarâditya who is known from copper-plate records to have been the second son of king Parântaka I. Parakêsarivarman of this record may have, therefore, to be identified with Parântaka I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெ[க]சரிபந்ம[ர்*]க்கு யாண்டு ௩ ஆவது அருவாநாட்டு மிவழிவாவ-
ஊர்நாட்டு தெ-
2 வதான[ம்*] திருவாமாத்தூர்ப்[ெ]பருமா(ன்)னடிகளுக்கு முட்ட[நா]ட்டுக் கற்ப்[பூ]ண்டி-
நாடுடைய பரபூ-
3 மிகன் மல்லனுகிய கண்[ட]ராதித்தப்பல்லவரையன் சந்திராதித்தவல் எரிவதாக
வச்[ச*]
4 நொந்தாவிள[க்*]கொன்றுக்கு வச்ச பொ[ன்] பத்து [||*] இப்பொன் குடுக்கவும்
[1]ரக்ஷிகடவார் ஸவெையும் ஊரு-
5 ம் தெவர்கன்மிகளும் [||*] வ்ரதாஹெஶ்வரரகெ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Parabûmigaṉ Mallaṉ *alias* Gaṇḍarâditta Pallavaraiyaṉ, the chief of Kaṟpûṇḍinâḍu in Muṭṭa-nâḍu deposited ten gold (*poṉ*) (*coins*) for burning as long as the moon and the sun (*endure*) one perpetual lamp which (*he*) had placed in (*the temple of*) the lord of Tiruvâmâttûr (*which was*) a *dêvadâna* in Mîvaḷi-Vâvalûr-nâḍu (*a subdivision*) of Aruvâ-nâḍu. The (*members of the*) assembly, the villagers (*ûr*) and the temple servants (*dêvarkaṇmi*) shall protect this gold paid (*by the donor*). (*The assembly of*) all *Mâheśvaras* shall protect (*this charity*).

No. 96.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE IN THE CHANDRASEKHARA TEMPLE AT TIRUCHCHENDURAI.[2]

In this inscription which is dated in the 3rd year of Parakêsarivarman, we have a reference to the construction of the Śiva temple at Tiruchchenduṟai which was a *brahmadêya* suburb of Îśânamaṅgala, by Pûdi Âdichchapiḍâriyâr (Âdityapiḍâri). This lady is here distinctly called the daughter of Teṉṉavaṉ Iḷaṅgôvêḷâr (another name of Maṟavaṉ Pûdiyâr)[3] and the queen of Arikulakêsariyâr, the son of Śôḷa-Perumâṉaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.). Consequently, Parakêsarivarman to whose reign the record belongs is Parântaka I. It may be noted that the 60 *kaḷañju* of gold granted by Pûdi Âdichchapiḍâri for sacred offerings to the god, was weighed by a stone called after Veḍêlviḍugu which was the surname of the Pallava king Teḷḷâṟṟeṟinda Nandippôttaraiyar.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*]கொ[4] பரகெசரிபன்ம்மக்கு[5] யாண்டு ௩ ஆவ-
2 து இவ்வாண்டு சொழபெருமானடிகள் மகனார் அரிகுலகெச-
3 ரியார் தெவியார் தென்னவனிளங்கொவெளார் மகளார் பூதிஆதிச்ச-
4 பிடாரியார் பிரமதெயம் பிரமதெயம்[6] ஈசானமங்கலத்து திரு-
5 ச்செந்துறை தாம் எடுப்பிச்ச கற்றளி பெருமானடிகளுக்கு சென்னடை-
6 திருவமுதுக்கு முதலாக குடுத்த வெடெல்விடுகுகல்லால் களைப்பொன் அ-
7 றுபதின் கழஞ்சு [||*] இவ்வறுபதின் கழஞ்சு பொன்னும் ஈசானமங்கலத்-

---

[1] Read ரக்ஷிக்க கடவார்.

[2] No. 316 of 1903.

[3] *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 88, paragraph 90.

[4] A symbol resembling the Tamil letter *ô* is inserted between *kô* and *pa*.

[5] Read பன்மர்க்கு.

[6] பிரமதெயம் is repeated twice by mistake.

8 து பருடையொம கொணடு இபபொனனுல பலிசை கழஞ்சினவாய பூவி-
9 ல் தூணி பதக்கு நெலலாக ஆட்டு அறுபதி[ன*] கல நெல சூலகாலலால[1] காத்திகைப
10 அகப்பட முப்பதின கலமும பிசானம பங்கூனி[2]அக[ப*]பட மு[ப்*]பதின கல-
11 மும ஆக நெல அறுபதிந கலமும வந்ராதித்வத் அட்டுவொமானெ[ம*]
12 பரிடையயொம [||*] ப[த்*]தெட்டு குததல பழவரிசி குறுணி நாள திருவமு[து*]ககும
உச்சம-
13 பொதைக்குமமாக[3] [||*] இது பனமாஹேஸ்வராக்கெ[4] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Pûdi Âdichchapidâriyâr, daughter of Tennavan Ilangôvêlâr (*and*) queen of Arikulakêsariyâr (*who was*) the son of Śôla-Perumânadigal (*i.e.*, Parântaka I.), gave, in this year, sixty *kalañju* of (*pure gold called*) *tulaippon*[5] (*weighed*) by the (*standard*) stone Vedêlvidugu,[6] as capital (*from which*) sacred offerings at the holy shrine (*śennadai*) (*have to be provided*) to the lord of the stone temple constructed by her at Tiruchchendurai, (*a hamlet*) of Îśânamangala which was a *brahmadêya*.

(L. 7.) And we, (*the members of*) the assembly (*parudai*) of Îśânamangala, having received this sixty *kalañju* of gold, we (*the members of*) the assembly agreed to measure out as long as the moon and the sun (*endure*). sixty *kalam* of paddy per year (*measured*) by the *śûlakkâl*, *viz.*, thirty *kalam* at the end of *Kârttigai* and thirty *kalam* in the harvest (*pśânam*) at the end of Panguni—in all sixty *kalam* of paddy—as interest on this gold (*calculated*) at (*the rate of*) (*one*) *tûni* and (*one*) *padakku* of paddy on (*one*) *kalañju* for (*each*) *pû* (*crop*).

(L. 12.) One *kuruni* of old rice pounded ten or eight times shall be (*used each day*) for (*providing*) sacred offerings at the dawn (*nâl*) and in the mid-day (*uchcham*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 97.—ON A ROCK TO THE LEFT OF THE PAINTED CAVE AT TIRUMALAI NEAR POLUR.[7]

This inscription records that in the 4th year of Parakêsarivarman, two residents of Kaduttalai in the country called Irumadichchôlar Kannâdaga (Karnâtaka), gave four *kalañju* of gold for feeding a devotee in the Jain temple on the hill at Vaigâvûr in Pangala-nâdu which was a subdivision of Palakunrakôttam. The name Irumadichchôlar Kannâdaga indicates that the country in which Vaigâvûr was situated, was so called after Irumadichchôla who is perhaps to be identified with Parakêsarivarman in whose reign the record is dated. Irumadichchôla means 'the twice (*powerful*) Chôla' as Mummadichchôla, the surname of Râjarâja I. means 'the thrice (*powerful*) Chôla'. Parakêsarivarman Parântaka I. was actually the second powerful king in the Vijayâlaya line.

---

[1] Read சூலககாலால. [2] Read பஉகுனி. [3] Read குமாக. [4] Cancel the syllable க

[5] *Tulaippon* or *tulaimuraippon*, sometimes also preceded by the name of the stone on which it was tested or by which it was weighed, was apparently a term for pure gold. This is explained by the passage சுட்டு வெட்டிச் சூடுகுகு தந்து காச்சாறறிக கைசெலவது கழஞ்சிற்பொத்த துளைபபொன உரையும் துளையும வழுவாதது . . . நகரகலலால. . . பொன, *i.e.*, the gold துளைபொன which was heated, cut, melted (?), cooled after melting and made current, cut off from the *kalañju*, which was neither wanting in fineness nor in *tulai* (impression ?) and which was tested or weighed by the city stone." It occurs in a record of Râjarâja I. (No. 218 of 1911). It was evidently a practice to allow the currency of gold in any transaction only after putting it to test by special officers appointed for the purpose. It may therefore be presumed that *tulaippon* represented gold that had passed through this test. It is not unlikely also that an impression was always left on such gold as a hall-mark

[6] The correct form of this word is Viḍêlvidugu which is the surname of Tellârrerinda Nandippôttaraiyar.

[7] No. 66 of 1907.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||r] [கொப்]பரகேசரிபன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு நாலா-
2 வது பலகுன்றககொட்டதுப் பங்களுடு வை-
3 ய்காவூர்த திருமலைப்பள்ளியில் நிசதமொரு அடிகளமார்க்கு-
4 ச் சொரு வைத்தார்[1] இருமடிச்சொழர் கன்னடகக்கடுதலைஊர்
5 தெவகன்மி எரள புத்துகனும் மதுராந்தகக்கரம்புழா[ராந]
6 கடுத்தலைய சொமனியகன் சந்தயனியிரவனுமிவ்வி-
7 ருவொஞ் சந்திராதித்தருள்ளளவும நிர்க[2] வைத்தொமித-
8 னுக்கு நாறகழைஞ்சு பொன்னால் வந்த பலிசைய்யாலிப்ப-
9 ள்ளியாளவாரெ ஊட்டுவிக்க வைத்தொம் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we the two following persons (*viz.*) Êraṉ Puttugaṉ, a temple servant (*dêvakaṉmi*) of the village of Kaḍuttalai in Irumaḍichchôḷar-Kaṉṉâḍaga (*country*) and Madurântaka Karambuḷâr *alias* Sômanâyagaṉ Śandaiyaṉ Âyiravaṉ of Kaḍuttalai, provided to give food regularly[3] to one devotee (*aḍigaḷ*) in the Jaina temple (*palli*) on the sacred hill (*tirumalai*) at Vaigâvûr (*a village*) in Paṅgaḷa-nâdu (*which was a district*) of Palakuṉṟa-kôṭṭam. We deposited for this (*purpose*) four *kalañju* of gold to last as long as the moon and the sun endure, so that, with the interest accruing (*from this gold*), the managers of this *paḷḷi* shall themselves feed (*the devotee*).

No. 98.—ON A PILLAR IN THE INNER ENCLOSURE OF THE UJJIVANATHASVAMIN TEMPLE AT UYYAKKONDAN-TIRUMALAI.[4]

This inscription is dated in the 10th year of Parakêsarivarman. It registers gifts of sheep for lamps, made by Śembiyaṉ Mârâyaṉ, a *perundanam* of Vîraśôḷa Iḷangôvêḷâr of Koḍumbâḷûr, to the temple of Kaṟkuḍi in Nandivanmamaṅgalam. Kaṟkuḍi as the ancient name of Uyyakkoṇḍâṉ Tirumalai occurs in the hymns of the *Dêvâram*. Parakêsarivarman of this inscription has been identified with Parântaka I. in the *Epigraphical Report* for 1908–09, page 88.

TEXT.

1 கொபபரகெச-
2 ரிவ ந்ற்க்கு யாண்டு ய
3 ஆவது தெங்கரை வ-
4 ந்தெயம்[5] நந்திவந-
5 ம்மங்கலத்து திருகக்ற்-
6 கருடி வாரஷ்வுறற-
7 ககு உறத்தூற்கூற்ற-
8 தது கொடும்பாளூர்
9 வீரசொழ இளங்கொ-
10 வெளார் ெ[பரு]நதங-
11 த்துப் பெரானங் வீர-
12 நாராயணநான செம்-
13 [மிய]ந் மாராயங் இப்-
14 பரமெசுவரர்க்கு ஓ-
15 ரு திருநொந்தாவிளக்-
16 கு நிசதம் சூலவுழ-
17 ககால் உழகு நெய்[ய*]-
18 ட்டி சந்திராதித்தவல்
19 எரிப்பதாக வைத்த சா-
20 வா முவ[ர*] பெராடு தொண்-
21 ணூறு [||] தொணணூறு-
22 ங் கொணடு எரிப்பொ-
23 மானெம் தெ[வர்கன்]மி-
24 களொம் [||1] இவவா-
25 ண்டெ மெற்படி-
26 யாகெ பகல் விளக்கெரிய
27 வைத்த சாவா முவாப் பெ-
28 ராடு ஐமபது [||r] இவவாடு
29 ஐமபதும கொனடு[6] நிசத-
30 ம் சூலஉழக்கால் ஆழாக்கு நெ[ய்*]-
31 யடடி யெரிப்பொமாநொம
32 தெவாக[ன்*]மிகளொம் [||r] இது ப-
33 ந்தாஷ்வுறாறெகெ [||1]

---

[1] வைததோம் would be more appropriate. [2] Read திறக.
[3] In *South-Indian Inscriptions* (e.g., Vol. III, Part II, p. 146) this word is translated as 'daily.' It is doubtful if *nisadam*, which also sometimes occurs as *nisadi*, is to be taken as a Tamil corruption of the Sanskrit *nyata* or if it is only another form of *nichcham* (skt. *nitya*).
[4] No. 470 of 1908. [5] Read ஊதெயம். [6] Read கொண்டு.

TRANSLATION.

In the 10th year of (*the reign of*) king Parkêsarivarman, Pêrânan Vîranârâyanan, *alias* Śembiyan Mârâyan, a *perundanam* of Vîraśôla Ilangôvêlâr of Kodumbâlûr in Uraittûr-kûrram, gave ninety full-grown ewes which neither die nor grow old for a sacred perpetual lamp to be burnt regularly, as long as the moon and the sun (*endure*), with (*one*) *ulakku* of ghee supplied by (*the measure called*) *śûla-vulakku*, to the great god (Paramêśvara) at the sacred Karkudi in Nandipanmamangalam which was a *brahmadêya* on the southern bank (*of the Kâvêri*). Having received (*these*) ninety (*ewes*), we, the temple servants (*dêvarkanmi*), agreed to burn (*the lamp*). In this same year, the self-same person gave fifty full-grown ewes which neither die nor grow old, for burning a day-lamp (*in the same temple*). Having received these fifty ewes also, we, the temple servants, consented to burn regularly (*the lamp*), supplying (*one*) *âlâkku* of ghee by (*the measure called*) *śûla-vulakku*. This (*charity*) shall be (*under*) the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

No. 99.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE KHARAPURISVARA TEMPLE AT TIRUPPARKKADAL.[1]

This interesting record registers a gift of gold made by a military officer for strengthening the bund of a tank, by depositing on it the silt removed from that tank. The gift, however, appears to have been utilized subsequently for feeding four Brâhmanas in the local temple, for the merit of the four heroes who fell in a battle on the occasion when the donor Tîran Śennippêrarayan of Araiśûr made a frontal attack with his colleagues on the enemy, in a fierce battle (*aśukkadai*) fought at Vêlûr between Perumânadigal (*i.e.*, Parântaka I) and the allied Pândya and Ceylon kings. The result of the battle is not stated; but from the Udayêndiram plates published above, in Volume II, pages 375 ff., Parântaka I. is known to have conquered Madura after defeating its ruler the Pândya king Râjasimha and to have repulsed an army of the king of Lankâ (Ceylon), thereby earning for himself the surname Sangrâmarâghava. The Ceylon king who at this time must have sent his army in support of the Pândya could have been no other than Kassapa V. who, according to the traditional account given in the *Mahâwamsa*, would have reigned from A.D. 906 to 916 (*Journal of the Royal Asiatic Society for July* 1913, page 525 f.). The commencement of the reign of Parântaka I. has been fixed by Professor Kielhorn to lie between 15th January and 25th July A.D. 907.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொப்பரகெஸரிவர்மறகு யாண்டு பன்னிரண்டாவது கொட்டநாள் நூற்றிருபத்தொன்பது படுஊர்கொட்டத்து கூவதிபபாசுமாக்ய அமனிநாராயண[ச]சதுர்வ்வேதிமங்கலத்து . . . . . இவ்வாட்டைக குடுமபுவாரிகபபெரு[ம்*]கூளுங் தொட்ட[வ]ாரிகபபெரு[ம்*]கூளுங் கழனிவாரிகப-பெருமகூளும் வடகழனி-

2 வாரிகபபெருமகூளும் ஊட்டர்களும் விஶிஷ்டாகளும் உளளிட்ட உஹாஸலெயா பணியால் [இவ்]வாண்டு என்வாரிகளு செயகின்ற எரிவாரிகப்பெருமககளோம் சொழ-[நா]ட்டுப் பாமபுணிககூறற[த்]து [அவ்]ரசூர் அரைசூருடைய . . . . . ஈ தீரன் சேனனிபபொரையா பகல ஒனப[தரை]மாறி நிறை நூற்றிருபதின் கழஞ்சு பொன் கொண்டு இந்நூற்றிருபதி-

3 ன் கழஞ்சுப்பொன்னும் எம்முர் பெரிய எரி கரை மணணட்டுகின்ற ஒடகாயனமாக கிடுவதற்கு முதலாக கொண்டு இந்நூற்றிருபதின் கழஞ்சு பொன்னுமம் வ ந

---

[1] No. 693 of 1904.

வரதி[1]பாலெய் பாண்டியனும் ஈழத்தரையனும் வந்து பெருமானடிகளொடு வெஞ்சமர் அஸ்திகடைசெய்த நான்று இச்சென்னிப்பெரரையர் தாம் ெ[ந]ற்றி சென்ற இடத்துப் பட்ட செவகர் காரிமங்கலமுடையானுக்கும் வலிக்கு[ட்டி]க்கும் பெருநாயகனுககும் அழியாநிலை மாடம்பிக்கும் ஆக இந்நால்வரையும் சார்த்தி எம்மூர்

4 [பார்]யாற்றங்கரைத் திருக்கரபுரத்துப் பெருமானடிக[ள்] அமுதுசெய்யும்பொழுது தாமெடுப்பித்த சாலைமண்டகத்தெய் வெஃம் வல்ல சபூவி-கெ[ள]ய் கிசதி நால்வர் ஸ்ராஹ்ணிற்கு[2] நாலு கறியும் மெய்வெறு ஆழாக்கு நெய்யும் மெய்வெறு நாழிதயிரும் அட்டி ஆவந்தகாலமும் முட்ட[ா*]மெய் இப்பரிசு அமுரம் [3]உட்டுவிப்பொமாகவும் இவர்கள் அமுரம் உண்டபொழுது இவர்[க*]ளுக்கு மெய்வெறு இரண்டு க[ாயு]ம் இலையும் இடுவதாகவும் இப்பரிசு அமுரம் ஊட்டுவிப்பது [|†] உ நால்வர் ஸ்ரஹ்ணரையு-

5 ம் அ[வ்*]வவவாண்டு எரிவாரிகஞ் செய்யும் எரிவாரிகப்பெருமக்களெய் ஆவந்தகாலமும் கடைக்கண்டு ஊட்டுவிப்பா[ரா*]கவும் |·இ யநும் ரக்ஷித[ாரீ] சஷ்ணையெஞ் செய்த [4]ஸமும்மெய்[து*]வாராகவும் | இ யநுத்துக்கு விரொயஞ் செய்தார் மெஃகையிடைக்குமரியிடைச் செய்த பாவத்த[ப் ப]டுவாராகவும் | பணித்தொம் இவ்வாட்டை எரிவாரிகப்பெருமக்கள் உ[ள்ளி]ட்ட மஹாஸஹெயொம் ||| இதுகுறியுள்ளிருந்து இவ்வாட்டை எரிவாரிகப்பெருமக்கள் பணிக்க எழுதினென் யெ)ஷ்ன் சிவக்குறி நூறறெண்மனென் |||

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 12th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura)—the day of the gift (*kotta-nâl*[5]) (*being*) one hundred and twenty nine—at the command of the members of the great assembly which included (*in it*) the great men of the *wards-committee*, the great men of the *garden-committee*, the great men of the *fields-committee*, the great men of the *north-fields* (*vada-kalani*)-*committee*[6], the *Bhattas* and other distinguished men (*vishishtas*) of this year. . . . . Kâvadippâkkam *alias* Amaṇinârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam in Paḍuvûrkôṭṭam, the great men of the *tanks-committee*, who do the *êri-vâriyam* for this year, received from Araiśûruḍaiy[âṇ]. . . . . Tîraṇ Śeṇṇi-Pêraraiyar of Araiśûr in Pâmbuni-kûṟṟam (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu, one hundred and twenty *kalañju* weight of gold of nine and a half degrees of fineness[7].

(L. 3.) Receiving this one hundred and twenty *kalañju* of gold as a fund for paying the ferry-men depositing mud on the bund of the big tank of our village, we shall, from the interest accruing on this one hundred and twenty *kalañju* of gold, for (*the merit of*) these four servants (*viz.*,) Kârimaṅgalam-Uḍaiyâṇ, Valikkuṭṭi, Perunâyagaṇ and Aḷiyânilai-Mâḍambi who died when this (*i.e.*, *the above-mentioned*) Śeṇṇi-Pêraraiyar himself made a frontal attack on the occasion when the Pâṇḍya (*king*) and the king of Ceylon marched (*against*) Perumâṇaḍigaḷ and fought with him a deadly battle[8] at Vêḷûr, in the manner described below, feed regularly at the time when offerings are made to the lord (*perumâṇaḍigaḷ*) of our village of Tirukkarapuram, on

---

1 Read வரதி.

2 Read ஸ்ராஹ்ணர்க்கு.

3 Read ஊட்டுவி.

4 Cancel the letter ம் of ஸமும்.

5 The word கொட்டநாள் occurs for the first time. Other inscriptions use only நாள். The exact significance of the word is doubtful.

6 வடகழனி வாரிகப்பெருமக்கள். The function of this body as distinguished from கழனிவாரிகப்பெருமக்கள் is not clear.

7 மாறி is the word actually used. It has been taken to correspond to the modern மாற்று.

8 அஸ்திக்கடை செய்தநான்று. The translation of this phrase by "a deadly battle" is purely conjectural. It is not found in the dictionaries. The word may also mean "a fight on elephants."

the bank of the Pâryâṟu[1], in the feeding hall (*śâlai-maṇḍagam*) constructed by him (*i.e.*, Śeṇṇi-Pêraraiyar), without any break as long as the moon (*lasts*), four *apûrvi*[2] Brâhmaṇas versed in the Vêdas, with rich meals (*agram*)[3] supplying four vegetables (*kaṟi*), one *âlâkku* of ghee for each individual and one *nâḷi* of curd for each individual.

(L. 4.) After these are richly fed, two areca-nuts (*kây*) and leaves shall be given to each of them. Thus shall the rich repast be given. The great men of the *tank-committee* who perform (*the duties of*) *êri-vâriyam* year after year shall themselves supervise and feed the four Brâhmaṇas as long as the moon (*lasts*). Those who protect this charity shall obtain the merit of the performance of Aśvamêdha (*sacrifice*). Those who obstruct this charity shall incur the sins committed (*by sinners*) between the Ganges and Cape Comorin. We, the members of the great assembly including the great men of the *tank-committee* of this year, have ordered (*in the aforesaid manner*). I, the arbitrator (*madhyastha*) Śivakkuṟi Nûṟṟeṇmaṇ, wrote (*this document*) under the orders of the great men of the *tank-committee* of this year, being (*myself*) present in the assembly.

No. 100.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR.[4]

This inscription is dated in the 14th year of Parakêsarivarman, 'the conqueror of Madura,' and records a gift of land for a lamp to the Śiva temple at Karugâvûr near Tirukkuḍamûkkil by a certain merchant of Nandipuram. The village Nandipuram is mentioned in the *Nâlâyiraprabandham* as the seat of a Vishṇu temple and is identical with Nâthaṇkôvil near Kumbakôṇam. Uṭpalâṟu, on which the village Karugâvûr is stated to have been situated, must be one of the several branches of the river Kâvêrî.

TEXT.

1 [5][வ்வ்*]ஸ்தி ஸ்ரீ [||+] மதுரை கொண்ட கொப்பரகெசரிபன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு ௰௪ ஆவ-
2 [து] வடகரை பாமபூர்நாட்டு தெவதானங் திருக்குடமுக்கில்ப்பால்க் கருகா-
3 வூர் ஶுஹாதெவர்க்கு சன்திராதித்தவற் ஒரு நொந்தாவிளக்கினுக்கு நங்-
4 திபுரத்த[6] வியாபாரி சாமுண்டன் மூ[ர்*]த்தி கருகாவூர் நிலம் நான் விலை-
5 [வ]காண்ட நிலமியூர்[7] உட்ப்பலாற்றின் வடவாய் ஒருமா முக்க[ா]ணியும்
6 ஆலத்தூர் வாய்க்காலின்கிழை முக்காணியுமாக நிலம-
7 [வ]ரக்காலும் இதன்றன் னி [றை] நிக்கி நின்ற பொகங் கொண்-
8 டு சந்திராதித்தவல் நொந்தாவிளக்கினுக்குச் சாமுண்ட-
9 ன் முர்த்தி வைச்சிது[8] [||*] இரவும் பகலுமெரிவது [||+] இஃ[ஶ்]
10 ரக்ஷிப்பாரிவ்வூராயிரந்திருவடியுமிவர்கள் ஸ்ரீபாததூ-
11 ளி என்றலைமெல்ன[9] |||

---

[1] Pâryâṟu must evidently be the Pâlâṟu on which the present village of Tiruppârkkaḍal is situated.

[2] The technical term *apûrvi* as applied to Vêdic Brâhmaṇas is also found in an inscription from the Vishṇu temple at Eṇṇâyiram (No. 333 of 1917). In describing a school for the students of the Vêdas, it mentions three students and teachers of the Ṛig, Yajus, etc., Vêdas who either studied *apûrva* or taught it. It is not improbable that the term was intended to convey a special method of studying the Vêdas and was an accepted synonym for Vêdic literature which included Rig, Yajus, Chhândôgya-Sâma, Talavakâra-Sâma, Vâjasanêya, Atharva, Baudhâyanîya-Gṛihya, Kalpa, Gaṇa and Kâṭhaka.

[3] *Agram* is still used in Malabar in connexion with the term *agra-śâlâ*, 'cooking houses in temples' and with *agraśâla-para* a special measure used in these cooking houses. *Agram* also means excellent or chief. When applied to a meal it means perhaps the chief meal provided for in a temple.

[4] No. 36 of 1910.

[5] The *puḷḷi* or *virâma* is marked almost throughout this inscription.

[6] Read புரத்து.

[7] Read மிவ்வூர்.

[8] Read வைத்தது.

[9] Read மெலன.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), I, Śâmuṇḍaṇ Mûrti, a merchant of Nandipuram, purchased at Karugâvûr (*and gave*) one *mâ* and three *kâṇi* of land on the north (*bank*) of the Utpalâṟu (*river*) of this village and three *kâṇi* to the east of the Âlattûr-channel—in all one eighth (*vêli*) of land, for one perpetual lamp (*to burn*) as long as the moon and the sun (*last*), to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Karugâvûr near Tirukkuḍamûkkil which was a *dêvadâna* in Pâmbûr-nâḍu on the northern bank (*of the Kâvêri*). From the income of this (*land*) given by Śâmuṇḍaṇ Mûrti, after deducting its taxes, (*one*) perpetual lamp shall burn day and night as long as the moon and the sun (*endure*). The (*one*) thousand *tiruvaḍi* of this village shall protect this charity. The dust of the sacred feet of these (*persons*) shall be on my head.

No. 101.—ON THE EAST WALL OF THE ROCK-CUT SHRINE IN THE MELAIKKOYIL TEMPLE AT KUDUMIYAMALAI; LEFT OF ENTRANCE.[1]

The subjoined record refers to two servants of prince Kôdaṇḍa who must be the same as Kôdaṇḍarâma Râjâditya, the eldest son of Parântaka I[2]. Tirumêṟṟaḷi is the same as Mêlaikkôyil mentioned in the other records from Kuḍumiyâmalai. Kâḍugâḷ which forms part of the name of a woman-servant of Râjâditya (l. 4) occurs in the Tanjore inscriptions as the name of one of the village goddesses.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ம[தி]ரை கொ[ண்]ட கொப்பர[கெ]சரிபன்மற்கு யாண்டு ௰௪ ஆ-
2 வதுகு[ந்]தியூர்நாட்டுத் திருநலக்குன்றத்து திருமூலட்டானத்து பெரு-
3 மானடிகளுக்கு பிள்ளையா[ர்*] கொதண்ட[ர்*] மடைப்பள்ளிப்பெண்டிர்
4 பன்றியூர்நாட்டு மங்கலவாசல குடியன் காடுகொள் கொ[ன்]றாவிளக்-
5 கொன்றுக்கு வைத்த துளைப்பொன் எழுகழஞ்சரை பிள்ளையார் கொதண்ட[ர்][க்*]கு
சாறுமைக்கி[ற] முளைப்பாடி
6 அதியரையமங்கலத்து [3]ஓலைவிரட்டன் [4]திருமெற்றளிப்பெருமானடிகளுக்கு பகல விளக்-
கொன்று[க்கு] வை[வ]த்த து[ளை]-
7 ப்பொ[ந்] ௩ கழஞ்சு[5] [||*] பன்மாஹெஶ்வரரிரக்கெ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 15th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), Kuḍiyaṇ Kâḍugâḷ of Maṅgalavâśal in Paṉṟiyûr-nâḍu, who was one of the female (*servants*) (*attached to*) the kitchen (*maḍaippaḷḷi*) of Prince (*piḷḷaiyâr*) Kôdaṇḍa, gave seven and a half *kaḷañju* of pure gold (*tuḷaippoṉ*) for one perpetual lamp to (*the temple of*) the lord of the Tirumûlaṭṭâṇam (*temple*) at Tirunalakkuṉṟam in Kuṉṟiyûr-nâḍu. Ôlai Vîraṭṭaṇ of Adiyaraiyamaṅgalam in Muṇaippâḍi, who supplied (*sandal*) paste[6] to Prince Kôdaṇḍar, gave 3 (*kaḷañju*) of pure gold (*tuḷaippoṉ*) for one lamp to be burnt during day-time (*in the temple*) of the god of Tirumêṟṟaḷi. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).

---

[1] No. 347 of 1904.

[2] See No. 105 below.

[3] The length of the letter *ó* is indicated by the symbol for the secondary *d*, added to it.

[4] Read திருமெற்றளி.

[5] Expressed by the symbol ௵. What follows this symbol is not intelligible. It looks like வா and may stand for a fraction of a *kaḷañju* or punctuation.

[6] The office held by Ôlai Vîraṭṭaṇ under the prince must have been one connected with the toilet of Râjâditya.

No. 102.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR[1].

This record which is dated in the 24th year of Parântaka I. registers a gift of land for a lamp by a temple-woman of Jayabhîmaṭaḷi in Tañjâvûr, in the presence of king Parakêsarivarman. Jayabhîmaṭaḷi, as the name of a temple in Tanjore, occurs in one of the inscriptions of the Brihadîśvara temple[2] which registers the gift, of service-women to that temple, by Râjarâja I.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||ர்] மதுரைகொண்ட கொபபரகெஸரிவ[ர்]மற்கு யாண்டு உயிச ஆவது தி-
2 ருககருகாவூர் மஹாதெவாககு தஞ்சாவூர் ஜயமீதளி நககன சநதிரா-
3 தெவி. ெ[க]ாபபரகெசரிவநறகு முனபு திருக்கருகாவூர் மஹா[ர]தெவாககு ன[வ]-
4 தத நொநதாவிளககினுககு நிசதிபபடி உழகெ[ண்]ணை எரிபபதாக வை-
5 தத நிலம வடவூர் வெணகாட்டில ஆவூநாட்டு வெளா[ர] வைத்த திரு-
6 விளககு செ[ய்]ககு தெனவர[3] இரணடு மாவும இதின மெலெ இ[ரண]டு மாவும
7 உளவா[க]காவுககு தெற்கில் திடலும திடல மயகின துடவைஉம
8 இவவனைசசா[4] நிலமும[5]ங கொணடு சநதிராதித்தவற ஒரு நொநதா-
9 விளத[6] [எ]ரிப்பதாக [||ர்] இது ப[ர]மாஹெ[ஸ்வரரெக்ஷ ||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 24th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madurai (Madura), Nakkan Śaṇḍirâdêvi (*attached to the temple*) of Jayabhîmatali at Tañjâvûr gave in the presence of king Parakêsarivarman for burning regularly with (*one*) *ulakku* of oil (*one*) perpetual lamp placed (*by her*) in (*the temple of* Mahâdêva (*Śiva*) at Tirukkarugâvûr, two *mâ* of land to the south of the field for sacred lamp granted by Âvûr-nâttu Vêḷâr at Vadavûr-Veṇgâḍu, two *mâ* (*of land*) to the west of this (*land*), the mound to the south of (*the channel called*) Uḷvâykkâl and the enclosed field of the mound which has been made cultivable. Receiving all these lands, one perpetual lamp shall be burnt as long as the moon and the sun (*last*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 103.—ON A SLAB BUILT INTO THE VERANDAH ROUND THE CENTRAL SHRINE OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[7]

This record which is dated in the 29th year of Parakêsarivarman Parântaka I. registers a grant of 30 *kalañju* of pure gold for a lamp to the temple of Mahâdêva at Tiruvorriyûr. The donor was Iravi Nîlî, the daughter of the Chêra king Vijayarâgadêva. From the inscriptions published so far we do not know of any Chêra king of name Vijayarâga who was a contemporary of Parântaka. It has been noted above that Kôkkandan Sthânu Ravi was a contemporary and friend of Râjakêsarivarman Âditya I., father of Parântaka I. Perhaps Vijayarâga (*i.e.*, Vijayarâghava), if at all he was an actual ruler of the Chêra country, might have succeeded Sthânu Ravi either as his son or his brother. The friendly relations that thus existed between the Chôḷas and the Chêras during the reigns of Âditya I. and Parântaka I. deserve to be noted.

---

[1] No. 38 of 1910. [2] Above Vol. II, No 66, p. 292. [3] தெனவர perhaps stands for தெனபுரம். [4] Read துடவையும் இவவனைசச. [5] Cancel the letter ம். [6] Read விளககு. [7] No. 169 of 1912.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] ஆயிவர்மீஶாநாய [கி]ஂஶதிஷ்ஂ ஸ-
2 ண்ணிநவ[உ]ஶாக[1] நீவாதீ[ர்*]ஂ வரு நீலி கொஉர[ா]ஜஸ்ய
3 விஜயராஜஸ்ய ஸுதா |||—மதிரை கொண்ட கெ[ா]-
4 ப்பரகெசரிவர்ற்கு யாண்டு இருபத்தொன்பதா[வ]-
5 து செரமானார் விஜயராஜஎவர் மகள் இரவிநீ-
6 லி திருவொற்றியூர் உடையாரெவர்க் கொரு நந்தாவிளககு
7 ஆவநாழிதாரமும எரிப்பதற்கு வை[த்*]த பொன் ஞா-
8 ற்கச்செம்மை முபபதின்கழஞ்சு[||*] இப்பொ-
9 ன்னுக்கு கழஞ்சின்வாய மூன்று மஞ்சாடிப்-
10 பொன் [2]பலிசைய்யாக ஆண்டுவரை நாற்கழ-
11 ஞ்சரை பொன்னுக்குத் திருவொற்றியூரில் வடக-
12 ரை மருதெரி இபபுலமுள் வைத்த நிலவிறை பெ[ா]-
13 க்கி ஸ்வாமிஹொமத்தால் வந்தது ஆவநாழிகால-
14 மும் நி[லை]ப்பொலியூட்டாக வை[வ]த்தது |||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Nîlî, daughter of the Kêraḷa king Vijayarâga, verily gave thirty *nishka* of pure gold for a lamp to (*the temple of*) Îśâna (*Śiva*) at Âdhipurî.

(L. 3.) In the 29th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Iravi Nîlî, daughter of the Chêra king Vijayarâgadêva, gave thirty *kalañju* of pure gold tested by the stone of the village (*ûrkarchemmaipon*), for burning as long as the moon and the stars (*last*), one perpetual lamp in (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvorriyûr. (*In exchange*) for four and a half *kalañju* of gold per year (*which accrues*) as interest on this (*amount of*) gold, (*calculated*) at the rate of three *mañjâdi* of gold on each *kalañju*, the land (*which forms part*) of the field (*called*) Vadagarai Marudêri [in Tiruvorriyûr has been given. The landlord's share (*svâmibhôga*) realised (*from this land*) after deducting (its) taxes is granted as permanent *poliyûṭṭu* (*to last*) as long as the moon.

No. 104.—ON THE SAME SLAB.[3]

This is a record of Parântaka I. of his 30th year, which mentions a grant by prince (*pillaiyâr*) Arindigai or Arindigai-Perumânâr, one of the sons of Śôla-Perumânadigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.). The Tiruvâlangâdu plates call this prince Arindama and elsewhere we find the forms Ariñjigai, Arimjaya, and Arikulakêsariyâr. The term *nishka* which occurs in the Sanskrit portion of the grant corresponds to *kalañju* of the Tamil portion, as in No. 103 above. According to Monier Williams' *Sanskrit-English Dictionary*, *nishka* is a coin varying in value at different times; but *kalañju* in Tamil has invariably represented a particular weight of gold bullion (= about 80 grains).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] ஸ்ரீகோநி வொஉநாதஜா[4] வடுகிகி[5] -
2 ஸ்ரீ வல்லஹொ வெரிணாம் காருஸ்ரீஉமுவெணைரு -

[1] Read வுவண்ணிநவஉ)ஶாகீ[|*].

[2] லி in this word is corrected from its Grantha form.

[3] No. 170 of 1912.

[4] Read நாதஜஂ.

[5] The syllable *ṭa* is Tamil in the original.

3 வெகஃஹிரோறிதிலெகெ நாரோஷ்ஶக[1] [|*] ஶுபிஶ[ர]ஃ -
4 கி[வ]ாஸிகெ வாராஜிகெ ஃவஸ்ய ஃவெஷ்ய-ஸஹ[2] திரஂஶந்திஷ்ஷி -
5 கம் ஹிரணுயஃரோநுஞ்ஞங்[3] ஔஸஹ்ஹிஷ்த் ||—மதி -
6 ரைகொண்ட கொப்பரகெசரிப[ஃ]றகு யாண்டு முப்பதாவ-
7 [து தி]ருவொறறி[யூ]ர் ஃஹாதெவ[றகு] சொழப்பெருமானடி -
8 கள திருமகனார் பிளளையாரறிதிகைபெருமானார் ஆ[வ]-
9 நூறதார்மும நநாவி[ள]கெரிபபதறகு[ஆலினுட்டிற சா -
10 தபதநாருடையான செநுன . . தியபபன கண -
11 காணியால வைத[த பொனனூ]றகற்செமமை முபப[தி]-
12 ன கழஞ்சு [|*][4]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! The illustrious son of the Chôla king, named Arindigai, who possessed keen intelligence, who was the beloved (*of the goddess*) of wealth, who was (*the god of*) death to (*his*) enemies and whose greatness was accompanied by virtuous character and good qualities, gave 30 *nishkas* of gold by weight to the god, the Conqueror of (*the demon*) Pura, who resides in Âdhigrâma, for a lamp to be burnt always and also gave a big metallic lamp-stand.

(L. 6.) In the 30th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), prince (*pillayâr*) Arindigai-Perumânâr, the illustrious son of Śôla-Perumânadigal (*i.e.*, Parântaka I.) gave to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvorriyûr thirty *kalañju* of pure gold tested by the stone of the village for burning (*one*) perpetual lamp, as long as the moon and the stars (*last*) under the supervision of Śêndan . . . . diyappan, a resident of . . . Śâtapattûr in Âli-nâdu.

No. 105.—ON ANOTHER SLAB BUILT INTO THE SAME VERANDAH.[5]

The subjoined record is also dated in the 30th year of king Parakêsarivarman Parântaka I. Later on, in the body of the inscription (l. 11) his 35th year is mentioned. It follows that the epigraph must have been engraved on the stone not earlier than the 35th year of the king and that till then it must have been preserved in the royal archives. It registers a gift of gold for a lamp to the temple of Tiruvorriyûr by prince Kôdaṇḍarâma, the eldest son of (*the Chôla king*) Śôla-Perumânadigaḷ (Parântaka I.).

A portion of this gold is stated to have been invested with the residents of Veḷḷivâyil who agreed to pay interest once in six months on the deposited amount and to give two meals every day to the man that came to demand the interest thereon. The rate of interest was three *mañjâdi* per *kalañju* per annum (*i.e.*, fifteen per cent). Vellivâyil is evidently the same as Tiruveḷḷavâyal, eight miles east of Ponnêri.

The temple of Kôdandarâmêśvara at Tondamanâd was also called Âdityêśvara and Mr. Venkayya surmised from this that Kôdandarâma must

---

[1] Read நாரோஷ்ஶத். The metre would not be correct unless திதிலெகெ is changed into something like திதிக or திஷிஂ.

[2] The syllables ஸஹ்ர are inscribed in the original after the following letter திர.

[3] Read ஹிரணுயஃரோநுஞ்ஞங்.

[4] The *puḷḷi* or *virâma* is marked in this inscription in two or three cases

[5] No. 164 of 1912.

have been a surname either of Râjâditya, the eldest son of Parântaka I., or of his second son Gaṇḍarâditya[1]. The subjoined inscription calling Kôdaṇḍarâma the eldest son of Parântaka proves conclusively that the former must be identical with Râjâditya of the large Leyden plates. It might further be remarked that in the Tirumâlpuram inscription (No. 142) printed below, the Chôḷa king Âditya I. is called Toṇḍaimâṇâṟṟûr-tuñjiṇadêva. Mr. Venkayya identifies the village Toṇḍaimâṇâṟṟûr with Toṇḍamaṇâḍ. If this identification is correct it follows that the temple of Kôdaṇḍarâmêśvara or Âdityêśvara at Toṇḍamaṇâḍ may have been so called after Âditya I. who died at Toṇḍamaṇâḍ and who, it is not improbable, also held the title Kôdaṇḍarâma, just like his grandson Râjâditya.

TEXT.

1 [2]ஸ்[வ]உணைள ஷ . . . . . .
2 [3]வ்ரகிஷிநஷகிஶஷீவஷீவெஷ்ஷ) . . . . .
3 மதிரைகொண்ட கொப்பரகெசரிவஷ்ஷ்ற்கு யா[ண்டு] . .
4 முப்பதாவது திருவொற்றியூர் ஷஹாதெவர்க்கு சொ[ழப்]-
5 [4]பெருமாந்நடிகள் வாரகெ[ஸ்]ரிவஷ்ஷ்ர் [5]திருமகந்நர் மு[த்]-
6 தபிள்ளையார் ஸ்ரீகொஉணுரா[ர]ஷ்ர் ஆசந்ரதாரமும் இரண்டு [ந]-
7 ந்தாவிளக்கு எரிப்பதற்கு [6]மு[மு]ச்[ெ]சாழணாட்டுச் சிற்றிந[வாழ்]
8 எச்சபெருமான் மெய்காப்பான் கொயிந[ல்லூ]ர் [ந]-
9 டைய்யூரனும கண்காணியால் இரண்டு நந்தாவி[ளக்கி]-
10 னுக்கு வைத்த பொன்னூற்கற்செம்ை[ம] கறு[பதி]-
11 [ன் க]ழஞ்சு [||*] இப்பொன்னிவிக்கொவுக்கு முப்பத்தைஞ்[ச]ாவ[து] [புழல்]-
12 கொட்டத்து புழலெரிகிழ்நாட்டு வெ[ள்ளிவா]யிலூரொங் கொண்[ட பொன்னூ]-
13 ற்கற்செம்மை முப்பதின்கழ[ஞ்]சு [இப்பொனனு]க்கு பலிசைய் . . . . .
14 ழஞ்சின்வாய் மு[ன்]று மஞ்சாடியா[கக்*] கொ[ண்]ட நாற்[கழஞ்ச]ரை பொன் . .
15 மாசிமுதல[ாரு]று திங்களிலிருகழஞ்செகா[ல்] பொன்னு . . . . .
16 ந் திருவொற்றியூராணிக்கிழெ கொண்டு சென் . . . . . ப்பொ . . .
17 பொன்றண்டவன்தார்[க்*]கு நிசதி யி(ர்)[நிர]ண்டு சொறு குடுப்பெ[ர] . . .
18 தற்றிறம்பில் யஷ்[ர்]ாலநத்து நிசதி பந[நி]ருகாணந் தண்[ட] . . . . .
19 குடுத்தொ(ம்)மிட்ட தண்டஞ் சென்று நின்றும் ப . . கு . . . . . .
20 [த்] தொமாரெம் மெற் சொல்லப்பட்ட வெள்[ளி]வா[யில்] . . . . . .
21 . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) . . . . . gave two lamp-stands . . . . . for burning lamps every day.

(L. 3.) In the 30th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), the eldest prince, the prosperous Kôdaṇḍarâma, the illustrious son of Śôḷa-Perumânaḍigaḷ Parakêsarivarman, deposited sixty *kalañju* of pure gold tested by the stone of the village, for two perpetual lamps under

[1] *Madras Epigraphical Report* for 1904–05, page 50, paragraph 9.

[2] It is very likely that one or two lines have been lost at the beginning.

[3] Read நிகஷிஶஷ்ஷ்வஷீவெஷ்ஷ).

[4] Read பெருமானடிகள்.

[5] Read திருமகனார்.

[6] Read முடிச்சோழ.

the supervision of Echchapperumâṉ of Śiṟṟinavâḷ in Muḍichchôḷa-nâḍu and of the body-guard (*meykâppâṉ*) Naḍaiyûraṉ of Kôyinallûr, for burning two perpetual lamps in (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṟṟiyûr as long as the moon and the stars (*exist*). Out of this gold, in the thirty-fifth (*year*) of this king, the residents of the village (*ûrôm*) of Veḷḷivâyil in Puḷalêrikîḷ-nâḍu (*a sub-division*) of Puḷal-kôṭṭam, received thirty *kalañju* of pure gold tested by the stone of the village. The interest on this gold. . . . . received, at the rate of three *mañjâḍi* per *kaḷañju*, (*viz.*) four and a half *kaḷañju* of gold . . . . . two *kalañju* and a quarter of gold for every six months commencing with (*the month of*) Mâśi . . . . shall be received through the administrators of Tiruvoṟṟiyûr[1] . . . . . To the persons who come to demand the gold (*i.e.*, the interest), we shall give two meals every day. Failing (*to do*) this . . . . . to the *dharmâsana*, a fine of twelve *kâṇam* per day . . . . . gave . . . . . The fine being deposited, ... the standing . . . . we the above-mentioned . . . . . of Veḷḷivâyil. . . . . .

No. 106.—ON THE ROCK AT THE ENTRANCE INTO THE CENTRAL SHRINE OF THE NARASINGAPPERUMAL TEMPLE AT ANAIMALAI.[2]

This record which is written in the Vaṭṭeḻuttu character is the only inscription of Parântaka's reign hitherto found in the vicinity of Madura. It is dated in his 33rd year and records a gift by Marudûruḍaiyâṉ Arunidi Kaliyaṉ, an officer of Śôḷa-Perumâṉaḍigaḷ (Parântaka I.) to the temple of Naraśiṅgapperumâṉ-aḍigaḷ of the sacred Âṉaimalai (*hill*). The temple had to pay 18 *śḷakkâśu* every year to the assembly and it had only arranged for the payment of six *śḷakkâśu*. Arunidi Kaliyaṉ apparently agreed to pay the rest himself taking possession of the tank Kaliyaṉêri which must have belonged to the temple. He also provided for offerings to the god and the feeding of five Brâhmaṇas, by purchasing two *vêlis* of wet land under the tank Kaliyaṉêri. It was stipulated that the feeding of the Brâhmaṇas was to commence from Friday in the month of Karkaṭaka (*of this year*) when there was an eclipse of the sun and the *nakshatra* was Âślêsha. This incidental mention of the astronomical details helps us to confirm the initial date of Parântaka I. (*viz.*, 907 A.D.) already arrived at by Professor Kielhorn from other inscriptions. According to Mr. L. D. Swamikkannu Pillai's *Ephemeris*, A.D. 939, July 19, was a Friday on which the *nakshatra* Âślêsha ended at ·80 after mean sunrise. There was also on this day an eclipse of the sun at 7 hours, 57 minutes after sunrise according to Dr. Robert Schram's "*Eclipses of the Sun in India.*" It was a total eclipse of great importance. We learn again from the record that $\frac{1}{4}$ *puttakkam* was the interest charged on 1 *śḷakkâśu* for one month and that each *śḷakkâśu* was equal to $7\frac{1}{2}$ *puttakkam*.[3]

---

[1] The phrase இருவொற்றியூரானைக்கீழே has been tentatively translated as "through the administrators of Tiruvoṟṟiyûr". The term ஊரானை may be compared with நீரானைக்கரை 'one who takes care of the sluice of a public tank'.

[2] No. 63 of 1905.

[3] *Puttakkam* may be a compound of *pudu* and *akkam*. The latter term occurs in Tanjore inscriptions as the equivalent of 1/12 *kâśu*. If the value of *puttakkam* and *akkam* did not change in the interval between the reigns of Parântaka I. and Râjarâja I., the comparative value of *śḷakkâśu* with reference to the *kâśu* current in the Chôḷa country, could easily be obtained. The former would in this case be 5/8ths of the latter.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||+] மதிரைகொண்ட கொப்பரகெசரிபனமற்கு யாண்டு முப்பத்துமுன்று-
வது இவ்வாண்டு [தெ]வ[தா]னங் கிழிரணியமுட்[டத்]துப்படும் [பி]-

2 ரம்மதெய[ம்] [ந]ரசிங்கமங்கலத்துச் சவையொம்ஞ்[1] சொழப்பெருமானடிகளதிகாரிகள்
சொழநாட்டுப் புறங்காம்பையுட்-

3 டு மருதூர மருதூருடையானருணிதிகலியனுக்கு ஒட்டிக்குட[த்]த[2] பரிசாவது[|*]
எங்களூர்த் திருவா[ணை]மலை நரசிங்கப்பெருமானடிகள் [த]-

4 முடைய நிலத்தால்ச சவையொமுக்கு [ஆ]ண்டெடுத்து இடக்கடவ ஈழக்காசு பதினெ-
ட்டு [|*] [இ]க்காசு [3]பதனெட்டிலும முன்றத்தெ[ர*]ன்[று] ஈ-

5 ழக்காசு ஆறு[|+] இவ்வாறு ஈழக்காசுக்கும் பலிசையாகச் சவையார் கைய்வழி குடுத்த
ஈழக்காசு பதினேன்து[|+] [ப*]தினெஞ்சினுலும வந்த பலி-

6 சையாவது ஈழக்காசின்வா[ய்*]த் திங்கள் காற் புத்த[க்க*]மாக ஒரொ திங்களா[ல்*] வந்த
புத்தக்கமுன்றெழுக்கால் முன்றெழுக்காலு ஓராண்டு பநிரண்டு தி-

7 [4]ஞ்களால் வந்த புத்தக்கம நாற்ப[த்*]தைஞ்சு நாற்பத்தைஞ்சினுலொரு ஈழக்காசுக்குப்
புத்தக்கம எழரை ஆக [ஈ]ழக்காசு [ஆ]று இவ்வாறு [ஈ]ழ -

8 க்காசும இறை நீக்கித் தெவர் சவையார்க்கு இடக்கடவ காசு ௬உ பனளிரண்டும் நீக்கி
அதிகா[ரி]கள் மருதூருடையான் அருணிதிகலியன் இறைகாவலா[க*] காத்த

9 காசி[ஞ]ல் வந்த நிலன் ஊருடையான்[கு]ளமான[5] கலியனெ[ரி]யும் இக்குளந்தா[6]-
[மெ]ண்டுமாறு கல்லிக கரை நீளம அட்டப்பெறுவதாகவும [இ]-

10 க்குளங்கரை உசர அட்டப்பெறுவதாகவும் இக்குளத்தி னீர் [தா]ன் வெண்டு அளவு-
ங் கொககப்பெறுவதாகவுமிக்குளம் இதினகிழ் நீர்நிலனிருவே -

11 வியு மருதூருடையானருணிதிகலியன விலைக்குக்கொண்டு இக்குளத்தின் கிழ் நீர்நிலனிரு-
வேலியி[ஞ]ல வந்த பொகம அஞ்ஞாழிக்காலால் நெல[லு] ௩ா கலம

12 இவையிற்றின பாதி ாரும் நெலலுங்கொண்[டு இ]வர்க்கு முன்று சந்தியுந்திருவ-
மிாது செவதாகவும் நின்ற ா[ரும்] நெல்லுங்கொண்டு திருவமிர்து உ -

13 த்தம அக்கிரமாகத் தெவா அமிதுசெய்யுமபொழுது வெதப்பிராமணர் நிசதம் அயவர்
அமிது செய்வதாகவும் வச்ச[ப]டி பத்தெட்டுக்குத்தல் ஒருவனு-

14 க்கு அரிசி [இரு]நாழியுங் கறி மு[னறு]ம் தயிா நா[ழி+]யும் நெயிருசெவிடும் காயமிலை
இரண்டும் தாலமஞ்சும் வடடிலைஞசும் ஒட்டுட்டி ஒன்று-

15 [ம] சட்டுவம் ஒன்று அடுவா(ன்)ஞெருவ[னு][க்*]கு நிசதி நெ[ல்*]லு அஞ்ஞாழி அறு-
திங்க[ளொ]ரு புடவை வைச்சு இப்பரிசு இககலமுட்டுவதாக இவ் -

16 வாட்டை கற்கடகநாயிற்று வெள்ளிக்கிழமை பெறற ஆயிலெ[ய]த்தினுன்று சூ(ற்)றியக்-
கிரணவெலைக்[குரை]கிராணம பறயின அனறுமுதலாக இக்கல[ம+]

17 இ[ப்*]பரிசெய ஊட்டுவதாக நி[ன]று சிறிகாறியமாராயகனற[7] திருவாய்ப்பாடி
நாராயணனும இவ்வூாச் சவையாரும் இப்பரிசெய் அக்கிரமுட்டாமெய் ச[ந்*]திரா-

18 தித்தலலம்[7] ஊட்டுவிப்பொமானெம் திருவானைமலை நரசிங்கப்பெருமானடிகளுக்கு
[8]சிரிகாச்சிய ஆராய்வாரும் சவயொமும [|*]இதிற்றிரம்பி[ஞே]மைச் சவைய-

19 யாலும்[9] [சி]ரிகா(ற)றியமாராய்வானுந்திறமினான நிசதி இறுகாசு அன்றும் கொவி-
னுக்குத்தண்டமபட்டு அக்காசு கொண்டு தெவர்க்குத் திருவிளக்கு எரிவதாகவும
சவையார்

20 [த்] திறம்பில் [ஆ]றுகாசு தண்டப்படுவதாகவு[ம்] ஒட்டிக்குடுத்தொம் சவையொமும்
[8]சிரிகாச்சியமாராயவானும மருதூருடையானருணிதிகலியனுக்கு [|*] இத்தண்ட-
மிறு-

21 த்தமித்தன்[மம்*] முட்டாமெ அய்வரை[யும்] சந்திராதிச்சா உள்ளளவும ஊட்டுவிப்-
பொமானெஞ் சவையும் [10]சிரிகாசசியம ஆராயும வயிஷ்ணவரும் [|+] இதன்-

22 [ம] [ம+] ாக்ஷிததான[11]

---

[1] Read சவையொஞ.
[2] Read குடுத்த.
[3] Read பதினெட்டிலும்.
[4] Read நாளால்.
[5] Read தான்வேண்டு.
[6] Read மராய்கின்ற.
[7] Perhaps read இதுதவலும்.
[8] Read சிரிகாரியமாராயவானும்.
[9] Read யாரும்.
[10] Read சிரிகாரியம்.
[11] The few words that have to follow have been omitted.

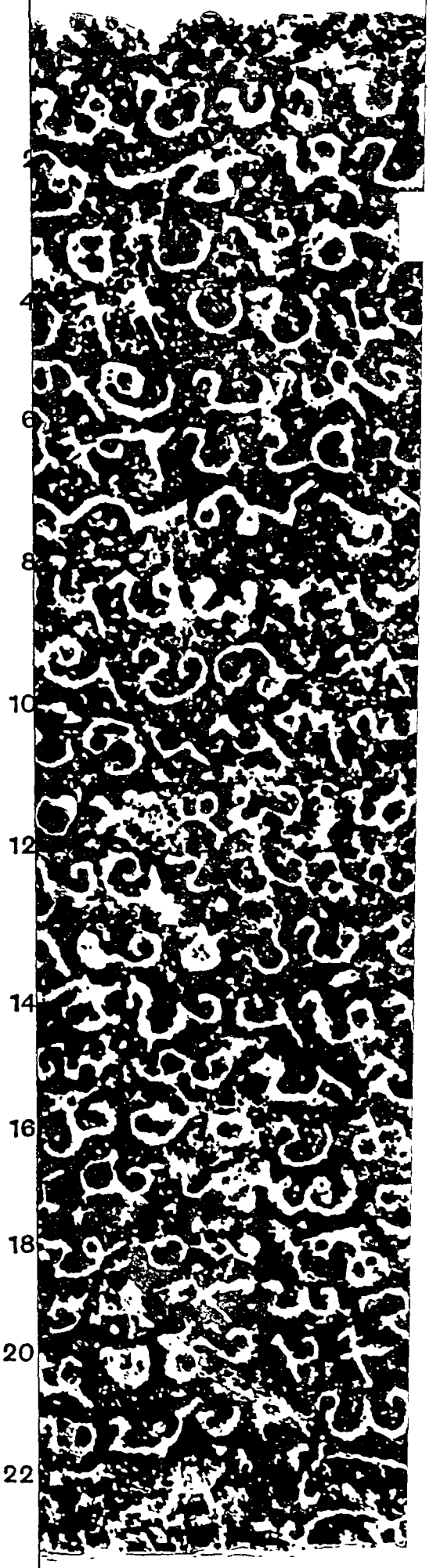

SCALE ·3

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In this, the 33rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), (*the following*) is the deed agreed upon and given by us, the members of the assembly of Naraśiṅgamaṅgalam, a *brahmadêya* and a *dêvadâna* included in Kîḷ-Iraṇiyamuṭṭam, to Marudûruḍaiyâṉ Aruṇidi Kaliyaṉ of Marudûr in Puraṅgarambai-nâḍu (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu who was an officer of Śôḷapperumâṉaḍigaḷ (*i.e.*, Parântaka I.). (*The temple of*) Naraśiṅga-Perumâṉaḍigaḷ of the sacred Âṉaimalai (*hill*) in our village has to pay to (*us*) the members of the assembly, eighteen *îḷakkâśu* annually on account of the lands belonging to it. One-third of this eighteen *kâśu* is six *îḷakkâśu*. For (*realising*) this six *îḷakkâśu*, fifteen *îḷakkâśu* had been deposited on interest in the hands of the members of the assembly. The interest accruing on the fifteen (*îḷakkâśu*) is as follows:—At (*the rate of*) one-fourth *puttakkam* per month on each *îḷakkâśu*, there accrues in each month (*on the fifteen îḷakkâśu*) three and three-fourths *puttakkam*. For the twelve months of a year, (*at*) three and three-fourths (*each month*) would accumulate forty-five *puttakkam*. At the rate of seven and a half *puttakkam* for one *îḷakkâśu* (*these*) forty-five (*puttakkam*) would give six *îḷakkâśu*. Deducting these six *îḷakkâśu* from the taxes (*due*), the god has (*still*) to pay 12 *kâśu* to the members of the assembly. The officer Marudûruḍaiyâṉ Aruṇidi Kaliyaṉ, having caused to be deducted these 12 *kâśu* (*due to the assembly by the god*), (*by virtue of*) the tax money (*iṟaikkâval*) deposited (*by him*), obtained (*possession of*) the (*tank*) land Ûruḍaiyâṉkuḷam *alias* Kaliyaṉêri. This tank he shall dig (*to any depth*) he likes and throw up the embankment to its (*full*) length; shall raise the tank bund and collect water in this tank to the extent required by him.[1] Marudûrudaiyâṉ Aruṇidi Kaliyaṉ (*also*) purchased below this tank two *vêli* of wet land[2]. And 300 *kalam* of paddy (*measured*) by the *aṅṅâhikkâl* was got as produce from (*these*) two *vêli* of wet land under this tank. Receiving the moiety of this (*viz.*,) 150 (*kalam*) of paddy, (*he arranged that*) sacred food shall be offered to this (*god*) at the three junctures (*of the day*). With the remaining 150 (*kalam*) of paddy (*he also arranged that*) five Brâhmaṇas (*versed in the*) Vêdas shall be fed with superior food daily, when the god is fed, on the (*following*) scale laid down:— for one man two *nâli* of rice pounded ten or eight times, three vegetables, (*one*) *nâli* of curd, two *śeviḍu* of ghee, two areca-nuts and (*two*) betel leaves, five plates (*tâlam*), five cups (*vaṭṭil*), one *oṭṭûṭṭi*, one ladle (*śaṭṭuvam*). Five *nâli* of paddy daily (*and*) one cloth for (*every*) six months, were (*also*) provided for one cook. Thus this feeding should be done. Commencing from the day when an eclipse of the sun at its least[3] occurred on the (*asterism*) Âślêshâ corresponding to a Friday in the month of Kaṟkaṭaka of this year, the supervisor of the temple business (*śrîkâryam*), *viz.*, Tiruvâyppâḍi-Nârâyaṇaṉ and the members of this village personally arranged thus to conduct this feeding. We, who look after the business of the (*temple*) of Naraśinga-Perumâṉ of the sacred Âṉaimalai (*hill*), and the members of the assembly shall conduct the sumptuous feeding in this wise without failure as long as the sun and the moon (*last*). Any of us that fails to do this, whether (*he be*) a member of the assembly or a supervisor of temple business, when he fails, (*shall*) pay a daily fine of two *kâśu* to the then reigning king, and with that *kâśu* (*collected as fine*) a sacred lamp shall be burnt in (*the temple*) of the god. If the members of the assembly (*as a whole body*) fail to do (*this*), (*they*) shall pay a fine of six *kâśu*. (*Thus*)

---

[1] See below, page 392, note 2.

[2] The phrase இக்குளம் இதின்கீழ் admits of the interpretation இக்குளத்தின் கீழ்.

[3] The phrase குலை கிரணம் must indicate "total eclipse" as appears from the remarks made in the ntroduction.

we, the members of the assembly and the supervisor of temple business, gave an agreement to Marudûrudaiyâṇ Aruṇidi Kaliyaṇ. Even after paying this fine (*we*), the assembly and the Vaishṇavas who supervise the temple business, shall feed the five persons as long as the moon and the sun last without stopping this charity. He who protects this charity. . . .

No. 107.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIVAYOGANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUVISALUR[1].

This inscription records a gift of sheep for a lamp to the temple of Tiruviśalûr by a female servant of Kâmaṇiyakkaṇâr. This lady who was apparently a member of the royal family is not mentioned elsewhere.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] மதிரைகொண்ட கொ பரகெசரிபந்மற்க்கு யாண்-
2 [டு] ௩[2] ஆவது வடகரை தெவதானப்பிரம்மெதெய[3]-
3 [ம் அம]னிநாராயணசதுர்வெ்திமங்கலத்து திருவிசலூர்
4 [பெரு]மானடிகளுக்குத் திருநொந்தாவிளக்குவுந[ர்*]திதலல்
5 . . . ய நாட்டு காமனியக்கனுர் பரிவாரத்து இசக்கனயயன[ங்]கை
6 [வைத்த] திருவிளக்கு ஒன்று இதுக்கு ஆடு தொன்னூறு[4] இது பன்௪ாஹெஷ்வாரும்
7 . . . ரக்ஷி[க்*]க ஶிபாதமெல[ன][5] ||| —

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Iśakkaṇayya-Naṅgai, one of the servants (*parivâram*) of Kâmaṇiyakkaṇâr of . . . . nâḍu, gave one sacred lamp (*to burn*) as long as the moon and the sun (*last*), as a sacred perpetual light, to (*the temple of*) the god of Tiruviśalûr in Amaṇinârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam which was a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the north bank (*of the Kâvêrî*). For this (*purpose*) (*she*) gave ninety sheep. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* . . . . . shall protect this. The sacred feet [of those who protect] (*shall be*) on (*my head*).

No. 108.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[6]

The inscription is dated in the 34th year of king Parakêsarivarman who took Madura and records the gift of 90 sheep for a lamp to the Śiva temple at Tiruvorriyûr (Âdhipurî), by the chief Mâṛaṇ Paramêśvaraṇ *alias* Śembiyaṇ Śôḷiyavaraiyaṇ of Śiṛukuḷattûr, on his return from conquering Śîṭpuli and destroying Nellûr. The mutilated Sanskrit verse at the beginning gives the king the title Vîrakîrti. This military campaign reveals for the first time the extent to which the sway of the Chôḷa king Parântaka I. extended on the east coast.[7]

---

[1] No. 29 of 1907.

[2] As in the succeeding lines two or more syllables have been built in at the beginning of each line; perhaps the date consisted of two figures the first of which may have been one, two or three.

[3] Read பிரமதெய.

[4] Read தொன்னூறு.

[5] The last words perhaps stand for the usual imprecatory clause ரக்ஷிப்பார் ஸ்ரீபாதமெனறலை-மெலன.

[6] No. 160 of 1912.

[7] See *Madras Epigraphical Report* for 1913, page 94, paragraph 18.

The name Śîṭpuli is Tamil and means 'the fierce tiger.' The corresponding Sanskrit equivalent, if any, must end in the word *vyâghra*. We do not know of any names of contemporaneous kings of the Telugu country at this period which ended either with *vyâghra* or *puli*. In the time of Nandivarman Pallavamalla, however, there was, according to the Udayêndiram plates, a chief named Pṛithivivyâghra whom Udayachandra drove out of the district of Vishṇurâja (*i.e.*, the Eastern Chalukya king Vishṇuvardhana III.). It is not impossible that our Śîṭpuli was a later member of the Nishâda family to which Pṛithivivyâghra belonged.

TEXT.

1 [1]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*]
4 . . . . . ஸிவவெ
5 ஸ்ரீயாயிவ-ஸ்ய-ர் ஆதாரநாந-
6 வதிஷ்டாந ஸ்ரீரகித்தி-ர்ர்[||*] மதி-
7 ரைகொண்ட[2] கொப்பரெ[க]-
8 ஸரிவஷ்ட-ற்கு யாண்டு மு-
9 ப்பத்துநாலாவது சொழ-
10 ணாட்டு தெங்கரைநாட்டு பெ[ர]-
11 [ய்]யி[ற்]கூற்றத்து சிறு[கு]-
12 ளத்[தூரு]டையான் [ம]ர[ற]ன்
13 [வ]ரவிஜ்ஜாரு[கிய] செம்-
14 [பி]யன் சொழியவரை-
15 [யன்] சீட்புலியை யெறி-
16 ந்து நெல்லூ(ர்)ரழித்து
17 மீண்டு பொதுகின்றான்
18 [திருவொற்றி]யூர் ஷோடெ-
19 வர்[க்கு] சூ[வநூ]தாரமும்
20 [தி]ருந[ாவிளெ]க்கெ[ரி]-
21 [ப்பதற்கு வைத்]த ச[ர]-
22 [வா] மு[வாப்பெரா]டு தெ[ர]-
23 [ண்ணூ]ற்றா[று] [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! . . . . . to (*the temple of Śiva*), the enemy of . . . at the prosperous (*town*) Âdhipurî, that Vîrakîrti gave 90[3] goats. In the 34th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), Mâṟaṉ Paramêśvaraṉ *alias* Śembiyaṉ Śôḷiyavaraiyaṉ, a native of Śirukuḷattûr in Poyyiṟ-kûṟṟam (*a district*) of Teṉkarai-nâḍu (*which was a division*) of Śôḷa-nâḍu, while returning (*from his campaign*) after having struck Śîṭpuli (*in battle*) and destroyed Nellûr, gave for burning a sacred perpetual lamp to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṟṟiyûr as long as the moon and stars (*last*), 96 fat sheep which neither die nor grow old.

No. 109.—ON THE NORTH WALL OF THE LAKSHMINARAYANA-PERUMAL TEMPLE AT SINNAMANUR.[4]

The inscription is dated in the 36th year of Parakêsarivarman and is much damaged. It is written in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and registers a gift of a lamp to the

[1] Lines 1 to 3 are much worn out.

[2] The *puḷḷi* or *virâma* is mostly marked in this inscription.

[3] The word *navati* (90) has been apparently wrongly used to specify the number of goats, which according to the Tamil portion were 96.

[4] No. 443 of 1907.

we, the members of the assembly and the supervisor of temple business, gave an agreement to Marudûruḍaiyâṉ Aruṇidi Kaliyaṉ. Even after paying this fine (*we*), the assembly and the Vaishṇavas who supervise the temple business, shall feed the five persons as long as the moon and the sun last without stopping this charity. He who protects this charity. . . .

No. 107.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIVAYOGANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUVISALUR[1].

This inscription records a gift of sheep for a lamp to the temple of Tiruviśalûr by a female servant of Kâmaṇiyakkaṉâr. This lady who was apparently a member of the royal family is not mentioned elsewhere.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ [||*] மதிரைகொண்ட கொ பரகெசரிபந்மற்க்கு யாண்-
2 [டு] ௩[2] ஆவது வடகரை தெவதானப்பிரம்மெதெய[3]-
3 [ம் அம]ணிநாராயணசதுவ்வெதிமங்கலத்து திருவிசலூர்
4 [பெரு]மானடிகளுக்குத் திருநொந்தாவினக்குவுந்ர[ா*]திதலல்
5 . . . ய நாட்டு காமனியக்கனூர் பரிவாரத்து இசக்கனயயன[ங்]கை
6 [வைத்த] திருவிளக்கு ஒன்று இதுக்கு ஆடு தொன்னூறு[4] இது பன்சாவெஸ்வாரும
7 . . . ரக்ஷி[க்*]க ஸிபாதமெல[ன][5] ||| —

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Iśakkaṉayya-Naṅgai, one of the servants (*parivâram*) of Kâmaṇiyakkaṉâr of . . . . nâḍu, gave one sacred lamp (*to burn*) as long as the moon and the sun (*last*), as a sacred perpetual light, to (*the temple of*) the god of Tiruviśalûr in Amaṇinârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam which was a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the north bank (*of the Kâvêrî*). For this (*purpose*) (*she*) gave ninety sheep. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* . . . . . shall protect this. The sacred feet [of those who protect] (*shall be*) on (*my head*).

No. 108.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[6]

The inscription is dated in the 34th year of king Parakêsarivarman who took Madura and records the gift of 90 sheep for a lamp to the Śiva temple at Tiruvoṟṟiyûr (Âdhipurî), by the chief Mâraṉ Paramêśvaraṉ *alias* Śêmbiyaṉ Śôḷiyavaraiyaṉ of Śiṟukuḷattûr, on his return from conquering Śîṭpuli and destroying Nellûr. The mutilated Sanskrit verse at the beginning gives the king the title Vîrakîrti. This military campaign reveals for the first time the extent to which the sway of the Chôḷa king Parântaka I. extended on the east coast.[7]

---

[1] No. 29 of 1907.

[2] As in the succeeding lines two or more syllables have been built in at the beginning of each line; perhaps the date consisted of two figures the first of which may have been one, two or three.

[3] Read பிரமதெய.

[4] Read தொன்னூறு.

[5] The last words perhaps stand for the usual imprecatory clause ரக்ஷிப்பார் ஸ்ரீபாதமென்றலை-மெலன.

[6] No. 160 of 1912.

[7] See *Madras Epigraphical Report* for 1913, page 94, paragraph 18.

The name Śîṭpuli is Tamil and means 'the fierce tiger.' The corresponding Sanskrit equivalent, if any, must end in the word *vyâghra*. We do not know of any names of contemporaneous kings of the Telugu country at this period which ended either with *vyâghra* or *puli*. In the time of Nandivarman Pallavamalla, however, there was, according to the Udayêndiram plates, a chief named Pṛithivivyâghra whom Udayachandra drove out of the district of Vishṇurâja (*i.e.*, the Eastern Chalukya king Vishṇuvardhana III.). It is not impossible that our Śîṭpuli was a later member of the Nishâda family to which Pṛithivivyâghra belonged.

TEXT.

1 [1]ஸ்ஸ்தி ஸ்ரீ[||*]
4 . . . . ஸிவவெ
5 ஸ்ரூராயிவ-யு-ர் ஸோமாநாந்த-
6 வதிஷோத்ஸ வீரகித்தி-ர்ஃ[||*] மதி-
7 ரைகொண்ட[2] கொப்பரெ[க]-
8 ஸரிவஃ-ர்க்கு யாண்டு மு-
9 ப்பத்துநாலாவது சொழ-
10 ணாட்டு தெங்கரைநாட்டு பெ[ர]-
11 [ய்]யி[ற்]கூற்றத்து சிறு[கு]-
12 ளத்[தூரு]டையான் [ம]ர[ற]ன்
13 [வ]ரகேஸ்வரனு[கிய] செம்-
14 [பி]யன் சொழியவரை-
15 [யன்] சீட்புலியை யெறி-
16 ந்து நெல்லூ(ர்)ரழித்து
17 மீண்டு பொதுகின்றான்
18 [திருவொற்றி]யூர் ஊரெ-
19 வர்[க்கு] கு[வநூ]தாரமும்
20 [தி]நுக[நாவிள]கெ[ரி]-
21 [ப்பதற்கு வைத்]த ச[ர]-
22 [வா] மு[வாப்பெரா]டு தெ[ர]-
23 [ண்ணூ]ற்று[று] [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! . . . . . to (*the temple of Śiva*), the enemy of . . . at the prosperous (*town*) Âdhipurî, that Vîrakîrti gave 90[3] goats. In the 34th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took Madirai (Madura), Mâraṇ Paramêśvaraṇ *alias* Śembiyaṇ Śôḷiyavaraiyaṇ, a native of Śirukuḷattûr in Poyyiṛ-kûṛṛam (*a district*) of Teṇkarai-nâḍu (*which was a division*) of Śôḷa-nâḍu, while returning (*from his campaign*) after having struck Śîṭpuli (*in battle*) and destroyed Nellûr, gave for burning a sacred perpetual lamp to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvoṛṛiyûr as long as the moon and stars (*last*), 96 fat sheep which neither die nor grow old.

No. 109.—ON THE NORTH WALL OF THE LAKSHMINARAYANA-PERUMAL TEMPLE AT SINNAMANUR.[4]

The inscription is dated in the 36th year of Parakêsarivarman and is much damaged. It is written in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and registers a gift of a lamp to the

[1] Lines 1 to 3 are much worn out.

[2] The *puḷḷi* or *virâma* is mostly marked in this inscription.

[3] The word *narati* (90) has been apparently wrongly used to specify the number of goats, which according to the Tamil portion were 96.

[4] No. 443 of 1907.

temple of Tirunaḍuvûr [in] Arukêsarinallûr (which was the ancient name of Śiṉṉa-maṉûr), a *brahmadêya* in Aḷa-nâḍu. The high regnal year points to the king being identical with Parântaka I. If this is the case, an inscription of Parântaka I. so far to the south of Madura deserves to be noted.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெசரிவன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு முப்ப-
2 த்தாறுவது இவ்வாண்டு அழநாட்டுப் பி-
3 ரமதெயம் அருகெசரிநல்லூர்[த்] தி[ருந]டுவூர் படார-
4 [ர்*]க்குத் திருவிளக்குநெய்க்கு நிசதி . . . . திருச்செ-
5 திஇராசடி தன் மகன் இராசடிசொலையைச் சார்த்தி[1]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! The 36th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman. In this year . . . . per day for the ghee (*which is required*) for (*one*) sacred lamp to the god (*bhaṭâra*) of Tirunaḍuvûr in Arukêsarinallûr, a *brahmadêya* of Aḷa-nâḍu, by Tiruchchêdi Irâśaḍi, on behalf of his son Irâśaḍi Śôlai.

No. 110.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR.[2]

This record which is dated in the 39th year of Parakêsarivarman (Parântaka I.) 'who took Madirai and Îḷam' registers a gift of land by a maid-servant of queen Villavaṉ-Mahâdêviyâr. The recipient of the gift is not mentioned but must be the Śiva temple of Tirumullainâtha at Tirukkaḷâvûr, on whose wall the inscription is engraved.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] மதிரைகொண்ட கொப்பர-
2 கெசரிபன்ம[ர்*]க்கு யாண்டு—ம்இழமுகொ-
3 ண்ட[3]—ஈயக ஆவது வடகரை[4]ப்பாம்பூ-
4 [ர்]நாட்டு தெவதானம் திருக்குடமுக்கில்பா-
5 [ல்] கருகா[லூர்ப்ப]ரடையொம் நம்பிராட்டியொர்[5] வி[ல்ல]-
6 வன்மாதெவிய[ா]ர் பெண்டாட்டி[6] நக்கன் விக்கிரமா[ப]ரணி
7 இலூக் கா[ணி]உடைய கொற்றங்குடாக[8] வைய்குந்த-
8 ம்[9] பாண்டனி[ன]ட விலைகொண்டு குளங் [க]ல்லின ப-
9 [ாழ்]முட்டி[கா]லு[ம்] இ[றை]குளமாக கல்லி இ நி[லம் இவ்]-
10 [ஆ]ர் நடை இரண்டொன்றாய்[10] விளைத்து ⁄ அரை[11]க்கால்

---

[1] The inscription is incomplete.
[2] No. 37 of 1910.
[3] Read ம் ஈழமுங்கொண்ட and insert these syllables after கொண்ட in line 1 correcting that ட into ண.
[4] The *ai*-sign of ரை is expressed by three rings and a stroke which make it look like a ண.
[5] Read பிராட்டியார்.
[6] The original has டட் instead of ட்டி.
[7] Read இவ்வூர்.
[8] Read கொற்றங்குடான், *i.e.*, கொற்றங்குடி யுடையான்.
[9] Read வைய்குந்தன்.
[10] The length of ற is denoted by a separate symbol.
[11] See note 4 above.

11 [செ]யும் ஊர்மெலைய் இறைற[1] எற்றிக்கொண்[டு] இஞ்லம்.

12 . சிறுவ அரைக்காலும் பறடையொம் பெரல்[2] எற்றிக்கொ[ண்]-

13 [டு] இஞ்ஞிலத்துக்குக் கைய்யிலெ ரு கழஞ்சு[3] இப்பொன் ஐ[ங்]க-

14 ன[ழ]ந்தும்[4] கொண்டு இஞ்ஞிலம் வ ந் ரா தித்தவல் இறைஇலி-

15 ய[ாக] கன்மெல் வெட்டிக்குடுத்தொம் பரடையொம் இதற்[றி]றம்-

16 பில் பரடையொமை[5] ாகழஞ்சு[3] பொன்றண்ட [6]மறுத்துத் தனிச்சுத் தடு[ப்]பா-

17 ரையும் பெரால் ரு ய கழஞ்சு[3] ஐம்பதின் கழைஞ்சு பொன் றண்டமறுப்பித்து[7]-

18 ப் பின்னையும இக்காற்செய்யும் இறைஇ[லி]யாக கன்மெல் வெட்-

19 டி இக்காற்செய்யும் இறைஇலியாக ஊர்மெலெற்றி இறை இறுப்பொமா-

20 னெம் பரடையொம்[|*] இய்ஃகம்[8] ாகஷித்த[ா*]ர் ஸ்ரீபாஉ(ம்)மென்றலை மெல் இ-

21 வை பன்ாஹெஷ்வாரும் பன்ாஹெஷ்வாரப்பெருமக்களும் ாகெஷ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 39th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon), we, the members of the assembly (*paraḍai*) of Karugâvûr near (*pâl*) Tirukkuḍamûkkil which was a *dêvadâna* in Vaḍagarai Pâmbûr-nâḍu (*received*) one quarter (*of*) Pâlmuṭṭi (*land*) with a tank dug (*in it*) which Nakkaṉ Vikramâbharaṇi, a palace maid-servant (*peṇḍâṭṭi*) of queen Villavaṉ-Mahâdêviyâr, had purchased from Vaikundaṉ Pâṇḍaṉ of Koṟṟaṅguḍi, one of the landlords of this village. Converting (*the tank*) into an *iṟaikuḷam*, we, the members of the assembly had this land cultivated (*on the terms*) two to one[9], obtaining in this village; charged the tax of[10] . . . one-eighth *śey* to the village and charged (*the tax on the remaining*) one-eighth of this land to the members of the assembly and receiving in our hands this (5) five *kalañju* of gold for this land (*from her*), made this land tax-free as long as the moon and the sun (*exist*) and got (*this deed*) engraved on stone. If we fail (*to act according to*) this (*decision*), we, (*the members*) of the assembly ourselves shall pay a fine of 100 *kalañju* of gold and shall (*also*) cause to be paid a fine of 50 *kaḷañju* of gold by each of the persons who individually obstruct (*this order*). Even then (*i.e.*, even after paying the fine) we, the members of the assembly, shall have this one-fourth *śey* engraved on stone as tax-free (*land*) imposing (*the taxes of*) this one-fourth *śey* of tax-free land on the village and paying the taxes ourselves. The sacred feet of those who protect this charity shall be on our heads. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* and the great men of all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).[11]

---

[1] Read மேலே இறை.

[2] Read பேரில்.

[3] Expressed by the symbol ரு.

[4] Read ழைஞ்சும்.

[5] Read பரடையோமே.

[6] Read மிறுத்து.

[7] Read மிறுப்பித்து.

[8] Read இஃகும்.

[9] Here is a reference evidently to a system of contract by which two shares of the produce were assigned to the landlord and one to the cultivator or *vice versa*.

[10] The symbols used here for land measurement are not intelligible. If they are taken to denote ⅛th *śey* of land immediately after, we find the same ⅛th as explained represented by a different group of symbols lower down.

[11] The *Mâhêśvaras* and *Mâhêśvaraṟṟerumakkaḷ* may denote different bodies. The latter may be the lay disciples of the former.

XII.—INSCRIPTIONS OF RAJAKESARIVARMAN, MADIRAI-KONDA RAJAKESARIVARMAN OR GANDARADITYA.

No. 111.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[1]

This inscription is dated in the 8th year of Râjakêsarivarman and registers a grant of land to the Śiva temple at Tiruppaṇambûdûr which was a hamlet of Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, by Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḻmândûr Paruvûr, a *perundaram* of prince (*piḷḷaiyâr*) Arikulakêsaridêva. The land granted was made tax-free by the village assembly.

The inscription is engraved on the walls of the stone temple at Tiruppâtturai, *i.e.*, the modern Tiruppalâtturai which is quite close to Uttamaśîli,—the Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam of the inscription, evidently so called after prince Uttamaśîli, a probable son of Parântaka I., not mentioned in the Tiruvâlaṅgâḍu plates. Of the two names Vîraśrîkâmugavadi and Ariñjigai-vâykkâl mentioned among the boundaries of the land granted, the latter was probably named after prince Arikulakêsaridêva.

Arikulakêsaridêva is identical with the Arikulakêsarin of the Tirukkôyilûr record of Parakêsarivarman Parântaka I.[2] Professor Kielhorn thinks that this Arikulakêsarin is the same as Ariñjaya, one of the sons of Parântaka I., mentioned in the large Leyden grant.[3] If this is correct, the king Râjakêsarivarman of our inscription who was ruling at that time must evidently be Râjakêsarivarman Gaṇḍarâditya.[4]

Perundaram or *Perundanam* is already known as a title of high rank from the Tanjore inscriptions.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொ ராஜகெஸரிவர்ம[ர்*]க்கு யாண்டு அ ஆவது பிள்ளையார் அரிகுல-கெஸரிதெவர் பெருந்தரத்து தப்பில்தரம் (ப்)பல்லவரையன் ஆன கிழ்மாந்தூர்

2 பருவூரென் தென்கரை வ்ரஹ்மதெயம் ஸ்ரீ உத்தமசிவிஹ்துவெ[ர்]திமங்கலத்து திருப்பணம்-பூதூர் வாரமெஶ்வரர்க்கு சந்ராதித்தவற் திருவமிர்துக்கும்

3 திருவுண்ணாழிகைப்புறமாக குடுத்த னிலம் [5]மி [யூ]ர் உட்குறை விரஸ்ரீகாமுகவதிக்குமெற்க்கு அறிஞ்சிகைவாய்க்காலுக்கு தெற்க்கு வெங்கைய் இளயா[ர்]ஹுகுமா-

4 ரகரமவித்தன்பக்கல் ஞன் விலைகொண்டு உடைய நிலம் மண்ணிலை நிக்கி இரண்டு மாவும் மண்ணிலை அரைமாவும் இவ்வூர் குமாரகரமவித்தன் திருப்[பண]ம்பூதூர் வார-

5 ரெஶ்வர[ர்*]க்கு திருவமிதுக்கும் அ[ர்*]ஹுநாஹொமமுமாக இதிலெடுமடைய ஒருமாவும் இவ்வதிக்குக் கிழக்கு ஹ்வைதைகொமபுரத்து சன்னமண்டைக்ரமவித்தன் உள்ளிட்ட சதுக்கத்து ஐ-

6 ஞ்சரம் பாடகம் இரண்டுமாவிற் குட்டுர் ஞாயணன் உஶபுரியன் வ்ரஹ்மணி பக்கல் விலை கொண்டு[6]டையெனுய் குடுத்த நிலமரையர் மாவுமாக [இன்]ஞ[ன்*]மாச் செய்யும் வ[ந்]ராதிகயுவத

---

[1] No. 570 of 1908.

[2] *Epigraphia Indica*, Vol. VII, p. 141.

[3] In the Tiruvorriyûr inscription (No. 104) above, the same prince is actually called Arindigai-Perumûṇûr.

[4] The Director-General's *Archæological Survey Report* for 1908-09, page 122.

[5] Read இவூர.

[6] The syllable டை is written below the line.

7 திருப்பணம்பூதூர் பாலஷ்ஷா[ர்*]க்கு இங்கா[ன்*]மாச்செய்யும் திருப்பா[த்*]துறை திருக்க[ற்*]றளியிலெ ஸ்ல்[1]ாலெவெவெ செயதுக்குடுத்தெ[ா]ம் இ[வ்*]விருவொம் இ[ந்*]நிலம் வநூராதிகவுவத்

8 இறையிலியாக பண்[ணி]க்குடுத்தொம் பெருங்(க்)குறிஸலெஹெயெ[ா*]ம்[||*] இ[ந்*]நிலம் இறைகொள்ளப் பணிச்சாரையும் அன்று ஸலெஹெயில் இருகாரையும இறை காட்டி-

9 ஞரையும் பதூநாஹெஷ்ஷா[ரெ*] தாங்கள் வெண்டு கொவுக்கு மன்றப்பெறுவதாக பணிச்சுக்குடுத்தொம் பெருங்குறிஸலெஹெயொம்[||*] இ[து*] [2][ப]தூநாபதூநாஹெஷ்ர இாலெக்ஷ[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail ! Prosperity ! In the 8th year of (*the reign of*) king Râjakêsari-varman, I, Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḷmândûr Paruvûr (*one*) of the *Perundaram* of prince (*pillaiyâr*) Arikulakêsaridêva, gave (*the following*) land as a gift for the maintenance of the sacred central shrine (*tiruvuṇnâḷigaipuram*) for sacred offerings to the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr *hamlet*) of the prosperous Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, a *brahmadêya* on the southern bank [3]; (*viz.*)—

(L. 3.) The land (*consisting*) of 2 *mâ* excluding *maṇṇilai*[4] and ½ *mâ* of *maṇṇilai*, (*both*) purchased by me from Vêṅgai Iḷaiya-Rudrakumâra-Kramavittaṉ and (*situated*) to the west of the (*path called*) Vîraśrîkâmugavadi and to the south of (*the channel called*) Ariñjigaivâykkâl and (*which is the*) *uṭkuṟai* [5] of this village; one *mâ* (*of land given*) by Kumâra-Kramavittaṉ of this village to be enjoyed along with the above as (*a gift*) for sacred offerings and for (*the maintenance of*) worshippers (*archanâbhôga*) of the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr; and ½ *mâ* which I purchased from the wife of Nârâyaṇaṉ Daśapuriyaṉ of Kuṭṭûr and gave out of the 2 *mâ* (*of land situated*) to the east of this *vadi*, (*and formed*) the fifth *pâḍagam* of the *śadukkam* owned by Śannamaṇḍai-Kramavittaṉ and others of Dvêdai-gômapuram[6]. Thus (*were given*) these 4 *mâ* of cultivable land (*śey*).

(L.7.) (*The gift of*) these 4 *mâ* of cultivable land was given by both of us as long as the moon and the sun (*endure*) to the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr, after having (*the gift*) engraved on stone in the sacred stone temple of Tiruppâtturai.

(L.8.) We, (*the members*) of the big assembly, made this land tax-free as long as the moon and the sun (*endure*). We, (*the members*) of the big assembly, declared that (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* could themselves decide upon and collect any (*fine*) they choose for (*i.e., on behalf of*) the king from (*such of us*) as might order the levying of taxes on this land or those as were present in the assembly on the occasion or those as might enter the taxes (*in the books*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

---

[1] Read ஸிலா.

[2] Cancel the first two syllables பதா which are written twice.

[3] Evidently of the river Kâvêrî.

[4] The meaning of this word is not apparent. It must indicate a particular class of land.

[5] The revenue term *uṭkuṟai* is composed of *uḷ* and *kuṟai* which signifies the deduction of the lands in question from within the village. Perhaps the *uṭkuṟai*-lands were not subject to any assessment.

[6] Same as Vêdagômapuram.

No. 112.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[1]

This is again a record of Râjakêsarivarman dated in his 8th year and is in some respects similar to the preceding number. It records that the assembly of Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, having received ten *kâśu* as tax-money from Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḻmândûr Paruvûr, the donor of No. 111 and a *perundaram* of *âḷvâr* Arikulakêsaridêva, made the land one *mâ* and odd, granted by him to the Śiva temple at Tiruppaṇambûdûr, tax-free for all time to come. Like the previous inscription, this record also authorizes the imposition of a fine on the members and the accountants of the assembly who might suggest the levying of a tax on the land. The epithet *âḷvâr* which is applied to Arikulakêsaridêva in this inscription is perhaps a term of respect, as *piḷḷaiyâr* in the previous inscription was one of endearment.

Of the names mentioned in the description of the boundaries, the pathway called Kôdaṇḍarâmavadi may have been so named after Kôdaṇḍarâma Râjâditya, the eldest son of king Parântaka I. or the latter's father Âditya I.

TEXT.

1 |—ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொவிராஜகெஸரிவர்மர்[ர்*]க்கு யாண்டு அ ஆவது தென்கரை ப்ரஹ்ம-
தேயம் ஸ்ரீ-

2 உத்தமசிலிஷ்துவ்வேதிமங்[க]லத்து பெருங்குறிஸலெஹையொம் இவ்வாண்டு திருப்பணம்-
பூதூர் வர-

3 ஶ்வரர் நிலம் இவ்வூர் உட்க்குறெ விரஸ்ரீகாமுக[2]வதிக்கு மெற்கு ஸ்ரீவெவி[வ]ர[ய்*]க்-
காலுக்கு தெற்க்கு-

4 ம் கிழக்குநின்றும் கு கண்ணாற்றுக்கு வடக்குநின்றும் க சதிரத்து பாரூகவாய்[க்காலு[3]]-
க்கு வடக்கு கொத-

5 ண்டராமவதிக்குக் கிழக்கு நொட்டுர் அத்தொணச்சதுவ்வேதிஸட்டமு[3]ள்ளிட்ட[ரர்*]
சதுக்கத்துக்குப்பட்ட பத்தா-

6 ம் பா[டக]த்துக்கு தெற்க்கு கண்ணாற்றுக்கு மெற்க்கு இந்நடுபு[4]பட்ட நில[ம்*] மிகுதி-
க்குறெவு

7 உள்ளடங்க ஒருமாச்சின்ன நிலத்துக்கும் இறைகாவலாக ஆள்வார் அரிகுலகெ நிஷெ-

8 வருடைய பெருந்தரத்து தப்பில்தரம் பல்லவரையனான கிழ்மாந்தூர் [ப]ருவூ-

9 ர் பக்கல் ஸலெஹையொழ பத்துக்காசு கொண்டு இவ்வொருமாச்சின்ன நிலமும் இ-

10 றையிழிச்சு சந்தராதித்தவல் இ[ந்*]நிலம் இறையிலியாகப் பணிச்சு [5]ஸ்லாலெகை

11 செய்துகுடுத்தொம் பெருங்குறிஸலெஹையொம் [||*] இ[ந்*]நிலம் இறைகெ[ாள்ள]ப்-
பணி[ச்சா][6]-

12 ரையும் இறைகாட்டினாரையும் பன்மாஹேஶ்வரர் முந்[ற்]ற கொவுக்கு தா[ங்க]ள் வெ-

13 ண்டு பொன் [7]மற்றப்பெறுவாராகவும் [||*]இவெ பன்மாஹேஶ்வரர் இரகெ [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, we, (*the members of*) the big assembly of the prosperous Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, a *brahmadêya* on the southern bank (*of the Kâvêri*)[8], having received in this year as *iṟaikâval* ten *kâśu* from Tappildaram Pallavaraiyaṉ *alias* Kîḻmândûr Paruvûr.

---

[1] No. 574 of 1908.

[2] The syllable *க* is written below the line.

[3] Read ஸட்டனு.

[4] Read நடுவு.

[5] Read ஶிலா.

[6] The syllables *ச்சா* seem to be corrected from other letters.

[7] Read மற்ற.

[8] See above, page 247, footnote[5].

of the *perundaram* of *âlvâr* Arikulakêsaridêva, on account of the land of the (*god*) Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruppaṇambûdûr, which was the *uṭkuṟai* of this village, — the land (*measuring*) one *mâ* and odd including excess or deficiency (*in measurement*) and situated within (*the*) following (*boundaries*);—to the south of (*the channel called*) Śrîdêvivâykkâl (*which was*) to the west of (*the path called*) Vîraśrîkâmugavadi: to the north of (*the channel called*) Parântakavâykkâl (*which irrigates*) the first *śadiram* from the north, of the fifth *kaṇṇâṟu*[1] (*counting*) from the east; to the east of (*the path called*) Kôdaṇḍarâmavadi and to the west of the *kaṇṇâṟu* to the south of the tenth *pâḍagam* in the *śadukkam* belonging to Noṭṭûr Attôṇa-chaturvêdibhaṭṭaṇ and others.

(L. 11.) (*We*) exempted this one *mâ* and odd of land from payment of taxes and ordered that this land be (*registered*) tax-free as long as the moon and the sun (*endure*); and we, (*the members*) of the big assembly had this (*deed*) engraved on stone:—(*also ordered that the assembly of*) all *Mâhêśvaras* could themselves collect for (*i.e., on behalf of*) the king mentioned above[2] any (*fine in*) gold they choose from (*such of us*) as may order the levying of taxes on this land or those who may enter (*any*) tax (*in the accounts*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 113.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE GHRITASTHANESVARA TEMPLE AT TILLASTHANAM.[3]

This inscription is dated in the 13th year of Râjakêsarivarman. It records gifts of gold made by Teṇṇavaṇ Pirudimârâśaṇ *alias* Kaṭṭi Oṟṟiûraṇ and Varaguṇa-Perumâṇâr, the wife of Parântaka Iḷaṅgôvêḷâr, for two perpetual lamps to be burnt in the temple of Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruneyttâṇam which was a *dêvadâna* (*village*) in Poygai-nâḍu.

Among the boundaries described in the inscription the embankment Karikâla-karai is worthy of mention.

Varaguṇa-Perumâṇâr under the name Varaguṇâ has been mentioned in the Mûvarkôyil inscription at Koḍumbâḷûr[4] as the wife of Bhûti-Vikramakêsarin whose other name was Madhurântaka-Irukkuvêḷ. Perhaps Parântaka Iḷaṅgôvêḷâr of our inscription is the same as Madhurântaka Irukkuvêḷ.

Mr. Venkayya considered that Madhurântaka Irukkuvêḷ was a contemporary of Âditya Karikâla II.[5] The palæography suggests a much earlier period for the inscription.

TEXT.

1 [6]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||+] கொ ராஜகெஸரிவர்ற்கு யாண்டு ௰௩ ஆவது பொய்கைநாட்டுத்
2 தெவதானந் திருநெய்த்தானத்து ஷோஷெவ[ர்க்]குத் தென்னவன் பிரு-
3 திமாராசனாயின கட்டி ஒற்றிஊரன் நிசதி உழக்கு நெய்யாலொரு நொந்தாவிள-

---

[1] This word which has been taken to mean a field in the previous volumes appears to convey the sense of a sub-channel.

[2] In place of முந்நூற்ற of this inscription, we find in other records the phrase—அன்னான் "the then reigning."

[3] No. 287 of 1911.

[4] *Madras Epigraphical Report* for 1908, pp. 87ff.

[5] *Ibid.*

[6] The *virâmas* are marked throughout by a zigzag line placed at the top of the letters and the length of the consonants is denoted by a symbol which looks like ள.

4 க்கெரிவதாகக் குடுத்த பொன் உ௰ரு௰ உம் பராந்தகவிளங்கொவெளார் தெவியா-
5 ர் வரகுணபெருமானார் ஒரு நொந்தாவிளக்கினுக்குக் குடுத்த பொன் உ௰ரு௰ உமாகப் பொ-
6 ன் ரு௰ஞ்சினாலும் தெவர் [நிலங்] கறை[யு]ந்திடலுங் கல்லி நிர்சிலமாக மசக்கின [நிலத்]-
7 தக்கெல்லை கரைக்கிழ் விஷ்ணுபட்டார[க]ர் துடவைக்கு மெ[ர்*]க்குங் கரிகாலக்கரை-க்கு வடக்குந் தெவருடை—
8 ய புன்செய்க்கறுய்க்குக் கிழக்குமந்தனூர் [வா]ய்க்காலுக்கு[த்] தெற்குமிவ்விசைய்த்த பெருநா-
9 ன்கெல்லையுள்[ள*]கப்பட்ட நிலம் செ பத்துச்செயுங் [ெ*]காண்டு நிசதியிரண்டு நொந்-தாவிள-
10 க்கு வநாதிதவல் எரிப்பொமானெந் திருநெய்த்தானத்து ஸலெஹெயும் பாதமுலமுயிது வந்நாஹெஷ்வாரர் ர[ெெ]க்ஷ[||—]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Teṇṇavaṇ Pirudimârâśaṇ *alias* Kaṭṭi Orṟi-ûraṇ gave 25 *kalañju*[1] of gold for burning one perpetual lamp with (*one*) *uḷakku* of ghee every day, to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruneyttâṇam which was a *dêvadâna* in Poygâi-nâḍu; and Varaguṇa-Perumâṇâr, the queen (*dêviyâr*) of Parântaka-Iḷaṅgôvêḷâr, (*also*) gave 25 *kalañju*[1] of gold for one perpetual lamp. With (*this*) total of 50 *kalañju*[1] of gold (*some*) land of the god was cleared of its borders and mounds and converted into a wet field. The boundaries (*of this reclaimed*) land (*are*):—

(L. 7.) West of the cultivated land (*tuḍavai*) of (*the god*) Vishṇu-Bhaṭṭâraka (*lying to the*) east of the border; north of the embankment (*called*) Karikâla-karai; east of the *kaṟây* dry lands of the god; and south of (*the channel called*) Andanûr-vâykkâl. Having (*thus*) received the ten *śey* of cultivated wet land situated within the four great boundaries thus described, we, the assembly and the *pâdamûlam*[2] of Tiruneyttâṇam, agree to burn daily two perpetual lamps, as long as the moon and the sun (*endure*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 114.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE DANDISVARA TEMPLE AT VELACHCHERI.[3]

Madiraikoṇḍa Râjakêsarivarman, in whose 5th year this record is dated, has been identified with Gaṇḍarâditya, the second son of Parântaka I., on the supposition that he must have inherited the title *Madiraikoṇḍa* from his father who first bore it and that he should have been the immediate successor of Parântaka I. on the Chôḷa throne—the eldest son Râjâditya having evidently died during the life-time of Parântaka[4].

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||]மதிரைகொண்ட கொவிராஜகெஸரிபந்[ர்க்*]கு யாண்டு
2 ரு சாவத புலியூர்கொட்ட[த்*]து கொ[ட்*]டுர்நாட்டு வெளி[ச்*]செரியாளுங்க-

---

[1] *Kalañju* is indicated by the symbol.

[2] This term is now generally used as a polite term of respect for a high person, but seems to apply here to the priests of the *pâdamûla*, *i.e.*, of God.

[3] No. 315 of 1911.

[4] *Madras Epigraphical Report* for 1912, Part II, page 64, paragraph 17; the Director-General's *Archæological Survey Report* for 1908-09, page 122.

3 ண[த்த]ாருள் [தெ]ந்னூர் தெவகுமாரகுமவி[த்*]தநிலூர்[1] திருதண்டிஸ்வ-
4 ரதெவர்கு வநாதித்தவற் ஒரு [ந]நாவிள[க்*]கெரிப்பதற்கு வைத்த
5 சாவா முவா பெராடு தொண்ணூறு இடுஜ்[2] ரக்ஷி[ப்*]பா[ர் வ]நாஹெஸ்வரர்||-

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman who took Madirai (Madura), Dêvakumâra-kramavittaṇ of Teṇṇûr, (*one*) of the (*members of the*) administrative assembly (*âḷum-gaṇattâr*) of Veḷichchêri in Kôṭṭûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam, gave ninety fat sheep, which neither die nor grow old, for burning a lamp as long as the moon and the sun (*endure*), (*in the temple*) of the god Tiruttaṇḍîśvara of this village. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this charity.

No. 115.—ON A PILLAR LYING TO THE SOUTH OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR[3]

This inscription is also dated in the 5th year of the reign of Madiraikoṇḍa Râjakêsarivarman. It registers a gift of sheep for a lamp to the Śiva temple at Tiruvoṟṟiyûr. The donor was one of the nobles (*perundaram*) of *Uḍaiyâr* śrî-Uttama-Chôḷa who is undoubtedly king Madhurântaka Uttama-Chôḷa, the paternal uncle of Râjarâja I. A reasonable doubt may arise why Uttama-Chôḷa is given here the title of a ruling king and not that of a prince. It was perhaps because he was the chosen successor of Gaṇḍarâditya at the time. We know, however, that he actually came to the Chôḷa throne only after one or two other kings had reigned subsequent to his father's death.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொவிராசகெ-
2 சரிபந்[ர்*]கு யாண்டு ஐஞ்சாவது உடையா[ர்]
3 ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவ(ர்)ருடன் வந்த
4 கலெசி பெருந்தர[த்*]துச் சிங்கமைய்யன்
5 மகன் கடுத்தலை நாகமயயன் திருவொற்றி[யூ]ர்
6 ஷ [ர*]தெவர்கு ஆசந்திராதா[ர]மும்[4] ஒரு நந்தா-
7 [விளக்]கெரிப்பதற்கு வைத்த சாவா முவாப் பெரா-
8 டு தொண்ணூறு ஈழவிளக்கு ஒந்று இது பந்சா-
9 ஹெஸ்வரரகெக்ஷ[||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Kaḍuttalai Nâgamaiyaṇ, son of Śingamaiyaṇ, a *perundaram* of Kalêśi (*village?*) who had accompanied *Uḍaiyâr* śrî-Uttama-Śôḷadêva (*to this temple*), gave ninety fat sheep, which neither die nor grow old, for burning one perpetual lamp as long as the moon and the stars (*endure*), and one *Îḷa* lamp-(stand) to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruvoṟṟiyûr. This shall be under the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

---

[1] Read நிவ்லூர். [2] Read இடுஜ்-ஜ் [3] No. 216 of 1912. [4] Read ஸ்சந்திர.

No. 116.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE DANDISVARA TEMPLE AT VELACHCHERI[1].

This is again an inscription of Madiraikoṇḍa Râjakêsarivarman dated in the 7th year of his reign. It registers a gift of a land by purchase, by two Veḷḷâḷa brothers of Oṉpadiṟṟuvêli in Ârkâṭṭu-kûṟṟam, a subdivision of Śôṇâḍu, to the Mahâdêva temple of Tîruttaṇḍîśvaram at Veḷichchêri.

Oṉpadiṟṟuvêli may be identified with Ombattuvêli in the Tanjore taluk of the Tanjore district. Ârkâḍu which was evidently the headquarters of the subdivision Ârkâṭṭu-kûṟṟam is now a petty village in the vicinity of Tirukkâṭṭuppaḷḷi.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] மதிரைகொண்ட கொவிராஜகெஸரிபன்மற்கு
2 யாண்டு எ ஆவ[து] புலியூர்கொட்ட[த்*]து வெளிச்செரி உஹாஸலெயெ-
3 [ா]மம்மூர் வ்ரஹ[ஸ்ஸாநத்]தெ கூட்ட குறைவற கூடி இருந்து விற்கின்[ற]
4 நிலம் [|*] இவூர் கிழ்[பிடா]கைக் காறகத்து அதம்புழானழி எரி அக-
5 ப்பட்ட [நி]லம் . . . . . இ[வ்*]வழி . யா . . . . மெற்கு தெந்-
6 பாற்கெல்லை மா[ன]யிட்டுகா[லு]சு வட[க்]கு மெல்பாற்கெல்லை தட்டாநெரியொ-
7 டெ அடைந்த வழிசு கிழசு வட[பாற்]கெல்லை கொட்டுர்காலுசு தெற்சுமிநான்கெல்-
8 லையக[த்]துட்பட்ட நிலம்[த்]து நடுவு பி . . . பூர் [னி]ல நிக்கி உண்ணிலமொழிவின்றி விற்றுகுடு-
9 த்தொமிது இ[வ்*]வாறு வி[லை]க்காணங் கிழிரைத் [த]ந்து விற்பித்துகொண்டாங் சொ-
ணாட்டு [ஆ]ர்-
10 காட்டுகூற்[ற]த்து வெள்ளாள[ெ]னுன்பதிற்றுவெ[லி]உடையாகி நூன் [2]பழிநத்தடிகளு-
மிவன்
11 தம்பி அண்ணமலையுமிவ்விருவர்பக்கலுமிலுஎியால் வக விலைப்பொருள்-
12 ளத[க்*]கொண்டு [விற்று]சுடுத்தொமிலுஎியா[ல்] வந்த இறையுமெச்சொறும் அமஞ்-
13 சி வெட்டி வெதினை [3]அந்நாயதியுமெப்பெற்பட்ட இறையும் [க]ாட்ட பெறுதொமா-
14 நொ[ம்] [க]ாட்டிகாரை பஞ்சாஹெஸ்வாரெ யஜ்ஞாஸநமுதலாக தான் வெண்டிந விட-
15 த்திலெ மெய்வெற்றுவகை இவ்விருநூறு காணம் தண்டமிட ஒட்டிக்குடுத்தொ-
16 ம் ஹோஸலெயொம் [|*]இப்பூமி உழசும் இரண்டு குடிசு-ஸவ்வ-ாபரிஹாரமா[க] ஒட்டி-
17 சுடு[த்*]தொ[ம்*] ஹோஸலெயொமிவர்கள் பணி[க்*]க வெழுதினென் வைகாஸநன் [4]
பெ[ரு]மா[ந்ப]-
18 ட்டனென் [|*]இப்பரிசு இந்நூந் [5]பழநதடிகளுமிவன்றம்பி அண்ணமலையெநுெ[ம]-
19 ங்கள் வெளி[ச்*]செரி [உ]ஹாஸலெயார்பக்கல் கொண்ட பரிசெ இ[வ்*][வூ]ர் திருத-
ண்டிஸ்வர[த்*]து ம[ஹா]-
20 தெவ[ர்*]சு சந்ராதித்தவற் ஒரு [ந]ன்தாவிள[க்*]கெரி[ப்*]பதற்கும் இக்கொயிலில் யாங்கள் ஸ்ரீகொயி-
21 ல் [லெ]டு[ப்*][பி]த்து வ்ரதிலெ செய்வித்த கணவதியார்[க்*]கு உ[ச்*]சியம்பொது இருநாழியரிசி[யா]-
22 ல் திருவமுது காட்டுவதாகவும் குடு[த்*]தொமிவ[ர்*]கள் குடுத்த இலுஎி கொண்டு இ[ந*]நாவிள[க்*]-
23 கெரி[ப்*]பதாகவும் கணவதியார்[க்*]கு திருவமுது காட்டிகொள்வதாகவுமிலுஎி கொண்டொ[ம்*] திருதண்டி-
24 ஸ்வர[த்*]து திருவு[ண்*]ணுழிகை உடைய ஸிவப்ராஹணங் மெம்மாயாஸிவநெறும் அமிர்தர[ஞ்ச]-
25 [ா*]சிவ[நெ]றும் பொன்மலைசிவநெறும் இ[வ்*]வனைவொம் இ[ப்*]பணி சந்ராதித்த-
வற் மு[ட்*]டா[ை]ம
26 [6]சைவொமாநொ[ம்*] முட்டி[ன்] ப[டி] இரட்[டி] [6]சைவொமாநொம் இயஜ்ஞாஸிர-
கி[ப்*]பாரெண்பதுந்[7]
27 ஈண[ப்*]பெருமக[சு]ளுமந்[ரு]ம் கொவும் பஞ்சாஹெஸ்வர[ரு]ம்||—

---

[1] No. 306 of 1911. [2] Read பழனத்தடி. [3] அந்தநாயதி apparently stands for அந்தராயாதி.
[4] Read வைகாஸன். [5] Read பழனத்தடி. [6] Read செய்வொ. [7] Read ரெண்பதிந்.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail ! Prosperity ! In the 7th year of (*the reign of*) king Râjakêsari-varman who took Madirai (Madura), we (*the members*) of the great assembly of Veḷichchêri in Puliyûr-kôṭṭam, having gathered in assembly without deficiency, in the *Brahmasthâṇa* of our village, sold the (*following*) land :—

(L. 4.) the . . . . . the land included in the tank of Adambuḷânaḷi of . . . . . the eastern hamlet of this village . . . . . west. . . . this path; the southern boundary (*is*) to the north of the (*channel called*) Mâṇayîṭṭu-kâl; the western boundary (*is*) to the east of the path which passes by the tank (called) Taṭṭâṇêri; and the northern boundary (*is*) to the south of the channel of Kôṭṭûr. We sold the land situated within the enclosure of these four boundaries excluding the land . . . . . within (*it*) (*but*) without excluding the *uṇṇilam*.

(L. 9.) Having given the sale money and *kîl-iṟai* thus, Indraṉ Paḷanattaḍigaḷ the cultivator (*veḷḷâḷaṉ*) of Oṉpadiṟṟuvêli in Ârkâṭṭu-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Śôṇâḍu, and his younger brother Aṉṉâmalai, got (*this land*) sold (*to them*), and we sold (*the land*) having received in full the sale-money of this land from these two persons. We (*the members of the assembly*) shall not show (*in our account books*) any kind of tax as accruing on this land such as *iṟai*, *echchôṟu*, *amañji*, free labour (*vetti*), *vêdiṇai* and *antarâya*. We (*the members*) of the big assembly gave a written agreement that (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* (*alone*) shall (*have the right to*) levy, in case they choose (*to do so*), to be credited to the council of justice (*dharmâsana*), a fine of these[1] two-hundred *kâṇam* on each of the persons that show (*any such tax*) (*in the books*). We (*the members*) of the big assembly (*also*) gave a written agreement that the two tenants who cultivate this land (*shall have*) all exemptions. At the command of these (*members*), I, Vaikânasaṉ Perumâṉ-Bhaṭṭaṉ, wrote (*this*).

(L. 18.) (*We*) Indraṉ Paḷaṉattaḍigaḷ and his younger brother Aṉṉâmalai granted on the same terms, (*the land*) obtained in this wise from the members of the big assembly of our (*village*) Veḷichchêri to Mahâdêva (*Śiva*) of (*the temple of*) Tiruttaṇḍîśvaram in this village, for burning one perpetual lamp as long as the moon and the sun (*endure*) and for the presentation of sacred offerings (*prepared*) with two *nâḷi* of rice, at midday, to (*the god*) Gaṇapati set up in the sacred shrine which we had built in this temple. We, the following Śiva-Brâhmaṇas (*viz.*,) Gaṅgâdhara-Śiva, Amirta-rañjana-Śiva and Poṉmalai-Śiva of (*i.e.*, attached to) the sacred central shrine in (*the temple of*) Tiruttaṇḍîśvaram received this land (*on the understanding*) that obtaining this land given by these persons, we shall burn this perpetual lamp and (*also*) present sacred offerings to Gaṇapati. We (agree) to conduct this service without default as long as the moon and the sun (*endure*). If (*any*) default (*happens*) we shall double the scale (*of service*). The eighty great men of the administrative assembly (*gaṇa*), the king reigning at the time, and (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this charity.

No. 117.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE RUINED VISHNU TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[2]

This inscription is dated in the 17th year of Madiraikoṇḍa Râjakêsari-varman and registers a gift of 96 sheep for a lamp to the Vishṇu temple at Gôvinda-pâḍi in Valla-nâḍu, a subdivision of Dâmar (Dâmal)-kôṭṭam.

[1] The word "these" has not been here used with reference to any mentioned above. Perhaps it has to be cancelled.

[2] No. 308 of 1906.

Gôvindavâḍi and Dâmal are villages in the Conjeeveram taluk of the Chingleput district. The former is quite close to Tirumâlpuram in the Arkonam taluk of the North Arcot district and is identical with the Gôvindapâḍi of our inscription.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[॥*] மதிரைகொண்ட கொவிராஜ-
2 கெ[ஸரி]வந்[ர்*]க்கு யாண்டு ௰௭ ஆவது சொழ-
3 நா[ட்]டு[த் தெ]ன்கரை பனையூர்நாட்டுப் ப-
4 னையூரு[டையான்] கெசுவனிராமனுகி-
5 [ய*] ெ[சம்]பி[ய]ன் பனையூர்நாட்டு வெளான்
6 தாமற்[கொ]ட்டத்து வ[ல்ல]நாட்டு ஸ்ரீ[மொ]-
7 விந்தவாடி நின்றருளிய பெருமானடிக-
8 ளுக்குச் சந்ராதித்தவற் எரிப்பதாக [1]வத்-
9 த திருநந்தாவி[ள*]க்கொன்றினுக்காடு தொண்-
10 ணூற்றாறு இவை ஸ்ரீவயிஷ்ணவரெக்ஷ அறமறவ[ற்க*] [॥*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 17th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman who took Madirai (Madura), Kêśavaṇ Râmaṇ *alias* Śembiyaṇ Paṇaiyûr-nâṭṭu-Vêlâṇ, (*a native*) of Paṇaiyûr in Teṇkarai Paṇaiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu gave ninety-six sheep for burning, as long as the moon and the sun (*endure*), one sacred perpetual lamp to the god (*perumânaḍigaḷ*) who was pleased to stand at the sacred (temple of) Gôvindapâḍi in Valla-nâḍu, (*a subdivision*) of Dâmar-kôṭṭam. (All) Śrî-Vaishṇavas shall protect this (*charity*). Do not forget charity!

No. 118.—IN THE SAME PLACE.[2]

This inscription is also dated in the 17th year of the same king and registers a lamp-gift to the temple mentioned in No. 117. The donors belonged to Kîḻmalai, Veṇkala-nâḍu and Tiruppâśûr. The last place is at a distance of 2 miles from Tiruvaḷḷûr, Chingleput district.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[॥*] மதிரைகொண்ட கொவிராஜகெ-
2 ஸரிவந்[ர்*]க்கு யாண்டு ௰௭ ஆவது கீழ்மலையில்
3 (ப்)பல்லவப்பெரரையனுன இராசகெசரிப்பெ-
4 ரரையன் வெண்கலநாட்டு மும்மலையன் திருப்பாசு-
5 ர் முத்தரையன் த[ர]மற்கொட்டத்து வல்லநாட்டு ஸ்ரீ-
6 மொ[வி*]ந்தபாடி நின்றருளிய பெருமானடிக்ளுக்குச்சந்ரா-
7 தித்தவரை எரிக்க வத்த[3] திருநந்தாவிளக்கொன்றினுக்கு[4]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity!. In the 17th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, who took Madirai (Madura), Pallavappêrarayaṇ *alias* Râjakêsarippêrarayaṇ of Kîḻmalai, Mummalaiyaṇ of Veṇkala-nâḍu and Muttarayaṇ of Tiruppâśûr gave. . . . . , for burning as long as the moon and the sun (*endure*), one sacred perpetual lamp to the god (*perumânaḍigaḷ*) who was pleased to stand at the sacred (*temple of*) Gôviṇḍapâḍi in Valla-nâḍu, (*a subdivision*) of Dâmar-kôṭṭam.

---

[1] Read வை. [2] No. 307 of 1906. [3] Read வைத்த. [4] The inscription stops here abruptly.

XIII.—INSCRIPTIONS OF RAJAKESARIVARMAN SUNDARA-CHOLA PARANTAKA II.

No. 119.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIVAYOGANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUVISALUR.[1]

This inscription is dated in the 2nd year of Râjakêsarivarman and registers a gift of land to the temple at Tiruviśalûr by Pirântakaṉ Iruṅgôḷaṉ *alias* Śiṟiyavêḷâr of Koḍumbâḷûr. This chief has been identified by Mr. K. V. Subrahmanya Aiyar with Pirântakaṉ Śiṟiyavêḷâr *alias* Tirukkaṟṟaḷi-Pichchaṉ mentioned in a Tirukkaḷittaṭṭai inscription.[2] The name Śiṟiyavêḷâr occurs again in a much mutilated Tirukkaḷittaṭṭai inscription of the reign of Sundara-Chôḷa *alias* Poṉmâḷigaittuñjiṉadêvar (*i.e.*, the lord who died in the golden palace) who 'drove the Pâṇḍya into the forest[3].' The king who died in the golden palace was Sundara-Chôḷa Parântaka II., the father of Râjarâja I[4]. This Sundara-Chôḷa Parântaka II., is called a Râjakêsarivarman in No. 302 of 1908 quoted above which also refers to Îḷam; but the passage is much mutilated. The officer Śiṟiyavêḷâr is stated in a record of the time of Râjarâja I.[5] to have died on the battlefield in Ceylon in the 9th year of Poṉmâḷigaittuñjiṉadêva (*i.e.*, Sundara-Chôḷa Parântaka II.)[6]. Evidently Sundara-Chôḷa Parântaka II. and his General were engaged in a battle with the Ceylon king who must as usual have helped with his forces, the Pâṇḍya king, the natural enemy of the Chôḷas.

Applying the correction of 23 years in the *Singhalese Chronology* worked out by Professor Hultzsch (*Journal of the Royal Asiatic Society* for 1913, pp. 517-531) we gather that Mahinda IV. must have been the sovereign of Ceylon who was contemporaneous with Sundara-Chôḷa Parântaka II. In his time, according to the *Mahâvaṁsa*, Chapter LIV, there was a fight with Vallabha (*i.e.*, the Chôḷa king) in which it is stated that Mahinda's General 'destroyed him (the Chôḷa) utterly.'

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கெ[ர]ரா[ஜ]கெ[க]ஸரிவர்மற்கு யாண்டு உ ஆவது [வடக]ரைத் தெ[வ]-
தானவ்ரஹ்மதெயம் அவநிநாராயணசதுர்வெ[ர்]தீமங்கலத்து திரு[வி]சலூர்ப்பெரு-
மானடிகள் ஸ்ரீகொயிலிலெ

2 வைத்த[7] வநூராதிகவ்வதீ வகாரம் ஒரு வெதுவ்ராஹ்மண[ன்] உத்தீ[ரம்] உச்சம்[மெ]பா-
துண்பதற்கு [மெ]காடும்பாளூர் பிராந்தகநிருங்கொள[நா]கிய சிறிய[வெளா]ர் விலை-
க்கு கொண்டு வை[த்]த நிலமா[வ]து திருநாராய-

3 [ண]ச்செரி பு . . . னத்து . . . நாராயணனூர் சதுக்கத்து தலைபாடக[ம்]
பரெ[ஶ்வ]ரவாய்க்க[ர]வின் வடகரை தொழுர்த் தாயநாரா[ய]ண[பட்ட]சொம[ர]-
சியார் ப[க்]க[ல்] விலைக்கு கொண்டுடைய அரைகாற்செய-

4 க்கும் இ[றை]காவ[ல்]ர[க] மெ[தவ]ங்குடிப்பெருமக்களுக்கு [8][ஐ]ஞ்பதி[ன் க]ழஞ்சு
பொன் குடுத்[து] இறையிழிச்[சு வை]த்த செய் அரைக்கால இது உஹாஸஹெப்-
பெருமக்கள் [இர]கெஷ||

---

[1] No. 317 of 1907.

[2] *Epigraphia Indica*, Volume XII, pp. 121ff.

[3] No. 302 of the Madras Epigraphical collection for 1908.

[4] *South-Indian Inscriptions*, Volume II, page 68, and Introduction, page 1, note 3.

[5] No. 116 of the Madras Epigraphical collection for 1896.

[6] *Epigraphia Indica*, Volume XII, page 124.

[7] வைத்த at the beginning of this line is either superfluous or may be construed with *ékâgram* in the sense of 'established.'

[8] Read ஐம்பதின்.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Pirântakaṉ Iruṅgôḷaṉ *alias* Śiṟiyavêḷâr of Koḍumbâḷûr purchased and gave the following land for feeding at noon with one sumptuous meal[1] one Brâhmaṇa (*versed*) in the Vêdas, in the sacred temple (*śrîkôyil*) of the god (*perumâṇḍigaḷ*) of Tiruviśalûr in Avaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the northern bank (*of the Kâvêrî*), as long as the moon and the sun (*endure*). He (*also*) paid fifty *kaḷañju* of gold to the great men (*perumakkaḷ*) of Têvaṅguḍi as *iṟaikâval*[2] for the one-eighth *śey* (*of land*) purchased from Tâyanârâyaṇa Bhaṭṭa-Sômayâjiyâr of Toḷûr, on the northern bank of the (*channel called*) Paramêśvara-vâykkâl, (*forming*) the first *pâḍagam* of the *śadukkam* of Nârâyaṇaṉâr . . . . . Tirunârâyaṇachchêri got it exempted from the payment of taxes and gave over (*this*) one-eighth *śey* (*of land*). This (*charity is placed*) under the protection of the great men of the great assembly.

No. 120.—IN THE SAME PLACE.[3]

This is again a record of Râjakêsarivarman dated in the 4th year and must be attributed to Parântaka II, since it mentions the General Pirântakaṉ Iruṅgôḷar *alias* Śiṟiyavêḷâr.

TEXT.

1 [4]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ இராசகெஸரிவர்மற்கு யாண்டு ச ஆவது வடகரைத்தெவதாநவ்ரஹ்ஹ-
தெயம் அமகிநாராயணச்சதுர்வ்வேதிமங்கலத்து தி-

2 ருவிசலூர் பெருமானடிகளுக்கு பிராந்தகன் இருங்கொளராகிய சிறியவெளர் உச்சம்-
பொது திருவமுதுக்கு சந்ராதித்த-

3 வற் பெருங்குறிபெருமக்களுக்கு ஈழக்க . ங்காசு [ா]நூறு காசு குடுத்து அதெயஞ்செ-
[து கு]டுத்த நிலமா-

4 லது திருநிலகண்டச்சேரிக் குஞ்[ச]பெவில் ஹவநதிசதுப்பெதிஹட்டசொமாசியார் [ச]தக்-
கத்து இரண்-

5 டாம் பாடகம ஸ்ரீகொயிலின் மேல்பக்கத்து எ . . . த்த கண்டத்து

6 காலும் ஸ்ரீசோயவர்ச்செரியில் நதிஸ்ரூரஹட்டர் அட்ட[க]த்து நத்தகூறு திருவிசலூர் ஊர்-
இருக்கையில் காணியும் ஆக இக்காலெ காணியும் சந்திராதி[த்*]தவற் வைச்சார்
[பன்]ஶ[ா*]ஹெ[ஸ்ரூரரெஷ] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Pirântakaṉ Iruṅgôḷar *alias* Śiṟiyavêḷar, paid 130 *ślakkâśu* to the great men of the big assembly and gave, freed from payment (*of taxes*) (*adêyam*[5]) the following land for the sacred midday offerings to (*the temple of*) the god (*perumâṇaḍigaḷ*) at

---

[1] The words *êkâgram* and *uttamâgram* must be taken as synonymous in the sense 'sumptuous.' The word *agrasâlâ* is used in Malabar for the cooking place in temples.

[2] *I.e.*, security for exemption from the payment of taxes.

[3] No. 320 of 1907.

[4] This inscription is engraved in continuation of No. 319 of 1907.

[5] The meaning of the phrase அதெயம் செய்து is not quite clear. It may be that the land was made tax-free and the phrase corresponds to the Tamil இறையிலி. The tax payable to the king is designated *râjagradêya* in the next inscription, text line 2. The other meaning that suggests itself is that the land was made inalienable.

Tiruviśalûr in Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, a *dêvadâna* and a *brahamdêya* on the northern bank (*of the Kâvêrî*), (*to last*) as long as the moon and the sun.

(L. 4.) (One) quarter (*vêli of land*) . . . . . *kaṇḍam* on the western side of the sacred shrine (*śrîkôyil*), (*forming*) the second *pâḍagam* of the *śadukkam* of Bhavanandi-Chaturvêdibhaṭṭa-Sômayâjiyâr of [1]Kuñjapevil (*living*) in (*the quarter*) Tirunîlakaṇḍachchêri and (*one*) *kâṇi* (*of land*) in the village-site (*ûrirukkai*) of Tiruviśalûr, (*forming*) the *nattam* portion of the *aṭṭakam* of Nandîśvara-Bhaṭṭa (*living*) in Śrîmâdhavarchêri,—in all this quarter (*vêli*) and (*one*) *kâṇi* (*of land*) were given (*by him*) (*to last*) as long as the moon and the sun. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect (*this charity*).

No. 121.—IN THE SAME PLACE.[2]

This Sanskrit inscription supplies some additional information about [Pirântakaṉ] Iruṅgôḷâr *alias* Śiṟiyavêḷâr mentioned in the two previous records. He is here called Śiruvêḷâ the foremost member in the family of the daughter of king Pirântaka and the light of the Iruṅgôḷa race. The first of the attributes is interesting and has perhaps to be understood with reference to the marriage of a member of the Koḍumbâḷûr family named Samarâbhirâma to the Chôḷa princess Anupamâ[3] mentioned in an inscription from Mûvarkôyil. If this is so, it follows that Anupamâ was a daughter of king Parântaka I. It is also known that prince Arikulakêsari, son of Parântaka I., married Pûdi Âditta-Piḍâri, daughter of Teṉṉavaṉ Iḷaṅgôvêḷâr, another member of the same family which was called Irukkuvêḷ, Iḷaṅgôvêḷ or Iruṅgôḷa.

In the 5th year of king Sundara-Chôḷa this chief Śiruvêḷa (*i.e.*, Śiṟiyavêḷâr) is stated to have given to the god at Śrîviśalûra (*i.e.*, Tiruviśalûr), some *mâshakas* of gold for rice *offering* and the *gatânakas* (*gadyâṇakas*) which accrued to the king as revenue from the village Nimba or Nimbâgrahâra for repairs, and a lamp. Nimba or Nimbâgrahâra on the northern bank of the Kâvêrî is apparently the modern Vêppattûr called Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam in Tamil inscriptions.

TEXT.

1 . . . . . [யா]தி ஸ்ரீவிஶலாலாகாதி வஸகொ தெவஸ்ய ஶ்ரீயுவிதெ ஶாஶ்ரெக[4]
ஸஹாஜநாய [தி]யக[ழ்] [வம்ஶ*] வ்ரதிவொயிதொ[5]

2 [6]. . . . ஶ ஸுகுக்ரீ [வெஞ்]ர[ச்][7]ரா[ந்]ரஷகாதீ [நிம்ப]ஹ்ராஶமகாநக[ர*]ஸ்ய-
. ய[8][ஸ்ர]கெ ராஜ வ்ரதெயாஉவி |||

---

[1] For the occurrence of குஞ்சப்பெவில் as a family name, see above, Vol. II, Part V, pp. 533 and 534.

[2] No. 40 of 1907.

[3] See *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 87.

[4] Read தெநந.

[5] Read வ்ரதிவொயிதொ.

[6] Eight letters appear to have been lost at the beginning of this line.

[7] Read வெஞாத்.

[8] Read கஸ்ரகெ ராஜவ்ரதெயாநவி.

3 [1] வ்ர[ஈஷாதி]ஸு-ம்கொஷ-ஶுவ்ரீவீ: விராஜகஸ்யா[ந்]ஜவ-ர்வய்-ர்: [|*] ஶீவ-
ந்ஶ-ஷா ஸ்ரீவிஶ-ஶுரயாஷ்ரீ ஹராய [3]வஹ்ரஷ்ஷிறுவெஷகா[ர]ர[||*] ஸ்ரீர்ஸ்ஸு-ஷ-
வொஷ-ஶுவதிஶுகஸ்யாஷ்ரெ வரோ வஷுரெ காவெய்-ர்[ர]ஷ்ஷட உத்தரெ ஶு-ண-
திரெ[ள] [4][நிம்ஹா]ஶுஹாராஷ்ஷுயெ [|*]ஶுராரெ ஸ்ரீவிஶ-ஶுரயாந்தி நிரகாயெஶா[ய
ந்]வந்ஶ-ஷா ரித்தகஷ்[5]றுவெஷ[நா]ர் வஹகா ரக்ஷஷ-ர் ர்[ர*]ஹெஷ்ஷரா: |||—

TRANSLATION.

(Verse 1.) The light of his race, the fortunate one . . . . . (*gave*) . . . . . *mâshakas* increased by five for offering in perpetuity cooked rice in midday to the god dwelling in the temple . . . . . named Śrîviśalûra. (*He*) also (*gave*) for white-wash (*i.e.*, repairs) the *gatânakas* (*gadyâṇakas*?) of the village Nimba, which were payable to the king.

(V. 2.) The king named Śiruvêḷa who was the light of the Iruṅkôḷa race and the foremost (*member*) in the family of the daughter of (*king*) Pirântaka gave with delight a lamp to Hara (*Śiva*) whose abode was at Śrîviśalûra.

(V. 3.) May the *Mâlêśvaras* protect the lamp presented with delight in the prosperous fifth year of (*the reign of*) the best of kings, the illustrious Sundara-Chôḷa, by him who bore the name Śiruvêla, to Îśa (*Śiva*) who was pleased (*to dwell*) in the abode (*temple*) of Śrîviśalûra (*situated*) in the virtuous village named Nimbâgrahâra on the northern bank of the (*river*) Kâvêrî.

No. 122.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VEDAPURISVARA TEMPLE AT TIRUKKALITTATTAI.[6]

This incomplete record, dated in the 14th year of Râjakêsarivarman, registers gifts of money in *ilakkâśu* made by Râjâdichchi and Kuñjiramalli, the wife and daughter respectively of Śiṟiyavêḷân, for burning lamps in the temple at Tirukkudittiṭṭai which was included in Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam. Śiriyavêḷân is identical with Pirântakaṇ Śiṟiyavêlâr, the General of the Chôla king Sundara-Chôḷa Parântaka II.[7] The king Râjakêsarivarman could not be identified. It is not impossible, however, that he is identical with Sundara-Chôḷa Parântaka II.

TEXT.

1 |—ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] கொ இராசகெசரிபன்மற்கியாண்டு ௰ச ஆவது [வ]டகரை தெவதான-
ஸ்ரஹ்ஷெயம் அமநிநாராயணச்சதுவ்வெ-ர்திமங்கலத்து தி[ரு][க்*]குடித்[திட்]டை
பெருமாளுக்கு சிறியவெளான் தெவி(ய்) இராசாதிச்சி ஒரு நொந்தாவிளக்கு சந்தி-
2 ராதிச்சவற் எரிய வைய்த்த ஈழ[க்*]காசு உ௰டு இருப[த்]தஞ்சு [||*] சிறியவெளான்
மகள் குஞ்சிரமல்லி(ய்) ஒரு நொந்தாவிளக்கு [ச]ந்திராதிச்சவற் எரிய வையத்த
ஈழக்காசு உ௰டு [||]ஆக [ரு]௰ கா-
3 [ச]ம் குடுத்து கொண்ட பூமி யமங்குடி(ய்) ஊரின் மெல்பக்கத்து ஆலிக்கொன்றை சிரிதர-
ரூவித்தர் எவ [8]

---

[1] The line begins with the Tamil passage மற்குயாண்டு ரு ஆவது on the estampage. It is doubtful if this formed part of the inscription under publication.

[2] Read ஶாஷ்ரீ.

[3] The formation of the letter ஷ is very irregular; read ஹ-ஷ்ரஹ்ஷி.

[4] Read நிம்ஹா.

[5] Read உத்தகஷ்.

[6] No. 299 of 1908.

[7] See *Epigraphia Indica*, Vol. XII, pp. 121ff.

[8] The inscription stops here abruptly.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Râjakêsarivarman, Râjâdichchi, the wife of Śiṟiyavêḷâṉ, deposited (25) twenty-five *ślakkâśu* for burning, as long as the moon and the sun (*endure*), one perpetual lamp, in (*the temple of*) the god (*perumâḷ*) of Tirukkuḍittiṭṭai in Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam which was a *dêvadâna* and a *brahmadêya* on the northern bank (*of the Kâvêrî*). (*Also*) Kuñjiramalli, the daughter of Śiṟiyavêḷâṉ, deposited 25 *ślakkâśu*, for burning, as long as the moon and the sun (*endure*), one perpetual lamp (*in the same temple*). For the total of 50 *kâśu* (*thus*) paid, was purchased the land (*situated*) on the western side of the village of Amaṅguḍi; and under the direction of Âlikkoṉṟai Śrîdharakramavittar[1]—

XIV.—INSCRIPTIONS OF PARAKESARIVARMAN UTTAMA-CHOLA.

No. 123.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MADHUVANESVARA TEMPLE AT TIRUKKALAVUR.[2]

This record which is dated in the 16th year of Parakêsarivarman, registers a sale of land by the village assembly, for the maintenance of a lamp in the temple of Śiva at Tirukkarugâvûr. The inscription may be one of king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa on account of its high regnal year, if not one of Parakêsarivarman Parântaka I.

TEXT.

1 [3]ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ |— கொப்பர[கெசரிபன்]மற்கு யா-
2 ணடு ௩ ஆவது திரு[க்க]ருகாவூர் [மஹாதெவற்]
3 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] [தெ]காப்பர[கெ]சரிபந்[ர்*]கு [யாண்]டு
4 [௰]சு ஆவது திருக்கருகாவூர் மஹாதெவா-
5 சு இவ்வூர் மூலபருடைப்பெருமகளொம்
6 இதெவாசு சந்ராதித்தவர் இறையிலிய-
7 [ாக சு]தெத்த னிலமாவது [||*]எங்[கள் ஸபெஹ]கூட்டு-
8 [வா]னிலம் திருவுண்ணாழிகைப்புறத[து] வடகண்டத்து எ-
9 [ங்க]ள் [இரண்டு]மாவும தென்கண்டத்[து] மெற்கூடைய [ஒ-
10 ரு]மாவும ஆகத் தடி இரண்டா[ல்*] நிலன் முன்றுமாவும் சவ[வ]கூட்டு-
11 [4][வ]ான்இல மனையாக கல்லி விளைகின்ற சுண்டைகுழி காணி[யு]ம [ஆக நி]-
12 லன் முன்று[மாக்கா]ணியு[ம்*] [5]மிகிதிக்குறைவு உள்ளடங்க விற்று[க்கு]டு[த்துக்]-
13 கொண்ட . . . . . [6]ள் காசு பழவ[ா]வு முப்பத்தொன்றும் இக[க]ா[சு முப்]ப-
14 [த்]தொ[ன்றுங் கொ]ண்டு இன்னிலம் [illegible]யும் முன்பும் இறையிலி ஆகமை[யி]-
15 [ல் ச]ந்ராதித்தவற் இறையிலியாக விற்றுக்குடுத்தொம் திருக்கருகா[வூ]ர் மஹா-
16 . . . . . [7][பெருமக்களெ]ாம் இது வந்ராஹெவ்ராா[தெகூ][||*]

TRANSLATION.

(Line 1.). Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, (*to the god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tirukkarugâvûr[8].

---

[1] Evidently this person was the manager of the temple.

[2] No. 35 of 1910.

[3] The *pullis* are marked almost throughout the inscription.

[4] Read வானில்.

[5] Read மிகுதி.

[6] The gap may be filled up with the syllables விலைப்பொரு.

[7] The gap may be filled up with the syllables தெவர்க்கு மூலபருடைப்.

[8] This must have been the beginning of a separate inscription which is left unfinished.

(L. 3.) Hail! Prosperity! In the 16th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we the great men of the chief assembly (*mûla-paruḍai*) of this village gave the following land free of taxes till the moon and the sun (*endure*) to this god Mahâdêva (*Śiva*) of Tirukkarugâvûr.

(L. 7.) Two *mâ* of our land of Sabhaikûṭṭuvâṉ in the northern *kaṇḍam* of the land belonging to the sacred interior and one *mâ* (*of land*) to the west of the southern *kaṇḍam*,—in all, three *mâ* of land comprised of two *taḍi*; and one *kâṇi* of land (*called*) Śuṇḍaikuḷi in (*the field called*) Sabhaikûṭṭuvâṉ which being a *maṇai*, is cultivated and is yielding crop;—together, three *mâ* and (*one*) *kâṇi* of land including excess and deficiency (*in measurement*), (*we*) have sold and received thirty-one *kâśu* of *paḷavâvu*[1]. Having received these thirty-one *kâśu* we the great men of the chief assembly sold this land (*viz.*,) three *mâ* and *kâṇi*[2] to (*the god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tirukkarugâvûr and exempted it from taxes, it being tax-free already, as long as the moon and the sun (*endure*). This (*shall be under*) the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

No. 124.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MAHALINGASVAMIN TEMPLE AT TIRUVIDAIMARUDUR.[3]

This inscription is dated in the 4th year of Parakêsarivarman and registers that the assembly of Tiraimûr, the merchants of Tiruviḍaimarudil (the modern Tiruviḍaimarudûr), the trustees and other officers of the temple assembled in the theatrical hall of the temple and made up an account of the gifts of gold made for maintaining lamps in that temple. It is stated that the stones which bore the original inscriptions regarding these gifts were placed in underground cellars and when the temple was renovated, true copies were made of them and that from these copies the documents were re-incised on the stone walls of the renovated temple. One such gift was that made by Kâḍupaṭṭigaḷ Nandippôttaraiyar for burning a lamp called *Kumaramârtâṇḍaṉ*.

The acting of dramas in temples is mentioned in a Tanjore inscription of the time of Râjarâja I. The present record contains, though incidentally, an earlier reference to dramatic performances by introducing the term நாடகசாலை in line 1. The inscription gives us also an idea of how the important documents of a temple were engraved on stones and preserved in underground cellars and how when the temples had to be renovated they were copied over and re-engraved.

Kâḍupaṭṭigaḷ Nandippôttaraiyar may possibly be Nandivarman Pallavamalla of the Udayêndiram grant.[4]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரிவர்மற்கு யாண்டு ச ஆவது நாள் [ந]ாலுமுறு ஞல் திருவிடை[மரு]தில் ஒவர் நாடகசாலையெ இத்தெவர் ஸ்ரீகாயத்தும் திருத்தக்[கட]வ திரைமூர் ஸலெயாரும் திருவிடைம[ருதில்] நகரத்தாரும் [திருக்கெ]ாயிலுடையார்களும் தெவ-

2 ர்கணக்கு மருதன் பிரமகுட்டனும் ஸ்ரீகார்யமாரா[ய்*]கின்ற பூசலான்குடையாரும் இருந்து ஒவற்கு [ம]வய்த்த பொலியூட்டினல் வைத்த விளக்கு ஆராய்ந்த இடத்து இந்த ஸ்ரீகொயில் கற்றளி [எ]டுப்பதற்கு முன் பொலியூட்டுப் [பிர]-மாண(ம்)மாய் உள்ள கற்கள்

---

[1] The exact meaning of this word is not clear.

[2] The extent 3 *mâ* and *kâṇi* is expressed by numerical symbols.

[3] No. 199 of 1907.

[4] See above, Vol. II, pp. 361 ff. For Kumaramârtâṇḍaṉ see p. 223 above.

3 எல்லாம் அடிமனைகிழெ இட்டி[1] கல்லின்படி எடுத்துக்கொண்டு இட்டமையில் முன்-
படி எடுத்தபடி மாற்றினபரிசெய் திருக்கற்றளிமெலெ கன்மெல வெட்டிக்-
கொள்[க*] [வெ]ன்று எவக் கன்மெல் வெட்டினபடி காடுபட்டிகள் ந[ந்]திப்-
பொத்தரை-

4 யர் குமரமா[ர்*]த்தாண்டன்[2]னென்னும் விள[க்கி*]னுக்கு வைச்ச பொன் ௬௰ இப்-
பெ[ா]ன் அறுபதின் கழைஞ்சும் கொண்[ட] திரைமூர் சவையய[ா]ர் அட்டக்-
கடவ[தா]ன[3] நெய் உரி இனல் விளக்கு க உ ம்[4]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year and the [3]25th day of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, there being present in the theatrical hall (*nâḍayaśâlai*) of the god at Tiruviḍaimarudil, the assembly of Tiraimûr whose business it was to regulate the temple affairs (*śrîkâryam*) of this god, the merchants (*nagarattâr*) of Tiruviḍaimarudil, the trustees of the sacred temple, the temple-accountant Marudaṉ Piramakuṭṭaṉ, and the temple manager (*śrîkâryamârâyginṟa*) Pûśalâṉkuḍaiyâr, an account was made up of the lamps maintained from the interest (*on money*) deposited for (*the benefit of*) the god.

(L. 2.) All the documentary stones of (*i.e., relating to*) (*investments on*) interest (*by the temple*) having been copied over[5] and kept as on the stones which were placed below in the underground cellars, prior to the renovation of this temple (*śrîkôyil*) in stone, it was ordered that in the same manner as the transferred copies were made before (*from the originals*) (*they*) may now be re-engraved on the stones of the sacred stone temple; and (*the following copy*) was thus engraved on the stone:— Kâdupaṭṭigal Nandippôttaraiyar gave 60 *kalañju*[6] of gold for a lamp called *Kumaramârttâṇḍaṉ*. One lamp (*has to be maintained*) from (*one*) *uri* of ghee to be measured (*daily*) by the (*members of the*) assembly of Tiraimûr who received this sixty *kalañju* of gold.

No. 125.—ON THE NORTH BASE OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VARAHA-PERUMAL TEMPLE AT TIRUVADANDAI.[7]

The record is dated in the 6th year of Parakêsarivarman and registers a gift of gold for a lamp to the Maṇavâla-Perumâl temple at Tiruvidavandai situated in Paḍuvûr-nâḍu, a subdivision of Âmûr-kôṭṭam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொப்பரகெசரிவர்ம[ர்*]க்கு யாண்டு ஆறுவது ஆமூர்கொட்டத்துப்
2 படுவூர்நாட்டு திருவிடவந்தை ஊரொங் கையெழுத்து [||*] சொணாட்டு
3 வடகரை இந்நம்பர்கி[ழ]ாந் நக்கன் எநாதி கையா[ல் யா]ங்கள் கொ[ண்டுகடவ] பொ-
4 ந் முப்பதின் கழஞ்சு இப்பொந் கொண்டுகடவொம் இப்பொன முப்பதின்கழஞ்சு பொ
ந்நுக்கு இவர்-
5 ருடைய[8] மணவாளப்பெருமாளுக்கு நகாவிளக்கு ஒன்றிநுக்கு நிச்சம் உழக்கெண்ணை-
ப்படி தொண்ணூ-[9]

---

[1] Read இடட.
[2] Cancel the letter ன்.
[3] The syllables டக்கடவதான are written over an erasure.
[4] The inscription stops here abruptly.
[5] The word *eḍuttukonḍu* seems to be used here in the sense of 'having made or taken copies from.'
[6] The word *kalañju* is here expressed by the symbol ௯.
[7] No. 268 of 1910.
[8] Read இவ்வூருடைய.
[9] The length of the *û* is marked in the next line.

6 ற்று நாழி எண்ணை அட்டுவொமாகவும் ஒட்டிக்குடுத்துப் பொந் கொண்டொ-
7 ம் இப்பொந்நால் எண்ணை சஷிராதித்தவர்க்கட்டு[1]வொமாகவும் பொன் கு-
8 டுத்து பொலியூட்டு சொல்லப்பெறுதொமாகவும் ஒட்டிக்குடுத்தொ[ம்*] [ஊ]-
9 ரொம் இதற்றிறம்பில் உண்டிகையும் பட்டிகையும் காட்டி தநூலுநத்திலெ நிச்-
10 சம் நாலெகாற்காணம் [2]படுவொமாகவும் அ[ன்*]றுள் கொவுக்கு நித்தம் மஞ்சாடி
11 பொன் மந்றுபாடு இறுப்பொமாகவு[ம்] இத்தண்டமு[ம்*] மன்றுபாடும் இறுத்-
12 து இவ்வெண்ணை முட்டாமைத் திருவுண்ணாழிகைவாரியர் வசமெ எரி-
13 க்க அட்டுவொமாக இட்டுக்குடுத்தொ[ம்*] [ஊ]ரொம்[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 6th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we the villagers (*ûrôm*) of Tiruvidavandai in Paduvûr-nâdu, (*a subdivision*) of Âmûr-kôttam signed (*the following deed*):—

(L. 2.) (*Whereas*) we have received thirty *kalañju* of gold from the hands of Nakkan Ênâdi, the headman of Innambar on the northern bank (*of the Kâvêri*) in the Chôla country (*Sô-nâdu*), (*we affirm that*) we have received this gold and agree to measure 90 *nâli* of oil (*as interest*) on this 30 *kalañju* of gold, at (*one*) *ulakku* of oil every day, for (*burning*) one perpetual lamp in (*the temple of*) Manavâla-Perumâl of this village. We (*thus*) agreed and received the gold and shall measure for this gold the (*quantity of*) oil (*agreed upon*) as long as the moon and the sun (*endure*). We the villagers (*also*) agree that we shall not pay gold and say (*that it is for*) interest[3]. If we fail (*to do*) this, we shall submit (*to a fine of*) four and a quarter *kânam* for each day (*of default*), in a court of justice after producing the *undigai* and *pattigai* (effects?) and we shall also pay as *mannupâdu* (*one*) *mañjâdi* of gold for every day (*of default*), to the then-reigning king. And paying this fine and the *mannupâdu*, we the villagers (*still*) agree to measure out without (*further*) default to (*the persons of*) the *tiruvunnâligai-vâriyam* this (*stipulated quantity of*) oil for burning (*the lamp*).

No. 126.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE IN THE CHANDRASEKHARA TEMPLE AT TIRUCHCHENDURAI.[4]

This inscription, dated in the 2nd year of Parakêsarivarman, registers a grant of land by Pûdi Âdittapidâri to the stone temple built by her at Tiruchchendurai, to meet the cost of the expenses of a festival in connexion with the solar eclipse. Pûdi Âdittapidâri may have been a daughter of Pûdi or Maravan Pûdiyâr referred to in another inscription of king Parakêsarivarman at Tiruchchendurai[5]. The king Parakêsarivarman himself has to be identified with either Madhurântaka Uttama-Chôla or Âditya Karikâla II. both of whom held the title Parakêsarivarman[6]. The provision made for festivals on the day of the solar eclipse might suggest that in this second year of king Parakêsarivarman there should have been at least one such eclipse. If Parakêsarivarman is identified with Madhurântaka Uttama-Chôla who succeeded to the throne in A.D. 971, we find that

---

[1] Read வர் அட்டு.

[2] The word தண்டம் is evidently omitted.

[3] The clause means that in no case would the interest be paid in gold but always in oil.

[4] No. 319 of 1903.

[5] See *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 88, paragraph 90.

[6] The Director-General's *Archæological Survey Report* for 1904–05, page 122.

according to Dr. Schram's "*Eclipses of the Sun in India*," there were two solar eclipses in the year 972 which was the second year of Uttama-Chôḷa. Consequently it is not unlikely that the king referred to in this inscription is king Uttama-Chôḷa.

TEXT.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ பரகெசரிப[ந்*]ம[ர்*]க்கு யாண்டு இரண்டாவ்து திருச்சென்துறைக்-
கறறளி[ப்பெ]-

2 ருமானடிகளுக்கு பூதி ஆதித்தபிடாரியென் காச்சுவன்றத்தனாராயணனிடை நான் இர-
[ண்]-

3 டாவது[2] கொண்ட தொட்ட[ம்*] முப்பத்தைஞ்கழஞ்சு[3] பொனனுக்கு கொண்ட தொட்ட-
மும் ப[ாரதா]-

4 யன் ஈசானமாற(ன்)னிடை விலைகொண்ட தொட்டமும் இவ்விரண்டு தொட்டமும் நான்
விலைகொண்[டுடை]ய

5 பரி[செ]ய் ஸ-ஆயு-ஹணத்துக்கு திருச்[சி]சன்துறைப்பெருமானடிகளுக்கு திரு-
விழாப்புறமாக தொட்ட[த்தி]ல்

6 பொகம் கொண்டு திருவிழாப்புறமாக நிரெ[ா]டு அட்டி குடுத்தென் நான் எடுப்பித்த
கற்றளிப்பெரு[மானடி]-

7 க(ள்)[ளு]க்கு பூதி ஆதித்தபிடாரியென இது பன்சாஹெஸ்வர[ா*]கெஷ||—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, I, Pûdi Âdittapiḍâri, gave with libation of water these two garden (*lands*) as per the same terms under which I purchased (*them*) (*viz.*,) the garden (*land*) which I purchased for 35 *kaḷañju* of gold in the second year (*of the king's reign*) from Kâchchuvaṉ (*Kâśyapa*) Tattanârâyaṇaṉ and the garden (*land*) purchased from Pâradâyaṉ (*Bhâradvâja*?) Îśâna Mâṟaṉ, to the lord of the stone temple at Tiruchchenduṟai for maintaining festivals (*tiruvilâppuṟam*) of the lord of Tiruchchenduṟai on (*the day of*) the solar eclipse, (*stipulating that*) the maintenance of the (*said*) festivals of the lord of (*this*) stone temple constructed by me Pûdi Âdittapiḍâri (*should be met only*) from the produce of the (*said*) gardens. (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 127.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE GHRITASTHANESVARA TEMPLE AT TILLASTHANAM.[4]

This inscription is dated in the 3rd year of Parakêsarivarman and registers a gift of gold for a lamp by a certain Koṟṟaṉ Aruṇmoḷi *alias* Vâṇavaṉ Pêraraiyaṉ of Âṟṟûr in Mâṅgâḍu-nâḍu. The money presented was apparently utilized in purchasing a land which adjoined another granted by Naṅgai Varaguṇa-Perumâṇâr. This lady has been already referred to as the wife of Parântaka Iḷaṅgôvêḷâr and to have made a grant of land to the same temple in the 13th year of Râjakêsarivarman (Gaṇḍarâditya). It is now difficult to determine who this king Parakêsarivarman is in whose reign the gift of Varaguṇa-Perumâṇâr could be referred to. Subsequent to Gaṇḍarâditya who ruled for about 18 years there must have ruled at least four kings before Râjarâja I. succeeded to the throne in A.D. 985, *viz.*,—Arimjaya, Sundara-Chôḷa Parântaka II., Âditya Karikâla and Uttama-Chôḷa of whom the first probably and the two last bore the surnames Parakêsarivarman. Consequently

[1] The *pulli* is marked almost throughout the inscription.

[2] The words கொண்ட தொட்டம் are perhaps unnecessary and may be cancelled.

[3] Read முப்பத்தைங்கழஞ்சு.

[4] No. 277 of 1911.

Parakêsarivarman of our inscription must be identified with either Arimjaya whose records have not been found hitherto or with Uttama-Chôḷa. In all probability the reference appears to be to the latter.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொ பர[ெ]கஸரி[வ]ர்க்கு யாண்டு ௩ ஆவது திருநெய்த்தானத்து . .
. . . . . [மா*]ங்காட்டுநாட்டு ஆ-

2 ற்றூருடையான் கெ[ாற்]றன் [அரு]ணமொழி ஆயின வானவ[ன் பெரரை]யன் ஒரு
ெ[நாந்தா விளக்]கு இரவும் பகலும் எ-

3 [ரிப்]பதற்க்கு குடுத்[த ெ]பா[ன்] . . . . இவ்விருபத்தய்ங்கழஞ்[சு பொன்]னுங்
ெ[கா]ண்[டு] . . . . . மசக்கலில் மெக்க[டை]

4 காற் செய்யும் விற்ப[ன]ற ெ[க] . . . . . கெல்லைக்கால்க்க[ாவ]க்கு
வடக்கு[ம் கிழ்பாற்கெல்லை] நங்கை வரகுணபெ-

5 ருமாணு[1] விள[க்கு*]கு ைவத்[த] காற் செய்கு [மெற்க்கும் வ]ட[பா]ற்கெல்லை அந்த-
ணூர் [வ]ாய்ககாலுக்குத்தெற்கும் மெ-

6 லபாற்கெல்லை கல்லாதெய் கிடந்திடந்த திடலுக்கு[க் கிழ*]க்கும் இவ்விசைத்த பெரு-
நான்கெல்லையி-

7 ல உண்ணிலமொழிவின்றி விற்று விலைஆவணஞ் செய்து குடுத்தொங் கொற்றனருண்-
மொழி ஆ-

8 ன வானவன் பெரரையனுக்குத் திருநெய்த்தானத்து ஸலெலெயொமும் ஊரொடும்[2]
ெவகஷி[ர்*]க-

9 ளொமும் இது வ[ர]நாஹெஷ்வரர் ரலெசெ ஐ—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Koṟṟaṉ Aruṇmoḷi *alias* Vâṉavaṉ Pêraraiyaṉ a native of Âṟṟûr (*a village*) in [Mâ]ṅgâḍu-nâḍu, gave [25 *kalañju*] of gold for burning one perpetual lamp day and night. . . . . at Tiruneyttâṉam. Having received this twenty-five *kalañju* of gold, ... quarter *śey* (*of land*) to the west of the cultivated field (*maśakkal*) . . . . . [whose southern boundary] (*is*) to the north of the shrine of minor deities (?) at the boundary line (*ellaikkâl-kâvu*); . . . . . of Virpaṟai the eastern boundary (*is*) to the west of the quarter *śey* (*of land*) given for a lamp by Naṅgai Varaguṇa-Perumâṉâr; the northern boundary (*is*) to the south of (*the channel called*) Andaṉûrvâykkâl and the western boundary (*is*) to the east of the mound which has never been levelled (*for cultivation*). We, the assembly, the villagers (*ûrôm*) and the temple servants (*dêvakanmi*) of Tiruneyttâṉam sold to Koṟṟaṉ Aruṇmoḷi *alias* Vâṉavaṉ Pêraraiyaṉ (*the land*) situated within the four great boundaries thus described without excluding any (*portion*) of land within (*uṇṇilam*) and executed a sale-deed (*vilai-âvaṇam*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 128.—MADRAS MUSEUM PLATES OF UTTAMA-CHOLA.

These copper-plates belong to the Madras Museum. A full description of them together with that of the huge ring and seal on which they are hung and a short abstract of contents, have been given by Professor Hultzsch in his *Report on Epigraphy* for the half-year ending March 1891, page 4, paragraph 9[3]. The plates are published below for the first time with text and translation. Mr. Sewell does not mention them in the list of copper-plate grants which he gives at the beginning of his *Lists of Madras Antiquities*, Volume II. It cannot be ascertained how and when the plates were acquired by the Museum.

---

[1] Read வரகுணபெருமாணூர்.

[2] Read ஊரொடும்.

[3] For a facsimile of the seal see *Epigraphia Indica*, Vol. III, plate facing page 104, No. 3.

Early Chôḷa copper-plate grants published so far are only two in number. These are known as the large and the small Leyden grants which belong to the time of Râjêndra-Chôḷa I. Hence the subjoined plates which bear on them the record of Parakêsari-varman Uttama-Chôḷadêva, the uncle of Râjarâja I., and the grandfather of Râjêndra-Chôḷa I., will be the earliest Chôḷa record[1] published.

A few plates of the set are missing at the beginning and one at least at the end. The portion of the record on the existing five copper-plates consists of a short Sanskrit prose passage (ll. 1 to 6), three Sanskrit verses (ll. 6 to 11) and Tamil prose (ll. 11 to 121). The construction of the Tamil portion is often involved and irregular[2]. The word *nêra* in l. 87, *e.g.*, is used in the still current commercial sense of adjustment of receipts and payments and the meaning of *viśam* in l. 111 is not quite intelligible[3]. As regards the palæography and orthography of the plates the following may be noted. The initial vowels *e* and *ê* are not distinguished, though in other inscriptions of this period the distinction is marked by adding the sign of length (கரம்) to the short *e*. This method of distinguishing the long from the short is however observed in *o*, in ll. 52 and 53. The secondary *i* and *î* signs are distinguished, the latter by a loop attached to the end of the semi-circular cap which represents the former, *e.g.*, *nî* and *vî* in ll. 22 and 23 respectively. The *i* super-added to *ḍa* or *ṭa* is, as usual, marked by the semi-circular cap; but in certain cases as in ll. 26, 34, *etc.*, it is shown by the head of the letter itself being bent and drawn out almost into a loop. The vowel signs *u* and *û* added to *m* are distinguished, the former by a plain curve bent towards the left and attached to the prolonged vertical of *ma* from its middle and the latter by the same curve doubled like the English numeral 3. The same remarks apply as well to *ḷu* and *ḷû*. When added to *ka* the *u* and *û*- signs are doubled in either case, the distinction, however, being that in the former the curve bends to the left and in the latter to the right. In *ya*, *va* and *pa* these signs are marked as at present by a vertical line attached to the right limb of the letter in the one case, and by a curve affixed to the latter, in the other. In the case of the letters ங, னா, வ and ஞ the *û*-sign is denoted by adding to the *u*-sign a detached கரம்-symbol which at present however is joined to the *u*-sign of the letter. *Sandhi* (*puṇarchchi*) is but optionally adopted. The doubling of consonants has been omitted evidently by mistake in ll. 68, 70, 71, *etc.* Case terminations are added to the last word of a group (*e.g.*, ll. 16f, 82). In l. 44 ஐஞ்கழஞ்சு is written for ஐங்கழஞ்சு. The forms நிசதம் and நிசத both occur. So also the forms உகச்சகள், உவச்சர்கள் and உவச்சர் (ll. 54, 64, 86).

The Sanskrit portion states that 200 pieces of gold were deposited with two classes of *paṭṭaśâlins* residing in the quarters (of Kachchippêḍu) known as Karuvulân-pâṭi, Kaṁsahappâṭi, Âtimânappâṭi and Êṟṟuvalichchêri and that the residents of two of the above-said quarters were appointed managers of the temple by the king (Uttama-Chôḷa). Also this same Chôla king 'who destroyed Madhurâ' is stated to have ordered that the residents of Śôḷâniyamam, another quarter of Kachchippêḍu, should give to the god at Ûraka two *prastha* and one *kudubaka* of rice and

---

[1] The late Mr. T. A. Gopinatha Rao has discovered a set of still earlier copper-plates of the time of Sundara-Chôḷa Parântaka II., the father of Râjarâja I., which is being published in the *Epigraphia Indica*.

[2] See Mr. Venkayya's remarks on the history of Tamil Philology of the Tanjore inscriptions in *South-Indian Inscriptions*, Vol. II, Introduction, page 15.

[3] This word must be different from *viśan* which in a record of Vîrarâjêndradêva is used in the sense of a servant.

one *prastha* of oil and thus be exempted from all other taxes payable to the king. These residents of Śôḷâniyamam together with the managers appointed from among the weavers who made cloths for the king and lived in the four quarters mentioned above, were further required to write out by turns the accounts of the temple of Vishṇu at Ûragam.

The Tamil portion which begins in line 11 is dated in the 16th year of Parakêsarivarman *alias* Uttama-Chôḷadêva and records that while the king was seated in the Chitra-*maṇḍapa* inside his palace (*kôyil*) at Kachchippêḍu, his officer Śôḷamûvêndavêḷâr whose name was Nakkaṉ Kaṇichchaṉ of Śikkal (l. 25 f.) requested that the income of the god of the temple of Ûragam which consisted of (1) *kôlniraikûli* and *kâlaḷavu-kûli* collected at Kachchippêḍu, (2) of the (produce from) lands purchased at Kachchippêḍu and Tuṇḍuṇukkachchêri and (3) of interest (in paddy and in money) accruing on investments by the temple, might be apportioned for the several services in the main temple and in the two shrines of the hall called Karikâlaterṟi (l. 65) and that the residents of the two quarters of Kachchippêḍu, *viz.*, Kambuḷânpâḍi and Atimânappâḍi (l. 23) may be appointed to supervise and carry out this apportionment. The king entrusted the matter in the hands of the chief who made the request and the latter settled the required apportionment of income.

The lands purchased and the investments made are detailed with reference to the original documents written on stone. These were :—(1) document dated in the 22nd year of king Parakêsarivarman, by which the assemblies of Kûram and Ariyar-Perumbâkkam having received 250 *kaḷañju* of gold from the temple had agreed to measure every year as interest thereon 500 *kâḍi* of paddy ; (2) document dated in the same year by which the assembly of Uḷai-ûr received 50 *kaḷañju* and agreed to measure annually an interest thereon of 150 *kâḍi* of paddy; (3) document dated in the 9th year of king Vijaya-Kampavarman, by which the assembly of Oḷukkaippâkkam received 24 *kaḷañju* and agreed to pay an interest every year of one *kaḷañju* and four *mañjâḍi* of gold.

With line 72 commences a fresh grant made in the 16th year of Parakêsarivarman (Uttama-Chôḷa), to the temple of Ûragam at Kachchippêḍu for maintaining the *Śittirai-tiruviḷâ* festival of that god. For this purpose 200 *kaḷañju* of gold were deposited with the residents of Kambuḷâṉpâḍi, Atimânappâḍi, Kañjagappâḍi and Êṟṟuvaḷichchêri on perpetual interest of 30 *kaḷañju* for one year, at the rate of one *piḷavu* on each *kaḷañju* per month. This money (*i.e.*, 30 *kaḷañju*) being fully adjusted (கழி) for expenses detailed in lines 81 to 89, the lamp-holders for the festival and the flag-hoisters had to be secured by the residents of the four quarters mentioned above (*free of cost*).

Lines 99 to 100 register a few other items of expense apparently in connexion with the same festival. It is stated that in the 18th year of Parakêsarivarman, 'who took Madirai and Îḷam' (*i.e.*, Parântaka I), a concession had been granted, *viz.*, exemption from municipal taxes, to the residents who had newly settled down in the quarter called Śôḷâniyamam (of Kachchippêḍu) in consideration of their giving certain fixed quantities of oil and rice to the temple of Ûragam, which the Tôḷâchcheviyâr *alias* Êlâkkaiyar the former residents of this quarter were regularly contributing but had discontinued on account of their decline. This concession was now (*i.e.*, in the 16th year) ratified by king (Uttama-Chôḷa). It was further ordered that the residents of this quarter, *viz.*, Śôḷâniyamam, must provide also an accountant who would be given every day from the temple treasury 2 *kuṟuṇi* of paddy and every year 2 *kaḷañju* of gold.

According to lines 100 to 103 a further grant of 23 *kaḷañju* was made to the residents in the three Śaiva quarters (Śaṅkarappâḍi) of Kachchippêḍu, *viz.*, Raṇajayappâḍi, Êkavîrappâḍi and Vâmanaśaṅkarappâḍi, in order to maintain a perpetual lamp in the temple and to burn twilight lamps from the oil supplied by the residents of Śôḷâniyamam mentioned in the previous paragraph.

Other miscellaneous items of provision (ll. 103 to 108) included the cost of the sacred festivals of Uttarâyaṇa-Saṁkrânti and Chitrâ-Vishu, the organization of the *gôshṭhî* of devotees, etc. The president of the City Corporation, the members of the Annual Supervision Committee and the residents of Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi were required to check the accounts at the end of each festival, while the residents of these two quarters were to supply also the watchman of the temple (ll. 110 ff.). (*The city assembly*) was further entrusted with the authority of appointing the managers for carrying out the temple business, the watchman and the accountant and of exempting these from payment of all municipal taxes (l. 113 f.). The document was drawn up by Nârppattenṇâyiramaṅgalâdittaṇ, an arbitrator (*madhyastha*) of Vîrappâḍi, a quarter of Kachchippêḍu (l. 119 f.).

From the above abstract of contents it is clear that the preserved Sanskrit portion of the grant refers in brief to what has been elaborately detailed in ll. 72 to 115 of the Tamil portion. Consequently the contents covered by lines 11 to 71 of the Tamil portion together with the genealogical portion of the grant, if any—all in Sanskrit—should have been lost in the missing plates at the beginning of the record. The reference to previous kings in the body of the Tamil portion is very interesting inasmuch as it enables us to identify king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa, the 16th year of whose reign is quoted twice in ll. 11 f. and 72 f., with the uncle and immediate predecessor of Râjarâja I. These references as stated already are the 22nd year of a certain Parakêsarivarman (l. 28 f.), the 9th year of Vijaya-Kampavarman (l. 34 f.) and the 18th year of Parakêsarivarman, 'who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon)' (l. 96 f.). Vijaya-Kampavarman has been attributed to the 9th century A.D. by Professor Hultzsch, and Parakêsarivarman, 'who took Madirai and Îḷam' is Madiraikoṇḍa Parântaka I.[1] whose reign extended over the first half of the 10th century A.D. Consequently the unidentified Parakêsarivarman referred to in l. 28 f. appears to be no other than Parakêsarivarman Vijayâlaya, who was the first of the resuscitated line of the Tanjore Chôḷas and to whom Professor Kielhorn doubtfully attributes certain Chôḷa records from Conjeeveram, Ukkal and Śuchîndram ranging in date from the 4th to the 34th years of his reign[2].

The inscription also supplies some valuable information about the town Kachchippêḍu (*i.e.*, the modern Conjeeveram). Four quarters are referred to, *viz.*, Kambuḷâṇpâḍi (ll. 74 and 88) spelt in the Sanskrit text as Karuvuḷânpâṭi (ll. 1 and 3); Atimâṇappâḍi (ll. 2 and 75); Kañjagappâḍi (Sanskrit Kaṁsahappâṭi) (ll. 1f. and 75 f.)

[1] Parântaka I. was the first of the Chôḷa kings of Tanjore who crushed the power of the Pâṇḍya and captured their capital Madura. The title '*who conquered Madura and Ceylon*' was not assumed by him till a very late period in his reign (see *Madras Epigraphical Report* for 1907, paragraphs 32 to 34). The mention of this latter title early in the 18th year of his reign becomes explicable when it is understood that it is only a quotation.

[2] *List of Inscriptions of Southern India*, page 113, Nos. 672 to 675. There is nothing in these records to show definitely that the king Parakêsarivarman referred to is Vijayâlaya. The statement in our grant that a stone inscription (*śilâ-lêkha*) of his 22nd year did provide for permanent income to a temple at Kachchippêḍu is proof enough to show that though he was the first of the new line, Vijayâlaya had a peaceful, long and prosperous rule like any of his powerful successors. It is not possible, however, to say that as early as his time the Chôḷa rule extended so far south as Śuchîndram in the Pâṇḍya country.

and Erruvaḷichchêri (ll. 2 and 76) which were mostly inhabited by weavers who were patronised by the king (l. 10) and consisted of two sections of *paṭṭaśâlins*. The appointment of these *paṭṭaśâlins* as the managers of the temple and the royal patronage extended them suggests the high social status which they must have been enjoying at this early period. Even now the name Piḷḷaipâḷaiyam given to the weavers' quarters suggests the favourite position which these weavers occupied either with reference to the temple or to the king—the word *piḷḷai* or *piḷḷaiyâr* being frequently applied in this sense. Mr. Thurston under the heading Śâliyans[1] mentions the two main divisions of that class, one of which was *paṭṭaśâliyaṇ* evidently the *paṭṭaśâliṇ* mentioned above. The Śaiva quarters Raṇajayappâḍi, Ekavîrappâḍi and Vâmanaśaṅkarappâḍi of Conjeevaram are also mentioned. Śôḷâniyamam seems to have been still another such quarter of Conjeeveram in which according to lines 89 to 93 the inhabitants were exempted from all taxes in consideration of their payment of fixed quantities of rice and oil to the temple of Ûragam. In this connexion it is also interesting to learn that this quarter of Śôḷâniyamam was at first inhabited by a class of people known as Tôḷâchcheviyar or Êlâkkaiyar. *Tôlâchcheviyar* literally means 'those whose ears are not bored' and *Êlâkkaiyar* 'those whose hands would not accept gifts'. The first is perhaps the opposite of *Karṇaprâvṛitas* mentioned in a Tanjore inscription[2] and of *Toḷḷaikkâdar* a term applied to the tribes of Maravaṇ, Kaḷḷaṇ, Śâṇâṇ, etc., according to Winslow's *Tamil Dictionary*. Two other *chêris* of Kachchippêḍu which we learn from the inscription were Tuṇḍuṇukkachchêri whose lands were watered by the two irrigation channels named respectively 'the high-level sluice' and 'the low level-sluice' and Vîrappâḍi. Whether these several quarters (*pâḍi* or *chêri* in Tamil and *vâṭi* or *vâṭaka* in Sanskrit) were suburban villages adjoining Conjeeveram or the different quarters of that city cannot be ascertained[3]. Conjeeveram must have also been the seat of the king[4] whose palace is referred to in l. 13. The temple of Ûragam (Sanskrit Ûraka) at Kachchippêḍu is mentioned in the *Nâlâyira-prabandham* and has been identified by Professor Hultzsch with the present Ulagaḷanda-Perumâḷ some of whose inscriptions mention the temple by that name. The *Karikâla-teṛṛi* hall which formed an important portion of the temple must have been so called after the ancient Chôḷa king Karikâla. The present temple of Ulagaḷanda-Perumâḷ which is in a badly neglected condition shows that the surrounding hall, if at all contemporaneous with the central shrine, must have been renovated in a much later period and could not represent the old *Karikâla-teṛṛi*.

Kôlnirai-kûli and *kâlaḷavu-kûli* which were assigned to the temple of Ûragam (l. 15 f.) are explained in the Sanskrit portion (l. 4) as 'tolls on (*articles*) measured by weight (*tulâ*) and by capacity (*prastha*)'. The city had a strong guild of merchants (*nagara* l. 110, *nagarattâr* l. 119, or *mânagarattôm* l. 120 f.) who apparently represented the city council with a chief person (*mânagaramâḷvâṇ*) at their head. The guild was given full liberty to supervise the proper management of the temple business, to appoint the watchman and clerks of the temple and to exempt these latter from payment of (municipal) taxes. An item of

---

[1] *Castes and Tribes*, Vol. VI, page 279.

[2] *South-Indian Inscriptions*, Vol. II. p. 202. footnote 2.

[3] The names Atimânappâḍi, Raṇajayappâḍi and Êkavîrappâḍi were evidently named after the titles *Atimâna*, *Raṇajaya* and *Êkavîra* which were commonly held by Pallava kings. Êkavîrappâḍi as the name of a *chêri* of Kachchippêḍu occurs already in an inscription of Parântaka I. in the temple of Râjasiṁhêśvara (*South-Indian Inscriptions*, Vol. I, No. 145).

[4] It was the chief capital of the early Chôḷa kings long before the time of Vijayâlaya. During the reign of Vijayâlaya and his successors, however, it must have been recognized second only to Tanjore.

interesting information supplied by the record is that a Brâhmana knowing the *Vêdas* was appointed for worship in the temple of Ûragam, only in case a man conversant with the Vaishṇava system of temple-worship (*kôyil-nambu*)[1] was not available. Vedic Brâhmanas as a rule do not appear to have had anything to do with temple-worship from early times. The details of expenditure recorded in the grant on account of the several festivals were audited by the Chief Merchant and the Annual-Supervision Committee and all difficulties in way of the proper conduct of the charities were to be removed by the Vaishnava devotees of the temple, in the 18 *nâḍus*.

The geographical names that occur in the inscription, *viz.*, Kûram, Ariyar Perumbâkkam, Ulai-ûr and Olukkaipâkkam, are all situated in the Chingleput district and are respectively identical with Kûram and Âriyaperumbakkam in the Conjeeveram taluk and Olaiyûr and Olukarai (?) in the Madurantakam taluk. Śikkal the native village of the officer Śôlamûvêndavêlân is identical with Śikkil near Negapatam in the Tanjore district.

TEXT.

Plate Ia.

1 [2]यति स्म [॥ ᳵ] स च तेषां युग्मवंशपट्टशालिनान्तेष्वेव करुवुळान्पाटिकंसहप्पा-
2 द्यतिमानप्पाद्येற்றுவழிசெரீத்याख्यातेषु वाटकेषु तथा तद्धेमशतद्वयन्न्यभ-
3 त्त [3]तेष्वव वाटकेष्वतिमानप्पाटिकरुवुளான्पाटीतिवाटकद्वयजातांस्तन्तुवा[य]ा-
4 न्तस्यैव हरेस्तुलाप्रस्थादिमानसम्भूतेष्वर्त्थेषु हेमवृद्ध्युपनतेष्वर्त्थे[षु]
5 चायव्ययालोकिनां श्रीकार्य्यकृतामभावात् स ए[व ᳵ] राजा श्रीकार्य्यकर-
6 णाय तानेव स्व[य*]न्न्ययुङ्क(:) ॥[4] दातव्यम्मासमात्रे कुडुवकसहितन्तण्डु-
7 लप्रस्थयुग्मन्तैलप्रस्थञ्च சொழாनियमनिलयनैरूरकस्थत्रिधान्ने [। ᳵ] ना-
8 देयं राजभाव्यं करमिति मधुरोन्माथिना शून्यभावाच्चोळेनाज्ञापितै-
9 स्तैरथ नगरजनैरप्यनुज्ञातमेतत् ॥[4] आयव्ययावथालिख्य चोழாनियमवा-
10 सिभिः [। ᳵ] मासक्रमेण चैकैकन्दर्शनीयौ कुडुम्बिभिः [॥ ᳵ] राजवस्त्रकृतामेषाञ्चतु-
11 र्व्वाटनिवासिनाम् [। ᳵ] हरेः कार्य्यनियुक्तैश्च सार्द्धमूरकवासिनः ॥[4] ஸ்ரீ கொப்பர-
12 கெசரிபந்மரான ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவாக்கு யாணடு பதினாறுவது உடெ-

Plate Ib.

13 யா கச்சிப்பெட்டு கொயிலினுளளால தெற்கில சித்திரமணடபதெழுந-
14 தருளி இருகக அதிகாரிகள சொழமூவெந்தவெளாா எமபெருமான இ[க*]கசசிப்பெட்டு
15 ஊரகத்து நின்றருளின தெவர்க்கு இக்கச்சிப்பெட்டுக் கொலநிறைகூலியும் கால-
16 ளவுகூலியும் இவாக்கு பொகமாய் வரும மற்றும இத்தெவர்ககெ கசசிபபெட்டும த-
17 ண[டு]ணுக்கச்செரியிலும விலைகொணடுடைய ஊதியும் மற்றும பொலி-
18 ஊட்டுள்ளனவும் முனபு இத்தெவர்ககு நிவந்தஞ்செய்திலாமெயி-
19 ல நிவந்தஞ் செய்யவும் இககச்சிப்பெட்டு இரணடு செரி இத்தெவருடை—
20 ய ஸ்ரீகாரியங் கடைக்காணவும அருளிச்செயவதெனறு விண்ணப்பஞ்செயய [। ᳵ] இ-
21 ககச்சிபபெட்டு ஊரகத்து நின்றருளின தெவாக்கு இவ்வூா கொலநிறைகூலியும் காலள-
22 வுகூலியும் விலைகொண்டுடைய ஊதிகளும் பொலிஊட்டுளளனவும் நீவெ[ய]ய நி-
23 வகஞ்செயவீயென்றும இவவூர்கும்புழானபாடியும அதிமானபபாடியும இ-
24 வவிரண்டு செரி[ய]ும இதெவா ஸ்ரீகாரியமா[ர]ாய[வ]ும இப்பரிசு நிவந்[த*]ஞ் செயகவெ-

[1] Dr. Winslow states that *nambi* is the son of a Brahman father and a Kshatriya mother and a worshipper of Vishnu.

[2] It cannot be definitely stated how many plates may be missing before this. The genealogical account, if any, is altogether lost.

[3] Read तेष्वेव

[4] The punctuation is represented by a floral device; see Plate IX.

25 ன்றும் அருளிச்செய்ப [|*]அதிகாரி சிக்கருடையான் நக்கன் கணிச்சனான சொ-
26 ழமூவெந்தவெளான் விண்ணப்பத்தால் நிவந்தஞ் செய்வித்தபடி காலள-
27 வுகூலியும் கொல்நிறைகூலியும் இதெவா விலைகொண்டுடைய நிலங்களில்
28 பொகமும் இதெவர் பொலிஊட்டு ஸிஞாதெவெப்படி கொப்பரகெசரிபந்நற்கு
29 யாண்டு இருபத்திரண்டாவது கூரத்து ஸலெஹையாரும் அரியற்பெரும்பாக்கத்து
30 ஸலெஹையாரும் கொண்ட பொன் இருனூற்றெம்பதின் கழஞ்சினுக்கு
31 தங்களூர் எண்ணழிப்பொற்காலால் ஓராட்டைநாளைக்கு அட்டக்க-
32 [ட*]வ பொலிசை நெல்லு ஐஞ்ஞூற்றுக் காடியும் உழையூர் ஸலூஹையார் ஸிஞா-
33 தெவெ[வ]ப்படி கொண்ட பொன் ஐமபதின் கழஞ்சினால் ஓராட்டைநாளை-
34 க்கு [அ]ளக்க[க*]டவ பொலிசெநெல்லு னூற்றெம்பதின் காடியும் கொ வி-
35 செயகமபபந்நற்கு யாண்டு ஒன்பதாவது ஒழுக்கை[ப்*]பாக்கத்து ஸலெஹை-
36 யார் ஸிஞாதெவெப்படி கொண்டுகடவ பொன் இருபத்துநாற்கழஞ்சினால் ஓரா-

Plate IIb.

37 ட்டைநாளைக்கிடக்கடவ பொலிசெப்பொன் கழஞ்செ நாலுமஞ்சாடியும் நி-
38 வந்தஞ் செய்தபடி [|*] திருவமிர்து மூன்று ஸஹிக்கு நெல் முக்குறுணி அறுநாழியு-
39 ம் கறியமுது இரண்டுக்கு மூன்று ஸஹிக்கு நெல் நாலுழியும் நெய்யமுது நிசதம்
40 உழக்கினுக்கு நெல் ஐஞ்ஞாழியும் தயிரமுது பொது உரியாக மூன்று ஸஹிக்கு [த]-
41 யிரமுது நாழி உரிக்கு நெல் மூன்றுழியும் அடெக்காயமுது மூன்று ஸஹிக்கு
42 நெல் மூன்றுழியும் விறகினுக்கு நெல் இரு நாழியும் ஆராதிக்கும்
43 வெதவ்ராஹணன் ஒருவனுக்கு நெல் பதக்கும் இவனுக்கு புடவை முதல்
44 ஓராட்டைநாளைக்கு பொன் ஐ[ஞ்]கழஞ்சும் பரிசாரகஞ் செய்யு மாணி ஒருவனுக்கு
45 நெல் அறுநாழியும இவனுக்கு புடவைமுதல் ஓராட்டைநாளைக்கு பொன்
46 கழஞ்சும் திருமெய்காப்பான் ஒருவனுக்கு நிசத நெல் குறுணியும் இவனு-
47 க்கு புடவைமுதல் ஓராட்டை நாளைக்கு பொ[ன்*]னிருகழஞ்சும் நகனவனம் உழப்-
48 பார் இருவர்க்கு நிசத நெல் குறுணி நாலுழியும இவர்களுக்கு புடவைக்கு பொன்

Plate IIIa.

49 கழஞ்சும் சங்கிராதி ஒன்றினுக்கு குவாயு-ூபூசனை உட்பட் பொன் கழஞ்செயகாலா-
50 க சங்கிராதி பன்னிரண்டினுக்கு பொன் பதினைங்கழஞ்சும் திருமெய்ப்பூச்சு-
51 க்கும் திருபுகைக்கும் திங்கள் அரைக்கால் பொன்னாக ஓராட்டைநாளைக்கு
52 பொன் கழஞ்சரையும திருநமனிகை மூன்றுக்கு ஓராட்டைநாளைக்கு பொ-
53 ன் முக்காலும் திருபரிசட்டம மூன்றுக்கு ஓராட்டைநாளைக்கு பொன் கழஞ்-
54 சும உகச்சகள் தலைப்பறை ஒன்றும் மகதளி இரண்டும் கறடிகெ ஒன்-
55 றும் தாளம் ஒனறும் செண்டிகை ஒன்றும் காளம் இரணடும் கெ-
56 மணி ஒன்றுமாக ஆள் ஒன்பதினுக்கு புடவைமுதலுட்பட உழைஊர் பொலி-
57 ஊட்டு நெல் னூற்றெம்பதின் காடியும் கச்சிப்பெடடு நகரத்தார் பக்கல் விலைகொ-
58 ண்டுடைய நிலததில் சித்திரவல்லிப்பெருஞ்செறுவான பட்டியும் துண்டு-
59 னுக்கச்செரியில் விலைகொண்டுடைய நிலத்தில் மெட்டுமதகாறு பாஞ்ச
60 செநறெப்பொத்தன் நிலத்துக்கு வடக்கில் தடி மூன்றும்[1] காடாடிகுண்-

Plate IIIb.

61 டினின் வடக்கில் செறுவு வொன்றும் பளளமதகாறு ப[ா]ஞ்ச நிலத்துள்
62 கொளெரியார் பொகத்தில் வடக்கில் குண்டினுமாக தடி ஐஞ்சினால் ப-
63 ட்டி நிலமுமாக இந்நிலம் இரண்டுபட்டியும் இப்பொலியூட்டு நெல் னூற்-
64 றெம்பதின் காடியும் உவச்சர்கள் ஒன்பதின்மர்க்கு நிவந்தமாகவும் திருமெ-
65 ழுகிடுவார்க்கு நிசத நெல் மூன்றுழியும் கரிகாலதெற்றியில் இருவர் தெவ[ர்]க்-
66 கு மூன்று[1] ஸஹிக்கு நிசதமரிசியறுநாழியாக நிசதமரிசி குறுணி நா-
67 லுழிக்கு நெல் முக்குறுணி அறுநாழியும் கறியமுது மூன்று[1] ஸஹி-
68 க்கு நெல் நாலுழியும் விறகுக்கு நெல் மூனறுழியும் மூன்று[1] ஸஹிக்கு நெய்[ய*]-
69 முது உழக்கினுக்கு நெல் [ஐ*]ஞ்ஞாழியும் இருவர் தெவர்க்கும் திருநொநாவிளக்கி-
70 ரனடியவக்கு நெ[ய்*]யுரிக்கு நெல் குறுணி நாலுழியும் திருமெய்ப்பூச்சுக்கும்
71 திருபுகை[க்*]கும திங்கள் மஞ்சாடிப்பொன்னாக ஓராட்டைநாளைக்கு பொன் பன்-
72 னிரண்டு மஞ்சாடியும் இவ்விருவர் தெவர்க்கும் நிவந்தமாகவும் [|*] கொப்பரகெசரிப-

[1] Read மூன்று

ia.

ib.

iia.

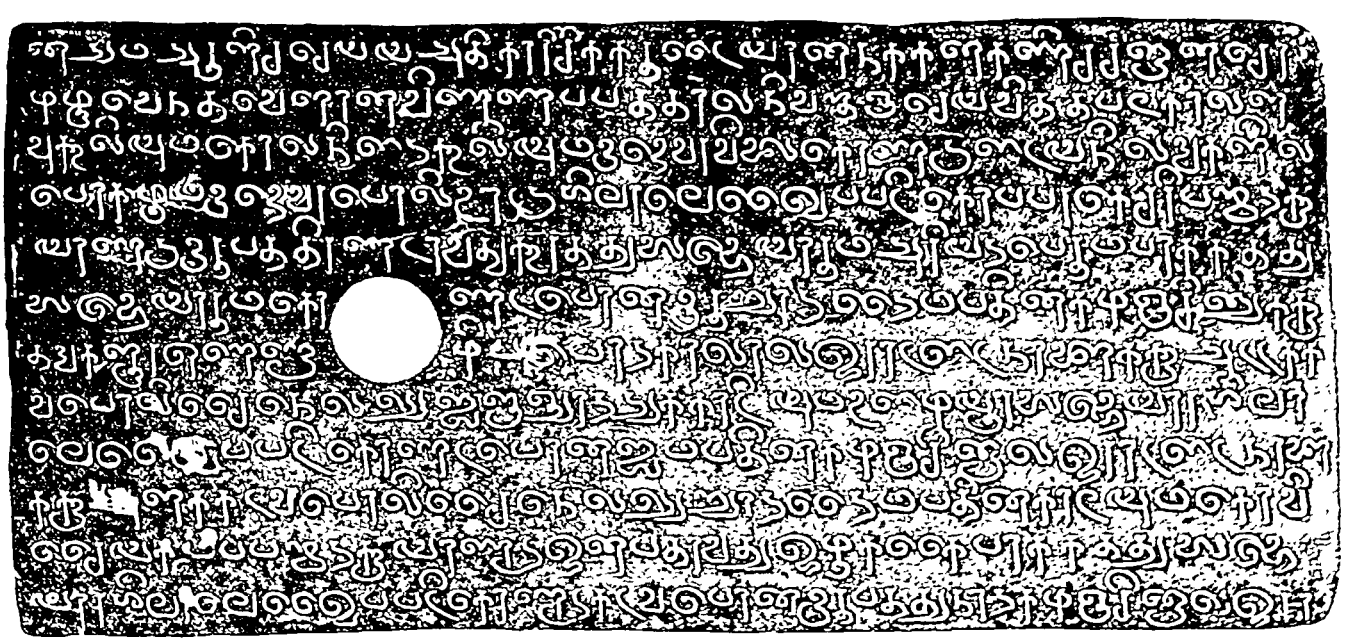

H. KRISHNA SASTRI. SCALE ·75

iib.

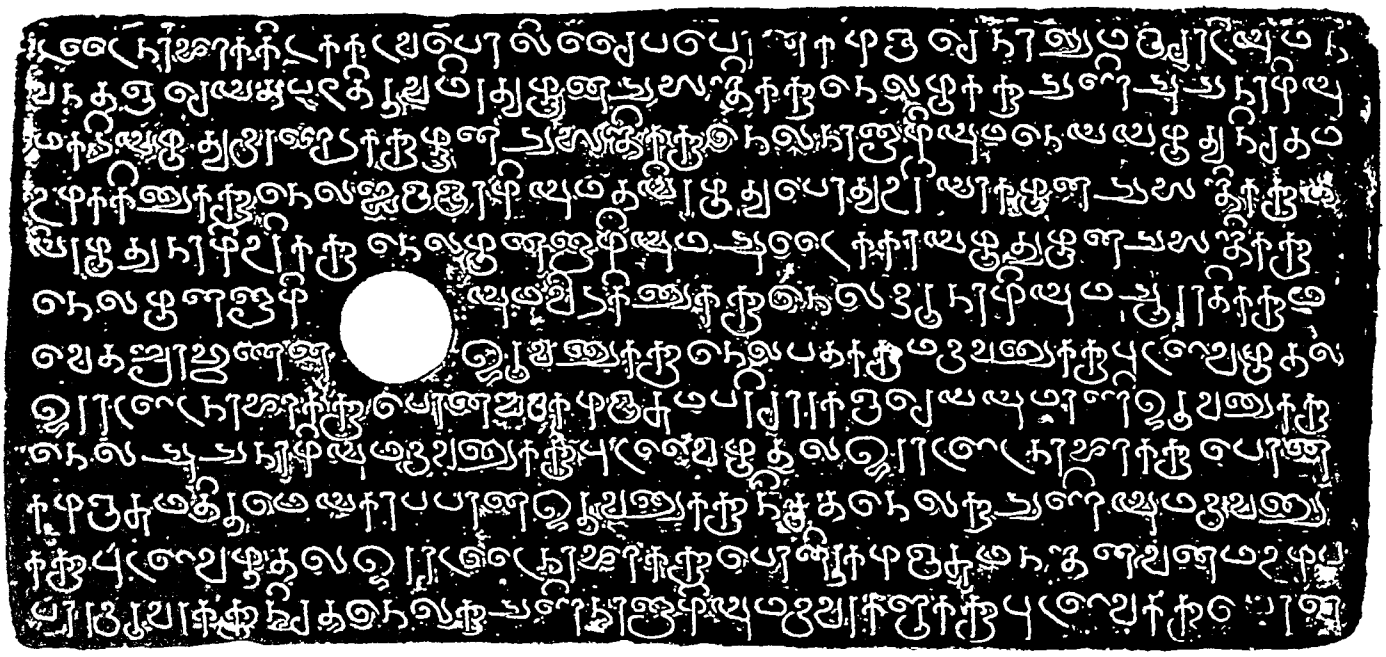

iiia.

iiib.

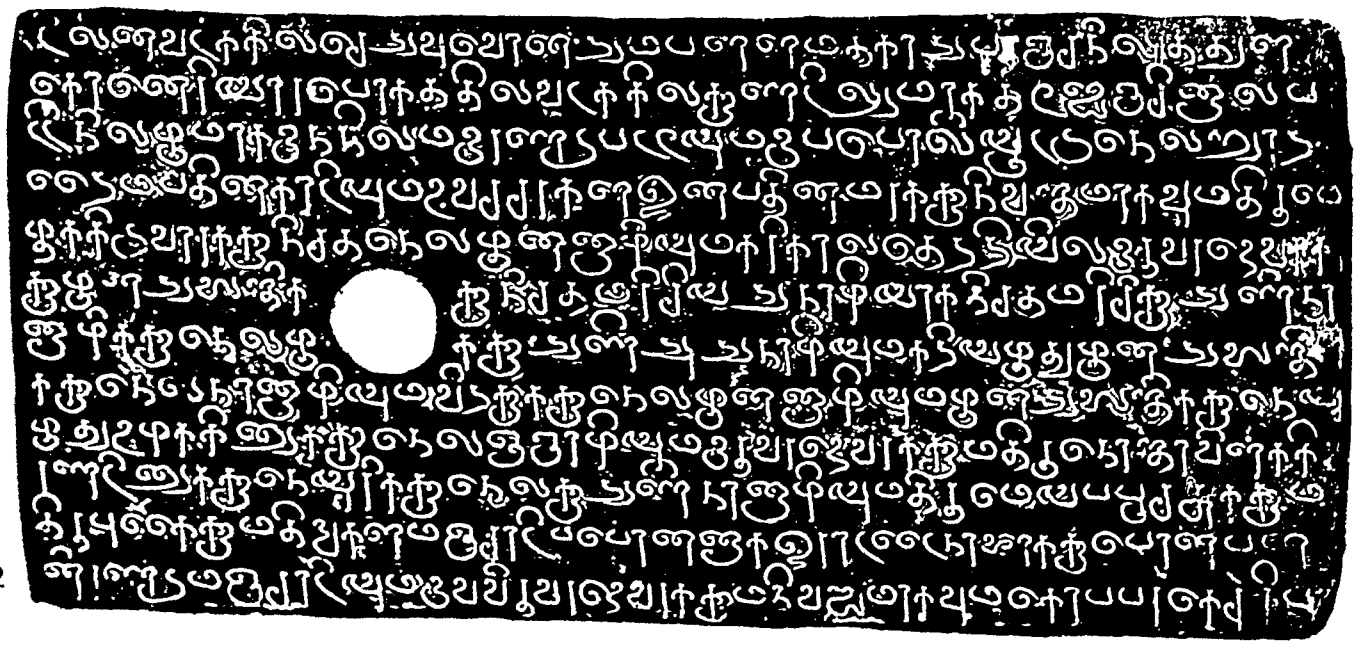

Plate IVa.

73 நூற்கு யாண்டு பதினாறாவது கச்சிப்பெ[ட்]டு ஊரகத்து நினறருளின ஷெவர்பக்கல் இ-
74 வவூர் கம்புழான்பாடியார் கொண்ட பொன் எழுபத்துமுக்கழஞ்சரையும் அ -
75 திமானப்பாடியார் கொண்ட பொன் எழுபத்துமுக்கழஞ்சரையும் கஞ்[ச+]க -
76 ப்பாடியார் கொண்ட பொன் முப்பத்தைங்கழஞ்சும் எறறுவழிச்செரியார்
77 கொண்ட பொன் பதினெண்கழஞ்சும் ஆகப் பொன் இருநூற்றுக்கழஞ் -.
78 சினுக்கு கழஞ்சின்வாய் பிளவு பொலிசையாக ஓராட்டைநா -
79 ளைக்கு வக பொலிசைப்பொன் முப்பதின் கழஞ்சு இப்பொ -
80 ன் முப்பதின கழஞ்சும் இஷெவர் சித்திரைதிருவிழாவுக்கு ஷெவகஞ்செய்த -
81 படி திருவிழா எழுநாளைக்கும் எண்ணைக்கு பொந் எழு கழஞ்சும எழுநாளைக்கு நா -
82 று பூவும் நாறுசாந்துக்கும் பொன் இருகழஞ்சும எழுநாளும் கொட்டி செய்-
83 யும் ஷெவரடியர்க்கு கொற்றுக்கும் பூசனைகுமாக பொன் ஐங்கழஞ்சும் எழு -
84 நாளும் வ்ராஹ்ஹணஹொஜனத்துக்கு ஆன்றுட+கத்தால்[1] நெற்கொணடு

Plate IVb.

85 ஊட்டுவதான பொன் பதின(க) கழஞ்சும ஷெவா பள்ளிச்சிவிகை காவுஞசிவி -
86 கெயார்ககும சிறபபுவந்த உவச்சர்க்கும் எழுநாளைக்கு பொன் கழஞ்சும
87 கணடழிவு பொன் ஐங்கழஞ்சு[ம்*] ஆகப் பொன் நொ[+] திருவிழாவுக்கு விளக்கு பி -
88 டிப்பாரும் கொடி எடுப்பாரும கம்புழான்பாடியாரும் அதிமானப்பாடியாரும
89 எற்றுவழிச்செரியாரும் கஞ்சகப்பாடியாரும் [+] இஷெவர் செரியான சொழாநிய-
90 மத்து முனபுளள தொளாச்செவியரான எலாக்கெயர் எச்சற்றமெ -
91 யில் இவ்வெலாக்கெய்டர் வ-ஒவ்-ஜ்ஜ்-ாகி இறை இறக்க[க்*]கடவால்லாமெ -
92 யில் இச்செரிக்கு புறத்துநின்று வந்தெறின குடிகளை மனையால் திங்கள் நாழி
93 உழக்கெண்ணையும் இருநாழி அரிசி[யு+]ம் இஷெவர்செ யிறையாக கொண்டு மற்று இந்ந-
94 கரஞ்சுட்டின இறெ எப்பெற்பட்டதும கொள்ளாதிதாகவும இவர்களை இதனறி மற் -
95 று இறெ காட்டினார் கெகெகெ இடெ குமரி இடெ செயதா செய்த பாவக கொள்வ-
96 தாகவும் என்று இபபரிசு மதிரெயும ாழமுகுகொண்ட ஸ்ரீபரகெசரிபநூற்கு

Plate Va.

97 யாண்டு பதினெட்[ட]ாவது இக்கசசிப்பெட்டு நகரத்தா செயத வ்யவஸ்தெபடியெய் [இ]-
98 ஷெவரும் இவக்களை[2] இ[வ+]விறெயெய் கொள்வதாகவும் இச்செரியார் இஷெவாக்கு
99 கணக்கு இடுவதாகவும் இவனுக்கு இஷெவர் பண்டாரத்தெ நிசதம் குறுணி நெலலும்
100 ஆண்டுவரை இருகழஞ்சு பொன இடுவதாகவும் இவ்வூர் இரணஜயப்பாடி எகவிரப்
101 பாடி வாமனசங்கரப்பாடியுமாக மூனறு செரிச்சங்கரபபாடியாரும கொண்ட பொன
102 இருபதின் கழஞ்சினுல மூன்பு நினற செரியாரெ கடவ நொஹாவிளக்கொந் -
103 றும் சொழ[ர+]நியமத்தாரட்டும் எண்ணை ஸஜிவிளக்கெரிப்பதாகவும் இற -
104 ண்டு ஸ்ரீகொயிலுள் தெவாகளை உத்தரமயநஸம்ரோஜியும சித்திரெவிஷுவும ஸு-
105 வனமாட்டுவதற்கும திருவிழாவிற்கு விளக்கு பிடிப்பாற்கும் கொடி எடுக்குமாறுக-
106 கும் திருமுற்றம் புகுந்த வா-ஷெநாயன்மாற்கு அரிசி[3]துணியும கொஷி செய்தானு-
107 க்கு அரிசி[3]துணிப்பதக்கும் வ-ஒஜனைப்பொன் அரெகககழஞ்சும் மற்றும் ஸ்ரீகொயிலுள்
108 குறெவுள்ளன நிவந்தம் பாராதெ கண்டழிவிலெ செய்வதாகவும் இத்தெவர் ஸ்ரீக[ா]-

Plate Vb.

109 ய-ர்ும் இடெயூறுள்ளன பதினெட்டுநாடியாருமே கடெக்கண்டு[4]திரந்துகுடுப்[பா]-
110 ராகவும் இஞ்ஞகரத்து, நகரமாள்வானும ஆட்டெவாரியரும் எற்றுவழிச்செரியாரும்
111 கஞ்சகப்பாடியாரும இத்தெவர் விசம் அழிநதது ஆண்டுதொறும் திருவிழாச் செய்த-
112 வளவெ கணக்கு காண்பதாகவும் இச்சுட்டப்பட்ட இரண்டு செரியாருமெ தெவர்பண்-
113 டாரத்து வெத்த நிவந்தங் கொண்டு திருமெ[ய்*]காப்பு இடுவதாகவும் இத்தெவர் ஸ்ரீகாயு-ர்-
114 ம் கடெக்காண்பாரையும் திருமெய்காப்பானையும் கணக்கெழுதுவானை-
115 யும் நகரமெ ஜவஸ்ஸெசெய்து இறைகொள்ளப்பெறுததாகவும ஸ்ரீகொயி-
116 லுக்கு ஸ்ரீகொயில் நம்பா[ய்] நிரம்பினுரெப் பிறுதுவிடில்[5] வெதம்வ[ல்+]ல வ்ரா-

---

[1] The symbol + cannot be read as *ka* (க) nor could it stand for the numeral one (க). Probably it is a mark to indicate that the space between ட and க left by the engraver by mistake has to be cancelled.

[2] Read இவர்களை.

[3] Read தூணி.

[4] Read தீர்த்து.

[5] Read ப்பெறுதுவிடில்.

117 ஷணனையெ ஆராதிக்க இடுவதாகவும் இப்பரிசு அதிகாரஞ்செய்வாரெவ அறெ[ஓ]-
118 லெ செய்தென் இஞ்ஞக[ர*]த்திர் விரப்பாடி யூவுஷன் நாற்ப[த*]தெ[ண்*]ணாயிர-
மங்கலாதித்த-
119 நென் எழுத்து [|*] இக்கச்சிப்பெட்டு நகரத்தார்பக்கல் விலைகொண்ட நிலம் ஓலொக-
120 மாராயப்பெருஞ்செறுவில் கிழக்கில் மெற் மிகுதிசுறெறெவு உட்பட விற்றுக்குடுத்-
தொம் மா-
121 னகரத்தொம் [|*] இந்த ஶாஸனம் எழுத்து வெட்டின அறந்தாங்கி பொர்மிகவிரனு[1]

TRANSLATION.

(Line 1.) . . . . . and he likewise invested (*for interest*) these two hundred pieces of gold in those same quarters (*vâṭaka*) called Karuvuḷâṇpâṭi, Kaṁsahappâṭi, Atimâṇappâṭi and Êṟṟuvaḷichchêri of those *paṭṭasâlins* of the two families. There being no managers (*śrîkâryakṛit*) to supervise the receipts and expenses of that same (*temple of*) Hari (*i.e.*, Vishṇu),—of the income arising out of the interest on gold (*invested*) and the tolls on (*things*) measured by weight, capacity, *etc.*, that same king himself appointed for doing the work of (*temple*) management (*śrîkârya*) those same weavers born in the two quarters, *viz.*, Atimâṇappâṭi and Karuvuḷâṇpâṭi of those same (*four*) quarters.

(L. 6.) The Chôḷa (*king*) who was the destroyer of Madhurâ (*i.e.*, Uttama-Chôḷa Madhurântaka) commanded that the residents of Śôḷâniyamam must give per month two *prasthas* and one *kuḍubaka* of rice and (*one*) *prastha* of oil to (*the god*) Tridhâmam (Vishṇu) standing in (*the temple* of) Ûraka and that no taxes which may be levied by the king be collected (*from these*) in consideration of (*their*) poverty. Thereupon the city-magnates also authorized this. Consequently the house-holders residing in Śôlâniyamam together with the managers of (*the temple of*) Hari whose abode is in Ûraka, must write out in turn one after another the (*accounts of*) income and expenditure and show (*them*) every month to these weavers of royal garments living in the four quarters (*mentioned above*).

(L. 11.) In the sixteenth year (*of the reign*) of the glorious king Parakêsarivarman *alias* the illustrious Uttama-Chôḷadêva, when (*this*) lord was pleased to remain in the (*hall called*) Chitra-*maṇḍapa* on the southern side within (*his*) palace[2] at Kachchippêḍu, the officer (*adhikâri*) Śôḷamûvêndavêḷâr seeing that no provision for expenses (*nibandam*) was previously made for this god, made the request that the king (*emberumân*) may be pleased to order that the *kôlniṟai-kûli* and *kâlaḷavu-kûli* of this Kachchippêḍu together with the proceeds in the enjoyment of this (*god*) from the lands purchased for this same god in Kachchippêḍu and Tuṇḍunukkachchêri and other (*income*) derived by interest (*poliyûṭṭu*), (*may be used*) to provide for the *nibandam* of the god who is pleased to stand in (*the temple of*) Ûragam[3] at this Kachchippêḍu and that the two *chêris* of this Kachchippêḍu may manage the business (*śrîkârya*) of this god.

(L. 21.) (*The king*) was pleased to order (*as follows*) :—"You shall yourself have the (*necessary*) provision made for the *nibandam* of the god who is pleased to stand in (*the temple*

[1] Read பொர்மிக. Only a few lines are wanting to complete the record; consequently a single plate appears to have been lost at the end.

[2] Sometimes *kôyil* is also taken for a temple; it is doubtful if the king's palace always adjoined a temple or was otherwise connected with it.

[3] This is the name of one of the old temples at Kâñchî mentioned in the *Nâlâyiraprabandham* and refers to the present Ulagaḷanda-Perumâḷ temple (*Madras Epigraphical Report* for 1893, page 6).

iva.

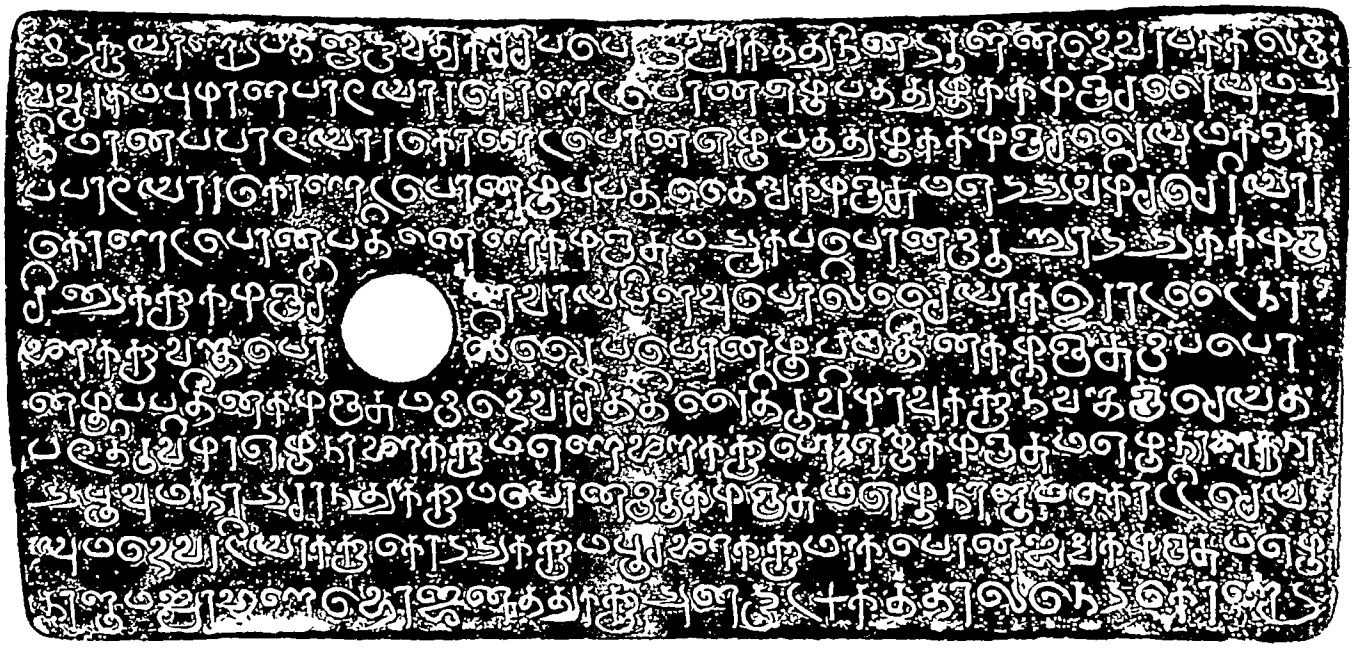

ivb.

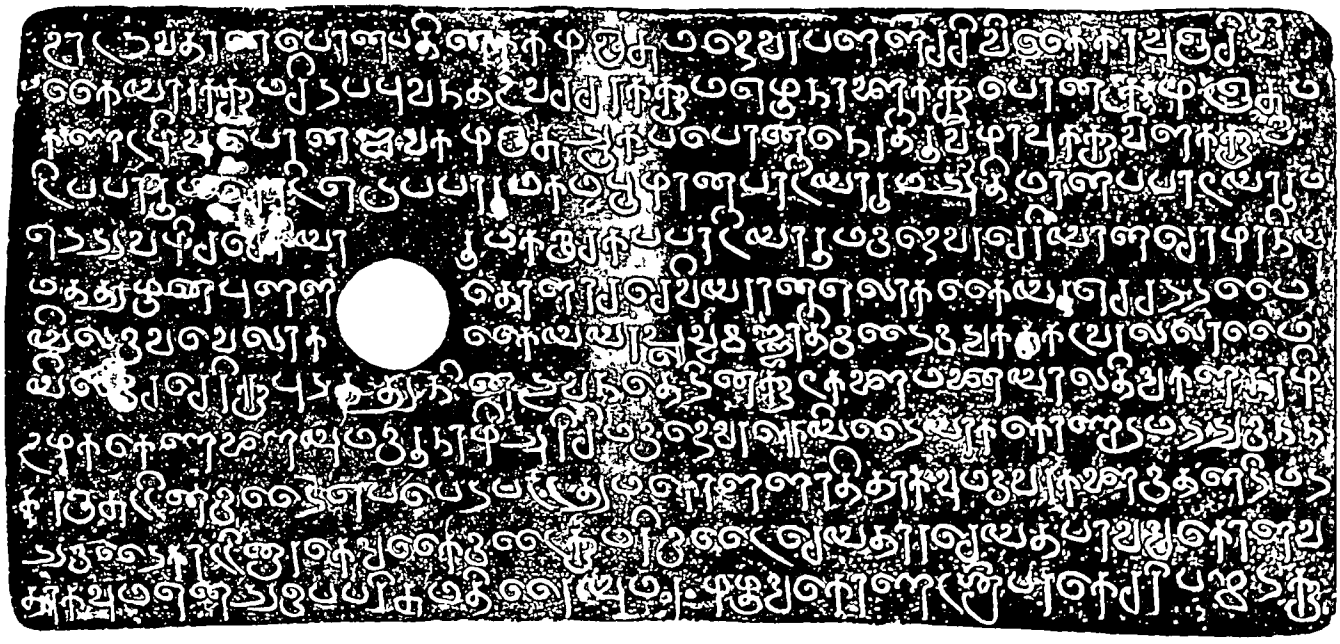

va.

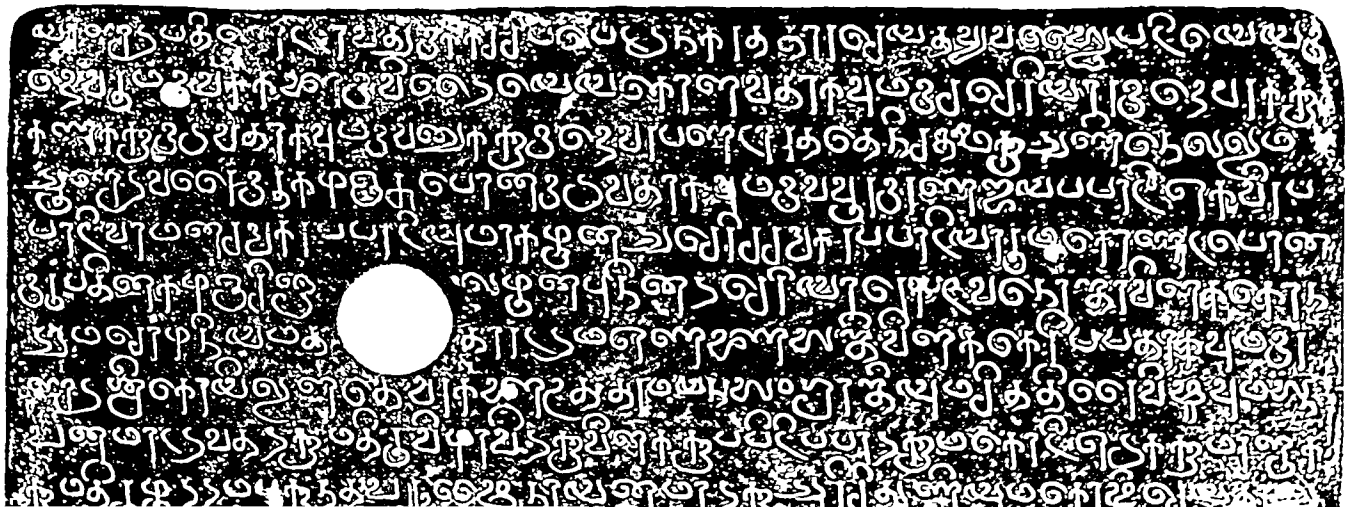

of) Ûragam at this Kachchippêḍu, (*from*) the *kôlniṟai-kûli* and *kâlaḷavu-kûli* of this village, (*from*) the lands acquired (*by the temple*) by purchase and (*from*) the income derived by interest. The two *chêris* of this village, *viz.*, Kambuḷâṉpâḍi and Atimâṉappâḍi, shall manage the business of this god. In this way shall you carry out the *nibandam.*"

(L. 25.) (*Thus*) at the request of the officer Nakkaṉ Kaṇichchaṉ *alias* Śôḷa-Mûvêndavêḷâṉ of Śikkal, the *nibandam*, which was caused to be made (*from*) the *kâlaḷavu-kûli*, and the *kôlniṟai-kûli*; from the income from the lands purchased by this god; from the five hundred *kâḍi* of paddy which (*being the income*) as interest of this god according to the investment deed (*engraved*) on stone in the 22nd year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman was measured out by (*the measure called*) *eṇṇâlippoṟkâl* of their village for one year, (*as interest*) on the 250 *kalañju* of gold deposited with the members of the assemblies of Kûram and Ariyar Perumbâkkam; from the one hundred and fifty *kâḍi* of paddy which was measured out as interest for one year on fifty *kalañju* of gold received by the members of the assembly of Uḷaiyûr (*in the same year of the same king*) according to the deed (*engraved*) on stone; and from one *kalañju* and four *mañjâḍi* of gold which was paid as interest, for one year, on the twenty-four *kaḷañju* of gold received by the members of the assembly of Oḷukkaipâkkam, according to the deed (*engraved*) on stone in the 9th year of (*the reign of*) king Vijaya Kampavarman, was thus organised.

(L. 38.) Three *kuṟuṇi* and six *nâli* of paddy for sacred offerings (*to be given*) at the three junctures (*sandhi*) (*of the day*); four *nâli* of paddy for two vegetable offerings (*to be given*) at the three junctures (*of the day*); five *nâli* of paddy for (*one*) *ulakku* of the daily ghee offering; three *nâḷi* of paddy for (*one*) *nâli* and (*one*) *uri* of curd which was (*to be offered*) at the three junctures (*of the day*) at the rate of one *uri* of curd each time; three *nâli* of paddy for areca-nut offering at the three junctures; two *nali* of paddy for firewood; one *padakku* of paddy for one Brâhmaṇa who knows the Vêdas and performs worship; five *kalañju* of gold (*given*) to this man as cloth money (*puḍavai-mudal*) for the period of one year; six *nâḷi* of paddy for one *mâṇi* who does service (*in the temple*); one *kalañju* of gold (*given*) to this man as cloth money (*puḍavai-mudal*) for the period of one year; one *kuṟuṇi* of paddy daily for one man who watches the sacred images (*of the temple*); two *kalañju* of gold (*given*) to this man as cloth money (*puḍavai-mudal*) for the period of one year; one *kuṟuṇi* and four *nâli* of paddy per day for two persons who work in the flower garden; (*one*) *kaḷañju* of gold (*given*) to these for cloth[1]; fifteen *kaḷañju* of gold for the twelve *Saṁkrântis* at the rate of (*one*) *kaḷañju* and a quarter of gold for each *Saṁkrânti*, including the priests' honorarium (*âchârya-pûjaṇai*); (one) *kaḷañju* and a half of gold for a period of one year for (*sandal-paste*) rubbed over the sacred body (*of the god*) and sacred smoke (*incense*), at the rate of one-eighth *poṉ* per month; three-quarters of a *poṉ* for the period of one year for three sacred baths (*namanigai*); (*one*) *kaḷañju* of gold for the period of one year for three sacred cloths. One hundred and fifty *kâḍi* of paddy (*which is the income*) by interest (*measured out*) by Uḷai-ûr (*were assigned*) inclusive of cloth money to nine persons of musicians (*uṉachchagal*), *viz.*, one (*who beats*) the *talaippparai*, two drummers (*mattaḷi*), one (*who beats*) the *karaḍigai*, one (*who strikes*) the *tâḷam*, one (*who beats*) the *śeganḍigai*, two (*who blow*) the trumpets and one (*who sounds*) the hand-bell (*kai-maṇi*). One *paṭṭi* (*of land*) called

[1] The words 'for the period of one year' are omitted here by mistake.

Śittiravallipperuñjeru (*included*) in the lands purchased from the merchants (*nagarattâr*) of Kachchippêḍu and (*one*) *paṭṭi* of land of five *taḍis*, consisting of three *taḍis* (*included*) in the land purchased at Tuṇḍuṇukkachchêri which lies to the north of the land of Śendaraippottaṇ and is irrigated by the channel which flows from the high level sluice, of one *śeruvu* to the north of the (*field*) *Kâḍâḍi-kuṇḍil* and of (*one*) *kuṇḍil* to the north of (*the land which is in the*) enjoyment of Kôṇêriyâr and is (*included*) in the lands irrigated by the channel which flows from the low-level sluice,—in all, these two *paṭṭis* of land and the above-mentioned one hundred and fifty *kâḍis* of interest-paddy shall provide the expenses (*nibanda*) on account of the nine persons who form the musical troupe. Three *nâḷi* of paddy (*were provided*) daily to those who smear (*the temple*) with cow-dung. Also (*the following*) are to be the expenses (*nibanda*) of the two gods mentioned below:—three *kuṟuṇi* and six *nâḷi* of paddy on account of the two gods in the sculptured hall of Karikâla (Karikâla-teṟṟi), at *six nâḷi* of rice (*and*) one (*kuṟuṇi*) and four *nâḷi* of rice (*to be offered respectively*) at the three junctures daily (*of the day*) to (*each* of) these two gods: four *nâḷi* of paddy for vegetable offerings (*to be given*) at the three junctures (*of the day*); three *nâḷi* of paddy for firewood; five *nâḷi* of paddy for (*one*) *uḷakku* of ghee-offering (*required*) at the three junctures (*of the day*); one *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy for (*one*) *uri* of ghee (*required*) for two sacred perpetual lamps to the two gods; twelve *mañjâḍi* of gold for (*sandal paste*) rubbed over the sacred body (*of the images*) and for the sacred smoke (*incense*) for the period of one year at the rate of (*one*) *mañjâḍi* of gold per month.

(L. 72.) In the 16th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, from the god who was pleased to stand (*in the temple*) of Ûragam at Kachchippêḍu, the residents of Kambuḷâṇpâḍi (*a quarter*) of this village, received 73 *kaḷañju* and a half of gold; the residents of (*the quarter*) Atimâṇappâḍi received 73 *kaḷañju* and a half of gold; the residents of (*the quarter*) Kañjagappâḍi received 35 *kaḷañju* of gold and the residents of (*the quarter*) Êṟṟuvaḷichchêri received 18 *kaḷañju* of gold. (*Thus*) for the total gold of 200 *kaḷañju*, the interest which accrues for the period of one year at the rate of one *piḷavu*[1] on each *kaḷañju* (*for a month*), was thirty *kaḷañju* of gold. These thirty *kaḷañju* of gold were used in providing for the expenses (*nibanda*) of the *Śittirai-tiruviḷâ* (*festival*) of this god in the following manner:—7 *kaḷañju* of gold for oil (*required*) for the seven days of the festival, 2 *kaḷañju* of gold for sweet-smelling flowers and scented sandal-paste on (*these*) seven days; 5 *kaḷañju* of gold for food and presents to the devotees who form the *koṭṭi* (*gôshṭhî*)[2] during (*these*) seven days; 10 *kaḷañju* of gold for the food of the Brâhmaṇas during (*these*) seven days by purchasing paddy . . . . . [3] and feeding (*them*); (*one*) *kaḷañju* of gold for the palanquin-bearers who carry the palanquin of the bed-chamber of the god and for the musicians invited for the seven days of the festival; and 5 *kaḷañju* of gold for miscellaneous expenses. Thus the gold being equal (*to the expenses specified*), the lamp-bearers and flag-hoisters for the festival (*shall be*) the residents of Kambuḷâṇpâḍi, Atimâṇappâḍi, Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi.

---

[1] The word generally means a split or fraction. Dr. Winslow gives it as being equal to one half of a *kundumani* (weight) of gold.

[2] The words கூத்தாடிகள் and கூத்து may also be taken in the sense of dancing girls and some particular form of their dance; but this is not likely, for then the word பூசை 'worship' would not have been used in connexion with the temple dancing girls.

[3] தாளாடிகத்தாலே of the original is not intelligible

(L. 89.) Whereas Toḷâchcheviyar *alias* Êlâkkaiyar, the former residents of Śôḷâniyamam, a *chêri* (*quarter*) of this god, have decreased in numbers and these Êlâkkaiyar are unable to pay taxes as per old custom, the inhabitants who come from outside this *chêri* and settle (*in it*) (*shall*) give (*one*) *nâḷi* and (*one*) *uḷakku* of oil and two *nâḷi* of rice per house per month as tax (*payable*) only to this god, and shall not pay any other taxes fixed by the town magnates. Those who show (*in the books*) against them any taxes other than the said (*taxes*) shall incur the sin committed by the people who commit (*sin*) between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin).

(L. 96.) Thus this god shall receive these taxes from these inhabitants in the manner described above, according to the very settlement (*vyavasthai*) made by the merchants of this Kachchippêḍu in the eighteenth year of (*the reign of*) the glorious Parakêsarivarman who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon). The accounts of this god shall be maintained by (*one of*) the inhabitants of this *chêri* and he shall be paid from the treasury of this god (*one*) *kuṟuṇi* of paddy per day and two *kalañju* of gold per year.

(L. 100.) The Śaṅkarappâḍiyâṟ[1] of the three quarters, *viz.*, Raṇajayappâḍi, Êkavîrappâḍi and Vâmana-Śaṅkarappâḍi of this village having received twenty *kalañju* of gold shall burn one perpetual lamp which these inhabitants of the above-mentioned quarters have agreed (*to do*) and an evening lamp from the oil supplied by the inhabitants of Śôḷâniyamam.

(L 103.) For bathing the gods in the two sacred temples (*śrîkôyil*) (*on the occasion of*) *Uttaramayana* (Uttarâyaṇa)-Saṁkrânti and *Śittirai*-Vishu, for the lamp-bearers and the man who hoists the flag during (*these*) festivals and for the chiefs of the assembly (*parushai*) who enter the sacred court (*of the temple, to supervise*), one *tûṇi* of rice (*has been provided*); for one who organises the *gôshṭhi*[2], (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* of rice; and half a *kalañju* of gold as honorarium (*for the same*). Other items (*of expense*) in the sacred temple which are omitted (*to be mentioned*) shall be met from miscellaneous expenditure, without taking note of the provision (*nibanda*) (*made above*).

(L. 108.) The (*Śrîvaishṇava*) devotees of the 18 *nâḍu* shall alone supervise and set right all obstructions to the management of the (*temple*) business of these gods. The Chief Merchant (*nagaram-âḷvâṉ*) of this guild (*nagara*), (*the members of the*) Annual Supervision Committee (*âṭṭai-vâriyar*), the residents of Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi, shall, every year, look into the accounts of the expenses (*incurred*) on (*viśam*[3]) these gods, soon after the festivals are celebrated. The residents of the above-mentioned two *chêris* alone shall provide for the watch of the sacred images as per the settlement (*nibandam*) deposited in the treasury of the gods.

(L. 113.) The mercantile guild shall itself choose the superintendent of the sacred business (*in the temple*) of these gods, the watchman of the sacred images and the accountant and shall not receive (*any*) taxes (*from them*). If persons fully knowing the (*duties of*) worship in sacred temples are not obtainable for (*this*) sacred temple, a Brâhmaṇa versed in the Vêdas shall alone be appointed to perform the worship.

(L. 117.) Thus at the command of the officers, I, Nâṟpattenṇâyira Maṅgalâdittaṉ, an arbitrator (*madhyastha*) of Vîrappâḍi of this city, executed (*i.e.*, wrote) this document (*aṟai-ôlai*) by order. (*This is*) my writing. We (*the members*) of the great

[1] The term Śaṅkarappâḍi appears to be a general name applied to the quarter in which the *śaivas* of a town lived.

[2] A term applied to the congregation of devotees who sing the glory of the god, either Śiva or Vishṇu

[3] The word விசம் is not found in Dr. Winslow's *Tamil Dictionary*. It may stand for விசம் in which case விசம் குறைந்தது would mean the smallest amount spent.

Śittiravallipperuñjeru (*included*) in the lands purchased from the merchants (*nagarattâr*) of Kachchippêḍu and (*one*) *paṭṭi* of land of five *taḍis*, consisting of three *taḍis* (*included*) in the land purchased at Tuṇḍuṇukkachchêri which lies to the north of the land of Śendaraippottaṇ and is irrigated by the channel which flows from the high level sluice, of one *śeruvu* to the north of the (*field*) *Kâḍâḍi-kuṇḍil* and of (*one*) *kuṇḍil* to the north of (*the land which is in the*) enjoyment of Kôṇêriyâr and is (*included*) in the lands irrigated by the channel which flows from the low-level sluice,—in all, these two *paṭṭis* of land and the above-mentioned one hundred and fifty *kâḍis* of interest-paddy shall provide the expenses (*nibanda*) on account of the nine persons who form the musical troupe. Three *nâḷi* of paddy (*were provided*) daily to those who smear (*the temple*) with cow-dung. Also (*the following*) are to be the expenses (*nibanda*) of the two gods mentioned below:—three *kuṟuṇi* and six *nâḷi* of paddy on account of the two gods in the sculptured hall of Kaṛikâla (Karikâla-teṟṟi), at *six nâḷi* of rice (*and*) one (*kuṟuṇi*) and four *nâḷi* of rice (*to be offered respectively*) at the three junctures daily (*of the day*) to (*each* of) these two gods: four *nâḷi* of paddy for vegetable offerings (*to be given*) at the three junctures (*of the day*); three *nâḷi* of paddy for firewood; five *nâḷi* of paddy for (*one*) *uḷakku* of ghee-offering (*required*) at the three junctures (*of the day*); one *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy for (*one*) *uri* of ghee (*required*) for two sacred perpetual lamps to the two gods; twelve *mañjâḍi* of gold for (*sandal paste*) rubbed over the sacred body (*of the images*) and for the sacred smoke (*incense*) for the period of one year at the rate of (*one*) *mañjâḍi* of gold per month.

(L. 72.) In the 16th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, from the god who was pleased to stand (*in the temple*) of Ûragam at Kachchippêḍu, the residents of Kambuḷâṇpâḍi (*a quarter*) of this village, received 73 *kaḷañju* and a half of gold; the residents of (*the quarter*) Atimâṇappâḍi received 73 *kaḷañju* and a half of gold; the residents of (*the quarter*) Kañjagappâḍi received 35 *kaḷañju* of gold and the residents of (*the quarter*) Êṟṟuvaḷichchêri received 18 *kaḷañju* of gold. (*Thus*) for the total gold of 200 *kaḷañju*, the interest which accrues for the period of one year at the rate of one *piḷavu*[1] on each *kaḷañju* (*for a month*), was thirty *kaḷañju* of gold. These thirty *kaḷañju* of gold were used in providing for the expenses (*nibanda*) of the *Śittirai-tiruviḷâ* (*festival*) of this god in the following manner:—7 *kaḷañju* of gold for oil (*required*) for the seven days of the festival, 2 *kaḷañju* of gold for sweet-smelling flowers and scented sandal-paste on (*these*) seven days; 5 *kaḷañju* of gold for food and presents to the devotees who form the *koṭṭi* (*gôshṭhî*)[2] during (*these*) seven days; 10 *kaḷañju* of gold for the food of the Brâhmaṇas during (*these*) seven days by purchasing paddy . . . . . [3] and feeding (*them*); (*one*) *kaḷañju* of gold for the palanquin-bearers who carry the palanquin of the bed-chamber of the god and for the musicians invited for the seven days of the festival; and 5 *kaḷañju* of gold for miscellaneous expenses. Thus the gold being equal (*to the expenses specified*), the lamp-bearers and flag-hoisters for the festival (*shall be*) the residents of Kambuḷâṇpâḍi, Atimâṇappâḍi, Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi.

---

[1] The word generally means a split or fraction. Dr. Winslow gives it as being equal to one half of a *kundumaṇi* (weight) of gold.

[2] The words [illegible] and [illegible] may also be taken in the sense of dancing girls and some particular form of their dance; but this is not likely, for then the word [illegible] 'worship' would not have been used in connexion with the temple dancing girls.

[3] [illegible] of the original is not intelligible

(L. 89.) Whereas Tolâchcheviyar *alias* Êlâkkaiyar, the former residents of Śôḷâniyamam, a *chêri* (*quarter*) of this god, have decreased in numbers and these Êlâkkaiyar are unable to pay taxes as per old custom, the inhabitants who come from outside this *chêri* and settle (*in it*) (*shall*) give (*one*) *nâḷi* and (*one*) *uḷakku* of oil and two *nâḷi* of rice per house per month as tax (*payable*) only to this god, and shall not pay any other taxes fixed by the town magnates. Those who show (*in the books*) against them any taxes other than the said (*taxes*) shall incur the sin committed by the people who commit (*sin*) between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin).

(L. 96.) Thus this god shall receive these taxes from these inhabitants in the manner described above, according to the very settlement (*vyavasthai*) made by the merchants of this Kachchippêḍu in the eighteenth year of (*the reign of*) the glorious Parakêsarivarman who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon). The accounts of this god shall be maintained by (*one of*) the inhabitants of this *chêri* and he shall be paid from the treasury of this god (*one*) *kuṟuṇi* of paddy per day and two *kalañju* of gold per year.

(L. 100.) The Śaṅkarappâḍiyâṟ[1] of the three quarters, *viz.*, Raṇajayappâḍi, Êkavîrappâḍi and Vâmana-Śaṅkarappâḍi of this village having received twenty *kaḷañju* of gold shall burn one perpetual lamp which these inhabitants of the above-mentioned quarters have agreed (*to do*) and an evening lamp from the oil supplied by the inhabitants of Śôḷâniyamam.

(L 103.) For bathing the gods in the two sacred temples (*śrîkôyil*) (*on the occasion of*) *Uttaramayana* (Uttarâyaṇa)-Saṁkrânti and *Śittirai*-Vishu, for the lamp-bearers and the man who hoists the flag during (*these*) festivals and for the chiefs of the assembly (*parushai*) who enter the sacred court (*of the temple, to supervise*), one *tûṇi* of rice (*has been provided*); for one who organises the *gôshṭhi*[2], (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* of rice; and half a *kaḷañju* of gold as honorarium (*for the same*). Other items (*of expense*) in the sacred temple which are omitted (*to be mentioned*) shall be met from miscellaneous expenditure, without taking note of the provision (*nibanda*) (*made above*).

(L. 108.) The (*Śrîvaishṇava*) devotees of the 18 *nâḍu* shall alone supervise and set right all obstructions to the management of the (*temple*) business of these gods. The Chief Merchant (*nagaram-âlvâṇ*) of this guild (*nagara*), (*the members of the*) Annual Supervision Committee (*âṭṭai-vâriyar*), the residents of Êṟṟuvaḷichchêri and Kañjagappâḍi, shall, every year, look into the accounts of the expenses (*incurred*) on (*viśam*[3]) these gods, soon after the festivals are celebrated. The residents of the above-mentioned two *chêris* alone shall provide for the watch of the sacred images as per the settlement (*nibandam*) deposited in the treasury of the gods.

(L. 113.) The mercantile guild shall itself choose the superintendent of the sacred business (*in the temple*) of these gods, the watchman of the sacred images and the accountant and shall not receive (*any*) taxes (*from them*). If persons fully knowing the (*duties of*) worship in sacred temples are not obtainable for (*this*) sacred temple, a Brâhmaṇa versed in the Vêdas shall alone be appointed to perform the worship.

(L. 117.) Thus at the command of the officers, I, Nâṟpattennâyira Maṅgalâdittaṉ, an arbitrator (*madhyastha*) of Vîrappâḍi of this city, executed (*i.e.*, wrote) this document (*aṟai-ôlai*) by order: (*This is*) my writing. We (*the members*) of the great

---

[1] The term Śaṅkarappâḍi appears to be a general name applied to the quarter in which the *śaivas* of a town lived.

[2] A term applied to the congregation of devotees who sing the glory of the god, either Śiva or Vishṇu

[3] The word விசம் is not found in Dr. Winslow's *Tamil Dictionary*. It may stand for விசம் in which case விசம் குறைந்தது would mean the smallest amount spent.

guild of merchants sold with excess and deficiency (*in measurement*), the land (*lying*) eas to west[1] in the (*field*) Lôkamârâyapperuñjeru (*which we had*) purchased fron the citizens of this Kachchippêḍu. Arantâṅgi Pôrmugavîraṇ. . . . . who engraved the letters of this charter (*śâsanam*). . . . . .

No. 129.—ON THE WEST AND SOUTH WALLS OF THE NAGESVARASVAMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[2]

This inscription is dated in the 4th year of Parakêsarivarman and registers the gif of a lamp to the temple of Tirukkîḷ-kôṭṭam at Tirukkuḍamûkkil (*i.e.*, the Nâgês vara temple at Kumbhakôṇam). The astronomical details given in the record wer verified by Diwan Bahadur L. D. Swamikkannu Pillai and found to be correct for Madhu rântaka Uttama-Chôḷa, the uncle of Râjarâja I. The date corresponds t Thursday, the 22nd April A.D. 975[3].

TEXT.

1 கொப்பரகெஶரிபத்தற்க்கு யாண்டு ச ஆவது வடகரைப்பா -

2 ம்பூர்நாட்டுத் தெவதாநம் . . . . . .

3 ஶேஷநாயற்று வியாழக்கிழமையும் நவதியும் பெற்ற மகத்தன்று திருக்குடமுக்கில் முல பருடைப் பெருமக்களொம

4 அறிவாளனழித்தா . . . . . கண்கண்டா . . . . . ய்க்கொளரில் காரி கொழம்பணை[4]ச்சார்த்தித் திருக்கிழ்க்கொட்டத்து வாஶிஷ்ஶாதிக்கு வைய்த்த திருநொந்தாவிளக்கு ஒன்றினுக்கு . . . . . விற்றுக்குடுத்த நிலமாவது[5]

TRANSLATION.

In the 4th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, on the day of Makhâ which corresponded to a Thursday and to the ninth *tithi* of the month of Mêsha, we the great men of the chief assembly (*mûlaparuḍai*) of Tirukkuḍamûkkil . . . . . which was a *dêvadâna* in Pâmbûr-nâḍu on the northern bank (*of the Kâvêrî*), sold the following land . . . . . on account of one sacred perpetual lamp which was placed for the great god (*paramasvâmin*) at Tirukkîḷ-kôṭṭam on behalf of Kâri Koḷambaṇ, one of the [*Kai*]*kkôḷas*. . . . .

No. 130.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE UMAMAHESVARA TEMPLE AT KONERIRAJAPURAM.[6]

This inscription is dated in the 6th year of Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa. It registers the grant of a land for a lamp to the temple of Âdityêśvaram-uḍaiya-Mahâdêva at Tirunallam.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] [உ]த்தமசொ[ழரான ெ]காப்பரகெஸ[ரிப]ர்க்கு யாண்டாறுவது[7] திருநல்லத்து ஆதிதெ[ய்வ]முடைய மஹாதெவர்க்கு எழி[ஞ]ர்கிழவன் . . . ன்- ஆ . . . . . வநூராதிதெ[ய்]வத் ஒரு நொநாவிளக்கெரிய காநிகரிடை யான் [8]தெ[வனய்]கொண்டு இதற்கு தெ-

---

[1] *Kiḻakkilmêr* may perhaps be a mistake for கிழக்கில் மேடு, *i.e.*, the high ground on the eastern side.

[2] No. 245 of 1911.

[3] *Vide Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65, paragraph 20.

[4] Read கொழம்பனை.

[5] The inscription stops here.

[6] No. 638 of 1909.

[7] The length of ற is indicated by a separate symbol.

[8] Read தெவனை.

2 வஹ—ஆதி[யிலெய் நி]க்கின நிலம் மிடுர்ப் பாலாசிரியன் குளவம்பகல் நிலத்துக்கு மெற்கும் தென்பாற்கெல்லை ஷஹவாஹந[வா]ய்க்காலுக்கு வடக்கும் [மெல்பாற்கெல்லை பா]-லாசிரியன் சாதன் காரியும் தம்பியும் நிலத்துக்கும் [ஊர்]வாய்க்கா[லு]க்கும் கிழக்-கும் வட-

3 பா[ற்]கெல்லை இ[வ][ர்*][கள்] நிலத்துக்கெ[ய்] தெற்[கு]மான நிலம் காலெயரைமா-முஜிரிகைக்கிழ்முக்காலெயரைக்காணியரைக்காணி [இ]ந்நிலம் [வநூ]ராதிதுவத் ஒரு [நொகாவிளக்கெரிய] நிக்கித்து இது பநூாஹெஷ்ஷாரகெஷ இவ்வி[ளக்கு] இவன் வைத்த[து] [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 6th year of (*the reign of*) Uttama-Chôḷa *alias* king Parakêsarivarman, the headman of Eḷiṉûr . . . . . for burning one perpetual lamp, as long as the moon and the sun (*endure*), to (*the temple of*) Âdityêśvaram-uḍaiya-Mahâdêva at Tirunallam. (*The boundaries of*) the land which I, on behalf of Dêvaṉ[1] in presence of the 'Karaṇikas,' (*set apart*) for this (*purpose*) and excluded from the lands of the god (*are as follow*):—(*The eastern boundary is*) to the west of the land (*called*) Kuḷavampandal (*belonging to*) Pâlâśiriyaṉ of Mîḍûr; the southern boundary is to the north of (*the channel called*) Ṛishabhavâhana-vâykkâl; the western boundary is to the east of the land (*belonging to*) Pâlâśiriyaṉ Śâttaṉ Kâri and (*his*) younger brother and to the channel of the village; the northern boundary is to the south of the land (*belonging to*) these same (*persons*).

(L. 3.) (*The total extent of*) the land thus (*described*) (*viz.*,) (*one*) quarter, one-fortieth, one three-hundred and twentieth and $\frac{1}{320}$ of three-fourths, one hundred and sixtieth and one hundred and sixtieth[2]. This land was excluded (*being set apart*) for burning one perpetual lamp as long as the moon and the sun (*endure*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*). This lamp was given by this person.

No. 131.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE NAGESVARASVAMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[3]

This is another record of Parakêsarivarman which supplies the astronomical details of week-day, month and *nakshatra* and enables us to fix the exact date of the record. Diwan Bahadur Swamikkannu Pillai has calculated and found the details to be correct for the eighth year of Parakêsarivarman Uttama-Chôla who ascended the throne in A.D. 969–70. The date corresponds to Thursday, the 30th January A.D. 979.[4] Uḍaiyâr-Gaṇḍarâditta teriñja-Kaikkôḷar[5] must have been the name of a regiment called after king Gaṇḍarâditya, the father of Uttama-Chôḷa.

TEXT.

1 [ஸ்வ]ஸ்தி [ஸ்ரீ] [||+] கொ[ப்பர]-
2 கெசரி[பநூ]ற்க்கி[யா]-
3 ண்டு அ எட்டாவது இ-
4 ல்வாண்டு வடகரைப்ப[ர]-
5 ம்பூர்நாட்டுத் தெவத[ர]-

---

[1] The words கரநிகரிடை யான் தேவனய்கொண்டு are not quite intelligible. The translation offered is purely tentative.

[2] The repetition of அரைக்காணி in the text seems to be a mistake.

[3] No. 229 of 1911.

[4] *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65, paragraph 20.

[5] Compare similar names of regiments above, Vol. II, Introduction, page 9.

6 ன[ம்*] திரு[க்*]குடமுக்கில் திருக்-
7 கிழக்கொட்டத்தில் [வ]-
8 ாஷ்ஷாதிக்கு இவ்வாட்டைய் கும்-
9 பநாயற்றில் வியாழக்கிழமை பெ-
10 ற்ற அ[விட்ட]த்திந் நான்று உடைய-
11 ார் . . . . . [1] ஞ்ச கைக்கொ-
12 ள[ாா] . . . . . தன் பிச்ச(ன்)னை பெ-
13 . . யங்கு . . . . . அரையன்
14 வச்[ச] தி[ருனெந்]தா[வி]ளக்கு க ஒன்-
15 றுக்கு . . . . . [ஈ]லெசு இவய்[2]-
16 கொண்டு . . . . . தெவன்புறம்
17 . . ஆ . . . . . ருடி மாதெவன்
18 காரி [அ]ட்டகட[வ] நெ . . . . . இவ-
19 . . . . . விளக்கும் ச . . . . . .
20 . . . . . இது வ[ந்]ஹெஷ்ஷாரகெஷ [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman —in this year—on the day of Aviṭṭa (*Śravishṭhâ*) which corresponded to a Thursday in the month of Kumbha of this year, ... taṇ Pichchaṇ *alias* . . . . araiyaṇ . . . . . Uḍaiyâr [Gaṇḍarâdittateri]ñja-Kaikkôḷa . . . . . gave 96 . . . . for one perpetual sacred lamp to (*the temple of*) the god (*paramasvâmin*) of Tirukkîḷkôṭṭam at Tirukkuḍamûkkil which was a *dêvadâna* of Pâmbûr-nâḍu on the northern bank (*of the Kâvêrî*). Having received these, the [shepherd] Mâdêvaṇ Kâri . . . . . Dêvaṇpuṛam, shall measure out . . . ghee . . . lamp also. This is placed under the protection of (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras*.

No. 132.—ON THE NORTH BASE OF THE SECOND PILLAR IN THE ROCK-CUT CAVE IN THE PUNDARIKAKSHA-PERUMAL TEMPLE AT TIRUVELLARAI.[3]

This unfinished inscription is dated in the 8th year of Parakêsarivarman and registers a gift of [2]0 *kaḷañju* of gold for offerings to the god Kṛishṇa and his consort Rukmiṇî. The donor was Îrâyiraṇdêvi-Ammaṇâr, the wife of 'the lord who died on the back of an elephant'.

This is the earliest reference in *South-Indian Inscriptions* to the worship of Kṛishṇa and Rukmiṇî. By the clause 'the lord who died on the back of an elephant' we have probably to understand Prince Râjâditya who, in the large Leyden grant, is stated to have met with his death on the back of an elephant in an encounter with Kṛishṇarâja (*i.e.*, the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa III.)[4]. King Parakêsarivarman must, therefore, be identified with either Madhurântaka Uttama-Chôḷa or with Âditya-Karikâla II.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரி வந்நற்க்கு யாண்டு அ ஆவது திருவெள்ளறை பெரியஸ்ரீ-
2 கொயிலில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்க்கும் ஸ்ரீரு-க்மிணிப்பி[5]ராட்டியார்க்கும் உடையார் ஆனைமெற்று-
3 ஞ்சினுர் தெவியார்[6] இராயிரன்றெவியம்மனுர் குடுத்தபடி எழுதியது ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்க்கு

---

[1] The gap shows traces of the syllables கண்ட ராதித்தத்தெரி.
[2] Read இவை.
[3] No. 534 of 1905.
[4] See *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 62, paragraph 14.
[5] The letters ப்பி are written as a conjunct consonant in the original.
[6] Read ஈரா.

4 இரண்டு வாவும் அஷ்டமியும் [1]ஸம்ரூராஜியும இந்நாள்[ளொன்றைக்கு] நாலுழி நாலுழி[2] அரிசி-

5 [ய]ால் அமு[து*]படிம்முது[3] செய்விக்க வைத்த பொன் திருவெள்ளறைகல்லா[ல்] முதல-

6 . . . . . ருபதின் கழஞ்சும விளக்கொன்றுக்கு வைத்த பொன் திருவெள்ளறை-கல்லால்[4]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, (*the following*) was engraved (*i.e.*, recorded) as the gift (*made*) by Îrâyiraṇdêvi-Ammaṇâr, the consort of 'the lord who died on the back of an elephant' (Uḍaiyâr Âṇaimêṟṟuñjiṇâr) to the glorious (*god*) Kṛishṇa and the glorious goddess Rukmiṇî in the sacred big temple (*periya-śrîkôyil*) at Tiruveḷḷaṟai. [Twenty] *kaḷañju* of gold (*weighed*) by the stone (*called after*) Tiruveḷḷaṟai, were deposited for offering food prepared from four *nâli* of rice to the glorious (*god*) Kṛishṇa on each one of the (*following*) days (*viz.*,) the two *vâvu* (?), Ashṭami (*eighth tithi*) and Saṅkrânti. And for one lamp, was deposited . . . . gold (*weighed*) by the stone (*called after*) Tiruveḷḷarai.

No. 133.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[5]

The inscription is dated in the 8th year of Parakêsarivarman and refers to the re-engraving of certain documents of land-gifts made in the 18th and 20th years of the reign of Parântaka I. The original documents, which had been engraved on the steps (*paḍikaṭṭu*) of the old central shrine of the temple of Tiruppâtturai had become weather-worn and it is stated that the assembly of Uttamaśîli-chaturvêdi-maṅgalam ordered their restoration.

Among the boundaries of the lands granted are mentioned Vîraśrî-Kâmugavadi, Âdichcha-vâykkâl, Kôdaṇḍarâmavadi and Uttamaśîli-vâykkâl already referred to in the other inscriptions from Tiruppalâtturai.

The ruling king Parakêsarivarman must be identified with one of the three kings, *viz.*, Ariñjaya, Âditya-Karikâla II. or Uttama-Chôḷa Madhurântaka who bore that epithet, and ruled between Madiraikoṇḍa Parântaka I. and Râjarâja I. I am inclined to think that the reference is probably to the last.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரிவர்ம[ர்*]க்கு [ய]ாண்டு அ ஆ[வ]து தெந்-

2 கரை ஸ்ரூஷ்டெயம் ஸ்ரீஉத்தமசிலிச்சதுர்வ்வேதிமங்க[ல]த்துப் பெ-

3 ருங்குறிஸலெயொம் இத்திருப்பாத்துறை ஷோடெவஹட்டா-

4 ரகர் பழைய ஸ்ரீவிமாநத்துப் ப[டி]க்[க]ட்டில் வெட்டிந எழுத்துப்படி செ[ா]ர்த்த-

5 படி இவ்வா[ண்டு [6]ஸ்லா]லெவெ செய்த பரிசா[வ]து மதிரைகொண்ட [கெ]ாப்பரகெ-[ஸ]-

6 ரிவர்ம[ர்*]க்கு யாண்டு ௰அ ஆவது இவ்வூர் உட்குறை வீரஸ்ரீகாமுக[வ]திக்கு மெற்-

7 க்கு ஆதிச்சவாய்க்காலுக்கு வடக்குகிழக்குநின்றும் நாலாங் க[ண்]ணற்[று]ம் அஞ்சா-

8 . . . . . .

---

[1] Read ஸம்கரா.

[2] நாலுழி which is repeated in the original may be cancelled.

[3] Read யமுது.

[4] The record stops here.

[5] No. 174 of 1907.

[6] Read ஶிலா.

9 . . . . . இறை இ[ழி]ச்சு இத்[தெவ]தாந[மாகக்குடுத்த நிலம்] . . . ந்-
[கி]லமும்
10 இவ்வழிக்கெ மெ[ர்+]க்கு பாலைவா[ய்+]நிரொடுகாலுக்கு வடக்கு கொதண்டாமவதி[க்கு]
வடக்குநொக்கிந செர்-
11 (வ)வைக்குக் கிழக்கு ஆற்றி[ல்*] கீரொடுகாலுக்குத் தெற்குகிழக்குநின்றும் உ கண்ணாற்று
மெ-
12 ற்க்கடைய பாதியும் ௩ க[ண்*]ணாறும் ௪ க[ண்*]ணாறும் ௫ க[ண்*]ணாறுமாக நடுவு-
பட்ட நிலமும் ஊரிநின்-
13 று வடக்குநொக்கிப்பொந மெ[ம]லை வழிக்கு மெக்கு உத்தமசிவிவா[ய்+]க்காலுக்கு
14 வட[க்]குத் தெற்குநின்று முத[ற்ச]திரத்து வடக்கிடைய முடபுறதது அக்கிஶ[2]-
15 ர[3]வித்த[ந்] பக்கல் விலைெ[காண்டு முளரிகுடிகிழவந் குமரன் சொழப்பெ-
16 ரையந் இறையிழிச்சு சஶராதித்[த]வற் இரவும் பகலும் எரிய இரண்டு நொந்தா-
விளக்கி-
17 நுக்காக வைச்ச நிலம் ᴜ ஒருமாவும் யாண்டு உ௰ ஆவது திருமிழலைக்க[மு]துவநில-
18 நாராயணந் [விலைகொண்டு] இறையிழிச்சு உச்சமபொது திருஅமிதுக்காக குடுத்த
நிலமா-
19 வது ஊரிநின்றும்[1] . . . . . .
20 கண்ணாற்று உத்தமசிவிவாய்க்காலுக்குத்தெற்கு இரண்டாஞ்சதிரத்து
21 வடக்கடைய ᴜ ச யில் [மெ][ர்+]க்கடைய ᴜ ஒரு மாவும் இவ்வழிக்கெ மெ[ர்+]க்கு
22 இரண்டாந் க[ண்*]ணாற்று இவ்வாய்க்காலுக்கெ தெற்கு முதற்சதிரத்து தெற்-
23 கடைய விற்[று இ]றையிழிச்சு கஷ[ர்]நாஹொமமாகக் குடுத்த நிலம்
24 இரண்டுமாசசின்ன நிலமும் ஊரிநின்றும் வடக்குநொக்கிந மெலை-
25 வழிக்கு மெற்கு முதற்க[ண்*]ணாற்று உத்தமசிவிவாய்க்காலுக்குத் தெற்கு [மு]-
26 தற்சதிரத்து வடக்கடைய ᴜ நீக்கி இதிநொடுமடைய இரண்டுமாவில் வ[ட]-
27 மெ[ர்*]க்கடைய குளம காணிச்சிந நிக்கி விற்று இறை யிழிச்சித் திருவிழாபபுரமாகக் கு-
28 டுத்த நிலம் ஒருமாவரைச்சி[ந] நிலமு மாதிருவதிக்குக் கிழக்கு பாலை[2]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we, (*the members*) of the big assembly of the prosperous Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam (*which was*) a *brahmadêya* on the southern bank (*of the Kâvêrî*), made in this year the following (*copies of inscriptions*) according to the weathered writings[3] engraved on the steps of the old central shrine (*śrî-vimâna*) of (*the god*) Mahâdêva-Bhaṭṭâraka of this (*village*) Tiruppâtturai.

(L. 5.) In the 18th year of (*the reign of*) king Madiraikoṇḍa Parakêsarivarman, the land which is not included in the *uṭkurai* of this village, (*which lay*) to the west of (*the path called*) Vîraśrî-Kâmugavadi, to the north of (*the channel called*) Âdichcha-vâykkâl and . . . . fourth and fifth *kaṇṇâṟu* from the eastern side of . . . was made tax-free and granted as a *dêvadâna* . . . .

(L. 10.) The western half of the second *kaṇṇâṟu* from the east and the ground included in the third, fourth and the fifth *kaṇṇâṟu*, (*lying*) to the west of this same path (*vadi*), to the north of the channel (*called*) Pâlaivây, to the east of the field (*śêrvai*?) facing (*the path called*) Kôdaṇḍarâma-vadi on (*its*) northern side and to the south of the channel from the river.

(L. 12.) One *mâ* of land made tax-free and granted for burning two perpetual lamps day and night as long as the moon and the sun (*endure*), by Kumaraṉ Śôḷappêraiyaṉ the headman of Muḷarikuḍi, after having purchased (*it*) from Akkiśarma-Kramavittaṉ of Muḍapuram. (*This was*) to the west of the western road passing from (*this*) village facing northwards, (*and*) to the north of (*the channel called*) Uttamaśîli-vâykkâl and formed the northern side of the first *śadiram* from the south.

---

[1] Traces are visible of the letters மெற்கு நொக்கிப்பொந வழிகு at the commencement of the gap.

[2] The inscription stops here.

[3] எழுத்துப்படி has perhaps to be taken in the sense of 'the scheme of writing.'

(L. 17.) In the 20th year (*of the reign*), Kamuduvaṉ Nîlanârâyaṇaṉ of Tirumiḷalai purchased the following land, made (*it*) tax-free and granted (*it*) for the sacred midday offerings :—One *mâ* (*of land*) to the west of the four *mâ* on the northern side of the second *śadiram* which lay . . . . path running westwards from the village and to the south of (*the channel called*) Uttamaśîli-vâykkâl in . . . . *kaṇṇâṟu.*

(L. 21.) Also two *mâ* and odd (*chinnam*) of land, was sold, made tax-free and given (*for worship*) as *archanâ-bhôga.* (*The land was*) to the west of this same path and to the south of this same channel, forming the southern portion of the first *śadiram* in the second *kaṇṇâṟu.*

(L. 24.) Also one and a half *mâ* and odd of land, sold, made tax-free and given (*for festivals*) as *tiruvilâppuram*—(*it being the balance left*) after deducting one *kâṇi* and odd of (*land occupied by*) a tank on the north-western side, from the two *mâ* (*of land*) adjoining the one *mâ* which is (*also*) excluded and lies on the northern side of the first *śadiram* to the south of (*the channel called*) Uttamaśîli-vâykkâl, in the first *kaṇṇâṟu* to the west of the western road which passes northwards from (*this*) village.

(L. 28.) To the east of (*the pathway*) Mâtiruvadi . . . . . Pâlai[1]—

No. 134.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VIRATTANESVARA TEMPLE AT KANDIYUR.[2]

This inscription which is dated in the 9th year of king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷadêva registers provision for food-offering made by the officer Villavaṉ Mûvêndavêḷâṉ of Puduvûr in Tirunaṟaiyûr-nâḍu, to the temple of Mahâdêva (*Śiva*) of the sacred Vîraṭṭâna at Tirukkaṇḍiyûr. Tirukkaṇḍiyûr is one of the eight Vîraṭṭâna temples mentioned in the *Dêvâram.*

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீ[உ]த்தமசெ[ச]ாழதெ[வரான][3] கொப்பரகெஸரிவர்ம[ர்*]க்கு யாண்டு[4] க [ஆவ]து திருக்கண்டியூர்த்திருவிரட்டாநத்து ஹோதெ[வ][ர்+]க்கு திருநறையூர்ணட்டு[5] புதுவூ[ர்] புதுவூ(ர்)ருடையான் ம[ா]யான் காஞ்ச(ன்)னான [வி]ல்லவ[ன்]முவெ[ந]வெ(ள்)[ளா](ன்)நெ[ன்] திரு[வி]ரட்டான[த்*]து ஹோதெவர்கது ஒரு [திருநன்த]ா[விள]க்கு

2 நெய்யால் எரிப்பதற்கு[ம்] இஹோதெ[வ]ர்க்கு திங்க(ள்)ள்தொறும் என் (ப்)பிறத்த[ந]ாள்ளா[க][6] சொதி நான்று பெருதிருவமுது செ[சய்ய வநூ]தி[ய]வல் வைய்த்த [பத்தெட்டுக்குத்த]வரி[சி] முக்குருணிக்கு நெல்லு எழுகுருணி [7]னுழியும் நறு நெய் உரிக்கு நெல்லு பதக்கும் தயிர் அமுது நாநாழிகது நெல்-

3 [லு] . . . . . ாழிமுழாக்கும் தூப்[பருப்பு] இ[ரு]னு[ழிகது] நெல்லு குறுணி முன்[னு]ழி[யும் ச]ற்கரை [நாற்]ப்ப[ல]த்துக்[கும் வ]ா(ழ்)ழைப்ப[ழம] . . . [க்கு] நெல்லு [கு]றுணி . . . . . ருழாகதுகது நெல்லு . . . . நாநாழியும் அடையமுது பன்னிரண்டுக்கு[8] நெல்லு முன்னுழியும் விறகுர்கு[9] நெல்லு குறுணி[யு][10]

---

[1] Perhaps பாலைவாய திரொடுகால் was meant as in line 10.

[2] No. 13 of 1895.

[3] The syllables ஸ்ரீ உத்தமசொழதெவரான are written over an erasure.

[4] Read யாண்டு.

[5] Read நாட்டு.

[6] Read என் பிறந்தநாளான.

[7] The length of னு is denoted by a vertical stroke added to the right of the letter.

[8] Read பன்னிரண்டுகது.

[9] Read விறகுக்கு.

[10] The inscription stops here.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 9th year of (*the reign of*) the glorious Uttama-Chôḷa-dêva *alias* king Parakêsarivarman, I, Mâyâṉ Kâñjaṉ *alias* Villavaṉ Mûvêndavêḷâṉ of Puduvûr residing in Puduvûr, (*a village*) of Tirunaṟai-yûr-nâḍu, (*gave*) for burning with ghee one sacred perpetual lamp to (*the temple of*) Mahâdêva of the sacred Vîraṭṭâna at Tirukkaṇḍiyûr and for providing as long as the moon and the sun (*endure*), big (*i.e.*, special) sacred offerings to this Mahâdêva (*Śiva*) of the sacred Vîraṭṭâna, in each month on the day of Śôdi (Svâti) which is the day of my nativity, were given seven *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy for (*i.e.*, to be converted into) three *kuṟuṇi* of rice cleaned ten or eight times; one *padakku* of paddy for (*one*) *uri* of sweet ghee; . . . . and three *uḷâkku* of paddy for four *nâḷi* of curds; (*one*) *kuṟuṇi* and three *nâḷi* of paddy for two *nâḷi* of good dhal; (*one*) *kuṟuṇi* of paddy for four *palam* of sugar and . . . . . plantain fruits; four *nâḷi* of paddy and . . . . . for (*one*) *uḷâkku* of . . . . .; three *nâḷi* of paddy for twelve areca-nuts and (*one*) *kuṟuṇi* of paddy for firewood.

No. 135.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE UJJIVANATHASVAMIN TEMPLE AT UYYAKKONDAN-TIRUMALAI.[1]

This inscription is built in at the right end by a modern structure raised in front of the Dakshiṇâmûrti shrine. Its importance consists in the Śaka and Kaliyuga dates which it supplies and thereby fixes the period of Uttama-Chôḷa's rule.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*]ஶகாயா[ண்]டு கூாக [க]லியுமவஷ-[ழ] சத[அ]ல ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவ-
ரான கொப்பரகெஸ . . . . . .

2 டைக்கா[ய்*] இருபதும் இலையமிது எண்பதும் கொண்டு பெருந்திருவமி[து] செய்தரு-
ளவும் ெ . . . . . .

3 ஸ்ரீ கண்டனவிநாசகனும் தம்பியும் நிலத்து[க்கு வ]டக்கு மெல்பால்க்கெல்லை · விற்ருன்
நிலத்து . . . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! The Śaka year 901 (*corresponding to the*) Kaliyuga year 4080. The glorious Uttama-Chôḷadêva *alias* king Parakêsa[rivarman] . . . . . shall be pleased to receive the big sacred offering . . . . . with twenty areca-nuts and eighty betel leaves . . . . . to the north of the land (*belonging to*) Śrîkaṇḍaṉ Avinâśagaṉ and (*his*) younger brother. The western boundary . . . . . the land (*belonging to*) the seller.

No. 136.—ON THE NORTH-WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE KALYANASUNDARESVARA TEMPLE AT NALLUR.[2]

This fragmentary inscription is dated in the 10th year of Uttama-Chôḷa. Tirunallûr is identical with Nallûr, a village 5 miles south of Kumbhakôṇam. Mâṇakkuṟai Vîranârâyaṇaṉâr was evidently an officer of the king deputed to check the accounts of the temple of Tirunallûr.

---

[1] No. 456 of 1908. [2] No. 41 of 1911.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ஸ்ரீஉத்தமசொழர்க்கு யா-
2 ண்டு ௰ ஆவது திருநல்லூர் ஊரா-
3 தெவற்க்கு மானக்குறை விரநாராயணநா[ர்]
4 ஸ்ரீகாரியு)-ஆ ஆராச்சியில் உடையார் திருமு[கம்]
5 [கொ]டுவன்து ஸ்ரீகாரியு)-ஆ ஆராஞ்சு விட்ட நி

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 10th year of (*the reign of*) the glorious Uttama-Chôḷa and during the inspection of the temple management (*śrîkâryam*) by Mâṇakkuṟai Vîranârâyaṇaṇâr under the order of the king (*the following lands*) were given to Mahâdêva (*Śiva*) (*of the temple*) at Tirunallûr, after due scrutiny of the temple business.

No. 137.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE NAGESVARASVAMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[1]

The importance of the subjoined inscription consists in the astronomical details of date it supplies and the name Vîranârâyaṇiyâr which it gives as that of the queen of king Uttama-Chôḷa. The record apparently registers a grant of land to the temple of Tirukkîḷ-kôṭṭam (the present Nâgêśvara) at Tirukkuḍamûkkil (*i.e.*, Kumbhakônam).

The astronomical details of the date have been verified by Diwan Bahadur L. D. Swamikkannu Pillai and found correct for the 13th year of the reign of Parakêsari-varman Uttama-Chôḷa. The given date corresponds to Friday 9th June A.D. 982.[2]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ|— கொப்பரகெ-
2 சரிவ ஜ[ர்*]க்கியாண்டு [௰௩] ஆ-
3 வது இவ்வாண்[3]டான்நி[த்தி]-
4 ங்கள் பதினென்ப்பக்கம்
5 பிறுள் [4]மூல்லம் வெள்ளி [பொ]-
6 து இவ்வாண்டு இத்திங்கள
7 இது பொ[ழு]கிது பருவம் [பா]-
8 ம்பூர் நாட்டுத்தெவதா[ன] . . . . . .
9 கில முன் கொ . . . . . ன் பாலாவனத்து . . . .
10 இவ்வூ[ர்+] முலப[ருன]டப்பெருமக்களொம் [ஸ்ரீஉ][த்+]தமசொழ-
11 ர் நம்பிராட[டி]யார் . . . . . ரயர் மக[ளார்] விரநாராய-
12 ணியார் திரு[கி]ழ்க்கொட்டத்துப் பெருமா[ளுக்]கு திருப்[ப]-
13 ள்ளித்தாம[த்]துக்கு . . . . . விலைக்கு விறற
14 விலையாவ . . இவ்வூர் . . . . . [முலபரு]-
15 டைப்பெரு[ம]க்கள உ . . . ய . . . து . . . . . .
16 க்[ன]க[யி]ன் [உ]ழக்கிறுலெ நாளால் . . . . . .
17 ளிய[ர]ல் உ௰ச[வ]ரைக் கட்டின . . . . . .
18 ணஞ் செய்து [கு]டுப்பதற்கெல்லை [கிழ்]பா[ற்]கெல்லை கவி[ணிய]ன் [நி]- . . . . . காசு
19 லத்துக்கும் . . . . . .
20 ன் புறமபியன் . . . . . .
21 மெல்பாற்கெல்லை . . . . . .
22 பட்டன் பற்பனு[பன்] கொவிந்தன் ஸ்ரீரதன நிலத்துக் . . . . . குக் கிழக்கு . . .
23 கெசுவனும் த[ம்பியும்] நிலத்துக்கு . . . . . .
24 ல்லையுள்ள[க*]ப்[பட்]ட நி . . . . . க்கூற்ற . . . . . .
25 திக்குறைமை [உள்]ளடங்க [உ]ண்ணி[லமெ]ாழி[வின்றி] . . . . . .
26 யாவணஞ் செய்து [கொண்டு விலைப்பொருள்] . . . . . .
27 ரண்டு இக்காசு ப . . . . . .

---

[1] No. 240 of 1911.

[2] See *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65, paragraph 20.

[3] Read டானித்திங்கள் பதினெண்ப.

[4] Read பிள்ளுள் மூலம்.

[5] The gap may be filled up by the letters ந்திருககுடமூக்.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the [13]th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman on the day of Mûla, on a Friday in the second[1] (*or* dark) fortnight and the 18th (*day*) of the month of Âṇi of this year, in the said year, month, day and fortnight, the great men of the chief assembly (*mûlaparuḍai*) of this village . . . . . in the *dêvadâna* [of Tirukkuḍamûkkil] in Pâmbûr-nâḍu . . . . . Vîranârâyaṇiyâr daughter of . . . . . and queen of the glorious (*king*) Uttama-Chôḷa . . . . . for garlands to the god (*of the temple*) of Tirukkîḷ-kôṭṭam . . . . . sold the following . . . . . The great men of the chief assembly of this village . . . . . (*one*) *uḷakku* . . . . . per day . . . . . *kâśu*. (*The following are*) the boundaries of . . . . . sold and given:—the eastern boundary (*is*) . . . . . of the land belonging to Kaviṇiyaṉ . . . . . Purambiyaṉ . . . . . the western boundary . . . . east . . . . . the land which was the *strîdhana* of Paṭṭaṉ Paṟpanâbhaṉ Gôvindaṉ . . . . to the land of Kêśavaṉ and (*his*) younger brother . . . . . situated within (*these*) boundaries . . . . . including excess and deficiency (*in measurement*) and without excluding the land within (*uṇṇilam*) . . . . . having executed the deed . . . . . the sale amount . . . . . *kâśu* . . . . . .

No. 138.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MAHALINGASVAMIN TEMPLE AT TIRUVIDAIMARUDUR.[2]

The importance of this inscription consists in the fact that it furnishes both the Kaliyuga year and the regnal year of king Uttama-Chôḷa and thus enables us to fix the year of accession of this sovereign. Since the 13th year of the king corresponded to Kali 4083 (= A.D. 981–82), it follows that he must have ascended the throne in A.D. 969–70. His latest year known so far is the 16th which brings the close of his reign down to the date of accession of his successor Râjarâja I. which has been calculated and found to be 985–6 A.D.

The name Siṁhavishṇu-chaturvêdimaṅgalam given to Kañjaṉûr shows that the conquest of the Chôḷa dominion by the Pallava king Siṁhavishṇu so specifically claimed for him in the Vêlûrpâḷaiyam plates,[3] must evidently have been based on actual facts.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[॥*] கலியுக வருஷம் நாலாயிரத்தெண்பத்[துமூன்று உத்தமசொழ]ராகி-
2 ய கொப்பரகேஸரிவர்மற்கு யாண்டு ௰[௩] ஆவது வட[க]-
3 ரை நல்லாற்றூர்நாட்டு வ்ரஹ்மதெய[ம்] கஞ்சனூராகிய [ஸிம்]-
4 ஹவிஷ்ணுசதுர்வேதிமங்கலத்து பெருங்குழிப்[4]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) Uttama-Chôḷa *alias* king Parakêsarivarman, (*corresponding to*) the Kaliyuga year four thousand and eighty-three, ... the big assembly of Kañjaṉûr *alias* Siṁhavishṇu-chaturvêdimaṅgalam, a *brahmadêya* in Vaḍagarai Nallâṟṟûr-nâḍu . . . . . .

---

[1] பின் as distinguished from முன் (of a month) has been taken to mean 'the second fortnight.'

[2] No. 265 of 1907.

[3] Above, Vol. II, part V, page 503.

[4] The inscription stops here.

No. 139.—ON THE SOUTH WALL OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VATATIRTHANATHA TEMPLE AT ANDANALLUR[1].

This is an unfinished inscription, dated in the 14th year of Parakêsarivarman. It registers a grant of land, by Śembiyaṉ Irukkuvêḷ *alias* Pûdi Parântakaṉ, to the temple at Anduvanallûr Tiruvâlanduṟai, which he had himself built. The donor has been identified by the late Rai Bahadur Venkayya, with Parântaka-varman the son of the Koḍumbâḷûr chief Vikramakêsarin. Consequently king Parakêsarivarman may be identified with Uttama-Chôḷa.[2]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+] நமஶ்ஶிவாய [||*] கொப்பரகெசரிவர்ம்ற்கு யாண்டு
2 ௰ச ஆவது கிளியூர்நாட்டு அந்துவநல்லூர்த்திருவாலந்-
3 துறைய் வாஶ்வ்[ரர்+]க்கு செம்பியன இருககுவெளாயின பூதி
4 பரான்தகன் கற்றளி எடுத்து [3][ஜ]ஆதழ்வெ[ா]ர[க்ஷண]ஞ் செய்த நா[ன்+]-
5 [று] தெவதாநம் செய்து குடுத்த ஊர் உறையூர்ற்[4]கூற்றத்து எட்டரைத்தனி-
6 ல் முள்ளிக்குறும்பில் தெவரிது பழந்தெவதாநம் வெலி நீககி மிஞ்சுச்[செ]-
7 ய்து குடுத்த நிலம் எ(ழ்)முரை இவ் எ(ழ்)முரையாலும் செய்த நிவன்தம் [|+]செ-
8 ன்நடைக்கு ஒன்றெய்காலெ அறைமாவும் [திரு]விளக்கு எட்டு நொன்தாவிளக்கிலு-
9 க்கு நிலம் இருவெலியும் மாணிகள் நால்வர்க்கு வெலியும் சங்கு இரண்டுக்கு பத்-
10 தும காளம் இரண்டுக்கு பத்தும செயகணடிகை ஒன்றுககு மும்மாவரையும் திருப்-
11 பள்ளித்தாமம் இரண்டுக்குக்காலும திருமெழுக்கு முன்றுக்கு எழுமாவரையும்
12 நெய் அ[மி]து பொது உழக்காக நிசதி முழாக்கானபடியிநால நிலம முக்காலும
13 காடிகை ஒன்றுக்குக காலும் திருப்பதியம் பா

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Obeisance to Śiva! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, on the day when Śembiyaṉ Irukkuvêḷ *alias* Pûdi Parântakaṉ, having constructed a stone temple to the god (*paramêśvara*) at Anduvanallûr-Tiruvâlanduṟai in Kiḷiyûr-nâdu, sprinkled (*it*) with water (*i.e., consecrated it*), (*he*) gave as *dêvadânam* at Muḷḷikkuṟumbu of Uṟaiyûr-kûṟṟam in the (*plot of land measuring*) 8½ (*vêli*), the village (*i.e.*, land)[5] 7½ (*vêli*) which was the remainder (*left*) after deducting the (*one*) *vêli* of old *dêvadâna* (*land*) of the god. From these 7½ (*vêli of land*) the (*following*) arrangement (*nivanda*) was made for temple expenses:—

(L. 7.) One (*vêli*) and a quarter and half *mâ* for (*worship in*) the temple (*śeṉṉaḍai*); two *vêli* of land for eight sacred perpetual lamps; (*one*) *vêli* for four *mâṇis*[6]; ten (*mâ*) for two conch (*blowers*); ten (*mâ*) for two trumpet (*blowers*); three *mâ* and a half for one (*who beats the*) gong; a quarter (*vêli*) for two sacred flower-garlands; seven *mâ* and a half, for three coatings (*of the god*) (*with sandal-paste*); three quarter (*vêli*) of land for 3 *ulakku* of ghee daily at the rate of (*one*) *ulakku* each time; a quarter (*vêli*) for (*sounding*) one *karaḍigai*; . . . . . for [singing] the *tiruppadiyam*.

---

[1] No. 358 of 1903.

[2] *Madras Epigraphical Report* for 1908, page 88, paragraphs 88 and 91. 78433

[3] Read ஜகவஸவெ[ா]ரக்ஷண.

[4] Omit the letter ற்.

[5] *Ûr* is often used in inscriptions for land.

[6] *I.e.*, Brahmachârins who do service in the temple.

No. 140.—ON THE SOUTH WALL OF THE GANESA SHRINE IN THE NEDUNGALANATHA TEMPLE AT TIRUNEDUNGALAM.[1]

The inscription is dated in the 14th year of Parakêsarivarman. It registers the gift of the produce of a certain field in Kaḷarikuṟichchi, for expenses in connexion with the fire oblations (*agnikârya*) in the temple at Tirunedunġaḷam in Kavira-nâḍu. The king is probably identical with Uttama-Ćhôḷa after whom Uttamaśôḷa-Brahmâdhirâja mentioned in the inscription, was so called.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகெஸரிபன்மற்க்கு யாண்டு பதிநாலாவது கவிரநாட்டு[த்] திரு-
நெடுங்க-

2 ளத்து ஷோஷெவ[ர்*]க்கு உத்தமசொழவரஹாதராஜகன்மி செம்பியன வடபுறையூர்-

3 நாட்டு முவெந்தவெளார்க்காய் ஸ்ரீகாய-ர்ய ஆரா[ய்*]கின்ற வெல்வெட்டிக் கொவிஜலட்-
டன் இவெ[ஜ]வ[ர்]-

4 க்கு நிசத முழ்[ன்*]று ஸஜியும் அஜிகாய-ர்ய)த்துக்கு நிவந்தஞ் செய்த பரிசாவது நாங்கள்
இ[ன்]-

5 நாட்டு களரிகுறிச்சி மிய்வாக்கான்கரையால் எங்களுக்கு ஆட்டைவட்டமட்டக்கட்டவ[2]
நெல்லு-

6 ப்பன்னிருகலமும் கொண்டு பொது அரைப்பிடி (அரை) நெ[ய்*]யும் மெலெரியு
மற்றும் அ-

7 ஜிகாய-ர்ய)த்துக்கு வெண்டுவது கொண்டு செய்விப்பொமாநொம் இத்திருக்கொயிலு-
டையொம்

8 இது பன்மாஹெஸ்வர[ர*]கெஷ ||–

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, Vêlveṭṭi-Gôvindabhaṭṭaṇ, who manages the temple business (*śrikâryam*) for Śembiyaṇ Vaḍapuṟaiyûrnâṭṭu-Mûvêndavêḷâr, a servant (*kanmi*) of Uttamaśôḷa-Brahmâdhirâja, thus made the following arrangement for fire oblations (*agnikârya*) (*to be conducted*) daily at the three junctures (*of the day*) (*in the temple*) of this god Mahâdêva (*Śiva*) of Tirunedunġaḷam in Kavira-nâḍu. Receiving the twelve *kalam* of paddy that shall be measured out annually to us from (*the field*?) Mîyvâkkâṇkarai in Kaḷarikuṟichchi (*a village situated*) in this *nâḍu*, we, the trustees of this sacred temple agree to secure for (*each*) time, half *piḍi* of ghee, *mêleri*[3] (*and*) other things required for the *agnikârya* and have it performed. This (*shall be under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 141.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MASILAMANISVARA TEMPLE AT TIRUMULLAIVAYIL.[4]

This inscription which is dated in the 14th year of king Parakêsarivarman Uttama-Chôḷadêva registers a gift of land to the temple at Tirumullaivâyil by Śembiyaṇmâdêviyâr the daughter of Maḷavaraiyar and queen of Gaṇḍarâditya-Perumâḷ. The land was purchased by her from the assembly of Ambattûr in

---

[1] No. 684 of 1909.

[2] Read கடவ.

[3] The meaning of this word is not given in the dictionaries. Perhaps it may refer to faggots (*mel-eri*) thrown over the fire in the sacrifice.

[4] No. 669 of 1904.

Ambattûr-nâḍu which was a subdivision of Puḷaṟ-kôṭṭam. Tirumullaivâyil and Ambattûr mentioned in the record are villages in the Saidapet taluk of the Chingleput district.

The characters of the inscription are of a period much later than that to which the record belongs. It is probably a copy.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*]கொப்பரகெஸரி[1]வர்மரான உத்தமசொழதெவர்க்கு யாண்டு ௧௪(ல்)வா-
வது மழவரையர் மகளார் ஸ்ரீகண்டிராதித்தபெருமா[ள்] தெ[வி]யார் செம்பியன்-
மாதெவியார் பக்கல் புழற்கொட்டத்து அ[ம்]பத்தூர்நாட்டு அம்பத்தூர்
ஸலெஹெயொ-

2 ம் பொன் எண்பதின்கழஞ்சு கொண்டு இறை இழிச்சி வைச்ச நிலம் கிழெரிபட்டு மெல்-
பாற்கெல்லை [பா]ண்டிவாய்த்துறைக்குக் கிழக்கும் தென்பா[ற்*]கெல்லை கிரைநல்-
லூர் ஒழுற்கை சாந்திகுண்டி லு[ம்] உட்பட வடக்கும் கிழ்பாற்கெல்லை மு-

3 னை ந[ல்*]லூர்க்கு பொன பெருவதிக்கு மெற்கும் வடபாற்கெல்லை எரிகரைக்கு தெற்கும்
இலூர் [2]நாப்பாகெல்லையுழ்ட்பட்ட நிலம் பதிநறுசாண் [3]கொல்லா கொயிலான்-
பட்டி குழி ஆயிரத்திரநூறும்[4] இதின் கிழைச்செறு குழி ஆயிரமும்

4 இதன் தெற்கில் மெட்டெத்தம் குழி ஆயிரமும் பள்ளக்கழுவல் குழி அறுனூறும் இதன்
தெற்கில் மெட்டெத்தம் குழி ஆயிரத்திருனூறும இதன் வடக்கில் மணலிடும்
கொரைக்குழியுமுப்பட[5] குழி ஆயிரமும் புஞ்சை விளைநிலம் மார்த்துமாலை கொ-

5 ல்லையுட்பட [6]குழ முவாயிரத்து இருனூறும் ஆக குழி ஒன்பதினாயிரத்து முன்னூறும்
நம்[பி]ராட்டியா[ர்] செம்பியனமாதெவியார்க்கு யிறையிழிச்சி விற்று குடுத்தொம்
அம்பத்தூர் ஸலெஹெயொம்[|*] யின்னிலங் கொண்டு திருமூல்லைவாயில்உடை-

6 ய மாதெவர்க்கு நிசதம் நாழி எண்ணை அட்டக்கடவனுக அட்டுமிடத்து தன்கூட்டமுடை-
யான் வண்ணக்கனான வயனசுநதரன் இன்னிலத்துக்கு எங்கள் எரியில் தலைநீரும்
கடைநீரும் பாச்சிக்கொள்ளக்கடவனுகவும்[|*]இன்னிலத்தி[ல்*] மெனெ-

7 க்கிய மரமும் [7]கீனெக்கிய கிணறும் அனுபவிக்க பெறுவ[ர]ாகவும்[|*] [8]இன்னிலங்தடி-
யாதொன்றும் பெ[ச]ப்பெ[ப]ருதொமாகவும்[|*] இப்பரிச[9] விற்று குடுத்தொம்
அம்பத்தூர் ஸ்ஹ[ர*]ஸலெஹெயொம்[|*]இவாகள் பணியால் இவ்[ஆ]ர் மத்திகஷ்ன
சுற்றி கண்டத்தடிகளெ[ள]ன் இ-

8 வை என் எ[ழு]த்த[|*] இது [10]வ நாஹெ[ஸரரகெஷ] உ

TRANSLATION.

(Line 1). Hail! Prosperity! In the 14th year of (*the reign of*) king Parakêsari-varman *alias* Uttama-Chôḷadêva, we (*the members*) of the assembly of Ambattûr in Ambattûr-nâḍu (*which is a subdivision*) of Puḷaṟ-kôṭṭam, having received eighty *kaḷañju* of gold from Śembiyaṉmâdêviyâr, the daughter of Maḷavaraiyar and queen of the glorious Gaṇḍarâditya-Perumâḷ gave the (*following*) land (*called*) Kîḻêripaṭṭu after exempting (*it*) from (*all*) taxes. (*Its boundaries are*):

the western boundary (*is*) to the east of (*the ford*) Pâṇḍivâyttuṟai;

the southern boundary (*is*) to the north of the swamp (*oḷuṟkai*) of Kîrainallûr including (*the field called*) Śândikuṇḍil;

the eastern boundary (*is*) to the west of the big path leading to Muṉainallûr;

(*and*) the northern boundary (*is*) to the south of the embankment of the tank.

---

[1] Read கெஸரி.
[2] Read நாற்பாற்கெல்லையுட்பட்ட
[3] Read கொவால்.
[4] Read ஆயிரத்திருநூறும்.
[5] Read முட்பட.
[6] Read குழி.
[7] Read கீனெக்கிய.
[8] Read இன்னிலங்கடி.
[9] Read இப்பரிசு.
[10] Read வ நாஹெஸ்ரர.

(L. 3.) We (*the members*) of the assembly of Ambattûr exempted from taxes and sold nine thousand and three hundred *kuḷi* of land in all, (*measured*) by the rod (*equal in length to*) sixteen spans (*śâṇ*) and situated within the (*above described*) boundaries on the four sides of this village[1], to Nambirâṭṭiyâr Śembiyaṉmâdêviyâr; (*viz.*) Kôyilâṉpaṭṭi (*field*) (*measuring one*) thousand and two hundred *kuḷi*: the land (*śeṟu*) to the east of this (*measuring one*) thousand *kuḷi*: high land (*mêṭṭêttam*) to the south of this (*measuring one*) thousand *kuḷi*: low land (*paḷḷakkaḷuval*) (*measuring*) six hundred *kuḷi*: high land (*mêṭṭêttam*) to the south of this (*measuring*) (*one*) thousand and two hundred *kuḷi*: (*land*) to the north of this including *maṇaliḍu* and *kôṟaikkuḷi* (*measuring*) (*one*) thousand *kuḷi*: and land growing dry crops including (*the field*) Mârttumâlai-kollai (*and measuring*) three thousand and two hundred *kuḷi*.

(L. 5.) Having received this land Taṉkûṭṭamuḍaiyâṉ Vaṉṉakkaṉ *alias* Vayaṉaśundaraṉ shall measure out daily (*one*)) *nâḷi* of oil to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tirumullaivâyil and (*so long*) as he measures, (*he*) shall (*be entitled to*) irrigate these lands with first water (முன்னீர்) and last water (கடைநீர்) from our tank, shall enjoy (*the right of*) the trees growing overground and the wells sunk underneath in this land. We shall not say anything prohibiting (*the enjoyment of*) these lands. We (*the members*) of the big assembly of Ambattûr have thus sold (*the lands*). I, Śûṟṟi Kaṇdattaḍigaḷ the *madhyastha* of this village wrote this at the command of these (*i.e.*, the members of the assembly of Ambattûr). This is my hand (*i.e.*, *signature*). (*The assembly of*) all *Mâhêśvaras* shall protect this (*charity*).

No. 142.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MANIKANTHESVARA TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[2]

This inscription is dated in the 14th year and the 216th day[3] of Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ[4] while he was staying in his golden palace (*poṉ-mâḷigai*) at Kachchippêḍu. In his introduction to *South-Indian Inscriptions*, Volume II, Part V, the late Mr. Venkayya surmised that *poṉ-mâḷigai*[5] in the word *poṉ-mâḷigai-tuñjiṉadêva* must denote the dancing hall of the god Naṭarâja at Chidambaram which is said to have been covered with gold both by Parântaka I. and by an early Pallava sovereign[6]. The reference in this inscription to the golden palace at Kachchippêḍu seems, however, to indicate that the term *poṉ-mâḷigai* should refer to the palace and not to the golden hall of the Chidambaram temple. It is more appropriate that the death of Sundara-Chôḷa called Poṉmâḷigai-tuñjiṉadêva should have happened in a palace instead of a temple.

The record is of much historical interest. It refers first to a grant of revenue in paddy and in gold, made in the 21st and 22nd years of a Chôḷa king entitled Toṇḍaimâṉâṟṟûr-tuñjiṉadêva, to the temple at Tirumâlpêru. The grant, was not entered in the revenue

---

[1] See above, p. 285, footnote 6.

[2] No. 286 of 1906.

[3] Lower down in l. 121 of the text is given the 14th year and 218th day of the king. Evidently two days after the 216th day were taken up in enquiry.

[4] See below, p. 291, footnote 2.

[5] The word *ponmâḷigai* occurs for the first time in a damaged record of the time of Sundara-Chôḷa Parântaka II, found at Tirukkaḷittattai (No. 302 of 1908, and is referred to again in a Tanjore inscription of Râjarâja I. (above Vol. II, pp. 72 and 74) and in another of the latter's reign (*Epigraphia Indica*, Vol. XII, p. 124). These references show that Sundara-Chôḷa died in the golden palace and was on that account known in aftertimes as "*Ponmâḷigai-tuñjinadêva*."

[6] *South-Indian Inscriptions*, Vol. II, Part V, p. 379.

registers, evidently by a mistake, and was therefore rectified in the 4th year of Parakêsarivarman, 'who took Madirai and Îḷam.' A fresh grant was also made to the temple in the 36th year of this same king. This latter grant being misappropriated by the assembly of Puduppâkkam which was entrusted with the management of the gift, a complaint was lodged before the king, here referred to as Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ, in the 14th year of his reign. The offending members were fined for the mistake committed and orders were issued that the defaulting members of the assembly should in future conduct the trust honestly.

Rai Bahadur V. Venkayya has fully discussed the contents of this inscription and their historical bearing in the *Madras Epigraphical Report* for 1907, p. 71 f. He points out that Toṇḍaimânâṟṟûr-tuñjiṉadêva, who preceded Parakêsarivarman the conqueror of Madirai and Îḷam, could be no other than the latter's father Âditya I., and that the title which means 'who died at Toṇḍaimâṉâṟṟûr' must indicate that Âditya I., who was the actual conqueror of Toṇḍai and the hero who deprived the Gaṅga Pallavas of the last vestiges of their authority, died in the Toṇḍai country in the village Toṇḍaimâṉâṟṟûr (*i.e.*, the modern Toṇḍamanâḍ near Kâḷahasti). It is not clear who king Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ was in whose 14th year the present record was written. In identifying him it has to be observed that he rectified a mistake which was committed in the 36th year of Parântaka I. and which was brought to his notice in his 14th year. Mr. Venkayya was inclined to identify Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ with Âditya Karikâla (II) whose latest date known from inscriptions, however, is his 5th year. Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ may have been Râjakêsarivarman Gaṇḍarâditya, the immediate successor of Parântaka I. But the appearance of the same names among the signatories in this record as well as in another document distinctly of the time of Uttama-Chôḷa, makes it almost certain that the Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ of the Tirumâlpuram inscription is no other than king Uttama-Chôḷa.

The publicity given to the order by communicating it to the headmen of all *Brahmadêya* villages, the residents of the *Dêvadâna*, *Paḷlichchanda*, *Kaṇimuṟṟûṭṭu* and *Vêṭṭappêṟṟu* villages in Maṇaiyil-nâḍu, the long list of officers that held various public offices such as *Âṇatti*, *Vâykkêḷvi*, *Ôlai-nâyagam*, *Puravuvari*, *Varippottagam*, *Kaṇakku*, *Variyiliḍu*, *Paṭṭôlai* and *Mugaveṭṭi* who executed the order and witnessed the transaction, and the perspicuity with which the facts themselves are detailed in the record, are worthy of note.

Of the villages mentioned Śiṟṟiyâṟṟûr and Puduppâkkam may be identified with Śittâttûr and Puduppâkkam in the Walajapet taluk of the North Arcot district. The terms *puravu* and *iravu* applied to the income in paddy have not been clearly understood.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொலெனன் இ-
2 ன்மைய் கொண்டான் மணை-
3 யில்கொட்டத்து மணையில்நா[ட்*]-
4 டார்க்கும் வ்ரஹதெய்க்கி-
5 ழவர்க்[1]கும் தெவதானப்-
6 பள்ளிச்சந்தக்கணிமுற்று-
7 ட்டுவெட்டப்பெற்றார்களிலா-
8 [ர்]க்கு[ம்*] நகரங்களில[ா*]ர்க்கும் யாண்-
டு ௩-
9 ௪ ஆவது ந[2] உாஉசு ஞல் கச்சிப்பெ-
10 ட்டு நம் விட்டிநள்ளால்[ப்]பொன்மா-
ளிகை
11 ஆதிபூமியில் நாமி[ரு]க்கச் சொழமூவெக்-
12 தவெளான் திருமால்ப்பெற்று ௪(ா)ஹா-
ஹெவ-
13 ற்க்கு ம[ணை]யில்க்கொட்டத்து மணை-
யில்நாட்டு-
14 ச் சிற்றியாற்றார் சங்கப்பாடிகிழான்
காணி நி[க்]-
15 கிப் புரவு முவாயிரக்காடியும்[3] இரவு

[1] க் is changed from கு by erasing the *u* sign.

[2] The letter ந is used here as an abbreviation for நாள.

[3] க்காடியும் is written over an erasure.

16 ஐஞ்ஞூற்றுஅறுபத்தொரு காடியும் பொன்
இருபத்த[று]கழ-
17 ஞ்சரையெ மஞ்சாடியுந் தெவதானஇறை-
18 யிலியாய் இப்புரவும் இரவும் பொன்-
19 னும் தெவர்க்கு இறுப்பதாக இக்கொட்ட
த்துப் புரிசைநா-
20 ட்டுப் பிரஹ்மதெயப்புதுப்பாக்கத்து ஸ-
ல[ஹயா]ற்க்குத் தெ-
21 வதானவ்ரஹ்மதெசமாகத் தொண்டைமா-
னுற்றூர்த்துஞ்சின உ[ட]-
22 யாற்க்கு இருபத்தொன்றுவது குடுத்து
இரு[ப]த்திரண்டா[வது பிடா]-
23 கை நடந்து ஶாஸநழ செய்துகொடுத்து வ-
ரிஇலிடா[தெய் கிட]-
24 ந்த இவ்வூரை மதிரையும் ஈழ[மு]ங்கொ-
[ண்]ட கொ[ப்பரகெச]-
25 ரிப[ந்]ற்கு யாண்டு நாலாவது தெவதான
வ்ரஹ்மதெயமாக வரி-
26 யிலிட்ட இதனுல் புரவும் இரவும் பொன்-
னும் புதுப்[பா]-
27 க்கத்து [ஸ]லெஹையாரெய் தெவற்க்கு இ-
றுத்து வ[ராநின்ரு]-
28 ர்கள் இச்சிற்றியாற்றூர் சங்கப்பாடிகிழா-
ன் காணி[யா]ல் [மு]-
29 தலாய் வருகின்ற புரவு முவாயிரக்காடியும்
மதிரையும் [ஈ]ழ[மு]-
30 ங்கொண்ட கொப்பரகெசரிபந்ற்கு யாண்-
டு முப்பத்தாருவது-
31 [தி]ருமாற்பெற்று மாதெவற்கெய் தெவ-
தான இறையிலி[யா]கவரியி[ல்]-
32 லிட்டு இப்பரிசு குடுத்த இச்சங்[க]ப்பாடி-
கிழ[ா]ன் காணியைப் [புது-
33 ப்]பாக்கத்து ஸலெஹையார் பற்றியுண்டு
தெவர்க்கு யிறையிருதொழி-
34 கின்ருர்களென்று தெவகன்மிகளும் [உ]-
ண்ணுழிகை[யு]டை-
35 யாரும் பன்மாயெஶ்வரரும் வந்து அணியா-
[ய][மி]டுகின்ருர்கள் என்-
36 று நமக்குச்சொல்ல திருமால்பெற்றித்தெ-
[வ]கன்மிகள் உ[ண்ணு]-
37 ழிகை உடையார்களையும் பன்மாயெஶ்வர-
ரையும் புதுப்பாக்கத்[து] ஸ-
38 லெஹையா[ரையும்] அழைத்து நா[ம் ஆ]-
ராய்ந்த இடத்[து]
39 புதுப்பாக்கத்து ஸ-
40 லெஹையார் சிற்றியாற்[ரூ]-
41 ர்ச் சங்கப்பாடிகிழா-
42 ன் காணியால் தெவர்க்கு
43 இறையிருதெய் தெவ[தா]-
44 னங்களை அனுபவித்[து]-
45 வருகின்றமையெ இ[சை]-
46 ந்த[ர]மயில் புதுப்பாக்க-
47 த்து ஸலெஹையா[ரை]த் த-
48 ண்டங் கொண்டு இச்ச-
49 ங்கப்பாடிகிழான் காணி-
50 [யால் புர]வு [மு]வாயிரக்காடியும் திரு-
மால்பெற்றுமா-
51 தெவர்க்குப் புதுப்பாக்கத்து ஸலெஹையா-
ரெய் இறுப்ப-
52 தாக இவர்களுக்கெ யாண்டு ௰ச ஆவது
முதல் தெவ-
53 தானப்பிரஹ்மதெயமாய் இதனுல் புரவு
முவ[ா]யிரக்காடி-
54 யும் சிற்றியாற்றுஊரால் முன்னிறுத்து
வருகின்ற புரவு முவா-
55 யிரக்காடியும் இரவு ஐஞ்ஞூற்று அறு-
பத்தொ[ரு]காடியும்
56 [பொன்னி] ருபத்தறுகழஞ்சரை [ெ] ய
மஞ்சாடியும் [ஆ]க[ப்] புரவு
57 ஆரு[யி]ரக்காடியும் இரவு ஐஞ்ஞூற்று
அறுபத்தெ[ா]ருகாடியும்
58 பொன் இருபத்துஅறுகழஞ்சரையெ
மஞ்சாடியுந் திருமால்-
59 பெற்றுமாதெவர்க்குப்புதுப்பாக்கத்து
ஸலெஹையார் இறுப்பதாகத்
60 தெவதானவ்ரஹ்மதெயமாய் இறையிலி-
[ய]ா[க] வரியிலிட்டுக்கொள்க-
61 [வெ]ன்று நாஞ் சொல்ல நங்கருமமா-
ராய்கின்ற பருத்திக்குடையா-
62 ன் கொதுகுலவன் சாத்தநான பரகெ-
சரிமுவெந்[த]வெளா-
63 னும் நடுவிருக்கைப் [ப]யலைத் தியம்பகப-
ட்டது[ம்] சிக்கருடை-
64 யான் நக்கந் கணிச்ச[ரு]ன சொழமு-
வெகவெளாநும்
65 ஆணத்தியும் வா[ய்]க்கெழ்வியுமாய்க்கெட்டு
நம் [ஓ]லையெ-
66 ழுதும் அ[ண்]ணுற்றூரு[ன]டையான் உ-
த்தரமந்திரி பட்டாலகனெழு-
67 த்தினுலும் நம் ஓலைநாயகன் சொழமு-
வெகவெ[வ]ளான்
68 ஓப்பினுலும் புக்கத்திட்டின்படி வரியி-
லிட்டுக்கெ[கா]ள்கவெ-
69 ன்று நங் கருமமாராய்கின்ற பரகெசரி-
முவெந்தவெளா-
70 (ன்)நெவப் புரவுவரிச்செம்பியன் உத்தரம-
கிரியா-
71 [ன இ]றையான்கு-
72 [டி]த் தலைம[க]ன் த-
73 ண்டிபூதியும் பவ்வ-
74 த்திரிக்கிழவன் அடி-
75 கள் நக்கனும் பெ-
76 ரசைருருடையா(ன்)-
77 [1]நான உதையதிவா-
78 கானும் விராபரண[மு]-
79 வெந்தவெளானு[ன]
80 கழனிவாயிலு[டை]-
81 யான் வென்[ரு]ன்
82 கற்பகமும் வரிப்-
83 பொத்தகம் திரு[நா]-
84 லூர் கிழவன் தாழி ச-

[1] ந is corrected from ர.

85 ஶிர[ெ]சக்ரனும் முக-
86 வெட்டி பழனக்குடை-
87 யான் அரையன் . . .
88 யிலும் வித்தாருடை-
89 யான் அடிகள் வி-
90 ரசொழனும் இ[றை]-
91 யான்செரி உடையா-
92 ன் [ப]ங்கன் கடம்பனு-
93 ம் முக்குறும்புடை-
94 யான் கிருழ்(ண்)ணன்
95 இராசாதித்தனும்
96 தொண்டைநாட்டு-
97 [ப் பு]ரவுவரிச் சாத்-
98 தனூருடையான் நி-
99 ன்[ரு] னக்கனும் சி-
100 [று]குடையான் அ[ரை]-
101 யன் சிவக்கொழுந்-
102 தும் [செம்]பாக்கமுடையா-
103 ன் [கு]ன்ருடி திருப்பொ-
104 ரியும் [வ]-
105 ரிப்பொத்-
106 தककணக்கு
107 . [ெ]மனரணம-
108 ங்கல[முடை-
109 யான்] . . .
110 யான் ருழி-
111 யும் நெற்க்கு-
112 ன்றமுடையா-
113 ன் பரஞ்சொ-
114 திபட்டாலகனு-
115 ம் வரியில்லி-
116 ட்டு[1] உடையூரு-
117 டையான் சுவ-
118 ரன் சாத்[த*]னும்
119 பட்டொலைக் குறிச்சியுடையா[ன்]
120 இராச[ஷி]னையாபரணனும் இருந்து யா
[ண்]-
121 டு ஶச ஆவது நாள் உாலு[அ] னல் திரு-
மா[ற்]-
122 பெற்று ஶ(ா)ஹாதெவர் தெவதானம்
[இ]றையிலி-
123 யான தங்கள் நாட்டுச் சிற்றிய[ா]ற்றூர்
சங்க[ப்]பா-
124 டிகிழான் காணியால் [புரவு முவா]யி-
[ர]க்கா-
125 டியும் புரிசைநாட்டு வாஹ[தெய]ம்
புது-
126 ப்பாக்கத்து ஸலெஹையாரெ இறுப்ப-
த[ா]-
127 க இவர்களுக்கு தெவதானவாஹதெய-
128 [மாய்] இதனுல்ப் புரவு [மு]வாயிரக்-
கா[டி]-
129 யும் சிற்றியாற்றூரா[ரெ] இவர்கள் முன்-
130 னிறுத்துவருகின்ற புரவு முவாயிரக்-
131 காடியும் இரவு ஐஞ்ஞூற்று அறுபத்-
132 தொருகாடியும் பொன் இருபத்தறுக-
[ழ]-
133 ஞ்சரையெ மஞ்சாடியும் ஆக [நெல்]-
134 லு ஆருயிரத்தஞ்ஞூற்று அறுப-
135 த்தொருகாடியும் பொ[ன்]நி[ரு*]பத்த-
[று]கழ-
136 ஞ்சரையெ மஞ்சாடியும் திருமால்-
137 பெற்று ஶஹாதெவர்க்கு புதுப்[பாக்க]-
138 த்து ஸலெஹையாரெ இறுப்பத[ா]க [இ]-
139 வர்களுக்குத்தெவதான[வாஹ]-
140 தெயம் வரியி[லிட்டுக் குடு]-
141 த்தொம் இவை . . . [ஆ]-
142 தித்தன் ஆன மினவன் [முவெ]ந்த-
143 வெளானெழுத்து . . .
144 டையான் நக்கன் . . .
145 சொழமுவெந்த . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*This is the order of*) Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ[2] to the residents (*nâṭṭâr*) of Maṇaiyil-nâḍu in Maṇaiyil-kôṭṭam, to the headmen (*kiḷavar*) of *Brahmadêya* (*villages*), to the residents of the *Dêvadâna*, *Paḷḷichchanda*, *Kaṇimurṟûṭṭu* and *Vêṭṭappêṟṟu* villages and to the residents of towns :—

(L. 8.) On the 216th day of the 14th year (*of our reign*) we being on the first floor of the golden hall (*poṉ-mâḷigai*) within our mansion at Kachchippêḍu, the officer Śôḷa-Mûvêndavêḷâṉ informed us thus :—

(L. 12.) "Śiṟṟiyâṟṟûr in Maṇaiyil-nâḍu (*a subdivision*) of Maṇaiyil-kôṭṭam with (*its income of*) three thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold, excluding the *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ, was assigned as a tax-free *dêvadâna* to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tirumâlpêṟu in the twenty-first year of (*the reign of*) the king (*uḍaiyâr*) who

[1] Read வரியிலிடு

[2] Mr. Venkayya suggests that Kô-nôṉ-iṉmai-koṇḍâṉ might correspond to the term *kusalî* of Sanskrit copper-plate grants; see *Madras Epigraphical Report* for 1907, p. 71.

died at Toṇḍaimâṉâṟṟûr, and was made over to (*the members*) of the assembly of Puduppâkkam which was a *brahmadêya* in Puriśai-nâḍu of this *kôṭṭam*, as a *dêvadâna* and *brahmadêya* (*with the stipulation*) that they should pay the said *puravu*, *iravu* and gold to the god."

(L. 23.) "(*This village*) which was handed over in the 22nd (*year of the same reign*) after its hamlets had been circumambulated and the (*necessary*) documents executed, was not, (*however*), entered in the accounts (*vari*). It was registered (*subsequently*) in the accounts (*vari*) as a *dêvadâna* and a *brahmadêya* in the fourth year (*of the reign of*) king Parakêsarivarman, 'who took Madirai (Madura) and Îḷam (Ceylon)', and (*accordingly*) the members of the assembly of Puduppâkkam were themselves paying to the god, the (*said*) *puravu*, *iravu* and gold."

(L. 28.) "In the 36th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, 'who took Madiri (Madura) and Îḷam (Ceylon)' the three thousand *kâḍi* of *puravu* accruing as produce from the estate (*kâṇi*) of Śaṅgappâḍikiḷâṉ in this (*village of*) Śiṟṟiyâṟṟûr, was (*also*) entered in the accounts as a tax-free *dêvadâna* (*in favour of*) the same (*temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêru."

(L. 32.) "(*Now*), the managers of the temple (*dêvakanmigaḷ*), the men in charge of (*its*) central shrine (*uṇṇâḷigaiy-uḍaiyâr*) and all the *Mâhêśvaras* come and complain that the members of the assembly of Puduppâkkam have been misappropriating and enjoying this *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ bestowed (*on the temple*) in the above said manner, without paying the taxes to the god."

(L. 36.) On Our inquiry (*into the matter*) after summoning the managers of the temple at Tirumâlpêṟu, the men in charge of the central shrine, (*the assembly of*) all *Mâhêśvaras* and the members of the assembly of Puduppâkkam, it was found that the members of the assembly of Puduppâkkam had been enjoying the *dêvadâna* and had not been paying the taxes (*derived*) from the *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ in Śîṟṟiyâṟṟûr to the god. We ordered that a fine be levied on the members of the assembly of Puduppâkkam and that from the 14th year (*of Our reign*) it (*i.e.*, the *kâṇi* of Śaṅgappâḍikiḷâṉ) be a *dêvadâna* and a *brahmadêya* of these same (*with the stipulation*) that the members of the assembly of Puduppâkkam shall themselves pay to (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêṟu three thousand *kâḍi* of *puravu* on the *kâṇi* of the said Śaṅgappâḍikiḷâṉ.

(L. 53.) (*We also ordered*) that this three thousand *kâḍi* of *puravu* (*thus settled*), the three thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kalañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold which is (*already*) being paid on the village of Śîṟṟiyâṟṟûr,—in all six thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kalañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold, shall be paid by the members of the assembly of Puduppâkkam to (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêṟu and be so entered in the accounts as tax-free *dêvadâna* and *brahmadêya*.

(L. 61.) Accordingly Kôdukulavaṉ Śâttaṉ *alias* Parakêsari-Mûvêndavêlâṉ of Paruttikkuḍi who looks after Our affairs, the arbitrator (*naḍuvirukkai*) Triyambaka-bhaṭṭaṉ of Payalai and Nakkaṉ Kaṇichchaṉ *alias* Śôḷa-Mûvêndavêlâṉ of Śikkar, being *Aṇatti* and *Vâykêlvi*, received (*this order*). (*The order was*) written by the Uttaramantri Paṭṭâlagaṉ of Aṉṉâṟṟûr who writes Our orders, and signed by Our Chief Secretary (*Ôlai-nâyagaṉ*) Śôḷa-Mûvêndavêlâṉ. (*And*) Parakêsari-Mûvêndavêlâṉ who looks after Our affairs, having commanded the entry in the registers in

the terms (*of the order*) issued, *Puravuvari* Śembiyaṉ Uttaramantri *alias* Taṇḍipûdi the headman (*talaimagaṉ*) of Iraiyâṉkuḍi, Aḍigaḷ Nakkaṉ the headman (*kiḷavaṉ*) of Pavvattiri, Udayadivâkaraṉ (*a native of*) Pêraraiśûr, Vîrâbaraṇa-Mûvêndavêḷâṉ *alias* Veṉṟâṉ Karpagam of Kaḷaṉivâyil, the *Varippottagam* (officer) Tâḷi Śandiraśêgaraṉ the headman of Tiruṉâlûr, the *Mugaveṭṭi* (officer) Araiyaṉ . . . of Paḷanakkuḍi, Aḍigaḷ Vîraśôḷaṉ of Vittâr, Paṅgaṉ Kaḍambaṉ of Iraiyâṉśêri, Kṟishṇaṉ Râjâdittaṉ of Mukkuṟumbu, Niṉṟâṉ Nakkaṉ of Śâttaṉûr, the *Puravuvari* of Toṇḍainâḍu, Araiyaṉ Śivakkoḷundu of Śiṟuguḍi, Kuṉṟâḍi Tiruppori of Śembâkkam, the *Varippottaga-kaṇakku* (officer), ... Tâḷi of [Mê]-Nâraṇamaṅgalam, Parañjôdi Paṭṭâlagaṉ of Nerkuṉṟam, the *Variyiliḍu* (officer) Śuvaraṉ Śâttaṉ of Uḍaiyûr and the *Paṭṭôlai* (officer) Râjavijayâbaraṇaṉ of Kuṟichchi,—being present.

(L. 121.) In the 14th year and 218th day (*of Our reign*), the three thousand *kâḍi* of *puravu* from Śaṅgappâḍikiḷâṉ's estate (*kâṇi*)—a tax-free *dêvadâna* of (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêru in Śiṟṟiyâṟṟûr belonging to your *naḍu*, being payable by the members of the assembly of Puduppâkkam a *brahmadêya* in Puriśai-nâḍu, (*since it was given over*) to them as a *dêvadâna* and a *brahmadêya*, and the three thousand *kâḍi* of *puravu*, five hundred and sixty-one *kâḍi* of *iravu* and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjaḍi* of gold which these residents of Siṟṟiyâṟṟûr have been previously paying (*on the village of Śiṟṟiyâṟṟûr*)—in all six thousand five hundred and sixty-one *kâḍi* of paddy and twenty-six and a half *kaḷañju* and (*one*) *mañjâḍi* of gold, shall (*thus*) be paid by the members themselves of the assembly of Puduppâkkam to (*the temple of*) Mahâdêva at Tirumâlpêru. This was entered in the accounts and given over to them as a *dêvadâna* and a *brahmadêya*.

(L. 141.) This . . . . . the signature of Âdittaṉ *alias* Mîṉavaṉ Mûvêndavêḷâṉ, Nakkaṉ . . . . Śôḷamûvênda . . . . of . . .

No. 143.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE VERANDAH ROUND THE CENTRAL SHRINE IN THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[1]

This inscription which is dated in the 15th year of Parakêśarivarman Uttama-Chôḷa mentions Śeṉṉi-Yeṟipaḍaichchôḷaṉ Uttamaśôḷaṉ who was probably an officer of the king. The first part of the name suggests that this chief would have been connected with *Śeṉṉi-yeṟi-paḍai*, *i.e.*, the warlike army of Śeṉṉi.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[॥*] ஸ்ரீஉ-
2 த்தமசொழதெவர்க்-
3 கொப்பரகெஸரிவ[ர்ம]ர்-
4 ற்கு] யாண்டு பதினாலா-
5 வது உத்தமசொழர் [தி]-
6 ருவொற்றியூர் ஷோடெ[ஷ]-
7 வர்க்கு ஸ்ரீபலிதெவ-
8 ரையும் காளமெட்[டு]-
9 ங் கவரிப்பிணாக்க[ள்]
10 இருபத்துநால்வர்க்கு-
11 க் கவரிகைய்யும் [தெ]-
12 வ[ர]ாயமெய் கொண்[டு]
13 பொன்னுலெ செய்-
14 வித்துக் குடுக்கவென்[ற]-
15 ருளுச்செய்யச் செய்-
16 வியத்திட்டபடி[ய்] சென்-
17 னி யெறிபடைச்சொழ-
18 னுத்தமசொழன்ள
19 [ப]திற்[ற]சத்திதம்[2]

[1] No. 166 of 1912.

[2] The inscription is a fragment.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 15th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman the glorious Uttama-Chôḷadêva, Uttama-Chôḷa having been pleased to order to make and present in gold to (*the temple of*) Mahâdêva at Tiruvoṟṟiyûr, (*an image of*) Śrîbalidêva, eight trumpets, and fly-whisks for the twenty-four fly-whisk-women from the taxes of the king, (*these*) were made and presented (*by*) Śeṉṉi-Yeṟipaḍaichchôḷaṉ Uttamaśôḷaṉ . . . . . .

No. 144.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE APATSAHAYESVARA TEMPLE AT ADUTURAI.[1]

The inscription is dated in the 16th year of king Parakêsarivarman *alias* Madhurântakadêva Uttama-Chôḷa and states that the temple of Tirukkuraṅgâḍuṭuṟai (*i.e.*, the modern Âḍuṭuṟai near Tiruviḍaimarudûr) was built of stone by the king's mother Uḍaiyapirâṭṭiyâr Mâdêvaḍigaḷâr *alias* Śembiyaṉ-mâdêviyâr and that certain documents of grants made to the god in former times having become old and damaged were now re-engraved on the walls of the newly-constructed temple.

The temple of Tirukkuraṅgâḍuṭuṟai is already mentioned in the *Dêvâram* and as such it should have been in existence in some form or other in the seventh century A.D. It is not unlikely, therefore, that prior to the construction of it in stone by the king's mother there was, perhaps, a smaller stone structure[2] with inscriptions (*laksaṇha*) on it. Consequently what is recorded here must refer to the renovation of the temple by the queen mother. In this connexion it may be noted that two inscriptions of the Pâṇḍya king Mârañjaḍaiyaṉ[3] which are earlier in point of time than the present record and are also found on the temple walls, must have been copies of older grants.

TEXT.

1 ஸ்[ஸ்ரீ]ஸ்ரீ|||-ஸ்ரீமதுராந்தகதெவரான ஸ்ரீ உத்த[ம*]சொழதெரத் திருவயி[று] வாய்த்த உடையபிராட்டியார் மாதெவடிக[ளாரான ஸ்ரீ]செம்பியன்மா[தெ]தவியார் திரை-முர்நாட்டு திருக்கு[ர*]ங்காடு[து]றை ஆழ்வார்க்கு எடுப்பித்தரிளின[4] இத்திருக்கற்-ற[ளியி]லெய் முன்பு [இத்தெவர்கு சரு]ராதித்தவல் செய்தன வ[கூ]ணபடி கண்டு இ-

2 [வ்*]விலக்ஷணங்கள் மூத்துபொக ஸ்ரீ உத்தமசொழதெவரான கொபரகெசரிப[ன்]மற்கு யாண்டு ௰௬ ஆவது கல்மெல் [வெட்டின] |||-

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In this sacred stone temple which Uḍaiyapirâṭṭiyâr Mâdêvaḍigaḷâr *alias* the glorious Śembiyaṉ-Mâdêviyâr who had obtained in her sacred womb the glorious Madhurântakadêva *alias* the glorious Uttama-Chôḷa—had graciously caused to be built to the god (*âḷvâr*) at Tirukkuraṅgâḍuṭuṟai in Tiraimûr-nâḍu, were engraved on stone, in the 16th year of (*the reign of*) the glorious Uttama-Chôḷadêva *alias* king Parakêsarivarman (*such*) *lakshaṇas* (*i.e.*, *inscriptions*?) as were made to this god in former times (*to last*) as long as the moon and the sun, and which *lakshaṇas* on examination were found to have become old.

---

[1] No. 357 of 1907.

[2] The temple of Tiruviḍaimarudûr which was also rebuilt of stone, refers to earlier records preserved in underground cellars and to their re-engraving on stone; see page 260 above.

[3] See Nos. 358 and 364 of 1907.

[4] Read தருளின.

No. 145.—ON A PILLAR LYING TO THE SOUTH OF THE TANK IN FRONT OF THE ADHIPURISVARA TEMPLE AT TIRUVORRIYUR.[1]

This inscription is dated in the 16th year of Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa. It refers to a scrutiny of accounts of the temple of Tiruvoṟṟiyûr made in this year and registers the assignment of a gold salver to the temple by the headman of Eḷinûr in Puṟaṅgarambai-nâḍu. The district in which Puṟaṅgarambai-nâḍu was situated is not given; but we know from other records that it was in Arumoḷidêva-vaḷanâḍu also called Teṉ Kaḍuvây[2]. The village of Eḷinûr mentioned in the record may be identified with Eḷalûr in the Tirutturaippûṇḍi taluk of the Tanjore district.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[3][||*] ஸ்ரீஉத்தமசொழதெவரான கொப்பர-
2 கெஸரிவபந்மற்க்கு யாண்டு பதினாறுவது[4] திருவொ-
3 ற்றியூர் ஆள்வார் ஸ்ரீகாயஃமாராய்கிந்ற சொழனு-
4 ட்டுப் புறங்[க]ரம்பைநாட்டு எழி[னூ]ர் கிழவன் நந்தி[சு]ர(ன்)னான ப[ர]-
5 கெஸரிவிழுப்பரையன் ஒவரா[யமெய்] கூட்டி சந்ராதித்தவற் ஆழ்வார்-
6 க்கமுதுசெய்ய இட்ட பொன்னின் குழித்தட்டு ஒன்றினால் நிறை பண்டா[ர]-
7 க்கல்லாற் துளை நிறை எண்ணூற்[றெண்]ப[த்]தெண்கழ[ஞ்]சு[|*] இதனுள் [வ]ள-
8 ஞ்சியர் சீயந் புறவ[ரி]னிரஞ்[ச]னந் காளத்துக்கு மாணிக்கசெட்டிக்குமாக
9 உத்[தம]ாகரம் இரண்டு க[ல]த்தினுக்கு . . . .[5] ளி வைத்த பொந் துளை-
10 நிறை [நாற்]பதின் கழஞ்[சு] [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 16th year of (*the reign of*) the glorious Uttama-Chôḷadêva *alias* king Parakêsarivarman, Nandîśuran *alias* Parakêsari-Vilupparaiyaṉ, the headman of Eḷinûr, (*a village*) in Puṟaṅgarambai-nâḍu (*which was a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu, who scrutinises the sacred business of the god (*âlvâr*) at Tiruvoṟṟiyûr, assigned, after adding up the king's income, one gold salver with pits, weighing eight hundred and eighty-eight *kalañju* marked and pure (*as tested by*) the stone (*-weight*) of the treasury (*paṇḍârakkal*), for offering food to the god, as long as the moon and the sun (*endure*). In this (*are included*) the forty *kalañju* of marked and pure gold deposited by Śîyaṉ Puravariṇirañjaṇaṉ, (*one of the*) Vaḷañjiyar, for offering two dishes of superior food (*uttamâgram*), (*in order to secure merit*) for Kâḷaṉ[6] and Mâṇikkaśeṭṭi.

No. 146.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE UMAMAHESVARA TEMPLE AT KONERIRAJAPURAM.[7]

This inscription is engraved below a group of sculptures reproduced on the accompanying plate. It states that, during the reign of Madhurântaka dêva *alias* Uttama-Chôḷa, his mother Mâdêvaḍigaḷâr *alias* Śembiyaṉ-Mâdêviyâr caused to be built in the

[1] No. 245 of 1912.

[2] See above, Vol. II, Introduction, pages 21–22.

[3] There is a gap between this and the next letter which must have contained a punctuation.

[4] The length of ரு in பதினாறுவது is denoted by a separate symbol.

[5] The gap may be filled up with the syllables குழித்த.

[6] *Kâlattukku* apparently stands here for *Kâḷaṉukku*.

[7] No. 450 of 1908.

name of her husband Gaṇḍarâdityadêva, a stone temple at Tirunallam, *i.e.*, the modern Kônêrirâjapuram, which is one of the ancient Śaivite places of worship mentioned in the *Dêvâram*. The inscription serves as a key to understand the sculptures below which it is engraved. The female figure kneeling down in a worshipping posture is queen Śembiyaṇ-Mâdêviyâr and the one close to the *liṅga* is Gaṇḍarâdityadêva. The two figures behind the queen are her attendants. The name Âdityêśvara-Mahâdêva which occurs in other inscriptions of Kônêrirâjapuram indicates that it was derived from Gaṇḍarâditya.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [|=] கண்டராதித்தஎெவர் தெவியார் மாதெவடிகள[ாரா]ான ஸ்ரீசெம்பியன்-
மாதெவியா-

2 ர் தமமுடைய திருமகனார் ஸ்ரீமதுராந்தகதெவரா[ன] [ஸ்ரீ]உத்தமசொழர் திருநா-
ஜ்ஞெயத-

3 ருளாநிற்கத் தம்முடையார் ஸ்ரீகண்டராதித்தஎெவ[ர் திருந]ாமத்தால் [1]திருநல்லமுடை-
யார்க்கு-

4 த் திருக்கற்றளி எழுந்தருளுவித்து இத்திருக்கற்றளி[யிலெய்] திருநல்லமுடைய[ா]ரைத்
திருவடித்தெ-

5 ாழுகின்றாராக எழுந்தருளுவித்த ஸ்ரீகண்டராதித்தஎ[வ]ர் இவர் |||வ |||வ |||வ

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! Mâdêvaḍigaḷâr *alias* the glorious Śembiyaṇ-Mâdêviyâr, queen of Gaṇḍarâdityadêva, constructed in the sacred name of her husband (*viz.*,) the glorious Gaṇḍarâdityadêva, a stone temple to the lord (*i.e.*, *the god*) of Tirunallam (*at the time*) when her illustrious son, *i.e.*, the glorious Madhurântaka-dêva *alias* the glorious Uttama-Chôḷa, was graciously ruling. This is (*the image of*) the glorious Gaṇḍarâdityadêva which was (*caused to be*) made in this sacred stone temple in the posture of worshipping the sacred feet of the lord (*i.e.*, *the god*) of Tirunallam.

No. 147.—ON THE SAME WALL.[2]

This inscription again is a label explaining an image; and is engraved above and on the sides of it.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] ஸ்ரீமதுராந்த-
2 கதெவரான உத்தமசொழ-
3 ரைத் திருவயிறு வாய்த்த
4 உடையபிராட்டியார்[3] [|||த்] திருக்கற்[ற]-
5 ளி எடுப்பித்த [ஆல]த்தூருடை-
6 யான் சாத்தன் குணபத்தனான
7 ஹரசரணசெகரன் இவர்
8 பட்[ட]ங் கட்டின ெ[ப]ர்
9 ராஜகெஸரிமுவெ
10 கவெளாரிவர் |-

[1] In the Tanjore inscriptions this place is spelt as திருநால்லம்.
[2] No. 626 of 1909.
[3] Cancel the punctuation.

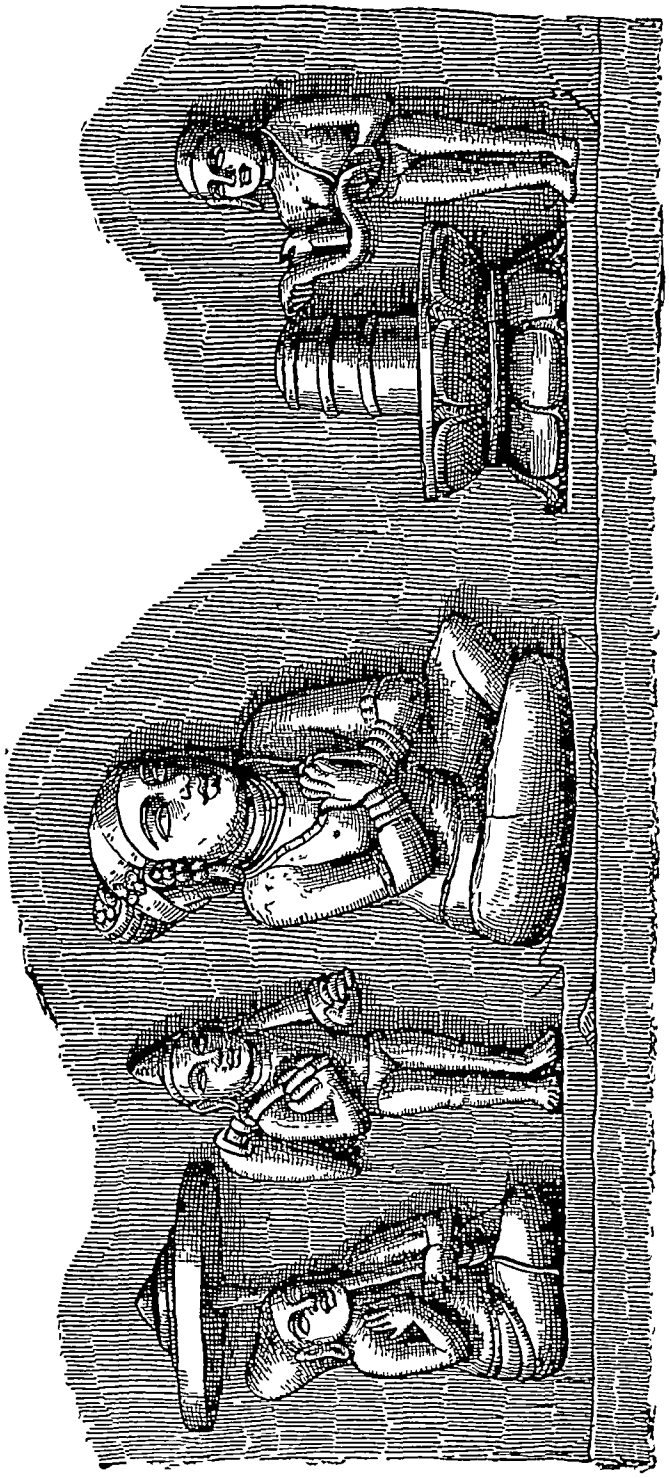

No. 146.—Sculpture on the south wall of the Siva temple at Konerirajapuram, and Inscription.

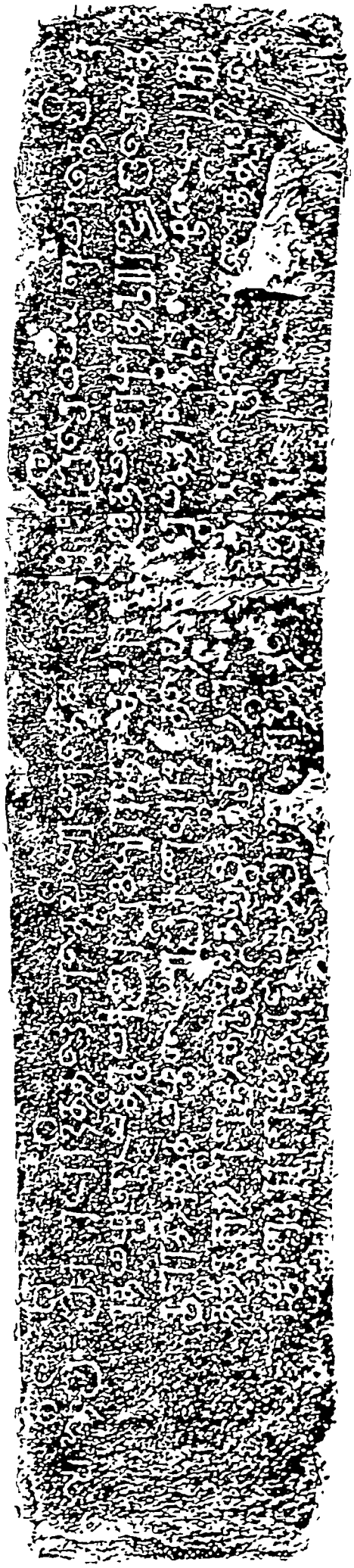

H. KRISHNA SASTRI.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! This is Śâttaṇ Guṇabattaṇ *alias* Haracharaṇa-śêgaraṇ of Âlattûr that built the sacred stone temple of Uḍaiyapirâṭṭiyâr who had (*obtained*) in (*her*) sacred womb the glorious Madhurântakadêva *alias* Uttama-Chôḷa. The title with which he was honoured (*in his office*) was Râja-kêsari-Mûvêndavêḷâr. (*This is*) he.

No. 148.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIVAYOGANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUVISALUR.[1]

This inscription, which is fragmentary, registers the gift of a gold *koḷgai* set with gems, to the god at Tiruviśalûr. The place is mentioned in the *Dêvâram*. It is not known exactly what *koḷgai* means. *Kombiṛ-koḷgai* occurs in the Tanjore inscriptions as an ornament for the tusk of Gaṇapati. Perhaps *koḷgai* is the cover or mask which is generally put over the *liṅga* in Śiva temples.

TEXT.

1 || ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||+] கொ பரகெஸரி[வ]ர்மரான ஸ்ரீகண்ணாதித்த[ஸ்ரீ]ஸ்ரீமதுரா[ந்தகதெ]வத் தி-[ருவயி]று வாய்த்த உடைய . . . . . [2]

2 யன்மஹாதெவியார் திருவிசலூர் வாசலுடையாரிக்கு[3] க[ரி]ஷகம் செய்[வித்] . . . . [4] [ப]ண்டா[ரத்]தில் [ஓ] . . . [5]

3 ன் [நாய]ற்று வரக்காட்டின திருப்பொற்கொள்ளெ[ய்] மெலைக்[கண்]டம் க ளுல்ப் பெ . . . . . [6] ன்னூற்று அ[ய்]-

4 [ம்]பத்து அய்[ஞ்கழ]ஞ்சு இதில் எறின மாணிக்கம் ஒன்று இதினைச்சூழ எ[றி]ன வயிரம் . . . . . ளெச்செ . . . . . .

5 த்து சுற்றுப்பலசவியுங்கழுமா சகு[ளா]ளு நாலாயி[ரத்து] ஒருநூற்று எழுபத்து மு[ன்] . . . . . ள்ளிக்கெ . . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! Uḍaiya[pirâṭṭiyâr Śembi]yaṇ-Mahâ dêviyâr who had (*obtained*) in (*her*) sacred womb king Parakêsarivarman *alias* the glorious Madurântaka (*the son of*) the glorious Gaṇḍarâditya, deposited . . . . . (*one*) sacred gold *koḷgai* in the treasury, [on the day] when she bathed the great god at Tiruviśalûr. On the upper *kaṇḍam* (*of it*) (*there were*) . . . . three hundred and fifty-five *kaḷañju* of gold. On this was set one ruby (*mâṇikkam*); surrounding this were set . . . . diamonds (*vayiram*) . . . . . *palaśavi* and *tûgaḷumâ* (?) all round. (*The whole weighed*) 4,173—four thousand one hundred and seventy-three. . . . . .

No. 149.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE SIDDHANATHASVAMIN TEMPLE AT TIRUNARAIYUR.[7]

This inscription, which is built in at the beginning, registers a gift of land for offerings by the mother of king Uttama-Chôḷa, to the temple of Siddhêśvaramuḍaiya-

---

[1] No. 28 of 1907.

[2] The gap may be filled up with the syllables பிராட்டியார் செம்பி.

[3] Read ஸ்வாமி.

[4] The damaged portion might have contained the syllables தநான்று.

[5] The syllables missing here may be ஒகெ.

[6] The gap may be filled up with the syllables ரன் கூறும்று மு.

[7] No. 159 of 1908.

Mahâdêva at Tirunaṟaiyûr which was a *brahmadêya* in Tirunaṟaiyûr-nâḍu. The place is one of those mentioned in the *Dêvâram* and is situated in the Kumbakôṇam taluk of the Tanjore district. It may be noted that the queen mother is here called Pirâṉtakaṉ-Mâdêvaḍigaḷâr.

TEXT.

1 . . . . . [1]ன ஸ்ரீ உத்தமசொழ[ஒ]வரைத் திருவயிறு வாய்த்த உடைய-
பிராட்டியார் ஸ்ரீபிராந்தக[ன்]மாதெவடிகளாரா[ந ஸ்ரீசெம்பியந்]மாதெவியார்
திரு[நறை]யூர்நா[ட்டு ஸ்வஹ்தெ]யம் திருநறையூர் ஸ்ரீஸ்ஸ்வரமுடைய ஸ்வா[தெ]-
வர்க்கு திருவமுதுக்கும் தி-

2 . . . . . த நில [கூ] வெலி இதனால் செய்யும் பல நிவந்தமா[வது]
மூன்று பொதினுக்கு திருவமுதரிசி . . . . . [ெ]பா-
தி[னு]க்குங் க]றியமு]திநுக்கும் . . மூன்று (பொ)பொதி[னு]க்கும் நெய்ய-
முதுனு . . . . . மு[ன்று] பொதினுக்கு அடைக்காய்

3 . . . . . ணமுகைகசினு . . . . மூன்று பொதும் அமுது
செய்ய வாழைப்பழம் ௰௩ னு . . . . மூன்று . . . . . [க்கும்]
சற்கரை . . . . ஆராதிக்கும் [பிராம]ணன் க க்கு கப்படமுதலுள்பட
அ பதினாழி நெல் திருநுந்தாவி[ள]க்கு . . . சிதாரிக்கு கற்-

4 . . . . . தன . . . நெய் . . . . . பால் . . . . .
தயி[ர்*] . . . பொரி . . . . திரு . . . . . வையிற்று
[கொண்டு] ஸ்நபனதரவுங்களுக்கு . . ஜலபவித்ரமுட்பட மற்று வெண்டும் . .
. . . . . கலச-

5 . . . . . ம் . மற்றும் வெண்டும் கலசமு செய் குசவநுக்கு . .
திருச்சுண்ணமிடிக்கும் பொது . . . . . சுண்ணமிடி . . . கு
. . . . னையட்டும் . . . . . பாலிகைக்கிழட்ட . . . . முளையி-
க்[கி] வெண்டு வஸ்த்ரங்களுக்[கு] . . புணயாஹ[ம்*] செயும் ஸ்ராஹ்மண-

6 . . . . . சற்கரை ரு பலத்தினால் . . . . வாழைப்பழம் ௰௩ரு
அடைக்காயமுது . . . . . க்கு . . . . . நுக்குப் பலகாயம்
ஆக . . . . . ஸங்கிராந்திர்நுக்கு . . . . . ஆக ஸம்கிராஸி-
. . . னு . . . . . உத்தம.

7 எழுந்தருளு[ம்] தெவற்க்குச்சியம் பொதைக்கு திருவமுதிநுக்கு அரிசி . . இவ்வண்-
ணத்தால் ஐ ரு கறி அமுதிநுக்கு . . . .

8 ஆக ஓராண்டு . . . . . க்கு . . . . திருவிழானாளால் உண்டழிவிநுக்கு
. . . . . ஆக நித்தல்வழிவுக்கும் ஸம்[கிரா]-

9 ஜி ௰உநுக்கும் பரிச்சட்டமீரணையிநுக்கும் திருவிழாஎழுந்தருளுந் தெவர்க்கும் திருவிழா-
உண்டழிவுக்குமாக செலவான

10 . . . . . இதுநுக்கு நிவந்தமாவது திருநறையூர் நாட்டு மெலடவாய் தெவதான-
மாக இறைஇலி செய்து

11 உடையார் குடுத்த நிலமா[வ]து[2]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Uḍaiyapirâṭṭiyâr the glorious Pirântakaṉ-Mâdêvaḍigaḷâr *alias* the glorious Śembiyaṉ-Mâdêviyâr who had obtained in (*her*) sacred womb [king Parakêsarivarman] *alias* the glorious Uttama-Chôḷadêva, (*gave*) [6] *vêli* of land for offerings . . . . . to (*the god*) Siddhêśvaram-uḍaiya-Mahâdêva at Tirunaṟaiyûr which was a *brahmadêya* in Tirunaṟaiyûr-nâḍu. The several (*items of*) expenses to be met from this (*land*) are as follow :—

(L. 2.) Rice for sacred offerings (*to be made*) three times (*a day*). . . . . for vegetable offerings . . . . . ghee-offering, three times . . . . . arecanuts for three times . . . . . 13 plantain fruits to be offered three times; sugar for three times . . . . . ten *nâḷi* of paddy for (*the expenses of*) one Brâhmaṇa who performs worship, including the cost of (*his*) cloth; sacred lamp . . . . . for *śidâri* . . . . . ghee

[1] The gap may be filled up with the syllables ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கொ பரகெஸரிவர்-ர்ரா.
[2] The inscription stops here.

. . . . milk . . . . curds . . . . fried paddy . . . . . receiving these . . . . . including *jalapavitra* and (*other*) things required for bathing (*the god*) . . . . . and for the potter who makes the required pots, when scented powder is pounded . . . . . pound the scented powder . . . . . to spread below the *pâlikai* . . ; for the necessary things to (*raise the*) sprouts . . ; for the Brâhmaṇa who performs the *puṇyâha* . . . for 5 *palam* of sugar . . . ; plantain fruits 35 . . ; arecanuts . . . ; different spices . . . thus for . . . *Saṅkrânti* . . . *Saṅkrânti* . . . superior . . . ; . . . rice for sacred offerings at midday to the god who presents himself . . . ; at this rate for five vegetable-offerings . . ; in all, for one year . . . for the expenses of feeding on festival days . . . ; thus the . . . spent for the daily expenses, for the 12 Saṅkarântis, for the two pairs of sacred cloths (*pariśaṭṭam*), to the god who presents himself in festive procession and for the feeding expenses on festival days; the arrangement made for this is as follows:—(*The village*) Mêladavây in Tirunaṟaiyûr-nâḍu, which the king (*uḍaiyâr*) gave as a tax-free *dêvadâna* land is the following.

No. 150.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE ADIMULESVARA TEMPLE AT TIRUPPALATTURAI.[1]

This is a record of the time of Parakêsarivarman Uttama-Chôḷa and registers a grant of land to Dayâparappêrambalam built in the temple (?) at Tirupâtturai. The assembly of Uttamaśîli-chaturvêdimaṅgalam, *i.e.*, the present Uttamaśîli village in the Trichinopoly district, received the gift and made it tax-free. Dayâparappêrambalam herein mentioned was probably the name of a hall where the village assembly used to meet.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொப்பரகெஸரிவர்ம[ன்]ராந[2] ஸ்ரீ உத்தமசொழர்க்கு யாண்டு . . . .
2 வ்ரஹஷெய[ம்] ஸ்ரீ உத்தமசிலிச்சதுர்வெ[ர்]திமங்க[ல] . . . . . .
3 . . . . . வா[ஸ]தெவனும் . . . . . [3]
6 யாக இ . . . . . மிவர் விலைகொண்ட நிலம் . . . . . .
7 . . . . . .
8 . . . ரி சந்திரந் விஷ்ணுலட்டந் உள்ளிட்ட சதுக்கத்தார்க்குப்பட்ட அஞ்சாம் [பாட]-கம் . . . . . .
9 . . . . . [ெ]ம[க்]கடைய இவர் விலைகொண்ட நிலம் ௨௯ இவ்வொருமாவரைச்-செயுமிவனூர்
10 . . . . . த்து இவர் எடுப்பிச்ச உயாபாப்பொம்பலத்துக்கு அம்பலப்புறமாகக் கொண்டு இ . .
11 இறுக்கிற தரம் அ ஆய நிலம் ௨/ ௨ இவ்வரைக்காணி முந்திரிகை நிலத்துக்கும் தட்டி-[றையா]-
12 க வந்த காசு ரு அஞ்சும் கையிலெ கொண்டு முந் சுட்டப்பட்ட ஒருமாவரைச்செ பும் சந்திரா[தித்த]-
13 வல் இறையிலியாக பணிச்சு நிலமுதலும் பொத்தகத்தும் இறைவாட்டி திருப்பாத்துறை
14 [ஸ்ரீ]விமாநத்தே [ஸ்ரீ]ெெெெ[4] செய்து இ[ந்]நிலம் செ[ந்*]நிர் வெட்டியும் எப்பொப்-பட்ட இறையும் க-
15 டமை யில்லாமை[யி]ல் இறைகா[ட்டி]ல ஸலெலெ [ெ]ய[ெ]க்க[ப்]பொந்தும் திருப்பாதம்
16 பெர பொந் ருலும் பொந்து [மு]ந்து[ற்ருரெ] மன்றப்பெறுவாராகவு மந்திந
17 பொந் மறையிலி இறுத்தும் [பி]ந்தையுமிந்நிலம இறைகாத்துக்குடுபபொ-
18 மாநொம் பெருங்குறி ஸலெலெ[ெ]யாம்[||*]

---

[1] No. 569 of 1908.

[2] The letter ரா looks like ர.

[3] Lines 4 and 5 are quite illegible and have, therefore, been omitted.

[4] Read ஸிஶாெெெெ.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the . . . . year of (*the reign of*) king Paṟakêsarivarman *alias* the glorious Uttama-Chôḷa . . . . . the glorious Uttamaśîlichaturvêdimaṅgalam (*which was a*) *brahmadêya* . . . . . Vâsudêvaṉ and . . . . . the land purchased by these . . . . . Having received (*this*) one *mâ* and a half *śêy* of land which they had purchased (*and which was*) on the western side . . . . . the fifth *pâḍagam* belonging to Śandiraṉ Vishṇubhaṭṭaṉ and his group of *śadukkam*-owners,—as an *ambalappuṟam* (*i.e.*, gift for the maintenance of an *ambalam*) to the (*hall called*) Dayâparappêrambalam which they had built . . . . in this village; and having received on hand the 5 five *kâśu* of *taṭṭiṟai* (*derived*) from this half *kâṇi* and (*one*) *mundirigai* of assessed land of the 8th *taram* (class),—ordered the said (*land*) of one *mâ* and a half *śêy* to be tax-free, as long as the moon and the sun (*endure*); caused the deduction of taxes (*to be entered*) in the land register (*nilamudal?*) and the tax register (*pottagam*) and had (*the transaction*) engraved on stone on the sacred central shrine (*śrîvimâna*) of (*the temple at*) Tiruppâtturai. Since this land is not liable to pay *śeṉṉîrveṭṭi* and all other taxes, if (*any*) tax is shown (*against it*), (*the said persons*) shall pay a fine of 50 *kaḷañju* of gold which the assembly would decide for being credited to the sacred feet (*of the king*). Even after paying the gold demanded in full (*maṟaiyili*), still we (*the members*) of the big assembly shall guard this land against (*payment of*) taxes.

No. 151.—ON THE SOUTH AND EAST WALLS OF THE CENTRAL SHRINE IN THE UMAMAHESVARASVAMIN TEMPLE AT KONERIRAJAPURAM.[1]

This and the next number together constitute one record of Parakêsarivarman who is identical with Madhurântaka Uttama-Chôḷa. The object of the inscription is to register the grant of certain lands to the temple at Tirunallam in Veṉṉâḍu, which had been constructed of stone by queen Śembiyaṉ-Mâdêviyâr in the name of her husband Gaṇḍarâditya. Prior to the date of this record she is stated to have laid out a new flower-garden for the temple by purchasing lands from the assembly of Tirunallam and getting them exempted from payment of taxes and to have increased the original provision for feeding Brâhmaṇas in the temple. The king also granted in the 3rd year of his reign two *vêli* of land for the upkeep of the garden and in the sixth year a further 16 *vêli* for the expenses in connexion with the feeding of Brâhmaṇas (ll. 24 to 26).

In the 7th year and 240th day of his reign when the king was encamped at Pichchaṉkôyil, one of his executive officers named Parakêsari Mûvêndavêḷâṉ informed the former that the gift for feeding Brâhmaṇas was not sufficient and that a further gift of 12 *vêli* of land had to be made. This was done accordingly in the 7th year of reign (ll. 23 to 40). A detailed description of the boundary line of the two *vêli* and the 12 *vêli* of land respectively granted for the maintenance of the flower-garden and the feeding house is given in 47 lines (ll. 51 to 98). The privileges and exemptions granted in favour of these two lands occupy lines 99 to 115. With line 116 commences a new grant dated in the 8th year and 143rd day of the same king when he was encamped at Kâṟaikkâṭṭu Paṉaiyûr. The request now was for the regulation of the expenses for all the income derived from the *dêvadâna* lands of the Tirunallam temple. Accordingly, on the 151st day of the same year the king ordered that specified amounts of gold

[1] No. 635 of 1909.

and paddy collected as tax on the *dêvadâna* lands of Tirunallam were to be deducted from the general revenue and that the number of Brâhmaṇas who were fed in the feeding house be raised from 25 to 40, the additional expense being met from the remaining balance under a certain item provided for in the old regulations.

This brings us to the end of No. 151 which is engraved on the last section of the south wall and the adjoining section on the east wall of the temple which itself faces west. The two next sections on the east wall, two lines on the top of the north wall and a portion again of the east wall seem to contain the continuation. Consequently, on account of the irregular arrangement on the walls, this continuation is treated separately as No. 151A. It describes the regulated expenses referred to at the end of No. 151. As many as 4,151 *kalam* of paddy and lands, whose measurements are given in great detail, were provided for, in order to maintain the regular service in the temple, such as, the various dishes of oblations to the images, sandal paste, incense, lamps, the *śrîbali*-ceremony held on the natal star *Jyêshṭhâ* of queen Śembiyaṉ-Mâdêviyâr, feeding Brâhmaṇas, pay (with cost of clothing) of the worshipper, the festivals *Mârgali-Tiruvâdirai* and *Vaigâśi - Viśâgam*, the pay (with cost of clothing) of Brâhmanas who crushed sandal, the Brâhmaṇa servants who held the canopy (over the images) and rendered other necessary service, servants who picked up flowers and strung them, servants who swept the sacred temple and smeared it with cowdung, musicians, trumpeters, conch-blowers, watchmen of images, reciters of the *Tiruppadiyam* hymns, Brâhmaṇas who attended to the general management of the temple (*kôvil-vâriyam*), the temple accountant of the potter caste, the potter who supplied pots, the dyer (?) who dyed the sacred cloth (*for the images*), the Brâhmaṇa who carried the water from the Kâvêrî for the sacred bath, the official auditor who checked the temple transactions under orders of the king, temple repairs, the monthly sacred baths and the ceremonies on eclipses, renewal of screens and canopies, the purificatory ceremony called *Jalapavitra*, annual renewal of sacred cloths, the astrologer who recited the astronomical changes every day and carried the calendar (*nâḷôlai*) with him, the pay (including cost of clothing) of the gardeners and of their assistants, the temple architect, the carpenter and the blacksmith, special worship for the images of Tripuravijaya, Vrishabhavâhana and Gaṇapati and the sacred bath with the five articles, *viz.*, milk, curds, butter, sugar and honey. The extent of the houses occupied by the temple servants, hymners, priests, musicians, the temple manager and others, is also recorded.

The several officers of the king who legalised the grant by affixing their signatures, the immunities granted to and the privileges enjoyed by the donee, *viz.*, the present Umâmahêśvara temple at Tirunallam, are of very great interest. The officers mentioned are the councillors (*Karumam-ârâyum*), revenue officers (*Puṟavuvaṟi*), officers (*in charge*) of revenue registers (*Vaṟippottagam*), revenue accountants (*Vaṟippottaga-kaṇakku*), revenue clerks (*Variyilidu*), *Mugavetti*[1], *Paṭṭôlai* and the Chief Secretary (*Ôlainâyagam*). The privileges and immunities granted are almost the same as those mentioned in Vol. II, pp. 512 and 530 f. The scheme of the document was apparently a model on which the later grants recorded on the large Leyden copper-plates[2] and other similar ones were drawn up.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] உடை[யபி]ராடடி[யார் செ]ய[பிய]ன்]யாகெ[ஸி]யார வெண்ணாடெ
சி[ருநல்ல]தது ஸ்வாமி[கெ]வர் கொயில ஸ்ரீமு-

[1] Pandit R. Raghava Ayyangar of Ramnad suggests that *mugavetti* might mean 'one who engraves the orders of the king' (*muga* or *śrîmuga* = Sanskrit *śrîmukha*).

[2] See *Archæological Survey of Southern India*, Vol. IV, pp. 218 ff.

2 ணராதிகனென்னும்[தி]ருநாமத்தால் திருக்கற்றளியாகச் செய்வித்தரு[ளு+]கின்றார் [|*]
தெவர்க்குத் [திருநந்தவா]னமாக வெ-
3 ண்டும் நிலமிவ்வூர்ச் சபையார்நிலத்திலிறையிலியாக விலைக்[கற], கொ[ண்டு] செய்த
ந[ந்]வானம
4 ஸ்ரீமணராதிகனுள்ளிட்ட நந்தவானங்களுக்குப் பணிசெய்யுமா[ள்] நால்வர்க்கு கொற்-
று[கு]ம் [புடவை]-
5 முதலுக்குமாக வெண்ணாடுடுக் கிழடுகுவிலை நிலமிருவெலியினால் கா[ணியா]-
6 ன ெ[ந]ல்லிருநூற்றிருபத்துநாற்கலமும் யாண்டு மூன்றாவது முதல் நந்தவானப்புறமா-
7 ய் தெவஷாநஇறையிலியாக வரியிலிட்டுக்குடுக்கவெண்டுமெனறு நமக்குசசொலல [|*]
8 வெண்ணாடுடுக் கிழடுகுவிலை நிலமிருவெலியும் முன்னுடையாரை [யாற்றித்[1]]-
9 க் குடிநிகக்காராணமை மியாட்சியுளளடங்கத் திருநலலத்து ஹாதெவாககு நநவா-
10 நப்புறமாய் தெவஷான இறையிலியாகவுமிதனுலெவ்வகைப்பட்ட அந்தராய-
11 முமிருதிதாக ஸவ்வ[ா]வாரம் பெறவும் யாண்டு மூன்றாவது முதல் வரியிலி-
12 டுக்கொள்கவெனறு நாஞ் சொல்ல[|*] நங் கருமமாராய்கின்ற கொனூருடையன் வ-
13 ாசேஷானரங்களுக்கு இருமுடிச்சொழமுவெந்தவெளானும் சிற்றிங்கணுடையான்
கொயில்-
14 [மயிலையான] மதுராந்தகமுவெந்தவெளானும் பருத்திக்குடியுடையான் கொதுகுலவன்
சாத-
15 தனுன பரகெசரிமுவெந்தவெளானும் ஆனைதியானும் புரவுவரி இரையான்குடித்தலை-
16 மகன் தண்டிபூதியான செம்பியனுத்தரகேரியும நெற்குன்றமுடையான் பரஞ்சொதிநில-
17 னை சகதவிகரமுவெந்தவெளானும் கிரைக்கள்ளுருடையானரையன் கறபகமான
18 விராபரணமுவெந்தவெளானும் வாய்க்கௌவியானுங் கெட்டு நம்மொலை யெழுதும்
வெ[ளா]-
19 ன் மதுராந்தகனெழுத்[தி]னுலும் நம்மொலைநாயகன வெளான் கண்டராதிச்ச-
னெப்பினுலும் புக்க கெள்விப்ப-
20 [டி] யாண்டு மூன்றாவதுமுதல் நந்தவானப்புறம் தெவஷான இறையிலியாக வரியிலிட்-
டுக்குடுத்த தநகணுட்டு கி[ழ]-
21 [ட]குவிலை நிலமிருவெலியும் [2]படாகைநடப்பிப்பதாகவும் யாண்டெழாவது நாளிரு-
நூற்றுநாற்பதினுல கடம்பூரின் வட-
22 [க்]குபிச்சன்கொயில் விட்ட விட்டினுள்ளால் முனபிற்கூடத்து நாமிருக்க நங்கரும-
மாராய்கின்ற பரகெசரிமுவெந்தவெள-
23 ான உடையபிராட்டியார் செம்பியன்மாதெவியார் வெண்ணாட்டு ஸ்ரஹ்மதெயம் திரு-
நல்லத்து ஹாதெ[வர்] கொயில்
24 ஸ்ரீமணராதிகனெனனும் திருநாமத்தால் திருக்[க]ற்றளியாகச் செய்வித்தருளி இதெ-
வர்க்கு வெ[ண்டு]ம் நிவந்-
25 தமெல்லாம் பழம்படி மெலெற்றமாகச் செய்தருளி இங்கெயுடையார்க்காக நிசதமிரு-
பத்தைய்[வர் ஸ்ர]ாஹ்மணர்
26 வநராதிகனுவத் உண்பதாகச் சாலையும் வைத்தருளினுரித்தெவர்க்கு நிவந்தப்[ப]டி
வெண்டு நெல்லுக்கு இத்தெவர்
27 பழந்தெவதானமான பூங்குடி நிலம் பன்னிருவெலியினுல் முன் தெவர்க்கு நிக்கி
இருக்கக்கடவ பஞ்சவாரம நெல்-
28 லு அறுநூற்றுக்கலமும் முசிட்டைக்குடி நிலம் நால்வெலியினுல் தெவர்க்கு நிக்கி
இறுக்கக்கடவ பஞ்சவாரெ[ந]ல்லி-
29 ருநூற்றுககலமும் இதெவர்க்கெ யிறுப்பதாகக குடிநிக்கி இறையிலியாக யாண்டாறு-
வது முதல் வரியிலிட்டுக்குடுத்தருளி-
30 ற்று[|*] இந்நெல்லெணணூற்றுக்கலமுமுட்படப் பழந்தெவதானத்தாலடைப்படி இதெ-
வர் பெறு நெல்லு உடை-
31 யார் செய்தருளினபடி நிவந்தத்துக்கு நிரம்பப்பொதா இன்னமறுநூற்றைம்பத்திரு-
கலனெ தூணிப்பதக்கு நெல்லு வெ-
32 ண்டும் இங்கெ யுடையாக்காக வைத்த சாலையிலுண்ணும் ஸ்ராஹ்மணரிருபத்தையவர்-
க்குக் கறி விறகு நெய் தயிர் பலகாய் வெற்றி-
33 லை வெறுங்காய்க்கும மடையர்[க்]குமுட்பட மெய்யால் நிசதம் நெல்லுக்குறுணி-
யிருநாழியாக ஓராண்டைக்குத் தொளாயி-
34 ரத்து முப்பத்தெழுகலனெ தூணிப்பதக்குநெல்லு வெண்டுமாக ஆயிரத்தைஞ்ஞூற்-
றுத்தொண்ணூற்றுக்கலநெ-

---

[1] Cancel the letter த. A syllable ற which is very faintly written seems to have been erased at the end of line 8 on the original.

[2] A sign of length is engraved and erased after ப.

35 ல்லு நிவந்தப்படி யுள இவை[யி]ற்றுககாக வெண்ணூட்டு இளநலம் நிலம் பனனிரு-
வெலியிலுலடுத்துவரும்படி நெல்-
36 வாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுத்தொண்ணூற்றுக்கலமும ஒவஷானமும ஸாஷாஹொமமுமாய்
யாண்டெழாவது பிசான் மு-
37 தலிறையிலியாக வரியிலிட்டுக் குடுக்கவேணடுமென்று நமககுசசொல்ல[|¯] வெணணூட்டு
இளநலம் நிலம் ப-
38 னனிருவெலியும் முன்னுடையாரை மாற்றிக குடிநிக்கிக் காராணமை மியாட்சியுளள-
டஙக யாண்டெழாவது பிச[ா]ன் முதல்
39 ஒவஷான[மும்] ஸாஷாஹொம]முமிறையிலியாகவுமிவலூரு . . . . . .
நமெலலாம எவ்வகைப்பட்ட அந்-
40 தராயமுமிறுததாக இறையிலியாக ஸவ்வ[ஶ்]வரிஹாரம் பெறவும வரியிலிட்டுக்கொ-
ள்கவென்று நாம சொல்ல[|+] நஙக-
41 ருமமாராய்கின்ற [1]மரகெசரிமுவெந்தவெளாணணத்தியாலும புரவுவரிச்செம்பியனுத்-
தரமந்திரியும் விராபர-
42 ண[மு]வெந்தவெளாணும பவவத்திரிரிழவன் [2]அடிகள் நக்கனும் ெ[ப]ரரைசுருடையா-
ன்ணுருன் உஷயஷிவாகரனும
43 கொ[ட்]பூருடையான் செந்தனரக்குடியும வாய்க்கெழ்வியாலும கெட்டு நமமொலை
யெழுதும் செம்பனருளனுத்த-
44 மகி[தி]யெழுத்திலுலும் நமமொலைநாயகன் வெளான கணடராதிச்சனுன மினவன்
முவெந்தவெளாணும வெளான-
45 ண்ணுவனும் ஒப்பிட்டுப்புக்க கெள்விப்படி ஒவஷானமும ஸாஷாஹொமமு[ம] இறை-
யிலியாக யாண்டெழாவது பசான முத-
46 ல் வரியிலிட்டுக்குடுத்த தங்கள் நாடடு இளநலம் [நி]லம் பன்னிருவெலியும் [ப]டா-
கை நடப்பிப்பதாகவும பரகெசரிமுவெத்தவெ[3] -
47 ளானையும் ஆதனூர் ராமஹட்டனையும கொடுங்கைத்தாழிலட்டனையு[ம்] புரவுவரிச்-
செமபியனுத்தரமந்திரியையும
48 பெர்த்தந்தொம தாங்களிவர்களொடும நினறெல்லை தெரிசசுப் பிடிசூழநது ப[டாகை]
நடந்து கல்லுங் கள்ளியும நாட்டி யறையொ-
49 லை செய்[து] விடுதகவெனுனும வாசகத்நால கொ வாகெஸரிவநூ[க]கு ய[ா]ண்-
டெழாவது நாளில் நாட்டொமுககுத் திருமுகம் வர நாட்டொமும திருமுகங்
கண்டெ-
50 திரெழுந்து சென்று தொழுது வாஙகித் தலைமெல் வையத்து எலலை தெரி[ச்சு]ப பிடி-
சூழ்நது படாகை நடந்த கிழடகுவிலை நிலத்துக்கு கிழ்பாறக்கெல்லை[||*]
51 வெண்ணூட்டு வடகணணமங்கலம் பாயபபொன வாய்ககாலினனும இ[ன்ணூட்டு]க்
கொற்றங்குடி பாயத் தெற்கு நொக்கிப் பொன வாயக்காற்றலையெ[ய்]
52 துடங்கி இவ்வாயக்கால மெநடை நிர் பாயப்பெறுவதாகத் தான் கிடநதவாறிதநடு-
வெய் தெற்[க்]கு நொக்கிச் சென்று கொற்றங்குடி யெல்லையெ யுறறு [இவ]-
53 வாய்க்கால [ப]ாதியுட்படத் திருநலலதெல்லையககு மெற்கின்னும இதனினறு[ம்
மெ]ல்கரைக்கெ யெறிக் கொற்றங்குடி யெல்லை தானுள்ளவாறெ
54 மெற்கு நொக்கி[யு]ம தெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று வடக்கின்னும மெற்க்கின்னும்
இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெய் கிழக்கு நொக்கியும் தெற்ககு நொக்கி-
55 யு ம்சென்று கொற்றங்குடிநிலத்தின் பூத்தொண்டன் கல்லுவித்த குளத்தின் மெல்-
கரைக்கெய் இளந[ல]தது வடவெல்[லை] ஓடை பாய்ந்த விடமெ யு-
56 ற்று கொற்றங்குடியெலலையக்கு மெற்கின்னும்[||¬] தென்பாற்கெல்லை இவவொடை
பலமுடக்கு முடங்கித் தா[ன] கிடந்தவாறிதனடுெ[வய் ெ]மற்கு [நொ]-
57 க்கிச் சென்று திருநலலத்துச சணக்காலென்னும் நிலத்தின் தென்கிழ் முலையெ யுற்று
இளந[லத்]தெல்லைக்கு வடக்கின்னும் [||*] ெ[மல்]பாற்கெ -
58 லை சணக்காலென்னும் நிலத்தின் கிழெல்லை தானுளளவாறெய் வடக்கு நொக்கிச்
சென்று வடகண்ணமங்கலம் பாயப்பொன வாய்[க்காலெ யு]ற்று[க]
59 கிழ[க]கின்னும் [||*] வடபாற்கெல்லை இவவாய்க்கால தான் கிடந்தவாறிதினடு[ெ]வய்
கிழக்கு நொககிச் சென்று இதனின்னும் கொற்றங்குடி பாய-
60 த் தெற்கு நொக்கிப் பொன . . . . . ய் கூடி இவவாய் . .
. . . . திருநலத்து மண்[ணை]ச்செ . . . . .
61 முமென்னும் நிலத்துக்[கு]த தெற்கின்னும் [ஆக இவ்வி]சைத்த பெருநான்கெ[ல்] . .
. . . . ப்பட்ட கிழடகுவிலை நி[ல]மிருவெ[லியும் இ]ஒவ[ர்]-
62 ககெ[ய்] ஒவஷாநமும ஸாஷாஹொமமுமான இளநலத்த[க்கு] கிழ்பாற்[கெல்லை
வெண்]ணூட்டுக கொற்றங்குடி நிலத்[தி]ல் பூத்தொண்டன் கல்-

---

[1] Read பரகேசரி. [2] Read கிழவன். [3] Read முவேந்தவே.

63 ஆவித்த குளத்தி[ன்] மெல்[க]ரைக்கெய் கிழடகுவிலைத்தென்னெல்லை . . . . . விடமெய் தடங்கி இக்குளத்[தின்] மெல்கரையருகெய்

64 தெற்கு நொக்கியும் கெ[த]ன்கரையருகெ[க]ய் [கிழக்கு] நொக்கியுஞ் [செ]ன்று மெற்கி-
ன்னு[ம்] தெ[ற்கின]னும் இதனின்றும் இக்கொற்[றங்]குடி மியெல்லை தானுள்-

65 [1]ளவாறெ தெற்கு நொக்கியும் கி[ழ]க்கு நொக்கி[யும்] சென்று இந்நாட்டு ஹெவ்டாக[ம்]
கடு[கு]வார் னிலத்தின் மியெல்லையெ யுற்றுக் கொற்றங்குடியெல்லைக்கு மெற்-

66 [கி]ன்னும தெற்கின்னும் இதன் . . . . . யெல்லை தா[னு]-
ள்ளவாறெய்

67 தெற்கு நொக்கிச் சென்று இந்நாட்டு வ்ரஹதெயம் பரவைக்குடிநிலத்தின் வ[ட]-
வெல்லையான பூங்குடி-

68 வாய்க்காலெயுற்றுக கடுகுவாநிலத்தின் மியெல்லைக்கு மெற்கின்னு[ம்][||*] . . .
. . . . . பூங்கு-

69 டிவாய்க்கால நிர் பாயுமூகள் மெனடை நிர் பாயப்பெறு[வதாக] . . . . . .
. . . . [2]டுவெ-

70 ய மெற்கு நொக்கிச் சென்று திருநலவ[த்தெல்லையெயுற்று இவ்வா]ய்க்கால் பாதி-
யுட்பட-

71 ப் பரவைக்குடியெல்லைக்கு வடக்கின்[று]ம் இ[தனின்று]ம் வட[கரைக்கெ யெ]றி
திருநல்லத்தெ-

72 ல்லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கிச் சென்று கிழக்கின்னும் இவ்வெல்லை தானுள்ள-

73 வாறெய் மெற்கு நொக்கிச்சென்று இளநலம் பாயும் வாய்க்கால் கடைப[ா]ய்[3]ந்த
விடமெ [யு]ற்று

74 இவ்வாய்க்கால தான் கிடந்தவாறிதனடுவெய் மெற்கு நொக்கியும் தெற்கு நொக்கியும்
சென்று-

75 ப்பரவைக்குடி வடவெல்லையான பூங்குடிவாய்க்காலெ கூடித்திருநல்லத்தெல்லைக்கு

76 வடக்கின்னும் மெற்கின்னும் [||*] மெல்பாற்கெல்லை இப்பூங்குடி வாய்[க்]கால் தான்

77 கிடந்தவாறிதனடுவெய் மெற்கு நொக்கி[யும் வட]மெற்கு நொக்கியும் சென்று திரு-

78 நல்லத்தெல்லையெயுற்று இவவாய்க்கால் [பாதி]யுட்படப்பரவை[க்]குடியெ-

79 ல்லைக்கு வடக்கின்னும் கிழக்கின்னும் இவ்வாயக்கால் தான் கிடந்தவாறு இதனடுவெ-

80 ய வடக்கு நொக்கிச்சென்று வடகண்ணமங்கலம் பாயப்பொன வாய்க்காலுக்-

81 கெய் கூடித்திருநல்லத்தெல்லைக்குக்கிழக்கின்னும் இவ்வாய்க்கால் மெனடை நிர் பா-

82 யப்பெறுவதாக இதனின்றும் வடகண்ணமங்கலவாய்க்காலின் னடுவெய் வட-

83 க்கு நொக்கிச்சென்று கிழ்கரைக்கெ யெறி இவ்வாய்க்கால் பாதியுட்படக் கிழக்கின்னும்
[||[1]]வட

84 பா[ற்]கெல்லை திருநல்லத்து வாரஷ்ஷான் குன்றனும் சிங்கன் சந்திரசெகரனும் நிலத்-
தின் தெ-

85 ன்னெல்லை வரம்பெய கிழக்கு நொக்கிச் சென்று இளநலத்தூரிருக்கையின் வடக்-
கடைந்த திருந-

86 லலத்துச்செரியென்னும் நத்தமெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனின்[றும்] இச்செரியில்
திருநல்லத்-

87 து ஹாஹெவர் நந்தவானம் செம்பியன்மாதெவியின் மியெல்லை விதையெய் தெற்கு
நொக்கியும தெ-

88 ன்னெல்லைவிதையெய் கிழக்கு நொக்கியும் சென்று தெற்கின்னும் இந்த ந[ந்*]தவா-
னத்தின் கிழெல்லையான தெரு[வி]ன்

89 [ந]டுவெய் வடக்கு நொக்கிச் சென்று இளநலத்தின் வடக்கிற்குளத்தின் தென்மெல்
முலையெ யுற்று இக்குளத்தின் நடுவெ--

90 ய் வட[கி]முக்கு நொக்கிச் சென்று வடகிழ்முலையெ யுற்று இக்குளம் பாதியுட்பட
திருநலலத்தெல்லைக்குக் கிழக்கின்னும் இத[னின்]-

91 றும் தி[ரு]நல்லத்துக்கெ யெறின வழிவரம்பு தான் கிடந்தவாறெய் வடக்கு நொக்கி-
ச் சென்று கிழக்கின்னும் இதனின்றும் திருந-

92 ல்லத்து ஹாஹெவர் மட்டைமுன்றுமாவென்னும் நிலத்தின் தென்னெல்லை வரம்பெய்
கிழக்கு நொக்கிச் செ-

93 ன்று தெற்கின்னும் இதனின்றும் திருநல்லத்துச் சணக்காலென்னும் நிலத்தின்
மியெல்லை வரம்பு தானுள்ள-

94 வாறெய் தெற்கு நொக்கிச் சென்று மெற்கின்னும் இதன் தென்னெல்லை வரம்பு
தா(ன்)னுளளவாறெய் கிழக்கு நொ-

---

[1] Three lines of writing below on this tier belong to a different inscription and contain portions of the historical introduction of Râjêndra-Chôla I. The continuation of the inscription is found on the next section of the well.

[2] The gap has perhaps to be restored by the words தான் கிடந்தவாறிதந, as in line 52.

[3] Cancel the extra syllable ந்.

95 க்கிச்சென்று நந்தவானப்புறமான கிழடகுவிலை நிலத்தின் தென்மெல் முலையெ [புற்]று-
த்திருநலவத்தெல்லைக்-
96 குத் தெற்[கி]னனும் இதனின்றும் கிழ[ட]குவிலை நிலத்தின் தென்னெல்லை யொடை
தான் [கி]டந்த[வ]ாறு இதனடுவெய் கிழக்கு [கொ]-
97 க்கிச் ெ[ச]ன்று கொற்றங்குடி நிலத்தில் பூத்தொண்டன் கல்லுவித்த குளத்தின்
மெல்கரையில் முன்றுடங்கின விடமெ-
93 ய கூடி ஒடைபாதியுட்படக் கிழடகுவிலைநிலத்தெல்லைக்குத் தெற்கின்றும் ஆக இ[வ்]-
விசை[ச]த்த பெருநான்கெல்லையுள-
99 கப்பட்ட இளநலம் நிலம் பனிருவெலியும் ஆக இவ்விரண்டுரும் ஊரிருக்கையும்
மனையு ம[னை]ப்படப்பையும் மன்று-
100 ங் கன்றுமெய்பாழும குளமும் கொட்டாகாரமும புற்றும தெற்றியும் காடும் பிடிவி-
கையும் களரும் உவரும் கிடங்குங் கெணியம்[1] ஒடையு(ம்)முடை-
101 ப்பும் ஆறுமாறிடுபடுகையும் மின்பயில் பள்ளமும் தென்பயில் பொதும்பும் மெனெக்-
கிய மரமும் கிழ்நொக்கிய கிணறுமுளளிட்-
102 டு உடும்பொடியாமை தவழ்ந்ததெவவகைப்பட்டதும் உண்ணிலமொழிவின்றி முன-
னுடையாரை மாற்றிக் குடி நிக்கி-
103 க் காராண்மை மியாட்சியுள்ளடங்க ஷெவஷாநமும் நந்தவானப்புறமும் ஸாஷாஹொஷ-
மும் இறையிலியாக[ப்] பெற்ற-
104 தற்குப் பெற்ற வ்ுவஷ்ஷெய் [||+]இந்நிலத்துககு நீர்க் கிய்ஷவாறு வாய்க்கால் குத்திககொ-
ண்டு [2]பாய்த்தப்பெ[று]வ[த]ா[கவு]ம அ-
105 வ்வாய்க்காலை ஈநஸ்ர்[3] குறங்கறுத்துக்கு[த்]தவும் குற்றெத்தம் பண்ணவும கூடைநிரி-
றைக்கவும் விலங்[கடையப் பெறு]கிதா-
106 கவும் செந்நிர்ப் பொதுவினை செய்யாகிதா[க+]வும் அந்நிரடைத்துண்ணப்பெறுவதா-
கவும் சுட்டொட்டா[ல மாடமாளிகை] யெடு-
107 க்கப்பெறுவதாகவும் தூரவு[4]கிணறிழிச்சப்பெறுவதாகவும் காவு தெங்கிடப்பெறுவதா-
கவும் தமனகமு[ம்] மரு[வும இ]ருவெலியு-
108 ம் செண்பகமும செங்கழுநிரும [5]மருவும பலாவும தெங்கும் பனையும் கமுகுமுள்ளிட்ட
பயன்மரம் இட . . . டவும பெறுவதாகவும
109 இட்ட தெங்கும் பனையுமிழவ(ர்)ரெறப்பெ[று]ததாகவும பெருஞ்செக்கிடப்பெறுவதா-
கவுமிப்படி பெற்றதற்குப் பெற்ற வரிஹாரம்
110 நாடாட்சியும் ஊராட்சியும் வட்டிநாழியும் பிதாநாழியும கண்ணுலककாணமும் வண்-
ணாரப்பாறையும குசக்[க]ாணமும தரகும் தட்[டா]-
111 ரப்பாட்டமும் இலைக்கூலமும தறிப்புட[வை]யும் மன்றுபாடும மாவிறையும் [தீ]யெ-
[ரியும் நல்லாவும் [6]நல்]லெரிது-
112 ம் நாடுகாவலும் ஊடுபொக்கும் விற்பிடியும வாலமஞ்சாடியும உல்கும ஒடக்கூலி[யு]ம்
நிர்க்கூலியு[ம ஈழ]ம்புட்சியும் இடை-
113 ப்பாட்டமும அட்டுக்கறையும்[7] ஊர்க்கழஞ்சும உள்ளிட்டுக கொத் தொட்டுண்ணப்பா[8]-
த்தெவ்வகைபபட்டதும் கொக் கொ-
114 ள்ளாதெய். திருநல்லத்துத் திருக்கற்றளிஷோஷெவரெய் பெறுவதாகவும் இப்படிப்பட்ட
வ்ுவஷ்ஷெயும் வரிஹார-
115 மும் பெற பிடிசூழ்ந்து கல்லுங் கள்ளியும் நாட்டி யறைவொலை செய்து குடுத்தொம
இவை மினவன் முவெந்தவெ-
116 ளானெழு[த்]து [||*] கொப்பரகெசரிவன்ம[ர்*]க்கியாண்டு எட்டாவது நாள் நூற்று
நா[ற்ப]த்துமுன்றினுல் உடையாா காரைக்-
117 காட்டு பனையூர் விட்ட விட்டுக்கொயிலினுள்ளால் மாளிகை ஆதிபூமியிலெய் எ[ழு]-
ந்தருளி இருந்து திருநல்லத்து தெ-
118 வர்ஷாநவூ[ர்க]ள் நிவந்தஞ் செய்யுமாறு கெட்டருளி வெண்ணாட்டு ஸ்ரஷெயம திரு-
[நல்]லத்து ஷெவர்ஷாநமாகவுடைய
119 நிலநிரண[ட]ரையெய் நான்கு மா முககாணி முந்திரிகைக்கிழ் ஒருமாவரை முவிரிகை-
யும் இத்திருநல்லம் பழம்பொத்தகப்-

---

[1] Read கேணியும்.

[2] Read பாய்கக.

[3] The syllable ஈநஸ்ர் appears to have been changed into *ni* in the original.

[4] Read கிணரி.

[5] Read மாவும்.

[6] Read நல்லெருது.

[7] The Leyden grant has அட்டுக்கிரையும் (Text. 1. 304, p. 213, of *Archæological Survey of Southern India*, Vol. IV)

[8] Read பாலதெ.

120 படி நிலன் [எழு]பதிற்றுவெலிக்கிழிந்நிலவொபாதி வகை பொன் முக்கழஞ்செய் மஞ்-
[ச]ாடியுங்குன்றியும் பஞ்சவார மு-
121 ப்பத்தொன்பதின் கலனெய் பத[க்கு] நானழியும் இத்திருநல்ல முன்[னி]றுத்து [வ]ரு-
கின்ற பொன்னிலும் பஞ்[சவ]ாரத்திலும் யாண்டு எட்டாவது மு-
122 தல் இறை சுருக்கவும் இத்தெவர்[த]வகானமான இந்நாட்டு இளநலத்து நிவகஞ்
செய்து மிகும் நெல்[லு] இத்தெவர் [சாலை]யிலுண்ணும்
123 ஸ்ராஹ்மணரிருபத்தையவரொடும் [ப]தினையவர் ஸ்ராஹ்மணரெற்றி நாற்பதின்மருண்-
ணவும் ஒரு கற்பூர விளக்கு[ம்] ஒரு திருநொந்தா விளக்குமித்தி-
124 ருநல்லத்து தெவர்[க்]கெரிப்பதாகவு(ம்)[ம]ாக இப்படி வரியிலிட்டுகொள்ள [1]அரு-
ளுச்செய்தாரென்று மந்திரவொலைச்செ[ம்பியவ]னழுத்தி[ஞலு]ம [ந]ம்
125 வொலைநாயகன் மினவன்முவெந்[த]வெ[வ]ளானும் வெளானண்ணுத்தடிகளும் ஒப்-
பிட்டுப்பு[கு]க கெழ்விப்படியெய் வரியிலிட்டு[க்குடுக்க]வென்று
126 அதி[க]ாரிகள் பருத்திக்குடையான் கொ[து]குலவன் சாத்தனை பரகெசரிமுவெக-
வெளானெவப் [பு]ரவுவரிப் பெரசைசூருடையானு[ருானு]உயதி[வா]-
127 கானும் பவ்வத்திரிகிழவனடிகள் நக்கனும் வரிப்பொத்தகத் திருநல்லூருடையான்
தாழி [ச]ஞ்ரசெவானும் [மு]கவெ[வட்]டி மு[க்]குறும்பிலுவ[ட] . . . ந[ா]-
128 ன ராஜாதிகுனும் கங்காணி வரிப்பொத்தகம் விள்ளைப்பாங்கிழான் நிறையனரங்-
கனும் வரிப்[பொ]த்தகக்கணக்குத் திருவாஞ்சிய[முடையானு]-
129 ம் வரியிலிடு சூரனணியனும் பட்டொலை கணபுரவனும் இருது யாண்டு எட்டாவது
நாள் நூற்றைம்பத்தொன்றினல் வெண்ணுட்[டு ஸ்ரஹ்மெ]உ-
130 யம் திருநல்லம் பழம்பொத்தகப்படி நி[ல]ன் எழுபதிற்று வெலியிலும் திரு[ந]ல்லத்து
தெவர்தானமா[யி] தெவரநுலவித்துவரு[கின்ற] நிலம் இ[த்தெவர்]-
131 க்கெய் யெட்டாவது முதலிறைஇலியாய்ச் சு[ரு]ங்கும் நிலனிரண்டரையெ[ய் நா]ன்கு-
மாமுக்காணி முந்தி[ரி]கைக்கிழ் ஒருமாவரை முந்திரி[கையினு]ல்
132 . . . . . [ய] பெ[ா]ன் முக்கழஞ்செ[ய்] ம[ஞ்]சாடியுங்குன்றி சுருங்கும்
பஞ்சவாரமு . . . . . ன்கலனெய் பதக்கு ஞானழி இப்[ப]-
133 . . . . . ந்த [நிலம்] இர[ண்]டரையெய் நான்குமா முக்-
காணி முந்திரிகைக்கிழ் . . . . . [திரி]கையும் இநிலத்-
ன[த] . . .
134 திருநல்[ல]த்தி . . . . . [டங்க நி]லமாயிறை . . . . . த்து
வருகின்ற நிலங்களும் இந்நில . . . . . [ஞ்]செய்து கொள்கவெ[ன]-
135 று அருளிச்செய்ய இத்திருக்[கூட]த்து . . . [க்கி]றையிலியாய் தெவர்அநுலவி-
த்து வருகின்ற . . . . . காணியரை[க்கா]ணி[க்]-
கிழ் [கா-
136 ெலய அ[ரை]ரய்மாவரைக்[கா]ணி முந்திரி[க]யும் ஆக இ[த்]திருநல்லத்து நிலம்
ஒப்பெ[த] . . . . . [ந்]திரிகைக்கி[ழ் அரை]ரயெ[ய்]
137 மாகாணி[யாக] வெண்ணுட்டு [ஸ்ரஹ்மெ]யம் [இ]ளநல்லமும் மு[சு]ட்டைகுடி-
நிலமும் நிவந்த . . . . . யார்க்கு சிருகாலைத்திருவமி-

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! Uḍaiyapirâṭṭiyâr Śembiyaṉ-Mâdêviyâr was pleased to convert the temple of god Mahâdêva (*Śiva*) of Tirunallam in Veṇṇâḍu into a sacred stone temple, bearing the sacred name of (*her husband*) the glorious Gaṇḍarâditya.

(L. 2.) For the land required to (*lay out*) a sacred flower-garden to the god, (*she*) obtained free of taxes, by complete sale, (*a portion of*) the land belonging to the members of the assembly of this village.

(L. 3.) We were requested that, in order to (*make*) provision for *koṟṟu* and *puḍavai* (*cloth*) money for the four persons who do work in the flower-garden made (*therein and called*) the glorious Gaṇḍarâditya and other flower-gardens, the two *vêli* of Kîḻaḍakuvilai land in Veṇṇâḍu with its income of two hundred and twenty-four *kalam* of paddy may be entered in the books from the 3rd year (*of reign*), as a tax-free *dêvadâna* for the maintenance of the flower-garden (*nandavâṇappuṟam*).

[1] Read அருளி.

(L. 8.) We declared that the two *vêli* of Kîḷaḍukuvilai land in Veṇṇâḍu shall have its previous owners replaced and the tenants removed[1]; that it shall, inclusive of the *kârâṇmai* and *mîyâṭchi*, be a tax-free *dêvadâna* for the maintenance of the flower-garden (*nandavâṇappuṟam*) of Mahâdêva (*Śiva*) at Tirunallam; that it shall be (*so*) registered in the accounts and receive from the 3rd year (*of reign*) all immunities (*parihâra*), not being subjected to the payment of any *antarâya* (taxes).

(L. 12.) In accordance with the order (*thus*) issued and drawn up by Vêḷâṇ Madurântagaṇ who writes our orders and bearing the signature of Vêḷâṇ Kaṇḍar âdichchaṇ, our Chief Secretary (*Ôlainâyagaṇ*), as orally instructed by the *âṇatti* of Paramêśvaraṇ Araṅgaṇ *alias* Īrumuḍiśôḷa-Mûvêndavêḷâṇ of Kôṇûr, Kôyil Mayilai *alias* Madurântaka-Mûvêndavêḷâṇ of Śiṟṟiṅgaṇ and Kôdukulavaṇ Śâttaṇ *alias* Parakêsari-Mûvêndavêḷâṇ of Paruttikkuḍi who look after our affairs (*karumam-ârâyum*); and by the *vâykêḷvi* of the *Puravuvari* (*officers*) Taṇḍi-Pûdi *alias* Śembiyaṇ Uttaramantri, the headman (*talaimagaṇ*) of Iraiyâṇkuḍi, Parañjôdi-Nîlaṇ *alias* Anantavikrama-Mûvêndavêḷâṇ of Neṟkuṇṟam and Araiyaṇ Kaṟpagam *alias* Vîrâbharaṇa-Mûvêndavêḷâṇ of Kîraikkaḷḷûr, the two *vêli* of Kîḷaḍakuvilai land (*situated*) in your *nâḍu*[2], has been given away for the maintenance of the flower-garden (*nandavâṇappuṟam*), and registered in the account books as a tax-free *dêvadâna* from the 3rd year (*of Our reign*), with its hamlets circumambulated.

(L. 21.) In the 7th year and 240th day (*of Our reign*), when we were in the front hall (*kûḍam*) of (*our*) palace (*vîḍu*) within the camp[3] at Pichchaṇkôyil on the northern side of Kaḍambûr, Parakêsari Mûvêndavêḷâṇ who looks after our business informed us:—"Uḍaiyapirâṭṭiyâr Śembiyaṇ-Mâdêviyâr was pleased to construct of stone, under the sacred name of the glorious Gaṇḍarâditya, the temple of Mahâdêva (*Śiva*) of Tirunallam which is a *brahmadêya* of Veṇṇâḍu. She was (*also*) pleased to regulate the expenses of this god on a scale higher than before. She was further pleased to provide a feeding-house (*śâlâ*) in this (*temple*) for (*the merit of her*) husband (*uḍaiyâr*), so that twenty-five Brâhmaṇas may be fed daily as long as the moon and the sun (*endure*)."

(L. 26.) "For the necessary paddy to meet the regulated expenses (*nibandam*) of this god, the *pañchavâra* paddy of six hundred *kalam* from the twelve *vêli* of land of Pûṅguḍi, an old *dêvadâna* (*village*) of this god, which had been formerly fixed to be deducted from (*the income of*) the god and given (*to us*) and the *pañchavâra* paddy of two hundred *kalam* from the four *vêli* of land of Muśiṭṭaikkuḍi which had (*also*) been fixed to be deducted from (*the income of*) the god and given (*to us*), were graciously given over to this god alone and from the sixth year (*of reign*) had (*their*) tenants removed, were made tax-free, and were entered in the accounts (*as such*). (*It is again found that*) the paddy which this god has been getting as per pledges (*aḍaippaḍi*) from the old *dêvadâna* (*lands*) together with this eight hundred *kalam* of paddy does not suffice to meet the regulated expenses which Her Majesty has been pleased to make and that a further (*quantity of*) six hundred and fifty-two *kalam*, (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* of paddy is required. (*Besides*), for feeding

[1] In granting rent-free lands as *dêvadâna* or *brahmadêya* two forms were observed,—one in which the old tenants were divested of their permanent right of cultivation and another in which they were not so divested. These were respectively called குடிநீக்கி தேவதானம் or குடிநீக்கி ப்ரஹ்மதெயம் and குடிநீங்கா தேவதானம் or குடிநீங்கா ப்ரஹ்மதெயம்.

[2] *I.e.*, Veṇṇâḍu.

[3] *Viṭṭa* has perhaps to be connected with *vidu* or *biḍu* which in Kanarese means 'to encamp.'

twenty-five Brâhmaṇas in the feeding house (*śâlâ*) which was established in this (*temple*) for (*the merit of*) the Uḍaiyâr (*her husband*) is required, for one year, nine hundred and thirty-seven *kalam* and (one) *tûṇi* and (one) *padakku* of paddy for vegetables, firewood, ghee, curds, different spices, betel-leaves and nuts, including (*the pay of*) cooks, at the rate of (*one*) *kuṟuṇi* and two *nâḷi* of paddy per day for each person. The total quantity of paddy (*thus further required*) for the regulated expenses is (*one*) thousand five hundred and ninety *kalam*. For this may be granted the twelve *vêli* of Iḷanalam land in Veṇṇâḍu as a *dêvadâna* and *śâlâbhôga*, and be (*so*) entered in the account-books as tax-free from the *piśâṇ* of the 7th year (*of reign*) so that there may be an income by pledge or lease[1] of (*one*) thousand and five hundred and ninety *kalam* of paddy from it."

(L. 37.) We (*being thus informed*), ordered that the twelve *vêli* of land of Iḷanalam in Veṇṇâḍu shall have its previous owners replaced and its tenants removed; that from the *piśâṇ* of the 7th year (*of Our reign*), (*this land*) inclusive of *kârâṇmai* and *miyâṭchi*, shall be made a tax-free *dêvadâna* and *śâlâbhôga*; that this village . . . . . shall receive all immunities (*parihâra*), shall be tax-free so that it shall not pay any kind of tax (*antarâya*), and shall be (*so*) entered in the accounts.

(L. 41.) In accordance with the issued order drawn up by Śembaṇ Aruḷaṇ Uttamagîti who writes Our orders and under the signatures of Vêḷâṇ Gaṇḍarâdichchaṇ *alias* Mîṇavaṇ-Mûvêndavêḷâṇ and Vêḷâṇ Aṇṇâvaṇ our Chief Secretaries (*Ôlainâyaga*) and (*orally*) instructed by the *âṇatti* of Parakêsari-Mûvêndavêḷâṇ who looks after Our affairs and by the *vâykêḷvi* of the *Puravuvari* (officers) Śembiyaṇ Uttaramantri, Vîrâbaraṇa-Mûvêndavêḷâṇ, Aḍigaḷ-Nakkaṇ, the headman (*kilavaṇ*) of Pavvattiri, Ârûraṇ Udayadivâkaraṇ of Pêraraiśûr and Śêndaṇ Arakkuḍi of Koṭpûr, the twelve *vêli* of land of Iḷanalam in your *nâḍu* which have been entered in the accounts as a tax-free *dêvadâna* and *śâlâbhôga* from the *paśâṇ* of the 7th year (*of Our reign*) shall have its hamlets circumambulated; (*and for this purpose*) we give Parakêsari Mûvêndavêḷâṇ, Râmabhaṭṭa of Âdaṇûr, Tâḷi-Bhaṭṭa of Koḍuṅgai and the *Puravuvari* Śembiyaṇ Uttaramantri to swell (*your number*). You shall, in company with these persons, mark out the boundaries, take round the female elephant, circumambulate the hamlets, plant stones and milk-bush and prepare[2] the written deed.

(L. 49.) A royal order with the above wording having reached the residents of the district (*nâṭṭôm*) in the 7th year[3] of (*the reign of*) king Parakêsarivarman, we, the residents of the district, saw the royal order (*coming*), went to meet (*it*), worshipped, received and placed (*the order*) on our heads, marked out the boundary, led round the female elephant and circumambulated the hamlets of the land of Kîḻaḍakuvilai of which (*the boundaries are*):—

(L. 50.) The eastern boundary commences from the head of the channel running southwards for irrigating Koṟṟaṅguḍi in Veṇṇâḍu—it being (*a branch*) of the channel which irrigates Vaḍakaṇṇamaṅgalam in the same *nâḍu*. Allowing the *mênaḍai*[4]

---

[1] With அடித்துவரும்படி compare அடைப்படி in l. 30, above.

[2] The word விடுதக added to செய்து appears to give to the latter an intensive meaning. Compare the phrase செய்து பொத்தக in the large Leyden plates; *Archæological Survey of Southern India*, Vol. IV, page 209, l. 161.

[3] The word நாளில் coming after யாண்டெழுவது has to be understood in the sense of யாண்டெழுவதில்.

[4] The exact significance of the phrase மெநடை நீர் பாயப்பெறுவதாக which also occurs in ll. 69 and 81 below, is not clear. Evidently the boundary line passing under the water in the channel, the *upper flow of water* over the line was not in any way objected to.

water of this channel to irrigate, it (*i.e.*, the boundary line) passes along the existing course in a southerly direction in the middle of it, joins the boundary of Koṟṟaṅguḍi and including the half of this channel, (*it thus far lies*) to the west of the boundary of Tirunallam. From this (*point*), it proceeds up to the western embankment (*of the channel*) and passes in a westerly direction and (*then*) in a southerly direction along the existing boundary of Koṟṟaṅguḍi (*and thus far lies*) to the north and west (*of it*). It passes (*again*) eastwards and southwards along this existing boundary and joins the spot, on the western embankment of the tank dug out by Pûttoṇḍaṉ in the land of Koṟṟaṅguḍi where the dyke on the northern boundary of Iḷanalam empties itself, (*and thus far lies*) to the west of the boundary of Koṟṟaṅguḍi.

(L. 56.) The southern boundary passes in a westerly direction along this existing dyke of numerous windings in the middle of it; and joins the south-east corner of the field called *Śaṇakkâl* of Tirunallam, (*and thus far lies*) to the north of the boundary line of Iḷanalam.

(L. 57.) The western boundary passes northwards along the existing eastern boundary of the field called *Śaṇakkâl* and joins the channel which runs to irrigate (*the lands of*) Vaḍakaṇṇamaṅgalam, (*and thus far lies*) to the east (*of Śaṇakkâl*).

(L. 59.) The northern boundary passes eastwards along this existing channel (of Vaḍakaṇṇamaṅgalam) in the middle of it, joins the channel which flows from this southwards to irrigate (*the lands of*) Koṟṟaṅguḍi . . . . . , (*and thus far lies*) to the south of the field called *Maṇṇaichchey* . . . . . of Tirunallam. (*These are*) the two *vêli* of land of Kîḷaḍakuvilai (*thus*) comprised in the above described four big boundaries.

(L. 61.) The eastern boundary of Iḷanalam, which is the *dêvadâna* and *śâlâbhôga* of this god (*is as follows*):— . . . . . the western embankment of the tank dug out by Pûttoṇḍaṉ in the land (*belonging to*) Koṟṟaṅguḍi in Veṇṇâḍu . . . . . : commencing from the spot . . . . . of the southern boundary of Kîḷaḍakuvilai, and passing southwards close upon the western embankment of this tank and eastwards close upon (*its*) southern embankment, (*it thus far lies*) to the west and to the south (*of the tank*). From this point (*it again*) passes southwards and eastwards along the existing western boundary of this Koṟṟaṅguḍi and joining the western boundary of (*the field of*) Kaḍu[gu]vâr which is a *dêvadâna* in this *nâḍu* . . . . . (*it thus far lies to*) the west and to the south of the boundary of Koṟṟaṅguḍi . . . . . this, . [1] . . . . passes southwards along the existing boundary, joins the channel of Pûṅguḍi which forms the northern boundary of the land (*belonging to*) Paravaikkuḍi, a *brahmadêya* of this *nâḍu* (*and thus far lies*) to the west of the western boundary of the field (*called*) Kaḍuguvâr. . . . . passes westwards in the middle of it allowing the flow of the *mênaḍai* water to irrigate the villages which (*have to*) receive water from the channel of Pûṅguḍi, joins the boundary of Tirunallam, (*and thus far lies to*) the north of the boundary of Paravaikkuḍi including half of the above-said channel. From this (*point it*) goes up to the north bank, passes northwards along the existing boundary of Tirunallam, and (*thus far lies to*) the east (*of it*); (*then*) passing westwards along the said existing boundary, joins the spot where the channel irrigating Iḷanalam terminates (?), passes westwards and southwards at the middle of this channel

[1] The description of the southern boundary must have commenced somewhere after l. 68; for, with line 76 begins the description of the western boundary.

as it goes, and joins the channel of Pûṅgudi which forms the northern boundary of Paravaikkudi, (*and thus far lies to*) the north and west of the boundary of Tirunallam.[1]

(L. 76.) The western boundary passes westwards and north-westwards along this Pûṅgudi channel at its middle as it goes, joins the boundary of Tirunallam including half of this channel, (*and thus far lies to the*) north and east of the boundary of Paravaikkudi. (*Then*) passing northwards along this channel at its middle, as it goes, (*it*) joins the channel flowing to Vaḍakaṉṉamaṅgalam for irrigating (*its lands*), (*and thus far lies to the*) east of the boundary of Tirunallam. (*Then*) from here allowing the flow of the *mênaḍai* water of this channel, (*it*) passes along the middle of the channel of Vaḍakaṉṉamaṅgalam northwards, reaches the eastern embankment, and (*thus far lies to the*) east including half of this channel.

(L. 84.) The northern boundary passes eastwards along the ridge (*varambu*) of the southern boundary of the land belonging to Paramêśvaraṉ Kuṉṉaṉ and Śiṅgaṉ Chandraśêgaraṉ of Tirunallam, joins the *nattam* (village-site) called Tirunallattuchchêri on the northern side of the village-site of Iḷanalam, (*and thus far lies to the*) south (*of it*). From this (*point it*) proceeds south of the *vidai*[2] of the western boundary of the flower-garden (*known as*) Śembiyaṉmâdêvi belonging to (*the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tirunallam (*situated*) in the said *chêri* and (*then*) east of the *vidai* of (*its*) southern boundary, (*and thus far lies to the*) south (*of it*); (*it then*) passes northwards along the middle of the street which forms the eastern boundary of this flower-garden, reaches the south-west corner of the tank on the northern side of Iḷanalam, passes in a north-easterly direction in the middle of this tank, joins the north-eastern corner, (*and thus far lies to the*) east of the boundary of Tirunallam including half of this tank. From this (*point it*) passes northwards in the same direction as the path (*on the*) ridge which goes to Tirunallam, (*and thus far lies to the*) east (*of it*). From here (*it*) passes eastwards along the existing ridge of the southern boundary of the land called Maṭṭaimûṉrumâ (*belonging*) to (*the god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tirunallam, (*and thus far lies to the*) south (*of it*). From this (*point it*) passes southwards along the ridge as it goes, on the western boundary of the field called *Śaṇakkâl* in Tirunallam, (*and thus far lies*) to the west (*of it*). It (*then*) passes eastwards along the ridge as it goes, on the southern boundary of this, reaches the south-western corner of the land of Kîḷaḍakuvilai which was a flower garden property, (*and thus far lies*) to the south of the boundary of Tirunallam. From here (*it*) passes eastwards as it goes, along the middle of the dyke which forms the southern boundary of the land of Kîḷaḍakuvilai, joins the spot where it first started on the western embankment of the tank dug out by Pûttoṇḍaṉ in the land of Koṟṟaṅgudi, and (*thus far lies*) to the south of the boundary of the land of Kîḷaḍakuvilai, including half of the dyke. These (*are*) the twelve *vêli* of land of Iḷanalam included within the four big boundaries thus specified.

(L. 99.) These two villages thus (*defined*) including village-sites, houses, house-sites, open spaces, waste-land where cattle graze, tanks, threshing-floors, ant-hills, halls (?), jungle, *piḍiligai*, barren grounds, saltish grounds, hollow grounds, reservoirs, dykes, creaks, rivers, river-beds, pits where fish exist, hollows where honey is gathered, trees growing up and wells

[1] In consequence of the gaps in ll. 68 and 69 the description of the boundary line on the southern side is imperfect and hence also the relative position of the villages Paravaikkudi and Tirunallam is unintelligible.

[2] The word *vidai* appears to be a corrupt form of the Sanskrit *vidhi*.

sunk below, with every kind (*of land*) where the iguana runs or the tortoise crawls, without excluding any portion of land included (*in the boundaries*), replacing (*its*) previous owners and removing tenants, were granted tax-free as *dêvadâna*, *nandavânappuṟa* and *śâlâbhôga* inclusive of *kârâṇmai* and *mîyâṭchi*.

(L. 104.) The (*following is the*) written declaration (*vyavasthai*) for the grant (*thus made*):—These lands shall (*enjoy the privilege of*) being irrigated by channels dug out as (*per rules*) for the distribution of water. Others shall not cut and dig out diversions from these channels nor put up small piccotas, nor bail water by baskets, nor obstruct (*the flow*) with cross-banks. The water (*thus made*) available must not be wasted; that water must be economically used. Storied buildings and mansions may be erected with burnt tiles (bricks?); step-reservoirs might be sunk; coconuts might be planted in groves; *artemissia*, *sweet marjoram*, *andropogon muriatum*, *champaka*, red lilies, mango, jack, coconut, palmyra and other fruit-yielding trees might be planted . . . . . ; the coconut, *areca* and palmyra (*trees*) thus planted, shall not be climbed (*i.e.*, *tapped*) by toddy-drawers; (*and*) big oil-presses might be set up. (*The following are*) the immunities granted for (*the lands*) thus declared:—fee for governing the district (*nâḍâ tchi*), fee for governing the village (*ûrâṭ-chi*), the toll of a *nâli* on each basket (*vattinâli*), (*pitânâli*), marriage-fee (*kaṇṇâlakkâṇam*), the fee on washerman's stone (*vannârappâṟui*), the fee on the potter (*kuśakkâṇam*), fee on brokers, the fee on the goldsmith (*taṭṭârappâṭṭam*), fee on (*bazaars of?*) betel-leaves (*ilaikkûlam*), the cloth on (*each*) loom, fee for (*maintaining*) justice (*manrupâḍu*), *mâvirai*, (*fee for stopping*) fire-accidents (*tîyeri*), (*fee on*) good cow (*nallâ*), (*fee on*) good bull (*nallerudu*), (*fee for*) district patrol, *ûdupôkku*, (*fee for*) carrying bows (*virpidi*), *vâlamañjâḍi*, tolls, tax on ferries (*ôḍakkûli*), tax on water (*nîrkûli*), (*fee on*) toddy-drawers (*îlampûṭchi*)[1], tax on shepherds (*iḍaippâṭṭam*)[1], *aṭṭukkirai*, *ûrkalañju* and all other (*income*) which the king could take and enjoy, shall no longer be taken by the king but shall be received only by the Mahâdêva (*Śiva*) of the sacred stone temple of Tirunallam.

(L. 114.) The thus-described declaration and exemptions being obtained, we (*the residents of the country and the king's officers*) led round the female elephant, planted stones and milk-bush and drew up the document. This is the signature of (*me*) Mînavaṇ Mûvêndavêḷâṇ.

(L. 116.) In the 8th year and 143rd day (*of the reign*) of king Parakêsari-varman, when His Majesty was pleased to be seated in the first floor of the mansion within (*his*) camp-palace at Kâraikkâṭṭu-Paṇaiyûr, He was pleased to hear (*a request*) for the regulation of expenses of the *dêvadâna* villages, of the Tirunallam (*temple*). (*He was pleased to order thus*) "Three *kalañju*, (*one*) *mañjâdi* and (one) *kunṟi* of gold and thirty-nine *kalam*, (one) *padakku* and four *nâli* of *pañchavâra* (*paddy*)—the tax (*nilavôpâdi*) accruing on land (*measuring*) two (*vêli*) and a half, four-twentieths, three-eightieths and one by three-hundred and twentieth + 1/320 of one-twentieth, one-fortieth and one by three hundred and twentieth, which is a *dêvadâna* of Tirunallam and a *brahmadêya* in Veṇṇâḍu, as part of the seventy *vêli* of land according to the old (*account*) books of this Tirunallam (*village*), may, from the 8th year (*of Our reign*), be deducted from the gold and the *pañchavâra* (*paddy*) which this Tirunallam has been paying as tax in the past; the excess of paddy from Iḷanalam, a *dêvadâna* of this god in this *nâḍu*, which will remain after meeting the expenses provided for, (*shall be utilised*) to feed forty persons (*in all*) by adding fifteen Brâhmaṇas to the twenty-five

[1] See note 5, page 530, of *South-Indian Inscriptions*, Vol. II.

Brâhmaṇas (*already*) fed in the *śâlâ* of this god; and one camphor-lamp and one sacred perpetual lamp shall also burn in (*the temple of*) the god of this Tirunallam."[1] The entry in the accounts in this wise being graciously ordered (*by the king*), (*the order*) was written by the *Mandiravôlai* (*officer*) Śembiyaṉ and was issued with the signatures of the *Ōlainâyagam* (*officers*) Mîṇavaṉ Mûvêndavêḷâṉ and Vêḷâṉ Aṉṉâttaḍigal, at the direction of the officer Kôdukulavaṉ Śâttaṉ *alias* Parakêsari Mûvêṉdavêḷâṉ of Paruttikkuḍi, so that (*in pursuance of the above order*) it may be entered in the accounts; (*the following persons*), *viz.*, the *Puravuvari* (*officers*) Ârûraṉ Udayadivâkaraṉ of Pêraraiśûr and Aḍigaḷ Nakkaṉ the headman of Pavvattiri; the *Varippottagam* (*officer*) Tâḷi Chandraśêkharaṉ of Tirunallûr; the *Mugavetti* (*officer*) Râjâdityaṉ of Mukkurumbil; the *Kaṉgâṉivarippottagam* (*officer*) Viḷḷaippâṅgiḷâṉ Niṟaiyaṉ Araṅgaṉ, the *Varippottagakaṉakku* (*officer*) . . . . . Tiruvâñjiyamuḍaiyâṉ, the *Variyiliḍu* (*officer*) Śûraṉ Aṉiyaṉ and the (*Paṭṭôlai* (*officer*) Gaṇapuravaṉ, being present, (*it was ordered*) in the eighth year and (*one*) hundred and fifty-first day, that out of the seventy *vêli* of land according to the old *account*) books of Tirunallam, a *brahmadêya* in Veṉṉâḍu, the land which is (*in extent*) two (*vêli*) and a half, four-twentieths, three-eightieths, one by three hundred and twentieth + 1/320 of one-twentieth, one-fortieth and one by three hundred and twentieth and is a *dêvadâna* of Tirunallam under the enjoyment of the god being made tax-free in favour of this god, may be deducted (*from the accounts*) from the 8th year (*of reign*). (*Also*) may be deducted . . . . . three *kaḷañju* (*one*) *mañjâḍi* and (*one*) *kuṉṟi* of gold, the *pañchavâra* (*paddy*) . . . . . *kalam*, (*one*) *padakku* and four *nâḷi* . . . . . (*thus this*) land (*measuring*) two (*vêli*) and a half, four-twentieths, three-eightieths, one by three hundred and twentieth + 1/320 of . . . . . and one by three hundred and twentieth . . . . . of land . . . . . .

Make these lands of Tirunallam . . . . . including lands . . . . . tax . . . . . and lands paying . . . . . Having (*thus*) been pleased (*to order*) (the lands) as are in the enjoyment of the god in this Hall, tax-free . . . . . one-eightieth, one hundred and sixtieth + 1/320 of one fourth, of half *mâ* (*and*) one hundred and sixtieth (*and*) one by three hundred and twentieth—in all—the land of this Tirunallam (*viz.*) being nine . . . . . three-hundred and twentieth + 1/320 of half *mâ* (*and*) one-eightieth, the (*following*) expenditure (*nibhandam*) from (*the income of*) the lands of Muśuṭṭaikuḍi and Iḷanallam which are the *Brahmadêya* of Veṉṉâḍu . . . . . to the god for the sacred morning offerings.

No. 151A.—ON THE EAST AND NORTH WALLS OF THE SAME SHRINE.

1 [தரிசி] குறுணியும் பயற்றுப்பொனகத்துக்கு நாலுழியும் உச்சியம்பொதைக்குக் குறுணி-
யு[ம்] இரவைக்குக் குறுணியு-

2 ம் கஜுர்யாமத்துக்கு நாலுழியும் ஆக அரிசி தூணியினுக்குக்குறுவாள் கூலியுட்பட
ஐஞ்சிரண்டு வண்ணத்தா-

3 ல் சென்னெல்லு இருதூணிப்பதக்கும் சிறுகாலைப்பயிற்றுப்பொனகத்துக்கு தூப்பரு-
ப்பு நாலுழிக்கு நெல்லு-

4 க் குறுணி [ந]ாலுழியும் பயற்றுப்பொனகத்துக்குப் படைக்குஞ் சற்கரை இருபலத்துக்கு
நெல்லு இருநாழியும் ப-

5 யத்துப்பொனகத்துக்குச் சிரைச்சிடு . . . . . ம் பழம் இரண் . . . . .
நெல்லு ஐஞ்ஞாழியும் நெய்யமிது சிறுகாலைப்பொதுக்கு உழக்காழாக்கும் உச்சி-
யம் பொதைக்கும் இரவைக்கும் கஜுர்யாமத்துக்கும்

6 ஆக உ[ழ]க்கா[ழா]க்கும் பொரிக்கறியமுதுக்கு . . . உரவுத்துக்கு நெய் நாழியினுக்கு நெல்லுத் தூணியும் நாலுபொதைக்குக் கும்மாயத்துக்குத் தூ[ப்]-
பருப்பு இருநாழிக்கு நெல்லு அறுநாழியும் காய்-

7 க்கறி . . . . புழுக்கு ஒன்றும் பு[ளி]ங்கரியொன்றும் பொ[ரிக்கரியொ]ன்றும் ஆகக் கறி நாலுக்குக் காயமும் சற்கரையும் புளியுமுட்பட நெல்லுக்குறுணி நாலுழி-
யும் நாலு பொதைக்குத் தயிரமுது நாலுழிக்கு நெ[ந]-

8 ல்லு . . . நாலுழியும் . . . . . வெற்றிலைப்பற்று இரண்டுக்கும் நெல்லுக் குறுணி இருநாழியுந் திருவமுதட விறகுக்கு நெல்லு [இ]ருநாழியும் நாலு பொதைக்குஞ் சார்த்தி

9 . . . . . மஞ்சளிருபலத்திற்கு நெல்லிருநாழியும் ஆக . . . னெ இருதூணி பதக்கு [நா]நாழியாக ஓராட்டைக் . . . . . பத்து முக்கலனெ யிருதூணி குறுணிக்[கு]ந் திருநல்லத்-

10 து மண்ணிச்செய் நிலம் ஒன்பதுமா முக்காணி[ய]ரைக்காணிக்கிழ் எழுமாமுக்காணி-
ய[ரைக்காணி முந்]திரிகை[ய]ரைக்காணி . . . . யரை கிழ் இருமாக்காணி-
யரைக்காணி முந்திரிகை கிழ் எழுமாக்காணி

11 முந்திரிகை குண்டுவாயின் [தெ]ன்கரை எட்டுமாவின் கிழரையெய் முன்றுமா
முக்காணி சுப்பிரமணியவாய்க்காலின் . . . ண்டா . . . . . ஒரு
மாவரையரைக்காணி [மு]ந்திரிகை கிழரையெயரைக்கா-

12 ணி பற்பல[ந]தியில் கிழ்க்கடைய ஒருமா முந்திரிகைக்கிழரையெயொருமா முக்காணி
துருத்தியில் [எ]ழுமா[வ]ரைக்காணி முந்திரிகைக்கிழ் நான்குமா[க்]கிழ் . . .
ஒன்றரை திருச்சந்தனந்திரட்ட[ா*]லாங்குழம்பு பொது

13 . . . நாலுபொதைக்கு இரு . . . க்குச்சந்தனம் நாற்பலத்துக்கு நிசதந் தூணிப்-
பதக்காக ஒ[ராட்]டைக்கு நெல்லு [நூற்]றெ[ண்]பதின் கலத்துக்குத்திருநல்லத்து
[தி]ருத்தொணிபுரங் [கா]லெய் மு-

14 க்கா[ணி] சிவதெவன் நான்குமா[க்கா]ணியரைக்காணி மு[ந்]திரிகைக்கிழ் முன்றுமா
நாரணமுக்காணி விளாகத்துக்கா[ணி] கிழ் முக்[கா]லெய் நான்குமா முக்காணி
முந்திரி[க] துருத்தியிலறுமா முக்காணி—

15 க்கிழ் முக்காலெயொருமா சிதா[ரிக்]கு நிசதம் பதக்காக ஓராட்டைக்கு நெ[ந*]ல்லு
அறுபதின் கல[த்]திலுக்[கு*]த் திருநல்லத்[து]த் துருத்தியில் ஒன்பதுமா முந்திரி-
கைக்கி[ழ்] [முக்]காலெய் முந்திரிகை திருநொந்-

16 [தாவி]ளக்கு [வை]த்தார் திருநல்ல[த்]து ஆரிதன் குன்றநக்கன் ஒன்றும் பாலாசிரி-
யன் நாரா[யண]ன் வடுகன் ஒன்றும் பாலாசிரியன் தாமொதிரன் ஹாஸ்ரஹ-
ட்[ட]ன் வ்ராஹ்ணி பட்டனக்கி அரை-

17 யும் ஆரிதன் சரிதன் . . . . ஒன்றும் ஆரிதனக்கன் . . . . . ஒன்று . . . .
லூர் கிழவன் ந. திரன்னை பரகெசரிவிழு[ப்]பெரரையன ஒன்றும் . . ராயன்
நாகிரியன் ஆதித்தன் ஒந்றும் [உக] எழு-

18 ப்பளி ஒந்றும் அருளச்செய்ய வைத்த திருநொந்தா விளக்கு ஐஞ்சும் ஆ[க] பன்னிரண்ட-
ரைக்கு நிசதம் எண்ணை . . . . . ண்டெரியும் அணுக்க . . . .
ண்டுக்கு முந்று-

19 ஸந்திக்கும் நிசதம் எண்ணை முழாக்கும் திவசாலை நூற்றிருபத்தெட்டுக்கு நிசதம் எண்ணை
நாநாழியும் ஸ்ரீபலிக்கெண்ணை . . . . . ண்டுக்கும் உச்சியம்பொது
இரண்டுக்கும் இரவைக்கு-

20 ப் பதினுலுக்கும் நிசதம் எண்ணை நாழி உழக்கும் ஆக எண்ணை ஒன்பதினுழியாழாக்கி-
னுக்கு எண்ணை நாழிக்குத் தூணியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு [ஆயுர]த்து தொண்-
ணூற்றைங்கலமாக . . . . .

21 த்திரு நொந்தா விளக்கு ஒந்றுக்கு நிசதம் நறு நெய்யுரியினுக்கு நெல்லுப் பதக்கும் கற்பூரம்
. . . . . எழுமஞ்சாடியும் குன்றிக்கு நெல்லு இருதூணிக் குறுணி பதக்கு
கற்பூர . . . . .

22 க்கு நிசதம் இருதூணி முக்குறுணியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு முன்னூற்றெழுபதின்
கலமுமாக நெல்லு ஆயிரத்து நானூற்றிருபத்தைங்கலத்தினுக்கு திருநல்லத்து ஸ்ரீ
. . . . . வாக்காலின் வடக-

23 ண்டத்து காலெய் அரைமா முந்திரிகைக்கிழ் முக்காலெய் இருமாவ[ரை அரை]க்காணி
குசப்-

24 பெற்று எழுமா முந்திரிகைக்கிழ் முக்காலெய் ஒருமா காமக்கொடியின் மெலை முன்று-
மாக்காணிக்கி-

25 ழ் முக்காலெயரைக்கால் துருத்தியில்த் தடி இரண்டாயி[1] அறுமாவரையரைக்க[ர*]ணிக்-
கிழ் முமாக்காணி-

26 யரைக்காணி வெப்பஞ்சூற்றின் கிழ் நான்குமாவின் கிழ் அறுமா முக்காணியரைக்காணி
முந்திரிகை இ-

27 ளநலத்தில் இரண்டெய் காலெயரைமா முசிட்டைகுடியில் முன்றெயெழுமா

28 ஸ்ரீமதுராந்தகதெவரான உத்தமசொழரைத் திருவயிறுவாய்த்த பிராட்டியார்

29 செம்பியன்மாதெவியார் திருநக்ஷத்ரமான திருக்கெட்டைதொறும் பெரும்பலி எழு-

30 ந்தருள ஓராட்டைக்கு வெண்டும் நெல்லு எழுபதின் கலத்துக்குத்திருநல்லத்தில்

31 துருத்தியில் ஒந்பதிந் மா முந்திரிகைக்கிழ் காலெய் முந்திரிகை ஆழ்வாரகொயிலு-

32 ண்ணும் ஸ்ராஹ்மணர் நாற்பதின்மர்க்குக் கறி விறகு நெய் மொர் பலகாயம் வெறறி-

33 [லை] வெறுங்காயுட்பட வெண்டும் பலவிசத்துக்குப் பெரால்(க்) குறுணி இ-

34 [ரு]நாழியாக ஓராட்டைக்கு வெண்டும் நெல்லு ஆயிரத்தைஞ்[ஞூ]ற்று-

35 க்கலத்துக்கு இளநல்லத்தில் ஒந்பதிற்று வெளி ஆராதிக்கும் நம்பிக்[கு]

36 கப்படமுட்பட நிசதம் நெல்லுத் தூணியாக நூற்றிருபதின் கலத்துக்கு இ-

37 ளநல்லத்தில அரையெய் நான்மாவரை மார்கழித்திருவாதிரைக்கும்

38 வைகாசிவிசாகத்துக்கும் திருவிழாவிசம் ஓராட்டைக்கு நெலலு அறுநூற்றுக்கலத்துககு

39 முசிட்டைகுடியில் ஒந்றரையெய் முந்றுமாப் பூங்குடியில் இரண்டெயொருமாக்காணி-

40 த் திருச்சந்தந[ம்*] தெக்கும் ஸ்ராஹணர்க்கு கப்படமுட்பட நிசதம் அறுநாழியாக
ஓராட்டைககு நெல்-

41 லு இருபத்திருகலனெய் தூணி பதக்கிலுக்கு பூங்குடியில் முந்றுமாக்காணியரைக்காணி

42 முந்திரிகை திருக்கொயிலுடையார்கள் திருவுண்ணுழிகைக்கு வெண்டும் பணி செய்ய-
வும் விதா-

43 நம் பிடிககவும் வெண்டும் பணி செய்யவும் விதாநம் பிடிக்கவும் வெண்டும் மாணி ஐஞ்சி-
லுக-

44 குத் திருநல்லத்துக் கிழார் அறுமாவரையரைக்காணி [முந்]திரிகைக்கிழ் முக்காலெய்,
முந்றுமா முக்காணிய-

45 ரைக்காணி குசப்பெற்று அரையெய் முக்காணி முநதிரிகை கிழ் அரையெயிரண்டுமாப்
பூங்குடி

46 அறுமா முக்காணி திருப்டள்ளித்தாமம பறிப்பார் முவர்க்குந் தொடுப்பார் முவர்க்கும்
பெரால் நிசதம் முன்[ன]-

47 ழியாக ஓராட்டைககு நெல்லு அறுபத்தெழுகலனெ தூணிப்பதக்கிலுக்குப்பூங்குடியி-
லரையெய் கா[ணி]

48 முந்திரிகை திருவலகிட்டுத் திருமெழுக்கிடுவார் முவர்க்குப் பெரால் நிசதம் நாலுழியாக
ஓராட்டைக்கு நெல்லு

49 நாற்பத்தைங்கலத்துக்குப் பூங்குடியில் அறுமா முக்காணியரைக்காணி உவச்சர் தலைப்-
பறை இரண்டுக்கு-

50 ம் மத்தளநாலுக்கும் தாளமொரணைக்கும் கைய்மணி ஈரணைக்கும் கறடிகைய் ஒன்றுக்-
கும் செகண்டிகை ஒன்-

51 றுக்கும் திமிலை ஒன்றுக்கும் சண்டை இரண்டுக்கும் திருநல்லத்தில் காமக்கொடியின்
சிறை நான்குமாக்காணிக்—

52 கிழ் முக்காலெயரைக்கால் மதிள்(க்)கிழ் ஒருமாவரையரைக்காணி மு[ஞ்]திரிகை கிழ்
எழுமாககாணி பிடாரிகொயிலி-

53 ன் கிழது மெலைக்குளமுள்ப்பட எழுமாக்காணிக்கிழரையெ ஒருமாவரைக்காணி முந்தி-
ரிகை குளவிளாமம ஒன்ப-

54 து ம[ா]ர்க்காணி சக்கொ[ர]டயில் இரண்டுமாவரைககாணி முஞ்திரிகைக்கிழ் ஒருமாவ-
ரைக்காணி [சு]ப்பிரமணணி-

55 யவாய்க்காலின கிழகண்டத்து மாகாணிக்கிழ் முக்காலெ மும்மாவரை முஞ்திரிகை பூங்-
குடியில முக்காலெ

---

[1] Read இரண்டாய்.

56 முன்றுமாக்காணி முஜிரிகை காளம் ஊதுவார் நால்வர்க்குத்திருநல்லத்தில் கொற்றங்குடி
வாய்க்காலின் மெல்கண்டத்து மு-

57 ம்மாவரையரைக்காணிக்கிழ் அறுமாக்காணி முஜிரிகை காடுகாள் கொயிலின் தெற்கில்
அரைக்காலெயரைக்காணி முஜிரிக[க]

58 கிழ் முக்காலெ நான்மாவரையரைக்காணி சங்கூதுவார் இருவற்குத் திருநல்லத்தில்
சங்கொடையில் நான்குமா முக்காணி-

59 யரைக்காணிக்கிழ் இரண்டுமா முக்காணி மதிட்கிழரைக்காணி கிழ் எட்டுமா திருமெய்-
காப்பார் முவற்குப் புடவைமுத-

60 லுட்ப்பட நிசதம் தூணி பதக்காக [ஒ]ராட்டைக்கு நெல்லு நூற்றெணபதின் கலத்து-
க்கு பூங்குடியில் ஒன்றெ யெழுமாக்க[ா]-

61 ணியரைக்காணி முஜிரிகை திருபபதியம பாடுவார் இருவற்கு நிசதம் தூணி பதக்காக
ஓராட்டைககு நெல்லு நூற்றெண்ப-

62 தின் கலத்துக்கு பூங்குடியிலலொனறெ யெழுமாககாணியரைக்காணி முஜிரிகை
ஸ்ரீகொயில்வாரியம் செயயும் வ்ராஹ-

63 ணர் இருவற்கு பெரால் நி[ச]தம் குறுணியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லறுபதின் கலத்து-
க்கு பூங்குடியிலொன்பதுமாவரைக்காணி கரண-

64 த்தான் குசவன்னெருவ[னு]க்கு நிசதம பதக்காக ஓராட்டைககு நெல்லறுபதின்
கலத்துக்கு பூங்குடியிலொனபதுமாவரைக்கா-

65 ணி திங்கள் ஸ்நபநமுட்பட கலமிடும குசவனுக்கு நிசதம அறுநாழியாக ஓராட்டைககு
நெலலு இருபத்திருகலனெ தூணிபதக்-

66 கினுக்குப் பூங்குடியில் முன்றுமாக்காணியரைக்காணி முஜிரிகை பரிசட்ட . . . .
வண்ணத்தானுக்கு நிசதம் முன்ன-

67 ழியாக ஓராட்டைக்கு நெலலுப் பதினெருகலனெ முக்குறுணிக்கு பூங்குடியில் ஒரு-
மா[வ]ரையரைக்காணி முஜிரிகை காவெரி-

68 யிநின்று தண்ணிரமுது கொடுவரும் வ்ராஹணன் ஒருவனுககு நிசதம் குறுணியாக
ஓராட்டைக்கு நெல்லு முபபதின் கலத்து-

69 க்கு பூங்குடியில் நான்மாவரை முஜிரிகை இராஜகியொகத்தால ஸ்ரீகாயஃமாராய்-
வானுக்கு நிசதமுக்குறுணியாக ஓராட்டை-

70 க்கு நெல்லு தொண்ணூற்று கலத்துககு பூங்குடியிலரையெ முமமாவரையரைக்காணி
முஜிரிகை புதுக்குபுறம் ஓராட்டை-

71 க்கு நெல்லு இருநூற்றுக்கலத்தினுக்கு பூங்குடியிலொனறரையெ அரைமா திங்கள்-
தொருஞ் செய்யும் ஸ்நபநத்துக்கும்

72 ஸ்ரஹணத்துக்கும் ஓராட்டைக்கு நெலலு முனனூற்றறுபதின கலத்துக்கு பூங்குடியி-
லிரணடெய் முக்கால சாத்தியருள

73 பரிசட்டம் நாலணைக்கு ஓராட்டைககு நெல்லு அறுபத்துநாற்கலத்துக்குப் பூங்குடி-
லொன்பதுமா முக்காணி திருநமனிகைககும

74 விதாநத்துக்கும் திருமெற்கட்டிக்கும் ஜலுவவிகரத்துககும திருவொற்ருடைக்கும [illegible]
டைக்கு நெலலு அறுபத்துநாற்கல-

75 த்துக்குப் பூங்குடியிற் ஒன்பதுமா முக்காணி[யும்] மயककமும சொலலி நிசதமுட்
லில் நாளொலை தூக்குந் திருக்க-

82 ரிற்றெக்கடையப்பதி இரண்டுமா முக்காணியரைக்காணிக்கிழரையெயிரண்டுமா இஷ-
பவ[ாஹ]னர்க்குத் திருவமுதுக்குத் திருநல்லத்தில் [கு]சப்பெற்றில் மாகா-

83 ணியரைக்காணிக்கிழரையெயரைக்காணி முஞ்சிரிகை இக்குசப்பெற்றில் தடி இரண்-
டாய் அரைகாலெயரைக்காணிக்கிழ் முக்காலெய்மாகாணி முந்திரிகை ம-

84 ணவதியார்க்குத்திருவமுதுக்கு திருநல்லத்தில் கிழூர் நான்குமாக்காணியரைக்காணி-
க்கிழரையெ இரண்டு மாக்காணி முந்திரிகை துருத்தியில் ஒருமா[சிந்-

85 னமும்] ஐஞ்சங்கமாடத் திருநல்லத்தில் காடுகாள்கொயிலின் மெலது அரைய்மா
முக்காணியரைக்காணிக்கிழரையெயரைக்கால் செம்பியன்ம[ா]-

86 தெவியான திருநந்தவானமுரிதின் வடக்கில் மனைகளும் இர[ண்*]டுமா முக்காணி
மு[ந்திரிகை]க்கிழ் நான்குமாவரைக்காணி இளநல்லத்தில் வடக்கிற்குளந் தி[ருந]-

87 ல்லத்தில நிலமுட்பட அரைக்கால் திருநல்லத்தில் ஸ்ரீமணாதிகளுன திருநந்தவா-
னங் காலெ காணியரைக்க[ா*]ணி முந்திரிகைக்கிழ் ஒருமா முக்காணி

88 [உ]த்தமசொழனுன கிழூ[ரி]ற் திருநந்தவான முன்றுமாக்காணி முந்திரிகை க்கிழ[ரைக்]-
காலெய முன்றுமாக்காணியரைக்காணி முந்திரிகை திருப்பதிய[ம்*]

89 பாடுவாரிருவர்க்கு மனை முந்திரிகைக்கி . . . . . திருக்கொயிலுடையார்கள்
மனை இரண்டாய் அரைக்காணிக்கிழெட்டுமா உவச்சர்கள் மனை காணி மு-

90 ந்திரிகைக்கிழொன்பதுமா இதன் தெற்கில் ஸ்ரீகாயுஞ்செய்வானிருக்கும் மனை
அரைக்காணிக்கிழரைமா முந்திரிகை உமயாபிடார்க்கு மெற்கும்

91 கமுகுக்கு வடக்கும் செருவுக்குக் கிழக்கும் காடுகாள்குளத்துக்குத் தெற்கும் நடுவுபட்ட
நிலம் பழந்தெவதான இறையிலியாய்க் கொயிலுக்குப் பணிசெ-

92 ய்வார் இருக்கும் மடவிளாகம் கமுகுக்கு மெற்கும் வாய்க்காலுக்கு வடக்கும் ஆழ்-
வார்குளத்துக்குக் கிழக்கும் திருச்சுற்றுலைக்குத் தெற்கும் நடுவுபட்ட நில-

93 ம் பழந்தெவதானஇறையிலியாய்க் குளந்தூர்த்துக் கொயிலுக்குப் பணிசெய்வாரிருக்கும்
மடவிளாகம் திருநல்லதுச் சவையார் கொ-

94 [ண்ட] பொன்னால் எரிக்கக்கடவ விளக்கு அரை இவ்விளக்கினுக்குச் சவையார்க்காக
இவ்வூர் நாவிசர் திருக்கொயிலுடையார்வசம் ஆட்டைவிட்டமிட-

95 க்கடவ காசு நாலு இவ்வூர் திருக்கொயிலுடையார்கள் இவ்வூர் மாடிலன் கள்வன் கெருட-
னுன த-

96 ம்மடிநம்பியிடையும் மாடலன் குன்றனக்கனிடையும் ஆரிதன் குன்றன் பரமெச்சுரனி-

97 டையும் ஆரிதன் குன்றன் சிங்கனி . . . . . பொன்னுலெரிக்கக்கடவ
திருநொந்தா-

98 விளக்கு முன்று பிள்ளையார்க்கு நிச்ச . . . . . த்துக்குத் திருநல்லத்தில்
மதிட்கிழ்ப்பால-

99 ன்வாயின் மெலெ உட்சிறுவாய்க்காவின் வடக்கில் முக்காணிக்கிழ் நான்கு[1]

100 [ஒ]ருமாவாக [வந்த்] நிலம் தடி . . . . . நிலம் . . . . . இ[நி]ல-
ம் ஒ[ரு]மாவரைக்கா[ணி] . . . . . றுமாக்காணி[யும் ந]ாங்கள்
இறையிழிச்சிக்[கு]டுத்து இத்தெ[வர் பண்]டாரத்து இத்[தெ]தவர்கன்மிகள் தரக்
கொண்ட காசு உ[ம்] ஆக கொண்ட காசு ா இக்காசு நூறுங கொண்டு இநிலங்க-
ளால் வந்த திருவாச[லி]ற் பொந்த குடி[மையும்] ஊரிடுவரி பல . . . . . .
[ெ]வட்டி [மு]ட்டை

101 [கெ]ாண்டு முதல் நாங்களெ [இறு]க்[க][க்*][க]ட[ெ]வாமாக இத்தெ[வர்க்குச்]-
சந்திராதித்தவற . . . . . [இ]றையிழிச்சுக் கல்வெட்டுவி[த்து]க்
குடுத்தெ[ாம் திருந]ல்லத்து ஸலைஹயொம் பன்மாஹெஶ்வரரசெ ||||—

TRANSLATION.

(Line 1.) (One) *kuṟuṇi* of rice; four *nâḷi* (*of rice*) for a dish of rice mixed with pulse (*payaṟṟuppônagam*), (one) *kuṟuṇi* (*of rice*) for midday (*offerings*), (one) *kuṟuṇi* (*of rice*) for the night (*offering*) and four *nâḷi* (*of rice*) for midnight (*offerings*); altogether, for (*this*) (*one*) *tûṇi* of rice, (*were provided*) two *tûṇi* and one *padakku* of superior paddy (*sennel*) at five (*measures of paddy*) *per* two (*measures of rice*), including the wages of

[1] The inscription stops here but seems to have been continued on the east face below the sections containing ll. 132 to 137 of No. 151 and ll. 17 to 22 of No. 151A.

servants [1] (*for husking it*); (one) *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy, for four *nâḷi* of cleaned split pulse for the dish of rice mixed with pulse (*offered*) in the early part of the day; two *nâḷi* of paddy for two *palams* of sugar to be offered (*with*) the dish of rice mixed with pulse; five *nâḷi* of paddy for . . . fruit cut [2] (*and offered along*) with the dish of rice mixed with pulse; (one) *tûṇi* of paddy, for (one) *uḷakku* and one *âḷâkku* of ghee for (*offerings in*) the early part of the day, for one *uḷakku* and one *âḷâkku* (*of ghee*) for the midday, night and midnight (*offerings*) and for one *nâḷi* of ghee . . . things for fried-curry; six *nâḷi* of paddy for two *nâḷi* of cleaned split pulse for *kummâyam* [3] (*offered*) on the four occasions (*of worship*); (one) *kuṟuṇi* and four *nâḷi* of paddy for (*providing*) four curries in all (*viz.*,) [one vegetable curry], one boiled curry (*puḷukku*), one curry mixed with tamarind (*puḷiṅgari*) and one fried curry (*porikkari*), including (*the cost of*) asafœtida, sugar and tamarind; . . . four *nâḷi* of paddy, for four *nâḷi* of curd (*offered*) on four occasions (*of worship*); one *kuṟuṇi* and two *nâḷi* of paddy for . . . and two bundles (*paṟṟu*) of betel leaf; two *nâḷi* of paddy for (*supplying*) fuel for cooking the sacred food and two *nâḷi* of paddy for two *palam* of turmeric . . . for smearing (*the image*) on the four occasions (*of the day*). Thus for . . . three [*kalam*], two *tûṇi* and one *kuṟuṇi* of paddy for a year at . . . two *tûṇi*, one *padakku* and four *nâḷi* (*a day*) (*the following lands were assigned*):—

(L. 10.) The land (*called*) Maṇṇichchey in Tirunallam (*measuring*) nine-twentieths, three-eighths, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of seven-twentieths, three-eightieths, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth, one by one hundred and sixtieth, half . . . + 1/320 of two-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of seven-twentieths, one-eightieth and one by three hundred and twentieth; (*the land*) on the south bank of Kuṇḍuvây (*measuring*) eight-twentieths + 1/320 of half, three-twentieths and three-eightieths; (*land*) . . . of the (*channel*) Subrahmaṇya-vâykkâl (*measuring*) one-twentieth, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of half and one by one hundred and sixtieth; (*land*) lying to the east of Parpanedi (*measuring*) one-twentieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of half, one-twentieth and three-eightieths; (*land*) at Turutti (*measuring*) seven-twentieths, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of four-twentieths + (1/320) of . . . one and a half.

(L. 12.) For (*providing*) (*one*) hundred and eighty *kalams* of paddy for each year, at (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* every day for four *palams* of sandal . . . on four occasions (*of worship*) . . . with sacred sandal paste made of balls (*the following lands were assigned*): (*the land*) Tiruttôṇippuram of Tirunallam (*measuring*) one-quarter and three-eightieths; (*the land*) Śivadêvaṇ (*measuring*) four-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of three-twentieths; (*the land*) Nâraṇa (*measuring*) three-eightieths; (*the land*) of the village (*measuring*) one-eightieth + 1/320 of three quarters, four-twentieths, three-eightieths and one by three-hundred and twentieth; (*the land*) at Turutti (*measuring*) six-twentieths, three-eightieths + 1/320 of three quarter and one-twentieth.

(L. 15.) For sixty *kalam* of paddy every year at one *padakku* each day for (*providing*) incense (*was assigned land*) at Turutti of Tirunallam (*measuring*) nine-twentieths, one by three hundred and twentieth + 1/320 of three quarters, and one by three hundred and twentieth. (*The following persons*) placed sacred perpetual lamps (*in the temple*): Hârita

[1] குருவாள் evidently stands for the modern சிறுவன், a labourer, generally a boy or a woman servant.

[2] சிறைச்சிக means shaven and kept. As applied to fruit, this may mean cut into slices.

[3] For the meaning of this term see *Epigraphia Indica*, Vol. IX, p. 92, footnote 5.

Kuṉṟa Nakkaṉ of Tirunallam, one (*lamp*); Pâlâśiriyaṉ Nârâyaṇaṉ Vaḍugaṉ, one (*lamp*); Paṭṭanakki wife of the Brâhmaṇa Pâlâśiriyaṉ Dâmôdiraṉ Bhâskara Bhaṭṭaṉ, half (*lamp*); Âritaṉ Charitaṉ . . one (*lamp*) Ârita Ṇakkaṉ . . . one (*lamp*); . . . . . *alias* Parakêsari Viḷuppêraraiyaṉ the headman of . . . . . one (*lamp*); . . . Nâgiriyaṉ Âdittaṉ, one (*lamp*) (and) [Uga] eḷuppaḷi, one (*lamp*); five sacred perpetual lamps which (*the king*?) was pleased to place. In all for (*these*) twelve-and a half (*lamps*) . . . . . oil daily will have to be burnt. Three *uḷâkku* of oil for [two] (*lamps*?) (*of*) Aṇukka . . . . . in the three conjunctions (*of the day*); four *nâḷi* of oil daily for (*burning*) the cluster of lamps (*consisting*) of one hundred and twenty-eight (*lights*); oil for *śrîbali* . . . . . ; For providing (*one*) *nâḷi* and one *uḷakku* of oil daily for [two] lamps . . . . . two for midday (*service*) and fourteen for the night (*service*); (*Thus*) in all, for nine *nâḷi* and (*one*) *âlâkku* of oil (*was provided*) (*one*) thousand and ninety-five *kalam* of paddy for each year, at one *tûṇi* (*of paddy*) for (*one*) *nâḷi* of oil . . . . . (*one*) *padakku* of paddy for (*providing*) daily (*one*) *uri* of ghee of good smell for one sacred perpetual lamp; two *tûṇi* (*one*) *kuṟuṇi* and (*one*) *padakku* of paddy for seven *mañjâḍi* and (*one*) *kuṉṟi* of camphor . . . . . three hundred and seventy *kalam* of paddy for each year, at two *tûṇi* and three *kuṟuṇi* each day. In all (*for providing*) (*one*) thousand four hundred and twenty-five *kalam* of *paddy* . . . . . northern portion of Strî . . . channel of Tirunallam, (*measuring*) one quarter, one-fortieth one by three hundred and twentieth + 1/320 of three quarters, two-twentieths, one-fortieth and one by one hundred and sixtieth; (*land*) in Kuśappêṟṟu (*measuring*) seven-twentieths, one by three hundred and twentieth + 1/320 of three quarters and one-twentieth; (*land*) on the west side of Kâmakkôḍi (*measuring*) three-twentieths, one-eightieth + 1/320 of three-quarter and one-eighth; two lands (*taḍi*) in Turutti together (*measuring*) six-twentieths, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of three-twentieths, one-eightieth and one by one hundred and sixtieth; (*land*) east of Vêppañjuṟṟu (*measuring*) four-twentieths, + 1/320 of six-twentieths, three-eightieths, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth; (*land*) in Iḷanalḷam (*measuring*) two and a quarter and one-fortieth; (*land*) in Muśiṭṭaikkuḍi (*measuring*) three and seven-twentieths.

(L. 28.) For seventy *kalam* of paddy required each year for celebrating the great *bali*[1] on each day of the sacred (*asterism*) Jyêshṭhâ which was the sacred (*natal*) star of queen[2] Śembiyaṉ Mâdêviyâr who obtained in her blessed womb the glorious Madhurântakadêva *alias* Uttama-Chôḷa, (*the following lands were assigned*):—(*land*) in Turutti of Tirunallam (*measuring*) nine-twentieths, one by three hundred and twentieth + 1/320 of one quarter, and one by three hundred and twentieth.

(L. 31.) For one thousand and five hundred *kalam* of paddy required every year at one *kuṟuṇi* and two *nâḷi* each for feeding forty Brâhmaṇas in the temple of the god (*âḷvâr*), including (*the cost of*) vegetables, fuel, ghee, butter-milk, different spices, betel-leaves, arecanuts and other necessary expenses (*viśam*)[3], (*was assigned land measuring*) nine *vêli* in Iḷanallam.

---

[1] The great *bali* here referred to must be the usual *śrîbali* performed perhaps on a larger scale.

[2] Pirâṭṭiyâr or Uḍaiya-Pirâṭṭiyâr is the term actually used in inscriptions in connexion with the name of this queen. Sometimes the name proper is omitted and Uḍaiya-pirâṭṭiyâr appears alone. Evidently as in the case of Śôḷa-Perumâṇaḍigaḷ which often appears in inscriptions for Parântaka I., Uḍaiya-Pirâṭṭiyâr was applied in the case of Śembiyaṉ Mahâdêviyâr *alias* Pirântakaṉ Mâdêvaḍigaḷâr, as a special title. With regard to Mr. Gopinatha Rao's remarks on the reading தருவயிறு வாய்க்க வுடைய பிராட்டியார், on page 180, footnote 1, of the *Travancore Archæological* series, Vol. I, see Mr. K. V. Subrahmaṇya Ayyar's reply in *Indian Antiquary*, Vol. XLI, page 22.

[3] *Viśam* must be a variant of *riyam* the Sanskrit *vyaya*.

(L. 35.) For one hundred and twenty *kalam* of paddy (*every year*) at one *tûṇi* each day for the worshipping priest, including (*the cost of*) clothing, (*was assigned*) half, four-twentieths and one-fortieth (*of land*) at Iḷanallam.

(L. 37.) For six hundred *kalam* of paddy each year to meet the expenses of the festivals, *Mârgaḷi-Tiruvâdirai* and *Vaigâśi-Viśâgam* (*was assigned*) at Muśiṭṭaikkuḍi (*land measuring*) one and a half and three-twentieths and at Pûṅguḍi two, one-twentieth and one-eightieth.

(L. 40.) For twenty-two *kalam*, one *tûṇi* and one *padakku* of paddy each year at six *nâḷi* per day for the Brâhmaṇas who crushed the sacred sandal, including (*the cost of*) clothing (*was assigned land*) in Pûṅguḍi (*measuring*) three-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth and one by three-hundred and twentieth.

(L. 42.) For five (*Brâhmaṇa*) servants (*mâni*)[1] required, to hold the canopy and render necessary service by the temple priests (*tirukkôyiluḍaiyârgaḷ*) who had to render necessary service to the sacred interior (*tiruvuṇṇâligai*) and hold the canopy, (*were assigned the following lands*) :—(*the land*) in the eastern portion (*kiḻûr*) of Tirunallam (*measuring*) six-twentieths, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth + 1/320 of three-quarters, three-twentieths, three-eightieths and one by one hundred and sixtieth; (*the land*) in Kuśappêṟu (*measuring*) one half, three-eightieths, one by three hundred and twentieth + 1/320 of one half and two-twentieths; and (*land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) six-twentieths and three-eightieths.

(L. 46.) For sixty-seven *kalam*, (one) *tûni* and (one) *padakku* of paddy each year at three *nâḷi* every day for each of three (*servants*) who pick up flowers for the sacred temple and three who string them together, (*was assigned land*) at Pûṅgudi (*measuring*) one half, one-eightieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 48.) For forty-five *kalam* of paddy each year at four *nâli* per day for each of three (*servants*) who sweep and smear with cowdung the sacred (*temple*), (*was assigned land*) at Pûṅguḍi, (*measuring*) six-twentieths, three-eightieths and one by one hundred and sixtieth.

(L. 49.) For the musicians (*who sound*) two *śaṇḍai*, one *timilai*, one *śegaṇḍigai*, one *karaḍigai*, two pairs of *kaimaṇi*, one pair of *cymbals*, four *maddalam* and two *talaipparai* (*were assigned the following lands*): (*the land*) east of Kâmakkôḍi in Tirunallam (*measuring*) four-twentieths, one-eightieth, + 1/320 of three-quarters and one-eighth; (*land*) to the east of the (*temple*) wall (*measuring*) one-twentieth, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of seven-twentieths and one-eightieth; (*land*) east of the Piḍâri temple including the (*tank*) Mêlaikkuḷam (*and measuring*) seven-twentieths, one-eightieth + 1/320 of half, one-twentieth, one by one hundred and sixtieth, and one by three hundred and twentieth; (*the land*) Kuḷaviḷâgam (*measuring*) nine-twentieths and one-eightieth; (*land*) in Śeṅgôḍai (*measuring*) two-twentieths, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of one-twentieth and one by one hundred and sixtieth; (*land*) in the eastern division of (*the channel*) Subrahmaṇya-vâykkâl (*measuring*) (one)-twentieth, (one)-eightieth, + 1/320 of three-quarters, three-twentieths, one-fortieth and one by three hundred and twentieth; (*land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) three-quarters, three-twentieths, one-eightieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 56.) For four persons who blow the *kâḷam* (*were assigned*): (*land*) in the western division of the (*channel*) Koṟṟaṅguḍi-vâykkâl of Tirunallam (*measuring*)

[1] The word *mâṇi* occurs in Tanjore inscriptions as a synonym for *Brahma-hâri*.

three-twentieths, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of six-twentieths, one-eightieth and one by three hundred and twentieth ; (*land*) south of the temple of Kâḍugâḷ (*measuring*) (one)-eighth, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of three-quarters, four-twentieths, one-fortieth and one by one hundred and sixtieth.

(L. 58.) For two persons who blow the conch, (*were assigned land*) in Śeṅgôḍai at Tirunallam (*measuring*) four-twentieths, three-eightieths, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of two-twentieths and three-eightieths ; (*and land*) east of the (*temple*) wall (*measuring*) one by one hundred and sixtieth + 1/320 of eight-twentieths.

(L. 59.) For one hundred and eighty *kalam* of paddy each year at (one) *tûṇi* and (one) *padakku* every day, including the cost of clothing, for three men who guard the sacred images, (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) one, seven-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 61.) For one hundred and eighty *kalam* of paddy each year at (*one*) *tûṇi* and (*one*) *padakku* every day, for two persons who recite the *Tiruppadigam* (*hymns*) (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) one, seven-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 62.) For sixty *kalam* of paddy per year at (*one*) *kuṟuṇi* every day for each of two Brâhmaṇas who performed the sacred (*duty of*) *kôyil-vâriyam* (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) nine-twentieths and one by one hundred and sixtieth.

(L. 63.) For sixty *kalam* of paddy per year at one *padakku* every day, for one accountant (*of the*) potter (*caste*) (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) nine-twentieths and one by one-hundred and sixtieth.

(L. 65.) For twenty-two *kalam*, (*one*) *tûṇi* and *padakku* of paddy per year at six *nâḷi* each day for the potter who supplied pots (*daily*), including (*those required for*) the monthly bathing (*of the god*) (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) three-twentieths, one-eightieth, one by one-hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 66.) For eleven *kalam* and three *kuṟuṇi* of paddy per year at three *nâḷi* every day for the *vaṇṇattâṉ* (?) . . . . . the sacred cloths, (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) one-twentieth, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 67.) For thirty *kalam* of paddy per year at (*one*) *kuṟuṇi* each day for one Brâhmaṇa who brings water from (*the river*) Kâvêrî, (*was given land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) four-twentieths, one-fortieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 69.) For ninety *kalam* of paddy each year at three *kuṟuṇi* every day for one (*Superintendent*) who supervises the sacred (*temple*) transactions (*śrîkâryа*) under orders of the king (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) half, three-twentieths, one-fortieth, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 70.) For two hundred *kalam* of paddy every year (*to be spent*) on repairs (*pudukkuppuṟam*), (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) one and a half and one-fortieth.

(L. 71.) For three hundred and sixty *kalam* of paddy every year for the monthly performance of the (*sacred*) bath and for (*the ceremonies during*) eclipses (*was provided land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) two and three-quarters.

(L. 72.) For sixty-four *kalam* of paddy every year for four pairs of cloth to be graciously worn (*by the images*) (*was given land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) nine-twentieths and three-eightieths.

(L. 73.) For sixty-four *kalam* of paddy each year for the sacred bath (*namanikai*), the canopy, the sacred canopy over the bed, for the (*annual*) purificatory (*ceremony with*) water (*jala-pavitra* ?) and for the sacred towel (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) nine-twentieths and three-eightieths.

(L. 75.) For fifteen *kalam* of paddy per year at four *nâli* every day to the astrologer[1] who recites the changes (*in the movements of the stars and planets*) every day and carries (*with him*) the calendar (*nâlôlai*) in the temple (*was assigned land*) at Pûṅguḍi (*measuring*) two-twentieths and one-eightieth.

(L. 76.) For ninety *kalam* of paddy per year including (*the cost of*) clothing at one *kuṟuṇi* a day for each of three men who water the sacred flower-garden called śrî-Gaṇḍarâdityaṉ (*was given land*) at Kîḷaḍakuvilai (*measuring*) seven-twentieths.

(L. 78.) For sixty *kalam* of paddy per year at (*one*) *kuṟuṇi* a day including (*the cost of*) clothing as per agreement, for each of two men who water the sacred flower-garden called Śembiyaṉmâdêvi (*was assigned land*) at Kîḷaḍakuvilai (*measuring*) four-twentieths.

(L. 79.) One quarter (*of land*) at Pûṅguḍi to Tillaiyâchârya who did the work of the wooden-house (*kâṭṭâgara*)[2]; one-eighth (*land*) at Pûṅguḍi to the carpenter; two-twentieths (*of land*) at Pûṅguḍi to the blacksmith; one-eighth (*land*) at Pûṅguḍi to . . . . . in the temple[3].

(L. 80.) For the sacred (*rice*) oblations to (*the image*) Tripuravijayar (*was given land*) in Kuśappêṟu at Tirunallam (*measuring*) one-twentieth, one-fortieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of eight-twentieths, three-eightieths and one by three hundred and twentieth; and the plot (*of land*) lying on the south of (*the shrine of*) Umayâ-Piḍâri west of the temple of Kâḍugâḷ, (*measuring*) two-twentieths, three-eightieths, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of half and two-twentieths.

(L. 82.) For the sacred (*rice*) oblationsto (*the image*) Vṛishabhavâhana (*was assigned*) in Kuśappêṟu at Tirunallam (*land, measuring*) (*one*) twentieth, (*one*)-eightieth, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of half, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth; and two *tadi* in this (*same*) Kuśappêṟu together (*measuring*) one-eighth, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of three-quarters, one-twentieth, one-eightieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 84.) For the sacred (*rice*) oblations to (*the image of*) Ganapati (*were assigned*): (*land*) in the eastern portion (*kîlûr*) of Tirunallam (*measuring*) four-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of half, two-twentieths, one-eightieth, and one by three hundred and twentieth; and (*land*) at Turutti (*measuring*) one-twentieth and odd.

(L. 85.) For bathing (*the images*) with the five articles[4] (*land was assigned*) at Tirunallam on the west side of the temple of Kâḍugâḷ (*measuring*) one-fortieth,

---

[1] For இரு used in the sense of astrologer, see above, Vol. II, p. 302, footnote 6.

[2] Evidently the reference is to a *maṇḍapa* or *open hall* which was entirely made of wood. கட்டுகர may also stand for கரகர, a carpenter.

[3] The meaning of the words நறு[நெறு]குலவனுக்கு is not clear. நறு may be the Sanskrit *nṛitya* dancing.

[4] By ஐஞ்சங்கம் may be meant the five sacred articles, *viz.*, milk, curds, butter, sugar and honey, or the five conches (*Saṅkha*).

three-eightieths, one by one hundred and sixtieth + 1/320 of half and one-eighth. The houses on the north side of the sacred flower-garden called Śembiyaṇmâdêvi (*measure*) two-twentieths, three-eightieths, one by three-hundred and twentieth + 1/320 of four-twentieths and one by one hundred and sixtieth; the tank on the north, at Iḷanallam together with the land (*attached to it*) at Tirunallam (*measures*) one-eighth; the sacred flower-garden called śrî-Gaṇḍarâdityaṉ at Tirunallam (*measures*) (one) quarter, (one) eightieth, one by one hundred and sixtieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of one-twentieth and three-eightieths; the sacred flower-garden in the eastern portion (*kîḻûr*) (*of Tirunallam*), called Uttamaśôḷaṉ (*measures*) three-twentieths, one-eightieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of one-eighth, three-twentieths, one-eightieth, one by one hundred and sixtieth and one by three hundred and twentieth.

(L. 88). The house of the two persons who recite the *Tiruppadigam* (*measures*) one by three hundred and twentieth . . . . . ; the two houses of the temple-priests (*tirukkôyiluḍaiyâr*) together (*measure*) one by one hundred and sixtieth + 1/320 of eight-twentieths; the house of the (*temple*) musicians (*measures*) one-eightieth, one by three hundred and twentieth + 1/320 of nine-twentieths; to the south of this, the house in which the temple-manager resides (*measures*) one by one hundred and sixtieth + 1/320 of one-fortieth and one by three hundred and twentieth. The temple quarter (*maḍaviḷâgam*) in which the temple servants live, (*is*) the old rent-free *dêvadâna* land lying within (*the boundaries*) (*viz.*), west of (*the shrine of*) Umayâ-Piḍâri, north of the areca (*-growing land*) (*kamugu*), east of the cultivated land (*śeruvu*) and south of the tank of Kâḍugâḷ. (*Another*) temple quarter (*maḍaviḷâgam*) in which the temple servants live, (*is*) the old tax-free *dêvâdâna* land (*reclaimed*) by filling up the tank, and situated within (*the boundaries*) (*viz.*,) west of the areca (*-growing land*), north of the channel, east of the Âḷvârkuḷam (*tank*) and south of the sacred surrounding hall (*tiruchchurṟrâlai*).

(L. 93.) One half-lamp has to be burnt (*in this temple*) by the assembly of Tirunallam from the gold (*they have*) received; four *kâśu* (*are*) to be paid every year in the hands of the temple-priests by the barbers of this village, for (*maintaining*) this lamp on behalf of the assembly.

(L. 95.) Three sacred perpetual lamps (*are*) to be burnt (*in this temple*) by the temple-priests of this village for the gold . . . . . from Mâḍilaṉ Kaḷvaṉ Gerudaṉ *alias* Tammaḍi Nambi of this village, from Mâḍalaṉ Kuṉṟa Nakkaṉ, from Hâritaṉ Kuṉṟaṉ Paramêśvaraṉ and from Hâritaṉ Kuṉṟaṉ Śiṅgaṉ.

(L. 98). Three-eightieths + 1/320 of four . . . . to the north of the sub-channel which branches off from the western side of the (*main?*) channel, east of the (*temple*) wall at Tirunallam (*was assigned*) for . . . . . of Piḷḷaiyâr (*i.e.*, Gaṇêśa), every day.

(L. 100.) Having (*thus*) made, this land (*measuring*) one-twentieth, one by one hundred and sixtieth . . . . . and one-eightieth tax-free, we received 20 *kâśu* from the treasury of this god, given by the temple servants. Thus (*the money*) in all received (*by us*) (*is*) 100 *kâśu*. Having received this (one) hundred *kâśu*, we, the members of the assembly of Tirunallam, agreed to collect and pay ourselves the taxes due on these lands (*such*) as the *kuḍimai* payable at the door of the palace, *ûriḍuvari* . . . . . , *veṭṭi* and *muṭṭai*, made . . . . . tax-free as long as the moon and the sun (*last*) and had (*the order*) engraved on stone in favour of this god. May (*the assembly*) all *Mâhêśvaras* protect (*this charity*)!

XV.—INSCRIPTIONS OF PARTHIVENDRAVARMAN OR PARTHIVENDRADHIPATIVARMAN, 'WHO TOOK THE HEAD OF VIRA-PANDYA.'

No. 152.—ON THE SOUTH-EAST WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[1]

The subjoined record informs us that certain lands were made tax-free by the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam in the 2nd year of king Partma (*i.e.*, Pârthivêndra)-Mahârâja, 'who took the head of Vîra-Pâṇḍya'.

The *virâma* or *pulli* is marked almost throughout and where the double consonants are combined with the *ê* and *ô* signs, this *pulli* is omitted.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+] விரபாணடிய[ன் தலைகொண்ட கொ [2]வதுஹ்ஹாராஜற்கு யா-
ண்டு இரண்டாவது கா[லியூ]ர்க்கொட்டத்து தனகூ[ற்று]த்தரமெருசது-
வ்வு[ர்] . . . . . .

2 ரமெரு-வதியின் மெற்கு மு[த+]ற்சதுககத்து இரண்டாந்தரங் குழி இருநூற்று-
நாற்பதும் இங்கெ தலைத்தரங் குழி ஐஞ்ஞூற்றுஅறுபதும் [இ+]ங்கெ முந்-
. . . . . .

3 க்கு ப[3]ஐ[ஞ்]தாங் க[ணா-]ணூற்று அமநிநாரணவதியிந் மெற்க்கு [4]ஐஞ்தாஞ்ச்-
சதுககத்து கமுகு தலைததர . . . . . .

4 ஸியாகப்பணிதெத்தாம்[5] பெ(ப்)ருங்குறி ஸலைஹையொம் இது விரொயஞ் செச்ய-
காரொ ய[ந்]ரஸநதெத்[6] இருபதெத்தங்கழஞ்சு பொன் ஒணம முத்ப .
. . . . . .

5 லைஹயா பணிக்க ஸலைஹ உள் இருனது எ[ழு+]கிநென் இவூர் யெ்ஸ்ஸன்
சி[வ-]ஹாஸ[ன்] வ்ரஹ்மவிரயநென் இதெவர்க்குத் திருமெ[ய்]க[ரவ]லம்[7] மற்-
றும . . . . . .

6 டியும் மற்றும் எபெப்பால்ப [8] இறையும் ஊரொம் கொள்ளபெ்பருதொமாகவும்
இவவறை[9] எபெப்பர்ப்பட்டதும் இதெஹவர்க்கு இறுப்பாராகவும இ[ப்+]பரிசு
வை[த்+]தொம்[||+] இதி[ற்றி+]றம்பினுர் ம[ங்+]கை . . . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 2nd year of (*the reign of*) king Partma (*i.e.*, Pârthivêndra)-Mahârâja who took the head of Vîra-Pândya . . . . . Uttaramêruchaturvê[dimangalam*] (*situated*) in its (*own*) subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. Two hundred and forty *kuli* of second rate (*land*) in the first *śadukkam* (*situated*) to the west of (*the path called*) [Utta]ramêru-vadi . . . . .; five hundred and sixty *kuli* of first rate (*land*) in this same place . . . . . .; in this same place . . . . . of first rate areca (*land*) in the fifth *śadukkam* (*situated*) to the west

---

[1] No. 88 of 1898.

[2] வதுஹ் probably stands for வாதி-ஹ்வெஹ.

[3] Read ஐஞ்சா or ஐநதா.

[4] Read ஐஞ்சா or ஐந்தா.

[5] Here is an early form of writing த்தொ which often occurs in inscriptions.

[6] For the orthographical peculiarity involved in செச, தெத, ஒத்த and other such conjunct consonants in this record see the remarks in the previous note.

[7] Read காவலும்.

[8] See above, note 6, and read எப்பெர்ப்பட்ட.

[9] Read இவறெ

of (*the path called*) Amaṇinâraṇa-vadi of the fifteenth *kaṇṇâṟu* . . . . . We (*the members*) of the big assembly ordered (*to be*) [tax-free] . . . . Those who obstruct this (*charity*) (*shall be liable to pay*) a fine of 25 *kaḷañju* of gold to the seat of justice . . . . . I, Śivadâsaṇ Brahmapriyaṇ, an arbitrator (*madhyastha*) of this village, being in the assembly wrote (*this*) at the command of the members of the assembly. The sacred watch of the image of this god and . . . . . we (*the residents*) of the village (*ûrôm*) agreed that we shall not receive any kind of taxes . . . . . shall themselves pay to this god every kind (*of tax*). Those who act against this . . . . Gaṅgâ (the Ganges) . . . . .

No. 153.—ON THE SOUTH WALL OF THE SAME TEMPLE.[1]

This record registers another transaction of the assembly with regard to certain lands of the Lord of Vṛindâvana (*i.e.*, Kṛishṇa) in Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam in the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman, 'who took the head of Pâṇḍya'.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ||- பாண்டியனை தலைகொண்ட [2]பாராத்திவெந்ராராதிபதிவந்ற்-

2 க்கு யாண்டு முன்றாவது காலியூர்கொட்டத்து தன்கூற்று உத்தரமேரு-ச்சது-

3 வெ[ர்]திமங்கலத்து பெருங்குறிஸலெயொம் எழுத்து எம்மூர் ஸ்ரீவிர-ஹா-

4 வணத்து[3] பெருமான் அட்டிய[ளு]க்கு[4]

5 ஸ்ரீவலிக்கும் திருச்சென்னடைக்கும் நந்தாவிளக்குக்கும் சதுர்நாலொமத்[து]க்குமாக வைத்த ஹுலுதியாவது ஸ்ரீதெவிவாய்க்காலன்[5] தெற்கு நாலாங் க[ண்ட]ணாற்றுப் பல்லவநாரணவதிக்குக் [6]கிழர்குப் பதினொன்றா[7]ச்சதுக்கத்தும் பனனி-

6 ரண்டாஞ் சதுக்கத்தமாகத் தலைத் தரங் குழி நாநூற்றெண்பது குழியும் ஸ்ரீதெவிவாய்க்கா-[லி]ன் தெற்கு நாலாங் க[ணா]றுப் பல்லவனாரன்[8]வதியின கிழக்கு ஒன்பதாஞ் சதுக்கத்துத் தலைத[ர]ங்குழி [9]தரங்குழி நாநூற்று ஐம்பத்தாறு குழியும் ஸ்ரீதெ-வி[வ]ராக்[10]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman, who took the head of the Pâṇḍya (*king*), (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. The following are the lands given to the lord of (*the temple of*) the glorious Vṛindâvana of our village for *śrîbali*, sacred current expenses, perpetual lamp and *archchanâbhôga* :—

(L. 5.) 480 *kuḷi* of first rate (*land*) in the eleventh and twelfth squares (*śadukkam*) (*situated*) to the east of (*the path called*) Pallavanâraṇa-vadi in the fourth *kaṇṇâṟu* to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; 456 *kuḷi* of first rate (*land*) in the ninth square (*situated*) to the east of (*the path called*) Pallavanâraṇa-vadi in the fourth *kaṇṇâṟu* to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; . . . . .

---

[1] No. 73 of 1898.

[2] Read பாத்திவெந்ராதிபதிவந்ற்கு.

[3] Read வனத்து.

[4] Read அடிகளுக்கு.

[5] Read வாய்ககாலின.

[6] Read கிழகு.

[7] Read பதினொன்றாஞ்சது.

[8] Read ஞரண.

[9] Cancel the word தரங்குழி which is repeated by mistake.

[10] The inscription stops here.

No. 154.—ON THE NORTH WALL OF THE SAME TEMPLE.[1]

This is also a land-transaction made by the assembly of Uttaramêlûr-chaturvêdimangalam on behalf of the temple of Tiruppulivalam in the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman, who took the head of Vîra-Pâṇḍya. Tiruppulivalam herein mentioned must be the same as Tiruppulivanam, a village situated about three miles from Uttaramallûr.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] விரபாண்[டி]யன்னை[2] தலைகொண்ட [3]பார்த்திவெ[ந்தி]ராதிபதிபர்ம[ர்]-
க்கு யாண்டு ௩ வது காலியூர்க்குரட்டத்து[4] தன்குற்று[5]த்திரமெலூர்ச்சது[ர்வே]தி-
மங்கலத்து பெருங்குறிஸலெஹையொம் எழத்து[6] நம்மூ

2 திருப்புலிவலத்து பெருமாநடிகளுக்கு [7]அர்ஜநாஹோமத்துக்கும[ர]க திருசென்நலநடை-
க்குமாக[8] [ரை]வத்த ஊ-ஆ[ி] [ர்] [ஊ][ர்]க்கு வடக்கு பத்தா[ம்] கண்ணாற்று பர-
மேஸ்வரவதியின் மெர்க்கு முதற்சதுக்கத்து இருநூற்றொருபது குயாம்[9] ஸ்ரீஷெவிவா-

3 யிகாலிந் வடக்கு ௩ கண்ணாற்று விலக்குவாய்க்காலிந் கிழக்கு ச சதுக்கத்து தலைத்தரங்
குழி [௩][10]ாஅயம் இங்கெ [ந] க[ண்]ணாற்று விலககுவாய்க்காலின் கிழக்கு உ
சதுக்கத்து தலைததரம குழி சாஅயம ஸ-வ்ரேண்ணியநாரா[ச்]த்திந் வடக்கு பதி-

4 ந்அஞ்சாங கண்ணாற்று மாலவிடுகுவதி[யி]ந் [11]கிழக்கு அஞ்சா[ஞ்]சது[க்]கத்து தலை-
தரம் குழி எழுநூற்றிருபதும் புலிவலமவாயின் தொக்கு எழூ[ம்][12] கண்ணாற்று
திருநா[ர்]ணவதியின் மெர்க்கு அஞ்சாம் சது[க்கத்து] முந்ரும்[13]தரம குழி முன்-
நூறறு எழுபதும் இ[ங]கெ அ க[ண்]ணாற்று உ

5 சதுக்க[த்]து முன்ரூந்தரங குழி சாரும பது குழியும புலிவலவாயின் [தெ]ற்கு சு
க[ண்*]ணாற்று திருநாரணவதியின் மெற்கு அ சது[க்]க[த்]து உ ந்தரம ஆயிர-
[த்]து எழுபதும் திருவொ[14]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman, who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêlûr-chaturvêdimangalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôttam. (*The following are*) the lands which were given to the god (*perumânadigal*) of Tiruppulivalam of our village for *archchanâbhôga* and the sacred current expenses:—

(L. 2.) two hundred and ten *kuli* in the first *śadukkam* (*situated*) west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi of the tenth *kaṇṇâru* north of the village; 380 *kuli* of first rate (*land*) in the fourth *śadukkam* (*situated*) east of (*the channel*) Vilakku-vâykkâl of the third *kaṇṇâru* north of (*the channel*) Śrîdêvi-vâykkâl; in the same place, 480 *kuli* of first rate (*land*) in the second *śadukkam* (*situated*) east of Vilakku-vâykkâl of the third *kaṇṇâru*; 720 *kuli* of first rate (*land*) in the fifth *śadukkam* (*situated*) east of (*the path called*)

---

[1] No. 19 of 1898.
[2] Read பாண்டியனை.
[3] Read பார்ததிவெந்ராதிபதி.
[4] Read ககோட்டதது.
[5] Read கூறறு.
[6] Read எழுத்து.
[7] Read அர்வநா.
[8] The word செனனல்நடை occurs in other inscriptions as திருசசென்னடை; see, *e.g.* No 153, l 5.
[9] Read குழியும்.
[10] The figure in brackets is very doubtful; it may also be 4.
[11] Read மாறபிடுகு. The vowel sign of *e* is also added to the letter கி.
[12] Read எழாம்.
[13] The length of ரு is expressed by a separate symbol.
[14] The inscription stops here.

Mâlpiḍugu-vadi of the fifteenth *kaṇṇâṟu* north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam; 370 *kuḷi* of third rate (*land*) in the fifth *śadukkam* (*situated*) west of (*the path called*) Tirunâraṇa-vadi in the seventh *kaṇṇâṟu* south of (*the channel?*) Pulivalam-vây; in the same place, 450 *kuḷi* of third rate (*land*) in the second *śadukkam* of the eighth *kaṇṇâṟu*; 1,070 (*kuḷi*) of second rate (*land*) (*situated*) in the eighth *śadukkam* west of (*the path called*) Tirunâraṇa-vadi in the sixth *kaṇṇâṟu* south of Pulivalavây . . . . . .

No. 155.—ON THE WEST WALL OF THE MADARI-AMMAN TEMPLE IN THE SAME VILLAGE.[1]

This record is dated in the 3rd year and 173rd day of Pârthivêndrâdhipati-varman who took the head of the Pâṇḍya (*king*). Here again the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam declared certain lands tax-free in favour of a temple after receiving *pûrvâchâram* from Śandiraṇ Eḷunûṟṟuvaṇ *alias* Nuḷamba-Mâyilaṭṭiyâr, a resident of Kandapurattupêṭṭai.

TEXT.

1 . . . . . பாண்டிய[ன் தலை]கொண்ட பார்த்திவெந்திர[ர+]திபதிபன்மற்க்கு
யாண்டு முன்றுவது நாள் நூற்று[எ]ழுமது[2]மூன்று காவிபூர்க்கொட்டத்து தன்-
[3]கூற்றுதித[ரவெ]ம[ரு]ச்சது[வெ்ரு]திமங்கலத்துப் பெரு[ங்]குறிஸ[வெ+]ஹயொம்
[எழுத்து] எ[ம்+]மூர் . . . . . ங்கெ-

2 ணயஹ[ட்+][டாரி]களுக்கு(க்கு) திருவ[மிது]களும் திருவாராயகெக்குமாக வைத்த
ஸ-ஹமி [4]ஸ-வ்ரஹ்ணு)நாராசதகின் வடக்கு [உ]யகக[ண்+]ணூற்று மாறபிடுகு-
வதிக்கு கிழக்கு மூன்றுஞ்ச[5]து[க்*]கத்து நாலாகரம குழி [உாக[6]]ம் ஸ-

3 வ்ரணிய[நாராச]த்தின் வடக்கு பத்து[7]ஒன்றுங்கண்ணூற்று மாறபிடுகுவ[தி]யின் கிழ-
க்கு பதின்ஒன்றுஞ்சதுக்[க+]த்து தலைத்தரங் [கு]ழி நாநூற்று எண்[ப]தும் இங்கெ
பததாஞ்சதுக்கத்து தலைதரம குழி இருநூற்று [நால்ப்ப]தும்

4 ஸ-[வ்ர]ணு)நாரா[ஸ]த்தின்[8] வடக்கு பதின்அஞ்சாங்கண்ணூற்று மாறபிடுகு[வதி(ய்)]-
யிந் கிழக்கு [நாலா]ஞ்சதுக்கத்து தலைத்தரம் குழி . ருாசயெ நால்பதும் ஆக சது-
[அயெ] . . . ஆயிரத்து எண்பது செய் நிலம் மூன்றுமா காணி அரை [அரை]-
காணிககும் எப்பேர்பட்ட இறையும் எச்சொறும் வெட்டியும் அமஞ்சியும் கந்த-
புரத்துபெட்டையில் [சந்தி]ரன் எழுநூற்றுவன் ஆகிய நுளம்பமாயிலட்டி நம்மூர்
ஸ்ரீவயிரமெகதடாகத்து வெட்டி முதலாக வ-ஹர்வாசாரம் கொ-

5 . . கவும் [9]இப்ஹ-ஹமி இத்தனைக்கும் கன்தபுரத்துபெட்டையில் சந்திர[ன்] எழுநூற்று-
வநாகிய நுளம்பமாயிலட்டியார் பக்கல் வ-ஹர்வாஜாரம் கொண்டு இறை[யி+]லியாக
பணித்தொம் இதுக்கு விரொயம் செயிதாரும் விரொயம் சொன்-

6 னாரும் மங்கையிடைக் குமரியிடை நடு[வு*]செயிதார் செயித பாவம் கொள்வாராகவும்
இதுக்கு விரொயம் செயிதாரை யங்மாதனத்தெ[10] இருபத்தஞ்கழைஞ்சு பொன்
மந்றவொட்டிகு[டு]த்தொம் பெருங்குறிஸவெஹயொம் ஸவெஹ

7 பணிக்கவெழுதினென் யெ)[ஹன்] . . . [ச]ற்குறி திருவடிகளென்[||*]

---

[1] No. 60 of 1898.

[2] Read எழுபத்து.

[3] Read கூற்றுத்திர.

[4] It is possible that the letter ஹ was inserted within the letter வ்ர which looks very much distorted in the original.

[5] There is a break in the stone immediately preceding the letter து which may have contained four letters. It looks as if துகதது was written twice by mistake.

[6] Immediately after the last figure there is some unintelligible symbol in the original.

[7] Read பதினொன்று.

[8] Read ஸத்தின்.

[9] Read இஹ்ஹ-ஹமி.

[10] Read சனத்தெ.

TRANSLATION.

(Line 1.) . . . In the 3rd year and 173rd day of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman, who took the head of the Pândya (*king*), (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimangalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôttam. (*The following are*) the lands given to . . naya-bhattârigal of our village for sacred offerings and worship:—

(L. 2.) 201. *kuli* of fourth rate (*land*) in the third *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Mârapidugu-vadi in the [twenty]-third *kannâru* north of (*the lane called*) Subrahmanya-nârâśam; four hundred and eighty *kuli* of first rate (*land*) in the eleventh *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Mârapidugu-vadi in the eleventh *kannâru* north of (*the lane called*) Subrahmanya-nârâśam; in this (*same*) place, 240 *kuli* of first rate (*land*) of the tenth *śadukkam* . 540 *kuli* of first rate (*land*) in the fourth *śadukkam* east of (*the path called*) Mârapidugu-vadi of the fifteenth *kannâru* north of (*the lane called*) Subrahmanya-nârâśam: in all, this *śey*-land of 4,080 . . . (*measuring*) three-twentieths, (*one*) eightieth, half (?) and one by one hundred and sixtieth Śandiran Elunûrruvan *alias* Nulamba Mâyilaṭṭi in Kandapurattu-pêṭṭai . . . . . *pûrvâchâram* of *vetti*, etc., of the great (*tank*) Vayiramêga-taṭâka of our village . . . every kind of *irai*, *echchôru*, *vetti*, and *amañji*, we declared tax-free after having received on all these lands *pûrvâchâram* from Śandiran Elunûrruvan *alias* Nulamba Mâyilaṭṭiyâr (*residing*) in Kandapurattu-pêṭṭai. Those who act or speak against this shall incur the sins committed by those (*sinners*) between Gangâ and Kumari. We of the great assembly (*also*) gave an agreement that those who deviate from this shall pay a fine of 25 *kalañju* of gold to the council of justice. Under orders of the assembly, I *madhyasthan* . . . [Sa]rkuṛi Tiruvadigal wrote (*this*).

No. 156.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE KHARAPURISVARA TEMPLE AT TIRUPPARKADAL.[1]

This record refers to a number of committees which comprised the great assembly of Kâviripâkkam *alias* Amanınârâyana-chaturvêdimaṅgalam. These were *saṁvatsara-vâriyam*, *tôtta-vâriyam*, *êri-vâriyam*, *kalani-vâriyam*, *pañchavâra-vâriyam*, *kanakku-vâriyam*, *kaliṅgu-vâriyam* and *tadivaḷ-vâriyam*. Besides these, the assembly included a general body of *bhaṭṭas* (learned Brâhmanas) of the village, the '*ruler*' (*i.e.*, *the headman*) of the village and the overseer. Perhaps the two last-mentioned personages were the representatives of Government in the village assembly. An elaborate description of the formation of the village assemblies during the time of Parântaka I. is given in the two Uttaramallûr inscriptions published by Rai Bahadur V. Venkayya in the *Archæological Survey Report* for 1904–05.

In the 3rd year of king Pârthivêndrâdivarman, the village assembly received a petition from one of the trustees of the temple stating that a garden and a field which were the *archanâbhôga* of the god of Tirukkarapuram had been lying waste, being silted up by sand by the breaches in the river. The assembly directed the *kalani-vâriyam* committee to grant 1,400 *kuli* of land from the village *maṅjikkam* which was lying untaxed. The term *maṅjikkam* perhaps corresponds to the present *poramboke* and the right vested in the village assemblies to dispose of such land deserves to be specially noted.

---

[1] No. 692 of 1904.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] கெ[ா] பா[ர்]த்திவேந்ர[ா][திப]ந்ம[ர்]க்கு [ய]ாண்டு முன்ரு[வ]து நா[ள்] முப்ப[த்]தொன்பதாவது படுவூ[ர்]கொட்டத்து காவி[ரி]பாக்கமாகிய அமநிநாராய[ணவ]துவ்வ்ஹிமங்கல[த்]துள் இவ்வாட்[ட]ட ஸழ[வ]ஸ்ரவாரிய[1]-

2 பெருமக்களும் தொட்டவாரியபெருமக்களும் [எ]ரிவாரியபெருமக்களும் கழநிவாரிய-பெருமக்களும் ஸ்ரீவடவிரநாரணபெரு[ம]க்களும் [ப]ஹவாரவாரியபெருமக்க-ளும் கணக்குவாரியபெருமக்களும் கலிங்குவாரியபெரும-

3 க்களும் தடிவழிவாரியபெருமக்களும் ஊர்களும் வி[ஸி]டூர்களும் உ[ள்]ளிட்ட [2]மா[ஹாஸஹெ]யும் [ஊ]ராள்கிந்ற பல்லவன் வ[ஹ்ர]தாயனும் கண்காணி அரும்பாகிழானும் இவூர் [பெ]ரி[யத]ளி அபிஷெகமண்டபத்தெ (கூடிருக்க)

4 கூடி இருக்க [இத்தான](ம்)முடைய சிவவ்ராஹ்மணன் சாமணநன் பெருமாள் திரு-க்[கரபுர]த்து பெருமான் அடி[க்]கு அ[ர்]ச்சனபொக[மா]ன - தொட்டமும் புலமும் ஆறு உ[டந்து] [ம]ணல் இட்டு கிடந்தி[ெ]தன்று விண்ணப்பம் செய

5 ஸஹெ[யாரும்] இவ்வா[ட்ட]ட கழ[நி]வாரியபெருமக்க(ள்)ளெ இ[த்]திருகரபுர-[த்]து பெருமா(ன்)னடிகள் [3]அச்சிநாஹொம(ழ)மான ஹ—ஹமி மணல் இட்டு [கெ]ட்டு கிடந்த ஹ—ஹமி[யொ]டு இந்[நில]ம் க[ழ]நிகொ(ல்)லா[ல்] ஆயிரத்து நாநூ[று] குழி

6 ஊர்ம[ஞ்]சி[க்]கமாந ஹ—ஹமி நொக்கி கல் நட்டு - சிலாவெ[ன]கய் செ[ய்]துகொ-ள்[க எனறு ஸஹெ திருமுகமருளி[செ][ய்][த] திருமு[கத்]தின்படி கழநிவா-ரியபெருமக்களொம் திருகரபுர[த்]து [பெரு]மான் அடிகளுக்கு [4]கஹ்நா-

7 ஹொமழ செய்வதாந ஹ—ஹமி இ[வ்]வூர் பிடாகை ஒச்செ[ரி] வடகழனி மஹா-தவாய[க்]கால் தெற்கு ஊர்மஹிக்க[ம்] ஆய் வரிசி[ல]த்து கிடந்த ஹ—ஹமிக்கு கிழ்பாற்கெல்லை மா[ந்]காட்டுச்சொமா[சி பூ]மிக்கு

8 மெர்கும தென்பார்[க்]கெல்லை ஊர் மஹிககமாய் கிடந்[த] மெட்டு[க்]கு வடக்கும் மெலபார்[க்]கெல்லை திருபன்றிஸ்வர[த்து] திருமுலட்டான[த்]து பெருமா(ன்)னடிகள் உதமாதம்பட்டிக்கு கிழக்கு[ம்] வடபாற்கெல்லை [5]மா-

9 தவாய்[க்]காலு[க்]கு தெற்கும் இ[ந்]நால்பால்கெல்லையும உள்ளகப்பட்ட நிலம் கழனிகொலால் நானூறு குழியும் இ[த]ன் தெற்கில ஊர்மஹிக-மான மெட்டுசிறுகருகெ[சு]வகழநி திருநா[ர]ணவாய்க்கால் வ-

10 டசிறகு ஊர்மஞ்சிக்கமாய் வரிசிலத்து கிடந்த பூமி கிழ்பா(ல)ற்கெ[ல்]லை அங்காரை மாதெவபட்டர் பூமி மெலருகெ பொன நடைகாலுக்கு மெற்கு தென்-பால்கெல்[லை] திருநாரணவாய்[க்]காவின் வடக்கும மெல்பால்கெ[ல்]லை ஐயன் பெருமாந் பூமி[க்]கு கிழக்கு வடபார்கெ[ல]லை முடும்பைப்பொற்கூளி பூமிக்கு வட[க்]கும் [6]நால்பாலலெ யுள்ளகப்ப[ட்]ட நிலம் க-

11 ழனிகொலால் நாநூறு குழியும் இ[க்]கால் தென[சி]றகு [ஊ]ர் மஹிகமாய் வரிசி-லத்து கிடந்த பூமிக்கு கிழ்பார்கெல்லை வரிசிரையாய் கிடந்த பூமி[க்]கு மொகும் தெந்பாகெல்லை அவட்டை கிழவந் நிலமா[ந] சொமாசிபூமி[க்]கு இதன் கிழ[க்]கில் குண்டிலு[க்]கும் வ[ட]க்கும் மெலபாகெல்லை எடுகுபபட்டிகளும் இகுடி காளய[சொமாசி]பூமி[க்]கு கிழ[க]கும் காலு[க்]கு தெற்கும் நால் பால் எல்லை . . . . . .

12 யும் ஆக மாநிலம் கழநிகொலால் அறுநூறு குழியும் ஆக ஆயிரத்து நாநூறு குழியும் இ[த்]திருகரபுரத்து பெருமான் அடிகளுக்கு நிசதம் இருநாழி அரி-சியால் ஒரு பொழு[து] திரு அமுதுகும் [மூந்]று ஸ்ரியும் ஒரு விள[க்]கு கொ-ளித்திகொண்டு திருஆ[ரா]தினை செய்[ய]தாகுமாக [ச]ந்ராதி[த்]தகாலமும் இறைஇலி அவ்[ஹ்]நாஹொமமாக வைச்சு சிலாலெகை செய்து கல் நட்டு குடு[த்]தொம் சஸெயா . . . . கு . . .

---

[1] Read வ்ஸ்ர.

[2] Read ஹா.

[3] Read அர்ச்சனு.

[4] Read கஹ்ஹ.

[5] மாத may be a contraction of மஹாத which occurs in line 7.

[6] Read நாற்பாலெல்லை.

13 இவ்வாட்[டெ*]டெ கழநிவாரியபெருமக்களொம் இது குறியுள்ளிருந்து பணி கெட்டு
சிலாலெகை எழுதினென் இ[வ்*]வாட்டை கழநிவாரிய கண[க்*]கன் மணிமங்கல-
முடையான் கங்காதரமா-

14 யிலட்டியென் இவை என்னெழுத்து இது குறியுள்ளிருந்து பணி கெட்[டெழுதி]-
நென் . . . . கண[க்*]கந் [1]யூதன் வாமன [ஏ]ழாயிரவ(ன்)நென்
இது குறியிலிருந்து ப[ணிகக எழு]

15 . . . . . ட்டி குறி . . . . . கல் . . . ஆதி[த்*]த
ஏழாயிரவன்னெ[2] இது குறியிலிருந்து பணி கெட்டு எழுதினென்

16 கணவதியெந் இது குறியுள்ளிருந்திவ்வ[ா]ரிகப்பெருமக்கள் பணிப்ப எழுதினென்
யூஷன் மங்கலஸெறபதி ஸ்ரீ . . . . வன் ஏழாயிரநிலையலங்கன்
கற்பகாதித்தனென் [||] இது குறியுள்ளிருந்திவ்வாரிகப்பெருமக்கள் பணிப்ப
. . . . . யூ[ஷ்]ந் . . . . . குறி
யுள்ளிருந்திவ்வாரிகப்பெருமக்கள் பணிக்க எழுதினென் யூஷனெட்டி . .
. . . . . .

17 க்குறி ஸ்ரீகாவெ[ரி*]மங்கல தொனென் [||-]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year and the 39th day (*of the reign*) of king Pârthivêndrâdivarman, the great assembly of Kâviripâkkam *alias* Amaninârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in Paḍuvûr-kôṭṭam, consisting of the great men of the annual-supervision committee (*samvatsaravâriyam*) for this year, the great men of the garden-supervision committee (*tôṭṭa-vâriyam*), the great men of the tank-supervision committee (*êri-vâriyam*), the great men of the wet fields-supervision committee (*kalani-vâriyam*), the great men of (*the suburb?*) Vada-Vîranâraṇa; the great men of the *pañcha-vâra* committee (*pañchavâra-vâriyam*), the great men of the accounts-supervision committee (*kanakku-vâriyam*), the great men of the sluice-supervision committee (*kaliṅgu-vâriyam*), the great men of the fields-supervision committee (*tadivaḷi-vâriyam*), the *bhaṭṭas*, *viśishṭas* and others of the big assembly together with Pallavaṇ Brahmâdarâyaṇ, the ruler of the village and the overseer Arumbâkilâṇ, having met together in the *abhishêka-maṇḍapa* of the big temple of this village.

(L. 4.) Mâgaṇḍanaṇ, a Śiva-Brâhmaṇa of this temple (*sthâna*), petitioned that the garden and the field which were the *archchanâbhôga* of the god, the lord of Tirukkarapura, were lying waste, being silted up with sand by breaches in the river. The members of the assembly directed that the great men of the wet field-supervision committee (*holding office*) this year shall themselves (*grant*) this one thousand four hundred *kuli* (*of land*) (*measured*) by the wet field-measure (*kalaṇi-kôl*) out of the *mañjikkam* land of the village, (*in lieu of*) the land which is the *archchanâbhôga* of the lord of this Tirukarapura and is lying waste being silted up, shall set up stones (*for boundaries*) and have (*the order*) engraved on stone. In pursuance of the order (*tirumugam*) which the assembly was (*thus*) pleased to make, we the great men of the wet field-supervision committee gave the (*following*) land as *archchanâbhôga* to the lord of Tirukkarapura:—

(L. 7.) Four hundred *kuli* of land, (*measured*) by the wet field-measuring rod, comprised within the (*following*) four boundaries:—the eastern boundary of (*this*) land, which not being taxed, lies as the *mañjikkam* of the village to the south of the (*channel*) Mahâdavâykâl in the northern fields of Ôchchêri, a hamlet of this village, (*is*) to the west of the land of Sômâśi of Mâṅgâḍu; the southern boundary (*is*) to the

[1] Read யூஷன்.

[2] Read யிரவனேன்.

north of the high ground which has been lying as village *mañjikkam*; the western boundary (*is*) to the east of (*the land called*) Udamâdampaṭṭi of the lord of Tirumûlaṭṭâṇam in (*the temple of*) Tirupaṇṛîśvaram and the northern boundary (*is*) to the south of the (*channel called*) Mâhâda-vâykâl.

(L. 9.) Four hundred *kuḷi* south of this, (*measured*) by the wet field-measuring rod,—a village *mañjikkam* land not taxed and (*situated*) on the north side of (*the channel called*) Tirunâraṇa-vâykâl in the wet-field of the high ground (*called*) Śirukarugêśuva which was also a village *mañjikkam*—and comprised within the (*following*) four boundaries:—(*viz.*,) the eastern boundary (*which is*) to the west of (*the channel*) Naḍaikâl which runs closely to the west of the land belonging to Aṅgârai Mâdêva-bhaṭṭa; the southern boundary (*which is*) to the north of the Tirunâraṇa-vâykâl; the western boundary (*which is*) to the east of the land of Aiyaṇ Perumâṇ and the northern boundary (*which is*) to the south (?)[1] of the land of Muḍumbai-Porkûḷi.

(L. 11.) Again, six hundred *kuḷi* on the south side of this (Tirunâraṇa-vâykâl) channel (*measured*) by the wet field-measuring rod, of (*one*) *mâ* of land which was also lying as village *mañjikkam* not paying any tax, (*included within*) the (*following*) four boundaries (*viz.*,):—the eastern boundary (*which is*) to the west of the land which paid no taxes; the southern boundary (*which is*) to the north of (*the field called*) Sômâśi-bhûmi which belonged to Avaṭṭaikiḷavaṇ and of the *kuṇḍil* to the east of it; the western boundary (*which is*) to the east of . . . . . (*the field called*) Kâḷaya Sômâśi-bhûmi and to the south of the channel (*i.e.*, Tirunâraṇa-vâykâl).

(L. 12.) Altogether these one thousand four hundred *kuḷi* (of land) we, the great men of the wet-field-supervision committee (*doing duty*) for this year . . . . . members of the assembly, gave as tax-free *archchanâbhôga* as long as the moon and the sun (*last*) engraving it on stone and fixing (*boundary*) stones, to the god (*perumânaḍigaḷ*) of this Tirukarapura for (*providing*) daily one sacred meal of two *nâli* of rice, for performing worship at the three periods (*of the day*) and (*for*) lighting a lamp.

(L. 13.) This is the signature of me Maṇimaṅgalam-uḍaiyâṇ Gaṅgâdhara Mâyilaṭṭi, the accountant of the wet field-supervision committee for this year, who wrote this stone inscription under orders, being (*myself*) one of the assembly (*kuṛi*). I, the accountant . . . and *madhyasthaṇ* Vâmana . . . Êḷâyiravaṇ wrote this under orders being (*myself*) one of the assembly (*kuṛi*).[2]

No. 157.—ON THE WEST WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[3]

This record is dated in the 3rd year and the 119th day of Pârthivêndrâdhipâtivarman, who took the head of Pâṇḍya and registers that the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam declared certain lands of the temple of Gôvardhana of that village, tax-free.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] பாண்டியன் தலைகொண்ட வாதி[ர்+]வெஞ்ராதிவதிவத[ர்+]க்கு
யாண்[டு] ௩ [4]ள் ௧௯௯ காவிரூர்கொட்ட[த்+]து தன்கூற்று உத்தரமெரு-
வதுவெ[ர்]திமங்கலத்து பெருங்குறி ஸலெஹெமொம எழு-

---

[1] The original uses the word வடக்கும் where we should have expected the word தெற்கும்.

[2] The last three lines, contain the names of six other signatories, *viz.*, Âditta Êḷâyiravan, Kaṇavadi, *madhyasthan* Mangalasênâpati . . . . . Êḷâyiranilaiyalaṅgan Karpagâdittan, *madhyasthan* . . . . Têran of Kâvêrimaṅgala and two others. The lines are too fragmentary to translate.

[3] No. 13 of 1898.

[4] ள் stands for நாள்.

2 த்[து] [எ]ம்மு[ர்+] ஸ்ரீ[கெ]ாவஊ-ஃகத்து பெருமாநடிகள்க்கு[1] இவர் ஹ-ஒமி வயிரமெ[க]வதிஇ[ந்] [வட]க்கு முதல்க[ண்*]ண[ர]ா[ற்று] [2]அமண[நா]வதி-[ய]ாம் மெ[ற்*]க்கு ஐய்ந்தாஞ் சதுக[க][த்+]து உ ஹர[ங்+] குழி உாசயம் இங்கெ உக[ண்+][ணற்று] ச சதுக்கத்து உ ஆந்தரங்குழி சாஅயம் இங்கெ முதற் கண்[ண்+]ற்று முதற் சது -

3 க்கத்து தலைதரம் குழி ாசுயம் இங்கெ உந்த[3] குழி உாஅயம் இங்கெ உ ச[து]க்க-[த்*]து தலைதரம் குழி சுயம் இங்கெ இரண்டா[ஞ்+] சதுக்க[த்*]து இர-ண்[டா][ந்+]தரம் குழி கூயம் இங்கெ இரண்டாஞ சது[க்கத்]து இரண்[டா-ந்]தரம் குழி உாஉயம் வயிரமெகவதி[யி+]ன் தெ[ற்+]க்கு சு ஆங்க[ண*]-ணற்று

4 [4]ஆமநிநாரணவதியின் மெற்கு முதற் சது[க்கத்து+] தலைதரங் குழி ாசுயம் வயிர-[வ]மகவதியின வடக்கு உக[ண்+]ணற்று உத்தரமெருவதியின் மெ[ற்கு ஈ சதுக்க][த்*] [து] உ ஹரங்குழி ாஉயம் ஆ[க ச]தாகுழி . . ருாஎய . . ஞ[ரி]லம் [illegible] இஷெவர்[க்கு]

5 திருவமுதுக்கு ஸ்ரீவெலிக்கு[ம்+] திருவாராதனை திருவிளக்கு[க்+]குமாகக் கஹபுர-த்து [5]பெட்டயில் ச[ந்+]திரன் அறுனூற்றுவஞகிய எழாயிரவமா . . . . . னையும [6]இறயும் எ[ச்+]சொற்றும் வெட்டியு[ம்+] அமஞ்சி-[யு]ம் உ[ள்]ளிட இறையிலி-

6 யாகப் [பணி]த்தொம் இதுக்கு [7]விரொயஞ்வான்ஞன[யு]ஞ்செதானயு ஸ்ரஜாஃகரெ மெய்வெற்றுவகை உயரும பொந் [8]உன்யமிடப் பெறுவராகவும் மெந்மெ-யிடை கும[ரி]யிடை . . . . . பாவத்[திற்]ப் படுவாராகவும் பணித்தொம் [வ]ப[ரு]ங்குறி ஸலெஹெயொம் ஸலெஹெயு-

7 ள்ளிருகை பெருமக்க[ள்+] பணிக்கவெழுதினந்[9] யெ்ஹுந் [செ]ற்குறி உத்தா-ரெ . . . . . ஒஉத்தமனென் |||—இஷெவ[ர்+]க்கெ ஹோஸலெஹெ தக-படியால் [10]வத்த ஹ-ஒஷிக்கு . . . [11]வயிரமொகவதியின் வட[க்கு] முதல் க[ண்*]ணற்று [12]அமநிநாணவதி மெற்கு உம் [ச+]துக்[க][த்+]து தலைத்தரங் குழி ாஉய[13] பதும இங்கெ உந்தரங்குழி [14]ஈதாய ப[த்*]து ஆக குழி . . கூய[15] நிலம் தாகுழி[16]குட . தூஈ நிலம் [illegible] நிலமும் எற்றி-

8 [17]இஷெவாற்கு வைத்த ஹ-ஒஷி தர[ங்+]குழி [illegible] நிவபூவ[18]பெட்டையில் [19]வ்ரானி சந்திரன் [20]எழுநூற்றவனகிய நுளம்பமா-யிலட்டிய[ா+]ர் பக்[க+]ல் [21]இஹ்ஷிகு இறை இட

---

[1] Read பெருமாநடிகளுக்கு.
[2] Read கண்ணற்று அமநிநாரணவதியின்.
[3] Read ந்தரம்.
[4] Read அமநிநாரண.
[5] Read பேடடையில்.
[6] Read இறையும்.
[7] Read விரொயஞ்சொன்ஞனையுஞ்செய்தானையும்.
[8] Read உண்ட.
[9] Read னேன.
[10] Read வைத்த.
[11] Read வயிரமெக.
[12] Read அமநிநாரணவதியின்.
[13] The symbol for 100 is made like [illegible].
[14] The symbol for 1000 is made like [illegible].
[15] The first two figures are not intelligible.
[16] Read கூட.
[17] Read இஷெவர்க்கு.
[18] This passage is too corrupt to admit of correction. Perhaps கஹபுரத்துப்பெட்டை as in line 5 was intended.
[19] Read வ்ரபாரி.
[20] Read எழுநூற்றுவஞகிய.
[21] Read இஹ-ஒஷிக்கு.

9 வ-ஆவ்வ-ர்ஷாரங்கொண்டு[1] [2]இஹ்ஹிகளு[க்+]கு எப்பொர்ப்பட்டு இறையும்
எச்சொற்றும் வெட்டியும் அமஞ்சியும் சுட்டி[க்+]காட்ட பெ(ற்)றுதொமாக
ப[ணி]த்[து] இறை இழிச்சி கு(ட்)டுத்தொம் உத்தரமெரு-

10 . . வ்வ-ர்தி[3]மங்கலத்[து] ஊரவுஹெயொம் இது ஸலெஹெயுள்ளிருது

11 [4]மெருமம்[க்]க[ள்] பணி[க்+]க எழுதிநெண்[5] ஊயுஷண்[6] தெர்குறி உத்தர-
மொங்கலொத்தமெ[ன்][7][||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year and 119th day of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chatur-vêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision (*taṉ-kûṟṟu*) in Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 2.) The (*following*) lands were given to the god (*perumâṉaḍigaḷ*) of the sacred Gôvardhana of our village (*viz.*,):—240 *kuḷi* of second rate (*land*) in the fifth square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Amaninâraṇa-vadi, of the first *kaṇṇâṟu*, north of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; in the same place, 480 *kuḷi* of second rate (*land*) in the fourth square (*śadukkam*) of the second *kaṇṇâṟu*; in the same place, 160 *kuḷi* of first rate (*land*) in the first square (*śadukkam*) of the first *kaṇṇâṟu*; in the same place, 280 *kuḷi* of second rate (*land*); in the same place, 60 *kuḷi* of first rate (*land*) in the second square (*śadukkam*); in the same place, 90 *kuḷi* of second rate (*land*) in the second square (*śadukkam*); in the same place, 220 *kuḷi* of second rate (*land*) in the second square (*śadukkam*); 160 *kuḷi* of first rate (*land*) in the first square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Amaninâraṇa-vadi of the sixth *kaṇṇâṟu*, south of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; 120 *kuḷi* of second rate (*land*) in the third square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Uttaramêru-vadi of the second *kaṇṇâṟu*, north of (*the path called*) Vayiramêga-vadi. (*Thus*) these . . 570[8] square *kuḷi* . . of land in all equal to . . . [9], we declared free of (*all*) taxes such as [*vêdi*]*ṉai*, *iṟai*, *echchôṟu*, *veṭṭi* and *amaṅji*, for (*providing*) sacred offerings, *śrîbali*, sacred worship and sacred lamps, to this god . . . Śandiraṉ Arunûṟṟuvaṉ *alias* Êḷâyirava Mâ . . . in Kandapurattu-pêṭṭai.

(L. 6.) We (*the members*) of the great assembly ordered that those who speak or act against this shall be liable to be punished each with a fine of twenty-five *poṉ* by the *Śraddhâmantas* themselves and shall incur the sins . . . between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin). I, *madhyastaṉ* Śeṟkuṟi Uttaramêru-chatur-vêdimaṅgala-Uttamaṉ, wrote (*this*) under orders of the great men, being (*myself*) one of the assembly.

---

[1] Read வ-ஆவ்வ-ர்ஷவாரங்கொண்டு.

[2] Read இஹ-ஆஹிகளுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட.

[3] Read வதுவெ-ர்தி.

[4] Read பெருமக்கள்.

[5] Read எழுதிநென்.

[6] Read ன்.

[7] Read உத்தரமெருமங்கலொத்தமனென்.

[8] The total extent of land added up comes to 1,810 *kuḷi*: but the text gives the symbol ௨௩, and the figures ௫, ௩, ௭, ௦ = 570, which cannot be explained. *Śadura-kuḷi* (*i.e.*, square *kuḷi*) may convey a technical meaning.

[9] The extent is expressed by ten symbols; see line 4 of the text.

(L. 7.) Of the lands given to this same god as a gift from the great assembly (*the following is the extent*):—First rate land (*measuring*) 120 *kuḷi*, in the second *śadukkam* to the west of (*the path called*) Amaninâraṇa-vadi of the first *kaṇṇâṟu*, north of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; in this same place, second rate land (*measuring*) 3,110[1] *kuḷi*; in all, land (*measuring*) . . 60 *kuḷi*, added to good (?) land (*measuring*) · 300 *kuḷi* land (*measuring*) . . . [2] being the excess. The classified land (*thus*) given to this god (*measures*) . . .[3] Having received, so as to pay up the taxes on this land, *pûrvâchâra* from the merchant Śendiraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nuḷamba-Mâyilaṭṭi of . . . . . pêṭṭai, we, the members of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, declared that on these lands no taxes of any kind such as *iṟai*, *echchôṟu*, *veṭṭi*, *amaṇji*, would be shown (*in the registers*) and gave them away tax-free (*accordingly*).

(L. 10.) I, the arbitrator (*madhyastha*) Terkuri Uttaramêrumaṅgalôttamaṉ wrote this, under orders of the assembly, being myself (*one*) of the assembly.

No. 158.—ON THE EAST WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[4]

This is a similar gift made again in the 3rd year of Pârthivêndra Âdityavarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, to the temples of Tiruvâyppâḍi and Tiruvuṇṇiyûr in Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam. The usual *pûrvâchâram* was given by Śandiraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nulamba Mâyilaṭṭi. The name of the king Pârthivêndra-Âdityavarman, while it undoubtedly refers to Pârthivêndravarman, may establish the king's possible connexion with the Chôla Âdityavarman (*i.e.*, Âditya II.).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[5][||+]விரபாண்டியன் தலைகொண்ட பார்த்திவெந்திரர்[6] ஆதித்தபரும்[ர்+]க்கு யாண்டு ௩ காவிரூர்கொட்டத்து தன்கூற்றுத்தரமெருசக-வெ-ர்திமங்கலத்து பெருங்குறி ஸலெ-

2 யொம் எழுத்து நம்மூர்த் திருவாய்ப்பாடிப் பெருமாநடிகளுகுத் திருச்சன்னடைக்கும் திருவிளக்குக்கும ஸ்ரீவலிக்கும் கஉ-ர்நாலொமத்துக்குமாக வைத்த ஹ-ஞி வயிர-மெகவதியி-

3 ன் தெற்க்கு [7]ஆறுங்க[ண்*]ணற்று அவநிகாரணவதியின் மெர்க்கு அஞ்சாஞ் சதுக்கத்து கழுகு தலைத்தரங்குழி உாஉ குழியும் இங்கெ எ[ழு]ரங் க[ண்+]ணற்று அவநிகாரண-வதியின் மெற்க்கு இரண்டாஞ் ச[துக்+]கத்து

4 தலைத்தரங்குழி சாஅ௰ பது குழியும்[8] வயிரமெகவதியின் தெற்க்கு நாலாங் க[ண்*]ணற்று விடெல்விடுகுவதியின் கிழகு முதல் சது[க்+]க[த்+]தும் இரண்டாஞ் சதுக்கத்து-மாகத் தலைத்தரம் குழி அாஉ[ம்]

---

[1] The extent of the land in *kuḷis* which is given in numerical figures is not quite clear; see line 7 of the text.

[2] The total of the land-extent is given in three symbols, whose significance is not apparent.

[3] Before the word ஹ-ஞி in the text occurs a symbol which corresponds to the Grantha ३. I cannot explain what it indicates. The group of symbols, which again is given in line 8 of the text, perhaps includes the extent of land already given and expressed in line 4 and that expressed by the three symbols in line 8.

[4] No. 38 of 1898.

[5] Read ஸ்ரீ.

[6] Read பார்தி-வெந்ர.

[7] The length of ஞ is indicated by a separate symbol.

[8] Read குழியும்.

5 ஆக [1]அயிரததஞ்ஞூற்றிரண்டி[ஞ]ல் நிலம் [illegible] நிலமும திருவுந்நியூர் பெருமாநடிகளுக்கு திருசசென்னடைக்காக யூஷ்ஷ் அலங்கா[ர]திகரன வைத்த [ஹ-ஆ]தி ஞாவர் பொர-

6 [ல] ஸ-வ்ரவூணயூநாராச[த்-]தின் வடக்கு பதி(ன்)நாலாங க[ண்-]ணற்று வாரஷ்ஷ்ர-வதியின மெர்கு முனருஞ் சதுக்க[த்-]து தலைத்தரங் குழி நாநூறறெண்பதினல் நிலம [illegible]யும் ஆக[2] நிலம் [illegible]வன் நிலத்[த]-

7 ககும ஸஹ்ரஸ[3] எழுநூற்றுவனுகிய நுளமபமாயிலட்டியார் பக்கல இலஹ-ஆதிகளுக்[த்-]கு எப்பொ[ப்-]படட இறையும் எச்சொறும் வெட்டியும் அமஞ்சியும் காட்ட பெரு-தொமாக வ-ஆவ்ஹ்ஸ்ரரங் கொண்[டு[1]]

8 ஸஹ்ராதித்தருளளதினைகாலமும இறையிழிச்[சி]க்குடுத்தொம்[||*] இதற்றிறம்பி[ல்-] இறை காட்டிநாரையி யநூஹ்ஸநமுதலாக வெண்டிந இட[த்[1]]தெ யிருபத்தைங்கழ]-ஞ்சு பொன ஷெவரடியாரெ மன்ற பெறு[வதாகவு]ம் இயநூ[த்-]து[க்-]கு விரொ-யஞ் செய்தார் மெங்கையிடை குமரியிடை செய்-

9 தா செய்த பாவ[த்[1]]திற் படுவாராகவும் இ[ப்[1]]பரிசு வ்ரவெஷ்ஷ செய்து குடு[த்-]-தொம் பெருங்குறி ஸலெஹையொம் ஸலெஹையார் பணி[க்-]கவெழுதினென் யூஷ்ஷன் சிவஹ்[ஸ[1]]ந் தஅரவ்ரவ்ரு]விரயனென் ஸ்ரீ [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year (*of the reign*) of Pârthivêndra-Âdityavarman, who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 2.) The (*following*) lands were given to the god (*perumâṇaḍigaḷ*) of Tiruvâyppâdi of our village for the sacred current expenses (*tiruchchannaḍai*), sacred lamp, *śrîbali* and *archchanâbhôga*:—202 *kuḷi* of first rate areca-land (*kamugu*) in the fifth square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Avaninâraṇa-vadi, in the sixth *kaṇṇâṟu*, south of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; 480 *kuḷi* of first rate (*land*) in the second square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Avaninâraṇa-vadi in the seventh *kaṇṇâṟu* in the same place; 820 *kuḷi* of first rate (*land*) in the first and second squares east of (*the path called*) Vidêlvidugu-vadi of the fourth *kaṇṇâṟu*, south of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; altogether, one thousand five hundred and two (*kuḷi*) of land equivalent to . . . . . [1] of land. (*Again*) four hundred and eighty *kuḷi* equivalent to . . [1] of first rate land in the third square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi in the fourteenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the lane called*) Subramaṇya-nârâśam, which was given in the name of "the five hundred" (*ainûṟṟuvar*) [5] by the arbitrator (*madhyasthan*) Alankâramitraṇ for the sacred current expenses (*in the temple*) of the god at Tiruvuṇṇiyûr; together . . . . . [4] of land. Having received *pûrvâchâram* from Śandiran Elunûṟṟuvaṇ *alias* Nuḷamba Mâyilaṭṭi for (*these*) lands and agreeing that we shall not show on these lands any kind of (*tax*), *irai*, *echchôṟu*, *veṭṭi* and *amañji* we (*the members of the assembly*) gave (*them to these temples*) exempting (*them*) from taxes for all time till the moon and the sun exist. From those[3] who violate this and show (*these lands*) as taxable, the temple servants (*dêvaraḍiyâr*) shall themselves collect a fine of twenty-five *kalañju* of gold to be credited to the court of justice whenever demanded.

[1] Read ஆயிர.
[2] Read ஆக.
[3] Read சந்திரன.
[4] Expressed by symbols.
[5] Expressed by numerical figures in the original

(L. 8.) Those who oppose this charity shall incur the sins of those who have committed (*sins*) between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin). We (*the members*) of the great assembly have (*thus*) settled this grant. I, *madhyasthan* Śivadâsan Âyirattennûrruva[1] Brahmapriyan, wrote (*this*) under the orders of the assembly. Prosperity!

No. 159.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[2]

In the 3rd year of Pârthivêndrâdivarman, who took the head of Vîra-Pâṇḍya, the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam declared certain lands of the goddess Durgâ-Bhaṭṭârakî of that village to be tax-free, on receiving as *pûrvâchâram* the interest which accrued to that temple both from the documents held in the name of the goddess and from those held in the name of the assembly of Dâmôdarachchêri as, perhaps, its trustee.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] வீரபாண்டியனைத் தலைகொண்ட பார்த்திவேந்த்ராதிவர்த[ற்]கு யா[ண்டு] ௩ [க]ளியூர்[க்கொ]ட்டத்து தங்கூற[று]த்தர[மெ]ருச்சதுர்வ்வே[தி]-

2 மங்கலத்து [பெ][ருங்]குறி ஸ்ரீதுர்கையொமெழுத[து] நம்மூர் உழ்ழோஷட்டாரகியா-[ர்]க்கு திருச்செந்ந[ன]டக்கும் நந்தாவிளக்கு[க்]கும் அவ்வ்நாளோமதுதுகும்

3 ஸ்ரீபலிக்கும் வைத்த ஸ்ரீமிகள் ஸ்ரீதேவிவாகக[ர]விந் தெற்[கு] எகண்ணூற்று பல்லவ-நாரணவதிக்கு கிழக்கு ௩ சது[கக]த்து வடககடைய தலைதரம் குழி சாஅயதுமிங்-

4 ெ[க]ய் ச[க]ண்ணூற்று[3] மா[ர்]ப்பிடுகுவதிக்கு கிழகு ௩ சதுக்கத்து [ெ]மாககடைய தலைதரம் குழி சா[அ]யதும் ஸ்ரவ்ரஹ்ணுநாராசத்திந் வடக்கு யசு கணணூற்று விடெ[ல்]வி[டுகு]வதியிந் [மெற்]-

5 கு க சதுக்கத்து கிழ்க்கடைய சா குழியும ஊரிந் தெற்க்கு எகணணூறறு பர[ெ]மஸ்வர-வதியி[ந் மெ]ற்கு ச சதுக்கத்து வடதுகத்து [மெர்][க்]கடைய குழி உாஉயடு ஆக குழி

6 கருாஅயடு குழியும் [இ]ஷ்டாரகியாா தாமுடைய கை[ெ]யழுத்தாலும் தாமெ[ாத]-ரச்செரி ஸ்ரீதேவியாருடைய கை[ள]ழுத்தாலுமுடைய பொலிபொந்நெய்[4] பூ[வ்]ாசாரமாக கொண்டு

7 எப்பெர்[ப்]பட்ட இறையும் இழி[ய] பணித்து இறை[ச்]லியாக [ெவெ]த்[ெ]தாம் ஸ்ரீதேவியொம் இ[ப்]பரிசுப் ப[ணி]ப்[ப] எழுதிநெ[ன்] மய்யுஷ்ஷ் ஸ்ரீ வீர[நா]-ராயண ஸ்ரவ்ரவிரயநெந்[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*In*) the 3rd year (*of the reign*) of Pârthivêndrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimangalam, (*a village* of its own subdivision (*kûṟu*), in Kâliyûr-kôṭṭam.

(L. 2.) The (*following*) lands were given to Dûrgâ-Bhaṭṭârakî of our village for the sacred current expenses, perpetual lamp, *archchanâbhôga* and *śrîbali*:—

---

[1] The attribute *Âyirattennûrruva* is expressed by the numerical figures for 1,800 in the original.

[2] No. 22 of 1898.

[3] ற்று is written as a group.

[4] Read பொந்தை.

(L. 3.) 480 *kuḷi* of first rate (*land*) on the north side of the third square (*śadukkam*, east of (*the path called*) Pallavanâraṇa-vadi in the seventh *kaṇṇâṟu*, south of Śrîdêvi-vâykkâl; 480 *kuḷi* of first rate (*land*) on the west side of the third square (*śadukkam*) east of (*the path called*) Mâṟapîḍugu-vadi of the ninth *kaṇṇâṟu* in the same place; 400 *kuḷi* on the east side of the first square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Viḍêlviḍugu-vadi of the sixteenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam; 225 *kuḷi* on the west side of the northern half (*dugam*?) of the fourth square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi of the seventh *kaṇṇâṟu*, south of the village. We (*the members*) of this assembly, having received as *pûrvâchâram* the interest in gold accruing to this Bhaṭṭârakî from documents (*kai-eḷuttu*?) with Her and the documents with (*the members of*) the assembly of Dâmôdarachchêri, made the (*above*) 1,585 *kuḷi* in the aggregate, tax-free ordering (*their*) exemption from all kinds of taxes.

(L. 7.) I, *madhyasthaṉ* Vîranârâyaṇa Brahmapriyaṉ wrote this grant by order (*of the assembly*).

No. 160.—ON THE SAME WALL.[1]

This again is a transaction made by the big assembly of Uttaramêrûr-chaturvêdimaṅgalam made in the 3rd year of Pârthivendrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya. It consisted in making tax-free certain lands of the temple of Kurukshêtradêva, on receiving *pûrvâchâram* from Śandiraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nulamba-Mâyilaṭṭi, residing in Kandapurattupêṭṭai. This individual is known from No. 24 of 1898 printed below to have been a merchant of Raṇavîrappâḍi in Conjeeveram. It is doubtful therefore, if Kandapurattupêṭṭai was not another name of Raṇavîrappâḍi. Kurukshêtradêva is not a familiar name in Hindu theogony but might refer to Kṛishṇa who played the chief part in the great war of Kurukshêṭra and was the author of the famous *Bhagavadgîtâ*.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ |||- பாண்டியனை(னை) தலைகொட்ட[2] வாணிகர்வெந்நாகிநகு[3] யாண்(ட்)டு [மூன்]றரூவத்து[4] உத்தரமெருர்வதுவ்வெ[ர்*]கிம(ல)ஙகலத்து பெருங்குறி ஸபெ

2 எழுத்து எம்மூர் [5]ஸ்ரீகுருஷெத்ரதெவ[ர்*]க்கு நிச்சம் ஒரு திருகணமட்டெ[6] அட்டு செவ்[ப்*]ப[த]ாக பதெகு இரெ[றஇவி]யாக [ச]ந்நாதி[த்*]தவல் [7]வை[த்*]த ஊ-ஏதி வயிரமெ[க*]வதிவட[ற்]கு[8] பதின்[9][அ]ஞ்ச[ர்*]ங் கண்[ணு*]ற்று

---

[1] No. 16 of 1898.

[2] Read கொண்ட.

[3] Read வாணிகர்வெந்நாதிவரர்க்கு.

[4] Read மூனரூவது. The length of ரூ is indicated by a separate symbol.

[5] Read குருக்ஷேத்ர.

[6] Read திருக்கணமட்ட.

[7] The *ai* sign ு of வை is peculiar and has to be noted.

[8] Read வடக்கு.

[9] The அ seems to be corrected from ச. Read பதினைஞ்சாங்.

3 [1]அமணிநாணரவதி[க்+]கு மெக்கு அஞ்சாங்கசதும்[2] க்முகு தலைத்தரங் குழி முன்[னூறு] இங்கெ தலைத்தரங் குழி நா[ற்ப]து ஆக கிழி[3] முன்னூற்றுநாப்பதம்[4] எ . .[5]

4[6] . . . . [இ]றெயும் எச்சொ[றும் வெட்]டியும் அமஞ்சியும் உள்ளி[ட்*]டு [7]எப்பொரபட்டதுமிறெ கொளாதொமாகபும் இது[க்+]கு [க]மித[ஞ்+] செய்[த*]ர் மெ[ா+]றெயிடெ குமரியிடை நடுவு செத்தா[8] செய்த பா[ப]த்துப்படுவாரா[ர*]கபப[9]

5 இப்பரிசு கஙபுரத்துபெட்டெயில் சஙரன் எழுநூற்று[வ+]நாகிய நுளம்ப(ப)மாயிலட்*]டியா[ர்+] ப[க்+]கம் வடுவுவாசாரங் கொ[ண்](ட்)டு இ[வ்+]விரண்டு மாநிபெமு[ம்][10] இறெயிலியாக ணணித்[11]

6 தொம் பெருங்குறிஸலெயொம் ஸலெயு[ள்*]ளிருந்துப் பெருமக்கள் பணி[க்*]க எழுதி[ெ]னந் யூஸ்ஞ் தெற்குறி உத்தரரொ[12] . . . மங்களொத்தமனெநி[13] ஸ்ரீ

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year (*of the reign*) of Pârthivêndrâdivarman, who took the head of the Pâṇḍya (*king*), (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêrûr-chaturvêdimaṅgalam:—(*The following are*) the lands given tax-free as long as the moon and the sun (*last*), to the glorious Kurukshêtradêva of our village (*in order that they may*) suitably be applied[14] for causing one *tirukkaṇamaḍai*[15] to be cooked (*and offered to the god*) every day.

(L. 2.) Three hundred *kuli* of first rate areca-land (*kamugu*), in the fifth square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Amaṇinâraṇa-vadi of the fifteenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the path called*) Vayiramêga-vadi (*and*) forty *kuli* of first rate (*land*) in the same place. In all, on this three hundred and forty *kuli* (*of land*), we agreed not to levy any kind of tax (*such as*) *iṟai*, *echchôṟu*, *veṭṭi* and *amañji*. Those who injure this shall incur the sins of those who have committed (*sins*) between Gaṅgâ and Kumari.

(L. 5.) We (*the members of*) the great assembly ordered the gift of these two *mânya* (*lands*) to be made tax-fee, having received *pûrvâchâram* from Śandaraṇ Eḷunûṟṟuvaṇ[16] *alias* Nuḷamba-Mâyilaṭṭi (*residing*) in Kandapurattu-pêṭṭai. I, the arbitrator (*madhyasthan*) Terkuri Uttaramêru-chaturvêdimangalôttamaṇ being one of the (*members of the*) assembly, wrote (*this*) at the bidding of the great men. Prosperity!

No. 161.—ON THE SAME WALL.[17]

This document records a gift of land made by certain Brâhmaṇas in the 3rd year of Pârthivendrâdhipativarman for commenting upon, *i.e.*, explaining, the science of grammar (*Vyâkarana-śâstra*).

In Tiruvoṟṟiyûr near Madras, a similar endowment was made during the time of king Kulôttuṅga III. for explaining the science of grammar and a hall called *vyôkarana-maṇḍapa* was specially built for that purpose[18].

---

[1] Read அமணிநாரணவதி. [2] Read அஞ்சாஞ் சதுககம். [3] Read குழி. [4] Read முன்னூற்றுநாற்பதும்.

[5] The last three syllables of this line look like எஸ்ஸெ and are not intelligible.

[6] The symbols at the beginning of this line may stand for numerical figures. If however we take them for letters, the reading may be பட்ட.

[7] Read எப்பேர்பட்டதுமிறைகொள்ளாதொமாகவும்.

[8] Read செய்தார். [9] Read படுவாராகவும். [10] Read மாநிப. This is a corrupt form of the Sanskrit word மாநு and is generally found in much later inscriptions. Its occurrence in this record would be the earliest use of it known so far. [11] Read பணித்.

[12] The three indistinct letters after ர்ா may stand for வகாவெ்ாதி. [13] Read னெத்.

[14] The meaning of the word *paḍutagu* is obscure. If it can be taken to be composed of *paḍu* and *tagu* it would only be an emphatic way of expressing the meaning of either of these words.

[15] In No. 55 of 1889 from Tirupati the same term appears as *tirukkaṇâmaḍai*.

[16] This word is expressed by numerical symbols in the original. [17] No. 18 of 1898

[18] No. 202 of the *Madras Epigraphical Collection* for 1912.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] வீரபா[ண்]டியனை தலைகொண்ட பார்த்தி[ன்]வெ[ந்ரா]தி[வ]தி[வ[ந்]]க்கு
யாண்டு முனாறாவது காலியூர்கொட்ட[த்]து தன்கூற்றுத்தரமெருச்சதுர்வேதி-
மங்கலத்து பெ-

2 ருங்குறி ஸபையொமெழுத்து எ[ம்]மூர் வ்யாகரணஸாஸ்த்ரங் வ்யாவ்யாநங் செய்வார்-
க்கு வ்யாவ்யாவ்ருத்தியாக வைத்த ஊரோலியாவன ஊரகங்கு வாஸுதெ-

3 வலட்டசொமாசியார் த[ன்] ஊரி ஸுவ்ரஹ்மண்யநாராச[த்]தின் வட[க்]கு [உ]யர
[கண்]ணற்று மா[ற]பிடுகுவதியின் கீழ[க்]கு உ சது[க்]க[த்]து ந ந்தரங்
குழி சாஅய பதும ஓதிமுகி-

4 ல் மா[ய]வலட்டர் தக ஊரி ஊரின் தெற்கு [ய]ல் க[ண்]ணற்று வாஸுதேவதி-
[க்]கு மெற்கு [உ] சது[க்]க[த்]தும் ந [ச]துமாக் தலைதரங் குழி எாஉய
பதும [இ]ங்கெ ஆ-

5 ர்பில் நரசிங்கக்ரவி[த்]தன் தக் தலைதரங்குழி உாஉய்பதும இவைகு[2] நிர் பாயும்
வாய[க்]கால் குழி [ய]ரு]ம் நொட்டூர் பட்டயக்ரவி[த்]தரு[ம்] நந்திசாமிபொசர்[3]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the big assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision, in Kâliyûr-kôṭṭam. The following are the lands granted as *vyâkhyâvṛitti*, for (*the maintenance of*) those who comment (*i.e.*, lecture) on the science of grammar in our village:—480 *kuli* of third rate (*land*) given by Bhadraṅkadu Vâsudêva-Bhaṭṭa Sômâśiyâr (Sômayâjin) in the second square (*śadukkam*) to the east of (*the path called*) Mârapiḍugu-vadi of the twenty-third *kaṇṇâṟu*, north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-Nârâśam; 720 *kuli* of first rate (*land*) given by Ôdimukil Mâdhava-Bhaṭṭa, in the second and third squares, to the west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi in the nineteenth *kaṇṇâṟu* on the south side of the village; 220 *kuli* of first rate (*land*) given by Turpil Naraśiṅga Kramavittaṉ in the same place; 15 *kuli* of channel that irrigates these (*lands*); Noṭṭûr Paṭṭaya-Kramavittar and Nandiśâmi-Pôśar.

No. 162.—ON THE SAME WALL.[4]

This record states that in the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, certain lands belonging to the village which did not fetch any tax, were given free of taxes by the village assembly to a temple at Uttaramêrûr-chaturvêdimaṅgalam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||]வீரபாண்டியனை த்தலைகொண்ட பார்த்தி[ன்]வெந்ரு[யி]வதிவதி[ன்]க்கு
யா[ண்]டு(டு) ந ஆவது உத்தாரமேரு[ற்]ச்சதுர்வெதிமங்கல[த்]துப்

2 பெருங்குறி ஸபையொம் எழுத்து ந[ம்]மூர் ஸ்ரீலச . . த்து பெருமாநடகளுக்கு
திருவிளக்குக்கும் திருவமுதுக்கும அவு[ன்]நாஹோம[த்]துக்குமா(க்)க நம-

3 மூர் இறையிறாது ஊரொக்கி விழு[ந்]த ஊமியி[ல்] சதராஆதிதவர்[8] இறை[ற]-
[யி]லி ஆக வை[த்]த நிலம் ஆவது ஸ்ரீதெவிவாக்கால்லு[க்]கு[9] தெர்[க்]கு ரு
ஆம் க[ண்]ணு[ற்]று மாரபிடுகுவதி-

---

[1] Read சதுகுகதுமாக.

[2] This is apparently a mistake for இனவக்கு or இவைபிற்றுகு.

[3] The inscription stops here.

[4] No. 17 of 1898. [5] Read வேந்ராயி.

[6] The letter ண் is corrected from ம்.

[7] There is some space between ந and மூ which may have been occupied by a Grantha ஃ.

[8] Read சந்திராதித்தவற்.

[9] Read வாய்க்காலுக்கு.

4 [க்+]கு கிழ[க்+]கு முதல் [ச]துக்க[த்+]து குழி சாளலு ம ஊரின் வடக்கு சஆங் கண்-
[ணு](ப)ற்று பாமெஸ்ரவதிககு கிழக்கு ருஆம் சதுக்கத்துக் குழி ருாருலஉ ம்
ஸ்ரீஉவி[வா]க்[கா+]லின் தெற்[கு] ௩ ஆம்

5 கண்ணு[ற்*]று மாறபிடுகுவதி(ய்)[க்+]கு கிழ[க்+]கு [உ]ஆம் சது[க்*]க[த்+]து குழி சாருல-
உ ம இங்கெ [ரு]ஆம் கணணு[ற்*]று இ[வ்*]வதிக்கு கிழக்கு மு[த்*]ல் சது[க்*]க-
[த்+]து ாஉல (க)குழி[யு][ம்+] ஆக இதட்பட[1] காகிலமு [க][ந்+]தபுரத்துபெட்டை-
யி[ல+]

6 ச[ந்+]திரன எழு[நா]ற்றுவன் [ஆ]கிய நுளம்பமாயிலட்டியார் ப[க்+]கல் வாஞ்ர்வாவா-
[ா+]ங் கொண்டு இகிலம் எ[ப்+]பெர்பட்ட இறையூம்[2] எ[ச+]சொற்றும வெ[ட்]-
டியும அமச்சியும்[3] உளி[லு]இடு[4] எ[ப்+]பெர்-

7 [ப்*]ப[ட்*]டதும் இலெஹிளியாக[5] [ப]ணி[த்+]கொ[ம்+] இது பொனறு சொ[ன்*]-
ஞல வெ[ஹ]ங்கெ இடை குமரி இடை செதார் செத பாவம் கொ[ள்+]வர் ஆகவும்
இது தட்டுதரளன படுகள் . . . . . .[6]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the big assembly of Uttaramêrûr-chaturvêdimaṅgalam. The following lands from among the lands of our village which, not paying any tax are (*the common property*) of the village, were given free of all taxes as long as the moon and the sun (*last*) for sacred lamps, sacred offerings and for worship of the god (*perumâṇaḍigal*) Śrîla . . . of our village :—

(L. 3.) 470 *kuli* in the first *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Mâṟapiḍugu-vadi of the fifth *kannâṟu* to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; 552 *kuli* in the fifth *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Paramêśvara-vadi of the fourth *kaṇṇâṟu* to the north of the village; 452 *kuli* in the second *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Mârapiḍugu-vadi of the third *kannâṟu* to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; in the same place 120 *kuli* in the first *śadukkam* (*situated*) to the east of the above-said *vadi* of the fifth *kaṇṇâṟu*; in all for the quarter land (காகிலம்) included herein we received *pûrvâchâram* from Śandiraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nulamba Mâyilaṭṭiyâr of Kandapurattu-pêṭṭai and ordered these lands to be free from any kind of tax such as *iṟai*, *echchôṟu*, *veṭṭi*, *amaṉṉi*. Those who say 'Let this perish' shall incur the sins committed (*by sinners living*) between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin).

No. 163.—ON THE SAME WALL.[7]

This is a record of the lands owned by the temple of Tirumâliruñjôlai at Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, drawn up in the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya.

---

[1] Read இதட்பட. [2] Read இறையும். [3] Read அமஞ்சியும். [4] Read உள்ளிட்டது.

[5] Read இறையிலியாக..

[6] The remaining syllables of this line commencing with இது are not intelligible Two lines in continuation are written in a slightly later script and read

1 பொமா வெனது மெய்வெற்று இருபத்து ஐங்(க)கழஞ்சு பொன தண்டம் இட பெ[றுவாராக]வும்
இ[த்*]தண்டமறுககவுமறம் சொல பிறுதா ஆகவும் இ[ப*]பரிஸ்ரு பணி[த்*]தொம் பெருங்-
கு[றி] ஸலெஹெயொ[ம்*] இ[ப்*]பணி மு[ட்*]டாமை செய[க்*][கட]வான் இஹெ-

2 [வ்*]ா உடாஸகன நம்பி சிவன் ஆகிய ருதுகூாவு[ப்]படை ான் மாஸலெஹ . . . . எழுதிநெ[ன்*]
உ[த்*]தரமெருமங்க(ல)வொ[த்*]தம(ன)நென் எழு[த்*]து;

but it is doubtful if this formed a portion of the present document.

[7] No. 21 of 1898.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*]விரபாண்டிய[னை]த் தலைகொண்ட வார்த்திவெந்தராதிவதிவதூற்கு யாண்டு
ஈ கா[லியூர்] . . . . . [த்த]ரமெருச்ச-

2 து[வெ்ஃதி]மங்க[ல*]த்து [1]பெ்பருங்குழி ஸலெஹெயொம் எ[ழு]த்து நம்முர்த் திருமாலி-
ருஞ்சொலை [1]பெ்பருமாநடிகள் [ஊ-ஆ]திகள் ஸ்ரீதெவிவா[ய்+]க்காலிந்

3 தெ[ர்+]க்கு ல கண்[ணு+]ற்று [2]மால[பி]டுகுவதியிந் கிழக்கு க[ச]துக்கத்து தலை[த*]ரம்
குழி ஈாசுல இங்கெய் லக க[ண்+]ணுற்று முதல்ச்சதுக்கத்து வாய்[க்*]கால் த[லை]-
த்த[ரம் கு]ழி எ ᳭ இ[ம்]ங்கெய் லக

4 கண்ணுற்று க சதுக்கத்து தலைத்தர[ங்*] குழி ஈாஎல ம் இங்கெ தலைத்தரங் குழி உாசலம்
ஸுவ்ர[ஹ்]ணாநாராசத்திந் [வ]டக்கு . . . [ஸ்ரீவா]மெஶ்வரவதியிந் [மெ]ர்க்கு ரு

5 [சதுக்*]க[த்*]து க[மு]கு தலைத்தரங் குழி [ாஈல]ம் ஆக [தூ]குழி தூாஎ ᳭[ல்*] நிலம்
ஈ ᳭18ᳬᳬᳬ ᳭ [||*]

TRANSLATION.

(Line 1). Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the big assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam . . . . in Kâliyûr-[kôṭṭam]. (*The following are*) the lands of the god in (*the temple of*) Tirumâliruñjôlai in our village:—

(L. 2.) 360 *kuḷi* of first rate (*land*) in the first *śadukkam* east of (*the path called*) Mâṟapiḍugu-vadi in the tenth *kaṇṇâṟu*, south of (*the channel*) Śrîdêvi-vâykkâl; in the same place, $7\frac{3}{4}$ *kuḷi* of first rate channel-(?) (*land*) in the first (*śaddukkam*) of the eleventh *kaṇṇâṟu*; 370 *kuḷi* of first rate land in the first square of the eleventh *kaṇṇâṟu*; 240 *kuḷi* of first rate (*land*) in the same place; and 130 *kuḷi* of first rate areca (*land*) in the fifth square (*śaddukkam*), west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi . . . . . north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam. In all $1,107\frac{3}{4}$ *kuḷi* of cultivated (?) land (*tûkuḷi*) equal to . . . . . .[3]

No. 164.—ON THE SAME WALL.[4]

This inscription records that in the 3rd year of king Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, certain lands were given by the great assembly of Uttaramêlûr-chaturvêdimaṅgalam to the god Mahâvishṇu of the Sômanêri temple of Uttaramallûr, for lamps, offerings and worship.

---

[1] For the orthographical peculiarity in writing பெ்ப see note 5 on page 323.

[2] Read மாறபிடுகு.

[3] The extent of land is expressed by a group of symbols; see l. 5 of the text.

[4] No. 26 of 1898.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] விரபாண்டியன் தலைகொண்ட பார்த்திவேன்திராதிபதிபர்(ம)[ர்*]க்கு[1] யாண்டு ௩ வது காளியூர்க்கொட்டத்து தங்கூற்று(று)த்தரமெளூர்ச்சதுர்வ்வேதிமங்கலத்து பெருங்குறி

2 ஸஹெயெர்ம் மெழுத்த[2] எம்மூர் ஸோ(ம)மெநெரி ஸோவிஷ்ணுக்களுக்கு திருவமு[துக்*]கு[ம்] திருவிளக்குக்கும்[3] கஉ[ர்]நாஹோமத்துக்கும் வைத்த ஹுஸ்தியாவகை ஸ்ரீதெவிவாக்காலின் வடக்கு ல௨ கண்ணு[4]-

3 ற்று மாறபிடுகுவதிக்குக் கிழக்கு எ சது[க்*]கத்து தலைத்தரங் குழி ாசுல இங்கெ தலைகுழி அல இங்கெ லக கண்ணற்று பல்வ[வ*]நாரணவதிக்கு கிழக்கு க சது[க்கத்து*] தலைகுழி ாஉல

4 வயிரமெகவ[தி*]க்கு வடக்கு முத[ற்*]கண்ணற்று விடெல்விடுகுவதிக்கு மெற்கு ௩ சதுக்கத்து தலைகுழி சா[ல] ஸ்ரீதெவிவா[ய்]க்காலின் தெற்க்கு ௩ கண்ணற்று பல்லவநாரணவ[தி]க்கு கிழக்கு

5 ௩ சது[க்க]த்து த[லை]குழி உாசல வயிரமெகவதிக்கு தெற்க்கு க கண்ணற்று உத்தரமெருவதிக்கு மெற்க்கு க சதுக்கத்து உ ஹரம் உா . . . . . உ[ஹ]ரம் குழி சாஅல ம் ஸ்ரீ[உ]விவாக்கா[லி]ன் வ . . . . . கண்ணு[4]

6 ற்றுப் பல்லவ(திக்கு)நாரணவதிக்கு [5]கழக்கு க சதுக்கலை[6] தலைதரங் குழி உாசல இஹுஸ்தி-க்கு சந்திரன் எழுநூற்றுவ நுளம்பமாயிலட்டி பக்கல் பூவ்ாவா-

7 [ர]ம் கொண்டு வ[ந்திரா]தித்தவல் இறையிலியாகப் பணி[த்*]தொம் பெருங்குறி-ஸஹெயொம் இதர்க்கு எப்பெர்பட்ட இறையும் எச்சொறும் அமஞ்சி[யும்*] வெட்டியும் காட்ட[ப்*]பெறுதொமா-

8 ஞெம் காட்டில் யந்தோஸனத்தெ மெ[ய்]வெறு இருப[த்*]தைஞ் கழய்ச பொன் மன்ற பெறுவாராக பணித்தொம் பெருங்குறி ஸஹெயொம்[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the big assembly of Uttaramêlûr-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. The following lands were granted for sacred offerings, sacred lamps and *archanâbhôga* to (*the temple of*) Mahâvishṇu at Sômanêri in our village:—

(L. 2.) 160 *kuḷi* of first rate (*land*) in the seventh *śadukkam*, (*situated*) to the east of (*the path called*) Mâṟapiḍugu-vadi of the twelfth *kaṇṇâṟu* to the north of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; 80 *kuḷi* of first (*rate land*) in the same place; in the same place, 120 *kuḷi* of first (*rate land*) in the first *śadukkam*, (*situated*) to the east of (*the path called*) Palla[va]nâraṇa-vadi of the eleventh *kaṇṇâṟu*; 410 *kuḷi* of first (*rate land*) in the third *śadukkam* (*situated*) to the west of (*the path called*) Viḍêl-viḍugu-vadi of the first *kaṇṇâṟu* to the north of Vayiramêga-vadi; 240 *kuḷi* of first (*rate land*) in the third *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Pallavanâraṇa-vadi of the third *kaṇṇâṟu* to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; 2 . . . of second rate (*land*) in the first *śadukkam* (*situated*) to the west of

[1] For திர read தி.
[2] Read யோமெழுத்து.
[3] Read திருவிளக்குக்கும்.
[4] The length of ணு is indicated by a separate symbol.
[5] Read கிழக்கு.
[6] Read சதுக்கத்து.

(*the path called*) Uttaramêru-vadi of the first *kaṇṇâṟu* to the south of Vayira-mêga-vadi; and 480 *kuḷi* of second rate (*land*) . . . . and . . . . . (*and*) 240 *kuḷi* of first rate (*land*) in the first *śadukkam* (*situated*) to the east of (*the path called*) Pallavanâraṇa-vadi of the . . . . . *kaṇṇâṟu* to [the north] of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl.

(L. 6.) We, (*the members*) of the big assembly having received *pûrvâchâram* from Śandiraṉ Eḷunûṟṟuva Nuḷamba-Mâyilaṭṭi for the above land, ordered it to be free from all taxes as long as the moon and the sun (*last*). We shall not show any kind of (*tax*), such as *iṟai*, *echchôṟu*, *âmañji*, *veṭṭi* against this (*land*). We (*the members*) of the big assembly (*also*) ordered that if (*any such taxes are*) shown (*against it*), each person (*so showing*) shall be liable to pay a fine of twenty-five *kaḷañju* of gold in the court of justice (*dharmâsana*).

No. 165.—ON THE SOUTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE RUINED VISHNU TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[1]

This mutilated inscription dated in the 3rd year of [Pâr]thivêndravarman mentions the Brahman assembly (*sabhâ*) of Ilai-Vallam in Dâmar-kôṭṭam and the measure called Ûragattu-niṉṟâr, by which oil was evidently measured out for maintaining a lamp in the temple of Gôvindapâḍi-Âḷvâr. Ûragattu-niṉṟâr must refer to the Vishṇu temple of Ulagaḷanda-Perumâḷ at Conjeeveram whose name according to the Vaishṇava scriptures (*Nâlâyiraprabandham*) was Ûragam.

TEXT.

1 . . . . . ஹத்ய நாராயணஃ ஸ்ரீவகிவரணமயா வெரயர்ஸ்ரீணாந்தராத்தா[+]
தாஃதெஃரெடுவவுலுவிஜஸஹயி மொவி . . . . . ஸ்ய்ாக

2 . . . . . த்திவெந்திரபன்மற்கு யாண்டு ௩ ஆவது தாமர்க்-
கொட்டத்திலைவல்லத்து ஸலெஹெயொம் ஈக்காட்டுக் . . . . .

3 . . . . . யனாராயணகமவித்தனுகிய வைதும்பராதித்த-
வ்ரஹாயிராஜன் கையால் யாங்கள் கொண்டுகடவ பொன் செ-

4 . . . . . எண்ணையுமூரகத்து நின்றூர் காலொடொக்கு[ம்+]
நாழியால ஆசகரதாரமும் ஸ்ரீமொவி[ந்+]தபாடியாள்வார்க்கு வைது-

5 . . . . . னும் ஸலெஹெயொம் அட்டாது முட்டி[ல்+] கெங்கை யிடைக்
குமரி யிடை செ[ச]ய்தார் செத பாபத்துப் படுவொமாகவுமிதற்றிநம்பில் ப-

6 . . . . . ண்டமி[ட ஓ]ட்டி[க்குடு]த்தொ[மி]த்தண்டப்பட்டு-
மெண்ணை முட்டாமெயட்டுவொமாகெ[ா]நிவ்வெண்[ணை] நிங்க[ளொபா]தி
அட்டுவொமாகெ . . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) . . . . . Nârâyaṇa whose innermost heart was moved by devotion for the feet of the husband of Śrî (*i.e.*, Vishṇu) [made] to . . . . . Gôvi[ndapâḍi] . . . . . in the Brahman assembly (*sabhâ*) of [Ila]-Valla in Dâmar-kôṭṭa.

(L. 2.) In the 3rd year of . . . . . [Pâr]thivêndravarman we (*the members*) of the assembly of Ilai-Vallam in Dâmar-kôṭṭam . . . . . for the gold received by us from Nârâyaṇa-Kramavittaṉ *alias* Vaidumbarâditta-Brahmâdirâjaṉ of Îkkâṭṭu-[kôṭṭam]. . . . . we (*the members*) of the assembly [agreed] . . . . . oil till the moon and the sun (*last*) by the *nâḷi* (*measure*) which was equal to the measure (*kâl*) (*called*

---

[1] No. 304 of 1906.

after the god) Ûragattu-niṉṟâr, to (*the temple of*) the glorious Gôvindapâḍi-Âḷvâr.

(L. 5.) If we failed (*to continue the charity*) by not pouring (*the oil*), we shall incur the sins committed by the sinners between Gaṅgâ and Kumari. If we deviated from this . . . . . we unanimously give our consent to be fined. . . . . Even after paying this fine, we shall pour out the oil without stopping it. This oil shall be supplied every month by us . . . . . .

No. 166.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE JALANATHESVARA TEMPLE AT TAKKOLAM.[1]

This record is dated in the 3rd year of Pârthivêndravarman and registers a gift of money by the merchants for a sleeping cot presented by queen Arumoḷinaṅgai to the temple of Tiruvûral-Âḷvâr. Mention has been made, in Nos. 49 and 52 of 1898 printed below, of Tribhuvana-Mahâdêviyâr, another queen of Pârthivêndra. Villavaṉ-Mâdêviyâr still another queen of his, is mentioned in No. 193 below.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*]
2 கொப்பா[தி-ற்]-
3 வெஞ்ரபநூற்-
4 கு யாண்டு [௩]
5 ஆவது உட[ய]-
6 ார் தெவியார் அ-
7 ருமொழிநங்-
8 கையார் தக்கெ-
9 காலத்துத் [தி]-
10 ருஆறல்ஆள்வார்க்கு வைய்த்த திரு[ப்*]-
[ப]-
11 [ள்*]ளிக்கட்டில் ஒ[ன்][று]க்கு [கு*]டு-
த்தொ[ம்*] நகர[த்*]தொம்
12 பொலிசை செருத்து ஒன்பதின் மஞ்-
சா-
13 டி பொன் பெற ஆட்டொருமிப்பக
இடுகெ-
14 வாமாநொம் [மு]ன்ருவதுமுதல் சகிரா-
15 தத்திவல்[2][||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the [3]rd year of (*the reign of*) king Pârthivêndravarman, we the merchants (*nagarattôm*) gave gold that would secure annually nine *mañjâḍi* by means of interest in a lump-sum from the third (*year*) as long as the moon and the sun (*endure*), for one sacred sleeping cot given by Arumoḷinaṅgaiyâr, wife of the king (*uḍaiyâr*), to (*the temple of*) Tiruvûral-Âḷvâr at Takkôlam.

No. 167.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[3]

This inscription is dated in the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, and records a gift of land to the temple of Ayyaṉ, the great Śâstâ of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, for current expenses, a perpetual lamp, *śrîbali* and *archchanâbhôga*. Ayyaṉ or Śâstâ is a popular village god; see *South-Indian Gods and Goddesses*, page 229 f.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] வீரபாண்டியனை தலைகொண்ட வாதி[ற்]வெஞ்ராதிவதிவீற்க்கு யாண்டு
௩ நாள் ரு௰ காவிபூர்க்கொட்ட[த்*]து தன்கூற்றுத்தரமெருச்சதுவ்வெ[ற்*]திமங்க-
வ[த்*]து பெருங்குறி ஸலெஹெயொமெழுத்து எ[ம்*]முர் தெற்கில் அ[ய்*]யன்
சீஹாஸாஷ்ரா[4]-

[1] No. 7 of 1897. [2] Read தித்தவல். [3] No. 15 of 1898. [4] Read ஸாஷ்ரா.

2 வு[க்*]கு திரு[ச்*]சென்னடைக்கும் நுகாவிளக்கு[க்*]கும் ஸ்ரீபலிக்கும் கஜ்ஜுர்நாஹோம-
தமாக[1] வைத்த ஹ-ஏதியாவன ஊரின் தெற்கு க[கணூற்று][2] (த்து) [3][வ]ாரமெஶ்வ-
ரவதியின் மெற்கு க சதுக்கத்து நம் (ப்)பாடகமான அர[ச]ல குழி தலைதாமும்

3 ஊரின் தெற்கு உ க[ண்*]ணூற்றும் ங க[ண்*]ணூற்றும் வாரமெஶ்வரவதியின் மெற்கு ங
[ச]துக்க[த்*]து தலைத்தாங்குழி சா ம் ஊரின் தெற்கு உ க[ண்*]ணூற்று வாரமெஶ்வ-
ரவதியின் மெற்கு ச சதுக்க[த்*]தும் ரு சதுக்க[த்*]துமாக தலைத்தாங் குழி ஙாசுல
ஆக குழி தசுா ஞல் ஙி-

4 லம் வ மா நிலத்து[க்*]கும் புளி[ய*]ங்குடையான் சாத்தன் ஸ்ரஹ்ருகுட்டன் பக்கல் இஹ-ஏதி-
களு[க்*]கு எப்பெர்[ப்*]பட்ட இறையும் எ[ச்*]சொறும் வெட்டியும் அமஞ்சியும்
காட்ட பெறுதொமாக [4]வ-ஏஷ்வாஸாரங் கொண்டு ஸ[ஜ]ரதிதருள்ளதினை-

5 க்காலமும் இறை இழிச்சி குடுத்தொம் இதற்றிறம்பி இறைகாட்டினுரை[5] யஜ்ஞாஸநமுத-
லாக வெண்டின இட[த்*]தெ யிருபத்தைங்கழஞ்சு பொன் மன்ற பெறுவாராகவும்
இயஜ்[த்*]து[க்*]கு விரொ[ய]ஞ் செய்தார்

6 மெங்கையிடை குமரியிடை செதார் சைத[6] பா[வ]ம் கொள்வார[ா]க[ி*] இப்ப[ரிசு ஓ]-
ட்டி இஹ-ஏமி இறை இழிச்சிக் குடுத்தொம் உத்தரமெரு[ச்ச]துவெ[ரு*]திமங்க-
லத்துப் பெ[ருங்கு]தி ஸலெஹெயொம் ஸலெஹ பணிப்ப [எ]ழுதினென் யெ)ஸ-

7 ன் சிவஷாஸன் ஐய்யா[யி*]ரத்திருனூற்றுவ [ஸ்ரஹ்ருவிர]யெ[ன]ன் |||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year and the 50th day (*of the reign*) of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. The following are the lands given to (*the temple of*) Ayyaṉ, the great Śâstâ, on the south side of our village for the sacred current expenses (*tiruchchenṇaḍai*), a perpetual lamp, *śrîbali* and worship[7].

(L. 2.) Eight hundred and forty *kuḷi* of first rate (*land*) which forms the third *pâḍagam* in the first square, west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi of the first *kaṇṇâṟu* (*situated*) to the south of the village; 400 *kuḷi* of first rate (*land*) of the third square to the west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi in the second and third *kaṇṇâṟu* on the south side of the village; 360 *kuḷi* of first rate (*land*) of the fourth and fifth squares to the west of (*the path called*) Paramêśvarâ-vadi in the second *kaṇṇâṟu* on the south side of the village; in all 1,600 *kuḷi* of land equal to வ *mâ* of land[8]. We made these lands tax-free as long as the moon and the sun last, having received *pûrvâchâram* from Śâttaṉ Brahma-kuṭṭaṉ of Puḷiyaṅguḍi and agreeing that we do not show (*as due*) against (*them*) any kind of (*tax such as*) *iṟai*, *echchôṟu*, *veṭṭi* and *amañji*.

(L. 5.) Those who deviate from this and show the taxes (*as due*) shall pay a fine of 25 *kaḷañju* of gold to the credit of the court of justice whenever demanded, and those who act against this charity shall incur the sin committed (*by sinners*) between Gaṅgâ (the Ganges)

---

[1] Read ஹோமத்துக்குமாக.

[2] This is engraved on an erasure probably of the word "சதுக்கத்து."

[3] Read வாரமெஶ்வாரவதியின்.

[4] Read வ-ஏஷ்வாரார.

[5] Perhaps to be corrected into காட்டினுரெ or we have to understand some such word as தேவரடியாரே.

[6] Read செய்த.

[7] *Archchanâbhôga* corresponds to *archanâvritti* of other inscriptions.

[8] The symbol வ denotes one-fourth *vêli* of land and *mâ*, one-twentieths. These two added up give us only 600 *kuḷi* of land, on the supposition that one *vêli* is equal to 2,000 *kuḷi*. Some inscriptions, however, point to a *vêli* being = 6,376 or nearly 6,400 *kuḷi* in which case *mâ* here may not represent the usual one-twentieth of a *vêli*.

and Kumari (Cape Comorin). We (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam having unanimously agreed to this grant, freed this land from taxes. Under orders of the assembly, I, the arbitrator (*madhyastha*) Śivâdâsaṉ Aiyâyirattirunûṟṟuva Brahmapriyaṉ, wrote (*this*).

No. 168.—ON THE SAME WALL.[1]

This document of the 3rd year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, registers a gift of land for worship and offerings to Mahâdêva (*Śiva*) of the temple at Kumaṇpâḍi, a hamlet of Uttaramallûr.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] வீரபாண்டியனை தலைகொண்ட பார்த்திவெந்திர[2]ராதிபதிபர்[3][ன்*]க்கு யாண்டு ௩ காளியூர்க்கொட்டத்து [3]தன்குற்றுத்திரமெஊர்சதுர்வெ[ர்*]திமங்கலத்து பெரு-

2 ங்குறிஸலெயொம் எழுத்து நம்மூ குமண்பாடி கிழை [4]ஸ்ரீகொயில் ஶஹதெவர்-க்கு [5]க[ஆ-ர்]ணாஹொமத்து[க்]குன் திருவமிருதுக்குமாக வெய்த ஊரு வயிர-

3 மெகவதிக்குத் தெற்கு ஆறுங் கண்ணாற்று விடெல்விடுகுவதிக்கு மெற்கு உ ஞ்சதுக்க[த்*]-து தலைத்தரங் [கு]ழி உாசல் [6]ஸுவ்ரண்ணியநாரயத்தின் [வ]-

4 டக்கு ல்சு கண்ணாற்று மாறபிடுகுவதியின் கிழக்கு அ ஞ்சதுக்கத்து தலைத்தரங் குழி சாலரு[7] [6]ஸுவ்ரண்யநாரயத்தி[ந்] வடக்கு ல்சு ங்கண்ணாற்றுக் காவனூர் எரிவா-யெ பொன வ-

5 தியின் கிழக்கு சு சதுக்கத்து ச தரம் சாசல் ம் ஆக தூகூலரு சன்த[ரன்*] எழுநூற்றுவ-[நா]கிய னுளம்பமாயிலட்டி பக்கல் [8]வ-ஒவ்[ர்*]ராஜ[ா]ரங் கொண்டு இறை இழி-

6 ச்[சி]க்குடுத்தொம் . . . . இறையும் எச்சொறும் வெட்டியும் அமஞ்சியும் கொள்-ளாதொமாக இறை இலி ஆகப் பணித்தொம் இது[க்கு] விரொ-

7 [தஞ்*] செ[தா]ர் கெங்கெ[யி+]டெக் குமரி[யி*]டை செதார் செத பாவம் கொள்வார் ஆகவும் தங்மாதனத்தெ [9]இருபத்தஞ்கழஞ்[சு] பொந் மன்றுவார் ஆகவும் பெரு-[ங்]குறிஸலெ பணிக்க எழு[தினென் பு]லியசிவன ஆகிய தூஉ சிகா-

8 . . . . . ஸலெ . . . . . ணிப்ப எழுதினென் . . . .
. . . . . .

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêlûr-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. The lands given to the Mahâdêva (*Śiva*) of the sacred temple (*śrîkôyil*) on the east side[10] at Kumaṇpâḍi, (*a suburb*) of our village, to provide for worship and sacred offerings (*are as below*):—

---

[1] No. 25 of 1898.

[2] Read பார்த்திவெந்தி.

[3] Read தன்கூற்று. The letter ஓ is peculiarly formed.

[4] Read ஸ்ரீகொயில் ஶஹா.

[5] Read கஆ-ர்நா.

[6] Read ஸுவ்ரஹ்ணா நாராச.

[7] The engraver appears to have written கலரு for லரு and subsequently erased the க.

[8] Read வ-ஒவ்-ர்ராஜா.

[9] Read இருபத்தைங்க.

[10] கிழை ஸ்ரீகொயில் means evidently a Śiva temple in contrast to the Vishṇu temple of a village which goes by the name of மேற்றளி or மேலைக்கோயில். This relative position of the Śiva and Vishṇu shrines in a village temple is seen for example, in the disposition of the *liṅga* and the sleeping figure of Vishṇu in the Shore Temple at Mahâseepuram.

(L. 2.) 240 *kuli* of first rate (*land*) in the second square (*śadukkam*) west of (*the path called*) Viḍêlviḍugu-vadi of the sixth *kannâṛu* to the south of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; 415 *kuli* of first rate (*land*) in the eighth square (*śadukkam*), east of (*the path called*) Mârapiḍugu-vadi of the sixteenth *kannâṛu* (*situated*) to the north of (*the lane called*) S'ubrahmanya-nârâśam; 440 (*kuli*) of fourth rate (*land*) in the sixth square to the east of the path which goes straight to the Kâvanûr tank of the sixteenth *kaṇṇâru* (*situated*) to the north of (*the lane*) Subrahmaṇya-nârâśam. In all, we gave (*these*) 1,095 (*kuli*) freed of taxes, having received *pûrvâchâram* from Śandaraṇ Elunûrruvan *alias* Nulamba Mâyilaṭṭi. We (*also*) decreed them tax-free agreeing not to exact *irai*, *echchôṛu*, *veṭṭi* and *amañji*.

(L. 6.) Those who obstruct this (*deed*) shall incur the sin committed (*by the sinners*) between Gangâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin) and shall pay a fine of 25 *kalañju* of gold at the court of justice (*danmâdana*, *dharmâsana*). I, Puliya-Śivaṇ *alias*[1] . . . . . wrote (this) by order of the great assembly. I . . . . . wrote (this) . . . . by order of . . . assembly.

No. 169.—ON THE SAME WALL.[2]

The inscription records that in the 3rd year of Pârthivêndrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, the members of the assembly of Uttaramêlûr-chaturvêdimaṅgalam made a gift of land to the goddess Jyêshṭhâ[3] at Kumanpâdi, a suburb of this village, for the maintenance of worship and sacred offerings.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] விரபாண்டியனை தலைகொண்ட பா[ர்]த்திவெந்ர[ர்]திபாம[ர்]க்கு
யாண்டு ௩ வது காலியூர்கொட்ட-

2 த்து [4]தனகுற்றுத்திரமெலூர்ச்சது[வெ்ர்]திமங்கலத்து ஸலெஹெ[யா]ம் எழுத்து நம்-
மூர் குமண்பாடி செட்[டெ]யாக்கு

3 அ[ர்]ச்சனைஹொமத்துசகு[ம்] திருவமுது[க்]கும் வெவெ[த்]த ஸ்ஹமி முகட்[டு]காலி-
[ன்] தெ[ற்]ககு [வ]-

4 ஹநாஹந . . . . . ச கண்ணுற்றுக கொலவதியிந் மொக்கு ௩ சதுக்கத்து தலைத்-
தர[ம] சாஅ ம ஸ்ஹஸ்ரணை ஹாராசத்[து]

5 [கு]ழி சாஅயது [இ]தின் [வ][ட]க்கு [ய]அஆ[ஈ] கண்ணுறறு [க]ாவனூரெ[ரி]-
வாய் பொன வதிக்கு தெறகு கூ[ப]தாம் சதுகத்து [தலை]தர[ங் கு]-

6 ழி உாகூ ம இ நிலம் இறை இழிச்சி இ[ை]ற[யி]லியாக பணித்தொம ஹோஸலெஹெ-
யொ ம[ா]யலட்டி(ய்)-

7 [ப]க்கல் [பூ]வாசாரம் கொண்டு இறை[யி][லி]யாக பணி[த்]தொம மஹ[ர்]ஸலெஹெ-
யொம [விரொ]தம் செயிதார்[5] கெ[ங்]கெ[யி]டை [கு]-

8 மரி[யி]டை செயிதார்[5] [ப]ாவம் கொள்ள[ர்][||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 3rd year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, we (*the members*) of the assembly of Uttara-mêlûr-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam wrote (*thus*):—The land given for the maintenance of worship (*archanâbhôga*) and

---

[1] The name that follows begins with the numerals 1,200 which evidently stand for Âyirattirunûrru-[van], a sort of family-name or surname.

[2] No. 23 of 1898.

[3] The worship of Jyêshṭhâ is not now popular in the south; see *South-Indian Gods and Goddesses*, pages 216 ff.

[4] Read தனகூற்றுதிர.

[5] Read செயதார்.

for sacred offerings of (*the goddess*) Jyêshṭhâ in Kumaṇpâḍi of our village (*is as follows*):—408 (*kuli*) of first rate (*land*) in the third square (*śadukkam*) to the west of (*the path called*) Kôla-vadi in the fourth *kannâru* . . . . . (*situated*) south of the high-level channel (*mugattu-kâl*); 480 *kuli* of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam; and to the north of this, first rate (*land*) (*measuring*) 260 *kuli* in the ninth square to the south of the path leading straight to the Kâvaṇûr tank, in the eighteenth *kannâru*. We, (*the members*) of the great assembly, exempted (*all*) this land from tax and declared it tax-free. We, (*the members*) of the great assembly, having received *pûrvâchâram* from Mâyilaṭṭi declared (*the land*) tax-free. Those who cause obstruction (*to this*) shall incur the sins of those who commit (*sinful acts*) between Gangâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin).

No. 170.—ON THE SAME WALL.[1]

The assembly of Uttaramêrûr-chaturvêdimangalam received the usual *pûrvâchâram* from Śandiraṇ Elunûṟṟuvan Nuḷamba-Mâyilaṭṭi, a merchant of Raṇavîrappâḍi in Kâñchîpura and exempted taxes on certain lands which they had given to a priest of the temple, in the fourth year (*of the reign*) of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] வீரபாணடியனை தலைகொண்ட பாத்தி-ஃவெகூராயிபதிபன்ம[ர்*]க்கியாண்டு
ச ஆவது காலியூர்கொட்டத்து-

2 [த்] தந்[2]குற்றுத்திரவெரூர்சதுர்வெ-ஃதிமங்கலத்து பெருங்குறி ஸலைஹையொம எழுதது
எம்மூா பெரியமண்டகத்து பெருமானடிகளை [அ]ஹ்[-ஃ][க+]கு[ம+] ஆகரய[ன]
த[த்+]தஹ[ட்*]டநு-

3 [க்]கு அ[ஹ-ஃ]நாஹொ[ஹ]த்துக்கும் திருவமுதுக்கும திருவிளக்குககும்மா[க+] [3]வெத்த
ஹ-ஏ பியாவது வ[யி]ரமெகவதியின் வடக்கு க க[ண்*]ணு[ற்]று விடெல்விடு-

4 குவதியின் மெற்கு உ சது[க்*]கத்தும் ந ரு[4][ஞ்*] சது[க்+]கத்துமாக தலை[தா]ம குழி
அறு[ஹா]று இன்னம் கநதாடை பொனனையய[கூ]மவித்த-

5 சொமாசியார் அம்பலத்தடிகளுக்கு [ன*]வத்த பங்கு ஒனறி[ன்]வழி வன்த பூமி எப்பெர்-
பட்டதும இப்பூமிக்கு காஞ்சிபுரத்து

6 இர[ண]ந்விரப்[பி]டி[5] வியா[ப]ாரி சந்திரன் எழு[நூ]ற்றுவன் நுள[ம்]பமாயிலட்டி
ப[க்+]கல் [6]ஹ-ஏர்வாசாரம கொண்டு இறையிலியாக பணி[த்]-

7 தொம பெருங்குறிஸலைஹையொம அமஞ்சியும வெட்டியும் இறையும் எச்சொறு[ம்*]
மறறும எ[ப்]பெர்பட்டதும காட்ட-

8 [7]பெறுதொமாக [||*] இதுக்கு விரொயம் செயிதாரை[7] யன்சோஸனத்தெ இருபத்[ன+]தஞ்-
கழ[8]ஞ்சு பொன மநற பெருவார் [9]அகவும கெநகையி-

9 டை குமரி[யி+]டை நடுவு செயிதா பாவம் கொள்வார் [9]அகவுமாக பணித்தொம் பெரு
ங்குறிஸலைஹையொம்[||*]

---

[1] No 24 of 1898.
[2] Read கூற்றுதிரமேரூ.
[3] Read வைத்த.
[4] The length of ரு is indicated by a separate symbol.
[5] Read இரணவீரப்பாடி.
[6] Read பூர்வாசாரம்.
[7] Read செய்தாரை.
[8] Read ங்கழஞ்சு.
[9] Read ஆக.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêrûr-chaturvêdimaṅgalam (*situated*) in its (*own*) subdivision (*kûṟu*) in Kâliyûr-kôṭṭam. The land given to Âtrayaṉ Ta[t*]ta-bha[ṭ*]ṭaṉ who performs the worship of the god (*perumâṉaḍigaḷ*) in the big hall (*periya-maṇḍapa*) of our village, for *archanâbhôga*, sacred offerings and sacred lamps (*is as follows*):—

(L. 3.) Six hundred *kuḷi* of first rate (*land*) in the second square (*śadukkam*) and in the third square west of (*the path called*) Viḍêlviḍugu-vadi of the first *kaṇṇâṟu*, north of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; also every sort of land which formed the one share assigned (*by us*) to Kandâḍai Poṉṉaiyakramavitta Sômâśiyâr Ambalattaḍigaḷ. We (*the members*) of the great assembly having received *pûrvâchâram* for this land from Śandiraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ Nuḷamba Mâyilaṭṭi, a merchant (*residing in*) Raṇavîrappâḍi in Kâñchîpura, ordered (*it to be made*) tax-free. We shall not enter (*in books*) *amaṉji*, *veṭṭi*, *iṟai*, *echchôṟu* or any other kind (*of tax*); we (*the members*) of the great assembly (*further*) ordered that those who act against this shall be liable to a fine of twenty-five *kaḷañju* of gold in the court of justice and that they shall incur the sins of the sinners (*residing*) between Gaṅgai (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin).

No. 171.—ON THE SOUTH WALL OF THE SUBRAHMANYA TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[1]

This record is dated in the 4th year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya and registers a gift of land to the temple of Subrahmaṇya-bhaṭṭâra at Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam by Śandiraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nuḷamba Mâyilaṭṭi, a merchant of Raṇavîrappâḍi in Kâñchîpura. Raṇavîrappâḍi is already known from the Madras Museum plates of Uttama-Chôḷa to have been a hamlet of Kâñchîpura (Conjeeveram). The donor is mentioned in other inscriptions of Uttaramallûr in connexion with several other charities in that place.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] விரபாண்டியனை தலைகொண்ட பார்தி[ப*]வெ[ந்*]ஊரயிவதி[ப]ன்ம[ர்*]க்-
கியாண்டு ச ஆவது காலியூர்கொட்[ட]த்து தன்கூற்றுத்தரமெருச்சதுர்வெ[தி]மங்-
கலத்து பெருங்குறிஸஹெயொ-

2 மெழுத்து எம்முர் [2]ஸ[ப்]ரஹ்மண்ய[ஹ]ட்டார[ர்*]க்கு ஸ்ரீவலி கொட்டுவதற்க்கு காஞ்சி-
புரத்து [இ]ரணவிரப்பாடி [வ]ர்[ர*]பாரி சந்திரனெழுநூற்றுவனான[3] நுளம்பவா-
[யிலட்டி][4] எங்கள் பக்கல் விலைகொண்டு ஸ்ரீவலிஹொமமாக வைத்த ஹ[ு]ளி ஸ்ரீஹெ-
வ[5]வாக்காவின் வட-

3 க்கு பதின்மூன்ரு[6]ங்கண்ணாற்று மாரப்பிடுகுவதியின் கிழக்கு க சது[க்*]கத்து நுதரம்
குழி உாசம் ம் இஞ்செ சதரம் ரூாசம் ம் இஞ்செ சுதரம் ாஅம் ம் இஹ[ு]ளிக்கு
எப்பெ(ர்)ர்பட்ட இறையும் எச்சொறும் அமஞ்சியும் வெட்டியு[ம்*] மற்றும் எப்-
பெ-

---

[1] No. 55 of 1898.

[2] The syllable ஹ is written below the line.

[3] The length of ரு is indicated by a separate symbol.

[4] Read மாயிலட்டி; the syllables in brackets are written over an erasure.

[5] Read ஸ்ரீஹெவி.

[6] The length of ரு is indicated by a separate symbol.

4 ர்பட்டதுங் காட்டெப்பரு[1]தொமானெம் இதுக்கு வி[ரெ][ர*]யம் [2]செயிதாரை யன்மாத-
[ன]த்தெ இருபத்[ரு]தஞ்கழை[ஞ்+]சு[3] பொன் [4][ம]ன்[ற] வொட்டி குடுத்தொம்
பெரு[ங்+]குறிஸலெஹெயொம் மெ[ங்+]கை இடை குமரி[யி+]டை நடுவு செதார்
செத பாவ[ம்] கொள்வார் [5][அ]கவும் ப[ணி]த்தொம[||*]

5 இவள் ப[ள்ளியெ]ழுச்சிக்கு வைத்த ஸ்ரீமி பாமெஸ்வரவதியிந் மெற்கு [இரண்டாங்க-
ணு][6][ற்+]று ஸாஸ்வதிவா[ய்][க்+]காலிந் வட[க்+]கு முதலாஞ்சது[க்+]க[த்*]து-
[ம்*] [ஆரா][ஞ்+]சது[க்+]க[த்+]துமாக ௩ பாடகமாக எழுநூற்றிருபது குழியுமி-
றையிழி[ச்+]சி [7]ஸ்ரீவெகை செய்து குடுத்தொம் ஸலெஹெயொம் ஸலெஹெயு[8]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam:—The land which Śandiraṇ Eḷunûṟṟuvaṇ *alias* Nuḷamba Mâyilaṭṭi, a merchant of Raṇavîrappâḍi in Kâñchîpura, purchased from us and granted as *śrîbalibhôga* for sounding *śrîbali* (*in the temple of*) Subrahmaṇya-bhaṭṭâra of our village (*is what follows*):— 240 *kuli* of third rate (*land*) in the first *śadukkam*, east of (*the path called*) Mâṟapiḍugu-vadi of the thirteenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the channel called*) Śridêvi-vâykkâl; in the same place 540 (*kuli*) of fourth rate (*land*) and in the same place 180 (*kuli*) of sixth rate (*land*).

(L. 3.) We shall not enter against these lands (*in our books*) any kind of assessment *echchôṟu*, *amañji*, *veṭṭi*, etc. We (*the members of*) the big assembly unanimoulsy give our consent to collect a fine of twenty *kaḷañju* of gold in the court of justice from those who obstruct this (*charity*) and declare that (*those who deviate from this*) shall incur the sins committed by sinners (*in the land*) between Gaṅgâ and Kumari.

(L. 5.) The land given by this (*same*) person for (*the ceremony connected with*) waking up the image from bed (*paḷḷi-eluchchi*) (*is*):—Seven hundred and twenty *kuli* (*comprised*), of three *pâḍagam* in the first and sixth squares north of (*the channel*) Sarasvatîvâykkâl of the second *kaṇṇâṟu*, west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi. We (*the members*) of the *assembly* exempted (*this land*) from taxes and had (*the gift deed*) written on stone.

No. 172.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[9]

This inscription records that in the 4th year of king Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), a gift of land was made by a merchant for offerings to the image of Gaṇapati, in the temple of (*the goddess*) Kônêrinaṅgai at Kumaṇpâḍi, a hamlet of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam.

---

[1] See note 5, page 323 above.

[2] Read செய்தாரை.

[3] Read ங்கழஞ்சு.

[4] The syllables மன்ற are written on an erasure.

[5] Read ஆகவும்.

[6] The syllables in brackets are written over an erasure.

[7] Read ஸ்ரீவெகெவெ.

[8] The inscription stops here.

[9] No. 27 of 1898.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] பா[ண்]டி[ய]னைத் தலைகொ[ண்]ண்ட வா[ர்*]த்திவெந்தராதிவதிவ[ந்]-
ற்கு யாண்டு ச காலியூர்க்கொட்டத்துத் தன்கூற்றுத்த[ர]மெரு-

2 ஒதகவெ[ள்*]திமங்கலத்து [1]சாஹஸ்லெஹையொம் எம்மூர்க் குமண்பாடிக் கொநெரிநங்கை-
கொயிலில் மணபதியார்க்குத் தெற்கிலங்காடி வ்ாவா-

3 . . . . . மிர்துக்கு வெவெத்த ஹ்ஹியாவது ஊரின் தெற்கு ச
கண்ணாற்று வாரெஷ்ஷாவதிக்கு கிழக்கு ச உதகக்கத்து தலைத்தாங் குழி ாஅய [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), (*this is*) [the writing] of us (*the members*) of the great assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. (*The following is*) the land given by a merchant . . . of the south bazaar for [sacred] offerings to (*the god*) Gaṇapati in the temple of (*the goddess*) Kônêrinaṅgai at Kumaṇpâḍi of our village:—180 *kuḷi* of first rate (*land*) in the fourth *śadukkam* to the east of (*the path called*) Paramêśvara-vadi of the fourth *kaṇṇâṟu*, south of the village.

No. 173.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE JALANATHESVARA TEMPLE AT TAKKOLAM.[3]

This record registers a gift of 96 sheep for burning a perpetual lamp near the goddess Durgâ-Bhaṭâri in the temple of Tiruvûral-Âḷvâr at Takkôlam in the 4th year of Pârthivêndravarman, by a native of Mârâyapâḍi. The latter territorial division also called Mahârâjappâḍi or Mârjavâḍi comprised the eastern portion of the Kolar district and parts of the Cuddapah and Chittoor districts.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பாதி-ல்லெ-
2 வஜ்ரவநற்கு யாண்டு
3 ச வது மாராயபாடி-
4 த் தாழ[ெ]காட்டிகாமுண்ட-
5 ஸ்வாமி மகன் கெசுவையனு-
6 கிய பல்லவன் ப்ரஹ்மாதராய-
7 ன் தக்கொலத்துத் திருவூறலா-
8 ழ்வார் கொயிலுள்ளெழுந்தரு-
9 ளி நிற்கும் உமாமஹேஷ்வாரிக்கு நொ-
10 ந்தாவிளக்கொன்றினுக்கு வை-
11 த்த ஆடு கூயசு ஆ[று இதந்]
12 நெய்[ய]ட்டக்கடவான் ம-
13 துராந்த[க] கடுத்தலைமன்-
14 ருடி மகன் குமரனுகிய வி-
15 ரொணுக்கம்ன்ருடி[ெய]ன் [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) king Pârthivêndravarman, Kêśuvaiyaṇ *alias* Pallavaṇ Brahmâdarâyaṇ, son of Tâḷakoṭṭigâmuṇḍasvâmi of Mârâyapâḍi, gave 96 sheep for one perpetual lāmp to (*the goddess*) Durgâ-Bhaṭâri who is pleased to stand in the temple of Tiruvûral-Âḷvâr at Takkôlam. I, Kumaraṇ *alias* Vîroṇukka Maṇṟâḍi, son of Madhurântaka Kaḍuttalai Maṇṟâḍi, shall measure out the ghee of these (*sheep*).

---

[1] Read சாஹஸ்லெஹ.

[2] The word எழுத்து as in other inscriptions from Uttaramallûr has to be substituted.

[3] No. 14 of 1897.

No. 174.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE CENTRAL SHRINE OF THE MASILA-MANISVARA TEMPLE AT TIRUMULLAIVAYIL.[1]

This fragmentary record is of special interest as it is written in archaic Tamil characters. It refers to Kalikêsari-chaturvêdimaṅgalam, a *dêvadâna* village in Puḷalkôṭṭam, which may probably be the surname of Tirumullaivâyil where the inscription is found. The king Pârthivêndravarman mentioned here is also perhaps different from and earlier than the Pârthivêndrâdhipativarman to whom the records of this group belong.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [கொ]ப்ப[ர]-
2 ற்த்திவெந்ரவந்ருற்கு யாண்(ட்)டு
3 அஞ்சாவது[2] புழ[ற்*]க்கொட்டத்து தன்
4 கூற்றுத் தெவதானமாகிய [க]-
5 விகெசரிஹ[து]வெ-ந்திமங்[க]ல-
6 த்து ஸலெஹெயொம் வி[லை கை]-
7 [ஏ]ழுத்து இ . . . . . .

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) king Pârthivêndravarman, (*the following*) is the sale deed (விலை கைஎழுத்து) of us (*the members*) of the assembly of Kalikêsari-chaturvêdimaṅgalam, a *dêvadâna* in its (*own*) subdivision (*kûru*) in Puḷar-kôṭṭam . . . . . .

No. 175.—ON A ROCK IN THE BACKYARD OF A PRIVATE HOUSE AT TAYANUR.[3]

This record supplies interesting information about a bond dealing with money transactions. It states that two brothers having lent money to the villagers of Mîyvali Tâyaṇûr, in the fifth year of Pârthivêndravarman, received their dues back with interest but could not so endorse on the original document which was now lost. Hence they declared that the document, if it should ever come out, must be considered 'a dead document,' *i.e.*, become null and void.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] கொப்பார்த்திவெந்திரபன்மற்கு [ய]ாண்டு ரு ஆவது உம்பளநாட்டு மெற்கு-
[டிகிழா]-
2 ன் திரன் [4]பூதையனு[ம்] இவன்ற[ம்]பி தி[ர]ன் [உல]கடிகளும் இவ்விருவொஞ் சிங்க-
புரந[ாட்டு] மியவழித்தாய[னூரூரா]-
3 [ர்க்]கு ஒட்டிக்கைத்திட்டிட்டு குடுத்த பரிசாவது இவாகள் பக்கல நாங்கள் முப்பதி[ன்
கழஞ்]சு பொன் குடுத்து . . . . . .
4 . . . . . திரூல் நாற்பத்தைங்கழஞ்சு பொன்னுடையொமாய் இப்(பொன்ன)-
பொன்னற கொண்டு இவ்வொ-
5 லைப் பட்டுக் கெட்டமையில் இவ்வொலை மெற்ரூன்[றப்]படில் அவ்வொலை சாவொலை
யாக ஒட்டிக்கு . . . . . .
6 . . . . . திரன் [4]பூதையனும் [திர]னுலகடிகளும் இவ்விருவொம்||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 5th year (*of the reign*) of king Pârthivêndravarman, the following was put into writing and given with consent to the

---

[1] No. 676 of 1904.

[2] Read அஞ்சாவது.

[3] No. 364 of 1909.

[4] Read மூதையனும் as in No. 362 of 1909 below.

residents (*ûrâr*) of Mîyvaḷi Tâyaṇûr in Śiṅgapura-nâḍu by the two individuals Tîraṇ Mûdayyaṇ, the chief of Mêrkuḍi in Umbaḷa-nâḍu and his younger brother Tîraṇ Ulagaḍigaḷ:— .

(L. 3.) Having deposited thirty *kaḷañju* of gold with these (*and*) being entitled to receive forty-five *kaḷañju* of gold, we received this gold completely . . . . . The (*original*) document being lost, we two Tîraṇ Mûdayyaṇ and Tîraṇ Ulagaḍigaḷ together declare . . . . . that that document, if it is discovered at any future time, shall become a dead document.

No. 176.—ON A ROCK NEAR THE SIVA TEMPLE AT TAYANUR.

This inscription registers a gift of 96 sheep by Kâḷi Naṅgai, a native of Mîyvaḷi-Tâyaṇûr, for burning a lamp in the temple of Mahâdêva of Taṇakkamalai, in the 5th year of Pârthivêndravarman.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] பார்த்திவெந்திரபன்மற்கு யாண்டு அஞ்சாவது சிங்கபுரநாட்டு மியவழித்-
தாயனூரம[ர]கொங் கி-

2 ழவன் கறைக்கண்டன் மணவாட்டி காளிநங்கையென் இவ்வூர்த் தணக்கமலை ஹாதெவர்-
க்கு ஒரு நொந்தாவிளக்கு

3 நிச[தம்] நெ[ய்] உழக்குப்படி எரிப்பதாக வைத்த சாவா முவாப்பெராடு தொண்ணூற்-
றுறு[2] இவை தாயனூர் ஊரார்வசம் வந்ரா-

4 [தி]த்த[வ]ற் [ெ]சல்ல வைத்தென் காளிநங்கையென் இவை வ்ஹாஹெஶ்வரரகெ [||]—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year (*of the reign*) of Pârthivêndravarman, I, Kâḷi Naṅgai, the wife of Amarakôṇ Kiḷavaṇ Kaṟaikkaṇḍaṇ of Mîyvaḷi Tâyaṇûr in Śiṅgapura-nâḍu, gave 96 big sheep which neither die nor grow old for (*supplying*) daily one *uḷakku* of ghee to burn a perpetual lamp (*in the temple of*) Mahâdêva (*Śiva*) of Taṇakkamalai in this village. I, Kâḷi Naṅgai, left these in charge of the residents of Tâyaṇûr to last as long as the moon and sun. This shall be under the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 177.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[3]

In the 5th year of Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra Pâṇḍya, the members of the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam gave certain lands in their village as *Vishaharabhôga* for the maintenance of a physician who removed (*snake* ?) poison. Inasmuch as at the end of line 5 it is stipulated that he who has obtained the order of the members of the assembly shall alone enjoy the land, it is probable that the lands in question were assigned only to experts in that profession.

---

[1] No. 363 of 1909.

[2] The length of று is indicated by a separate symbol.

[3] No. 36 of 1898.

TEXT.

1 [ஸ்வ]ஸ்தி ஸ்ரீ[1] [||*] விரபாண்டிய[னை]த் தலைகொண்ட வாதி[ர்+]வெஞ்ராயிவதிவதி[ர்ற்*]-
ககு யா[ண*]டு ரு ஆவது உத்தரமெ[ரு]வுது[ர்*]வெதிமங்கலத்துப் பெ[ரு*]ங்குறி-
ஸஹெயொமெழுத்து

2 எம்[மூ]ர விஷ[ஹ]ரபொகத்துக்கு இறையிலி ஆக ச(ர)ஞ்ராதித்தர் உள்[ள*]ளவும்
வைத்த ஹுமியாவன [2]ஸ்ரீதெ[வி]வாக்காலுக்கு தொக்கு ச கண்[ணு][ற்+]று
பல்லவநாராயணவதியின் கிழக்கு ஶ்ள [ச]துக்க[த்+]து[ம்+] ஶ்உ

3 சதுக்க[த்து+]மாக மூன்ரு[ந்+]தரம் சாஅஶ் குழியும் ஸுவரஹுணநாராசத்தி[ன்]
வடக்கு ச கண்ணுற்று மாறபிடு[கு]வதியின் மொக்கு [அ] சதுக்க[த்+]து தலைதர-
[ம்+] குழி ஈா [2]ஸ்ரீதெவிவாக்காலின் வடக்கு க க[ண்*]ணா-

4 ற்று பகவதிவாக்காவின கிழக்கு ரு [3]சதுக்குது ஈ தரக்குழி [ரு]ர (க்)குழியு[ம்+] ஆக
இ[து] உட்பட்ட நிலத்தி[ரு]ல் [4]தூக்குழி து[உ]ர ஈஶ் [5]து இநிலம் [illegible]
. நிலமும் எப்பெர்பட்ட இ[ர]றயு[ம்*] எச்சொறு[ம்+]
வெட்டியு[ம்+] அம[ரு]சியு[ம்+] க[ர+]ட்ட-

5 பெருதொமாக விஷஹரபொகமாக வைத்தொ[ம்*] இபூமி சுட்டி இறைகாட்டிநான்
[6]தமாஸநமுதலாக உஶ்ரு கழஞ்சு பொந் மன்றப்பெறுவதாக[வு]ம் ஸஹெயாரிடை
பணி பெற்ருர் . . . . . யுடை [யா]ரெ அனு-

6 ஹவிக்கப்பெறுவதாக[வும் இ]ப்பரசு[7] |சிலாவைகை[8] செதொ[ம்*] ஸஹெயொ[ம்+]
ஸஹெயுலவிருந்து[9] ப[ணி]க்க எழுதினெ[ன்+] ஶ்ரீஹுன் அ[ய்*]யாயிரத்திருனூ-
ற்றுவபிரமபிரியன்னெ [10][||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the big assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam. The following are the lands granted as *Vishaharabhôga* in our village, free of all taxes, as long as the moon and the sun last:—

(L. 2.) 480 *kuḷi* of third rate (*land*) (*comprised*) in the 17th and the 12th squares (*śadukkam*) to the east of (*the path called*) Pallavanârâyaṇa-vadi of the 4th *kaṇṇâṟu* (*situated*) to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; 300 *kuḷi* of first rate (*land*) belonging to the 8th *śadukkam* west of Mâṟapiḍugu-vadi of the 4th *kaṇṇâru* (*situated*) to the north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam; 500 *kuḷi* of third rate (*land*) belonging to the 5th *śadukkam* to the east of (*the channel called*) Bhagavati-vâykkâl of the first *kaṇṇâru* (*situated*) to the north of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkâl; in all, the classified land[11] comprised in these is 1,280 (*kuḷi*).

(L. 4.) We gave this land (*measuring*) . . . . . .[12] of land, as *Vishaharabhôga*, without subjecting it to any kind of taxes—such as *echchôru*, *veṭṭi* or *amaṅji*. Any one who refers to the land as taxable shall be liable to pay a fine of

[1] Read ஸ்ரீ.
[2] Read ஸ்ரீதெவி.
[3] Read சதுகத்து.
[4] The syllable தூ is a correction.
[5] The *u* of து is very doubtful. It appears to be Grantha.
[6] Read தந்மாஸந.
[7] Read இபபரிசு.
[8] Read வெகை.
[9] Read யுள்ளிருநது.
[10] Read பிரியனென.
[11] தூ (தூய்) means pure or white and தூக்குழி may have to be understood here in the sense of 'classified land.'
[12] The extent of land is here expressed by a group of ten symbols.

25 *kaḷañju* of gold to be credited to the court of justice (*dhanmâsana*). Those . . .
. who have obtained the order of appointment from the members of the assembly, shall alone enjoy (*this land*). We, the members of the assembly had this edict engraved on stone. I, Aiyâyirattirunûṟṟuva-Brahmapriyaṉ, the arbitrator, and (*a member*) of the assembly, wrote (*this*) by (*their*) order.

No. 178.—ON A ROCK NEAR THE RUINED SIVA TEMPLE AT TAYANUR.[1]

The record states that in the 5th year of king Pârthivêndravarman a certain Nîlakaṇḍaraiyaṉ Aṉṉâvaṉ Nâṭṭaḍigaḷ gave, on the occasion of a solar eclipse, 1½ *paṭṭi* of land to the god Mahâdêva of Taṇakkamalai for conducting *śrîbali*, on behalf of Nîlagaṅgaraiyaṉ Aṉṉâvaṉ Nâṭṭaḍigal who was perhaps his brother. *Śrîbali* is a ceremony performed by sounding drums and throwing cooked rice and flowers all round the temple. The inscription provides for five men to sound the different musical instruments used on the occasion.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+] கொப்பார்[த்]திவெ[ந்]திர(ப்)பர்மற்கு யாண்டு ரு [ஆ]வது ஸ்ரீநீலகங்-
கரையன் அண்ணவன் ந[ா]ட்டடிக[ளு]க்குச் சிங்க[ா]ரநாட்டு[2]

2 மிய்வழித் தா[ய]னூர் ஊரார் விணப்பத்தால் [3]ஸ-ரு[ய]-ர்ஹ்ரணவெலவையில் [4]ஸ்ரீந-
நிலகண்டரையன் அண்ணவன் நாட்டடிகள்

3 தணக்கமலை மஹாதெவர்க்கு இவ்[வூரி]ந் தென்காற்பட்டி பட்டி நிலமு[ந்] தறிப்பட்டியில்
மெல்கூரடைய அரைநிலமும் ஸ்ரீபலிப்பொக[ம்] அஞ்சாட்கொண்டு கொட்டுவிதாக
வநூரா-

4 தி[த்]தவற் செல்ல வெவெத்தென் ஸ்ரீ[ம+]ந்நிலகண்ட[ரை]யன் அண்ணவன் நாட்டடிக-
ளென் உம்ப[ள]நாட்டு மெற்குடி கிழான் திரன் மூதையனும் இவன்றம்பி திரனுல-
கடிகளும் இப்பட்டி ஒன்றரை

5 நிலமும் ஊரார்க்குப் பொன் குடுத்து விலையறுதி [கொண்டு] இறையிழி[ச்+]சி ஸ்ரீபலிப்-
பொகம் இப்படியெய் செய்தொம் திர[ன்] மூதையனு[ந்] திரனுலகடிகளும் இவ்-
விருவொம் இவை வநூரவெஸ்வரா[கைஷ] [||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 5th year of king Pârthivêndravarman, at the request of the residents of Mîyvaḷi-Tâyaṉûr in Śiṅgapura-nâḍu, I, the glorious Nîlakaṇḍaraiyaṉ Aṉṉâvaṉ Nâṭṭaḍigaḷ[5] gave, for (*the merit of*) the glorious Nîlagaṅgaraiyaṉ Aṉṉâvaṉ Nâṭṭaḍigaḷ on the occasion of a solar eclipse and to last as long as the moon and sun, to the god Mahâdêva (*Śiva*) of Taṇakkamalai one *paṭṭi* of land in (*the field called*) Teṉkâṟpaṭṭi of this village and half (*paṭṭi*) of land including the western division, in Tarippaṭṭi, as a *śrîbali-bhôga* (in order that the *śrîbali*) may be sounded by five men. Tîraṉ Mûḍaiyaṉ, the chief of Mêrkuḍi in Umbaḷa-nâḍu and his younger brother Tîraṉ Ulagaḍigaḷ paid gold to the residents (*of the village*), took complete possession by purchase of this 1½ *paṭṭi* of land and had it made tax-free. We two, Tîraṉ Mûḍaiyaṉ and Tîraṉ Ulagaḍigaḷ carried out the *śrîbali-bhôga* in the manner (*described*). This (*charity*) shall be under the protection of all *Mâhêśvaras*.

---

[1] No. 362 of 1909.

[2] Read சிங்கபுர.

[3] Read ஸ-ரு-ய-ர்ஹ்ரணவேளையில்.

[4] Read ஸ்ரீநந்.

[5] This name is unnecessarily repeated in the Tamil text in l. 4.

No. 179.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[1]

This inscription records a transaction made in the 5th year of king Pârthivêndrâdivarman by the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, making certain lands granted to the temple of Tiruvuṇṇiyûr, for *tiruchcheṇṇaḍai* and a sacred lamp, tax-free.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*]பாண்டியனை தலைகொண்ட வாதி-ஶ்வெஶ்ராதிவதற்கு யாண்டு ரு ஆவது
காலியூர்கொட்ட[த்*]து தன்கூற்றுத்தரமெருச்சதுவ்வெ-ஶ்திமங்கல[த்*]து ஸலெ-
யொம் எழுத்து எ[ம்+]முாத் திருவுனநியூர் பெருமானடிகளு[க்*]கு திருச்செ[ன்*]-
னடை[க்1]கும் திருஸ்ன[க்+]கு[க்+]குமாக வைத்த ஹ-ஶி ஸ-ஹ்ரஹ்ணு நாராச-
[த்*]கின வட[க்+]கு பதினொ-

2 ங் க[ண்*]ணற்று வாரஶ்ஶுரவதி[க்+]கு மெற்கு இரண்டாஞ் சது[க்+]க[த்*]து தலைதாங்
குழி நாநூற்றெண்பது குழியும இங்கெ ஶருஞ்சாங் க[ண்+]ணற்று வாரஶ்ஶுரவதி-
யிந் கிழ[க்+]கு முதல் சது[க்+]க[த்*]து தலைதரம் குழி இருநூறறிருபதும் ஸ்ரீஶெவி-
வாய்[க்+]காலின் தெற்கு ஶெக க[ண்+]ணற்று மாறபிடுகுவதியின் கிழ[க்+]கு

3 ரு ஞ்சாதுகதுமாருஞ்சதுமாக[2] தலைதரம குழி மு[ன்+]னூற்றறுபது குழியுமாக நிலமு-
ந்றுமா காணி முந்திரிகையும் ஸஜ்ரநெழுநூற்றுவநாகிய நுலம்பமாயியட்டி[3]
ப[க்+]கல் [4]வ-ஶ்வூவாஸாங்கொண்டு இறையுமெச்சொறும வெட்டியும் கொ[ள்*]ள-
பெருதொமாக ஸஜ்ராதி[த்+]தவதீ இறை இழிச்சி குடு[த்+]தொம்

4 இதற்றிறம்[பி][ல்+] இறைகாட்டிநாரை[5] இருபத்தைங்கழஞ்சு பொன் [ம]ன்றபெறு-
வாராகவும் இ[ப்*]பரிசொட்டி குடு[த்+]தொமுத்தரமெருச்சதுவ்வெ[-ஶ்*]திமங்க-
ல[த்*]து ஸலெஹெயொம் ஸலெஹெயு[ள்*]ளிருந்து பெரும[க்+]கள் பணி[க்*]க
எழுதிகெ[ந்*] யெஸ்ஸ் ஹ்ரஹ்வியநெந ஸ்ரீ[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 5th year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdivarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), we the members of the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its (*own*) subdivision (*kûṟu*) in Kâliyûr-kôṭṭam wrote (*thus*). The (*following*) land was given for the sacred current expenses (*tiruchcheṇṇaḍai*) and a sacred lamp of the god (*perumâṇaḍigal*) in (*the temple of*) Tiruvuṇṇiyûr of our village:—

(Ll. 1 to 4.) Four hundred and eighty *kuḷi* of first rate (*land*) in the second *śadukkam*, to the west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi of the fourteenth *kâṇṇâṟu* (*situated*) to the north of Subrahmaṇya-nârâśam; in the same place, two hundred and twenty *kuḷi* of first rate (*land*) in the first *śadukkam* (*situated*) to the east of Paramêśvara-vadi of the fifteenth *kaṇṇâṟu*; (*and*) three hundred and sixty *kuḷi* of first rate (*land*) in the fifth and sixth *śadukkam* to the east of Mâṟapiḍugu-vadi of the 11th *kaṇṇâṟu* (*situated*) to the south of (*the channel called*) Śrîdêvi-vâykkal; in all, the land (*granted*) was three *mâ* one *kâṇi* and one *mundirigai*. Having received *pûrvâchâram* from Śandraṇ Eḷunûṟṟuvaṇ *alias* Nulamba Mâyilaṭṭi, we the members of the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam made (*these lands*) tax-free as long as the moon and the sun (*last*), binding ourselves not to collect *iṟai*, *echchôṟu* and *veṭṭi* and (*also stipulating*) that those who abrogate this and point

---

[1] No. 28 of 1898.

[2] Read ஞ்சாஞ்சதுக்கத்துமாருஞ சதுககத்துமாக.

[3] Read மாயிலட்டி.

[4] Read வ-ஶ்வூ-ாஸாரங்.

[5] Perhaps to be corrected into காட்டினரே in order to govern the verb பெருவார், or we should insert a word like தேவரடியாரே or ஸ்ரீபாதரே as in other inscriptions.

out (*the lands*) as taxable, shall be liable to pay a fine[1] of twenty-five *kaḷañju* of gold. I, Brahmapriyaṉ, the *madhyastha* and a member of the assembly, being directed by them wrote (*this*). Prosperity !

No. 180.—ON THE NORTH BASE OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VARAHA-PERUMAL TEMPLE AT TIRUVADANDAI.[2]

This inscription records a gift of gold for burning a sacred lamp, in the 6th year of king Parakêsari Vêndrâdivarman, by a resident of Talaiśayanapuram *alias* Taiyûr.

Vêndrâdivarman is probably the same as Pârthivêndrâdivarman. The adjunct Parakêsari shows that he was either a Chôḷa king or a Chôḷa subordinate. The title may further enable us to connect Pârthivêndrâdivarman with Âditya (II.)-Karikâla, which is not very unlikely.

Talaisáyanam is the name of the Vishṇu temple at Mahâbalipuram referred to in the *Nâlâyiraprabandham*. Taiyûr is No. 52 on the Madras survey map of the Chingleput taluk, about 12 miles north-west of Mahâbalipuram.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+] கொப்பரகெ[ச]ரி வெஜிராதிபநு(ம)ர்க்கு யாண்டு [ஆ]றுவது ஆமூர்க்-
கொட்டத்து-

2 ப்படுவூர்நாட்டு [தெவ்]தாந[ம்+] திருவிடவந்தை சவையொமு[ம் ஊரொ]ராமும் கைய்-
எழுத்து

3 இக்கொட்டத்து தன் [கூற்றி]ல் த[லை]சயனப்புறமாந தையூர் வைய்யொடுகி[ழான்
தி]ருவடிகள் வைய்-

4 குகன் பக்கலியாங்கள் கொண்டுகடவ பொன் எடர்புரம் பந்நிருகழஞ்ச பொந் இப்பொ-
ன்னால் [வ]ந

5 பலிசை எற்றித் தொண்ணூற்றுநாழி நெய் எண்ணை ஆட்டை வட்டம் அட்டுவொமா-
நொம் இவ்வெண்ணை

6 நித்தம் உழக்கு எண்ணைக்கு ஒருதிருநந்தாவிளக்கு [ச]ஜிரா நித்தவற் [3]கெரிப்பிப்பதா-
நொம் இவ்விளக்கு ஒன்று மு-

7 ட்டாமெ எரிப்பொமாநொம் ஆட்டைவட்டந் தொண்ணூற்றுநாழி நெய்எண்ணை
அட்டுவொமா-

8 நொம் சவையொமும் ஊரொமும் இதிறுக்கு விளக்கு செலுத்தொமாகில் தநாஷனத்-
திலெ நித்த-

9 ங்காற் பொந் மன்ற இட்டுக்குடுத்தொம் [இ]து அந்றென்பார்(க்கு)கெங்கை இடைக் குமரி
யிடை [எ]மு-

10 நூற்றுக்காதமாறு நடுவு செய்தார் செய்த [ப]ரவங்கொள்வாரா இத்தநும் ரக்ஷிப்பார்
ஸ்ரீபாதமெ-

11 ன் தலைமெ[ம*]லது அறமற[வ]ற்[க||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail ! Prosperity ! In the 6th year of (*the reign of*) king Parakêsari-Vêndrâdivarman, we (*the members*) of the assembly and the residents of the village (*ûrôm*) of Tiruviḍavandai, a *dêvadâna* of Paḍuvûr-nâḍu in Âmûr-kôṭṭam, wrote (*thus*):—

---

[1] On *maṉṟu* = to pay a fine, see *South-Indian Inscriptions*, Vol. III, page 51, note 4; *maṉṟupâdu* is explained as fine; *ibid.*, page 38, note 5.

[2] No. 269 of 1910.

[3] Read எரிப்பி.

(L. 3.) From Tiruvadigal Vaikundan, the headman of Vaiyôḍu (*and a (resident)* of Talaiśayanapuram *alias* Taiyûr (*situated*) in this *kôṭṭam* and in its (*own*) subdivision, we received 12 *kalañju* of gold by weight[1] and bound ourselves to apply the interest on this gold for measuring out ninety *nâli* of liquid ghee[2] each year. From this ghee, we shall cause one sacred lamp to burn (*using*) one *ulakku* of ghee every day as long as the moon and the sun (*last*). We shall burn this one lamp without discontinuing (*it*). We the members of the assembly and the residents of the village shall measure out ninety *nâli* of liquid ghee each year. If with this (*ghee*) we do not maintain the (*said*) lamp, we agree to pay a daily fine of a quarter-*pon* (*of gold*) to the *Dharmâsana*. Those who say "nay" to this shall incur the sins committed by persons in the seven hundred *kâdam* between the river Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin). The sacred feet of those who protect this charity (*shall be*) on my head. Do not forget charity!

No. 181.—ON A SLAB LYING IN THE COURTYARD OF THE TIRUVALISVARA TEMPLE AT PADI (TIRUVALIDAYAM).[3]

This record registers that in the 6th year of king Pârthivêndravarman the assembly of Kuraṭṭûr *alias* Parântaka-chaturvêdimangalam sold 1,350 *kuli* of *mañjikkam* land to the temple of Tiruvalidâyil and made it tax-free.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||[4]] கொப்பா[ர]தகிவெகூ[பந்]மற்கியாணடு ஆ-
2 றுவது புழலகொட்[ட]தது அமபத்தூரெரி[க] கி[ழ]நாட்டு-
3 ககு[ற]டரோகிய [4]ஸ்ரீவராகைகசசதுவ்வெ[5]திமஙகல[த]து
4 ஸ[லெ]ஹயொம புவியூரகொட்டததுத துடமுணிநா[ட]டு
5 [திரு]வலிதாயில [6]ஹோஷெவாககு யாஙகள் எமமு[ருடத்]
6 தெனகழனி ஸலெஹெஞ்சிக்கமான நிலம விற-
7 பதற்குக கிழ்பால அமபத்தூரெரி நிா கொந்-
8 றாருககுப் பாயந்த காலின மெறகு தெனபால . . . . .
9 [அ]ம்ப[த்]தூரெரி நிா [7]விலலிபாத்தககுங கொனறா-
10 ககும பா[ய]ந்த காலின வடககு மெலபால ஸலெஹ [8]ஞ்சிகாமும [வ]-
11 டபால் ஸலெஹெஞ்சிக்கமும இன்நானகெலலையுளளகப்[ப]-
12 [ட்]ட நிலம பதினறுசாண கொலால் ஆயிரதது முனனூறறைம-
13 பது குழியு[ம] இது பெறுவிலைக்காணமறககொணடு கிருவலிதாயி[ல]-
14 ஷோஷெவாককு இறையிலியாக விற்றுக்குடுத்தொம ஸலெஹையொம [திரு]வ-
15 [லித]ாயில் ஷோஷெவரும இநநான்கெலலையுள்ளுமகப்பட்[ட] ஸ்ரீஇயுண[ணி]-
16 லமொழிவினறி யிது பெறுவிலைககாணமறக்குடுத்து விறறுகொண[டா]ா
17 இநநிலத்துக்கு எரி நிரும நிரொடுகாலும யாஙகளுடையவாறெ யி[த]னு-
18 [க்கு]ழரித்தாகவும எ[ம]மிலிசைந்த விலைஉவ்வுமறகொணடு இறையி-
19 ழி[ச்]சி இறையிலியாக விறறுக்குடுததொம இதற்றிறமமி[ல] ஸ்ரீ-
20 ஸநமுதலாகத் தாம வெணடு கொவுகெ நிசகி கழஞ்சு பொன
21 மன[ற] ஒட்டிக்குடுத்தொம இமனறுபாடிறுத்தும இஸ்ரீஇகு எமமு-
22 [ராள] கொவினல் வந்த விக்கமுள்ளது கிாத்துக குடுபபொமாஞெம

---

[1] The meaning of the word *eḍarpuram* is not certain.

[2] *Ney-yennai* here and *ennai* in the following sentences refer probably to ghee; in this case, *ennai* must indicate ghee in liquid state.

[3] No. 225 of 1910.

[4] Read ஸ்ரீவராஹக. The letter ம has its loop on the left side

[5] The loop of மு is on the left side as in ம in line 3.

[6] There is very little difference between ஹ and ள in this inscription.

[7] Read விலலிபாককது.

[8] Read மஞசிককும். In this and in some other instances ஞ is shaped likeஞ.

23 ஸலெஹெயொம் ஸலெஹெ பணிகு குறியுள்ளிருந்தெழுதினென் [இ]வ்-
24 [ஆ]ாப் பெருங்கிழவன் நின்றை நூற்றெண்மபட்டனென் இப்ப-
25 டியறிவென் திருவலிதாயில் கூட்டத்தான் நரசிங்கபட்டனென் இப்-
26 படியறிவெள நுளப்பியாற்றூற்க் கூட்டத்தான் தாமொதிரபட்ட-
27 [னெ]ன் இப்படியறிவென் கொன்றூர்க்கூட்டத்தான் திவாகரப-
28 ட்[ட]னென் இஹ-ஶி கொண்டு நிலைவிளக்கெரிப்பதற்கு வைய்த்தா-
29 ன்ெ[ரு]ங்கலங்கிழான திருவொற்றியூான் இஹ-ஶி கொண்டு [வ]ரா-
30 த்தவற் ஒரு நநூவிளக்கெரிப்பொமாஞெம் உண்[ணு]ழியை[1]-
31 ப்ெ[ப]ருமக்களொம் இது பநூஹெஶ்வரர் ரகைஷ|||-

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 6th year (*of the reign*) of king Pârthivêndravarman, we (*the members*) of the assembly of Kuṟaṭṭûr *alias* the prosperous Parântaka-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in Ambattûrêri-kîṉâḍu, (*a subdivision*) of Puḷal-kôṭṭam, being (*engaged in*) selling the land, the *maṅjikkam* of the assembly in the southern fields of our village, sold tax-free to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruvalidâyil, (*a village*) in Tuḍamuṇi-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam 1,350 *kuḷi* of land (*measured*) by the rod of sixteen spans and comprised within the following four boundaries, *viz.*, :—east side: west of the channel through which the water of the Ambattûr tank flows to Koṉṟûr; south side: north of the channel through which the water of the . . . . . Ambattûr tank flows to Villipâkkam and Koṉṟûr; west side: the *maṅjikkam* (*land*) belonging to the *sabhâ*; and north side: the *maṅjikkam* (*land*) belonging to the *sabhâ*. Having fully received the due sale amount on this (*land*), we (*the members*) of the assembly sold (*it*) tax-free to the (*god*) Mahâdêva (*Śiva*) at Tiruvalidâyil. The Mahâdêva of Tiruvalidâyil also received by purchase after paying up fully the due amount of sale, the land comprised within these four boundaries not excluding (*any portion of*) the land contained therein. The right for the water of the tank and that for the channel through which the water flows shall belong to this land in the same way (*after sale*) as (*it did*) when we possessed it. We have received fully the sale money agreed upon, removed the tax and sold (*it*) tax-free.

(L. 19.) If this be violated, we agree to pay when demanded[2] a penalty of one *kaḷañju* of gold daily to the king to be credited as a fund to the court of justice. We (*the members*) of the assembly (*further agree*) that even after paying this penalty (*maṉṟupâḍu*), we shall obviate any hindrance that might be caused to this land from the king ruling our village. I, the elderly headman of this village Niṉṟai Nûṟṟeṇma-bhaṭṭaṉ (*myself*) being a member of the assembly, wrote (*this*) by order of the *sabhâ*. I, Naraśiṅga-bhaṭṭaṉ, a member of the Tiruvalidâyil assembly (*kûṭṭam*), bear witness to this. I, Dâmôdara-bhaṭṭaṉ of the Nuḷappiyârṟûr assembly, bear witness to this. I, Divâkara-bhaṭṭaṉ of the Koṉṟûr assembly, bear witness to this. Toṅgalaṅkiḷâṉ Tiruvoṟṟiyûraṉ gave a lamp-stand for burning (*the lamp*), from (*the produce of*) this land. Having received (*the produce from*) this land, we the great men of the interior (*of the temple*) agreed to burn one perpetual lamp as long as the moon and the sun (*last*). This (*charity*) is (*placed*) under the protection of all *Mâhêśvaras*.

---

[1] Read உண்ணுழிகை.

[2] "தாம்வெண்டு" which qualifies the word king does not give a proper sense inasmuch as there can be no choice in the matter. In several other inscriptions the corresponding phrase "தான்வெண்டுமிடத்து" occurs. Perhaps we have to translate both these phrases into "when demanded" until a more satisfactory explanation could be offered.

No. 182.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[1]

This inscription records a gift of land by Śandraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nuḷamba Mâyilaṭṭi, a resident of the hamlet of Raṇavîrappâḍi in Kâñchîpuram, to the temple of Tiruvuṇṇaûr (*i.e.*, Tiruvuṇṇiyûr of No. 179 above) at Uttaramêru-chaturvêdimangalam, in the 6th year of Pârthivêndrâdhipativarman, who took the head of the Pâṇḍya (*king*).

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+] வாண்டியனை தலைகொண்ட பார்த்தி[ர]வேந்ரா திவதிவசிர்க்கு யாண்டு
சு வது காலியூர்கொட்ட[த்]து தன்[2]கூற்றுததரமெருச்சதுவெ[ர்]திமங்கல[த்+]து
ஸலைலையொம்

2 எழுத்து எம்மூர்த் தி[3]ருவு]ன்னஊர்ப்பெருமானடிகளுக்கு ஸ்ரீ[வ]லி[லை]ராமத்துக்கு
ஆகக் காஞ்சிபுரத்து இர[ண+]விரப்பாடி ஸந்தான எழுநூறறுவநாகிய னுளம்ப-
மாயி[ல்]ட்-

3 டி நம்மூர் [4]விழுவிமாய்க்கிடந்த நிலத்தில ஸ்ரீ[5]வெலிலொமமாகக் கொண்[டு] வைத்தலை-ஏழி-
யாவன ஸ்வாஹுணாநார[ர+]சத்தின வடககு யெ ச[ண+]ணறறு [வ]ராஹேஸ்வர-
வதியின் மெ-

4 ற்கு க ச[து+]க்கதது [உ]ந்தரங் குழி உ[ர]சயெ [நா]ற்பதும ஸ்வாஹுணாநாராயத்தின
வடககு யெஅ க[ண்*]ணற்று காவனூர் எரிவாயெய் பொந வதியின் மெ[ம]ற்கு அ
சதுக்கத்து [உ]தரங்-

5 குழி உ[ர]சயெம் ஸ்வாஹுணாநார[ர+]ஸத்தின் வடக்கு யெஅ க[ண*]ணறறுக் காவனூர்
எரிவாயெய் பொ[ந] வதியின் மெறகு அ [6]சதுகককது உதரங குழி உாசயெ

6 ம் ஸ்ரீதெவிவாய்க்காலின் தெறகு யெசுங் க[ண்+]ணறறுப பலலவநார[ண]வதியின கிழக்கு
சு ஞ் சதுக்கத்து ச ந்தரங குழி நாம ஸ்வாஹுணாநாராயத[தி]ன் வடககு யெ-
ங் க[ண்*]ணற்று மாறபிடுகுவதியன்[7] கிழ-

7 க்கு கூம் சதுக்கத்தும யெ ஞ் சதுக்கத்துமாக இரண்டாத[8] உாசயெ ம[9]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 6th year of (*the reign of*) Pârthivêndrâdhipativarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), (*this is*) the writing of us (*the members*) of the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimangalam, (*a village*) in its (*own*) subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. The following are the lands

---

[1] No. 20 of 1898.

[2] The *u* sign in கூ is added separately.

[3] The form of ரு almost resembles that of த.

[4] Read *விழுவியாய*.

[5] Read *வலி*.

[6] Read *சதுககத்து*.

[7] Read *வதியின*.

[8] Read *இரண்டாந்தரங் குழி*.

[9] The inscription stops in the middle of line 7. The following two lines of writing in the same character are found a little below. It is doubtful if these are in any way connected with the main inscription :—

1 ஸ்வாஹுணாநாராசத்தின் வடககு உயெஉ கண்ணறற்று பல்லவநாராணவதியின் கிழக்கு
சு ச[து]க்கத்து இரண்டாந்தரங் குழி சாஅயெ பதும் ஆக இவெழு பாடகமும்

2 இவன் பக்கல் வாஎலு[ர்]ஸாராங கொண்டு இலாஎமி சுட்டி இ[ற]யும் யெச்சொறும்
வெட்டியும் அம[ஞ+]சியும் ஸந்ராதித்தவல காட்டபெருதொமாக ப[ணி] [த்+]து
ஸிலாவெலெவெ செ[ய்]து குடு[த்+]தொமுத்தரமெருச்சதுவெ[ர்]திமங்கல[த்+]து
ஸலைலையொம இது குறி[யுளி]ருந்து பெரும[க்+]கள் பணி[க+]க ஏழுதினெ[ன்*]
யெ ஸ்ஹுண சிவஹாஸற வாஹுவிரயனென்[||+]

which Śandraṉ Eḷunûṟṟuvaṉ *alias* Nûḷamba Mâyilaṭṭi of Raṇavîrappâḍi, (*a hamlet*) of Kâñchîpuram acquired for *śrîbalibhôga* out of the lands lying waste (விழுவியாய் கிடந்த நிலம்) in our village and gave as *śrîbalibhôga* to the god (*perumâṉaḍigaḷ*) of Tiruvuṉṉaûr:—

(L. 3.) 240 *kuḷi* of second rate (*land*) of the first *śadukkam* (*situated*) to the west of (*the path called*) Paramêśvara-vadi in the fourteenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam; 240 *kuḷi* of second rate (*land*) of the eighth *śadukkam*, west of the path which went straight to the (*tank*) Kâvaṉûr-êri in the eighteenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam[1]; 300 *kuḷi* of fourth rate (*land*) of the sixth *śadukkam* east of (*the path called*) Pallavanâraṇa-vadi in the sixteenth *kaṇṇâṟu*, south of the *channel* Śrîdêvi-vâykkâl; and 240 *kuḷi* of second rate (*land*) of the ninth and tenth *śadukkam*, east of (*the path called*) Mâṟapiḍugu-vadi in the seventeenth *kaṇṇâṟu*, north of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam.

(Ll. 1 and 2 of note.) 480 *kuḷi* of second rate (*land*) in the sixth square (*situated*) to the east of (*the path called*) Pallavanâraṇavadi in the twenty-second *kaṇṇâṟu*, west of (*the lane called*) Subrahmaṇya-nârâśam. In all, these (*are*) seven *pâḍagam* (*of land*). We (*the members*) of the assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam having received *pûrvâchâram* from this person, declared that no tax, *echchôṟu*, *veṭṭi* and *amaṉji* shall be shown (*in the account books*) by us against these lands as long as the moon and the sun (*exist*) and had (*this*) engraved on stone. I, the arbitrator, Śivadâsaṉ Brahmapriyaṉ, wrote (*this*) under orders of the great men, being myself in the assembly.

No. 183.—ON THE SOUTH WALL OF THE SAME TEMPLE.[2]

In the 7th year of (*the reign of*) king Pârthivê[ndrâdhipativarman] who took the head of the Pâṇḍya (*king*), the assembly of [Uttaramêru-cha]turvêdimaṅgalam declared some lands of the temple of Kurukshêtra at that village tax-free, on receiving *pûrvâchâram* from a certain Ammâṭṭi Śiṟṟambalavaṉ of Perumpaṭṭaṉam in Paṭṭaṉa-nâḍu. The temple of Kurukshêtra has been already referred to in No. 160 above.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||+] பாண்டியனை ய்த் தலை ய்கொண்ட கொவாத்திரவெ[வ] . . . . . .

2 . . . . . யாண்டு எழாவது காவியூர்கொட்டத்து தன்[கூ]ற்று . . . .

3 . . . . . துவ்வுக்திமங்கலத்து பெருங்குறி ஸவெஹையொம் எ . . . . .

4 க(ள்)ளுர் [3]ஸ்ரீமஹாக்ஷேத்ரத்து பெருமானடிகளுக்கு நாங் . . . . . .

5 ஸவெஹையொம் பட்டனநாட்டு பெரும்பட்டனத்து இ . . . . . .

6 யான அம்மாட்டி சிற்றம்பலவந் பக்கல் பூவுக்ரசாரங் கொண்டு

7 இறையிழிச்சி குடுத்த நிலமாவது வயிரமெங்கவதியின்

8 வடக்கு பன்னிரண்டாங் கண்ணுற்று [உ]த்தரமெருவதியின் மெற்க்கு[4]

---

[1] This item of 240 *kuḷi* with the description of its situation is again repeated. The purpose of the repetition is not apparent.

[2] No. 79 of 1898.

[3] Read கஹா.

[4] The record stops here.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 7th year of (*the reign of*) king Pârthivê[ndrâdhipativarman], who took the head of the Pâṇḍya (*king*), (*this is*) [the writing] of us (*the members*) of the great assembly of [Uttaramêru-cha]turvêdimaṅgalam in its own subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam. The following is the land which we (*the members*) of the assembly gave tax-free to the lord of (*the temple of*) Kurukshêtra of our village after receiving *pûrvâchâram* from Ammâṭṭi Śirṟambalavaṉ . . . . of Perumpaṭṭaṉam in Paṭṭaṇa-nâḍu . . . . . west of (*the path called*) Uttaramêru-vadi in the twelfth *kaṇṇâṟu*, north of (*the path called*) Vayiramêga-vadi . . . . . .

No. 184.—ON THE WEST WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE JALANATHESVARA TEMPLE AT TAKKOLAM.[1]

This record registers a gift of sheep for a lamp to the temple of Tiruvûṟal-Âḷvâr by a certain Kumaraḍi-naṅgai in the 7th year of king Pârthivêndrâdhipativarman.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||+]
2 கொப்பர[ர்+]த்திவெ-
3 ஜிராதிபதிபனம[ர்*]க்கு
4 யாண்டு [2]ஏழாவது தக-
5 கொலத்துத் திருவூறல் தெ-
6 வனார் மகள் நஞ்சிரி[ங]கை மக-
7 ள் குமரடிநங்கை திருவூறல ஆ-
8 ழ்வார்க்கு வைத்த நொ[க]ாவிள-
9 ரு ஒன்றினுரு வைத்த சாவா மூ-
10 வாப் பெராடு தொண்ணூற்றுறுங் கை-
11 [3]கயூற்று நிசதமுழரு நெய்யெ-
12 [ண்ணை]ய[ட்*][ட][க்*]கடவ மன்றாடி
[பை]யன் தி-
13 ருவூறலெ [||]
14 இயநு[ழ்*] ரக்ஷி-
15 ப்பார் ஸ்ரீ-
16 பாதம் த-
17 லைமெ[ல]-
18 ன[||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 7th year (*of the reign*) of king Pârthivêndrâdhipativarman, Kumaraḍi-naṅgai, daughter of Nandiri-naṅgai, daughter of Dêvaṉâr of Tiruvûṟal, (*a suburb*) of Takkôlam, gave ninety-six sheep which would neither die nor grow old, to the god (*âlvâr*) of Tiruvûṟal for a perpetual lamp. Paiyaṉ Tiruvûṟal was the shepherd who took charge (*of these ninety-six sheep*) and agreed to supply daily one *ulakku* of liquid ghee (நெய்யெண்ணை). The sacred feet of those who protect this charity shall be on (*my*) head.

No. 185.—ON THE NORTH BASE OF THE CENTRAL SHRINE IN THE VARAHA-PERUMAL TEMPLE AT TIRUVADANDAI.[4]

This inscription registers a gift of 93 sheep for burning a perpetual lamp in the temple of Varâhadêva at Tiruviḍavandai by a native of Talaiśayaṉapuram *alias* Taiyyûr, in the 8th year of king Pârthivêndrâdivarman.

---

[1] No. 4 of 1897.

[2] The length of ஏ is denoted by a *kâl* affixed to the short எ.

[3] Read கையூற்று.

[4] No. 265 of 1910

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பா[ர்*]த்திவெஜ்ராதிபநூர்க்கு யாண்டு எட்டாவது ஆமூர்க்கொட்டத்துப் படுவூர்நாட்டுத் தெவதானஜிருவிடவ[ந்*]ன[த] ஸ்ரீ [1]வராஹதெவற்க்கு இக்கொட்டத்து தங்கூற்று த்லைசயனப்புறமாகிய தைய்யூர் ஆநிகிழாநென் நம்பந் மஞ்சநான உகவாரிப்பெரையந் சஜ்ராதித்தவற் நிற்க்க வைய்த்த திருநந்தாவிளக்கு ஒந்றினுகு[2] விடட ஆடு சாவா முவாப் பொாடு தொ-

2 ண்ணூற்றுமுன்று இவ்வாடு தொண்ணூற்றுமூன்று[ங்] கைக்கொண்டு நிசதம் உழக்கு நெய் அட்டக்க[ட]வெநானென் திருவிடவனை இருக்கும மன்ருடி விளக்கன் கடநாடநெந் இத்திருநஞாவிளக்குக்கடுங்கணையந் இத்திருநஞாவிளக்குக்[3]கடைக்கண்டு செலுத்துவிக்கக்கடவொம் திருவிடவனை ஸலெயொம் இத்த[ந்]ர்)த்தக்கு சஹ்ரிஉஞ் செய்தார் கங்கையிடை கு-

3 மரியிடை எழுநூற்றுக்காதமும் செய்தார் செய்த பாவத்தில் படுவொமாநொம் இதநும் ரக்ஷிப்பார் ஸ்ரீபாதம் எந் தலைமெலன |||—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 8th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdivarman, I, Ânikiḷâṇ of Talaiśayaṇappuram *alias* Taiyûr (*situated*) in this (*i.e.*, Âmûr-)kôṭṭam and in its (*own*) subdivision, gave ninety-three sheep which neither die nor grow old for one sacred perpetual lamp set up by Nambaṇ Mañjaṇ *alias* Ugavârippêraiyaṇ to (*last*) as long as the moon and the sun, in (*the temple of*) the glorious Varâhadêva at Tiruviḍavandai (*which was*) a *dêvadâna* (*village*) in Paḍuvûr-nâḍu (*a subdivision*) of Âmûr-kôṭṭam. I, Viḷakkaṇ Kaḍanâḍaṇ, a shepherd (*maṇṛâḍi*) living in Tiruviḍavandai, having received these ninety-three sheep, bind myself to measure out daily (*one*) *uḷakku* of ghee. We (*the members*) of the assembly of Tiruviḍavandai shall have this sacred perpetual lamp supervised by Kaḍuṅgaṇaiyaṇ and shall see that it is maintained. Whoso (*of us*) acts against this charity shall incur the sins committed by sinners (*living*) in the seven hundred *kâdam* (*of land*) between Gaṅgâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin). The sacred feet of those who protect this charity (*shall*) be on my head.

No. 186.—ON THE SAME BASE.[4]

Two residents of Talaiśayaṇapuram *alias* Taiyûr made a present of fifteen *kaḷañju* of gold to the image of Maṇavâḷapperumâḷ which they had caused to be cast, for the temple of Varâhasvâmin at Tiruviḍavandai (the modern Tiruvaḍandai). The assembly of the village received the money in the 8th year of king Râjamârâyar and agreed to pay an annual interest of 56 *kâḍi* of paddy on that amount.

Râjamârâyar who took the head of Vîra-Pâṇḍya could be no other than Pârthivêndravarman. No. 152 above, from Uttaramallûr, calls the same king Partma-Mahârâja who took the head of Vîra-Pâṇḍya.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] விரபாண்டியகைத் தலைகொண்ட கொவிராஜமாராயர்க்கு யாண்டு எட்டாவது ஆமூர்க்கொட்டத்துப் படுவூர்நாட்[டுத் தெவதாந ஜி]ரு-

2 விடவந்தை ஸலெவெயொமும் ஊரொமும் கையெழுத்து [|*] தலைசயநப்புறமாகிய தைய்யூர் வைய்யொடுகி[ழ]ாந் வைகுகடிகளும் இவந் த[ம்]பி தாழி எருமாதும்

---

[1] Read வராஹ.

[2] The letter கு is engraved below the line.

[3] இத்திருநஞாவிளக்குக் is repeated by mistake.

[4] No. 264 of 1910.

3 இவ்விருவரும் திருவிடவந்தை [1]ஸ்ரீவராஹஸ்வ[ாமி]களுக்கு அட்டுவித்த திருமெநி மணவா-[ள+]ப்பெருமாளுக்கு இவ்விருவருங் குடுத்த பொந் . . . . . [சு இப்]பொந்(ப்) ப[தி+][னை]ங்க-

4 முஞ்சும் (இப்பொன்) கொண்டு கடவெ[ாம்] இப்பொந்னுக்குப் பலிசை அட்ட இதற்க்கு சஷிராதித்தவற நிசதி அஞ்ஞாழிப்படிக்கு அட்ட ஆணடுதொறும் அளக்க-

5 க்க[ட]வ நெலனு ஐம்பத்தறுகாடி கு[ட்டை] நெல்லும் பங்குநி சித்திரையுமகப்பட ஈரமும் பதரும் நிக்கி துய்வாக்கி எண்ணுழிக்காலா[ல்*] அட்டுவொ(ம்)மா-

6 நொம் [அ]ட்டாத ஆண்டுதொறும் ஐம்பத்தறுகாடி குட்டைநெல்லுங் கைக்கொண்டு அளது குடுக்கக்கடவொமாநொம் இதற்றிறம்பில் க[ந்]ாஸநமுதலாக-

7 த் தாக்வெண்டு கொவு[க்]கு நி[ச]தி [அ]ரைக்கால் பொந் மந்றப்பெறுவதாகவும் இத்தண்டப்பட்டும் இந்னெலனு வழுவாமெ அளது கு(ப)டுப்பதா-

8 [2]கனும் இதற்க்கஹிதஞ் சொன்னார் கெங்கையிடைக் குமரியிடைச் செய்தார் செய்த பாவங் கொள்வார் கொள்ளவும் இத்தம் ாகி-

9 ப்பார் ஸ்ரீபாதம் எந் தலைமெலநவாக இப்பரிசு ஓட்டிக்குடுத்தொம் முற்சொல்லப்பட்ட திருவிடவந்தை ஸவையொமும் ஊரொமும் ஆக இரண்டு திறத்தொம்[||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 8th year (*of the reign*) of king Râjamârâyar who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us (*the members*) of the assembly and the residents of Tiruviḍavandai, a *dêvadâna* in Paḍuvûrnâḍu, (*a subdivision*) of Âmûr-kôṭṭam.

(L. 2.) The two (*individuals*) Vaiyyôḍu-kiḷâṇ Vaikundaḍigaḷ and his younger brother Tâḷi Erumâṇ of Talaiśayaṇapuram *alias* Taiyyûr gave . . . . . of gold, to the image of Maṇavâḷapperumâḷ which both of them had caused to be cast[3] for (*the temple of*) the glorious Varâhasvâmin at Tiruviḍavandai. We (*the assembly and the residents*) have received this fifteen *kalañju* of gold; and in payment of interest on this gold, we agree to measure out by the eight-*nâli* measure (*kâl*) in the months of Paṅguṇi and Śittirai, fifty-six *kâḍi* of well-winnowed *kuṭṭai*-paddy free from moisture and chaff, in accordance (*with the stipulation*) that this (*quantity*) of paddy is to be measured every year as long as the moon and the sun (*last*), at (*the rate of*) five *nâli* every day. For each year of default we admit (*the defaulti*?) and agree to measure out the fifty-six *kâḍi* of *kuṭṭai*-paddy (*of that year*) (*on some future occasion*).

(L. 7.) If this be violated (*we*) agree to pay as fine one-eighth *poṇ* daily, to the king demanding it, for being credited to the court of justice. (*Even*) after paying the fine this paddy shall be measured out without failure. Those who raise (*any*) objection to this shall incur[4] the sins committed by the sinners between Gaṅgâ and Kumari. May the sacred feet of those who protect this charity rest on my head. We, the two divisions (*viz.*) the assembly (*sabhaiyôm*) and the residents (*ûrôm*) of Tiruviḍavandai mentioned above, gave this grant with our united consent.

No. 187.—ON A STONE AT ANAIKKATTATTUR.[5]

In the 9th year of king Pârthivêndravarman, the residents [illegible] Aṇai-Akkaraippûdûr made tax-free certain lands which had been al[illegible]

---

[1] Read வராஹஸ்வா.

[2] Read கவும்.

[3] The use of the verb *aṭṭuvitta* may imply that he image of Maṇavâlapperum[illegible] a metallic one.

[4] The word கொள்வார் in the text is unnecessary.

[5] No. 288 of 1895.

to the *śrîkôyil* of Âdityadêva in that village, which was owned by Vaikhânasan Kalinîkki-bhaṭṭa.

We have here the residents (*ûrôm*) taking the place of *sabhaiyôm* of other inscriptions. A technical distinction was perhaps made between these two bodies.[1]

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] ெ[க]ாப்பா[ர்*]திவெ[ஜ]பதற்க்கியாண்டு ௯ பதாவது [அணை]அகை-
[ரை]ப்பூதூரு(ர்) [ெ]ா[ம்] எ[ம்*]-

2 மூர் [ை]வகா[ன]ஸன் கலிநீ[கிப]ட்ட[னு]டைய ஆதிகதெவற்க்கு[ச் செறு]ப்பொச[ன்]
எழு[வ*]-

3 னும் தம்பிம[ாரு]ம் [சின்றி]மாவ[னு]ம் . [2]கவ-ஞொஹமஞ் செய்த நிலம் புழிதிகால்
[ெ]ஈட்[டு] [ர்*]

4 ந[த்*]தத்தில்த் தடி நாலும் கி[ண]றும் [உண்]ணிலெ[ம]ாழிவி[ன்]றி இவ்வாதிகதெவ-
ற்க்கு சகாதிக[வ*]-

5 ற் கவ-ஞொஹம்[ம்] இ[ை]ற இ[ழி]ச்சிக் குடுத்தொம் [இத்]ெ[த]வர்க்கு [ஊரெ]ாம்
எம்[மு]ர் [விளைவு]பட்டி[யில்]

6 (த்)தெ[வ]குட்[ை]டயும் உணங்க[ற்]ப்பிடியும் இ ஸ்ரீ[ெ]காயிலின் ெ[ற]ற்[கி]ல் [மனை]-
யும் இத்[ெ]தவ-

7 ற்க்கு கவ-ஞொஹமாக ஆடு[த்]தொ[ம்] இ[த்]தெவரை கவ-[னை]யுடை[ய] கலிநிகி-
[பட்ட][3]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 9th year (*of the reign*) of king Pârthivêndravarman, we the residents (*ûrôm*) of Aṇai-Akkaraippûḍûr made tax-free the four *taḍi* of land and the well without excluding (*any*) in-lying land (*and*) gave (*as*) *archchanâbhôga* to this Âdityadêva, as long as the moon and the sun (*exist*), in the village-site (*nattam*) of Puḷidikkâlneṭṭûr which had been (*already*) given as *archchanâbhôga* to (*the temple of*) Âdityadêva of (*i.e., worshipped by*) Vaikhânasan Kalinîkki-bhaṭṭa of our village, by Śêruppôśan Eḷuvan, (*his*) brothers and (*his*) junior uncle. We gave (*further*) as *archchanâbhôga* to this god (*the fields*) *Dêvakuṭṭai* and *Uṇaṅgaṟppiḍi* in the cultivable land of our village and a house south of this sacred temple (*śrîkôyil*). (*To*) Kalinîkki-bhaṭṭa who worships this god. . . .

No. 188.—ON A SLAB SET UP IN THE TIRUVALISVARA TEMPLE AT KATTUR.[4]

This inscription is dated in the 9th year of Pârthivêndrâdhipativarman and records a gift of land as *taṇṇippaṭṭi*[5] by the residents of Kâṭṭûr to the *ambalam* constructed by Paṭṭaiyaṇâr, the chief superintendent of the order of *perundaram*.[6]

---

[1] See *Madras Epigraphical Report* for 1913, page 98.

[2] The letter which has been transcribed *rcha* looks in the original like *ñcha*.

[3] The inscription stops here.

[4] No. 252 of 1912.

[5] It is not clear what *taṇṇippaṭṭi* means in the inscription. Literally it signifies "land (*given*) for water" (*i.e.*, maintenance of tanks, channels, etc., for irrigation purposes). But there is no mention of any gift of land for temple use, for which the present grant was a *taṇṇippaṭṭi*. The word *ambalam* can also be explained as a hall wherein the general business of the village was transacted: *taṇṇippaṭṭi*, in this case, would mean a gift made for the maintenance of a water-shed.

[6] For the meaning of *perundaram*, see *South-Indian Inscriptions*, Vol. II, page 223, note 1.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||1] கொப்பா[ர்]திவெ-
2 ந்நாதி(அதி)பதிவந்ந[ர்க்கு] யாண-
3 டு ஒனபதாவது பையூர்கொட்ட[த்]-
துக்கா-
4 ட்டோ ஊரோம பெருந்ர[த்]தசு மெ-
நாயக[ம்]
5 செய்கினற பட்டையனார் இவவூர் அம-
[ப]-
6 லம எடுத்துத தண்ணிப்பட்டி.ஆக
யாங்க-
7 ள் [விற]றுககுடுதத நிலம அமணம-
பொக(ம)மா-
8 ந பாலெரிககழுவலில மெ[லை]த்தடி
இரண-
9 டுமா[க] எழு மாவும கிழைளரி எரிப-
படியில [வ]-
10 டக்கில கழுவல நானகு மா அஞ்ஞூ-
றறு [அஞ்]-
11 பதிநால நிலம அரையெ ஒரு மா[||2]
இது யிறக்கிநா-
12 ன கெங[ன]கஇடைக் குமரி இடை
எழுனூறறு[க்][காத]-
13 [ம செ]ய்த பாலம [கொள]வான இ
த்தன்ம[ம்] ரக்ஷிப-
14 [பான] ஸ்ரீவாதம தலைமெலின [||3]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 9th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdhipativarman, Paṭṭaiyanâr, the chief superintendent of *perundaram*, having constructed the temple (*ambalam*) of this village, we the residents of the village (*ûrôm*) of Kâttûr in Paiyûr-kôttam sold and gave as *tannippatti* seven *mâ* of land comprised of two *tadi*[1] in the western (*portion*) of (*the field called*) Amanambôgam *alias* Pâlêrikkaluval, which with four *mâ* and five hundred and fifty of *kaluval* (*land situated*) to the north of the *êrippaṭṭi* of (*the tank called*) Kîlai-êri, (*forms*) one half and one *mâ* of land.[2] He who destroys this (*charity*) shall incur the sins committed in the seven hundred *kâdam* (*of land lying*) between Gangâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin.) The sacred feet of him who protects this charity shall be on (*my*) head.

No. 189.—ON A STONE BUILT INTO THE WEST WALL OF THE ULLANGAIKULUNDA-NAYANAR TEMPLE AT MADURAMANGALAM.[3]

It is recorded in this inscription that in the 9th year of king Pârthivendrâdhipativarman, a certain Lôkamahârâya[4] gave 90 sheep for a perpetual lamp to the temple of Lôkamahârâya-Tiruchchirrambalattâlvâr at Malalaimangalam in Maṇaiyir-kôttam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||1] கொ பாரதிவெ-
2 [ந்ர]ாதிபதிபநமற்கு யாணடு
3 ௯ தாவது [5]மனையிற்கொட்ட-
4 த்து மழலைமங்கலத்து [6]ஒ-
5 லொகமஹாராயத் திருச்சிற்ற-
6 மபலத்தாளவார்க்கு [6]ஒலொகமஹ[ா]-
7 ஹாராயா வைதத கொ[ந]தாவி-
8 ளகொன்றினுககு வைதத ஆ-
9 டு சாவா முவாப்பொராடு
10 தொணணூறு இ[வ]வாடு கொண்-
11 [டு] இ[வ்]விளகெணணை[7] யட்ட-
[க]கட-
12 வான இ[வ]வூர் மனருடி மொட்-
டை
13 அங்காடியும இளமெமன
14 [சி]றையடிக்கி மகன நமபியும[||1]

---

[1] According to Winslow's *Tamil and English Dictionary*, the word *tadi* means a compartment of a rice-field.

[2] The total of 7 *mâ* + 4 *mâ* + 550 (*kuli*) is a little over ½ *vêli* and 1 *mâ*. The omission of 550 (*kuli*) in the calculation cannot be explained. It is possible that அஞ்ஞூறறு அஞ்பதினால is not meant to be included in the calculation but indicates some local standard of measurement.

[3] No 320 of 1909.

[4] A certain Lôkamahârâya with the title *Perundaram* figures as one of the officers of Râjarâja I. (*South Indian Inscriptions*, Vol II, page 487).

[5] Read மனை

[6] Read லொகமஹா.

[7] The word எண்ணை is here apparently used for ghee. This is perhaps due to the fact that oil is the chief ingredient with which people burn their lamps; compare *ney ennai* = liquid ghee on page 157 above, footnote 2.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 9th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdhipativarman, 90 sheep which neither die nor grow old were given by Lôkamahârâyar for a perpetual lamp, to (*the temple of*) Lôkamahârâyat-Tiruchchirṟambalattâḷvâr at Maḷalaimaṅgalam in Maṇaiyir-kôṭṭam. Having received these sheep, the shepherds of this village Moṭṭai Aṅgâḍi and Nambi, the son of Iḷamaimaṉ Siṟaiyaḍikki, shall pour out the ghee (*required*) for this lamp.

No. 190.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE JALANATHESVARA TEMPLE AT TAKKOLAM.[1]

This record belongs to the 10th year of Pârthivêndrâdhi[pati]varman and registers a gift of 92 *kaḷañju* of gold for providing paddy for sacred offerings to the image of Kaligai-viṭaṅka in the temple of Tiruvûṟaldêva, by the donor mentioned in No. 184 above. The gold was received by the assembly of Râjamârttâṇḍachaturvêdimaṅgalam, a hamlet of Tiruvûṟalpuram (*i.e.*, Takkôlam) in Maṇaiyir-kôṭṭam and fetched an interest of 92 *kâḍi* of paddy per year.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [||*]
2 கொப்பா[ர்*]த்தி-
3 வெஹாயிப[பதி*]நற்சு யா-
4 ண்டு பத்தாவது மணையிற்கொட்ட-
5 [த்*]து திருவூறல்புறத்து தன்கூ-
(ற்)றில்[ரா*]-
6 ஜமா[ர்*]த்தாண்டசதுவெ-
7 ஸ்வ்ர்திமங்கலத்து ஸ-
8 ஹெயொம் திருவூறல்
9 தெவனார் மகள் நஜி-
10 [ரி]நங்கை மகள் குமரடிநங்கெ[க]
11 [2]பசுல் யாங்கள் கொண்டு கட[வ]
பொன் ய-
12 ஸ்ர்கட்டளை எடர்புரம் [ெ]தாண்-
ணூற்றிரு-
13 கழஞ்சு இப்பொன் தொண்ணூற்றிரு-
கழ-
14 ஞ்சுசு இசுமரடிநங்கை திருவூறல்
தெவ[ர்]-
15 சு இரணசிங்கவிரர் பள்ளிகட்டில்
மண்ட-
15 பத்துள்ளெழுகருளுவித்த கலிகை-
விடங[க]-
17 [ர்]சு வந்ராதித்தவரை திருவமுர்துசு
திரு-
18 வூறல்தெவர்சு நாங்கள் கடவ திருச்
சென்ந-
19 டை நெல்லளசும் பஞ்சவாரம் அள-
சும்
20 மர[க்*]கால் கவராமொழியால் தொ
ண்[ணூ]-
21 ற்று இரு காடி நெல்லு திருவூறல் தெ-
வர்சு
22 திருச்சென்னடை அளசும் பரிசெ
முன்று
23 கூருக திருச்செ[ன்*]னடையொடெ-
ற்றி இந்நெல் தெ[ர்]-
24 ண்ணூற்றிரு காடியும்[3] ஆண்டுவரை
முட்டாமை
25 [எ]ங்களுரிலே வந்ராதித்தவற் அளப்-
பொமாநொம் ராஜமா[ர்*]த்தா-
ண்டசதுவ்வெ்திம-
26 ங்கலத்து ஸஹெயொம் இப்படி பொன்
குடுத்து.
27 கலிகைவிடங்கர்சு திருவமுர்து இரண்-
டிது-
28 சு இத்தொண்ணூற்றிரு காடி நெல்
கவராமொழி-
29 யால்லள[ப்*]பதாக வைத்தென் நங்-
கிரிநங்-
30 கை மகள் குமரடிநங்கையென் இத்-
யஸ்ர்மிரக்ஷிப்பார் ஸ்ரீ
31 பாஷம் என் தலைமெலின் [||*]

---

[1] No. 13 of 1897.
[2] Read பக்கல்.
[3] Read காடியும்.

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 10th year (*of the reign*) of king Pârthivêndrâdhivarman, we (*the members*) of the assembly of Râjamârttâṇḍachaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its (*own*) subdivision in Tiruvûṟalpuram of Maṇaiyir-kôṭṭam, have received from Kumaṟaḍi-Naṅgaï, daughter of Nandiri-Naṅgai, who is the daughter of Dêvaṉâr of Tiruvûṟaḷ,[1] ninety-two *kalañju* of gold weighed by the standard weight (*dharmakaṭṭalai-eḍarpuram*)[2]. For these ninety-two *kalañju* of gold we (*the members*) of the assembly of Râjamârttâṇḍachaturvêdimaṅgalam agreed to measure every year without failure, in our village, as long as the moon and the sun (*last*), ninety-two *kâḍi* of paddy (*measured*) by the *marakkâl* (*called*) *kavarâmoḷi* by which the paddy for the sacred daily expenses (திருச்சென்னடை) and the (*paddy of*) *pañchavâram* due from us to Tiruvûṟal-dêva, are measured, adding it to the sacred (*paddy*) for current daily expenses and (*dividing it*) into three parts[3] in the manner in which (*paddy*) for the current sacred daily expenses of Tiruvûṟal-dêva is done, for sacred offerings as long as the moon and the sun (*last*), to (*the image of*) Kaligai-Viṭaṅkar set up in the sleeping hall (*called*) Raṇaśiṅgavîrar within (*the temple of*) Tiruvûṟal-dêva, by this Kumaraḍi-Naṅgai.

(L. 26.) I, Kumaraḍi-Naṅgai, daughter of Nandiri-Naṅgai, endowed gold in this manner, stipulating that these ninety-two *kâḍi* of paddy be measured by (*the measure called*) *kavarâmoli* for (*providing*) two sacred offerings to Kaligai-Viṭaṅkar. The sacred feet of those who protect this charity (*shall*) be on my head.

No. 191.—ON THE SOUTH WALL OF THE SELLIYAMMAN TEMPLE AT VELICHCHERI.[4]

This document records that the assembly of Veḷichchêri exempted taxes on a land granted for the sacred daily offering to the Saptamâtṛis[5] of this village, by a native of [Ma]ḷa-nâḍu in Śôḷa-nâḍu. The worship of the Seven Mothers and the designation of the priests who called themselves Mâtṛiśivas deserve special attention.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பாதி-ல்வெந்ராயிபதிவழ்[ல்*]ற்கு யாண்டு பத்தாவது புலியூ-
2 ர்கொட்டத்து வெளிச்செ[ரி] ஹோஸலெஹெயொம் எம்முரி[ல்+] ஸ்வூசோதரக்களு-
3 க்குச் சொழநாட்டு [ம]ழநாட்டுத் திருவெட்பூர்த் திருவெட்(ப்)பூருடையான் தெவடி-
4 கள் ஆவதாகாலமு[ம்+] நிசசற்படி வைதத திருவமிரது ஒன்று இதனுக்கு இவ-
5 ன் விலைகொண்டு [ர]வத்த ஹ-ஆதி இவ்வூர்த் தெ[ன்]கழனிப் பூதிபாக்கன்-
6 செறு[வு த]டி நாலினுலு[ம்+] [நி][லம்+] யிரி[னி]றுககுழி[6] இரண்டெற்றிக் குழி ஐஞ்-
ஞூற்று-
7 முப்பத்தொன்றரையெ [அ][ரை+]ரக்[கா]ணியாலும் எப்பெர்ப்பட்ட இறையும்
8 ஒழியப்பணித்து இறை இழிச்சிக் குடுத்தொம் ஹோஸலெஹெயொம்
9 இஹ-ஆதி நாங்களெ கொண்டு நிசதம ஒரு திருவமிர்து செய்விக்க[க்*]கடவொம் இஸ்ரீகொ-
10 யிலுடைய மா[தா]ஶிவெ[ர]ாம் கடைக்கூட்டி வெட்டுவிச்சார் க[ா+]ளியபட்டர்[||*]

---

[1] It is possible also to interpret *Tiruvûral-Dêvanâr* as the god at Tiruvûral, in which case 'his daughter' would mean a servant woman in the temple of Tiruvûral-dêva.

[2] Perhaps *eḍarpuram* here and in No. 180 above has to be explained as *idaiyâl*; see page 357 above, footnote 1; cf. also *dhanmakaṭṭalai-kal* in *South-Indian Inscriptions*, Vol. I, No. 146, text line 3.

[3] Evidently the paddy in question was measured out in three different instalments as in the case of the *tiruchchenṇaḍai-nel*.

[4] No. 316 of 1911.

[5] See *South-Indian Gods and Goddesses*, page 190.

[6] Read இருநூற்றுககுழி.

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 10th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdhipativarman, we (*the members*) of the big assembly of Veḷichchêri in Puliyûr-kôṭṭam (*wrote this*):—Tiruveṭpûr-uḍaiyâṇ Têvaḍigaḷ of Tiruveṭpûr in [Ma]ḷa-nâḍu, (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu provided for one sacred offering each day (*to continue*) as long as the moon to the Saptamâtṛis of our village. For this he purchased and gave two hundred *kuḷi* of land which comprised four *taḍis* (*and was called*) *Pûdipâkkaṇṣeruvu*, a paddy field on the southern side of this village and (*also*) land (*kuḷi*) (*measuring*) five hundred and thirty-one and a half and half *kâṇi* in (*the field called*) *Iraṇḍêṛri*. We (*the members*) of the big assembly ordered the exemption of all taxes (*on these lands*) and made (*them*) tax-free. We the *Mâtṛiśivas* who own this sacred temple (*śrîkôil*) shall ourselves take possession of these lands and shall offer one sacred offering daily (*to the goddesses*). Kâḷiya-bhaṭṭar having effected this (*transaction*) had it engraved (*on stone*).

No. 192.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE RUINED VISHNU TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[1]

This inscription records a gift of 96 sheep for a lamp to the temple of the prosperous Gôvindapâḍi, made in the 10th year of Pârthivêndrâdivarman, who took the head of Vîra-Pâṇḍya.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[||*] [2]வீரபாண்டியனைத் தலைய்கொண்ட [கொ]ப்பாத்திவெஃ-
2 ராதிப நூறு யாண்டுப் பத்தாவது[3] பெரும் . . . . . றயனுகந்
3 வாணராஜன் அளகமையன் தாமற்க்கொட்ட . . . . . ட்டு ஸ்ரீமொ[ஷி]-
4 கபாடிதெவற்கு சுரூ[ா+]தித்தவரை நூறாவிளக்கொன்றிறுகு குடுத்த ஆடு தொ-
5 ண்ணூற்று ஆறு சாவா முவாப்பொராடு இ[ப]ந்தம் [4]ஸ்ரீவஷ்ணவர் ரக்ஷை(ய்)[|||]—

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 10th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, I . . . . . Nâgaṇ Vâṇarâjaṇ Aḷagamaiyaṇ gave, as long as the moon and sun (*last*), ninety-six sheep which will neither die nor grow old, for one perpetual lamp to the prosperous god of Gôvindapâḍi in . . . . . (*a subdivision*) of Dâmar-kôṭṭam. This charity (*shall be under the*) protection of the *Śrîvaishṇavas*.

No. 193.—ON THE NORTH WALL OF THE VAIKUNTHA-PERUMAL TEMPLE AT UTTARAMALLUR.[5]

This document records that the village assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam or Uttaramallûr-chaturvêdimaṅgalam freed from taxes certain lands given to an image, which Villavaṇ-Mahâdêviyâr,[6] queen of Pârthivêndrâdhipativarman, had set up in the temple of the god of Tiruvayôdhyai in this village. The members of the assembly received *pûrvâchâram*[7] from the queen before they made the lands tax-free.

---

[1] No. 327 of 1906. [2] The letter ப is shaped like வ.

[3] The double *pa* is written as a group, the first member of which, however, looks like வ.

[4] Read ஸ்ரீவைஷ்ணவர். [5] No. 32 of 1898.

[6] The first component of the name seems to denote the Chêra lineage of the queen.

[7] The term *pûrvâchâram*, which occurs in several inscriptions from Uttaramallûr, has not been satisfactorily explained.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||] கொ பா[ர்]த்திவேந்திராதிபதிவ[ர்]மர்[க்]கு யாண்டு பதினொன்றாவது [1]காலி[1]யூர்கொட்டத்து தங்கூற்று உத்தரமெருசதுர்வேதிமங்கலத்து[2] பெருங்குழி

ஸபையோம எங்களூர்த் திருவெவையாறுடைய பெருமானடிகளுக்கு உடையார் தெ[வி]யார் வில்லவன்மாஹதேவியார்[3] தாம் எழுந்தருளுவித்த திருமேனிக்கும் [4]ஸ்ரீ-கோயிலுக்கும் [5]ஸ்ரீபலிக்கும் சுத்த்நாமோமத்துக்கும் வைத்த ஊரோலை[|] உத்தர-மெருவதியின்[6] மேற்கு முதற்கண்ணாறு வாரவாவதிவாய்க்காலி[ன்] வடக்கு

2 [7]நாலா[ங்]சாதுக்கத்தும் அஞ்சாந் சதுக்கத்தும ஆறுஞ் சதுக்கத்து[ம்] ஆக தலைதரங் குழி ஆயிரத்து எழுநூற்று அறுபது வயிரமெகவதியின் தெற்கு அமனிநாராயணவதி-க்கு மேற்கு இரண்டாங் கணறுற்று அஞ்சா[ஞ்] சது[க்]கத்து தலைதரங் குழி எழுநூற்று நாற்பது [வ]யிரமெக[வ]தியின் தெற்[க்]கு நாலாங் கணறுற்று அவநி-நாரணவதியின் மேற்கு இரண்டா[ஞ்] சதுக்கத்து தலைத[ர்]ங குழி நாநூற்று இருபதும ஆக குழி இரண்டாயிரத்து தொள்ளா-

3 யிரத்து இருபதும தெவியார வில்லவன்[8]மாஹதெவியாரினை [9]வ-ஒவ்வுஜார[ங்] கொ-[ண்டு] வஜ்ராதித்தவற்(க்கு) இறையிலியாக பணித்தோம் பெருங்குழி ஸபையோம இ[10]ஸமத்துக்கு விரோதம் நின[11]றாரை [ஶர](த்)ஊரிலெ[12] இருபத்துதைஞ-கழஞ்[சு பொ]ன் உண்டபடுவதாக[வு] [ம்] இதனு[ழ்] ரக்ஷிப்பார் ஸ்ரீவாஉய-ஒலி [13]இபலிஞ்செயத வில்லவனமா(ர)ஹாதெவியார திருமுடிமெலநவாகவும இயநத்துக்கு [14]கயதந்தென்றா மெங்[ள்]க [இடை]

4 குமரி[யி]டை ெ[ச]தார் செத பாவம படுக இப்பரிசு இறையிழிச்சி [15]ஸ்லாவெவெ செய்து குடு[த்]தோம [16]உத்தரமெலவுசதுவெ்ேதிமங்கலத்து பெ(ர)ருங்குழி ஸபையோ-[ம்] மாஸபையுளளீருந்து ம(ர)ஹாஸபை [17]பணகக எ[ழு]திநென் யெ்ஷுங் [ஶி]வதாஸங் அய்யா[யிர]த்திருநூற்றுவ[வ்ர]ஹ[விர]யனெந [ஶ்ரீ]||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 11th year (*and*) the 324th day of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdhipativarman, we (*the members*) of the big assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its (*own*) subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam (*wrote thus*). The (*following*) lands were given by Villavan-Mahâdêviyâr, the queen of the lord (*i.e.*, the king), for the image and for the *śrîkôvil*, which she had set up to the god (*perumânaḍigal*) of Tiruvayôdhyai in our village and for *śrîbali* and *archanâbhôga* :—one thousand seven hundred and sixty *kuli* in all, of first rate (*land*) in the fourth, fifth and sixth *śadukkam* (*situated*) north of (*the channel called*)

---

[1] The *i* sign in *li* is made with a loop to the right like the modern sign for long *i*. This remark applies to many similar cases in this inscription.

[2] Read சதுவ்வெ்ேதிமங்கலத்து

[3] Read மாஹதெவியார.

[4] Read ஸ்ரீகோயி.

[5] Read ஸ்ரீபலி.

[6] தி is engraved below the line.

[7] Read நாலாஞ் சது.

[8] Read மாஹதெவி.

[9] Read வ-ஒவ்வுராசாரங்.

[10] Read யமித்துககு.

[11] The length of ரு is indicated by a separate symbol.

[12] Read இருபத்தைங்க

[13] Read இயமித்ஞ்.

[14] Read கஹிகழ் நினறூர்.

[15] Read ஸ்ரிலாவெவெ.

[16] Read உத்தரமல்லூர் சதுவ்வெ்ேதி.

[17] Read பணிகக.

Sarasvati-vâykkâl of the first *kaṇṇâṟu* to the west of (*the path called*) Uttara-mêru-vadi; seven hundred and forty *kuḷi* of first rate (*land*) in the fifth *śadukkam* of the second *kaṇṇâṟu* (*situated*) to the west of (*the path called*) Amaninârâyaṇa-vadi south of (*the path called*) Vayiramêga-vadi; (*and*) four hundred and twenty *kuḷi* of first rate (*land*) in the second *śadukkam* to the west of (*the path called*) Avaninârâyaṇavadi of the fourth *kaṇṇâṟu* (*situated*) to the south of (*the path called*) Vayiramêgavadi.

(L. 2.) We, (*the members*) of the big assembly, having received *pûrvâchâram* from queen Villavaṉ-Mahâdêviyâr ordered the total (*extent*) of (*these*) two thousand nine hundred and twenty *kuḷi* (*of land*) to be free from taxes as long as the moon and sun (*last*). The *śraddhâmantas*[1] themselves shall impose[2] a fine of twenty-five *kaḷañju* of gold on those who obstruct this charity. The dust of the sacred feet of those who protect this charity shall be on the glorious crown of Villavaṉ-Mahâdêviyâr who founded this charity. Those who are opposed to this charity shall incur the sins of those who have committed (*sins*) between Gangâ and Kumari. We, (*the members*) of the big assembly of Uttaramallûr-chaturvêdimaṅgalam having made (*the lands*) tax-free, had this donation engraved on stone. I, Śivadâsaṉ Aiyâyirattirunûṟṟuva-Brahmapriyaṉ, the arbitrator, being (*present*) in the big assembly, wrote (*this*) at the command of the big assembly. Prosperity!

No. 194.—ON THE SOUTH WALL OF THE SUNDARAVARADA-PERUMAL TEMPLE IN THE SAME VILLAGE.[3]

In this record we are informed that in the 12th year and the 326th day of the reign of Pârthivêndrâdhipativarman certain lands were given by queen Tribhuvaṇa-Mahâdêviyâr for sounding drums at the *Śrîbali* ceremony and at the waking up of the images from bed (*paḷḷi-eḷuchchi*) in the temple of Śrîveli-Vishṇugṛiha which had been constructed by Koṅgaraiyar at Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam.

TEXT.[4]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பரகேஸரிவர்மற்கு யாண்டு ௧௨ ன் நாளுக்கு உத்-
தரமெருவுதுவெ[ள்]ளிமங்கலத்துக் கொங்கரையர் எடுப்பித்த ஸ்ரீவெளிவிஷ்ணுகிருகத்து
பெருமாந-

2 டிகளுக்கு ஸ்ரீபலி கொட்டுவதற்கு தம்பிராட்டியார் த்ரிபுவனமஹாதேவியார் இவூர்க்-
குடிமக்கள் பக்கல் விலைக்கு கொண்டு வைத்த ஊருணியாவன ஸுபுருஷணாவா[ய்*]-
க்கா-

3 லின் தெற்க்கு ௫ க[ண்*]ணாற்று உத்தரமெருவதியின் மெற்கு முதல் சது[க்*]கத்து
ஆல் ப[த்*]தும் இங்கெ யிரண்டாஞ்சது[க்*]க[த்*]து ஆக பதும் இங்கெ மூன்-
றாஞ்சது[க்*]க[த்*]து எாசுக பதும் இங்கெ நாலாஞ்சது[க்*]க[த்*]து .

4 உாசக பதும் இங்கெ ச கண்ணாற்று மூன்றாஞ் சதுக்கத்து சாருக இங்கெய் ச் சதுக்
கத்து ஆக உ ம் ஆக உதசாகுக்கு குழிக்கும் உதாரசோசதுவெ[ள்]ளிமங்கலத்து
ஸோஸவெயொம்

---

[1] The word *Śraddhâmantar* is translated by Dr. Hultzsch by 'thorough indifference'—(Sanskrit श्रद्धाम्+अन्तर-without attachment). I do not think this meaning was intended. Rather the term must mean quite the opposite, *viz.*, those who take deep interest (*in the temple*).

[2] தண்டபடுவதாகவும் is incorrect, since the *śraddhâmantas* were to impose the fine on the obstructors and not to pay it themselves. Consequently the correct form would be தண்டமிடுவதாகவும்; see No. 194 below.

[3] No. 49 of 1898.

[4] In certain cases the *puḷḷi* is marked in this inscription.

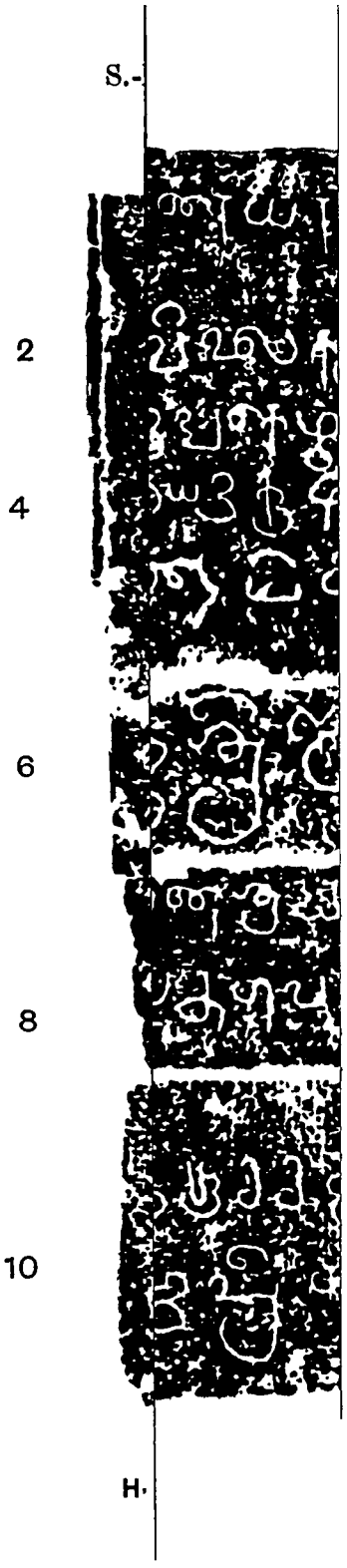
S.-
2
4
6
8
10
H.

5 நம்பிராட்டியார் திரு-வகஹாதெவியார் பக்கல் [1]வ-ஒவ்வாஜாரு கொண்டு ஶஜ்ராகித்த-
வல் இறையிழிச்சி இறையிலியாகப் பணித்தொம் இவ-ஒ-

6 ரி ப . . . . . கொண்டு ஸ்ரீவலி முன்று ஸதி[யு]ம் பள்ளியெழுச்சியும் கொட்டு-
வதற்கு ஸ்ரீவலிப்புறமாக இறையிழிச்சி [2]ஶ்லா-

7 லெவெ செ[ய்து] குடுத்தொம் இ ஊரு[-ர்+]த்துக்கு விரோயஞ் செய்தாரை மெய்வெற்-
[3]றூவகை இருப[த்+]தைஞ்கழஞ்சு பொன் ஶ்ரூஷாஹரெ ஒண்டமிடப்பெறுவா-
ராகவும் இவண்ட படடும் இவூரு[-ர்+]த்து-

8 க்கு விரோயஞ் செயப்பெறுதாராகவும விரோயம் செய்வார் மெங்[ன்+]கயிடை குமரியி-
டைச்செய்தார் செய்த பாவங் கொள்வாராகவும் இவ-ஒ[ர்+]கு எப்பெர்பட்ட
இறையும் எச்சொ-

9 றும வெட்டியு[ம்+] அமஞ்சியம்[4] காட்ட[ப்+]பெறுதாராகவும் இறையிழி[ச்]சி [5]ஶ்லாலெ-
லெவெ செய்து குடுத்தொரு உதாரோ-ச்சதுவ்வெ[-ர்+]திமங்கலத்து ஹாஸ-

10 லெஹையொம் இது ஸலெஹையுளிருந்த-ம பணி[ப்+]ப எழுதினென் இவூர் ஸ்ரீவ்ஷ்ணு சிவஹாஸ்ந்
[அ][ய்+]யாயிர[த்+]திருனூற்றுவவ்ரஹ்மவிரயனென் ஸ்ரீ||||—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 12th year and 326th day of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdhipativarman, queen, Tribhuvana-Mahâdêviyâr, purchased from the ryots of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam and gave the following lands for sounding (*drums*) at the *Śrîbali* (*ceremony*) to the god (*in the temple*) of Śrîveli-Vishṇugṛiha which Koṅgaraiyar had constructed in this village :—

(L. 2.) 810 (*kuli*) in the first *śadukkam* (*situated*) to the west of (*the path called*) Uttaramêru-vadi of the fifth *kaṇṇâṛu* to the south of (*the channel called*) Subrahmaṇya-vâykkâl; 120 (*kuli*) of the second *śadukkam* in the same place; 760 (*kuli*) in the third *śadukkam* in the same place; 240 (*kuli*) in the fourth *śadukkam* in the same place; 453 (*kuli*) in the third *śadukkam* of the 4th *kaṇṇâṛu* in the same place; and 112 (*kuli*) in the fourth *śadukkam* in the same place. For (*these*) 2,495 *kuli* in all, we (*the members*) of the big assembly of Uttaramêru-chaturvêdimangalam, having received *pûrvâchâram* from queen Tribhuvana-Mahâdêviyâr, deducted the taxes as long the moon and the sun (*last*), and ordered (*the lands*) to be tax-free. In order to sound (*drums*) at the three *sandhis* of the day (*i.e.*, *morning*, *midday* and *evening*) during the *Śrîbali* (*ceremony*) and at the waking up (*of the image*) from bed, out of (*the income accruing from*) these lands, we gave (*these lands*) as *śrîbalipuṛam*, freed from (*the payment of*) taxes and had (*this edict*) engraved on stone.

(L. 7.) The *śraddhâmantas* shall themselves impose a fine of twenty-five *kalañju* of gold on each person who obstructs this charity. (*Even after*) paying this fine, they shall not obstruct this charity. Those who obstruct shall incur the sins committed by sinners (*living*) between Gangâ (the Ganges) and Kumari (Cape Comorin). They (*i.e.*, *the members of the assembly*) shall not show any kind of tax, *echchôṛu*, *veṭṭi* and *amañji* against these lands. We (*the members*) of the big assembly of Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, *thus* made (*the lands*) tax-free and had (*the edict*) engraved on stone. I, Śivadâsaṇ Ayyâyirattirunûṛṛuva Brahmapriyaṇ, an arbitrator (*madhyasthaṇ*) of this village, and one of the (*members of the*) assembly, wrote this at the command (*of the assembly*). Prosperity!

---

[1] Read வ-ஒவ்வ-ர்ரவாரு.

[2] Read ஶிலா.

[3] Read றுவகை இருபத்தைங்கழஞ்சு.

[4] Read அமஞ்சியும்.

[5] Read ஶிலா.

No. 195.—ON THE NORTH WALL OF THE SAME TEMPLE.[1]

This inscription records that in the 13th year of king Pârthivêndrâdhipativarman, his queen Tribhuvana-Mahâdêviyâr gave 192 sheep for two perpetual lamps to be burnt in the shrine of Veḷḷaimûrtti-Perumânaḍigaḷ in the temple of Koṅgaraiyar at Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam. We know from the previous inscription that this Koṅgaraiyar built at Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam the Vishṇu temple named Śrîveli-Vishṇugṛiha.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||+]கொ வாத்தி-ஹவெஹ ராதிவசிவ நற்கு யாண்டு ஸ்ரு வது காலியூர்கொட்டத்து
தன்கூற்று உத்தரமேரு-ஹ்வுதுவெ-ஹ்திமங்க[ல+]த்து கொங்கரை-

2 ய[ர்+] ஸ்ரீகோயில் வெள்ளைமூ[ர்+]த்திபெருமானடிகளுக்கு பெருமானடிகள் நம்பிராட்டி-
யார் [2]திருவனமுஹா-

3 ஹியார் வைத்த நுந்தாவிளக்கிரண்டுக்கும். பன்மைச்செரி வெள்ளாளரெய் வஹ்ராத்தத-
வற் காத்து ரக்ஷிப்பாராக இவர்கள்-

4 வசம் விட்ட சாவாமூவாப்பெராடு தொண்ணூற்றாறும் நடுவிலங்காடி [3]வ்யாஹாரிகள்
வசம் வஹ்ராத்தவ-

5 ற் காத்து ரக்ஷிப்பாராக விட்ட சாவாமூவாப்பெராடு தொண்ணூற்றாறும் ஆக இவ்வி-
ரண்டு விளக்கினுடும் ரக்ஷித்து

6 நிசதப்படி உரி(ய்) நெய் இவர்களெய் நுந்தாவிளக்கிற்கு முட்டாமை அட்டுவிப்பாராகவும்
இப்பரிசு கடைக்காட்சிய[ர்]-

7 க விட்டோம் இவ்விட்ட ஆடு கடைக்காணாவிடில் அன்றாழ் கொவுக்கு ஹெவரடியாரெய்
நிசதமஞ்[ச+]ாடிப்பொன் உ.[4]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdhipativarman, the queen consort Tribhuvaṇa-Mahâdêviyâr gave for two perpetual lamps to (*the god*) Veḷḷaimûrti-Perumâṇaḍigaḷ in the *śrîkôil* of Koṅgaraiyar at Uttaramêru-chaturvêdimaṅgalam, (*a village*) in its (*own*) subdivision in Kâliyûr-kôṭṭam, 96 sheep which neither die nor grow old placing them in charge of the cultivators (*veḷḷâḷar*) of the different quarters (*paṇmaichchêri*) (*of this village*) on condition that they would themselves protect and maintain (*the lamps*) as long as the moon and the sun (*endure*). (*She again gave*) 96 sheep which neither die nor grow old in charge of the merchants of the middle bazaar (*naḍuvilaṅgâḍi*) who also agreed to protect and maintain (*the lamps*) as long as the moon and the sun (*endure*). These same would (*thus*) protect the sheep (*given on account*) of these two lamps and cause to be measured out daily without fail one *uri* of ghee for (*maintaining*) the perpetual lamps. This gift was placed under the supervision (*kaḍaikâṭchi*) (*of these two communities*). If the sheep thus presented are not supervised, the temple servants (*dêvaraḍiyâr*) themselves . . . . . of one *mañjâḍi* of gold daily to (*i.e.*, on behalf of) the then-reigning king.

---

[1] No. 52 of 1898.

[2] Read திருவன.

[3] Read வ்யாவாரி.

[4] The inscription stops here.

No. 196.—ON A SLAB BUILT INTO THE FLOOR OF THE MANDAPA IN FRONT OF THE LATAMADHYAMBA SHRINE IN THE MASILAMANISVARA TEMPLE AT TIRUMULLAIVAYIL.[1]

The inscription states that in the 13th year of king Pârthivêndrâdivarman, Śiṅgaḷa Vîranâraṇaṉ, a native of the Chôḷa country, made a gift of 90 sheep for burning a perpetual lamp in the temple of Mahâdêva (*Śiva*) at Tirumullaivâyil, a *dêvadâna* village in Puḷaṟ-kôṭṭam.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ |||—
2 கொபார்த்திவ[ன்]-
3 திர[ர்*]திபன்ம[ர்*]க்கு
4 யாண்டு [ய]ஈ [பு]ழ[ற்கொ]-
5 ட்டத்து வெள்[ளூ]ரூ-
6 ட்டுத் [தெ]வதானமாகிய[த்] தி-
7 ருமுல்[லை]வாயில் உடை[ய]-
8 தெவர்க்கு ந[ந்*]தாவி-
9 ளக்கொன்றினுக்-
10 குச் சொழநாட்டு ஆ-
11 [ஆ]ர்க்கூற்றத்து விளத்-
12 தூர் விளத்தூர்[கி]ழவ-
13 ன் சிங்களவிரநாரணன்
14 [2]குமரகா[ல]மும் ஒரு
15 நடுகாவிளக்கெரிப்பதற்-
16 கு வைத்த சாவா [மூவாப்]
17 [ெ]பராடு தொண்ணூறு உ-
18 தநு[ழ்*] ரக்ஷிப்பா[ன்] ஸ்ரீபா-
19 த[ம்] என் தலைமெலன[||-]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdivarman, Śiṅgaḷa Vîranâraṇaṉ of Viḷattûr, the headman of Viḷattûr in Âvûr-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Śôḷa-nâḍu, deposited (*to last*) as long as the moon (*exists*) 90 sheep which neither die nor grow old (*to provide*) for one perpetual lamp to be burnt (*in the temple of*) the god Mahâdêva (*Śiva*) at Tirumullaivâyil, a *dêvadâna* in Veḷḷaiyûr-nâḍu, (*a subdivision of*) Puḷaṟ-kôṭṭam. The sacred feet of him that protects this gift shall rest on my head.

No. 197.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MANIKANTHESVARA TEMPLE AT TIRUMALPURAM.[3]

This record, which is dated in the 13th year of Pârthivêndrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, registers a gift of twenty-five *kaḷañju* of gold marked and weighed by the standard weight (*dharmakaṭṭaḷai-tuḷai-niṟai*) for burning two lamps in the temple of Śiva at Tirumâlpêṟu. The assembly of Paṭṭâlam *alias* Eḷunûṟṟuva-chaturvêdimaṅgalam in Dâmar-nâḍu accepted the gold and agreed to maintain the two lamps from the interest thereon. It is interesting to note that the lamps were the gift of Vijjavai-Mahâdêviyâr or Vajjavaiyâr who was related to Nandivarman Kâḍupaṭṭigaḷ, perhaps, as his queen. Nandivarman Kâḍupaṭṭigaḷ is clearly a Pallava name; but we cannot definitely identify the king nor fix his relationship to the ruling sovereign Pârthivêndrâdivarman.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] [விரபாண்]-
2 டியனை தலைகொண்ட
3 [ெ]காப்பாற்த்திவெ[ந்]ரதிப-
4 நு[ர்*]க்கு யாண்டு ஈ ஆவது
5 தாமற்கொட்டத்து தாமற்ந[ர]-
6 ட்டு பட்டாலமாகிய எழுநூ[ற்]-
7 றுவசது(ெ)வ்வெ[ர்]திமங்கல-
8 த்து ஸவெ்யொம் கை-

[1] No. 68 of 1904.

[2] Read குமரந.

[3] No. 266 of 1906.

9 யெழுத்து வல்லமனூர் மக-
10 [ள]ார் வச்சவையார் பக்கல் (ய்)-
11 [ய]ாக்கள் கொண்டுகடவ பொன் ஷ-
12 கட்டளை துளைநிறை இருபத்தை-
13 ங்கழஞ்சு இப்பொன்னுக்கு ஒ[பா]-
14 [லி]யூட்ட[ா]க இக்கொட்டத்து திரு-
ம[ா]-
15 ல்பெற்று உ(ா)ஹாதெவற்கு இ-
16 ரண்டு நொந்தாவிளக்குக்[கு]
17 இட . . . . . [ெ]நாமின்த தி[ரு]-
. . . . .
18 [ஒ]ன்றும் நஷிபநு[காடு]பட்டி[கள்]
19 . . . . . ர் விஜ்ஜவை உ(ா)ஹா-
தெவி-
20 யார்[க்க]ாக ஒன்றும் இவ்விரண்- .
21 டு [1]வ்[ள]க்குனு . . . . . ம் . .
22 . . வெண்[ணை] . . . . . .
23 . . . [டொக்கும்] . . . . . .
24 [ண்ணை] சதுரா . . . . ம்[மு]-
25 [ட்டா]மெ அட்டுவொமானெம் பட்-
டாலம[ா]-
26 கிய எழுநூற்றுவசதுவ்வெதிமங்[க]-
27 லத்து ஸவெஹையொம் இவ்[வெ]-
28 [ண்]ணை முட்டில் தநாவாகத்து நிசதம்
29 [அரை]க்கால் பொன் மன்றுவதாக-
வும் .
30 . விக்கதா . லநி . கடில் நிசத-
ம[ஞ்]சு[ப்]-
31 பொன் மன்[றுவ]தாகவும் எண்[ணை-
யெ]-
32 [ரி]க்கத் தி[ருவு]ண்ணாழிகை யுடைய-
[ர்க]ளுக்[கு]
33 நிசதம் இரண்டு சொறு குடு[ப்*]ப-
தாகவும்
34 இப்பரிசு ஒட்டி சிலாவெகை செதுகு-
35 டுத்தொம் பட்டாலமாகிய எழுநூற்றுவ-
36 சதுர்வெதிமங்கலத்து ஸவெஹையொ-
ம்[||*]

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, (*this is*) the writing of us, (*the members*) of the assembly of Paṭṭâlam *alias* Eḷunûṟṟuva-chaturvêdimaṅgalam in Dâmar-nâḍu, (*a subdivision*) of Dâmar-kôṭṭam. We have received from Vajjavaiyâr, daughter of Vallamaṇâr, twenty-five *kaḷañju* of gold of the standard weight and mark (*dharmakaṭṭaḷai-tuḷai-niṟai*) and for interest on this gold we [stand surety for] . . . . . one of the two sacred lamps (*in the temple*) of Mahâdêva (*Śiva*) of Tirumâlpêṟu of this (same) *kôṭṭam* . . . . . one for (*the merit of*) Vijjavai-Mahâdêviyâr. . . . . Nandipanma Kâḍupaṭṭi[gaḷ]. We (*the members*) of the assembly of Paṭṭâlam *alias* Eḷunûṟṟuva-chaturvêdimaṅgalam agree to supply without failure . . . . . moon . . . . . oil . . . . . equal (*in capacity*) to . . . . . for (*burning*) these two lamps. If (*the supply of*) this oil is stopped (*we*) agree to pay as fine (*maṇṟu*) one-eighth *poṇ* daily, at the court of justice . . . . . agree to pay as fine five *poṇ* daily and to give two meals daily to the persons in charge of the sacred inner enclosure, for burning the oil. We (*the members*) of the assembly of Paṭṭâlam *alias* Eḷunûṟṟuva-chaturvêdimaṅgalam had this gift engraved on stone with (*our*) full consent.

No. 198.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE RUINED VISHNU TEMPLE AT THE SAME VILLAGE.[2]

Maṇṇaṇ Kaṇṇaṇ *alias* Kâmâmôga-Vâraṇappêraraiyaṇ, an elephant mahout of king Pârthivêndrâdivarman, purchased in the 13th year of the king some land at Śiṟṟiyâṟṟûr from the temple of Gôvindapâḍi and assigned it for feeding a Brâhmaṇa in the *maṭha* which was evidently attached to that temple.

---

[1] Read விளக்கினு.

[2] No. 328 of 1906.

TEXT.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொப்பாதி-ஶ்வெஹ்ராதிப்பந்[ர்*]ஶு[1] யாண்டு ௰௩வது தாமற்-
2 க்கொட்டத்து வல்லநாட்டு ஸ்ரீகொவிந்தபாடி நின்றருளிய பெருமானடி-
3 களுக்கு ஸ்ரீகாயஶ்-ம் செகின்ற (வ்)வெஷ்ணவஉாஸ்ஸ் பக்கல் பெருமாள் பிறகெ-
4 ஶும் ஆனையாள் ம[ன்*]னன் கண்ணனுகிய காமாமொகவாரணப்பெரரை[ய*]ன் [ம]-
5 ணயில்க்கொட்டத்து மெல்ப்பளுகூர்நாட்டு சிற்றியாற்றூர் சிகொவிந்தபாடி ஆள்[வா]-
6 ர் விலைய்கொண்டு உ[ண்*]டய வடவாயெத்த[த்*]தில் சிற்றியாற்றூர் கொலாஶ்[2] இரண்டா-
ரி[ர]-
7 ம் குழி(ய்) ஒவர்பக்கல் விலைகொண்டு சஹ்ராதித்தவல் [ம]ட[த்]திலெ உத்தமாஶ்-
8 [ம்] நிசதமொரு ப்ராஹ்மணனைய் ஊட்டுவதாக வத்தென்[3] மன்னன் [கண்]ணனென்
இ[ய ந்]ம்
9 [4]ஸ்ரீவஷ்ணவநிராகெஷய் ||-

TRANSLATION.

Hail! Prosperity! In the 13th year of (*the reign of*) king Pârthivêndrâdivarman, I, Maṇṇaṇ Kaṇṇaṇ *alias* Kâmâmôga-Vâraṇappêraraiyaṇ, an elephant mahout who rides behind the king (*perumâl*), purchased from the god two thousand *kuli* (*measured*) by the rod of Śirriyâṟṟûr out of (*the land*) Vaḍavâyêttam in Śiṟṟiyâṟṟûr in Mêlappaḷugûr-nâdu, (*a subdivision*) of Maṇayil-kôṭṭam, which the prosperous god (*âlvâr*) of Gôvindapâḍi had purchased, and gave (*the land*) for feeding daily one Brâhmana with sumptuous meal in the *matha* as long as the moon and the sun (*endure*), to (*i.e.*, under the care of) Vaishnavadâsa who was managing the temple business (*śrîkârya*) of the prosperous god (*perumânadigal*) that was pleased to stand at Gôvindapâḍi in Valla-nâdu, (*a subdivision*) of Dâmar-kôṭṭam. This charity is placed under the protection of the *śrî-Vaishnavas*.

XVI.—INSCRIPTIONS OF PARAKESARIVARMAN (ADITYA II. KARIKALA) WHO TOOK THE HEAD OF VIRA-PANDYA OR THE PANDYA (KING).

No. 199.—ON A PILLAR IN THE INNER ENCLOSURE OF THE UJJIVANATHASVAMIN TEMPLE AT UYYAKONDAN-TIRUMALAI.[5]

This record of the 2nd year of king Parakêsarivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, has to be attributed to Âditya (II.)—Karikâla, whose defeat of the Pâṇḍya king while he was yet a boy is mentioned in the Tiruvâlaṅgâdu plates printed in the sequel. His father Sundarachôḷa-Parântaka II. is already described as having driven a Pâṇḍya king into the forest. This must be the early Vîra-Pâṇḍya whose Vatteluttu inscriptions are found in the Tinnevelly district and in which he claims in his turn to have taken the head of the Chôla. Nandivarma-mangalam was evidently an earlier name of the modern Uyyakkoṇdâṇ Tirumalai and must have been so called after the Pallava king Nandivarman. The temple of Kaṟkudi is mentioned in the hymns of the *Dêvâram*.[6]

---

[1] Double *pa* is written in a group.
[2] Read கோலால்.
[3] Read வைத்தென.
[4] Read ஸ்ரீவைஷ்ணவநிராகெஷ.
[5] No. 472 of 1908.
[6] See above, Vol. II, p. 375.

TEXT.

1 விரபாண்டியனைத் தலைகொ-
2 ண்ட கொப்பரகெசரிபந்மற்க்கு
3 யாண்டு உ ஆவது தெங்கரை
4 வ்ரஹதெயம்[1] நந்திபந்மமங்கல-
5 த்து திருக்கற்குடி வாரமேஷ்வர-
6 ற்க்கு இருங்கொளக்கொனு-
7 ந புகழ்விப்பிரகண்டந் அவ-
8 நிவல்லந் சந்திராதித்தவல்
9 எரிய வைத்த திருநொந்தாவி-
10 ளக்கு ஒன்றிநுக்கு வைத்த சா-
11 வாமுவாப் பெராடு தொண்-
12 ணூறு [||+]தொண்ணூறுங் கொ-
13 ண்டு சூலவழுக்கால் நிசதம்
14 உழக்கு நெ[ய்+] கொண்டு விளக்-
15 கெரிப்பொமா(ந்)னெம் தெவ-
16 ர் கந்மிகளொ[ம்] இது பந்நாவெ-
17 ஷ்வரரக்கெ ||-

TRANSLATION.

(Line 1.) In the 2nd year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who took the head of Vîra-Pâṇḍya, Irungôḷakkôṉ *alias* Pugaḷvippiragaṇḍaṉ Avanivallaṉ gave ninety sheep which neither die nor grow old for burning one perpetual lamp, as long as the moon and the sun (*last*), to the god Paramêśvara (*Śiva*) of Tiruk-Kaṟkuḍi in Nandipanmamaṅgalam, a *brahmadêya* on the southern bank (of the Kâvêrî river).

(Ll. 12–16.) We, the servants of the god (*dêvarkanmi*), have received (*these*) ninety (*sheep*) and have agreed to burn the lamp with one *uḷakku* of ghee every day, measured by the *uḷakku* marked with the trident. This (*gift*) is (*placed under*) the protection of all *Mâhêśvaras*.

No. 200.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE NAGESVARASVÂMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[2]

This record, which belongs to the 3rd year of the reign of king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya, registers a grant of land by purchase by the chief Śiṟṟiṅgaṇuḍaiyâṉ Kôyilmayilai *alias* Parântaka Mûvêndavêḷâṉ for expounding the system of Prabhâkara. This teacher was the founder of a new school of *Mîmâmsâ* philosophy which was greatly popular for some time in the south. The record under review is itself strong evidence of the popularity of the creed. A Telugu book called *Sakalârthasâgara* makes Prabhâkara, one of the pupils of Kumârila-Bhaṭṭa. He was also widely known as Prabhâkara-guru and was the teacher of Śâlikanâtha. Consequently Prabhâkara's period must have been about the beginning of the 8th century A.D. See also *Madras Epigraphical Report* for 1912, page 65.

TEXT.

1 [ஸ்ஸ்தி] ஸ்ரீ [||+] பாண்டியன்றலைகொண்ட கொப்பர-
2 [கெச]ரிவர்மற்க்கு யாண்டு ௩ ஆவது வடகரைப்பாம்பூர்நாட்டு
3 தெவதாநம் திருக்[3]கடமுக்கில் முலபறடைப்பெருமக்[க]-
4 ளொம் இங்கணுட்டுச் சிற்றிங்கண் சிற்றிங்கணுனை[ட]-
5 யாந் கொயில்மயிலையாந பாரகமுவெகெ-
6 வளாநுக்கு இன்நம்பர்[4]நாட்டு மெற்காவிரி [4]நாங்கள் உ[ரை]-

---

[1] Read வ்ரஹதெயம்.

[2] No. 233 of 1911.

[3] Read குட முக்கில்.

[4] The length of நா is not marked by the usual *kâl* but is added below as in the case of ரு and னு.

7 டயாரிடை சுவிஷெகஉ ஷ்[ணை][1] பெற்றுடைய நிலம்
8 உலச வெவியிலும் வ்ரஹாகாழ வக்க[ாணி] ப்பார்க்கு[2] [ஹ]-
9 ட்ட வ்ரத்தியாக இவ்வூரிலெ விற்றுக்குடுத்த [நிலம்] இரண்[டு][3]
10 இரண்டுமொவுக்கும் எல்லை கிழ்பாற்[கெல்]லை ஶா[ஶா]-
11 ஹொமமாக விற்று[க்*]குடுத்த நிலத்து[க்*]து மெற்கும் வெ[த]-
12 .ன்பாற்கெல்லை மெற்காவிரி நிலத்துக்கு வ[ட]-
13 க்கும் மெல்பாற்கெல்லை விற்றொங்கள் நி-
14 லத்துக்கு கிழக்கும் வடபாற்கெல்லை வி[ற்*][றொ]-
15 ங்கள் நிலத்துக்கு வெ[தற்கு]ம் ஆக இவ்விசைத்த வெ-
16 பருநான்கெல்லையுள் அகப்ப[ட்*]ட நிலம் மூ-
17 லபறடையாரிடை விலைகொண்டபரிசெ வந்ர[ா]-
18 ஶித்தவத் ஶட்ட வ்ரத்தியாக வைச்சென் பராந்தகமு[வெந்]-
19 வெளானென் இது ஆயிரத்திருவடியுமுடைய[ார் ா]-
20 ஶெஷ ||-உஉழ வாராகெண ஶெவா—

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 3rd year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), we the great men of the *Mûlapaṟaḍai* (*assembly*) of Tirukkuḍamûkkil, a *dêvadâna* of Vaḍagarai Pâmbûr-nâḍu sold to Śiṟṟiṅgaṇuḍaiyâṇ Kôyilmayilai *alias* Parântaka-Mûvêndavêḷâṇ of Śiṟṟiṅgaṇ in Iṅgaṇâḍu, two *mâ* out of the twenty-four *vêli* of land which we own as *abhishêkadakshiṇâ* from the king, in the village of Mêṟkâviri in Iṉṉambarnâḍu as a *bhaṭṭavṛitti*, for expounding *Prabhâkaram*.

(L. 10.) (*The following are*) the boundaries (*of this land*). The eastern boundary is to the west of the land sold (*by us*) as *śâlâbhôga*. The southern boundary is to the north of the lands of Mêṟkâviri. The western boundary is to the east of the lands of us, the vendors. The northern boundary is to the south of the lands of us, the vendors.

(L. 15.) I, Parântaka Mûvêndavêḷâṇ, gave the land thus enclosed by the four big boundaries above specified on the same terms as those that obtained when (*I*) purchased (*it*) from the members of the *Mûlapaṟaḍai* as a *bhaṭṭavṛitti* so as to endure till the moon and the sun.

(L. 19.) This is (*placed*) under the protection of the Almighty god Vishṇu.[4] This is the writing of Parântaka.

No. 201.—ON THE SAME WALL.[5]

This record is dated in the 4th year of Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya king. The donor was a woman-servant who was living in a quarter of Tañjâvûr and was connected with queen Uḍaiyapirâṭṭiyâr Kiḷâṇaḍigaḷ, mother of Âṉaimêṟṟuñjiṉâr. This name Âṉaimêṟṟuñjiṉâr has been identified with prince Râjâditya, one of the brothers of Âditya-Karikâla's grandfather Ariñjaya (*Madras Epigraphical Report* for 1912, page 62).

---

[1] Read உக்ஷிணை.
[2] ப்ப is written as a group.
[3] The word இரண்டு is repeated by mistake.
[4] ஆயிரத்திருவடியுடையார் is evidently synonymous with ஸஹஸ்ரபாத் of the *Purushasûkta*.
[5] No. 226 of 1911.

TEXT.

1 |-ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] பாண்டியந்றலைகொண்ட கொ[ப்]-
2 பரகெஸரிவர்மற்கு யாண்டு ச ஆவது வடகரைப்-
3 பாம்பூர்நாட்டுத்தெவதாநம் திருககுடமுக்கில் திரு[க்]-
4 கிழ்க்கொட்டத்து வாரவெஸ்ஸுரர்க்கு நொந்தாவி-
5 ளக்கினு[க்]கு தஞ்சாவூர்கூற்றத்து தஞ்சாவூர் ஆநைவெ-
6 மற்றுஞ்சிநார் தங்களாச்சி உடையபிராட்டி-
7 யார் கிழாநடிகள் கிழைவெளத்துப் பெண்-
8 டா[ட்]டி தெவயங் புழலக்கனாந அவநிசிவாமணி வை[த்]த நொ-
9 ந்தாவி[1][ள][க்]கு நிலைவிள[க்]கு க இநொந்தாவிளக்கெ[க]ரன்றுந் நிசதி உழ-
10 க்கு நெய்யால் வடிராதிகளுவத் எரிப்பதற்கு[2] வைத்த ஆடு தொண்-
11 ணூறு தொண்ணூற்றிலும் இவவூர் மந்ருடி மந்றந் குணமாரி
12 கொண்ட ஆடு சலுரு நா[ற்]ப்ப[த்]தஞ்சும் கொண்டு நிசதமாழாக்காக திங்-
13 கள முந்நாழி முழா[க்]கு நெயட்டுவதாகவும் இவ்வூர் மந்ருடி அயலஞ்-
14 சி மந்றந் கொண்ட ஆடு சலுரு நாற்பத்தைஞ்சாலும் நிசதி
15 ஆழாக்காக திங்கள் முந்நாழி முழாக்காக திருவிளக்கு நெய்யட்டுவாநாக இப்பரி[3]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), Dêvayaṇ Puḷalakkaṇ *alias* Avaniśikhâmaṇi, a palace-woman (*living*) in (*the quarter called*) *kîḷaivêlam* of Uḍaiyapirâṭṭiyâr Kiḷânaḍigal, the mother of Âṇaimêṟṟuñjinâr, at Tañjâvûr in Tañjâvûr-kûṟṟam, gave one lamp-stand for a perpetual lamp to the god Paramêśvara (*Śiva*) of Tirukkîḷkôṭṭam at Tirukkudamûkkil, a *dêvadâna* in Vaḍagarai-Pâmbûr-nâḍu.

(L. 9.) (*She also*) gave ninety sheep for burning this perpetual lamp daily as long as the moon and the sun (*endure*) with one *ulakku* of ghee. The shepherd Manraṇ Kuṇamâri of this village received 45 (*out of these ninety*) sheep and receiving (*these*) forty-five agreed to measure out three *nâli* and three *ulâkku* of ghee for one month at one *âlâkku* every day and the shepherd Ayalañji Maṇṟaṇ of this village received 45 sheep agreeing to measure out for the sacred lamp three *nâli* and three *âlâkku* of ghee for one month at one *âlâkku* every day. In this way . . . . . .

No. 202.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE MAHALINGASVAMIN TEMPLE AT TIRUVIDAIMARUDUR.[4]

The record is dated in the 4th year of the reign of Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya king and provides for the dance called *Âriyakkûttu* by Kîrttimaraikkâḍan *alias* Tiruvêḷai-aṟaichchâkkai, in the temple of Tiruvidaimarudil. The theatrical hall where the temple servants, the merchants and the king's officer Kôyilmayilai *alias* Parântaka Mûvêndavêlân met together to decide this question appears to suggest that the *Âriyakkûttu* dance must have been a regular dramatic performance in which dancing and singing were evidently given a prominent place. *Śâkkaikûttu* which is referred to in some other inscriptions of the time of Râjêndra-Chôla was evidently another variety of a dramatic dance (see *Madras Epigraphical Report* for 1915, page 98, paragraph 27).

---

[1] ள is corrected from கு.

[2] ப்ப is expressed by a group.

[3] The inscription stops here.

[4] No. 154 of 1895.

Âriyam and *Tamiḻ* are mentioned as the two recognised varieties of dance, in the commentary of Aḍiyârkkunallâr on text lines 12–25 of Chapter III of *Śilappadigâram* (see Mahâ. V. Swaminatha Ayyar's edition, page 63). That these must have been also accompanied by music is inferred from a reference made to these very two terms in a Tanjore inscription of Râjarâja I. (*South-Indian Inscriptions*, Vol. II, page 299, sections 428–492).

The king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya king must evidently be Âditya (II.)—Karikâla, the son of Sundara-Chôḷa Parântaka II. The name Śiṟṟiṅgaṇ-Uḍaiyâṇ Kôyilmayilai *alias* Parântaka Mûvêndavêḷâṇ appears in No. 200 above. Hi sname also occurs frequently in the records of Uttama-Chôḷa Madhurântaka as Madhurântaka-Mûvêndavêḷâṇ.

TEXT.

1 ஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீ [||*] பாண்டியன் தலைகொண்[ட] கொப்பரகெசரிபந்நற்க்கு யாண்டு ச ஆவது திருவிடைமருதில் ஸ்ரீ-மூலஸ்தான[த்*]தில் பெ-

2 ருமானடிகளுக்கு ஆரியக்கூத்தாட ஸ்ரீகா[ர்யு]ம் ஆராய்கின்ற அதிகாரிகள் சிற்றிங்கண் உடையான் கொயில்மயிலை ஆன பரா-

3 ந்தக மூவெந்தவெளாரும் திறைமூர் [ஸஹெ]யாரும் திருவிடைமருதில் நகரத்தாரும் தெவகன்னிகளும் நாடகசாலையி(ல்)-

4 லெ இ[ரு]ந்து கித்திமறைக்காடன் ஆன திருவெளை அறைசாக்கை[க்*]கு நிவந்த[ம்*] செய்து குடுக்க என்று எவலால் இத்தெவர் தெ-

5 வதானம் விளங்கு[டி] நிலத்தில் பனெச்செரிபத்து உள்பட [நி]லம் வெளியும் இவ்-வாண்டின் எதிராமாண்டு முதல் இந்-

6 நிலங்கொண்டு தைப்பூசத்திருநாளில் ஒரு கூத்தாடுவதாகவும் திருத்தும்[1] ஆடின பிற்றை நாள் துடங்கி மூன்று கூத்தா-

7 டுவதாக[வு]ம் வைய்காசி திருவாதிரையின் பிற்றை நாள் துடங்கி முன்று கூத்தாடுவ-தாகவும் ஆக இந்த கூத்து எழு[மி]ங்[கெ]ழும்[2] ஆடுவதாகவும்

8 [ப]ண்டா[ர*]த்தெய் பதினாற் கல நெல் கொற்று பெறுவதாகவும் இ[ந்நெ]ல் [அழி]வில் அடைப்படி நெல்லும் கொற்றும் இரட்டி அவ்வாண்டையின்[3]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year of (*the reign of*) king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), the officer (*adhikâri*) Śiṟṟiṅgaṇudaiyâṇ Kôyil Mayilai *alias* Parântaka Mûvêndavêḷâṇ, who supervises the temple affairs (*śrîkârya*), the members of the assembly of Tiraimûr, the merchants (*nagarattâr*) and the temple servants (*dêvakanmi*) of Tiruviḍaimarudil, having assembled in the theatre-hall (*nâṭaka-śâlai*), ordered that provision may be made for performing the (*dance known as*) *Âriyakkûttu* in the presence of the lord of the sacred Mûlasthâṇa (*temple*) at Tiruviḍaimarudil, to Kîrttimaṟaikkâḍaṇ *alias* Tiruvêḷai-Aṟaichchâkkai.

Having received (*one*) *vêli* of land inclusive of the land (*called*) *Paṇaichchêripattu* in Viḷaṅguḍi which was a *dêvadâna* (*village*) of this god (*he*) shall, from the year opposite to this year (*of reign*), perform one dance (*kûttu*) on the sacred festival of Tai-Pûśam; shall perform three dances commencing from the day after the bathing (*of the god*); and shall perform three dances commencing from the day after (*the festival of*) Vaigâśi-Tiruvâdirai. In all, he shall perform these seven dances here (*i.e.*, in this theatre-hall) and shall receive for maintenance (*koṟṟu*) fourteen *kalam* of paddy from the treasury. If this paddy is not spent (*thus*), the stipulated paddy and maintenance shall be doubled, (*and*) from that year . . . . .

[1] Read தீர்த்தம்.

[2] The word எழும் is a repetition; cancel மும்.

[3] The inscription stops here.

No. 203.—ON THE SAME WALL.[1]

The officer Śiṟṟiṅganuḍaiyân̠ Parântaka Mûvêndavêḷân̠ who has been mentioned in the previous records (Nos. 200 and 202) is stated to have enquired into the temple affairs and to have enhanced the scale of offerings from the unpaid balance of paddy collected from the assembly of Tiraimûr which was a *dêvadâna* village of the temple. The record belongs to the 4th year and the 170th day of the reign of Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya king.

As shown in the *Madras Epigraphical Report* for 1916, page 118, paragraph 15, the days given after the regnal year of the king have to be taken as those that expired after the completion of that year.

TEXT.

1 [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ] [||*] பாண்டியனை தலைகொண்ட கொப்பரகெஸரிபந்[ர்*]கு யாண்டு [ச] ஆவது [நா]ள் ாளல் ஞல் திருவிடைமருதில் [ஆள்வார்] கொயிலில் முன்பில் கூடத்தெ திருவிடைமருதில் ஆ[ள்]வா[ர்] ஸ்ரீகாயம்[2] ஆ[ரா]ய்கின்ற அதிகாரிகள் சிற்றிங்கண் உ[ட]டயான் கெ[ர்*]யில்மயிலை ஆன [3]பராத்தகமுவெந்தவெளான் திருவிடைமருதில்[4] ஆள்வார் தெவதானம் திரைமூர் தெவதானவ்ரஹதெ[ய]மும் ஸாதந[ப்]படி கெட்டு ஸாதநத்தில் திரைமூர் தெவதாநம் [5]குடிஞிக்கி கிடத்தமையில்லும்

2 [திரை]ாமூர் தெவதானவ்ரஹதெயம் ஸாதந[ப்*]படி பஞ்சவாரம் இ[ருநூற்று அம்ப]த்து அறுகலநெல் அட்ட[க்*]கடவார்[க]ள் [||*] படிம[ா]ற்று கெட்டு படிமாற்றில் நூற்று அறுபதின் கலமெ அட்டவருகின்றமை[6]யாலும் திரைமூர் தெவ[தா]னம் இருபதிற்று வெலியும் குடிஞிக்கிச்சில்லை[7] என்று எண்ணூற்றுக் கலமெ அட்டிவாராகின்றமையில்[8] திரைமூர் தெவதானம் செதபடி ஸாதநம் [கொ]டுவெருக என்று ஸாதநம் கெட்டு இந்த ஸாதநத்தில் குடிநிக்கி கிடத்தமை-[9]

3 [யில் இன்]னிலம் இருபதிற்று வெலி[யும்] இவற்கெ யாண்டு [10]மூ[ரு] ஆவ[து] . . . . . ஓலைப்படி திருவிடைமருத[னெ]ன்னும் மரக்காலால் இரண்டாயிரத்தெண்ணூற்றுகூலத்துரும் அடை ஓலை[ப்]ப[டி] ஆ . . . . . த்தும் இத்தெவர் [தெ]வத[ான]வ்ரஹதெயம் திரைமூர் ஸலெஹையார் முன்பு நூற்று அறுபதிங் கலமெ அட்டி வருகின்றமையில் . . . . . [ஸ்]ாதநம் கெட்டு இந்த ஸாதனத்தில் பஞ்[சவாரம இ]ருநூற்று அம்பத்தறு கல நெ[ல்*]லு அட்டக்கடவ[ர்*]களாதமையிலும் இப்பரிசு முத-

4 லாக்கி இத்தெவருடைய முன்பில் ப[டிம]ாற்று கெட்டு எற நிவந்த[ஞ்*]செ[ய்]கு . . . . . ன்று ஸ்ரீகாயம் ஆரா[ய்*]கின்ற அதி[கா]ரிகள் சிற்றிங்கண் உடையான் கொயில்மயிலை ஆன பராந்தகமுவெந்தவெளான் [எ]வ திரை[ய்]மூர் . . . . . [தி]ருவிடைமருதில் நகரத்தாரும் இருந்து நிசத[ப்*]படி படிமாற்று னிவன்த[ம்*] செய்தப[டி] ஆ[ள்]வார்கு சென்[நெ]ல் குத்தல் அரிசி(ய்) சிறு[காலை]க்கு தி[ருவமு]த[ரி]சி பன்இருநாழியும் உச்ச[ம்*] பொதைக்கு திருஅமுதரிசி பதின் அஞ்ஞாழியும் உச்ச[ம்*] பொதைக்கு

5 பலி அ . . . . யும் [இரா]வைக்கு திருஅமுதரிசி ப[ன்*]னிருநாழியும் இராவை-

---

[1] No. 214 of 1907.

[2] Read ஸ்ரீகாயம்.

[3] Read பராந்தக.

[4] The letter ல் appears to have been omitted first and inserted later on.

[5] Read குடிநீக்கி கிடந்தமையிலும்.

[6] In the impression we see the sign of *i* above *ய* which has been subsequently erased.

[7] Read குடிநீக்கிற்றில்லை.

[8] The syllable மை written above the line in the impression just over the letter யி cannot be explained.

[9] Read கிடந்தமை.

[10] மூ stands for மூன்று.

6 க்கு பலி அரிசி . . யும்[1] அ[ம்]யாமத்துக்கு திருஅமுதரிசி எண்ணழியும் பிள்[ளை]-
7 யார் கணவதியா[ர்க்கு சிறுகாலை]க்கு திருஅமுதரிசி இருநாழியும் உ[ச்ச]ம் பொதைக்கு திருஅமு[தரி]-
8 சி இருநாழி[யு]ம் [ஆக] . . . . . அமுதரிசி [2]அம்பத்துமுன்நாழி[யு*]ம் . . . . அரிசி [தூ]-
9 ணிப்பதக்கு அ[ஞ்நாழியும் தூப்]பரு[ப்+]பு நிசதி நாநாழி உரியும் பிள்ளையார்கு பரு-ப்பு உரியும்
10 பலகாயம் நி[ச]தி மிளகு ஆழாக்கும் கடுகு உழக்கும் கறிஅமுதுக்கு காய்க்கறிஅமுது ஒன்றும்
11 புளிங்க[றி]அமுது [ஓ]ன்றும் பொரிக்கறிஅமுது ஒன்றும் நிசதி சற்கரைஅமுது நா.
12 ற்பலவரையும் வாழைப்பழம் நிசதம் இருபதும் நெய் அமுது நிசதி
13 நாழி உரியும் தயிரமுது நிசதி எண்ணழியும் அடைக்கா[ய்+] அமுது நிசதி எண்ப-
14 தும் வெற்றிலை அமுது தெரி முன்று பற்றும் [3]ஞாற்றமுதும் உப்பமுது[ம*] இப்-
15 பரிசு நிவந்[த*]ம் ஆக்[சி [4]இ]து வகுராதித்தவல் இது வ[ஞ]ாஹெஶ்வாரனெக்கு [||*]

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 4th year and the 170th day (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), the officer Śiṟṟiṅ-gaṇuḍaiyâṇ Kôyilmayilai *alias* Parântaka-Mûvêndavêḷâṇ examining in the front hall of the temple of the lord of Tiruviḍaimarudil the sacred temple business of the lord of Tiruviḍaimarudil heard the terms of the documents (*relating*) to the *dêvadâna* and *brahmadêya* (*village*) Tiraimûr which was a *dêvadâna* of the lord of Tiruviḍaimarudil, and found out that the *dêvadâna* of Tiraimûr was stated in the documents to be a *kuḍinîkki* village (*i.e.*, one freed from tenancy rights) and that the *dêvadâna-brahmadêya* village of Tiraimûr according to the (*above*) documents had to measure out two hundred and fifty-six *kalam* of *pañchavâra* paddy. (*But*) hearing the *paḍimâṟṟu* (customary scale) of expenses of the temple (*he*) found that for the *paḍimâṟṟu* only one hundred and sixty *kalam* (*of paddy*) was being measured out. Also (*it was asserted*) that the *dêvadâna* (*village*) Tiraimûr of 20 *vêli* was not a *kuḍinîkki* and that only eight hundred *kalam* (*of paddy*) were being measured. He then asked the (*original*) document which made Tiraimûr into a *dêvadâna* (*village*) to be produced (*before him*), heard it (*and found*) in this document that (*the village*) was stated to be *kuḍinîkki* (*i.e.*, freed from tenancy rights) and that this land of 20 *vêḷi*, according to the deed . . . . in the 3rd year (*of the reign*) of this same (*king*), (*was to have measured out*) two thousand and eight hundred *kalam* of paddy by the measure (*called*) *Tiruviḍaimarudaṇ* according to the deed of contract (*aḍai-ôlai*). Since (*thus*) the assembly of Tiraimûr, the *dêvadâna-brahmadêya* (*village*) of this god, has been measuring out one hundred and sixty *kalam* only of *panchavâra* paddy in the past while, according to the document examined, it is found that two hundred and fifty-six *kalam* of paddy have to be measured out (*under this head*), the thus (*accumulated balance*)[5] was converted into a capital and after hearing the existing scale of expenses in presence of this god, it was ordered that a higher scale of expenses (*may be adopted*).

---

[1] The gap might have contained the syllables நாழி.

[2] Read ஐம்பத்து.

[3] Read நிற்றமுது which probably refers to the lime used in chewing betel-leaf.

[4] ஆக்கி இது may stand for ஆக்கியது.

[5] The original text has evidently omitted to mention here the other discrepancy, *viz.*, that of measuring eight hundred *kalam* (*as landlord's share?*) instead of 2,800 according to the *aḍai-ôlai*. The accumulated balance of this also should have been treated as capital.

(*The following*) is the list of current daily expenses, drawn up according to the (*increased*) scale, ... of Tiraimûr and the merchants (*nagarattâr*) of Tiruviḍaimarudil being present, under the orders of the officer Śiṟṟiṅgaṇuḍaiyâṉ Kôyil Mayilai *alias* Parântaka-Mûvêndavêḷâṉ who scrutinizes the sacred temple business.

(L. 4.) Twelve *nâḷi* of pounded rice of superior paddy for the sacred rice-offering to the god in the early morning; fifteen *nâḷi* for the sacred rice-offering at midday; and one *nâḷi* [of rice] for the *bali* at midday; twelve *nâḷi* for the sacred rice-offering in the night and [one *nâḷi*] of rice for the *bali* at night; eight measures for the sacred rice-offering at midnight. To (*the god*) Piḷḷaiyâr Gaṇapati, two measures for the sacred rice-offering in the early morning; two measures for the sacred rice-offering at midday; thus in all . . . . . fifty-three *nâḷi* for the [sacred] rice-offering . . . . . and (*one*) *tûṇi*, (*one*) *padakku* and five *nâḷi* of rice . . . . . four *nâḷi* and one *uri* daily of good *dhall* and one *uri* of *dhall* for Piḷḷaiyâr. The sundry spices (*required*) every day (*were*): (*one*) *âḷâkku* of pepper and (*one*) *uḷakku* of mustard; the daily vegetable-offering[1] (*consisted of*) one *kâykkaṟi-amudu*, one *puliṅgaṟi-amudu* and (*one*) *porikkaṟi-amudu*; four and a half *palam* of sugar-offering daily; twenty plantain fruits every day; (*one*) *nâḷi* and (*one*) *uri* of ghee offering daily; eight *nâḷi* of curd offering daily; a daily offering of eighty areca-nuts; three *paṟṟu* of choice betel-leaf offering; chunam-(*nîṟṟu*) offering; and salt-offering. This is how the scale of expenses was drawn up. May this be under the protection of all *Mâhêśvaras* as long as the moon and the sun (*endure*)!

No. 204.—ON THE NORTH WALL OF THE CENTRAL SHRINE IN THE NAGESVARASVÂMIN TEMPLE AT KUMBAKONAM.[2]

This is dated in the 5th year of Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya king and records a gift of gold by a female-servant of the palace, who was living in the quarter of Tañjâvûr called Paḷaiya-vêḷam, for feeding a *śivayôgin* in the temple of Tirukkîḷ-kôṭṭam in Tirukkuḍamûkkil. The names Tirukkuḍamûkkil and Tirukkîḷ-kôṭṭam occur in the *Dêvâram* and refer respectively to Kumbakôṇam and the Nâgêśvara temple. *Śivayôgin* is a technical term and is explained in a recent commentary on the *Kriyâkramadyôtikâ* as the name of a Śaiva worshipper who "at the approach of death bathes his body in ashes, utters certain Śaiva *mantras* and worships the *liṅga* on his chest."

TEXT.[3]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] பாண்டியன்றலைகொண்ட ெ[க]-
2 ாப்ப[4]ரகெஸரிவ ர்க்கு [யா*]ண்டு ரு ஆவது வடகரைப்-
3 பாம்பூர்ணட்டு[த்] தெவகாநம் [5]திருக்கடமுக்கில் திருக்கி-
4 [ழ்]ககொட்டத்து வாஸ்ஸாதிகொயிலில் உத்-
5 தமாஹ்ரு க ஒரு கலம் உண்பதாக தஞ்சாவூர் கூ-
6 ற்றத்து தஞ்சாவூர் (பழய) பழையவெளத்-
7 து பெண்டாட்டி பொயன் திரிபுவன-
8 சுந்தரி வெய்த்த பொன் அம்ரு [ப]சுக்கும்[6]
9 விற்றுக்குடுத்த நிலமாவது-முலபருடைப்
10 பெருமக்களொம் நாங்கள் கலிஷெகஉ-ஷ்-

---

[1] See *Epigraphia Indica*, Vol. IX, page 92.

[2] No. 225 of 1911.

[3] The *virâma* or *puḷḷi* is marked on some of the letters in this inscription.

[4] The letters ப்ப are written as a group.

[5] Read திருக்குட.

[6] The word பசு perhaps stands for பசும்பொன் which means fine gold of greenish yellow.

11 ண[1] பெற்று இப்பெருமாளுக்கு விற்றுக்குடுத்-
12 த மெல்காவிரி நிலம் இவனுக்கு விற்றுக்கு[டு்]த்-
13 த இ[வ்]வறுமா செய்க்கும் கிழ்பால்[கெ]ல்லை
14 காடனுச்ச[ன்] விளக்குக்கு வைத்த நிலத்துக்கு மெ-
15 ற்க்கும் இப்பெருமாள் நிலத்துக்கெய் வடக்கு-
16 ம் இப்பெருமாணிலத்துக்கெ கிழக்கும் எரி[யி]-
17 ல் எல்லைவரம்புக்குத் தெற்கும் ஆக இவ்வா-
18 றுமாச்செயால் ஒரு ஶிவயொகிக்கு ரு க்கறி-
19 யும் ஒரு பிடி நெய்யும் வாழைப்பழமும் ச-
20 ற்க்க[ரை]ரயுமிட்ட தயிருமட்டி [ச]தாகிகவ்வற்
21 உண்பதாக |-

TRANSLATION.

(Line 1.) Hail! Prosperity! In the 5th year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman who took the head of the Pâṇḍya (*king*), Pêrayaṇ Tribhuvanasundari, a palace-woman (*peṇḍâṭṭi*) (*living*) in the (*quarter called*) Paḷaiya-vêḷam at Tañjâvûr in Tañjâvûr-kûṟṟam, deposited 85 (*pieces*) of superfine gold for feeding (*a śivayôgin*) with one plate of sumptuous meal in the temple of the great lord of Tirukkîḷ-kôṭṭam at Tirukkuḍamûkkil, a *dêvadâna* (*village*) in Vaḍagarai Pâmbûr-nâḍu.

(L. 8.) For this (*gold*), we, the big men of the *mûlaparuḍai* (*assembly*), sold to this lady the land in Mêlkâviri which we had acquired as *abhishêkadakshiṇâ* and had (*already*) sold to this god.

(L. 13.) This six *mâ* of cultivable land whose eastern boundary was to the west of the land granted for a lamp by Kâḍaṇ Âchchaṇ, to the north of the land of this same god, to the east of the land of this same god and to the south of the demarcation ridge in the tank,—this six *mâ* of cultivable land thus (*marked out*) shall be utilised for feeding, till the moon and the sun (*endure*), one *Śivayôgin* with five vegetables, one *piḍi* of ghee, plantain fruits, and curds sweetened with sugar.

No. 205.—THE TIRUVALANGADU COPPER-PLATES OF THE SIXTH YEAR OF RAJENDRA-CHOLA I.

The subjoined set of copper-plates discovered so early as September 1905, has been fully described in the Director-General's *Archæological Survey Report* for 1903–04, pp. 233-5. Its contents are discussed in the *Madras Epigraphical Report* for 1916, Part II, paragraphs 11 to 20. The plates and the massive seal[2] on which they are hung weigh 8 maunds, 2 visses and 20 palams and are thus nearly three times as heavy as the Paiṭhan record of A.D. 1272 pronounced by Dr. Fleet to be an epigraphic curiosity in respect of its weight.[3] The Tiruvâlaṅgâḍu plates consist of thirty-one copper-sheets; whereas the so-called larger Leyden plates of the same dynasty already published[4] contain only twenty-one. The former supply also more information about the early Chôḷa kings than the latter. An earlier set of Chôḷa copper-plates issued by king Uttama-Chôḷa Madhurântaka, the grand-uncle of Râjêndra-Chôḷa I., has been published above.[5] A set of still earlier copper-plates was recently discovered by Mr. T. A. Gopinatha Rao at Anbil. They belong to the time of Sundara-Chôḷa Parântaka, the father of Râjarâja I., and are being edited by him in the *Epigraphia Indica*.

---

[1] Read உகறினை.

[2] See back of the accompanying plate XIX, bottom.

[3] *Imperial Gazetteer of India* (The Indian Empire), Vol. II, p. 33.

[4] *Archæological Survey of Southern India*, Vol. IV, pp. 204 ff.

[5] Pp. 264 ff.

The Sanskrit and Tamil portions of the Tiruvâlaṅgâḍu grant were written at different periods, as has been already pointed out by Mr. Venkayya,—the latter at the time to which the inscription refers itself and the former about at least a decade later. A detached inscription written in continuation of the Sanskrit portion on sheet *Xa* and continued on *Xb*, is stated by Mr. Venkayya to be a later addition.[1] It registers a grant made to the shrine of the goddess at Tiruvâlaṅgâḍu, perhaps contemporaneously with the grant of Paḷaiyaṉûr to the temple of Mahâdêva (*Śiva*) of that place, but put into writing *long* after. The characters of the detached record are palæographically at least one or even two centuries later than the characters of the Paḷaiyaṉûr grant and it is difficult to explain why a gift made to the shrine of the goddess in the 6th year of Râjêndra-Chôḷa I. must have been kept without being reduced to writing for such a long period. In this connexion it deserves to be noted that separate shrines of goddesses in Śiva temples are, generally, of much later origin than the original Śiva temples themselves and that in the stone inscriptions registered on the walls of the Tiruvâlaṅgâḍu temple the shrine of the goddess is referred to for the first time only in a record of the 10th year of Tribhuvanachakravartin Râjâdhirâja II., *i.e.*, in A.D. 1173—clearly 155 years after the date of the subjoined copper-plate grant.

The tradition of the place Tiruvâlaṅgâḍu intimately connects it with Ammai or Kâraikkâl-Ammai, a great devotee of Śiva who, under the orders of that god, put on a dreary emaciated appearance and worshipped his dancing form at Tiruvâlaṅgâḍu. The name Ammai-Nâchchiyâr which occurs in the detached inscription on plate XVI as a name of the goddess of the temple does not so appear in the stone records of Tiruvâlaṅgâḍu. No. 469 of the *Madras Epigraphical Collection* for 1905 calls her Periya-Nâchchiyâr; in another record her name occurs as Vaṇḍârkuḻal Nâchchiyâr (No. 497 of 1905), which is still current in its Sanskrit form Bhramarâlakâmbâ. The god himself is named Ammaiyappa in v. 129. He was perhaps so named on account of his being kind as a father to his devotee Ammai or Kâraikkâl-Ammai. Both the names Paḷaiyaṉûr (or Paḷaṉai) and Tiruvâlaṅgâḍu occur in the *Dêvâram* hymns. In the hymn sung by Sundaramûrti-Nâyaṉâr the goddess is referred to as Vaṇḍârkuḻali-Umainaṅgai and the god himself as Paḷaiyaṉûr-Ammâ. It is not impossible that in the names Ammaiyappaṉ and Ammai-Nâchchiyâr, Ammâ is synonymous with the god of Tiruvâlaṅgâḍu. The story of Kâraikkâl-Ammai is not referred to in the *Dêvâram* so called. But the eleventh *Tirumuṟai* of the sacred collection which describes the god at Tiruvâlaṅgâḍu was the composition of Kâraikkâl-Ammai herself and the place of honour is given to it as மூத்தத்திருப்பதிகம்.

The *praśasti* of the Chôḷa family conveyed by the Sanskrit portion of the grant (vv. 1 to 137) consists of 271 lines and is mostly Puranic.[2] In verse 4 are introduced the Sun and Manu, the latter of whom was produced from the Sun by concentration of mind. His son was Ikshvâku (v. 5); his son Vikukshi (v. 6); his son Purañjaya (v. 7) surnamed Kakutstha (v. 8); his son Kakshîvat (v. 9) and his son Aryaman

[1] The accompanying facsimile Plates XIII to XVI (part of *Xa*) completely illustrate the Sanskrit portion. The detached Tamil inscription of the later period is illustrated on plate XVI (part of *Xa* and *Xb*). The rest of the plates illustrate the Tamil record. Copper sheets *VIIb* to *XVIIb* which contain only the description of the boundary line are not illustrated.

[2] See footnotes on the translation.

(v. 10). In this family was born Analapratâpa (v. 11); in his family was born Vêna; and his son born from the right arm was Pṛithu (vv. 12 and 13). In his family was born Dhundhumâra, so called on account of his having killed the demon Dhundhu (v. 14). In (his) family was born Yuvanâśva (v. 15); his son was Mândhâtṛi who ruled the earth as far as the Lôkâlôka mountain (v. 16); his son was Muchukunda who, by killing the demon Kâlayavana, pleased the god Mukunda, *i.e.*, Vishṇu (v. 17). In (*his*) family was born king Vaḷabha[1] who founded the city of Vaḷabhî (v. 18); his son was Pṛithulâksha who set the mountain Mandara whirling in the ocean for securing nectar (v. 19); his son was Pârthivachûḍâmaṇi (v. 20). In (*his*) family was born Dîrghabâhu (v. 21) and then came Chandrajit[2] (v. 22); his son was Sâṅkṛiti who became the emperor at the close of the Kṛita age (v. 23). In that family was born Pañchapa (v. 24)[3]; in his family was born Satyavrata who conquered Kâśirâja, the king of Vâraṇâsi (*i.e.*, Benares) (v. 25) and acquired the title Rudrajit (v. 26) by conquering Rudra in battle. In that family was born Śibi; an ornament of his family was king Marutta[4] who was an immediate predecessor of the Pâṇḍavas (vv. 27 and 28). In his family was born Dushyanta; his son was Bharata and his son was Chôḷa after whose name the Solar race on this earth became known as Chôḷa (v. 29) and who ruled the Chôḷa country which was abundantly rich (v. 30). Chôḷavarman's son was Râjakêsarivarman and Râjakêsarin's son was Parakêsarin (vv. 30 and 31). These two names were used as titles alternately by the Chôḷa kings in the order of their coronation (v. 32). Parakêsarin's son was Chitraratha; his son was Chitrâśva and his son, Chitradhanvan (v. 33). It is stated that this last king Chitradhanvan brought into his dominions the river Kavêrakanyakâ, *i.e.*, Kâvêrî, just as Bhagîratha brought into the earth Gaṅgâ, the river of the gods (v. 35). In that family was born Suraguru entitled Mṛityujit (v. 36). In his family was born Chitraratha who bore the title Vyâghrakêtu after his banner on which was the figure of a tiger. He also bore as an ornament on his head the flowers of the *dhâtakî* (v. 37).[5] His son was Narêndrapati who became king at the end of the Trêtâ age. His son was king Vasu entitled Uparichara on account of his having received a celestial car from Indra by which he moved about in all directions (v. 39). In his family was born Viśvajit at the close of the Dvâpara age (v. 40). Thus verses 4 to 40 supply names of kings who ruled in the Kṛita, Trêtâ and the Dvâpara ages and as such can hardly be of any interest to the student of history, excepting perhaps the euponymous name Chôḷa and the titles Râjakêsarivarman and Parakêsarin of the Trêtâ age.

---

[1] This name is perhaps to be taken as the origin of the Tamil word *Valavaṇ* which in Tamil literature generally is synonymous with Chôḷa. It is not impossible that *vice versa* Vaḷabha is a Sanskritised form of the Tamil *Vaḷavan*. If the latter is true, his founding the town of Valabhî in Saurâshṭra must have been purely an invention of the poet's imagination. In v. 106 below, Râjêndra-Chôḷa is called the ornament of the Valabha race. But it must be remembered that Tamil literary tradition strongly supports the advent of the early Tamil kings in Northern India,—a Chêra king named Imayavaramban being even supposed to have carried arms into that country.

[2] The account given does not specify the exact relationship of Chandrajit to Dîrghabâhu. The name Chandrajit perhaps suggests the racial enmity which the kings of the Solar race entertained towards those of the Lunar.

[3] *I.e.*, the protector of the five (kings). The Pâṇḍyas are generally known as Pañchavar and are traditionally connected with the five Pâṇḍava brothers of the *Mahâbhârata*.

[4] The story of Marutta is related in the *Mahâbhârata* and agrees with what is stated of him in the inscription.

[5] Tamil literature refers to the tiger-banner and the string of *âtti* flowers (*Tomentosa*) which were emblematic of Chôḷa royalty.

Coming to the rulers of the Kali age, the first king mentioned is Perunatkiḷḷi who was born in this same family and was highly learned (v. 41). In his race was born Kalikâla who renovated the town of Kâñchî with gold and established his fame by constructing flood-embankments for the river Kâvêrî. The poet explains the name Kalikâla as 'the god of Death (*Kâla*)' either to the *Kali* age or to the elephants (*kari*) of his enemies (v. 42). Evidently here, the tradition recorded in Tamil literature that the name Karikâla 'the burnt-leg' was derived from an accident which happened to the king while yet he was a boy, was either not known or was purposely ignored by the eulogist. In that family was born Kôchcheṅgaṇṇâṇ whose former birth as a spider and deep devotion to Śiva are described in verse 43. The story of Kôchcheṅgaṇṇâṇ is found in the *Periyapurâṇam* under the name Kôchcheṅgaṭchôḷa-Nâyaṇâr. He is there stated to have been the son of Śubhadêva and Kamalâvatî and to have constructed many Śiva temples in the Chôḷa country. The classic Tamil poem *Kaḷavaḷi*, which is devoted to the history of his life, describes his defeat of the Chêra king at Kaḷumalam. In the family of Kôchcheṅgaṇṇâṇ was born Vijayâlaya who took possession of Tañchâpurî (*i.e.*, Tanjore) and there consecrated the goddess Niśumbhasûdanî (vv. 44–46). With Vijayâlaya commences a regular genealogy of the Chôḷas whose capital was Tanjore. The earlier Chôḷas of literature whose traditional capital was Uṟaiyûr and who preceded Vijayâlaya must have been in a decadent condition serving in some subordinate capacity under the powerful Pallavas. A Telugu branch of them ruling perhaps independently over a small tract of country in the Cuddapah district called *Chuḷiye*, is referred to by Hiuen Tsiang. Vijayâlaya 'the abode of Victory' must have revived the fallen Chôḷa line and taken Tanjore either directly from the Pallavas or from their feudatories who were then occupying that part of the country.[1] His son Âdityavarman conquered the Pallava king Aparâjita in battle and took possession of his country (vv. 47–49). This was the Toṇḍai-maṇḍalam which Âditya is known to have subdued.[2] His son Parântaka was a devotee of Śiva. He drove the Pâṇḍya king into the sea and carried his conquests even into Siṁhaḷa (Ceylon) (vv. 50–52). This explains the titles Madiṟai-koṇḍa and Madu-raiyum-Îḷamum-koṇḍa often found added to the name of Parântaka in inscriptions. This Parântaka is further stated to have built the golden hall called *dabhrasabhâ* (at Chidambaram) and thereby excelled Kubêra, the friend of Śiva (v. 53). The larger Leyden plates, on the other hand, state that he only covered it with gold. His son Râjâditya defeated king Kṛishṇarâja in battle and went to heaven (v. 54). The reference here is evidently to the battle of Takkôlam[3] in which the Râshṭrakûṭa king Kṛishṇa III. and his Gaṅga feudatory Bûtuga jointly defeated and killed Râjâditya who was fighting from the back of an elephant as stated in the Leyden grant. The summary way in which Râjâditya has been disposed of by the author of the Tiruvâlaṅgâḍu plates shows that probably he did not succeed to the throne, although the Leyden plates explicitly state that after the death of Parântaka, Râjâditya "ruled" the kingdom.[4] Râjâditya's brother, Gaṇḍarâditya next became king (v. 54). The Leyden plates say of him that he produced a son called Madhurântaka and founded a town after his

---

[1] *Epigraphia Indica*, Vol. XII, p. 136, and Mr. K. V. Subrahmanya Aiyar's *Historical Sketches*, pp. 207 ff.

[2] See No. 89 above, and *Madras Epigraphical Report* for 1906, Part II, paragraph 10

[3] The battle of Takkôlam is referred to in the Âtakûr inscription; see *Epigraphia Indica*, Vol. VI, p. 50 f.

[4] The question of Râjâditya's succession will be discussed in detail in the general introduction to Vol. III.

own name on the northern bank of the river Kâvêrî.[1] The next king mentioned is Arindama (v. 55) whose exact relationship to Gandarâditya is not specified. But it is known from the Leyden plates and from other inscriptions that Arindama (Ariñjaya, Ariñjiga or Arikulakêsari) was the third son of Parântaka. His rule was evidently neither famous nor long. From the Mêlpâdi inscription published at page 26f of this volume, we learn that Râjârâja I. erected the Śiva temple called Ariñjîśvara (the modern Chôlêśvara) as a *pallippadai* (tomb-shrine) to his grandfather Ariñjaya who was also known as Ârrûr-tuñjinadêva Ârrûr where Ariñjaya appears to have died must be distinct from Tondaimân-Ârrûr where Âditya I. is stated to have died (*Madras Epigraphical Report* for 1907, page 71, paragraphs 29 and 30). Then came Sundara-Chôla or Sundara-Chôla Parântaka (II.) who was very famous. Five verses (56 to 60) are devoted to his praise. Of Sundara-Chôla the Leyden plates state that at a place called Chêvûra he fought a great battle and caused rivers of blood to flow. This Sundara-Chôla's son was Arunmolivarma (vv. 61–63). After the death of Sundara-Chôla (v. 64) his wife Vânavan-Mahâdêvî is stated to have abandoned her people and followed her husband to heaven (vv. 65 and 66). His son Âditya next ruled the earth, killed the Pândya king in battle and placed his head high up as a pillar of victory in his capital (vv. 67 and 68). This Pândya king is stated in the Leyden plates to be Vîra-Pândya. We also learn from the same plates that Âditya II. had the other name Karikâla. Immediately after the death of Âditya, Arunmolivarman (called Râjarâja in the Leyden grant) was requested by his subjects to succeed to the throne but he desired it not while his paternal uncle still coveted his dominions (v. 69). This statement which indicates a probable dispute about the succession to the throne immediately after Âditya-Karikâla (II.) is not referred to in the Leyden plates. These latter state that Madhurântaka, the son of Gandarâditya, succeeded straightway after the death of Âditya. Perhaps we have to give credence to the information furnished in the Tiruvâlangâdu plates and accept that while by right the succession was Râjarâja's, he voluntarily permitted his uncle Madhurântaka to rule the kingdom, on the understanding that he would himself be chosen for the office of the heir-apparent (v. 70). Madhurântaka ruled the kingdom virtuously as a pious devotee of Śiva (v. 71). After Madhurântaka, Arunmolivarman was installed in the administration of the kingdom amidst the rejoicings of his people (v. 72). His *digvijaya* or the conquest of the quarters and the *tulâbhâra*, *i.e.*, 'weighing oneself against gold' are mentioned in verses 74 and 75. The conquest of the quarters began with the south (v. 76). Râjarâja conquered first the Pândya (king) Amarabhujanga while his commandant (*dandanâtha*) captured the impregnable fortress of Vilinda whose moat was the sea (vv. 78 and 79) The latter officer also crossed the ocean by ships and destroyed the lord of Lankâ (Ceylon) (v. 80). Arunmolivarman's ocean-like army next defeated Satyâśrya who fled away to avoid misery. "Being produced of Taila (*oil*) this (*slipping away*) was but natural in him" (v. 81) says the poet, thereby indicating that Satyâśraya who was defeated by Râjarâja was the son of Taila II. He also killed the faultless Ândhra king Bhîma for the mere reason that the latter had killed by a powerful club a certain Râjarâja, his namesake, who was an expert in war (v. 82). This statement makes it clear that Râjarâja unnecessarily interfered in the politics of the Ândhra country, by killing a king called Bhîma. This Bhîma and the Râjarâja killed by him have

[1] This village has been identified with the modern Kaṇḍarâdittam in the Uḍaiyârpâḷaiyam taluk of the Trichinopoly district; see above, Vol. II, p. 374

not been identified. Râjarâja next conquered the [Kêraḷa] country which was the creation of Râma (*i.e.*, Paraśurâma) and also subdued in battle successively the Gaṅga, Kaliṅga, Vaṅga, Magadha, Âraṭṭa, Oḍḍa, Saurâshṭraka, Châḷukya, and other kings (v. 84). This list of Râjarâja's conquests, though by no means impossible, is yet exaggerated when it includes names like those of Magadha and Saurâshṭraka. According to the Leyden plates Râjarâja I. was known by the title Râjâśraya. Râjarâja's son was Madhurântaka (v. 85) who backed up by a powerful army turned his attention to the conquest of the quarters (*digvijaya*) (v. 89). This king called Uttama-Chôḷa (II.) started to the south as usual[1] with a desire to conquer the Pâṇḍya king (v. 90). The commander of his forces (*daṇḍanâtha*) so struck the Pâṇḍya that the latter ran away from the land of Agastya and sought refuge in the Malaya hill (v. 91). After taking possession of many a pure lustrous pearl of the Pâṇḍya king (v. 92), Madhurântaka placed there his own son Chôḷa-Pâṇḍya for the protection of the Pâṇḍya country and started westward (v. 93). For the first time in its history, Kêraḷa, which was impregnable and unconquered, was entirely annihilated (vv. 94 to 97). The king after this returned to his capital and started afresh for the conquest of the north (v. 98), having again appointed his son Chôḷa-Pâṇḍya[2] to protect the western country (v. 99). Râjêndra-Chôḷa entered Kâñchî (*i.e.*, Conjeeveram) in his march against Jayasiṁha of the Taila family, the lord of the Châḷukyas[3] (vv. 99–100). He thoroughly routed him and his forces, thereby causing the ladies of the Raṭṭa kingdom to shed tears[4] (vv. 101–107). Râjêndra-Chôḷa returned again to his capital (v. 108). With the idea of bringing the river Gaṅgâ into his own country through the strength of his arm he ordered his commander[5] to subdue the kings occupying the banks of that river (vv. 109-110). From v. 113 it is inferred that Râjêndra-Chôḷa also held the title Vikrama-Chôḷa. The first king conquered was Indraratha of the Lunar race (v. 114); next, Raṇaśûra was robbed of his prosperity and then Dharmapâla. The commander of the Chôḷa army reached the Gaṅgâ and got the most sacred water of that river carried to his master Madhurântaka (vv. 116–117). Meantime Râjêndra Chôḷa himself reached the river Gôdâvarî to meet his able General who had just brought the water of the Ganges, after having defeated Mahîpâla on the way (vv. 118-119). Here, Râjêndra-Chôḷa is stated to have killed the wicked king of Oḍḍa and to have accepted as tribute from the surviving claimant, many rutting elephants[6] (v. 120). His next compaign was against Kaṭâha (v. 123). He then

[1] Râjarâja's conquests as described above also commenced with his march to the south against the Pâṇḍya king.

[2] Chôḷa-Pâṇḍya being only a title, it is difficult to understand if Râjêndra-Chôḷa Madhurântaka appointed one and the same son for the protection of both the Pâṇḍya and the Kêraḷa countries or appointed two different sons.

[3] Jayasiṁha is also called the king of the Raṭṭas since he was ruling the Raṭṭapâḍi, 7½-lakh province.

[4] The Hottûr inscription of A.D. 1007–08 refers to the big Chôḷa army and its depredatory acts.

[5] An inscription (No. 333 of 1917) recently copied at Eṇṇâyiram in the South Arcot district (*vide Madras Epigraphical Report* for 1918, p. 145f) states that Râjêndra-Chôḷa assumed the title Gaṅgaikoṇḍa-Chôḷa after defeating the kings of the north and receiving (from them) the waters of the Ganges with all the pomp of a conqueror. This is not by itself enough to suggest that Râjêndra-Chôḷa personally conducted the northern campaign as suggested in the report.

[6] The Mahêndragiri Tamil inscription, which bears the Chôḷa insignia of the tiger and the two fish and records the defeat of the Kulûta chief Vimalâditya by a General of Râjêndra-Chôḷa I., must be referred to this campaign of the king. Kulûta was mentioned as a country in the North-Eastern division of India, according to the topographical list of the *Bṛihatsamhitâ* (*Indian Antiquary*, Vol. XXII, p. 182).

constructed in his capital the tank called Chôḷagaṅgam which was composed of the waters of the Gaṅgâ river, and established it there as a memorial pillar of his victory (v. 124). These conquests of Râjêndra-Chôḷa are mostly recorded in the historical introductions to his Tamil inscriptions dated from and after the 13th year of his reign.[1] It may here be noted that the Tamil introduction given in lines 131 to 142 below is naturally the shorter one, since it belongs to the 6th year of the king's reign; and since it does not include a list of all the conquests mentioned above, it has been suggested that the Sanskrit portion of the grant which includes the conquests of the later years must be a subsequent addition.

Being encamped at Muḍigoṇḍaśôḷapuram, king Madhurântaka deputed his minister Jananâtha, the son of Râma, in the 6th year of his reign, to grant the village of Paḷaiyûra to the temple of Śiva [at Tiruvâlaṅgâḍu] (v. 125). This Jananâtha is stated to have been a minister of Madhurântaka and a crest jewel of the Châḷukyas (v. 127). The village Purâṇagrâma, (*i.e.*, Paḷaiyûra quoted above), which was granted to the god Śiva named Ammaiyappa, was the ornament of the province of Jayaṅgoṇḍa-Chôḷa-maṇḍalam and was situated in the district Pâśchâtyagiri[2] (vv. 128-129). It was also called Tiruvâlaṅgâḍu and was bounded on three sides by Siṁhaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam and on the fourth by Nityavinôda-chaturvêdimaṅgalam (vv. 130-131). The *śrîmukha* or the royal order conveying the grant was written by Uttamaśôḷa-Tamiḷadaraiyaṉ. Tirukkâḷatti Pichchaṉ made the request (*vijñapti*) on behalf of the temple and Araṉeṟi, son of Mâyâna, a native of Maṅgalavâyil and of the fourth caste, did the business of taking round the female elephant (*kariṇîbhramâṇa*), *etc.*, under orders of Jananâtha (vv. 132-135). The learned poet Nârâyaṇa, son of Śaṅkara and a devotee of Vishṇu, composed the grant (v. 136). Tirukkâḷatti Pichchaṉ and Araneri, sons of Mâyâna, do not appear in the Tamil portion of the grant described below. Jananâtha of the Sanskrit portion is identical with Narâkkaṉ Mârâyaṉ Jananâthaṉ *alias* Râjêndraśôḷa-Brahmâdhirâjaṉ who together with three other officers of the king issued the order to execute the grant of Paḷaiyaṉûr to the Śiva temple of Tiruvâlaṅgâḍu. Uttamaśôḷa-Tamiḷadaraiyaṉ is identical with Nârâyaṉaṉ-kaṟṟaḷi *alias* Uttamaśôḷa-Tamiḷadaraiyaṉ mentioned in l. 276 of the Tamil portion.

The Tamil portion of the grant consists of 524 lines engraved on twenty-one copper-plates. The first 145 lines are actually taken up by the order issued under the authority of the king by his ministers and other officers. The next 281 lines contain a detailed description of the boundary line. The last 98 lines state the conditions and privileges with which the village was granted as a *dêvadâna* to the temple and supply the names of the artisans who engraved the grant. The order was addressed to the headmen of the districts, the headmen of the *brahmadêya* villages and the residents (*ûrâr*) of the *dêvadâna*, *paḷḷichchanda*, *kaṇimuṟṟûṭṭu*, *veṭṭippêṟu* and *aṟa-chchâlâbhôgam* villages in Mêṉmalai-Paḷaiyaṉûr-nâḍu, a subdivision of Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam. This classification seems apparently to distinguish the revenue villages of the State from those granted to Brâhmaṇas, temples, Jaina shrines, Jaina teachers, and service-*inams* and charitable feeding houses. The king being seated in his private room on the upper storey of his palace at Muḍigoṇḍaśôḷapuram

[1] See *e.g.*, *Epigraphia Indica*, Vol. XI, pp. 230–231.

[2] *I.e.*, the Tamil Mêṉmalai or Mêlmalai.

ordered that Paḷaiyaṉûr in Mêṉmalai Paḷaiyaṉûr-nâḍu which originally was a *brahmadêya* of the assembly of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam in Naḍuviṉmalai Perumûr-nâḍu should from the 6th year and the 88th day of his reign, cease to be a *brahmadêya* and be included under *veḷḷâṉ-vagai* villages. He also ordered that in consequence the tax 598 *kaḷañju* and one *kuṉṉi* of gold which it was paying with Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam must now be reduced but that unlike other *veḷḷâṉ-vagai* villages, it must be made to pay as of old[1] the permanent tax (in kind) of 3238 *kalam* 7 *kuṟuṇi* and 5 *nâḷi* of paddy together with 193 *kaḷañju*, 1 *mañjâḍi* and 1 *mâ* of gold, including *paḷḷi* and be given over as a *dêvadâna* to the temple of Mahâdêva at Tiruvâlaṅgâḍu.

Two executive (கருமமாரரயும்) officers of the king and two arbitrating (நடுவிருக்கும்) officers passed the order that the royal writ may be entered in the account books just as it had been signed and issued by the four secretaries (*Ôlai-nâyakam*) on the strength of a letter received from the officer who wrote the orders of the king, evidently under his direct dictation. This order was further supported by the approval and signature of three chief executive officers. Accordingly on the 90th day of the same year, two officers of the department of taxes (புரவுவரிதிணைக்களம்), and the officers called வரிப்பொத்தகம், முகவெட்டி, வரிப் பொத்தக-கணக்கு, வரியிலிடு, பட்டோலை and கீழ்முகவெட்டி being present, the necessary entries were made in the registers.

Two other officers and a third, perhaps a non-official, were also appointed to superintend the ceremony of going round the granted village and its hamlets accompanied by a female elephant (பிடிசூழ்ந்து படாகை நடக்கிறது or in Sanskrit *kariṇîbhramaṇa*). In lines 128–145, we are told that the residents of the district who had also received a royal order to co-operate with the above said officers in walking round the hamlets accompanied by the female elephant, in planting boundary stones and milk-bush and in drawing up the gift deed, met together, went in advance to receive the royal order (திருமுகம்) placed it on their heads and making due obeisance to it, walked round the hamlets of Paḷaiyaṉûr. A short eulogy of the king in Tamil is here inserted in lines 131 to 142. The king is stated to have conquered with his great war-like army Iḍaittuṟai-nâḍu, Vanavâsi of extensive forests, Koḷḷippâkkai and Maṇṇaikkaḍakkam, to have captured the crowns of the king and queen of Îḷam (Ceylon), the beautiful crown and other jewels which the Pâṇḍya king had deposited with the king of Îḷam (Ceylon), the whole island of Îḷamaṇḍalam, the crown and the garland of the Kêraḷa king and many 'ancient islands' in the sea. Iḍaittuṟai-nâḍu which was for a long time identified with the country comprising the small taluk of Yeḍatore in Mysore, has now been satisfactorily proved by Dr. Fleet to be the Raichûr doab.[2] Koḷḷippâkkai has been identified by Mr. Lewis Rice with Kulpak in the Nizam's Dominions.[3] It is not unlikely also that Maṇṇaikkaḍakkam grouped with the two above names, may have to be identified with Mânyakhêṭa (Mâlkhêḍ) in the Nizam's Dominions though hitherto it has been taken to be Maṇṇe in the Mysore State. Râjêndra-Chôḷa's seizure of the crowns of the Pâṇḍya, Ceylon and Kêraḷa kings must have earned for him the title Muḍigoṇḍa-Chôḷa which title he appears to have commemorated by founding the town called Muḍigoṇḍachôḷapuram.[4]

---

[1] Perhaps before it had become a *brahmadêya* of the assembly of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam.

[2] *Epigraphia Indica*, Vol. XII, p. 296.

[3] *Indian Antiquary*, Vol. XLIV, p. 213 f.

[4] *Muḍiçoṇḍaçôḷan* was the name of one of the halls in the royal palace at Gaṅgaikoṇḍachôḷapuram ; see above, Vol. II, p. 109.

The circumambulation of the village by the officers and the district people, accompanied by the female elephant is detailed in the point-to-point description of the boundary line, which commences with l. 145. The eastern boundary touched the villages, Perumûr,[1] Kûḷapâḍi, Nâraipâḍi, Maṅgalam and Maṇaiyil, all of which are stated to have been hamlets of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam.[2] The southern boundary similarly touched the villages Maṇṇâlaiyamaṅgalam and Toḷugûr which were also hamlets of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam and Kâṭṭukkumuṇḍûr which was a hamlet of Nittavinôda-chaturvêdimaṅgalam[3]. Incidentally in the description of this boundary line, reference is made to the high road leading from Tirupâśûr to Mêrppâḍi *alias* Râjâśrayapuram which is of much interest, if by high-road (பெருவழி) is meant, as at present, a broad and metalled avenue road used by men and wheeled traffic. The western boundary touched the villages of Kîrainallûr, Śakkaranallûr,[4] Kâraippâkkam, Midugûr[5]—all hamlets of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam and Âṇaippâkkam and Mullaivâyil, hamlets of Nittavinôdachaturvêdimaṅgalam. The northern boundary touched the villages of Uppûr, Gaṅgaṇêrippaṭṭu, Pôḷipâkkam[6] and Kayaṟpâkkam which were also hamlets of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam.

The inscription closes with a list of privileges (*parihâra*) which, being a royal prerogative, were transferred from the king to the temple of Tiruvâlaṅgâḍu, on the village Paḷaiyaṇûr being converted into a *dêvadâna*. The list consisted of several fees, taxes and tolls such as *nâḍâṭchi*, *ûrâṭchi*, *vaṭṭiṇâṭi*, *pidânâḷi*, *vaṇṇâra-pâṟai*, *kaṇṇâlakkâṇam*, *kuśakkâṇam*, *iḍaipâṭṭam*, *tari-iṟai*, *taragu* (or *taragu-pâṭṭam*), *taṭṭâr-pâṭṭam*, *maṇṟu-pâḍu*, *mâviṟai*, *tîyeṟi*, *viṟpiḍi*, *vâlamañjâḍi*, *nallâvu*, *nallerudu*, *nâḍukâval*, *ûḍupôkku*, *ilaikkûlam*, *nîrkûli*, *ulgu* and *ôḍakkûli*. As I have stated elsewhere it is doubtful if all these terms have to be taken as referring to regular sources of revenue to the State or are to be considered mostly as obligatory services which the king alone could enforce on the people for his personal enjoyment. The list is not exhaustive. The Kâśâkuḍi plates mention under *parihâras* a larger number of items. There also it is stated that the palace resigned them in favour of the donee.[7] The Leyden plates repeat almost all these terms under *parihâras* but mention *tarippuḍavai* instead of *tari-iṟai* and add the new term *âṭṭukkiṟai*. The Vêlûrpâḷaiyam and the Taṇḍandôṭṭam plates published above add the terms *puṟavu-poṇ*, *tirumukkâṇam*, *taṭṭukkâyam*, *îḷampûṭchi*, *iḍaippûṭchi* (perhaps same as *iḍaippâṭṭam*), *kûlam* (perhaps same as *ilaikkûlam*), *pâṟaikkâṇam*[8] *paṭṭinaśeri*, *ulaviyakkûli*, *ûreṭṭu*, *aṅgâḍikkûli*,[9] *kaḍaiyaḍaikkay* and *uppu-kôrchchaigai*. A set of *vyavasthâs* (*i.e.*, conditions of grant) were also imposed on the donee. Here again the exact import of these conditions has not been properly understood. Some have taken it to be only permissive rights just like the privileges mentioned above, granted to the donee; but it would look apparently to be different when we see that permission to build houses of bricks, to dig wells, to plant coconut trees in rows, or to plant sweet-scented *verbina*, may not generally have required a license. Still such are the conditions (*vyavasthâ*) mentioned

[1] This village is mentioned in Nos. 467 and 477 of the *Madras Epigraphical Collection for* 1905.

[2] Mentioned in No. 485 of 1905.

[3] Mentioned in No. 486 of 1905.

[4] Mentioned in No. 473 of 1905.

[5] Perhaps same as Miduvûr which occurs in No. 456 of 1905.

[6] Mentioned in No. 455 of 1905.

[7] *Above*, Vol. II, p. 353, l. 131.

[8] This has been translated as tax on quarries. Possibly this term has to be connected with *raṇṇâra-pâṟai* which occurs elsewhere. In this case it might mean only the fee levied on washermen's stones.

[9] See p. 222. above.

viz., that mansions and large edifices shall be built of burnt bricks; wells and reservoirs shall be dug; coconut trees shall be planted in groves; *maruvu*, *damanagam*, *iruvêli*, *śeṇbagam*, red-lilies, mango, jack, coconut, areca and such other trees shall be put in and planted; large oil-presses shall be set up and that toddy-drawers shall not climb the coconut and palmyra trees within the boundaries of the granted village. One or two other *vyavasthas* regarding the irrigation of lands also deserve to be noted. Usually the distribution of water for irrigation in each village appears to have been fixed by some common understanding. This allotted quantity of water, the grant states, shall be utilised by digging canals. Cultivators to whom the canal is not intended shall not cut open branch channels from it, nor bund up the water, nor raise it by small piccotas, nor bale it out by baskets; and those who have the right shall make the most economical use of the water without wasting it.[1] Canals flowing across other villages to irrigate the lands of this village and *vice versa* shall be permitted to flow over the boundary line and to cast up silt.[2] Besides, the embankments of tanks shall be allowed to be raised within their limits, so that they may hold the maximum quantity of water.

The grant thus set forth was given effect to by the district people (*nâṭṭôm*) of Paḷaiyaṉûr, an officer of the department of taxes and two others, one of whom according to l. 120 was an executive officer of the king. The same was also done by the assembly of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam, represented by the *Karaṇattâṉ* of that village; by the villagers (*ûrôm*) of Paḷaiyaṉûr and the assembly of Nittavinôda-chaturvêdimaṅgalam.

The grant was entered in the accounts in the 7th year and the 155th day of the king's reign, there being present on the occasion the officers already mentioned, together with some others. Four Sanskrit verses with which the inscription ends supply the names of the four sculptors of Kâñchîpura who belonged to the Hôvya or Ôvî family, *viz.*, Ârâvamurta (*i.e.*, Tamil Ârâvamudu) his two brothers Raṅga and Dâmôdara and his son Purushôttama.

There are three dates given in the Tamil portion of the inscription. The first which occurs in line 6 was the eighty-eighth day of the sixth year when perhaps the king orally ordered the release of Paḷaiyaṉûr from being a *brahmadêya* of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam, its inclusion as a *veḷḷâṉ-vagai* and a *dêvadâna*, and its permanent settlement. The second date, *viz.*, the ninetieth day of the sixth year which occurs in line 62, was actually the day on which the written order was issued under the signature of the several officers of the king and was perhaps also entered in the books of the issuing office. The third date which occurs in line 517 and is one year and 65 days later than the second date was evidently the date on which the grant was executed and the necessary entries made in the account books of the villages concerned. The long delay in the execution of the king's order must have been due either to the complicated system of administration or to the details of procedure adopted in separating Paḷaiyaṉûr from Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam.

[1] The phrase சென்னீர்ப் பொதுவினை செயயாததாகவும் அனனீரடைத்துப பாசசப் பெறுவதாகவும் has to be explained in the sense in which the same phrase occurs in a different form at p. 46 of *South-Indian Inscriptions*, Vol. III. Here, வெட்டி corresponds to பொதுவினை of our inscription and புந்நீர்விட்டு பாசகிகொள்வதாகவும் to அன்னீர் அடைதலப்பாசசப்பெறுவதாகவும்.

[2] மேல்நடைநீர்பாய is a phrase which generally occurs in the description of the boundary line of a village when this cuts across a channel, the waste weir of a tank or a stream. Evidently it means that the boundary line which passes through the water is no prohibition for the water from flowing over the line to irrigate other lands. The same is to be understood in the case of the casting up of silt.

ia.

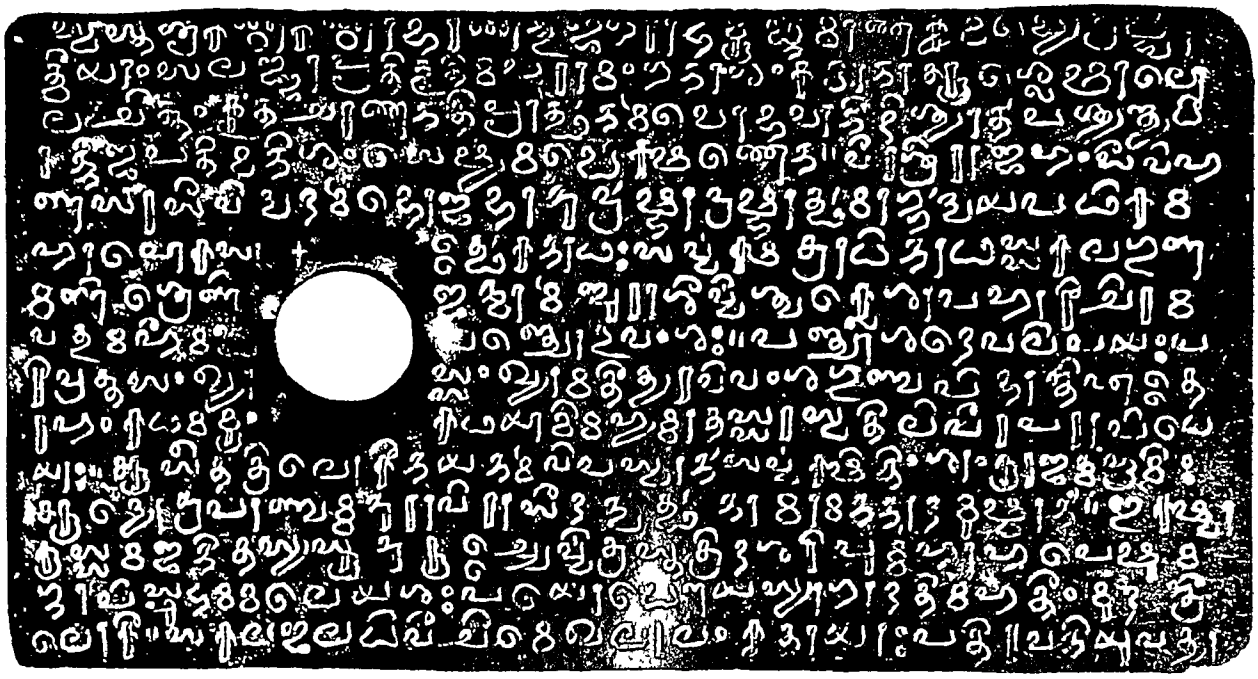

ib

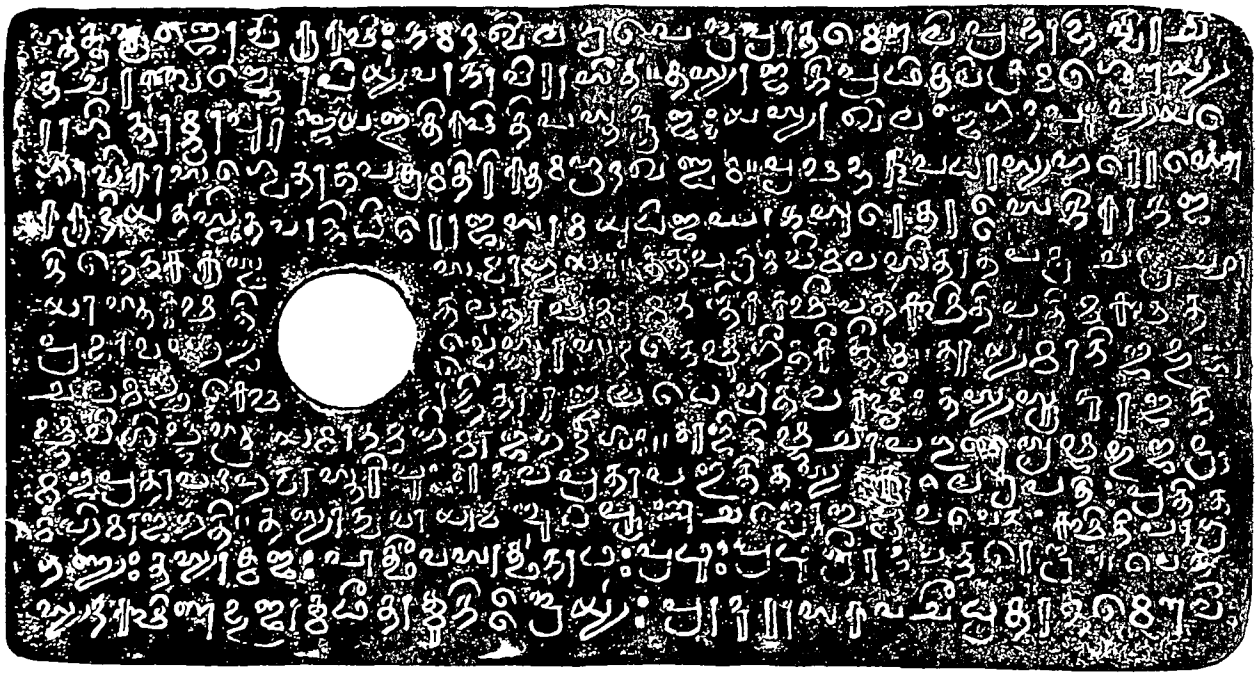

iia.

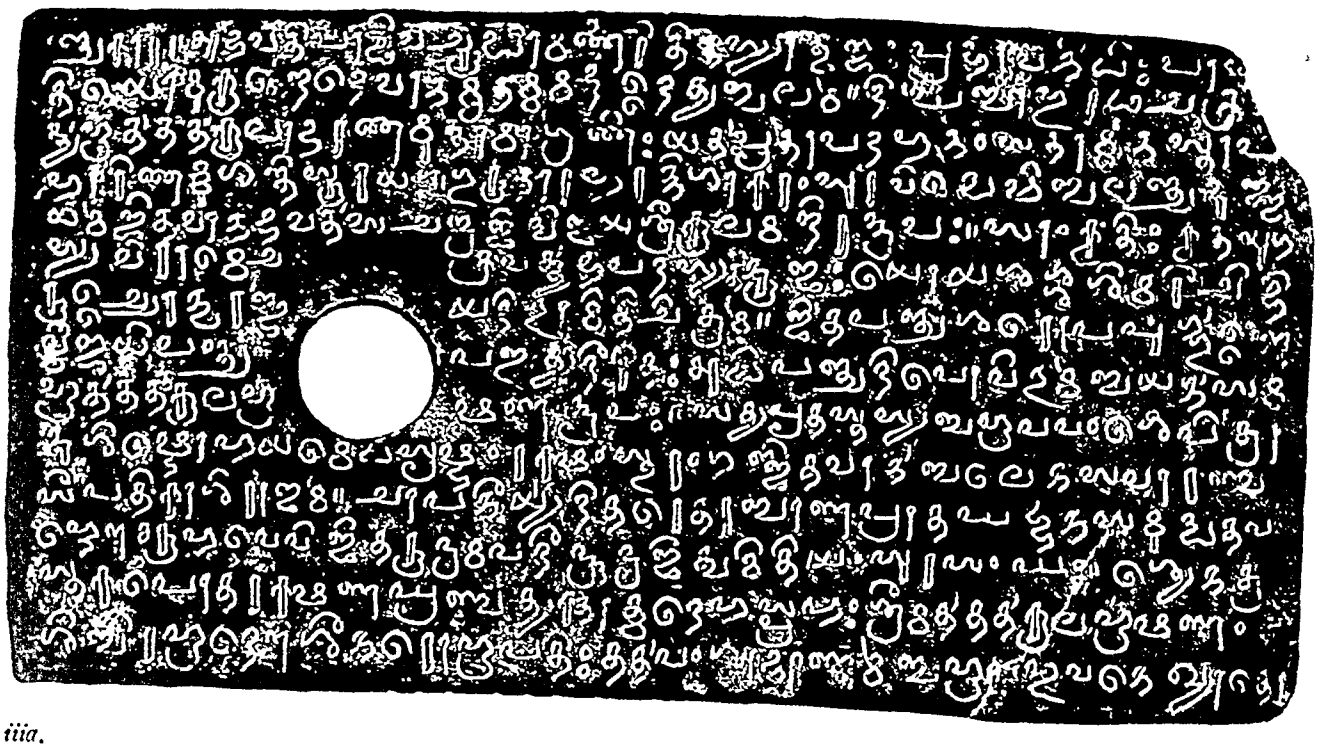

iiia.

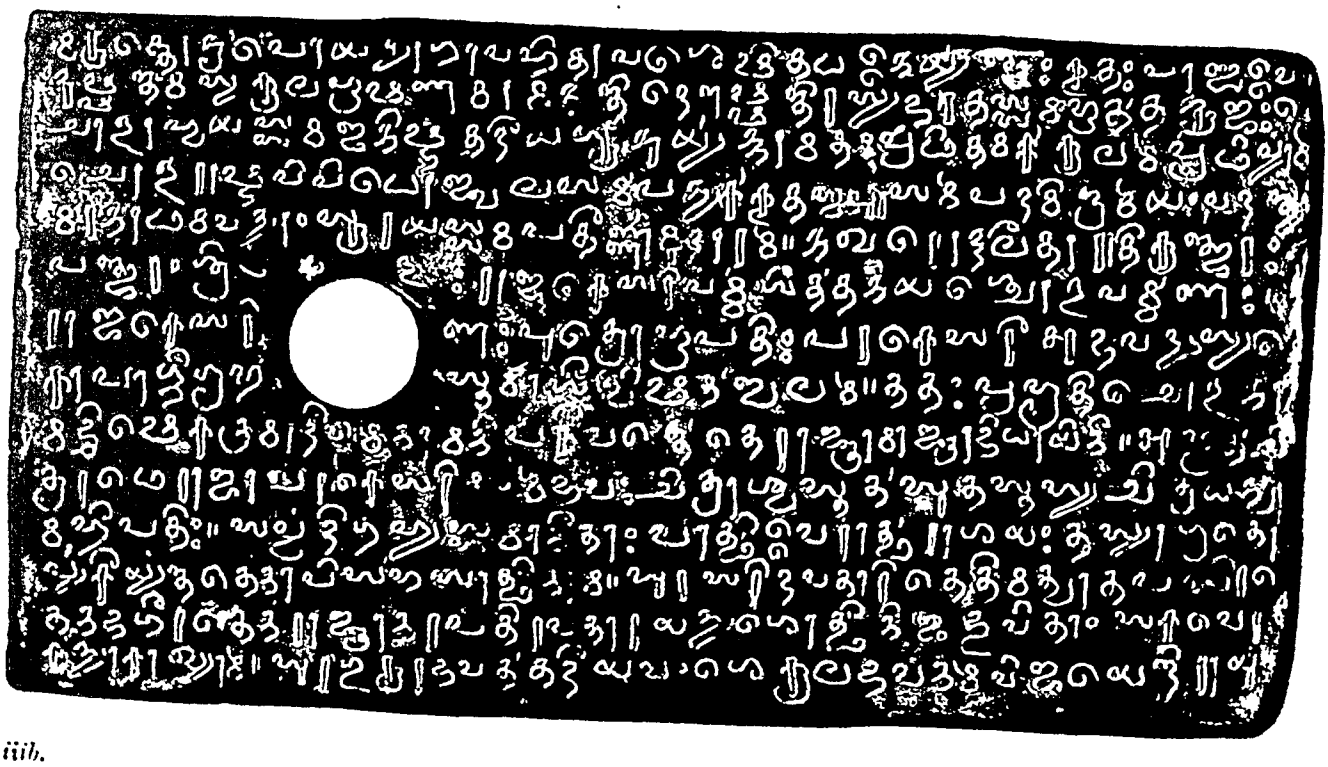

iiib.

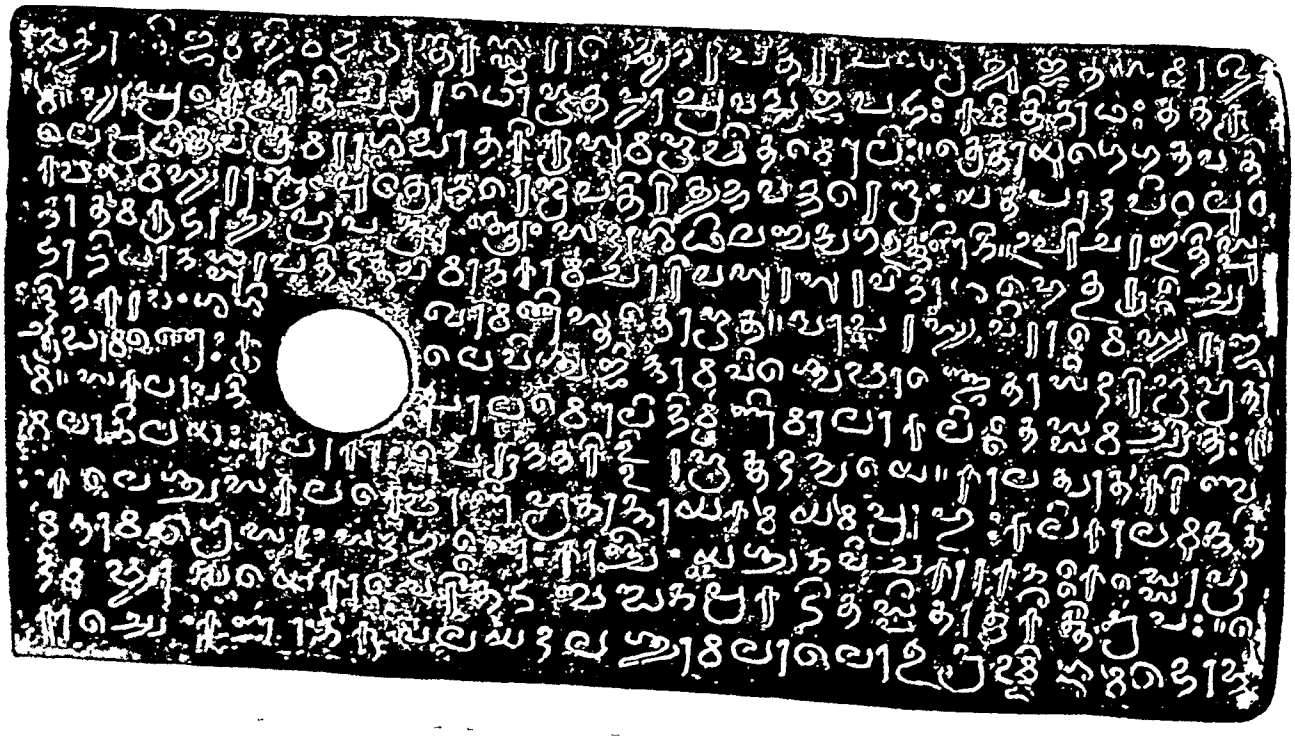

I.—SANSKRIT TEXT.[1]

Plate Ia.

1 स्वस्ति श्रीकण्ठकण्ठाभरणभुजगराटमूर्द्धि[2] माणिक्यमध्ये दृष्टा-
2 त्मीयां सलज्जा प्रतिकृतिमपरामंगनां शंकमाना [।*] आश्लेषालो-
3 लचित्तं कृतचरणनतिप्रार्थनम् वो भवानी दिश्यात् पश्यन्त्यधी-
4 रन्निजपतिमनिशं सेर्ष्यमर्द्धेक्षणेन ॥ [१*] वीरश्रीराजहंसीविह[र*]-
5 णसरसी विद्वदम्भोजभानुर्दृष्टादृष्टार्थमार्ग्गद्वयपथिकम-
6 हालोकसार्थैकनाथः [।*] सर्व्वक्षत्राधिनाथस्सकलगुण-
7 मणिश्रेणिजन्मामुबुराशीर्व्विश्वक्लेशापहारी[3] चिरम-
8 वतु महीप[ण्ड]लञ्चोळवंशः ॥ [२*] पञ्चाशदेव लिपयः प-
9 रिवृत्तसंख्यास्संख्यामतीत्य रविवंशगुणा [4]पिभान्ति [।*] एतै-
10 रहं कथममूं[5] कथयामि मह्यम्मातस्सरस्वति लिपीरपरा [6]पिधे-
11 याः ॥[३*] आसीत् त्रिलोकीनयनम् विवस्वान् [7]सर्व्वक्षितिशांकुरजन्मभूमिः [।*]
12 आद्यो नृपाणाम्मनुराविरासीदन्वर्त्थनामा मननादमुष्मान्[8] ॥[४*] इक्ष्वा-
13 कुस्समजनि तस्य सूनुरुच्चैर्व्विवत्रस्तत्रिदशरिपुर्म्महाहवेषु [।*] म-
14 ग्नापि स्फुटममले यशःपयोधौ यस्यागादतिमहतीं मुदन्त्री[9]-
15 लोकी ॥[५*] सकलजलधिवीचीमेखलालंकृतायाः पतिरवनियुवत्या-

Plate Ib.

16 स्तत्तनूजो विकुक्षिः [।*] नमदखिलनृपेन्द्रव्रातमौलिप्रभाभिर्व्विराचि[10]-
17 तचरणाब्जो वीर्य्यवानाविरासीत् ॥[६*] तस्याजनि प्रथितविक्रमशौर्य्य-
18 राशिर्न्नाम्ना पुरञ्जय इति क्षितिपस्तनूजः [।*] यस्याखिलञ्जगदवाप्य य-
19 शोविकासश्वेतातपत्रमतिरिक्तमभूदखण्डम् ॥[७*] वृषभरूपधरस्य हरेरसौ
20 ककुदि यत् स्थितवान्निधिरोजसाम् [।*] युधि जघान सुरेतरसैनिकानज-
21 नि तेन [11]ककुस्थसमाह्वयः ॥[८*] तत्पुत्रम् विमलसितातपत्रचन्द्रच्छा-
22 [12]यास्तक्षतितलतापमामनन्ति [।*] कक्षीवत्क्षितिपतिमक्षत-
23 प्रभावं गन्धर्व्वैस्सुरसदनेषु गीतकीर्त्तिम् ॥[९*] अर्य्यमा निजभुजा-
24 [13]चलमन्थक्षोभितारजलधेर्हृतलक्ष्मीः [।*] तस्य सूनुरजनि-
25 ष्ट विशिष्टस्तूयमानमहिमा जगदीशः ॥[१०*] [14]अजिनिष्ट चापगुणसृष्टभुजद्रु-[15]
26 मजप्रतापदहनास्तरिपुः [।*] अनलप्रताप इति तस्य कुले नृपतिः प्रतीत-
27 महिमा जगति ॥[११*] तस्यान्ववायामुबुधिपूर्णचन्द्रो बभूव वेनः क्षितिपाग्र-
28 गण्यः [।*] तस्यात्मजः [16]पार्थीवसार्त्थनाथः पृथुः पृथुश्रीरभवन्नरेन्द्रः ॥[१२*] वेन-
29 स्य [17]दक्षिणभुजात्मथीतात्मुनिन्द्रैर्य्यः प्रादुरास कवची धृतरत्नमौलि[:] [।*]

Plate IIa.

30 सज्यन्धनुः सशरमप्रतिशक्ति बिभ्रत् देही पराक्रम इवाक्रमनाशनाय(:) [॥१३*]

---

[1] From the originals and from ink-impressions prepared by this office.

[2] Read °भुजगराण्मूर्ध्नि. [3] Read °जन्माम्बुराशीर्व्विश्व°. [4] Read विभान्ति. [5] Read कथममून्कथयामि.

[6] Read विधेयाः. [7] Read सर्व्वक्षितीशां°. [8] Read °दमुष्मात्. [9] Read मुदन्त्रि°.

[10] Read °र्व्विरुचित°. [11] Read ककुत्स्थ°. [12] Read °क्षितितल°. [13] Read °क्षोभितारि°.

[14] Read अजनिष्ट. [15] Read °घृष्ट°. [16] Read पार्थिव°. [17] Read °भुजान्मथितान्मुनीन्द्रै°.

31 अतिवलमसुरन्निहत्य धुन्धुं समजनि यो भुवि धुन्धुमारनामा [।*] नरपतिरथ-
32 मप्यमुष्य वंशे क्षितिमखिलामशिषद्गुणैकधाम[।*](:) ॥[१४*] समजनि युवनाश्व-
33 स्तत्कुले भूमिपालस्तपसि यशसि सत्ये सद्गुणे चाद्वितीयः [।*] सक-
34 लभुवनरक्षावप्रमस्य प्रतापं [1]समनुत सततोर्त्थै[2] सर्व्व-
35 लोकस्समन्तात् ॥[१५*] पुत्रस्तस्य प्रथितमहसो माननीयस्य मान्यैर्म्मा-
36 न्धाताभूद्धृतिमतिरतिश्रीसरस्वत्यधीशः [।*] लोकालोकक्षितिभृद-
37 वधि क्ष्मान्दयाजन्मभूमी रक्षाशक्तिस्स्वयमिव चिरम्मूर्त्तिमत्यभ्यर-
38 क्षत् ॥[१६*] [3]उन्दामासुरसैन्यरुन्धदिविसत्सेनानिवेशावनव्यापाराहित-
39 जागरस्सुरपतिप्रीत्याप्तनिद्रापगः [।*] तत्सूनुर्म्मुचुकुन्द इत्यजनि यस्सद्यर-
40 पोन्मि[ष]च्चक्षु[र्द्द]ग्धविदग्धकालयवनानन्दन्मुकुन्दो नृपः ॥[१७*] सायक[illegible]-
41 भीकृतशत्रुर्य्यश्चकार वळभीमलघुश्रीः [।*] सोप्यभूत्[4]महितविक्रमराशीस्तत्कु-
42 ले वळभ इत्युदिताख्यः ॥[१८*] तस्याविरासीत् पृथुलाक्षनामा सुरासुरौघै[र][भि*]-
43 याच्यमानः [।*] पीयूषसिद्ध्यै पृथुमन्दराद्रिम् पयोनिधौ यो भ्र[मया*]-

Plate IIb.

44 चकार ॥[१९*] अभवत् पार्त्थिवचूडामणिरिति तस्यात्मजः प्रभावनिधिः [।*] पाय[य*]-
45 ति यो मुकुन्दे देवानमृतम्मम[र्द्द] दैत्यबलम् ॥[२०*] दी[र्घ]बाहुरथ चक्र[व*]-
46 र्त्यभूत् तत्कुलाभरणमुत्त(।)माग्रणीः [।*] यत्प्रतापदहनं सताम्मनस्ताप-
47 [5]हारिणम्मुशन्ति सूरयः ॥[२१*] गुरुदारहरन्निशाकरं सुराविद्वेषिबलञ्च दुर्ज्ज-
48 यम् [।*] जितवानभवत् स चन्द्रजिद्विजयश्रीकुलमन्दिरन्नृपः ॥[२२*] सांकृतिः कृतयुग-
49 स्य विरामे चक्रवर्त्यभवदस्य तनूजः [।*] यो यशश्शशिमरीचिभि-
50 रुच्चैरन्वरञ्जयदिळामिति चित्रम् ॥ [२३*] जितपञ्चशरो वपुर्गुणै-
51 र्व्विजयि[6] पञ्चप इ[त्यु]दीरितः [।*] अधिपञ्च दिवो [7]विळम्बयन् सम-
52 भूत् तत्कुलभूषणन्नृपः ॥[२४*] सत्यव्रतस्तस्य बभूव वंशे पित्रा-
53 नुशिष्टो हयमेधसृष्टम् [।*] रक्षंस्तुरंगञ्जितवान् बलेन स वारणा-
54 सीपतिकाशिराजम् ॥[२४*] [8]चापनीर्य्यदितरेतरबाणव्रातघट्टनसमुद्भवत्व-
55 ह्नौ [।] आहवे विजितरुद्रमव[।*]दीद्रुद्रजित्वमिति[9] यं सुरसंघः ॥[२६*] श्येनत्र-
56 स्तकपोतरक्षणघृणात्यक्तात्मदेहस्पृहः श्रीमत्तत्कुलभूषणं
57 शिबिरभूदौशीनरो भूपतिः [।*] [10]तत्वंशाभरणम् बभू[व] भुवने ख्यातो

Plate IIIa.

58 मरुत्तो नृपो यद्यागावहितावशेषितधनैर्य्य[ज्ञ]ः कृतः पाण्डवै[:*] ॥[२७*]
59 [11]दुष्यन्तमस्य कुलभूषणमामनन्ति [12]दौष्यन्तिरस्य भरतस्समभूत्तनूजः [।*]
60 चोळाह्वयस्समजनिष्ट तदीयसूनुर्य्यन्नामतः प्रथितमर्क्ककुलम् पृथिव्याम् ॥[२८*]
61 [13]चोळराष्ट्रविविधोज्वलसम्पन्यक्कृतस्वपुरसम्पदमिन्द्रम् [।*] यं वदन्त्य-

---

[1] Read स्वमनुत. [2] Read सततोत्यं. [3] Read उद्दामा° and °रुद्धदिविषत्°.
[4] Read सोप्यभून्महितविक्रमराशि°. [5] Read °हारिणमुशन्ति. [6] Read °व्विजयी. [7] Read विडम्बयन्.
[8] Read चापनिर्य्य°. [9] Read °द्रुद्रजित्त्वमिति. [10] Read तद्°. [11] Read दुष्यन्त°.
[12] Read दौष्यन्ति°. [13] Read चोळराष्ट्रविविधोज्ज्वलसंपन्न्य°.

62 मरनाथमवन्यां सूरयस्समप[1]तिर्ण्णमुदारम् ॥ [१९*] [2]नखरोद्दलीतारातिकुञ्जरः
63 पञ्जरं श्रि[य]: [।*] राजकेसरिवर्म्म[।+]सीत् तनयश्चोळवर्म्मणः ॥ [३०*]
64 राजकेसरिणः पुत्रो भूपतिः परकेसरी [।+] अभवद्यस्य
65 [3]कोपाग्निगृहस्तमासीद्विषत्बलम् ॥ [३१*] ततः प्रभृति चोळ[।*]ना-
66 मभिषेककमादिमे [।+] नामनी परिवर्त्तेते राज्ञामाज्ञाभिधायिनी ॥ [३२+] [4]अभूत्चि-
67 त्ररथे[।] राजा परकेसरिसम्भवः [।*] चित्राश्वस्तत्सुतस्तस्य चित्रधन्वा
68 महीपतिः ॥ [३३*] सर्व्वदिग्भ्यस्समानीताः पार्थिवैर(।)र्थराशयः [।+] तस्याग्रतो
69 व्यकीर्य्यन्त तेनापि सहसार्थिनाम् ॥ [३४+] सुरसरिदवतारितेति मत्वा तपसि र-
70 तेन भगीरतेन[5] राज्ञा [।+] नरपतिरवतारयन्यशोर्त्थी निजभुवि ताम् स कवेर-
71 कन्य(।)कारव्याम् ॥ [३५+] सुरगुरुरभवत् तदीयवंशे कुलभवनम् विजयेन्दिरायु-

Plate IIIb.

72 वत्या[:] [।*] निजमहिमाजितान्तकस्स्वराज्ये नरपतिराप स मृत्युजित्समाख्या-
73 म् ॥ [३६*] व्याघ्रकेतुरिति चित्ररथोभूत्[6]व्याघ्रवद्ध्वजपटः क्षितिनाथः [।*] तत्कु-
74 ले प्रथितविक्रमराशिर्द्धातकीकुसुमभूषितमौलिः ॥ [३७*] त्रेतायुगे गतवति
75 क्षयमस्य राज्ञः पुत्रो नरेन्द्रपतिरित्यभव[न्न]रेन्द्रः [।*] यत्पादपीठलुठ-
76 [7]नात्मकुटान्यभूवन्राज्ञां सदा शिथिलबन्धगळत्मणीनि[8] ॥ [३८*] उपरिचर इति स्फु-
77 [9]टाटिधानस्सुरपतिदत्तविमानकामचारी [।*] वसुरसुरविनाशहेतुरुच्चै-
78 र्द्दिनकरवंशशिखामणिस्ततोभूत् ॥ [३९+] द्वापरस्य विरामेस्य राज-
79 चूडामणेः कुले [।*] विश्वजिन्नाम विश्वेषाञ्जेतासीदरिभूभृता-
80 म् ॥ [४०+] सकलावनिपालमौलिभिर्म्मणिमालाकलितैस्समर्च्चितः [।*] [क]-
81 मलानिलयः कलाकरः पेरुनत्किळ्ळिरभूत्तदन्वये ॥ [४१+] कालत्वात् करिणां[10]
82 कलेश्च सकलक्षोणीभृताम्नायकम् यम् प्राहुः कलिकालमुन्नति-
83 मतामग्रेसरं सद्गुणैः [।*] काञ्चीं यश्च नवीचकार कनकैस्सोभू-
84 दमुष्यान्वये कावेरीतटबन्धनप्रकटितस्फीतात्मकीर्त्तिर्नृपः ॥ [४२+]
85 कोच्चेंकणान्[11] कुवलयदलश्यामलालोळदृष्टिश्शम्भोर्भ-[12]

Plate IVa.

86 क्तया त्रिपुरजयिनो लूनलूतांगबन्धः [।*] लोकालोकक्षितिभृदवधि
87 क्ष्माम् भुजेनादधानो वंशे तस्य प्रथितमहसश्चक्रवर्त्ती बभूव(:) ॥ [४३*]
88 समजनि विजयाल[य*]स्तदीये महति कुले [13]महिनियविक्रमश्रीः [।+] अहमह-
89 मिकया [14]प्रणामचञ्चुक्षितिपतिमौलिविघट्टितांघ्रिपीठः ॥ [४४*] सदाचि-[15]
90 त्रामळकाभिरामाम् व्याप्ताम्बरामात्मवधूमिवासौ [।+] तत्रापुरीं सौध-
91 सुधांगरागां जग्राह [16][र]न्तु रविवंशदीपः ॥ [४५+] अथ प्रथिष्ठाप्य [17]निसुम्भसूद-
92 नी[म्+] सुरासुरैरर्च्चितपादपंकजाम् [।+] चतुस्समुद्राम्बरशो-

---

[1] Read °मवतीर्ण्ण°. [2] Read नखरोद्दलितारातिः°. [3] Read कोपाग्निग्रस्तमासीद्विषद्बलम्.
[4] Read अभूच्चित्र°. [5] Read भगीरथेन. [6] Read °भूद्व्याघ्र°.
[7] Read °नान्मकुटा°. [8] Read °गळन्मणीनि. [9] Read °टाभि°.
[10] The *anusvâra* is engraved at the beginning of the next line.
[11] The metre requires the name to be spelt with a double penultimate ण as कोच्चेंकण्णान्.
[12] Read °श्यामलालोल°. [13] Read महनीय°. [14] Read °चुम्बु°. [15] Read सदाद्विचित्रामलका°.
[16] Read रन्तुं. [17] Read निशुम्भ°.

93 भिनीम् भुवम् बभार मालामिव तत्प्रसादतः ॥ [४६*] आदित्यवर्म्मा नृपतिस्त-
94 नूजो बुधाश्रय(:) [स+]सन्धिषणस्तरस्वी [।*] दोषापनीतौ स-
95 ततम् प्रवृत्तस्सन्मार्गवर्त्ती क्षितिमन्वरक्षत् ॥ [४७*] तस्यैकधवळच्छ-
96 त्रच्छायामाश्रित्य मेदिनी [।*] अशर्म्मधर्म्मजन्मार्त्तीन्नाभ्यजानात्कदाचन ॥ [४८*] अ-
97 पराजितमप्यसौ रणे जितवान् पल्लवमुल्लसत्बलम्[1] [।*] दयितामपि त-
98 स्य मेदिनीं [2]स्ववंशीकृत्य [त*]थाप्यभूत् कृती ॥ [४९*] आनन्दसन्दोह इव प्रजानान्त-
99 दीयसूनुस्तनुमान् बभूव [।*]परान्तको नाम यथार्थनामा पुरान्तकांघ्रि-
100 [3]द्वयपन्मभृंगः ॥ [५०*] यस्य प्रतापदहनेन परीयमाणस्त(त्त)त्ता[प]शान्ति-

Plate IVb.

101 मिव कर्त्तुमनास्सवेगः [।*] सद्यस्समुद्रमवीशन्नजराजलक्ष्मीं[4] पृथ्वीं कुल-
102 क्रमगताश्च विहाय पाण्ड्य[:] ॥ [५१*] यस्य कोपदहनो दहन्द्विषश्शान्तिमाप न स-
103 मुद्रवारिणि [।*] शस्त्रकृत्तहतसिंहळांगनानेत्रवारिणि [5][स]मज्जगाम च[6] ॥ [५२*]
104 रजतगिरिजुषः पुरा पुरारेरकृत स दभ्रसभाभिधानमोकः [।*] कनकमय-
105 मुदारसमृद्दपा यस्सचिवममुष्य च लज्जितं धनेशम् ॥ [५३*] रांजादित्यस्तत्सुत[:]
106 कृष्णराजाञ्जित्वा युद्धे स्वर्ग[म*]ध्यारुरोह [।*] [7]तत्भ्राताभूत्गण्डरादित्यनामा
107 राजा भूभृन्मौलिमालार्च्चितांघ्रिः ॥ [५४*] अरिन्दमस्सार्त्थकमेव नाम
108 बिभ्रत्[8]बभूव क्षितिपालवर्य्यः [।*] यत्कोपतः प्र(।)द्रवता-
109 न्नृपाणां वनानि तीव्राणि पुराण्यभूवन् ॥ [५५*] नरपतिर-
110 भूदर्क्कात्तेजः प्रतापि गभीरतामपि जलनिधेस्सत्वाधाराद्ध-
111 रेरातिशूरताम् [।*] वपुरनुपमम् काम[।*]द्विष्णो[:*] श्रियं शशिनो द्युतिन्न(।)यनसु-
112 भगामादायास्मात् परान्तक इत्यसौ ॥ [५६*] कलेर्बलात् प्रस्खलितं स्वशा-
113 स्त्रं पुनर्व्यवस्थापयितुम् पृथिव्याम् [।*] प्राप्तम्मनुं यम्मनुते जनौघ[:] प्र-
114 [9]वृत्तचारित्ररतिनृपेन्द्रम् ॥ [५७*] तस्मिन्नवति भूचक्रचक्रवर्त्तीनि[10] सुन्दरे [।*] हारादिषु
115 पदेष्वेव हाशब्द[:*] श्रूयते जनैः ॥ [५८*] कुवल[य*]ममलोपलप्रकाशात्

Plate Va.

116 कनकमयाद्वलयादपि प्रकामम् [।*] भुजभुजगयुगस्य भूषणं य-
117 स्समकलयत् कलिकालकालकल्पः ॥ [५९*] तस्य हेमभिरुद्दामदानकोला-
118 हलच्युतैः [।*] तुरंगमखुरक्षुणैः[11] पांसुला द्वारभूमयः [६०*] अ-
119 जनि भुजयुगेन प्रासदीर्घेण दीप्तश्रियमखिलशरीराश्लेषि[णी]मा-
120 दधानः [।+] अधिकरम[थ] रेखारूपिणौ शंखचक्रौ दधदरु-
121 ण्मोऽवर्म्मा तस्य सूनुर्म्मुरारिः ॥ [६१*] उभयपक्षविशुद्धम-
122 हौजसि प्रथितमण्डलधारिणि सर्व्वदा [।+] तनुभृतान्नयना-
123 नि चिराय [12]तत्वपुरपूर्व्वहिमद्युति रेमिरे ॥ [६२*] भर्त्तृभूभरम-
124 सौ विनेष्यति प्रायशो न इति नागयोषितः [।*] कुर्व्व-
125 ते स्म परिनर्त्तनन्ददा[13] जन्म लब्धवति चक्रवर्त्तिनी[14] ॥ [६३*] रक्षितुम् क्षितिप-

---

[1] Read °मुल्लसद्बलम्. [2] Read स्ववशीकृत्य. [3] Read °पद्मभृंगः. [4] Read °मविशन्निज°.
[5] Read शम°. [6] The reading स: would be more appropriate. [7] Read तद्भ्राताभूद्गण्डरादित्य.
[8] Read बिभ्रद्बभूव. [9] Read वृत्तचारित्ररतिनृपेन्द्रम्. [10] Read °वर्तिनि. [11] Read क्षुण्णैः.
[12] Read तद्वपु°. [13] Read नर्त्तनन्तदा. [14] Read चक्रवर्त्तिनि.

iva

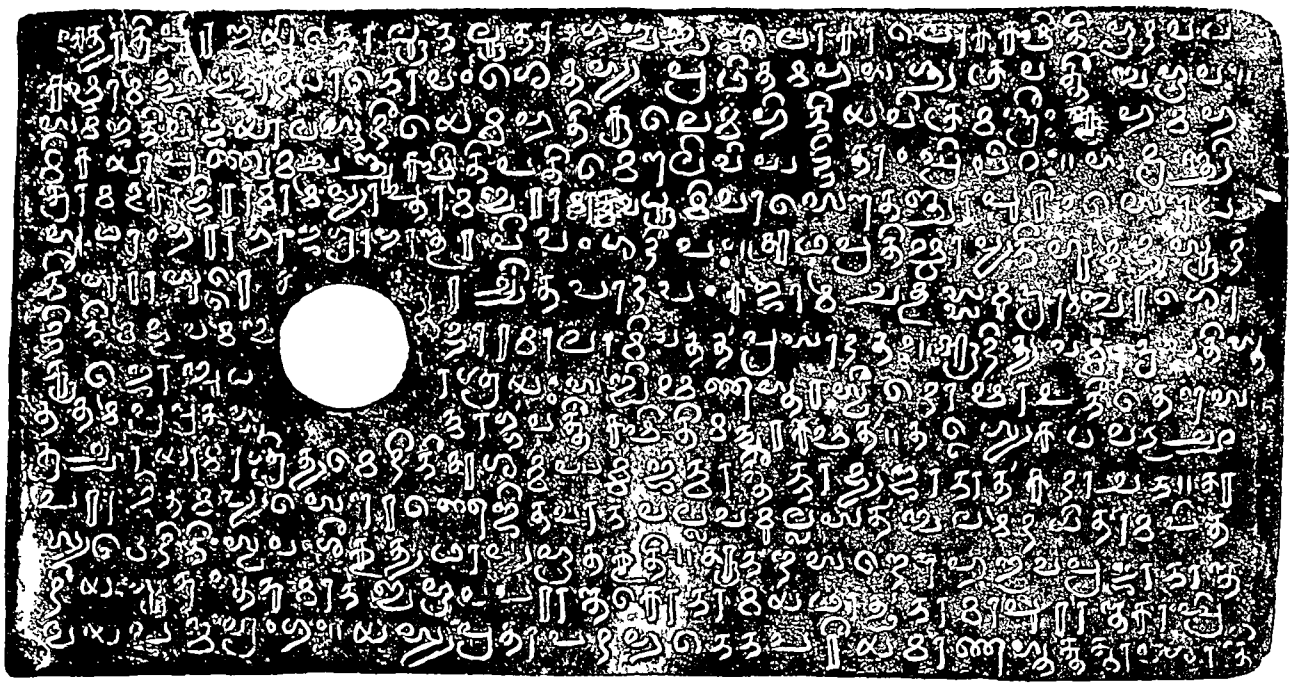

ivb.

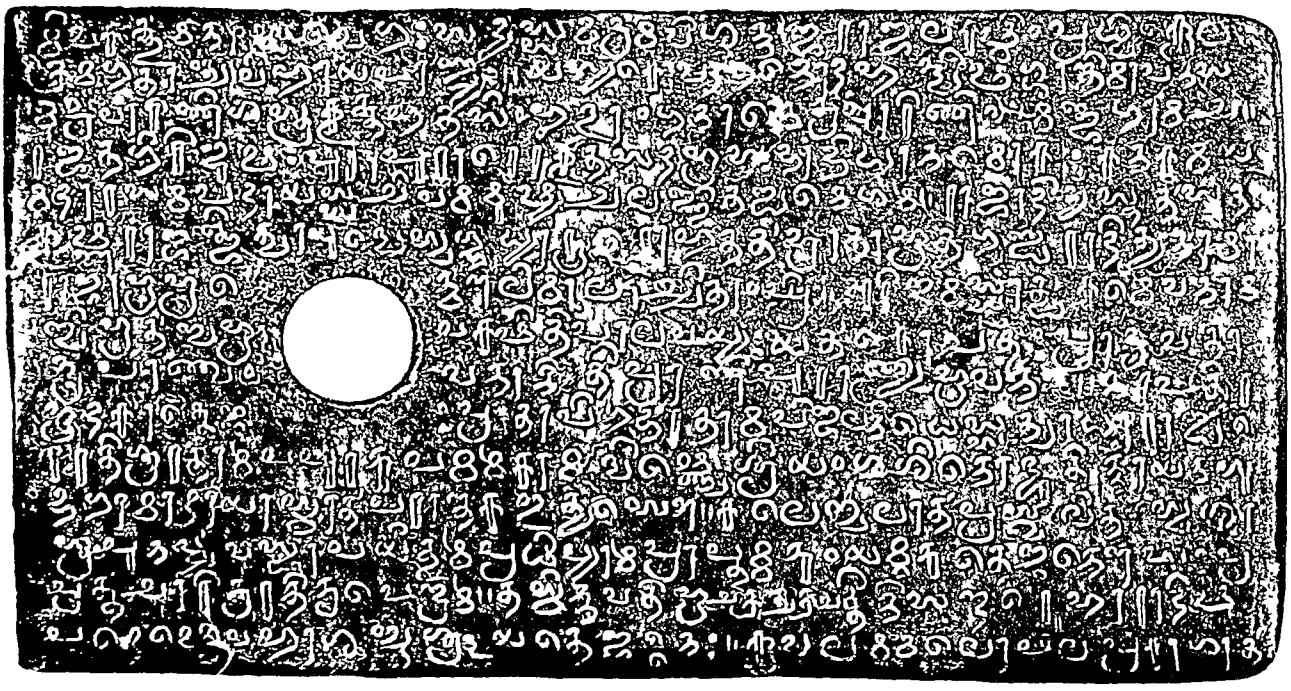

va

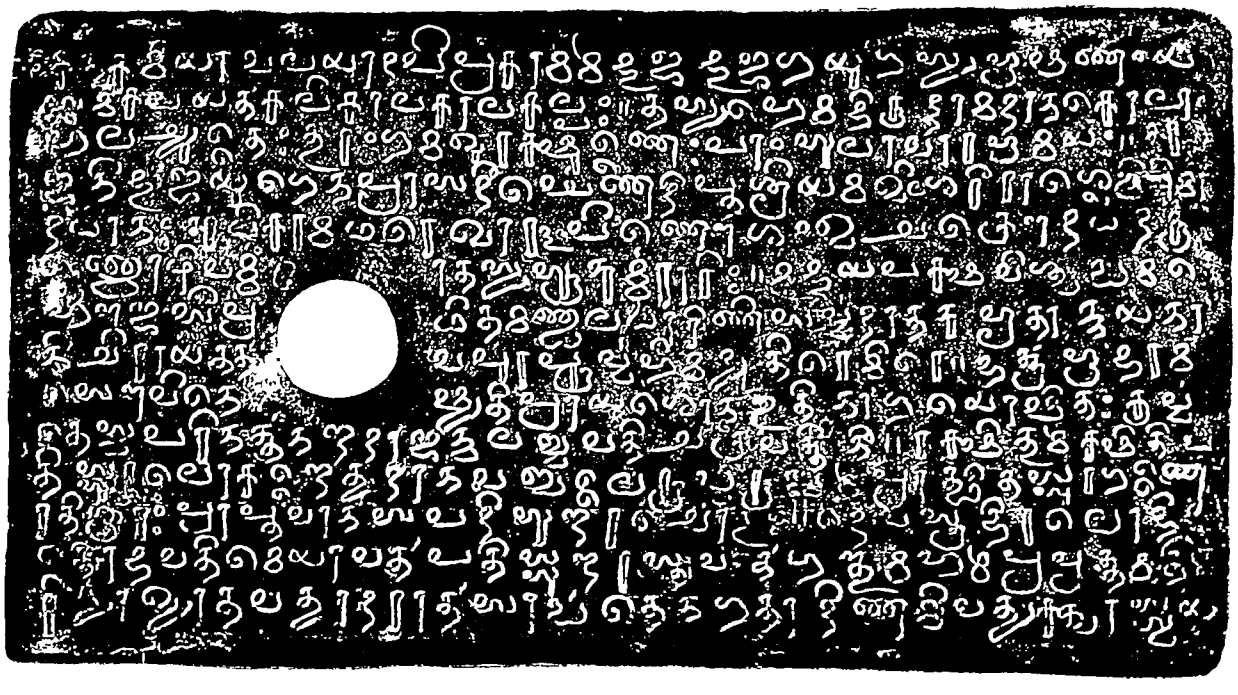

130
132
134
136
138
140
142

via

144
146
148
150
152
154
156
158

vib

160
162
164
166
168
170
172

126 तिस्सुरलोकन्दैत्यदानवबलैरुपरुद्धम् [।*] प्रार्थितस्सुरगणै-
127 रतिशूरः प्राप्तवान् सपदि सुन्दरचोळः ॥ [६४+] [1]देवस्त्रभिरलोभि-
128 तो भवति मे यावत् पतिस्सुन्दरस्तावत्[2]गन्तुमहम् प्रवृत्तमति
129 रित्याख्यातवत्यादरात् [।+] [3]सार्द्धं तेन गता ⌣— [4]दिणमिव त्यक्त्वा [5]स्स्व(य)-

Plate Vb.

130 कीयञ्जनम् देवी तस्य पतिव्रता गुणगणैस्सा[क्षा]दरुन्धत्यसौ ॥ [६५+]
131 श्रीवानवन्महादेवी तेनासौ [6]तृदिवं गता [।*] अप्सरोग्रहभी-
132 त्येव तत्राप्यासन्नवर्त्तिनी[7] ॥ [६६*] तदनन्तरमेतदात्मजः क्षितिमादित्यसमा-
133 ह्वयोन्वशात् [।*] निजकान्तिविनिर्ज्जितान्मभूः [8]समरे पाण्ड्यनृपञ्ज-
134 घान सः ॥ [६७+] पाण्ड्यराजशिरस्तुंगजयस्तम्भं स्वके पुरे [।+] निधाय ग-
135 त(।)वानस्तमादित्यस्स्व[न्द्र]दक्षया[9] ॥ [६८*] प्रबलकलिबलान्ध[ङ्ग्वा]-
136 न्तविद्ध्वंसहेतोस्स्वयमरुण्मोऽवर्म्मा प्रार्थ्यमानः
137 प्रजाभिः । अचकमत न राज्यं स्वे पितृव्ये स्वदेशप्रण-
138 यिनि मनसापि क्षत्रधर्म्मार्त्थवेदी ॥ [६९+] त्रिजगदवनदक्षममबु-
139 जाक्षं स्वयमवतीर्णममुन्निरूप्य चिह्नैः [।+] अरुण्मोऽमहिषिच्य[10] यो-[11]
140 व(।)राज्ये [12]धरणिधुरत्मधुरान्तको बभार ॥ [७०+] मनश्शर्व्वे कुर्व्वन्धनम-
141 पि तदभ्यर्च्चनविधौ[13] तदावासारम्भे परिजनमशेषं स नृ-
142 पतिः [।*] जगत् सर्व्वन्तस्योत्सवविधिषु कोपं रिपुवधे श्रि-
143 यं सद्विप्रेषु क्षितिमपि भुजे भूयसि दधे ॥ [७१+] प्रकटपटहघ-

Plate VIa.

144 [14]ण्टाकाहळश्रेणिभेरीमुरवतुमुलशंखध्वानगद्यत्दिगन्तः [।+] क-
145 लिमलमथ हर्त्तुं स्वांगतोयैर्द्धरायास्स्वयमरुण्मोऽवर्म्मा रा-
146 ज्यभारेभ्यषिचि ॥ [७२+] श्रियमरय भुजान्तरस्थितां [15]स्वसुतान्द्रष्टुमिवाभ्युपे-
147 [16]इवान् [।+] धवळातपवारणात्मना गगने मण्डलितः पयोनिधिः ॥ [७३*]
148 नूनं [17]यशांसि स्फुरदिंदुकान्तिकान्तीनि वालव्यजनानि कृत्वा [।+] दिगंगना दिग्वि-
149 जये गृहीतास्से(।)वामकुर्व्वन् [18]जैयिनोस्य राज्ञः ॥ [७४+] तुलि-
150 तोपि तुलाभारे तुलया [19]हेमहिर्न्नृपः [।+] सोतुलोभूदविज्ञे-
151 यो महिमा महतामतः ॥ [७५*] अनुपमविभवप्रभावविद्याभुज-
152 वलविक्रमशौर्य्यधैर्य्यराशिः [।*] अजयदवनिपस्त्रिशंकु-
153 काष्ठाप्रभृति यथाक्रममाक्रमन्दिशस्सः ॥ [७६+] स्वकीयवंशप्र-
154 भवस्य पाण्ड्यराजस्य रक्षामिव कर्त्तुमिन्दुः [।+] श्वेतातपत्रं समभूद-
155 हञ्च राजेतिमत्वास्य दिशञ्जिगीषो[:*] ॥ [७७+] अमरभुजंगग्रहणाद्रा-
156 जभुजंगास्ततोतिभितधियः[20] [।*] [21]निभृतकुटिलभोगाः [22]कवापि निले-

---

1 Read देवस्त्रीभि°.
2 Read °वद्गन्तु°.
3 Read सार्द्धं.
4 The missing syllables may perhaps be निशा; read दिनमिव.
5 Read स्व°.
6 Read त्रिदिव.
7 Read °वर्त्तिनी.
8 Read °त्मभूस्समरे.
9 Read °स्स्वर्द्दिदक्षया.
10 Read °मभिषिच्य.
11 Read यावराज्ये.
12 Read °धुरम्मधु°.
13 Read °विधौ.
14 Read °मरज° and °गर्ज्ज-द्दिगन्तः
15 Read °तान्द्रष्टु°.
16 Read °यिवान्.
17 Read यशांसि.
18 Read °मकुर्व्वञ्जयिनोस्य.
19 Read हेमभि°.
20 Read °भीतधियः.
21 Perhaps we have to read निभृत कुटिला° to suit the metre.
22 Read क्वापि.

157 तुं समभ्यलषन् ॥ [७८*] जलनिधिपरिघम्[1] विळिन्दमुच्चै[:*] स्फुरदुरुवप्र-
158 मभेद्यमन्ययौधैः[2] [।*] रविकुलतिलकस्य दण्डनाथो विजयर-

Plate VIb.

159 माकुलमन्दिरञ्जिगाय ॥ [७९*] बद्ध्वा [3]जेतुञ्जलनिधिजले राघवेन्द्रः कपी-
160 न्द्रैः[4] लंकानाथं कथमपि शरैस्तीक्ष्णशृंगैर्जघान [।*] नौभिस्तीर्त्वा-
161 जलनिधिमसौ यस्य दण्डः प्रचण्डो लंकानाथम् निरदह[द*]तस्ते-
162 न रामेभिभूतः ॥ [८०*] सत्याश्रयो [5]यत्बलसिन्धुरोधात् कष्टम् परित्य-
163 ज्य पलायितोपि [।*] कष्टाश्रयश्चित्रमिदञ्च[6] चित्रन्तैलप्रभा-
164 वद्रवणं यदस्य ॥ [८१*] दण्डेन भीमेन युधि प्रवीणो यद्राजरा-
165 जो निहतो मदाख्यः [।*] तद्भीमनामानमरन्ध्रमन्ध्र[7] हन्मीति दण्डे-
166 न जघान तं सः ॥ [८२*] सर्व्वक्षत्रवधव्रतप्रणयिना रामेण
167 यन्निर्म्मितम् राष्ट्रं [शि]ष्टजनाभिराम[म*]तुलन्दुर्गम्महीन्प्रार्णवैः[8] [।*] जित्वा तत् स-
168 कलावनीन्द्रमकुटश्रेणीलसत्[9]शासनस्सोभूत् सर्व्वधनुभृतां[10] क्षिति-
169 भृतामानन्दसन्दोभवत्[11] ॥ [८३*] जित्वा गंगकलिंगवंगमगधारट्टोढसौर[।*]ष्ट्रका-
170 न्[12]चालुक्यानपरानपि क्षितिभुजो युद्धे स [13]नैरर्च्चितः [।*] [14]विद्वत्वर्ग-
171 मुखारविन्दनिचयप्रोन्योतनोन्यद्रविः[15] पृथ्वीं सर्व्वसमुद्रवारिर-
172 शनाम् श्रीराजराजोन्वशात् ॥ [८४*] समजनि मधुरान्तकस्समस्तक्षितिप-

Plate VIIa.

173 [16]तीलक्षणलक्षिताकितांगः [।*] [अ]पहृतहरहुंकृतिर्म्मनोभूरपर इवास्य
174 नरेश्वरस्य सूनुः ॥ [८५*] यत्र रक्षति महीमिमाञ्चिरम्मार्ग्गवर्त्तिनि सताम्महौज-
175 सि [।*] तत्कळत्रनयनान्यहो श्रुतेर्म्मार्ग्गलंघनमकुर्व्व[त*] स्फुटम् ॥ [८६*] तीव्रप्रता-
176 पतपनो मधुरान्तकस्य व्याप्य स्थितस्सकलदिग्वलयान्तराळन्दूरस्थि-[17]
177 तानपि दहन् सकलावनीन्द्रानासन्नसर्व्वनृपतापह-
178 रोपि[18] चित्रम् ॥ [८७*] [19]खट्टवारिधिजलेस्तमुपेतम् राजम-
179 ण्डलमुदेति न तस्य [।*] चित्रमेतदिदमप्यतिचित्रम् स्वस्थमेव-
180 यदभूल्लसदंशु(:) ॥ [८८*] निजभुजविजितेन पुण्यजातम् धननिच-
181 येन [20]चिकीर्षुर्य्यशस्वी [।*] प्रवलबलसमन्वितो नरेन्द्रो धिय-
182 मथ दिग्विजये न्यधत्त धिरः[21] ॥ [८९*] प्रथममथ दिशन्त्रिशंकुचिह्नान्निरगमदुत्त-
183 मचोळभूमिपालः [।*] [22]पिहितनिजपुरावनः स पाण्ड्य(:)क्षितिपतिमप्र-
184 तिमो विजेतुकामः ॥ [९०*] रविकुलतिलकस्य दण्डनाथः प्रवलबलनिजधा-[23]
185 न [24]पाण्ड्यराजम्मलयगिरिमगस्त्यधाम भीतश्शरणमगात[25]स्वभुवं विहाय पा-
186 ण्ड्यः ॥ [९१*] पाण्ड्यराजयशशां[26] विमलानाम् बीजताविव[27] गतानि लसन्ति [।*] रा-

---

1 Read °परिखम्.
2 Read °योधैः.
3 Read सेतुञ्जलनिधि°.
4 Read °न्द्रैर्लंका°.
5 Read यद्बल°.
6 Read °मिदन्न.
7 Read °मन्द्रं.
8 Read °न्दुर्गम्महीध्रार्णवैः.
9 Read °लसच्छासन°.
10 Read °धनुर्भृतां.
11 Probably the reading must be °मानन्दसन्दोहसुत्.
12 Read °रष्टोड्डसौराष्ट्रकांश्चालुक्या°.
13 Read तैरर्चितः.
14 Read विद्वद्वर्ग°.
15 Read °प्रद्योतनोद्यद्रविः.
16 Read °तिलक्षणलक्षिताखिलांगः.
17 Read दिग्वलयान्तराळम् । दूर°.
18 °तापहरोतिचित्रम् will be a better reading.
19 Read खट्ट°.
20 Read चिकारिपुर्य्यशस्वी.
21 Read धीरः.
22 Read विहितनिजपुरावनस्स.
23 Read °बलनिज°.
24 Read पाण्ड्यराजम् । मलय°.
25 Read °मगात्स्वभुव.
26 Read °यशसां.
27 Read °तामिव.

viia.

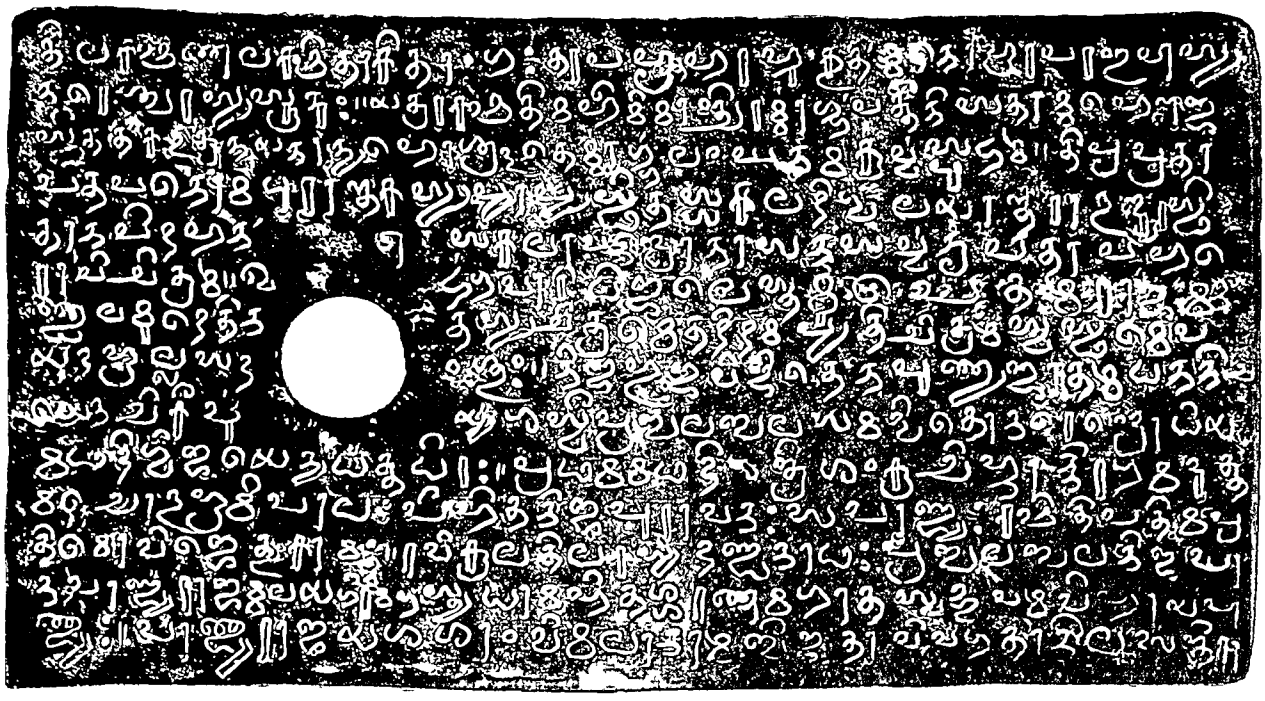

viib

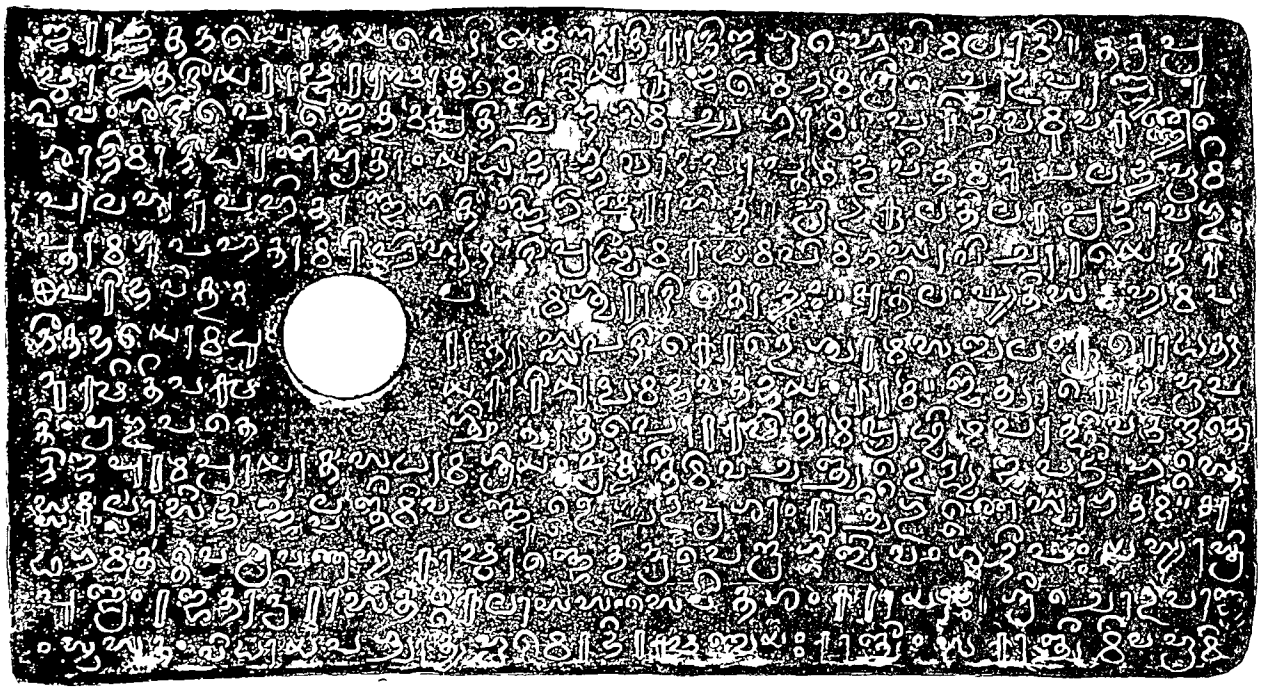

viiia.

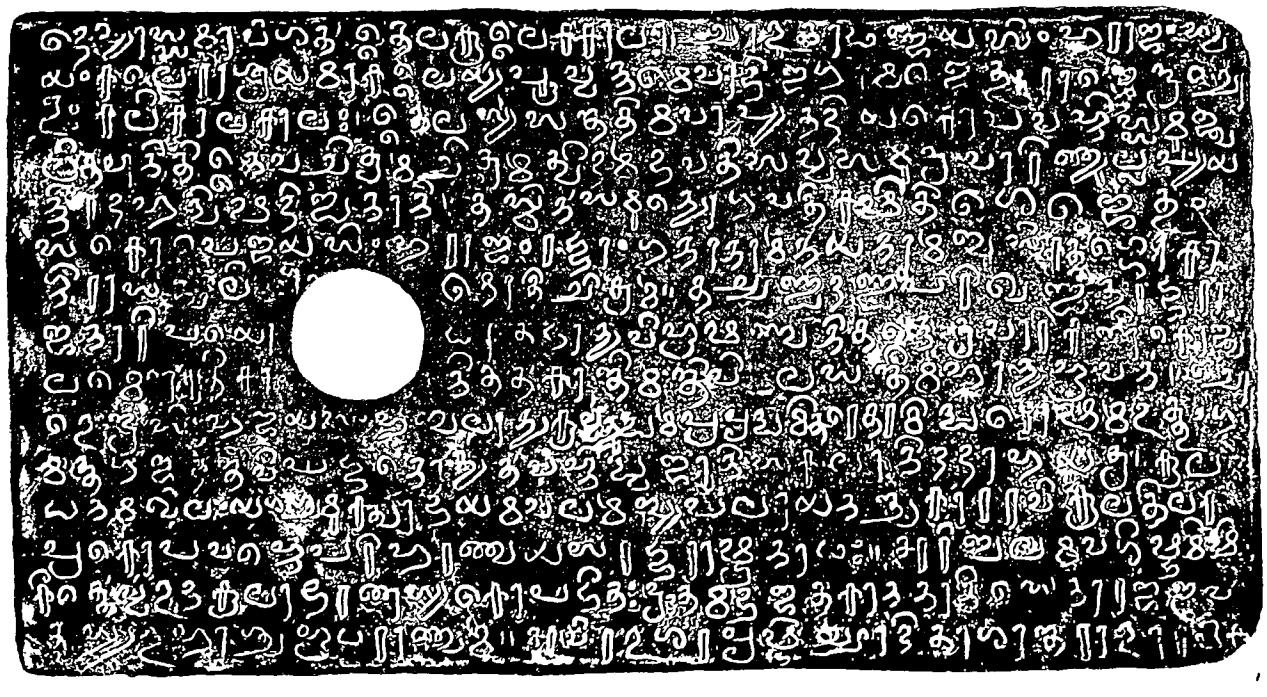

H. KRISHNA SASTRI. SCALE 55.

viiib.

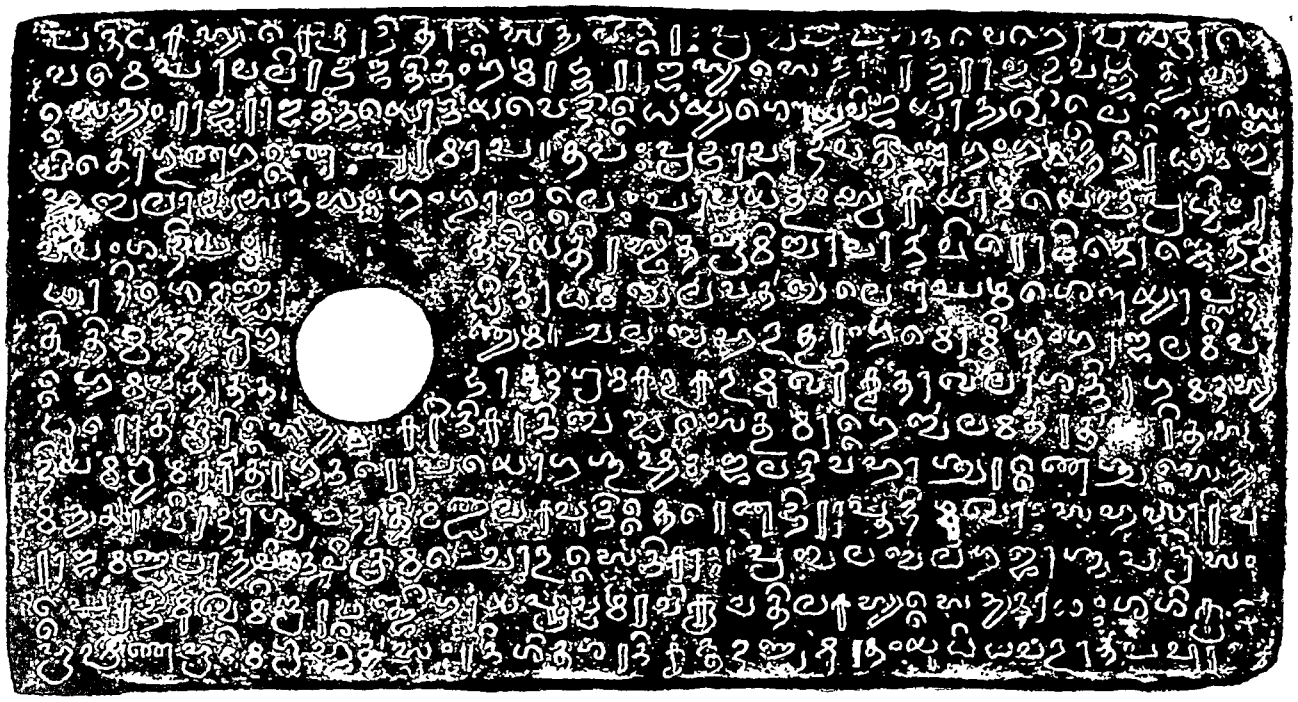

ixa.

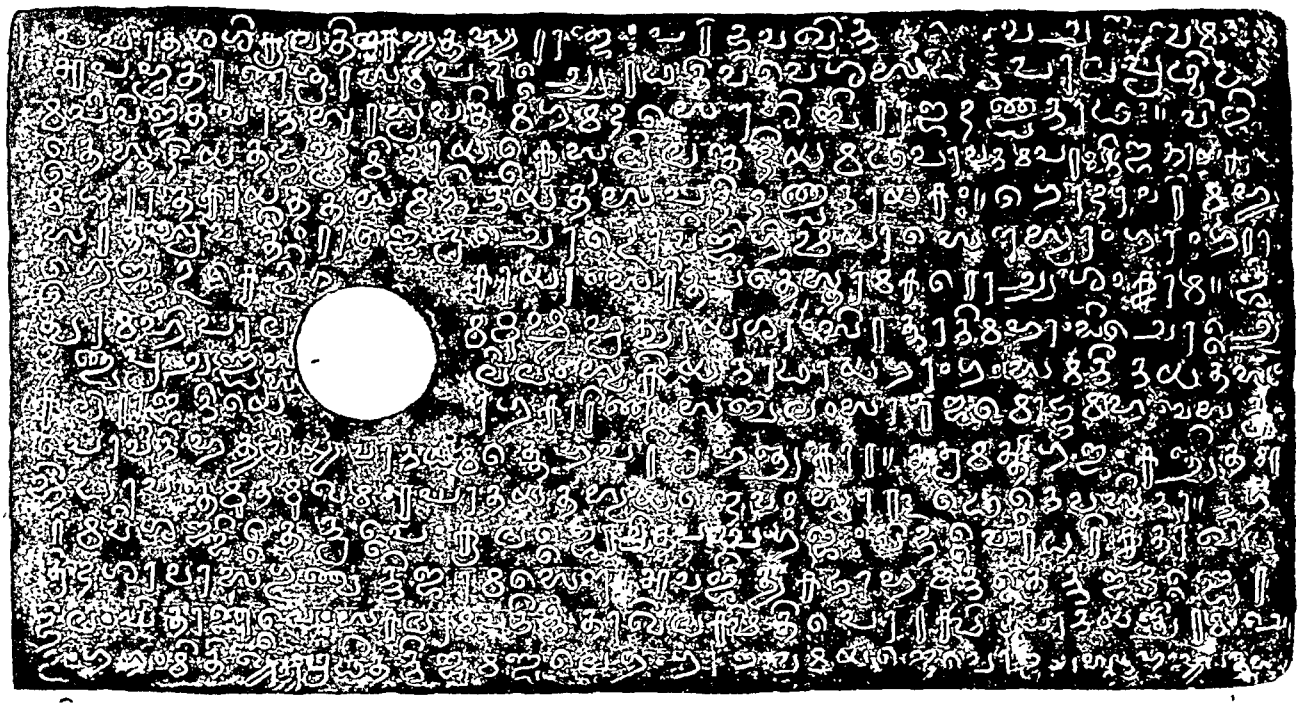

ixb.

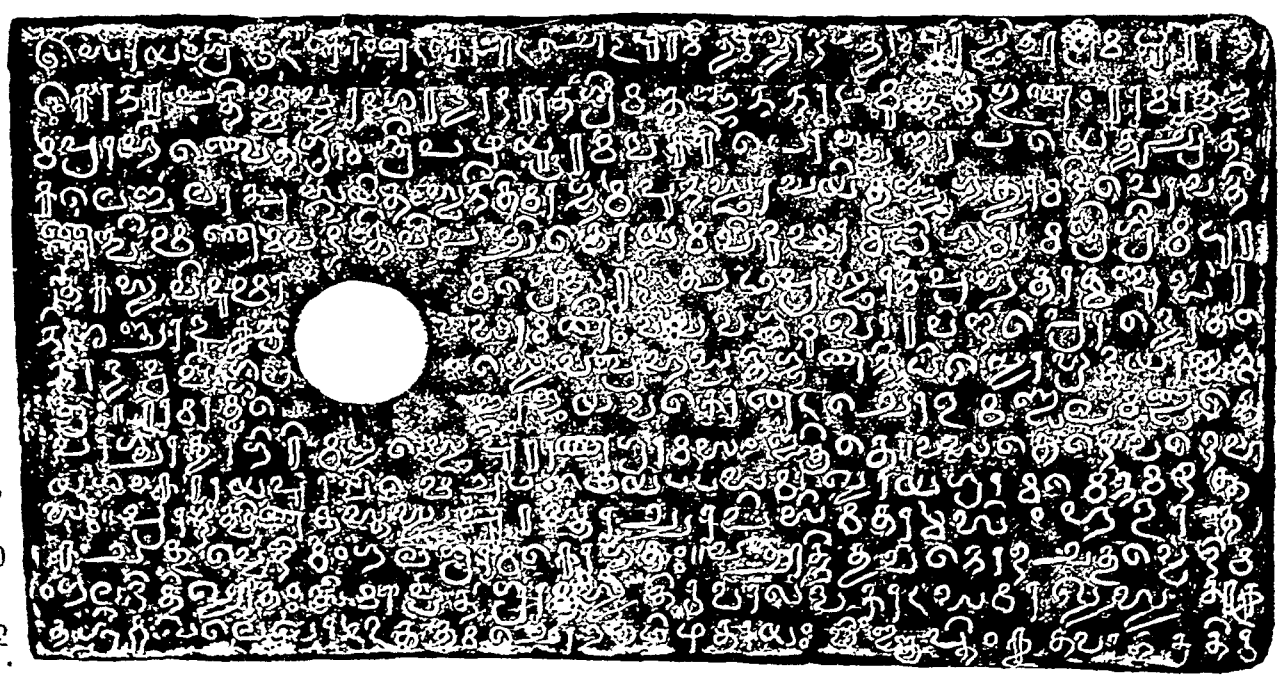

Plate VIIb.

187 जराजतनयो नयवेदि[1] मौक्तिकानि जगृहे विमलानि ॥ [९२] तत्र प्र[ति+]-
188 ष्ठाप्य तदीयराष्ट्ररक्षार्त्थमात्मीय[त]नूजमेनम् [।] श्रीचोळपाण्ड्यं र-
189 विवंशदीपो जेतुम् [2]प्रतीचीन्दशमुच्चगाम ॥ [९३] परिभवमुवकण्र्य[3]
190 [4]शोभिमानी धरणिभृतां युधि भार्ग्गवादवाप्तम् [।] भुवि तमनुपलभ्य भूमि-
191 पालस्तदुपहिताञ्जगतीञ्जिगीषुरासीत् ॥ [९४] भृगुकुलतिलकप्रभावगु-
192 णामनुपहतामरिभिस्तदादि पृथ्वीम् [।] कथमपि मनसा विचारयेत् क-
193 ऽपरिभवितुम् परमेश्वरादितोन्यः ॥ [९५] अतिलंघ्य(ति) [5]सह्यमप-
194 नीतभयो मधुरान्तकस्सपदि केरळेश्वरम् [।] सबलं रुरोध तद-
195 नु क्षितिपक्षयकारि युद्धमभवत्[6]भयंकरम् ॥ [९६] जित्वा केरळभूप-
196 तिं भृगुपतेश्छित्वा तपोरक्षिताम् पृथ्वीम् पार्थिवनन्दनो
197 निजपुरम् प्रायात् स धाम श्रियः [।] नृत्यन्तीमिव [7]चञ्चलैर्द्ध्वजपटीहस्तै-
198 स्समुल्लासिभिर्ज्जल्पन्तीमिव [म]ञ्जुलैश्चळदृशां[8] काञ्चीगुणैस्स्वागतम् ॥ [९७] अ-
199 थ[।+]गमत्[9] वैश्रवणस्य काष्ठाञ्जेतुन्नृपेन्द्रशिशविवंशदीपः [।] यस्यास्त्रि-
200 पुण्ड्रं रजताद्रिरासीत् कैलाससंसेवितशंकरायाः ॥ [९८] श्रीचोळपाण्ड्यं
201 स्वसुतं विधाय प[।]श्चात्यभूमेरभिरक्षणाय(:) [।] काञ्ची स काञ्चीमिव भूमि-

Plate VIIIa.

202 देव्यास्समाविशत् तैलकुलैककालः ॥ [९९] चाळु[क्य]नाथञ्जयसिंहराजं स्व-
203 यं कलेराश्रयमाकलैय्य[10] [।] [11]पूर्व्वन्नमेवाभिजगाम जेतुं राजेन्द्रचो-
204 ळः कलिकालकालः ॥ [१००] तैलस्य सन्ततिमवाप्य तदीयकोपवह्निस्समुज्व-[12]
205 लितवानिति नैव चित्रम् । चित्रम्त्विदम्[13] भवति सर्व्वसमुद्रवारीण्युल्लघ्य[14] य-
206 न्निरदहद्विषदिन्धनानि ॥ [१०१] तस्मिन् समुन्योगवति[15] क्षितीशं जेतुं
207 सकोपे जयसिंहराजं [।] रट्टांगनानाम् नयनाम्बुसिक्तश्शोका-
208 [16]ग्निरासि[ज्व]लितोतिचित्रम् ॥ [१०२] तच्चण्डदण्डपरिखण्डितरट्टरा-
209 जनारीपयोधरतटान्यविभूषणानि [।] तन्नेत्रवारिकणिकोज्व-[17]
210 लमौक्तिकानि तत्कान्तिमन्ति [18]विलसन्ति [19]महान्यभूवन् ॥ [१०३] चो-
211 [20]ळेन्द्रसिंहजयसंहबलान्यकुर्व्वन्युद्धम् प्रवृद्धमितरेतरमिद्धरोषम् [।] उत्तुंग-
212 मत्तगजदन्तविघट्टनोन्यत्वह्निद्ध्वजानि[21] सकलानि ददाह यत्र ॥ [१०४] कुल-
213 धनमखिलं यशश्च[22] मुक्त्वा भयमवलम्ब्य पलायनञ्चकार [।] रविकुलतिलक-
214 प्रकोपवह्ने[:] परिहरणाय स रट्टराष्ट्रनाथः ॥ [१०५] अरिबलमवशिष्टमि[ष्टि]-[23]
215 कीर्त्तेर्व्वळभकुलाभरणस्य कोपभीतः[24] [।] द्रु(त)तमभजत काननानि सेनारज इव
216 तस्य गुहाश्च भूधराणाम् ॥ [१०६] अविरळशरवृष्टिच्छादिताशान्तराळा रवि[कु]-

---

[1] Read °वेदी.
[2] Read प्रतीचीन्दिशमुज्जगाम.
[3] Read °मुपकण्र्य.
[4] Read सोभिमानी.
[5] A letter has been scored out after स in the original.
[6] Read °मभवद्भयंकरम्.
[7] Read चञ्चलै°.
[8] Read मञ्जुलैश्चलदृशां.
[9] Read °गमद्वै°.
[10] Read °माकलय्य.
[11] Read पूर्व्वन्तमेवा°.
[12] Read °स्समुज्ज्व°.
[13] Read चित्रन्त्विदम्.
[14] Read °युल्लंघ्य यन्निरदहद्विष°.
[15] Read समुद्यो°.
[16] Read °रासीज्ज्वलितो°.
[17] Read °कोज्ज्व°.
[18] A letter has been scored out after वि.
[19] Read महान्त्यभूवन्.
[20] Read जयसिंह°.
[21] Read °नोद्यद्वह्निर्द्ध्वजानि.
[22] Read यशश्च.
[23] Read °मिष्ट°.
[24] Read कोपभीतं.

Plate VIIIb.

217 लतिलकस्य क्षोभिता सैन्यवीरैः [।*] प्रवलपवनवेगोद्धूयमाने-
218 व मेघावलिरभजति[1] भंगम् रट्टराजस्य सेना ॥ [१०७*] रट्टराजमवाजित्य स-
219 सैन्यं राजराजतनयो नयवेदि[2] [।*] धैर्य्यशौर्य्यविजयान्यखिलै[:*][3] स्वैस्से-
220 वितो गुणगणैः पुरमाप ॥ [१०८*] तपःप्रभावादवतीर्णगंगम् भगीरथ[म्] व[।]-
221 हुवलाद्धसन् सः [।*] गंगाजलैः पावयितुं स्वकीयाम्येष[4] पृथ्वीं र-
222 विवंशदीपः ॥ [१०९*] तदीयतीरस्थितभूमिवालान्[5] विरोधिनो जेतुम-
223 थादिशे[6] [।*] दण्डाधिनाथम् [7]वलवत्वलौघम् शौर्य्याप्सद-[8]
224 [त्री]तिमदग्रगण्यम् ॥ [११०*] चलवहळतुरंगमोर्म्मि गंगाजलमिव
225 हैमवतात्तटा[मु]दग्रम्[9] [।*] कळकळमुखरीकृताखिलाशन्निरगमदस्य
226 [10]धुरोतिभूरि सैन्यम् ॥ [१११*] करिनिकरनिवन्धसेतुमार्गैर्वलमतरत्[11] [स]रितस्त-
227 दीयमग्र्यम् [।*] करितुरगनरोपयोगशुष्यमज्जलनिवहाश्वरणैश्च[12] सैन्य-
228 मन्यत् ॥ [११२*] द्विरदाश्वपदातिमण्डल[क्षु]भितै रेणुभिरासदिग्मुखाः[13] [।*] सहसा रिपु
229 राजमण्डलान्यवि[श]न् विक्रमचोळसैनिकाः ॥ [११३*] प्रवलवलगजाश्वपत्रिसं-[14]
230 घैरभिमुखमिन्द्ररथञ्जिगाय पूर्व्वम् [।*] रविकुलतिलकस्य सैन्यनाथः[15] शशिकु[ल]-
231 भूषणभूमिमग्रहीत् सः ॥ [११४*] निशितशरनिकृत्तदण्डमुरतं[16] युधि धवळातपवार[णं]

Plate IXa.

232 पपात [।*] शशिंकुलति[ल]कस्य तस्य राज्ञः[17] परिभवखिन्न[तये]व च[न्द्र]वि[म्व]म् ॥ [११५*]
233 अपहृतरणशूरसम्पदुच्चैरथ निविवेश स ध[र्म्म]पालपृथ्वी[म्] [।*] [त]-
234 मपि विजितवान् [18]सुरस्रवन्तिमगमदसौ शिविराजदण्डनाथः ॥ [११६*] विजि-
235 [19]तैस्तदीयतटभूमिनायकैसलिलन्तदीयमथ पावनम् परम् [।*] निजनायका[य]
236 मथुरान्तकाय तत् समनीनयत् सपदि दण्डनायकः ॥ [११७*] गोदावरीमभ्य-
237 सरत्स्रवन्तीं राजेन्द्रचोळो विजिगीषयासौ [।*] स्वांगाः[20] गरा-
238 गैर्ज्जळकेळिकायां सरित्पतेस्तामकरोच्च शंक्याम् ॥ [११८*] जि-
239 त्वा [21]महिपालममुष्य हत्वा यशांसि रत्नानि महांसि चोच्चैः [।*]
240 दण्ड[:*] प्रचण्डस्सलिलं स्वकीयनाथाय गांगं समनीनयत्सः ॥ [११९*]
241 कलिराजनियोगकारिणं सबलं सानुजमोट्टमाहवे[22] [।*] स नृ-
242 पो विनिहत्य वीर्य्यवानथ मत्तेभपरिग्रहञ्चकार ॥ [१२०*] तत्र मत्तगजं कश्चित् अ-[23]
243 भिधावन्तमुत्मुखम्[24] । अघातयत् स्वयन्देवः [25]स्वारूढेनैव [ह*]स्तिना ॥ [१२१*] नग-
244 रीमविशज्जितैर्नृपैः कुलजैरर्च्चितपादपंगजः[26] [।*] विभवैरधरीकृताखि[ल]-
245 त्रिदशावासगुणान्निजामसौ ॥ [१२२*] अवजित्य कटाहमुन्नतैर्निजदण्डैर-
246 भिलंघिताण्णवैः [।*] सकलामवनीन्नताखिलक्षितिपो रक्षि[त]वानयचिरम् ॥ [१२३*] चो-
247 [27]ळंगगंमिति ख्यात्या प्रथितन्निजमण्डले [।*] गंगाजलमयन्देवो जयस्तम्भं व्यधत्त स[:] ॥ [१२४*]

---

[1] Read °रभजत.
[2] Read नयवेदीः
[3] Read विजयाद्याखिलैः.
[4] Read स्वकीयामियेष.
[5] Read °पालान्.
[6] Read °श्चादिदेश.
[7] Read °वलवद्व°.
[8] Read °स्पदन्नीति°.
[9] Read °दुदग्रम्.
[10] Read पुरो°.
[11] Read °निवद्धसेतुमार्गै°.
[12] Read °शुष्यज्जल°.
[13] Read °दिङ्मुखाः.
[14] Read °पात्ते which gives a better sense.
[15] Read नायश्शशि°.
[16] Read °दण्डमस्तं.
[17] Read राज्ञः.
[18] Read सुरस्रवन्ती°.
[19] Read °नायकैस्सलिल°.
[20] Read स्वांगांगरागैर्ज्जल°.
[21] Read महीपाल.
[22] Read °मोड्डमाहवे.
[23] Read काश्चिद°.
[24] Read °मुन्मुखम्.
[25] Read स्वारूढेनैव.
[26] Read °पंकजः.
[27] Read चोळगङ्गमिति.

xa.

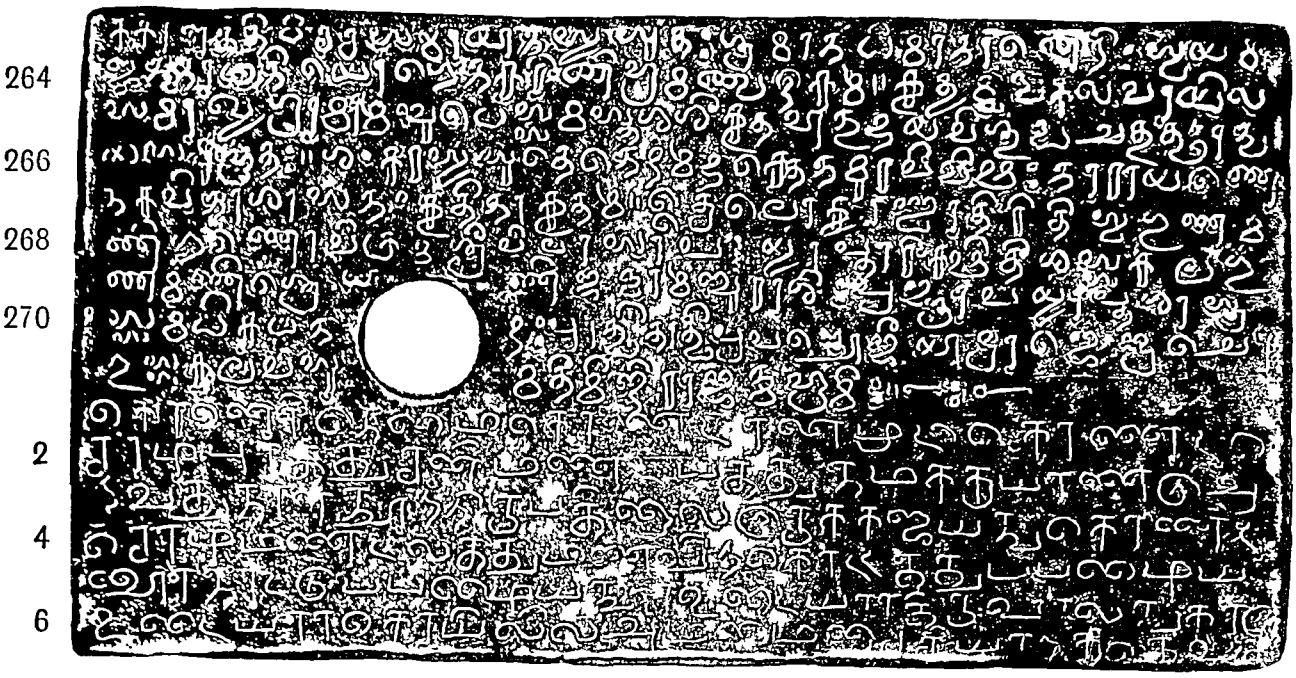

xb.

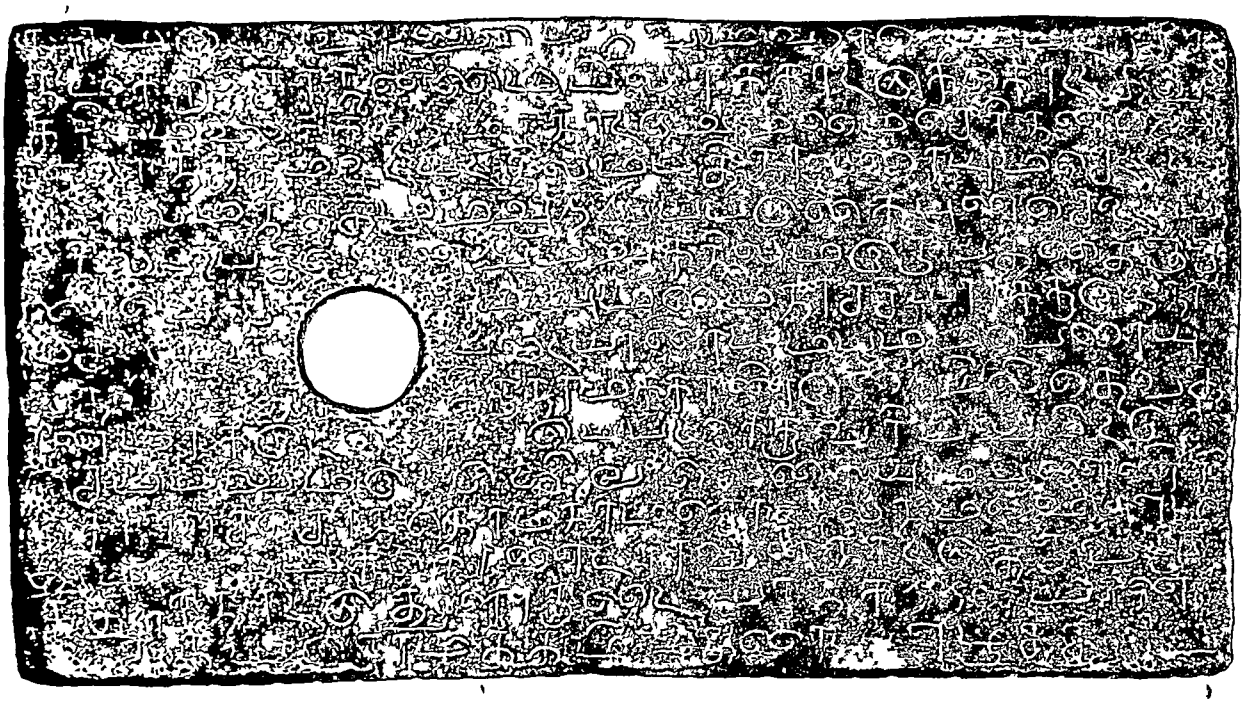

xa

ib.

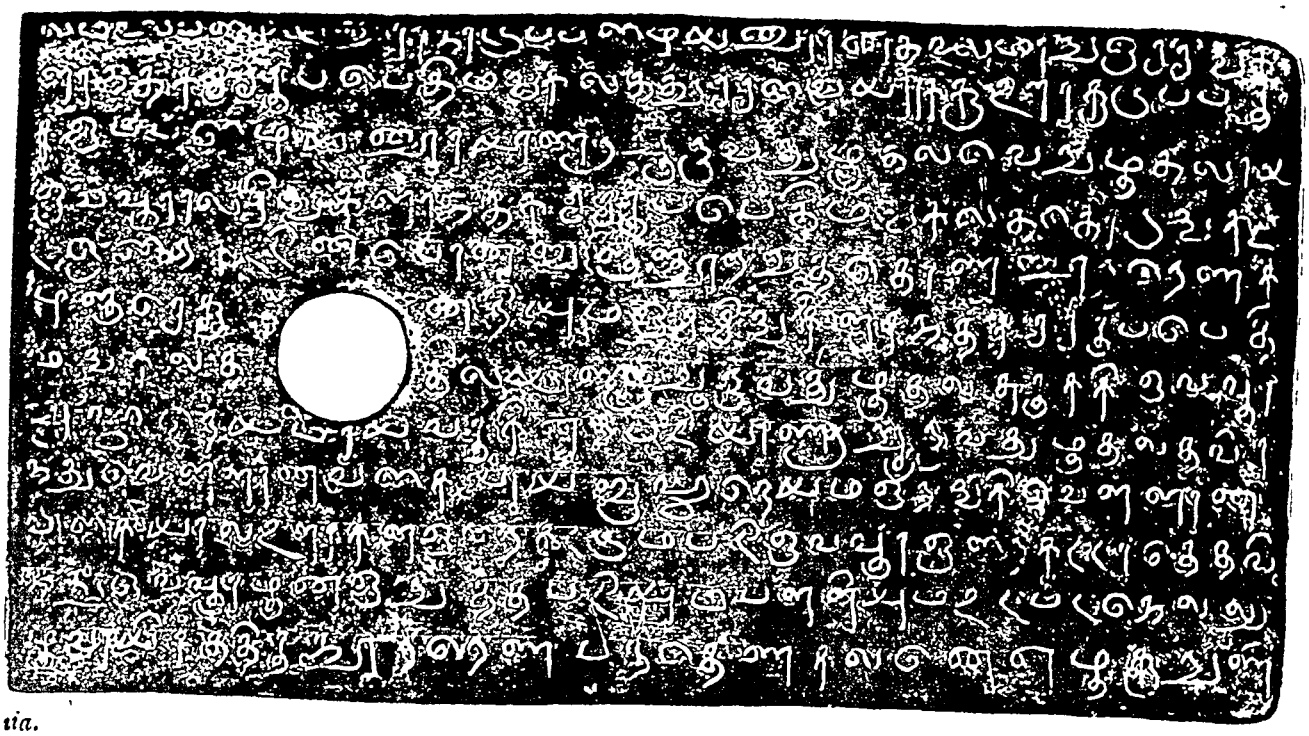

iia.

iib.

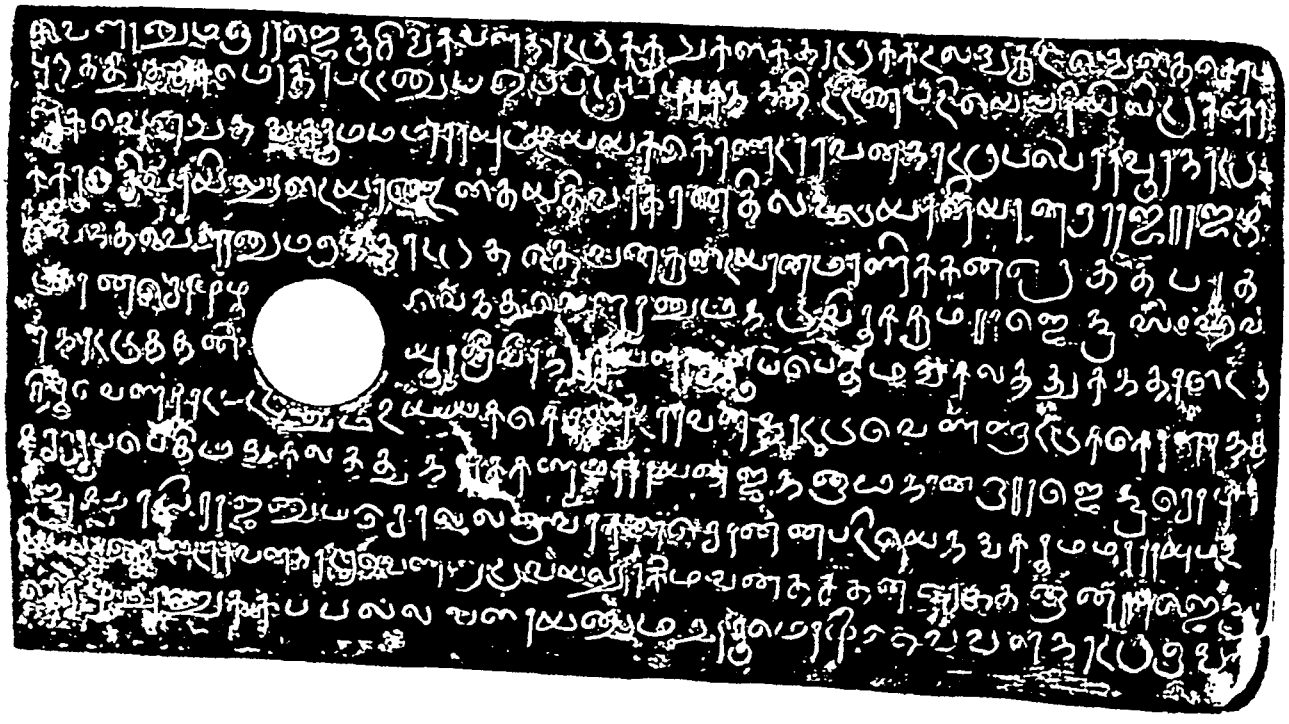

Plate IXb.

248 सोयं श्रीமுடிகொண்ட (கொண்ட)चोळपुरमित्याख्यान्दधत्याम् पुरि स्थित्वा श्रीमधुरान्त-
249 को [1]नरपतीष्षष्ठ्यां शरद्यादरात् [।*] श्रीमन्तञ्जननाथमुन्नतगुणं[2] रामात्मज-
250 म् प्राहिणोत्[3] ग्रामं श्रीपழूयूरमन्धकरिपोस्त्वन्दापयेत्युच्चितः[4] ॥ [१२५*]
251 कलेर्बलात्स्खलितं स्वनीतिमार्गम् पुन[:*] स्थापयितुञ्जगत्याम् [।*] दिवोवती-
252 र्णन्धिषणम् वदन्ति विपश्चितो यम् विदुषामधीशम् ॥ [१२६*] मन्त्रि[5] श्रीमधुरा-
253 न्तकस्य विदुषामग्रेसरस्सत्पथप्रस्थानप्रहितात्मबुद्धिर-
254 निशञ्चाळुक्य[चू]डामणिः [।*] वि[द्वद्]र्ग्गमुखारविन्द[निवह*]प्रोद्योत[6]-
255 नोद्यद्रविश्शक्रस्येव [7]बृहस्पतिर्ग्गुणनिधिर्य्योभूद्दयाजन्म-
256 भूः ॥ [१२७*] रामात्मजो [8]जयङ्कोण्ड-चोळमण्डलमण्डने [।*]
257 पाश्चात्य(ा)गिरिमध्यस्थे पुराणग्रामसंज्ञिते ॥ [१२८*] वसते देवदेवा-
258 च शंकराय पुरद्विषे [।*] அம்மையப்பसमाख्याय ग्राममेनमदत्त
259 सः ॥ [१२९*] प्राग्दक्षिणतस्तस्य पुरस्ताच्चापि सीमताम् [।*] सिंहळान्त-
260 [9]कचतुर्व्वेदिमंगलग्रामको गतः ॥ [१३०*] [10]पश्चान्नित्यविनोदचतुर्व्वेदिमं-
261 गल[मि]ति ख्यातः [।*] सीमाभूत्[11] ग्रामस्य திருவालङ्काट्समाख्यस्य [॥ १३१*] अकृ-
262 त श्रीमुखलेखाम् [12]उत्तमचोळதமிழதாय: [। १३२*] विज्ञप्तिं कृतवानत्र திரு-

Plate Xa.

263 க்காளத்திபிச்சस[13] [। १३३*] मायानस्य सुतः श्रीमान् धीमानரனெறி: स्वयम् [।*]
264 जननाथनियोगेन करिणीभ्रमणादिकम् ॥ [१३४*] कृत्य[म्म]ङ्कलवायில்-
265 समाख्यग्रामांम्बुधेस्समस्तशशी [।*] कृतवानुभयविशुद्धचतुर्थान्व-
266 यसमुद्भूतः ॥ [१३५*] शंकरस्य सुतेनेदम् भक्तेन मुरविद्विषः [।*] नारायणे-
267 नं कविना शासनं कृतिना कृतम् ॥ [१३६*] त्रैलोक्याण्डातिरिक्तिस्वगुणम-[14]
268 णिगणो विक्रमश्रीविलासापर्य्याप्तारिक्षितीशस्सकलगु-
269 णमणिश्रेणिजन्माम्बुराशिः [।*] प्रज्ञापर्य्याप्तशास्त्र-
270 स्समधिकधनदः प्रार्थितार्थिप्रपञ्चो[15] जीयाद्राजेन्द्रचो-
271 ळस्सकलवसुमतीमिन्दिराजन्मभूमिः ॥ [१३७*] ॥ । ॥

---

[1] Read नरपति°. [2] Read °मुन्नतगुणं. [3] Read प्राहिणोद्ग्रामं. [4] Read त्युच्छ्रितः.

[5] Read °मन्त्री. [6] Read °प्रोद्योत°. [7] Read बृहस्पति°. [8] Read °கொண்ட°.

[9] The letter क makes the metre faulty by one additional *mâtrâ*.

[10] Read पश्चान्नित्य°. The metre would be correct if the letter दि of °चतुर्व्वेदि° is long and म्मिति instead of मिति in l. 261.

[11] Read °भूद्ग्रामस्य. [12] Read °मुत्तम°. This verse consists only of one half of an *Âryâ*.

[13] Perhaps we have to read °பிச்சக: or it may stand for °பிச்ச [:*] स:. This verse also consists of one half of an *Anushṭubh*.

[14] Read °तिरिक्त°.

[15] The reading प्रार्थितार्थिप्रपञ्चैर्जीया° may be suggested tentativaly.

II.—THE DETACHED TAMIL INSCRIPTION.

Plate Xa—(contd.).

1 கொனெரிஇந்மைகொண்டான் முடிகொண்டசெ-
2 சாழபுரத்து சனிமண்டபத்து நமக்கு யாண்டு ஆ-
3 றுவது நாள் நூற்றிருபதினால் இருக்க ஜயங்கொண்ட-
4 சொழமண்டலத்து மணவிற்கொட்டத்துப் பழைய-
5 னூர்நாட்டுப் பழையனூர் உடையார் திருவாலங்காடு-
6 உடையார் கொயிலில் அம்மைனாச்சியாற்கு தெவத-

Plate Xb.

7 ானம் இடவெணுமெச்று மஹாதெவபிடாரந்
8 நமக்கு சொந்னமையில் ஈக்காட்டுக்கொட்டத்து-
9 க் கிழ்க்கற்றியூர்நாட்டு அம்மைசெரி நன்செ பு-
10 ன்செ நத்தம் உட்பட நிலம் பதினாலரையும் செட்டம-
11 ங்கலம் நத்தமும் ஆற்றுப்படுகை புன்செ உட்ப-
12 ட நிலம் பதினொன்றும் ஆக நிலம் இருபத்தைஞ்ச-
13 ரை வெலியும் அம்மைநாச்சியார்க்கு இந்நாள்-
14 முதல் முந்புடையாரையும் பழம்பெரையு-
15 ம் தவிர்த்து திருநாமக்காணி இறையிலி தெவத-
16 ானமாக இட்டொம் [| *] இப்படிக்கு வரியிலுமிட்டுச்-
17 செம்பிலும் இட்டு ஸிலாலெகையும் பண்ணிக்-
18 கொள்ளச் சொந்நொம் [| *] சொல்ல நம் ஒலை எழு-
19 தும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு திருவழு-
20 ந்தூர்நாட்டு துளாருடையாந் கற்றளியான
21 உத்தமசொழத்தமிழதரையர்[ன் *] எழுத்து ||—

III.—TAMIL TEXT.[1]

Plate Ia.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கொநெர்இன்மைகொண்டான் ஜயங்கொண்டசொழமண்டல-
2 த்து மெல்மலைப் பழையனூர்ணாட்டு நாட்டார்க்கும் வ்ரஹ-
3 தெயக்கிழவர்க்கும் தெவதானப் பள்ளிச்சந்தக் கணிமு-
4 ற்றூட்டு வெட்டிப்பெற்று[ப்] பழவறச்சாலாபொக்முள்ளிட்-
5 ட ஊர்களிலார்க்கும் நகரங்களிலா[ர் *]க்கும் நமக்கு யா-
6 ண்டு ஆறுவது நாள் எண்பத்தெட்டினால் நா[ம் *]முடிசெ-
7 காண்டசொழபுரத்து நம் வீட்டினுள்ளால்க் கருமாளிகை ம-
8 துராந்தகதெவனில் தெற்கில் மறைவிடத்து இருந்து நடு-
9 வில்மலைப் பெருமூர்ணாட்டுச் சிங்களாந்தகச்சருப்பெதிம-
10 ங்கலத்துச் சவையார்க்கு வ்ரஹதெயமாய் வருகின்ற மெ-

Plate Ib.

11 ல்மலைபழையனூர்நாட்டுப் பழையனூரின் தலைமாறு இச்சிங்க-
12 ளாந்தகச்சருப்பெதிமங்கலத்துச் சவையார்க்கு ஊர் குடுப்பதா-
13 க இப்பழையனூர் யாண்டு ஆறுவதுமுதல் வெறுமுதலாய்
14 இவ்வூரால் சிங்களாந்தகச்சருப்பெதிமங்கலத்தொடுங்கூ-
15 ட இறைகட்டின பொன் ஐஞ்ஞூற்றுத் தொண்ணூற்றெண்க-
16 ழஞ்செ குன்றியும் இச்சிங்களாந்தகச்சருப்பெதி-
17 மங்கலத்தில் யாண்டு ஆறுவதுமுதல் சுருக்கி இவ்வூர்
18 வ்ரஹதெயமாய் வருகின்றபடி யாண்டு ஆறுவது முதல் தவிர்-
19 ந்து வெள்ளான்வகையாய் வ்ரஹதெயம் இறங்கி வெள்ளான்-
20 வகையால் ஊர்கள் இறை கட்டும்படி இவ்வூர் இறை கட்டாதெ தவி-
21 ந்து இவ்வூர் முன் இறுத்தபடியும் பள்ளியும் உட்பட நெல்லு
22 மூவாயிரத்திருநூற்றெண்பத்தெண் கலனெ எழுகுறுணி

Plate IIa.

23 ஐஞ்ஞாழியும் பொன் நூற்றுத்தொண்ணூற்று முக்கழஞ்செய் ம-
24 ஞ்சாடியும் ஒருமாவும் யாண்டு ஆறுவதுமுதல் ஆட்டாண்டுதொறும்
25 நின்றிறையாய் இருப்பதாக இறை கட்டி வரியிலிட்டுக்கொள்-
26 க வென்று நாம் சொல்ல நம் ஒலை எழுதும உய்யக்கொண்டார்வ-

[1] From the originals and from ink-impressions prepared by this office.

27 ளநாட்டுத் திருவழுந்தூர்நாட்டுத் துளாருடையான் நாராயணன் கற்ற-
28 ளியான உத்தமசொழத்தமிழதரையன் எழுத்திறுளும் நம்
29 ஒலைநாயகன் நித்தவிநொதவளநாட்டுப் பாம்புணிக்கூ-
30 ற்றத்து அனாசூருடையான் ஈராயிரவன் பலவயனை உத்தம-
31 சொழப்பல்லவரையனும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெ-
32 ண்ணாட்டுக் கொளாந்தகச்சருப்பெதிமங்கலத்து கூஷன் இராமனை
33 ராஜெந்ரசொழவ்ரஹமாராயனும் இன்னாட்டு அம்பர்நாட்டுக் குறு-
34 ம்பில்கிழான் அரையன் சீகண்டனை மீனவன்முவெந்த -

Plate IIb.

35 வெளானும் இராஜெந்ரசிங்கவளநாட்டுக் குறுக்கைநாட்டுக் கடலங்குடி ஜ்வதைகொம-
36 புறத்துத் தாமொதிரபட்டனும் ஒப்பிட்டுப் புக்க நந் தீட்டின் படியெ வரியிலிட்டுக்கொ-
37 ள்க வென்று நங் கருமமாராயும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டுப் பெராவூர்நாட்டு-
38 க் காஞ்சிவாயிலுடையான் உதையதிவாகரன் தில்லையாளியான இராஜராஜமு-
39 வெந்தவெளானும் இந்நாட்டுத் தெவன்குடையான் மாணிக்கன் எடுத்தபாத-
40 மான சொழமுவெந்தவெளானும் நடுவிருக்கும் ராஜெந்ரஸிம்ஹவ-
41 ளநாட்டுத் தனியூர் ஸ்ரீவீரநாராயணச்சருப்பெதிமங்கலத்து கந்தாடை
42 திருவெண்காடபட்டனும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெண்ணாட்டுக் கொளாந்த-
43 கச்சருபபெதிமங்கலத்து நராக்கண்மாராயன் ஜநனாநான இராஜெந்ரசொழ-
44 வ்ரஹாயிராஜனும் சொல்ல இவர்கள் சொன்னபடியெ நங் கருமமாராயும உ-
45 ய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெண்ணாட்டு வயலூர் கிழவன் தத்தன் செந்தனை ராஜெ-
ந்ர-
46 சொழ அணுக்கப்பல்லவரையனும் அருமொழிதெவவளநாட்டு இங்க-

Plate IIIa.

47 ணாட்டு ஊ[ரி]குடையான் வெளான் கூத்தனை இருமடிசொழவிழுப்பரையனும் கூதிர-
48 யசிகாமணிவளநாட்டுத் திருவாரூர்க்கூற்றத்துத் தீயன்குடையான் காடன் கருணாக-
49 ரநான அபிமானமெருமுவெந்தவெளானும் சொல்லப் புரவுவரிதிணைக்கள-
50 ம் சயங்கொண்டசொழமண்டலத்து எயிற்கொட்டத்து எயினாட்டு நகரம் க-
51 ச்சிப்பெட்டு வெட்சிகிழான் சொலைகுமரனும் அருமொழிதெவவளநாட்டு
52 ஆர்வலக்கூற்றத்துக் கசசிரமுடையான முர்*]த்திவீதிவிடங்கனும் வ-
53 ரிப்பொத்தகம் அருமொழிதெவவளநாட்டு ஆர்வலக்கூற்றத்து-
54 க் கச்சிரமுடையான் பகவன் அங்கியும் முகவெட்டி ஆலங்குடையான் தெற்றி வெ-
55 ண்காடனும் வரிப்பொத்தகக்கணக்குத் துகவூருடையான் தாமொதிரன் சீரா-
56 ளனும கருமாணிக்கன் சற்பனும் வரிசிலீடு இராஜஇராஜவளநாட்டுக் காந்தான-
57 நாட்டுக்கொனூருடையான் சூலபாணி அருமொழியும் பட்டொலை கூதிரயசிகாம-
58 ணிவளநாட்டு மருகல்நாட்டு எயினூருடையான் வாமனநாராயணனும் வல்ல-

Plate IIIb.

59 ங்கிழான் மானன் கம்பனும் உலக்கையூருடையான் ஆச்சன் அங்-
60 காடியும் கீழ்முகவெட்டி தெவடி கமலனும் ஐய்யாறன் வெ-
61 தவர்கண்டனும் கூத்தாடி நானூற்றுவனும இருந்து நமக்கு யா-
62 ண்டு ஆறுவது நாள் தொண்ணூறினால் நடுவின்மலைப்பெருமூர்-
63 நாட்டுச் சிங்களாந்தகச்சருப்பெதிமங்கலத்துச் சவையார்க்கு
64 வ்ரஹெயமாய் வருகின்றபடி யாண்டு ஆறுவதுமுதல்
65 தவிர்ந்து வெள்ளான்வகையில் முதலான மெல்மலைப்-
66 பழையனூர்நாட்டுப் பழை[ய*]னூர் இது நாம் அற்றைநாளாலெ முடி-
67 கொண்டசொழபுரத்து நம் வீட்டினுள்ளால் கருமாளிகை மதுராந்த-
68 கதெவனில்த்தெற்கில் மறைவிடத்திருந்து ஜயங்கொண்டசொ-
69 ழமண்டலத்து மெல்மலைப்பழையனூர்நாட்டுப் பழையனூர்
70 யாண்டு ஆறுவதுமுதல் வெள்ளான்வகையில் முதல் தவிர்ந்து

Plate IVa.

71 இவ்வூர் பள்ளி உட்பட இறை கட்டின நெல்லு முவாயிரத்திருநூற்று
72 எண்பத்தெண் கலநெய் எழுகுறுணி ஐஞ்ஞாழியும் பொ
73 ன் நூற்றுத்தொண்ணூற்று முக்சழஞ்செ மஞ்சாடியும் ஒருமா-
74 வும் இப்பழையனூர்த் திருவாலங்காடுடைய மாதெவர்க்கு வெ-
75 ணடும் நிவந்தங்களுக்கு யாண்டு ஆறுவது முதல் ஆட்டாண்டுதொ-
76 றும் நின்றிறையாய் இறுப்பதாக தெவதானமாக வரி-
77 யிலிட்டுக்குடுக்கவென்று நாம் சொல்ல நம ஒலை எ-
78 ழுதும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டுத் திருவழுந்தூர்நாட்டுத் துளா-

79 ருடையான் நாராயணன் கற்றளியான உத்தமசொழத்தமிழதரை-
80 யன எழுத்தினாலும் நம் ஓலைநாயகன நித்தவிநொதவளநாட்டு-
81 ப் பாம்புணிக்கூற்றத்து அரைசுருடையான் ஈராயிரவன் பல்லவ-
82 யனான உத்தமசொழப்பல்லவரையனும உயயக்கொண்டார்-

Plate IVb.

83 வளநாட்டு வெண்ணாட்டுக் கொளாந்தகச்சருப்பெதிமங்க[ல *]த்து கூஷன்
84 இராமனான ராஜேந்ரசொழவ்ரஹமாராயனும் இந்நாட்டு அம்ப-
85 ர்நாட்டுக்குறும்பில் கிழான் அரையன் சீகண்டனான மிளவன் மு-
86 வெந்தவெளானும் இராஜேந்ரசிங்கவளநாட்டுக் குறுக்கைநா-
87 ட்டுக் கடலங்குடி ஜெனைகொமபுரத்துத் தாமொதிரபட்டனும் ஒ-
88 ப்பிட்டுப் புக்க நம் கீட்டின்படியெ வரியிலிட்டுக்கொள்-
89 கவென்று நங் கருமமாராயும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு-
90 ப் பெராவூர்நாட்டுக் காஞ்சிவாயிலுடையான் உதையகிவாகரன் கி-
91 ல்லையாளியான ராஜராஜமுவெந்தவெளானும் இந்நாட்டுத் தெவன்குடை-
92 டயான் மாணிக்கன் எடுத்தபாதமான சொழமுவெந்தவெளானும்
93 நடுவிருக்கும் ராஜெந்ரசிங்கவளநாட்டுத் தனியூர் ஸ்ரீவிரநாராயணச்சரு-
94 ப்பெதிமங்கலத்துக் கந்தாடைத் திருவெண்காடபட்டனும் உய்-

Plate Va.

95 யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெண்ணாட்டு கொளாந்தகச்சருப்பெதிம-
96 ங்கலத்து நாராக்கண்மாராயன் ஜநநாதனான ராஜெந்ரசொழவ்ரஹாத-
97 ராயனும் சொல்ல இவர்கள் சொன்னபடியெ நங் கருமமாராயும் உய்-
98 யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெண்ணாட்டு வயலூர் கிழவன் தத்தன் செ-
99 ந்தனான ராஜெந்ரசொழ அணுக்கப்பல்லவரையனும அருமொழிதெ-
100 வவளநாட்டு இங்கண்நாட்டு ஊரிகுடையான் வெளான் கூ-
101 த்தனான இருமடிசோழவிழுப்பரையனும கூதிரியசிகாமணி-
102 வளநாட்டு திருவாருர்க்கூற்றத்துத் தியனகுடையான் காடன் கருணாகரனான அ-
103 பிமானமெருமுவெந்தவெளானுஞ் சொல்லப் புரவுவரிதினைக்களம் சய-
104 ங்கொண்டசொழமண்டலத்து எயிற்கொட்டத்து எயினாட்டு நகரங் கச்சி-
105 ப்பெட்டு வெட்சிகிழான் சொலைகுமானும் அருமொழிதெவவளநா-
106 ட்டு ஆர்வலக்கூற்றத்துக் கச்சிரமுடையான் மூர்த்தி விதிவிடங்கனும்

Plate Vb.

107 வரிப்பொத்தகம் அருமொழிதெவவளநாட்டு ஆர்வலக்கூற்றத்து-
108 க் கச்சிரமுடையான் பகவனங்கியும் முகவெட்டி ஆலங்குடை-
109 யான தெற்றிவெண்காடனும் வரிப்பொத்தகக்கணககுத் துகவூரு-
110 டையான் தாமொதிரன் சீராளனும் கருமாணிக்கன் சற்பபனும் வ-
111 ரியிலீடு ராஜராஜவளநாட்டுக் காந்தானநாட்டுக் கொனூருடையான்
112 சூலபாணி அருமொழியும் பட்டொலை கூதிரியசிவாம-
113 ணிவளநாட்டு மருகல்நாட்டு எயினூருடை[யா*]ன் வாமனநா-
114 ராயணனும் வல்லங்கிழான் மானன் கம்பனும் உலக்கையூரு-
115 டையான் ஆசனங்காடியும் கீழ்முகவெட்டி தெவடி கமலனும் அய்யா-
116 றன் தெவர்கண்டனும் கூத்தாடி ஞானூற்றுவனும் இருந்து நம-
117 க்கு யாண்டு ஆறுவது நாள் தொண்ணூறினால் யாண்டு ஆறுவது மு-
118 தல் தெவதானமாக வரியிலிட்டுக் குடுத்த மெல்மலைப்பழைய-

Plate VIa.

119 னூர்நாட்டுப் பழையனூர் பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடப்பிக்கக் கண்-
120 காணி ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்து நங் கருமமாராயும்
121 சொழமண்டலத்து அருமொழிதெவவளநாட்டு வண்டாழைவ-
122 ளூர்க்கூற்றத்துச் சிறறூமுருடையான் பெருமான் அம்பலத்தா-
123 டியான உதயமாத்தாண்டமுவெந்தவெளானையும் புரவுவரிதினை-
124 க்களம் ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப் புலியூர்-
125 க்கொட்டத்து மாங்காடுநாட்டு மழிசைகாட்டு மழிசைகி-
126 ழான் மானன் அ[ரி]யெற்றையும் பட்டன்[1] ஜயங்கொண்டசொழமண்-
127 டலத்துத் தனியூர் ராஜராஜஜனநாதவெ[ஷ]ஷிமங்கலத்து சிறுநான-
128 லூர்ச் செந்தபிரான்பட்டனையும் பெர் தந்தொம் தாங்களும் இ-
129 வர்களொடும் நின்று எல்லை தெரித்துக் காட்டிப் பிடி சூழ்ந்து
130 படாகை நடந்து கலலுங் கள்ளியும் நாட்டி அறவொலைசெய்-

1 அரியேற்றையும் பட்டன் evidently stands for அரியேற்று பட்டனையும்.

iiia.

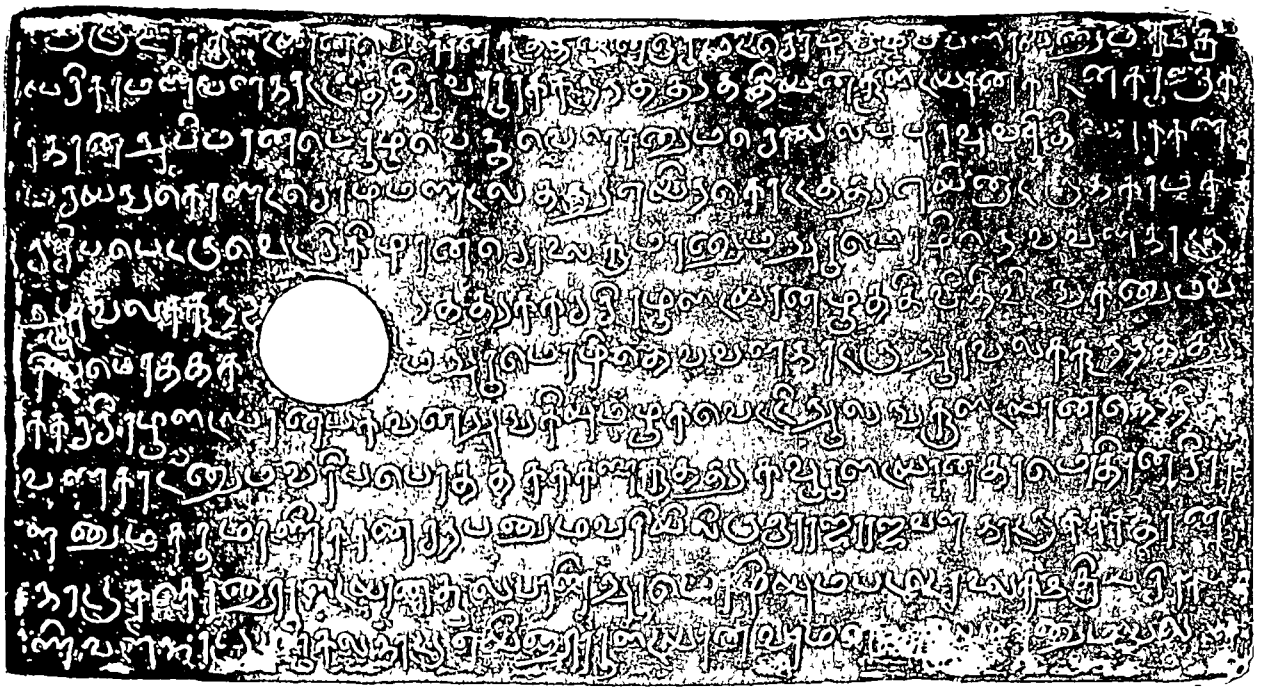

iiib.

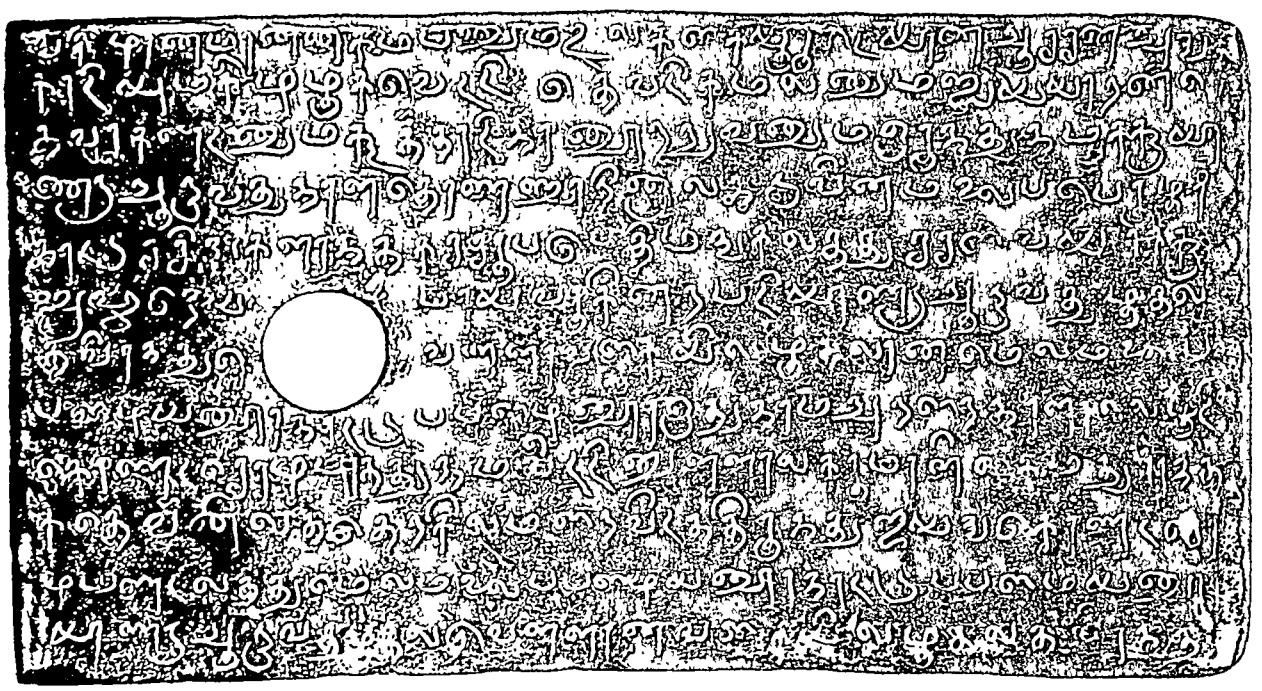

iva

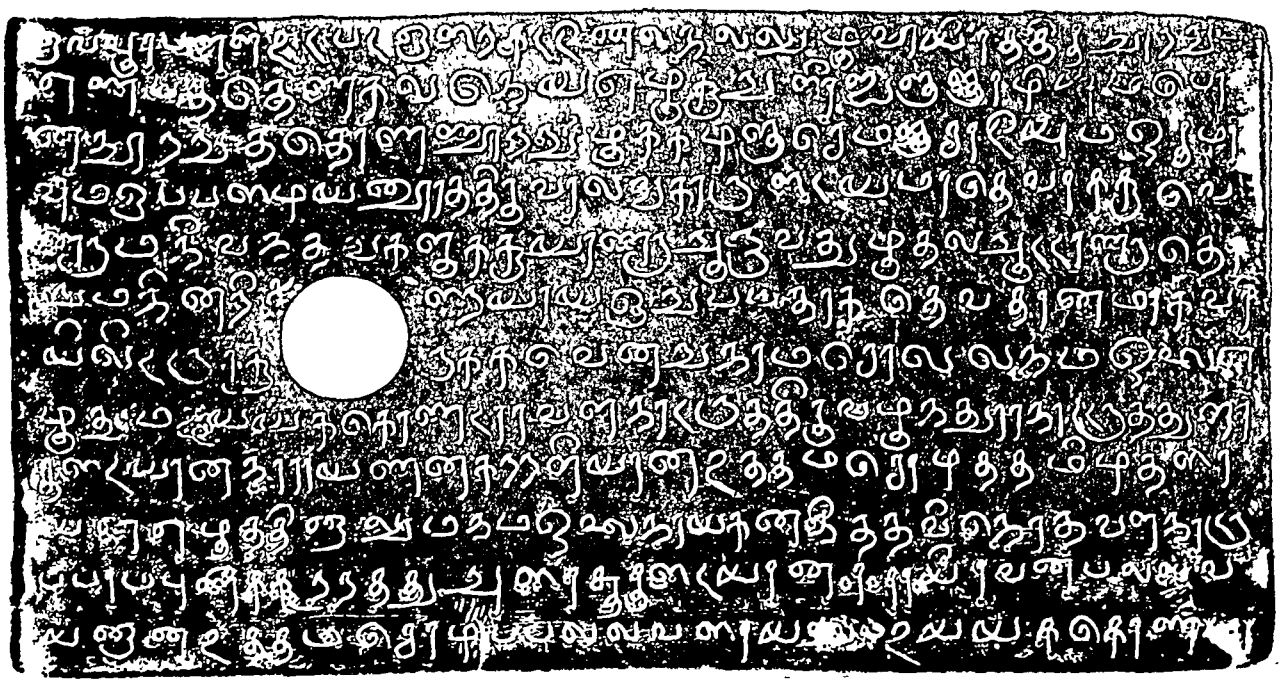

H. KRSHNA SASTRI. SCALE ·55.

84
86
88
90
92
94

va.

96
98
100
102
104
106

vb.

108
110
112
114
116
118

Plate VIb.

131 துபொத்தகவென்னும் வாசகத்தால் திருமன்னி வளர இருநிலம-
132 டந்தையும் பொர்ச்சயப்பாவையும் சீர்த்தனிச்செல்வியுந் த-
133 ந் பெருந்தெவியாகி இன்புற நெடிகியலூழியுள் இடைதுறை-
134 நாடுந் துடர்வனவெலிப்படர் வனவாசியுஞ் சுள்ளிச்சூழ்மதிட்-
135 கொள்ளிப்பாக்கையு நண்ணற்கருமுரண் மண்ணைக்கடக்கமும் பொரு-
136 கடலீழத்தரைசர்தமுடியும் ஆங்கவர் தெவியரொங்கெ-
137 ழில் முடியும் முன்னவர் பக்கல் தென்னவர் வைத்த சுந்-
138 தாமுடியும் இந்திரனாரமும் தெண்டிரை யீழமண்டல முழுவது[ம்*] எ-
139 ரிபடைக் கொளன் முறைமையிற் சூடுங் குலதனமாகிய பலர்பு-
140 கழ்முடியுஞ் செங்கதிர்மாலையுஞ் சங்கதிர்வெலைத்தொல்பெரு-
141 ங்காவல் பல பழந்தீவும் மாப்பொரு தணடாற்கொண்ட கொப்பரகெ-
142 சரிவஜ்ரான ஸ்ரீராஜேந்ரசொழதெவற்கு யாண்டு ஆறுவது நாட் கீழ்-

Plate VIIa.

143 நாட்டொமுக்குத் திருமுகம் வர நாட்டொமுந்திருமுகங் கண்டெதிரெழு-
144 ந்து சென்று தொழுது வாங்கித் தலைமெல் வைத்து பிடிசூழ்-
145 ந்து படாகை நடந்த பழையனூர்க்குக கிழ்பார்க்கெ-
146 ல்லை நடுவின்மலைபெருமூர்நாட்டுச் சிங்களாந்தகச்சருப்பெ-
147 திமங்கலத்துப் படாகை பெருமூர்நாட்டு பெருமூர் மெலெ-
148 ல்லையும் மெற்பட்டியூர்ப் படாகை இன்நாட்டுக் கூள-
149 பாடித் தென்னெல்லையும் உற்ற விடத்துப் பழையனூர்
150 வடகிழ்முலையில் கடம்பொடு நின்ற திடலெ துடங்கி இதனை இ-
151 டத்திட்டு இப்பெருமூர் மெலெல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்க்கு-
152 நொக்கிசசென்று மெற்பட்டியூர்ப் படாகை இன்நாட்டு நா-
153 ரைபாடி வடமெலைமுலையில் நின்ற வன்னிமரமெ யுற்று
154 மெற்கின்னும் இதனை இடத்திட்டு நாரைபாடி மெலெலலை

Plate VIIb.

155 தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கிச் சென்று நாரைபாடி மெலெல்லையும
156 மெற்பட்டியூர்ப் படாகை பழையனூர்நாட்டு மங்கலத்து வடகிழ்மூலையுமு-
157 ற்றவிடத்துக் குழியின் மெல்கரை நின்ற உகாயெ யுற்று மெற்கின்னும் இ-
158 தனை இடத்திட்டு இம்மங்கலத்து வடவெல்லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்-
159 கு நொக்கியும் மெற்கு நொக்கியும் சென்று இவ்வெலலையில் பழை-
160 யனூர்க்கும் பெருமூர்க்கும் மங்கலத்துக்கும பாயும் குறுந்துறை
161 என்னு மடுவெ யுறறு வடக்கின்னும் இமமடு மெல்நடைநிர் பாய-
162 ப்பெறுவதாக இதனை வலத்திட்டு இம்மடுவின் கீழ்கரையெ தென்மெற்கு
163 நொக்கியும் தெற்கு நொக்கியும சென்று இம்மடுவின் கிழ்கரை நின்ற புற்றெ
164 யுற்று மெற்கின்னும் இதனை வலத்திட்டு இதன் கிழ்கரையெ தெற்கு நொ-
165 க்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று இதன் கிழ்கரை நின்ற கடம்பெய்
166 உற்று மெற்கின்னும் இதனை வலத்திட்டுத் தெற்கு நொக்கியும் கிழக்கு நொ-

Plate VIIIa.

167 க்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இம்மடுவின் கிழ்கரை வெம்பொடு நி-
168 ன்ற புற்றெ யுற்று மெற்கின்னும் தெற்கின்னும் இதனை வலத்திட்டு இத-
169 ன் கிழ்கரையெ கிழக்கு நொககியும் தெறகு நொக்கியும் தென்மெ-
170 ற்கு நொக்கியும் சென்று இதன் கிழ்கரை நினற பிராயெ யுற்றுத் தெ-
171 ற்கின்னும் மெற்கின்னும் இப்பிராயை வலத்திட்டு இதன கிழ்கரைெ-
172 ய இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கியும் தெற்கு
173 நொக்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியும் தெற்கு நொக்கியு-
174 ம் கிழக்கு நொக்கியும் சென்று மங்கலத்து மெலெல்லையில் உகா-
175 யொடு நின்ற புற்றெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் மெற்கின்னும் இத-
176 னை வலத்திட்டு இம்மடுவின் கிழ்கரையெ இவ்வெலலை தானு-
177 ள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியும் சென்று
178 மங்கலத்துத் தென்மெலை முலையும் மெற்பட்டியூர்ப் படாகை ம-

Plate VIIIb.

179 ணையில்நாட்டு மணையில வடவெல்லையுங் கூடின விடமெ யுற்-
180 று மெற்கின்னும் இதன் கிழ்கரையெ இம்மணையில் வடவெ-
181 ல்லை தானுள்ளவாறெ தென்மெற்கு நொக்கியும் தெற்கு நொ-

182 க்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியும் தெற்கு நொக்கியுஞ் சென்-
183 று இம்மடுவின் கீழ்கரை உகாயொடு நின்ற புற்றெ யுற்று மெ-
184 ற்கின்னும்[||*] தென்பாற்கெல்லை இப்புற்றை வலத்திட்-
185 டு மணையில் வடவெல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு
186 நொக்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று மணையில்நின்-
187 றும் பழையனூர்க்குப் பொன வழியெ யுற்று மெற்கின்னும்
188 வடக்கின்னும் இவ்வழியை யூடறுத்து இவ்வெல்லை தானு-
189 ள்ளவாறெ தென்மெற்கு நொக்கியும் தெற்கு நொக்கியுஞ் சென்-
190 று இவ்வெல்லையில் நின்ற வெளுங்குமரமெ யுற்று வடக்கின்னு-

Plate IXa.

191 ம் மெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ
192 தென்மெற்கு நொக்கிச்சென்று மணையில் வடமெல்முலையு-
193 ம் மெற்படியூர் படாகை மணையில்நாட்டு மண்ணுலையமங்க-
194 லத்து வடகீழைமுலையும் கூடின விடமெ யுற்று வடக்கின்னும் இம்ம-
195 ண்ணுலையமங்கலத்து வடவெல்லை தானுள்ளவாறெ மெற்கு
196 நொக்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெ-
197 வல்லையில் நின்ற விளாவெ யுற்று வடக்கின்னும் இத-
198 னை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லையில் (த்)திருப்பாசூர்நின்று மெற்பா-
199 டியான ராஜாஶ்ரயபுரத்துக்குப் பொன பெருவழியெ யுற்று இவ்-
200 வெல்லை தானுள்ளவாறெ இப்பெருவழியெ மெற்கு நொக்கி-
201 யும் தென்மெற்கு நொக்கியும் மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று இ-
202 வ்வெல்லையில் கடம்பங்குழி யென்னும் குழியெ யுற்று வ-

Plate IXb.

203 டக்கின்னும் இக்குழியை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானு-
204 ள்ளவாறெ தென்மெற்கு நொக்கியும் மெற்கு நொக்கியு-
205 ம் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையில்
206 தொழுக்கட்டையொடு நின்ற புற்றெ யுற்று வடக்கின்னு-
207 ம் இதனை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ இப்-
208 பெருவழியெ தென்மெற்கு நொக்-
209 கிச் சென்று மண்ணுலையமங்கலத்து
210 வடமெலைமுலையும் மெற்படியூர்ப் படாகை பழையனூ-
211 ர்நாட்டுத் தொழுகூர் வடகீழைமுலையும கூடின விடத்து
212 நின்ற ஆத்திமரமெ யுற்று வடக்கின்னும் இதனை இடத்-
213 திட்டுத் தொழுகூர் வடவெல்லை தானுள்ளவாறெ இப்பெ-
214 ருவழியெ தென்மெற்கு நொக்கிச் சென்று இவவெல-

Plate Xa.

215 லையில் நின்ற கருவெலெ யுற்று வடக்கின்னும் இதனை
216 இடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ மெறகு நொ-
217 க்கிச் சென்று பழையனூர் ஜநநாதப்புத்தெரிப் புற-
218 வாய்க்கரை வெள்ளம் பொகாமெ யட்டின வெள்ளக்-
219 கான்கரையெ யுற்று வடக்கின்னும் இக்கரையை ஊட-
220 றுத்தெறி இவவெல்லை தானுள்ளவாறெ இ-
221 ப்பெருவழியெ மெறகு நொக்கியும் தென்மெ-
222 மற்கு நொக்கியும் சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற
223 வெம்பெ யுற்று வடக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு
224 இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ இப்பெருவழியெ மெ-
225 மற்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையில் திடலெ யு-
226 ற்று வடக்கின்னும் இதனை இடத்திட்டு இவவெல்லை தா-

Plate Xb.

227 ன உள்ளவாறெ மெற்கு நொக்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ்
228 சென்று தொழுகூர் வடவெல்லையில் நின்ற திருவாலங்காடெ-
229 னன்னும் வெம்பெ யுற்று வடக்கின்னும் இதனை இடத்திட்டு
230 இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ இப்பெருவழியெ தென்மெற்கு நொக்-
231 கிச் சென்று இவ்வெல்லையில் வட்டக்குழியெ யுற்று வடக்கின்னு-
232 ம் இக்குழியை இடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுளளவா-
233 றெ மெற்கு நொக்கியும் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்-

234 று தொழுகூர் வடமெலைமுலையும் மெல்மலைமெலூர்நாட்டு நித்-
235 தவிநொதவுக-வெ-ஷிமங்கலத்துப் படாகைக் க[ா*]ட்டுக்குமுண்-
236 டுர் க்கீழெல்லையுங் கூடின விடத்து நின்ற வெம்பெ யுற்று வட-
237 க்கின்னும்[||*] மெல்பாற்கெல்லை காட்டுக்குமுண்டுர்க்கீழெல்-
238 லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையி-

Plate XIa.

239 ல் உகாயொடு நின்ற புற்றெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை வலத்திட்டு
240 இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கிச் சென்று காட்டு-
241 க்குமுண்டுர்நின்றும் பழையனூர் எரிக்குப் பாய்க குறுந்துறை
242 என்னும் வாய்க்காலெ யுற்று கிழக்கின்னும் இக்காலை ஊடறுத்து
243 இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடகிழக்கு நொக்கியும வடக்கு
244 நொக்கியுஞ் சென்று காட்டுக்குமுண்டுர் வடகீழைமுலை-
245 யும் நடுவில்மலைபெருமூர்நாட்டுச சிங்களாந்தக-
246 வுக-வெ-ஷிமங்கலத்துப்படாகை பழையனூர்நாட்டு-
247 க்கீரைநல்லூர்த் தென்மெலைமுலையும் உற்ற விடத்துக்கற்குழி
248 என்னுங் குழியெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இக்குழியை வலத்தி-
249 ட்டு இக்கீரைநல்லூர்த்தென்னெல்லை தானுள்ளவாறெ வடகிழக்கு
250 நொக்கியுங் கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று கீரைநல்லூர் த்தென்னெ-
251 ல்லையில் இரட்டைக்கயல் பொறித்துக் கிடந்த கற்பாறையெ யுற்று-

Plate XIb.

252 க் கிழக்கின்னுந் தெற்கின்னும் இதினை யிடத்து[1] இவ்வெல்லை தானு-
253 ள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று கீ-
254 ரைநல்லூர்த் தென்கீழைமுலையில் எலலைக்கல்லின மெலருகு நி-
255 ன்ற உகாயெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் கிழக்கின்னும் இதனை யிட-
256 த்திட்டு இக்கீரைநல்லூர்க் கீழெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நொ-
257 க்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று கீரைநல்லூர் வ-
258 டகீழைமூலையும் மெற்படியூர்ப் படாகை சக்கரநல்லூர்த் தெ-
259 தன்கீழைமுலையும் கூடின விடமெ யுறறுத் தெற்கின்னு-
260 ம் கிழக்கின்னும் இச்சக்கரநல்லூர்க் கீழெல்லை தானுள்ளவாறெ-
261 ற வடகிழக்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற எல்லை-
262 க்கல்லெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்-
263 லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லை-
264 யில் உகாயொடு நின்ற குழியெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும இக்கு-

Plate XIIa.

265 ழியை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்கு நொக்கியும்
266 வடக்கு நொக்கியும் வடமெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லை-
267 யில் ஆத்தியொட்டைக் குழியெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இக்குழிமை-
268 ய இடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்கு நொக்கி-
269 ச் சென்று இவ்வெல்லையில் வெள்ளைக்குழியென்னுங் குழி-
270 யெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெ-
271 வல்லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்கு நொக்கியும் வடக்கு
272 நொக்கியும் வடமெற்கு நொக்கியும் சென்று இவவெல்-
273 லையில் வெம்பொடு நின்ற கற்பாறையெ யுற்றக் கிழக்கின்னும
274 இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்கு
275 நொக்கி ச்சென்று சக்கரநல்லூர் வடவெல்லையும் மெற்படியூ-
276 ர்ப் படாகை காரைப்பாக்கத்துத் தென்கீழ்மூலையும் உற்ற விட-
277 த்து நின்ற உசிலையென்னும் மரமெ யுற்று க்கிழக்கின்னும்

Plate XIIb.

278 இதனை வலத்திட்டு இக்காரைப்பாக்கத்துக் கீழெல்லை தானுள்ள-
279 வாறெ வடமெற்கு நொக்கியும் வடக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்-
280 வெல்லையில் நின்ற வெம்பெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை வ-
281 லத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கியும் வட-
282 மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற புளியெ யுற்று-
283 க் கிழக்கின்னும் இதனை வலத்திட்டுக் காரைப்பாக்கத்து

[1] Read யிடத்திட்டு.

284 வடவெல்லை தானுள்ளவாறெ மெற்கு நொக்கி(யு)ச் சென்று
285 காரைப்பாக்கத்து வடமெல்முலையும் மெற்படியூர் ப்படாகை
286 பழையனூர்நாட்டு மிதுகூர் வடகீழை முலையுமுற்ற விடத்து நின்ற
287 வெளுங்குமரமெ யுற்று வடக்கின்னும் இதனை இடத்திட்டு இம்மி-
288 துகூர் வடவெல்லை தானுள்ளவாறெ வடமெற்கு நொக்கிச்சென்று
289 இவ்வெல்லையில் நின்ற வெளுங்குமரமெ யுற்று வடக்கின்னும் இ-
290 தனை இடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ மெற்கு நொக்கியு-

Plate XIIIa.

291 ந் தென்மெற்கு நொக்கியுஞ் சென்று மிதுகூர் வடவெல்லை முலையும் நித்த-
292 விநொதஷுக-ஷ்வெ-ஷிமங்கலத்து ப்பிடாகை முல்லைவாயில் வடகீழை-
293 முலையும் மெற்படியூர்ப் படாகை ஆனைப்பாக்கத்துத் தென்கீழை மு-
294 லையுமுற்ற விடத்து இரட்டைக்கயல் பொறித்து நின்ற எல்லைக்கல்-
295 லையுற்று வடக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வானைப்பாக்கத்து-
296 க்கீழெல்லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கிச் சென்று
297 இவ்வெல்லையில் நின்ற வன்மரை யென்னு மரமெ யு-
298 ற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தா-
299 னுளளவாறெ வடக்கு நொக்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்-
300 வெல்லையில் நின்ற வெள்வெலெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை வல-
301 த்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கியும் வடகிழக்-
302 கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையிற் செம்மணிச்சையொடு நி-
303 ன்ற புற்றெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை

Plate XIIIb.

304 தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று
305 இவ்வெல்லையில் நின்ற புற்றெ யுற்றுக் கிழக்கினனும் இதனை வ-
306 லத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடக்கு நொககிச் சென்று
307 இ[ெ*]வல்லையில் நின்ற கருங்காலி மரமெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் [||*] வடபா-
308 ற்கெல்லை இக்கருங்காலிமரத்தையிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ள-
309 வாறெ கிழக்கு நொக்கிச் சென்று ஆனைப்பாக்கத்து வடகீழை-
310 முமுலையும் நடுவில்மலைப் பெருமூர்நாட்டுச் சிங்களா-
311 ந்தகஷுக-ஷ்வெ-ஷிமங்கலத்துப்படாகை பெருமூர்நாட்டு உப்-
312 பூர்த் தென்மெலைமுலையு[மு*]ற்ற விடத்து இலந்தைமரத்தொடு நின்ற
313 புற்றெ யுற்றுத் தெற்கினனும் இப்புற்றை வலத்திட்டு உப்பூர்த் தென்னெ-
314 ல்லை தானுள்ளவாறெ தென்கிழக்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையி-
315 ல் நின்ற வெளுங்குமரமெயுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்-
316 வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடகிழக்கு நொக்கியும் வடக்கு நொக்கியுஞ்[1]-

Plate XIVa.

317 சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற வன்கணையென்னு மரமெ யுற்றுத் தெற்கின்-
318 னுங் கிழக்கின்னும் இதனை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழ-
319 க்கு நொக்கியுந் தென்கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையில்
320 நின்ற புளியெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்-
321 லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையிற் கா-
322 ரையொடு நின்ற புற்றெ யுற்று மெற்கின்னும் இதனை வ-
323 லத்திட்டு இவவெல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கியு-
324 ந் தென்கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று உப்பூர்த் தென்னெல்லை-
325 யும் மெற்படியூர்ப் படாகை கங்கனெரிப்பட்டில்[2] வடமெலைமுலையுமு-
326 ற்ற விடத்து நின்ற செம்மணிச்சை யென்னு மரமெ யுற்று மெற்கின்-
327 னுந் தெற்கின்னும் இதனை யிடததிட்டுக் கங்கனெரிப்பட்டில்[2] மெலெ-
328 ல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையி-
329 ல் நின்ற புற்றெ யுற்று மெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்-

Plate XIVb.

330 லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கியுந் தென்கிழக்கு நொக்கியுஞ்-
331 சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற வெளுங்குமரமெ யுற்று மெற்கி-
332 ன்னுந் தெற்கின்னும் இதனை இடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ள-
333 வாறெ கிழக்கு நொக்கியுந் தென்கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இ-

---

[1] A letter செ at the end of the line seems to have been erased.

[2] Perhaps we have to read பட்டின்; see l. 340 below.

334 வ்வெல்லையில் உகாயொடு நின்ற கற்பாறையெ யுற்றுத் தெற்-
335 கின்னும் இதனையிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ள-
336 வாறெ தெற்கு நொக்கியுந் தென்கிழக்கு நொக்கியுஞ் செ-
337 ன்று இவ்வெல்லையிற் கற்பாறையொடு நின்ற பு-
338 ளியெ யுறறு மெற்கின்னுந் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு
339 இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கியுந் தென்கிழக்-
340 கு நொக்கியுஞ் சென்று கங்கனெரிப்பட்டின் தென்னெல்லையி-
341 ற் செஞ்சியாதெற்றியென்னுந் தெற்றியெ யுற்று மெற்கின்னு-
342 ந் தெற்கின்னும் கங்கனெரிப்பட்டின் தென்னெல்லை தானு-

Plate XVa.

343 ள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கிச் சென்று கங்கனேரிப்பட்டின் தண்ணிரெ-
344 ரியெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானு-
345 ள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இ-
346 வெல்லையில் நின்ற விளாவெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்-
347 திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கியுந் தென்கிழக்-
348 கு நொக்கியுஞ் சென்று கங்கனெரிப்பட்டிற்றென்கீழைமுலை-
349 யும் மெற்படியூர் ப்படாகை பழையனூர்நாட்டுப பொளிபா-
350 க்கத்து வடமெலைமுலையு முற்ற விடத்து நினற ஆத்திமர-
351 மெ யுற்றுத் தெறகின்னும இதனை வலத்திட்டு இப்பொளிபாக்கத்-
352 து மெலெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கிச் சென்று கங்க-
353 னெரியெனனும் எரியின் கரையெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இவ்வெ-
354 ரி மெனடைநீர்பாயப்பெறுவதாக இக்கரையை ஊடறுத்தெறி தெ-
355 ன்கிழக்கு நொக்கிச் சென்று கங்கனெரித்தூம்பினின்றும் பழைய-

Plate XVb.

356 னூர்க்கும் பொளிப்பாக்கத்துக்குங் கயற்பாக்கத்துக்கும் பாயும் பழவா-
357 ய்க்காலெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இககால் மெனடைநீர்பாயப்பெ-
358 றுவதாக இதனை யூடறுத்து இவ்வெல்லை தானுளளவாறெ தென்கி-
359 ழக்கு நொக்கிச்சென்று கங்கனெரிநின்றும் பாய்ந அமன்கவாய்க்-
360 காலெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை யூடறுத்துப் பொளிபாக்கத்-
361 து மெலெல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கியுங் கி-
362 ழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையிற் புல்லா-
363 ந்தியொடு நின்ற புற்றெ யுற்று மெறகின்னுந் தெற்கின்-
364 னும் இதனை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நெ-
365 நாக்கிச் சென்று பழையனூர்க்கும் பொளிபாக்கத்துக்கும் பாயும்
366 பழவாய்க்காலெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இக்கால் மெனடைநீர்பா-
367 யப்பெறுவதாக இதனை யூடறுத்து இவவெல்லை தானுள்ளவாவெ-
368 ற தெற்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையில் வெம்பொடு நின்ற புற்-

Plate XVIa.

369 றெ யுற்று மெற்கின்னும் இதனை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தா-
370 னுள்ளவாறெ தெற்கு ஞெக்கிச் சென்று கங்கனெரித்தூ-
371 ம்பினின்றும் பாய்ந்த மெட்டுவாய்க்காலெ யுற்று மெற்கின்னுமி-
372 க்கால் மெனடைனீர் பாயப்பெறுவதாக இதனை யூடறுத்து
373 இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ தென்மெற்கு ஞெ[க்*]கிச் செ-
374 ன்று இவ்வெல்லையில் னின்ற வெம்பெ யுற்று வட-
375 க்கின்னும் இதனை இடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்-
376 ளவாறெ தெற்கு ஞெக்கிச்சென்று கங்கன் எரினி-
377 ன்றும் பழையனூர்க்குப் பொன வழியெயுற்று மெற்கின்னு-
378 ம் இவ்வழியெ இவ்வெலலை தானுள்ளவாறெ தென்கிழக்கு-
379 ஞெக்கிச் சென்று பொளிபாக்கத்துத் தென்னெல்லையில நி-
380 ன்ற குமரன்புளியென்னும் புளியெ யுற்று தெற்கின்னும
381 இதனை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ இவ்வழி-

Plate XVIb.

382 யெ தென்கிழக்கு நொக்கிச் சென்று திரிந்து வடகிழக்கு நொக்கியுஞ்
383 சென்று தெற்கின்னும் இவ்வழியை யூடறுத்து இவ்வெல்லை தா-
384 னுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கிச் செனறு இவ்வெல்லையில் கூளிவா-
385 ணியன்எரி யென்னும் எரியெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும் இவ்வெரி-

386 யை வலத்திட்டுப் பொளிபாக்கத்துக் கீழெல்லை தானுள்ளவாறெ வட
387 க்கு நொக்கிச் சென்று பொளிபாக்கத்து ஊரோடெவர் கொ-
388 யிலின்முன்பிற் றிருமஞ்சனக்குளத்திற் கீழ்கரையெ யுற்று-
389 க் கிழக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தா-
390 னுள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையி-
391 ல் மொட்டைக்கிணறென்னுங் கிணற்றின் மெல்கரையெ யுற்றுக் கிழ-
392 க்கின்னும் இக்கிணற்றை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ
393 வடக்கு நொக்கிச்சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற வெம்பெ யுற்றுக் கி-
394 ழக்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்-
395 கு நொக்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையில்

Plate XVIIa.

396 நொச்சிக்கழுவலென்னுஞ் செய்யின் கீழ்வரம்பில் நின்ற புற்றெ யுற்று-
397 த் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழ-
398 க்கு நொக்கிச் சென்று கயற்பாக்கத்துத் தென்மெல்முலை நின்ற புற்-
399 றெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இக்கயற்பாக்கத்துத் தென்னெல்-
400 லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்கியும் வடகிழக்கு நொக்கியுங் கிழக்கு நொக்கி-
401 யுஞ் சென்று இவ்வெல்லையில் நின்ற வெளுங்குமரமெ யுற்-
402 றுத் தெற்கின்னும் இதனை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்-
403 ளவாறெ கிழக்கு நொக்கிச் சென்று இவ்வெல்லையில் நின்-
404 ற புற்றெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இதனை வலத்திட்டு இவ்வெல்லை தானு-
405 ள்ளவாறெ வடக்கு நொக்கியுங் கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்-
406 லையில் நின்ற திரள்வெம்பெ யுற்றுக் கிழக்கின்னுந் தெற்கின்னும் இவ்-
407 வெம்பை யிடத்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ தெற்கு நொக்கி-
408 யுங் கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையில் வெம்பொடு நின்-

Plate XVIIb.

409 ற திடலெ யுற்று மெற்கின்னும் தெற்கின்னும் இத்திடலை வல-
410 த்திட்டு இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறே வடக்கு நொக்கியும் கிழ-
411 க்கு நொக்கியுஞ் சென்று கயற்பாக்கத்துத் தென்கீழைமுலை-
412 யும் மெற்படியூர் ப்படாகை பெருமூர்நாட்டுக் கூளபாடித் தென்மெ-
413 லைமுலையுமுற்ற விடத்து அமண்பட்டிக்கிணறென்னும கிணறெ-
414 யுற்றுக் கிழக்கின்னும தெற்கின்னும் இக்கிணற்றை வ-
415 லத்திட்டு இக்கூளபாடித் தென்னெல்லை தானுள்ளவா-
416 றெ வடகிழக்கு நொக்கியும் கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று
417 குறுந்துறை மடுவென்னும் மடுவெ யுற்றுத் தெற்கின்னும்
418 இது மெநடைநீர்பாயப்பெறுவதாக இதனை ஊடறுத்தெ-
419 தறி இவ்வெல்லை தானுள்ளவாறெ வடகிழக்கு நொக்கியுங் கிழ-
420 க்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையிலுகாயொடு நின்ற
421 புற்றெ யுற்றுத் தெற்கின்னும் இப்புற்றை வலத்திட்டுக்

Plate XVIIIa.

422 கூளபாடித் தென்னெல்லை தானுள்ளவாறெ வடகிழக்கு நொக்-
423 கியுங் கிழக்கு நொக்கியுஞ் சென்று இவ்வெல்லையி லுகாயொ-
424 டு நின்ற புற்றெ யுற்றுத் தெற்கின்னும மிதனை வலத்திட்டு-
425 க் கூளபாடித் தென்னெல்லை தானுள்ளவாறெ கிழக்கு நொக்-
426 கிச் சென்று முன்றுடங்கின விடமெ கூடி[ற்று||[1]] ஆக இவ்விசைத்த பெ-
427 ருநான்கெல்லையுள்ளும் அகப்பட்ட நீர்நிலனும் பு-
428 ன்செய்யும் ஊரும் ஊரிருக்கையும் மனையும் மனை-
429 படப்பையும் மனறுங் கன்றுமெய்பாழுங் குளமுங்-
430 கொட்டகமும்[1] புற்றுந் தெற்றியும் காடும் பிடிவிகையுங் களரு முவ-
431 ரும் ஓடையும் உடைப்பும ஆறும் ஆறிடுபெடுகையும் மீன்பயி-
432 ல் பள்ளமும் தென்பயில் பொதும்பும் மெஞ்சுக்கிய மர-
433 முங் கீழுக்கிய கிணறும் கிடங்குங் கெணியும் எரியும் எரி-
434 நீர்கொப்பும் உள்ளிட்டு நீர் பூசி நெடும்பரம்பெறிந்து-

Plate XVIIIb.

435 டும்பொடி யாமை தவழ்ந்த தெவ்வகைப்பட்டது முண்ணில மொழிவி-
436 ன்றித் தெவதானமாகப் பெற்றதற்குப் பெற்ற வரிஹாரம் நாடாட்சியும்

[1] Other inscriptions where such terms occur have கொட்டகாரமும.

via.

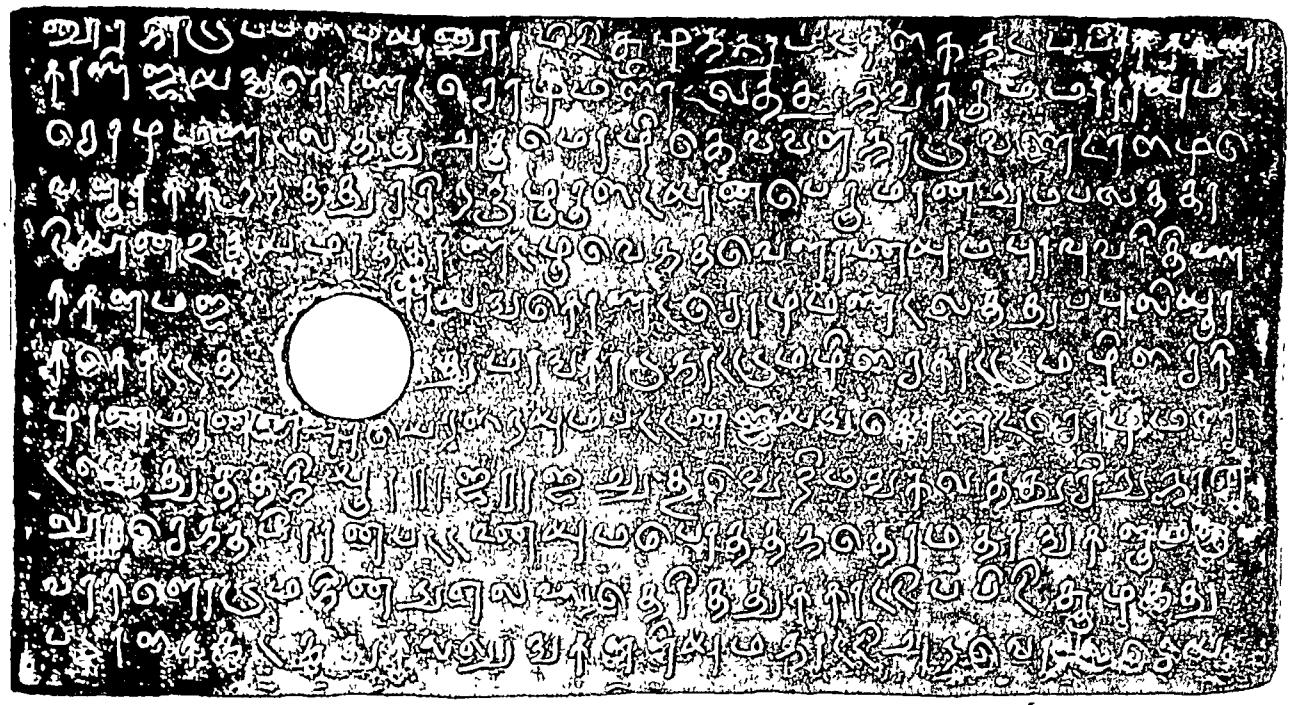

vib.

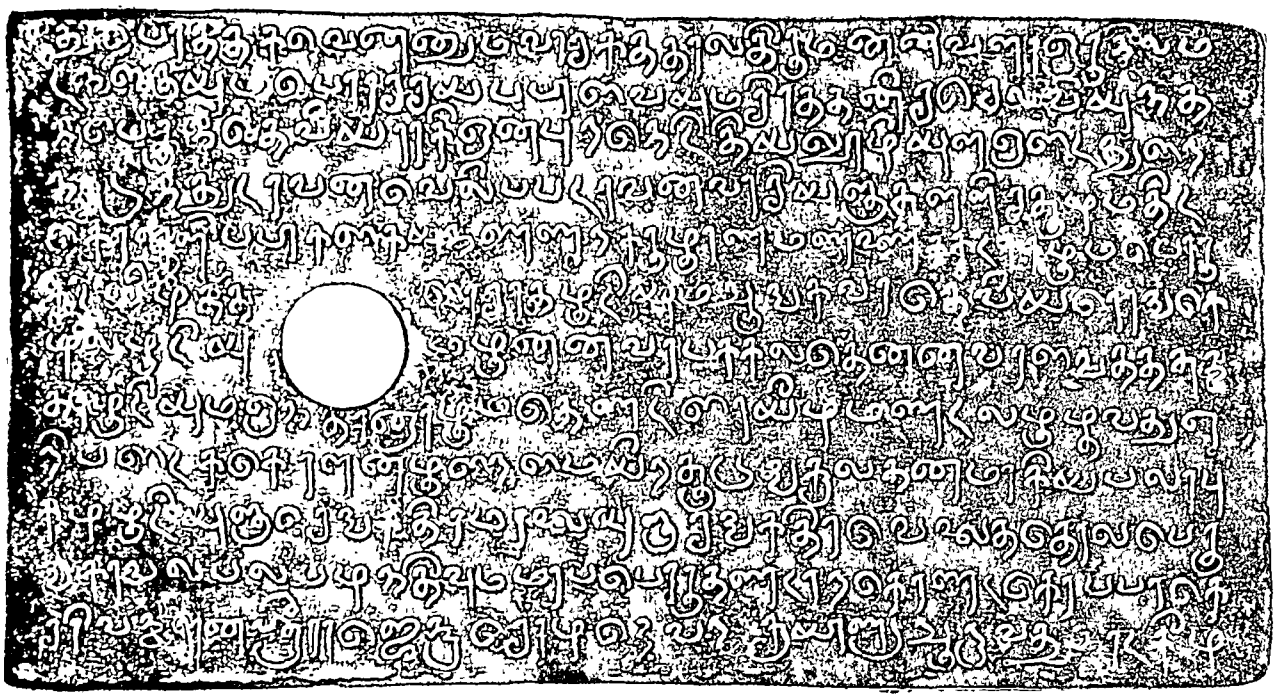

viia.

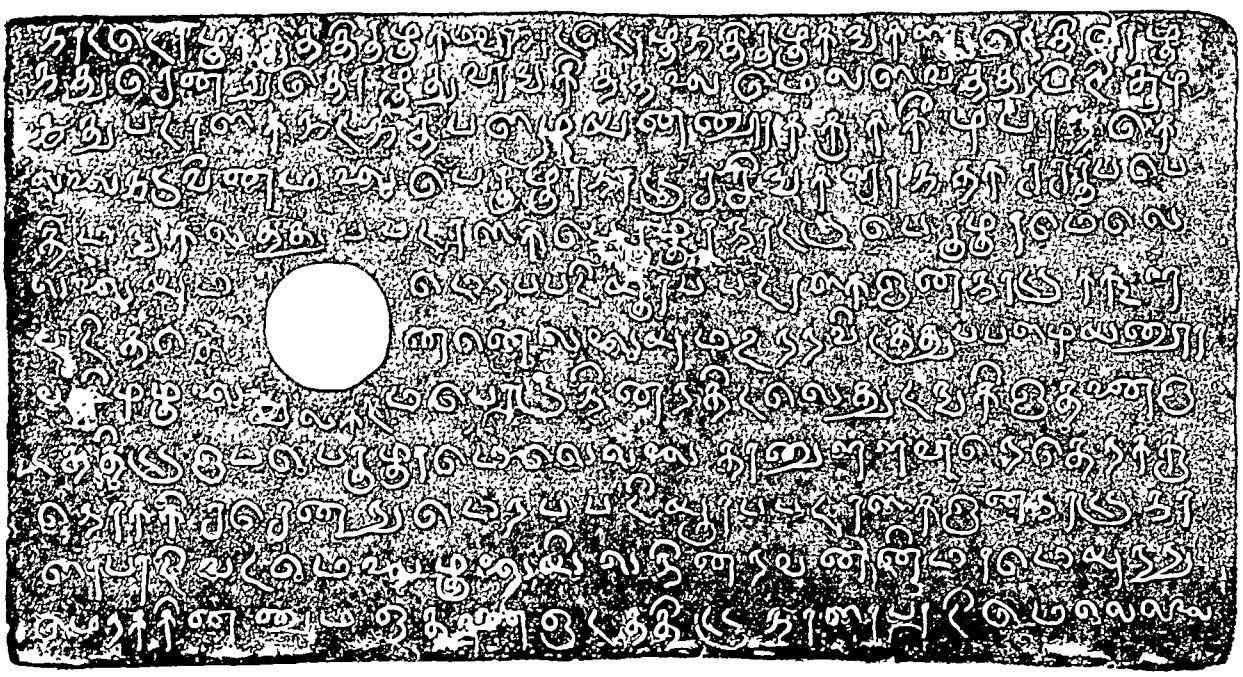

422
424
426
428
430
432
434

xviib.

436
438
440
442
444
446

xixa

448
450
452
454
456
458
460

437 ஊராட்சியும் வட்டிநாழியும் புதர்நாழியும் வண்ணாரப்பாறையுங் கண்-
438 ணாலக்காணமுங் குச்க்காணமும் இடைப்பாட்டமுந் தறியினையுஞ்சுகுந் தட்டா-
439 ரப்பாட்டமு மன்றுபாடும் மாவிறையுந் தீயெரியும் விற்பிடியும் வாலமஞ்-
440 சாடியுந் நல்லாவுந் நல்லெருதுந் நாடுகாவலும் ஊடுபொ-
441 க்கும் இலைக்கூலமு நீர்க்கூலியும் உல்கும் ஓடக்கூலியுமுட்பட்டுக்
442 கொத்தொட்டுண்ணற்பாலதெவ்வகைப்பட்டதுங் கொக்கொளளாதெ
443 இத்தெவரெ கொள்ளப்பெறுவதாகவும இப்படி பெற்றதற்குப் பெற்ற வ்ருவஷ்ஷெ
444 இவ்வூர்க்கு நீர்க்கீந்தவாறு வாய்க்கால் குத்தி நீர் பாச்சப்பெறுவதாகவும் அ-
445 வ்வாய்க்கால் அன்னியர் குறங்கறுத்துக் குத்தவும் விலங்கடைக்கவும் கு-
446 ற்றெத்தம் பண்ணவுங் கூடைநீரிறைக்கவும் பெறுததாகவும் சென்னீர்ப் பொதுவினை
447 செய்யாததாகவும் அன்னீரடைத்துப் பாச்சப்பெறுவதாகவும் புறவூர்நில-

Plate XIXa.

448 த்தூடுபொந்து இவ்வூர்க்கு நீர்பாயும் வாய்க்கால்களுங் குமுழிகளும் மெனடைநீர்பா-
449 யவும் வாரவும் பெறுவதாகவும் இவ்வூர் நிலத்தூடுபொய் ப்புறவூர்க்கு நீர்பாயு-
450 ம் வாய்க்கால்களும் குமிழிகளும் மெனடைநீர்பாயவும் வாரவும பெறுவதா-
451 [க்]வும் சுட்டொட்டால் மாடமாளிகை எடுக்கப்பெறுவதாகவும் துரவுகிணறு இழிச்சப்-
452 பெறுவதாகவும் காவுதெங்கிடப் பெறுவதாகவும் மருவுந் தமனகமும் இருவெ-
453 லியுஞ் செண்பகமுஞ் செங்கழுநிரும் மாவும் பலாவுந் தெங்கு-
454 ங் கமுகுமுள்ளிட்ட பல்லுருவிற பயன்மரம் இடவுந் நடவும் பெறு-
455 வதாகவும் பெறுஞ்செக்கிடப்பெறுவதாகவும் இவ்வூர் எல்லை வட்ட-
456 த்துள்ள தெங்கும் பனையும் ஈழவரெறப்பெறுததாகவும் இவ்வூரெரி நீ-
457 ரெற்குமளவும் எற்றுக் கொக்குமளவுங் கொக்கத் தன்னெல்லையிற் கரை-
458 யட்டிக்கொள்ளப்பெறுவதாகவும் இப்படிப்பட்ட வ்ரு[வ*]ஷ்ஷெயும் வரிஹாரமும்
459 பெற த்திருவாலங்காடுடைய ஶ்ரீஹாஷெவர்க்கு யாண்டு ஆறுவது முதல் தெ-
460 வதானமாகப் பிடிசூழ்ந்து படாகை நடந்து கலலுங் கள்ளியு நாட்டி அறவொ-

Plate XIXb.

461 லை செய்து குடுத்தொம் மெலமலைப்பழையனூர்நாட்டுப் பழையனூர்நாட்டொ-
462 ம் நாட்டாரொடும உடனின்று பிடிசூழ்ந்து அறவொலை செய்து குடுத்தென் புர-
463 வுவரிகிணைக்களம் ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப் புலியூர்க்கெ-
464 ாட்டத்து மாங்காடுநாடடு மழிசாட்டு[1] மழிசைகிழான் மானனரியெற்றென் இவை
465 என்னெழுத்தென்றும் இப்பரிசு பிடிசூழ்வித்து அறவொலை செய்வித்தென் அ-
466 ருமொழிதெவவளநாட்டு வண்டாழைவெளூர்ககூற்றத்துச் சிற்ருமுருகு-
467 டயான் பெருமானம்பலத்தாடியான உதையமாத்தாண்டமுவெநதெ-
468 வளானென் இவை என்னெழுத்தென்றும் இப்பரிசு பிடிநடப்பித்து
469 அறவொலை செய்வித்தென் ராஜராஜவ்ஷ்ரவெ-ஶ்ரிமங்கலத்து ஸ்ரீ அருமொ-
470 ழிதெவச்செரி சிறுநானலூர் ஹாஹூவாஜி நாராயணன் செந்தபிரான்ஹட்டெ-
471 னன் இவை என்னெழுத்தென்றும இப்பரிசு எல்லை தெரித்துக்காட்டித் தெவ-
472 தானமாகப் பிடிசூழ்ந்து கலலுங்கள்ளியு நாட்டி அறவொலை செய்து குடுத்தொ-
473 ம் நடுவல்மலைப்பெருமூர்நாட்டுச் சிங்களாந்தகவ்ஷ்ரவெ-ஶ்ரிமங்கலத்து ஸ-

Plate XXa.

474 ஶெயொம் இவ்வூர்க்காணத்தான ஶ்ரீகிருஷ்ணன் ஆயிரவனரங்கநான சிங்களாந்தக-
475 த்தன்மபபிரியனென இவை எனனெழுத்தென்றும் இப்பரிசு எல்லை தெரித்து-
476 ககாட்டித் தெவதானமாகப் பிடிசூழ்நது கல்லுங்களளியு நாட்டி அறவொலை செ-
477 ய்து குடுத்தொம் மெனமலைபபழையனூர்நாட்டுப் பழையனூர் ஊரொ-
478 ம் ஊரார் சொல்ல எழுதினென் இவ்வூர்க் காணத்தான் சிவஸ்ரஹ்மணன் காஶ்ரு-
479 பன் பூதிதிருவொற்றியூரடிகளென இவை என்னெழுத்தென்றும்
480 இப்பரிசு எல்லை தெரித்துக்காட்டித் தெவதானமாகப் பிடிசூழ்ந்து க-
481 ல்லுங்களளியு நாட்டி அறவொலைசெய்து குடுத்தொம் மெனமலை-
482 மெலூர்நாட்டு நித்தவிநொஉவ்ஷ்ரவெ-ஶ்ரிமங்கலத்து ஸஶெயொம் இவ்வூர் க்-
483 காணத்தான் ஶ்ரீகிருஷ்ணன் ஆயிரவனையயன் பெருமானுன ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உத்தம-
484 ப்பிரியனென் இவை என்னெழுத்தென்றும் புகுந்தபடியெ வரியிலிட்டுக்-
485 கொள்க வென்று உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெண்ணாட்டுக் கொளாந்தக-
486 வ்ஷ்ரவெ-ஶ்ரிமங்கலத்து நராக்கணமாராயன ஜநநாயநாராந ராஜேந்ரசொ-

---

[1] Read perhaps மழிசைநாட்டு.

Plate XXb.

487 முவ்வூராயிராஜரும் அதிகாரிகள் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டு வெண்ணாட்டு
488 வயலூர் கிழவன் தத்தன் செந்தனாரான ராஜேந்ரசொழஅணுக்கப்பல்லவ-
489 ரையரும் உய்யக்கொண்டார்வளநாட்டுப் பெராவூர்நாட்டுக் காஞ்சிவாயி-
490 லுடையான் உதையஷிவாகரன்(த்) தில்லையாளியாரான ராஜராஜமுவெந்த-
491 வெளாரும் ராஜேந்ரசிங்கவளநாட்டுத் திருவிந்தளூர்நாட்டுப் பரகெசரிநல்லூரு-
492 டையார் மாணிக்கன் எடுத்தபாத(தா)ரான சொழமுவெந்தவெளாரும்
493 பாண்டிகுலாசனிவளநாட்டு எரியூர்நாட்டு இடைக்குடையார் வெண்ணா-
494 யில் கூத்தனாரும் ஏவப் புரவுவரிதிணைக்களதுக் கண்காணி ஜயங்-
495 கொண்டசொழமண்டலத்து மணையிற்கொட்டத்துப் புரிசைநாட்டுப்பிச்சிபா-
496 க்கமுடையான் காளி ஏகாம்பரனும் புரவுவரிதிணைக்களம் அருமொழிதெவவ-
497 ளநாட்டு ஆர்வலக்கூற்றத்துக் சுச்சிரமுடையான் மு[ர்*]த்திவிதிவிடங்கனும் பாண்-
498 டிகுலாசனிவளநாட்டு மிசெங்கிளியூர்நாட்டுக் கொட்டையூர்க்கிழவன் கூவாணை
499 சீராளனும் இன்னாட்டுப் புறக்கிளியூர்நாட்டுக் காமதமங்கலமுடையான் காஞ்சன்

Plate XXIa.

500 கொண்டயனும் ஜயங்கொண்டசொழமண்டலத்துப் பனையூர்நாட்டுச் சின்ஸ்ய[ன்]-
501 பாக்கமுடையான் குணமதனாச்சனும் வரிப்பொத்தகம் அருமொழிதெவவளநாட்டு
502 ஆர்வலக்கூற்றத்துக் கைச்சிரமுடையான் பகவனங்கியும் பாண்டிகுலாசனிவளநாட்டு
503 இடையாற்றுநாட்டுக் காரிகுடையான் [1]குடுதாங்கியரவணையானும் முகவெட்டி ராஜ-
ராஜவ-
504 ளநாட்டுக் காகானநாட்டுக் கொனூருடையான் சூலபாணியருமொழியும் ஜயங்கொ-
505 ண்டசொழமண்டலத்து ஆமூர்க்கொட்டத்துச் சிறுகுன்றநாட்டுச் செம்பாக்கிழா-
506 ன் சிங்கன் அரவணையானும் புலியூர்க்கொட்டத்துப் புலியூர்நாட்டு நுங்க-
507 ம்பாக்கத் தரும்பாக்கிழான் வைய்குந்தன் காடாடியும் ஊற்றுக்காட்டுக்கொ-
508 ட்டத் தூற்றுக்காட்டுநாட்டு நறமுயநல்லூர் அரையமானரங்கன்(ப்) பிசங்கனும் வரிப்பொ-
509 த்தகக்கணக்கு ராதூர்க்கொட்டத்துச் சாரநாடு உலக்கையூருடையான் ஆச்சன-
510 ங்காடியும் வரியிலீடு பங்களநாட்டுத் தெறகில்வகைத் தைச்சனூர்நாட்டு
511 ஓதல்பாடியான் முலியுதையஷிவாகரனும ஊற்றுக்காட்டுக்கொட்ட-
512 த்து ஊற்றுக்காட்டுநாட்டுக் கறவூருடையான் மாணிக்கன் துரந்தர-

Plate XXIb.

513 னும் கூகிரயபரிகாமணிவளநாட்டுத் திருவாரூர்க்கூற்றத்து முங்கிற்குடையான ெ[த]-
514 வடி கமலனும் கீழ்முகவெட்டி ஐய்யாறன் தெவர்கண்டனும சொமராசர் தெவ-
515 னும் பட்டன் சீக்காலியும் வெளான் பெருமானும் செட்டி திருவடிகளும் ஊரளெற-
516 னும் கூத்தாடி நானூற்றுவனும் இருநூற்றைம்பதின்மன் அரட்டுறையும் இ[ரு]-
517 ந்து யாண்டு எழாவது நாள் நூற்றைம்பத்தைஞ்சினால் வரியிலிட்டது ॥ வ ஹ்-

518 त्यान्ववायतिलका[:*] काञ्चीपुरसमुत्[2]भवा[:*] प्रशस्तिमेनामलिखत्[3] च-
519 [4]तुलामेचित्रकारिणः ॥ यौचतस्यानुजावास्ताम्
520 रंगदामोदराह्वयौ[।*] अकृष्णचरितः कृष्णस्सम्भ[5]-
521 वोपि महामतिः ।[*] आरावमुरतपुत्रश्च विख्यातः [6]पुरुषोत्तम[:]
522 [6]पुरुषोत्तमपादाम्बुजन्मद्वन्द्वमधुव्रतः[7] ॥ अमीभिरुच्चा[व]-
523 [8]चचिल्पगोविदैरुदारकाञ्चीपुरलब्धजन्मभिः[।*] सुधी-
524 भिरोवीकुलजन्मशालिभिस्तदेनदव्यग्रमलेखि शासन[म्] [॥*]

---

[1] Read குடிதாங்கி. [2] Read °मुद्भवा:. [3] Read °मालिखन्. [4] Read त्वारधित्र°.
[5] Read कृष्णसंभ°. [6] Read पुरुषोत्तम. [7] Read व्रत:. [8] Read शिल्पकोविदै°.

xixb.

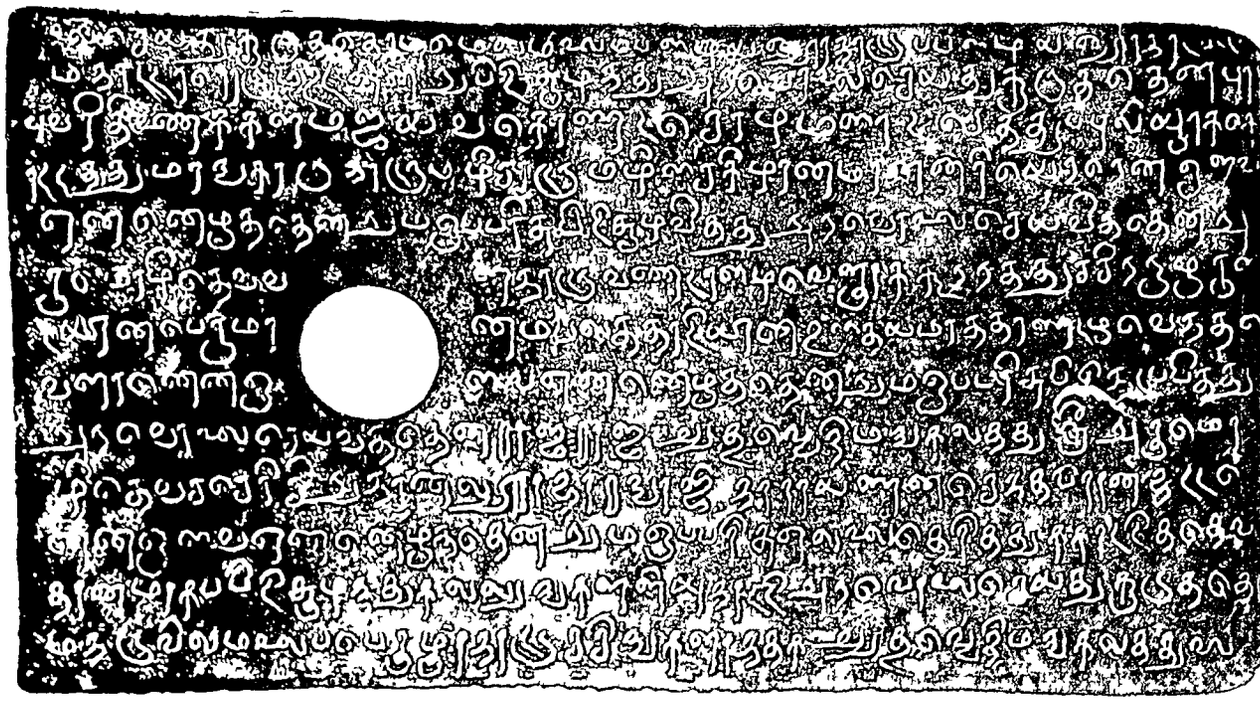

xxa.

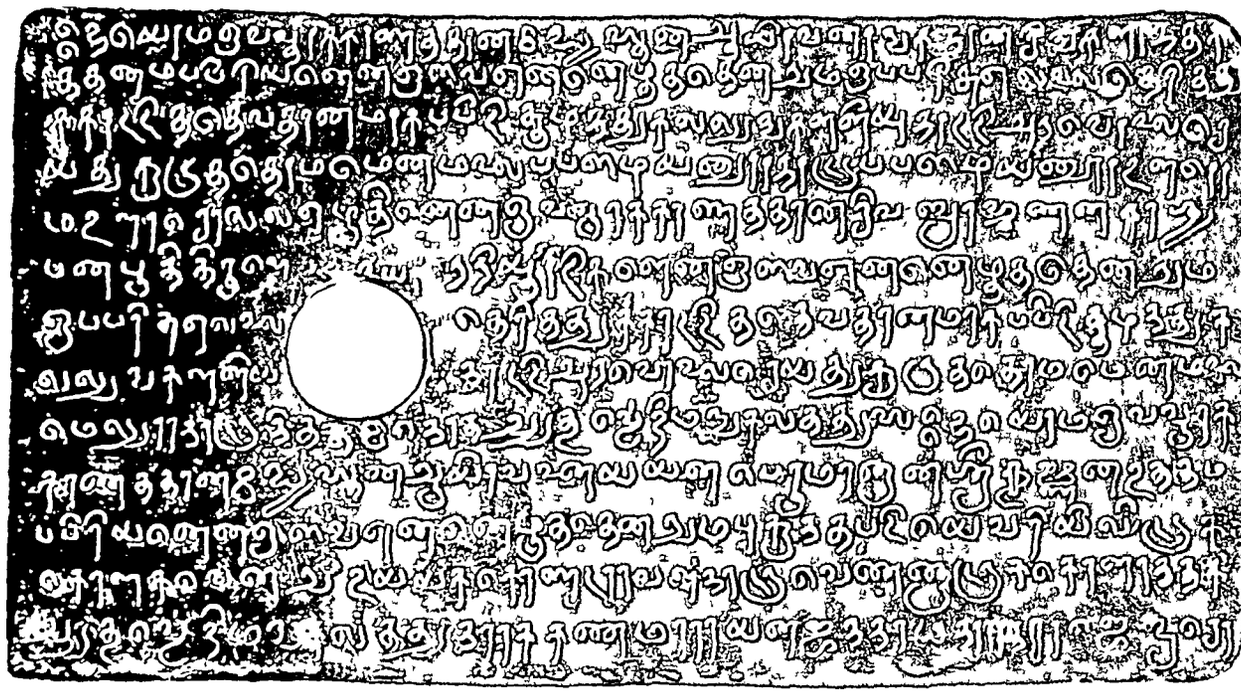

xxb.

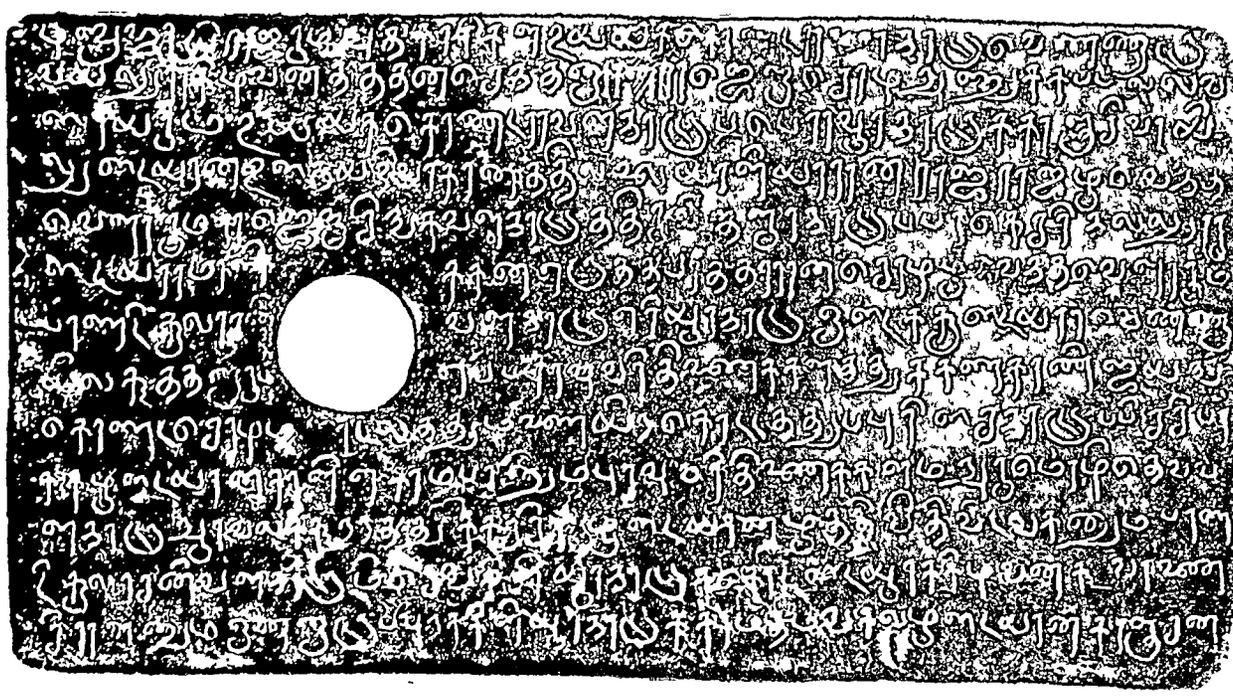

H. KRISHNA SASTRI. SCALE ·55.

500
502
504
506
508
510
512

xxib.

514
516
518
520
522
524

RING and SEAL. SCALE ·55.

TRANSLATION OF THE SANSKRIT TEXT.

(Verse 1.) May bashful Bhavâni (Pârvati) who, seeing her (*own*) form (*reflected*) in the gem on the hood of the king of serpents (*which forms*) the necklace of Śrî-kaṇṭha (Śiva), (*and*) (*suspecting*) it (*to be*) another woman, looks askance, excited and jealous, at her husband who, with a heart all-desirous of (*her*) embrace, prays (*for it*) bowing at (*her*) feet, grant you uninterrupted prosperity !

(V. 2.) May that pond in which the royal swan of heroism sports ; the sun (*which delights*) the lotuses (*viz.*,) the learned; the sole caravan-leader of the vast crowd of travellers on the two routes (*viz.*,) (*the temporal*), where the results (*of actions*) are seen, and (*the transcendental*), where the results are not seen; the supreme ruler of all royal races ; the ocean where the multitude of gems (*viz.*,) all virtues, has its birth;—the Chôḷa family—rule for ever the circle of the earth, redressing the grievances of all !

(V. 3.) The letters (*of the alphabet*) limited in number are only fifty ; (*whereas*) the virtues of (*the kings of*) the Solar race are resplendent beyond number. How can I describe these (*virtues*) with those (*letters*)? Oh ! Mother Sarasvati! secure for me (*the help of*) other letters (*lipi*) (*also*) [1].

(V. 4.) The eye of the three worlds was the Sun [2] from whom sprang the sprouts of all (*families of*) kings. From him (*i.e.*, the Sun) was born by concentration (*manana*), Manu, [3] the first of kings whose name became (*thus*) conformable to (*its*) meaning.

(V. 5.) Great Ikshvâku [4] was born (*as*) his son ; of him, in great battles the enemies of gods (*i.e.*, *the dânavas*) were greatly afraid. The three worlds, though completely immersed in the ocean of his spotless fame, (*still*) enjoyed extreme delight.[5]

(V. 6.) (*Then*) came forth his son, the heroic Vikuksh i,[6] who was the husband of the youthful Earth adorned by the girdle (*viz.*,) the waves of all (*surrounding*) oceans, (*and*) whose lotus feet were resplendent by the lustre (*proceeding from*) the diadems of many crowds of bowing kings.

(V. 7.) To him was born as son the king named Purañjaya, whose abundant prowess and heroism were well known and the expansive white parasol of whose blooming fame, having spread over the whole surface of the entire universe, was (*still found to be*) in excess.

---

[1] The other letters (*lipi*) which the poet wants to be disclosed to him may possibly here refer to some copper-plate inscriptions of Chôḷas which would give information about their early history.

[2] The *Kaliṅgattu-Paraṇi* introduces the Sun differently. First it mentions Vishṇu from whose navel sprang Brahmâ ; from Brahmâ came Marîchî ; from him Kâśyapa and Kâśyapa's son was the Sun.

[3] The *Kaliṅgattu-Paraṇi* refers to the story of the calf that was run over by the car of Manu's son and to the spirit of public justice displayed by Manu by condemning his son to death on that account.

[4] According to the *Matsya-Purâṇa*, this king had a set of 114 sons who were ruling the country south of Mêru and another set of 114 sons who were ruling the country north of that mountain; see H. H. Wilson's *Vishṇu-Purâṇa*, p. 359, note 8.

[5] The *Virôdhâbhâsa* brought out in this verse deserves to be noted.

[6] Vikukshi is also called Śaśâda, "the hare-eater", in the Purâṇas. The *Kaliṅgattu-Paraṇi* omits this name and makes Puraṁjaya, a son of Ikshvâku.

(V. 8.) This mine of prowess, because (*he*) sat upon the hump of Hari (*i.e.*, *Indra*) who had assumed the form of a bull, (*and*) killed in battle the warriors of the enemies of gods, bore on this account the name Kakutstha[1] (*i.e.*, one who sits on the hump).

(V. 9.) (*People*) say that his son Kakshîvat was a king of unopposed power, whose fame was sung by the celestial singers (*gandharva*) in the houses of gods; and the light of the moon (*viz.*,) the reflection of his spotless white parasol, extinguished the fatigue (*of the people*) on the surface of (*this*) earth.[2]

(V. 10.) His son was Aryyamâ, the lord of the earth, who obtained the Lakshmî (*of victory*) by stirring the ocean of his enemy (*forces*) with the churning rod of his mountain (*-like*) arm; (and) whose greatness was pre-eminently extolled.

(V. 11.) In his family was born the king (*named*) Analapratâpa, whose magnanimity was well known in the world, and the fire of whose prowess sprang forth from his tree (*-like*) shoulders[3] rubbing against the bow-string, and destroyed (*his*) enemies.

(V. 12.) The full-moon (*in swelling*) the ocean of his (*i.e.*, Analapratâpa's) family was Vêna, the foremost of kings. His son was king Pṛithu, whose prosperity was great, who was the chief of rulers, (and) who, like heroism incarnate for putting down injustice (*in this world*), came forth (*clad*) in mail, wearing a diadem of gems and holding a bow of matchless strength[4] with the string (*drawn*) and the arrow (*set*) from Vêna's right arm which was churned (*for that purpose*) by chiefs of ascetics.

(V. 14.) In this family was born a king who, having killed the demon Dhundhu of enormous strength, (*bore*) on earth the name Dhundhumâra.[5] This king also (*having become*) the sole resort of virtues, ruled the whole earth.

(V. 15.) In that family was born king Yuvanâśva[6] who had no second (*to him*) in austerity, celebrity, truth and (*other*) good qualities; all people well understood his prowess to be a rampart-wall in protecting the whole world, ever increasing on all sides.

(V. 16.) The son of that (*king*), whose greatness was widespread (*and*) who was respected by (*those*) who were (*themselves*) deserving of respect, was Mândhâtṛi,[7] the master of courage, wisdom, love, prosperity and learning. (*He*), the birth-place of mercy, ruled for a long time the earth as far as the Lôkâlôka mountain[8] as (*if he were*) the embodiment of the protective power itself.

---

[1] The same story is narrated in the *Vishṇu-Purâna*. In the *Trêtâ*-age there was a war between the *Dêvas* and the *Asuras*. The former being vanquished at first sought the help of Puraṁjaya who completely annihilated the *Asuras*. The relationship given here from Sun to Kakutstha is in agreement with the *Vishṇu-Purâṇa*.

[2] *I.e.*, the people who were his subjects had no anxieties or, in other words, were enjoying perfect peace.

[3] Trees produce fire by rubbing against one another.

[4] According to the *Vishṇu-Purâṇa*, Pṛithu held the powerful bow of Mahâdêva called Ajagava.

[5] According to the *Vishṇu-Purâṇa*, Dhundhumâra was the title of Kuvalayâśva, who at the head of his 21,000 sons fought with the demon Dhundhu and defeated him.

[6] According to the *Vishṇu-Purâṇa*, he was the 8th in descent from Dhundhumâra and the second of that name in that family, the first being the great-grand-father of Kuvalayâśva Dhundhumâra.

[7] As here, the *Vishṇu-Purâṇa* also makes him the son of Yuvanâśva. It states that he was born from the right side of his father who had drunk of water endowed with prolific efficacy, that he was nursed by Indra and that he ruled over the seven continental zones.

[8] This is the name of the mountain which is supposed to be beyond the ocean of fresh water and beyond which again is the shell of the mundane egg; see H. H. Wilson's *Vishṇu-Purâṇa*, p. 202 and note 6.

(V. 17.) Begotten (*of him*) was his son (*known as*) king Muchukunda,[1] who kept (*himself*) awake in the duty of protecting the camp of the army of gods which was attacked by the forces of powerful demons; who was engrossed in the sleep obtained (*as boon*) through the grace of the lord of gods (*i.e.*, Indra) and whose eyes, opening in anger, immediately consumed the crafty demon Kâlayavana and (*thus*) pleased Mukunda (Vishṇu).

(V. 18.) In that family was also born he of immense prosperity who was a store-house of celebrated heroism, whose name was known (*to the world*) as Vaḷabha, who offered up (*his*) enemies as moths to the flames of (*his*) arrows and founded (*the city of*) Vaḷabhî.

(V. 19.) To him was born (*the king*) named Pṛithulâksha,[2] who, at the request of crowds of gods and demons, set whirling in the ocean the huge mountain Mandara for (*the purpose of*) securing nectar.

(V. 20.) To him was born a son (*known as*) Pârthivachûḍâmaṇi, who was a mine of power and who, while Mukunda (Vishṇu) was giving the gods a drink of nectar, destroyed the army of the demons (*who were disturbing*).

(V. 21.) Dîrghabâhu, the foremost of the virtuous and a jewel of that race, then became the paramount sovereign. Learned men say that the *fire* of his prowess *quenched* the grievances of the virtuous.[3]

(V. 22.) He, king Chandrajit, the parental home of the goddess of victory, conquered the unconquerable army of the enemies of gods and (*also*) the Moon who had carried away the wife of his teacher (Bṛihaspati).

(V. 23.) His son Sâṁkṛiti became the emperor at the close of the Kṛita age. That he highly *reddened* (*i.e.*, pleased) the earth with the (*white*) rays of the moon of (*his*) fame is (*indeed*) strange.

(V. 24.) A jewel in that family was the king known as Pañchapa the victorious, who, by the excellence of his body, surpassed the five-arrowed (Cupid) and vied (*in prosperity*) with the lord of the heaven (*i.e.*, Indra).

(V. 25.) In his family was (*born*) Satyavrata[4] who, being ordered by (*his*) father to protect the horse which was let loose for the horse-sacrifice, conquered, by (*virtue of his superior*) strength, Kâśirâja, the king of Vâraṇâśî (*i.e.*, Benares).

(V. 26.) (*Seeing that he*) conquered Rudra in a battle where a multitude of arrows proceeding from the bows of opposite parties struck (*one another*) and produced flames, the assemblage of gods proclaimed "thou art Rudrajit (*the conqueror of Rudra*)."

---

[1] The *Kaliṅgattu-Paraṇi* mentions Muchukunda in the words "பொருதுறைத்தலை புகுந்து முசுகுந்தனி மைபோர் புரமடங்கலுமோராண்மை செய்துயாந்த புகழும்." According to the Purâṇas, Purukutsa, Ambarîsha and Muchukunda were the three sons of Mândhâtṛi born to his wife Bindumatî, the daughter of Śaśabindu. Muchukunda's long sleep and his burning of Kâlayavana on waking up are mentioned in *Vishṇu-Purâṇa*, p. 566f.

[2] The *Vishṇu-Purâṇa* mentions a prince Pṛithulâksha who was eighth in descent from Bali in the line of Aṅga.

[3] Here the words 'fire' and 'quenched' printed in italics are intended to produce the *alaṁkâra* known as *virôdhâbhâsa*.

[4] There was a Satyavrata in the Solar race who had married a Kêkaya princess, a descendant of Uśînara.

(V. 27.) The jewel of that prosperous family was king Śibi,[1] the son of Uśînara, who, out of compassion in protecting the pigeon which was threatened (*to be killed*) by a falcon, gave up attachment for his own body. An ornament in his family was king Marutta,[2] who was famous in (*this*) world. With the riches that were used and left over (*as balance, after the performance*) of his sacrifice, the Pâṇḍavas performed (*their*) sacrifice.

(V. 28.) (*People*) say that Dushyanta was an ornament of the race of this (*king*). His son was Daushyanti (*i.e.*, born of Dushyanta) Bharata.[3] To him was born a son named Chôḷa after whom the Solar race on this earth became illustrious.

(V. 29.) Him (*i.e.*, the king Chôḷa), learned men describe as the generous lord of gods (*i.e.*, Indra) who incarnated on earth (*on seeing that*) the glory of his town (*i.e.*, Amarâvatî) was humbled by the varied and lustrous riches of the Chôḷa country.

(V. 30.) Chôḷavarman's son was Râjakêsarivarman ('the lion among kings') who split asunder with (*his*) nails (*viz.*, crooked knives) the elephants (*viz.*, his enemies) and (*was*) the cage (*wherein resided the goddess*) of prosperity.

(V. 31.) Râjakêsarin's[4] son was king Parakêsarin by whose fire-like anger the enemies' forces were consumed.

(V. 32.) Thenceforward these two names indicative of (*their*) suzerainty were alternately borne by the Chôḷa (*kings*) in the order of their coronation.

(V. 33.) Parakêsarin's son was king Chitraratha; his son (*was*) Chitrâśva; to him (*was born*) king Chitradhanvan.

(V. 34.) Heaps of wealth brought by kings from all quarters (*of the world*) were poured out in front of him and by him in turn (*they were scattered*) instantaneously (*before*) supplicants.

(V. 35.) Having come to know that king Bhagîratha engrossed in penance brought down (*from heaven*) the river of gods (*i.e.*, Gaṅgâ) (*to earth*), this king (*also*) desirous

---

[1] He was one of the four sons of Uśînara of the Lunar race. His descendants are called Śaibyas, from which the Tamil Śembiyan may possibly have been derived. The *Kaliṅgattu-Paraṇi* refers to him in the words உடல்கலக்கறவரிந்து தசையிட்டவனு மோரொருதுலைப் புறவொடொக்க நிறைபுக்கவனும். It might be noted that in the *Mahâbhârata* (Vanaparvan, Ch. 132), the incident of the falcon and the pigeon is related in connection with king Uśînara, the father of Śibi.

[2] Marutta was a king of the Solar race, a son of Avikshit who had carried off the daughter of Viśâla, king of Vidiśa (*Mârkaṇḍêya-Purâṇa*). In favour of Marutta his father is said to have abdicated the throne, being stung by the shame of his action. The Aitarêya and Śatapatha-Brâhmaṇas state that Marutta performed splendid *Râjasûya* and *Aśvamêdha* sacrifices using golden utensils and pleased Indra and the Brâhmaṇas, the former with the libations of Sôma juice and the latter with magnificent donations. Marutta, after crowning his son went to the forest where he was slain by Vapushmat. The murder was avenged by Marutta's son Narishyanta, who in his turn killed Vapushmat. The story of the performance of a grand sacrifice by Marutta is related in the *Mahâbhârata* (Âśvamêdhikaparvan, Ch. 10). Here also it is stated that Yudhishṭhira was advised by Vyâsa to perform his *Aśvamêdha* sacrifice with the help of the gold left behind as balance by Marutta.

[3] Dushyanta and his son Bharata are the lineal descendants of Pûru and well-known kings of the Lunar race. Dushyanta married Śakuntalâ and the fourth in descent from his son Bharata was Sâṅkṛiti, whom our plates place so far high up in the list.

[4] The *Kaliṅçattu-Paraṇi* refers to two Râjakêsarins, not a Râjakêsarin and a Parakêsarin as here and in the Leyden plates.

of fame brought her (*i.e.*, Gaṅgâ) to his dominions under the name Kavêrakanyakâ (*i.e.*, Kâvêrî).[1]

(V. 36.) In that family was (*born*) Suraguru[2] who was the hereditary abode of the maiden, the Lakshmî of victory. This king having conquered by his glory the god of Death in his own territory[3] acquired the name Mṛityujit.

(V. 37.) In his race was born king Chitrarthâ called Vyâghrakêtu[4] from his banner-cloth bearing (*the figure of*) a tiger, who was a store of great heroism and who wore as an ornament on his head the flowers of the *dhâtakî* (*Grislea Tomentosa*).

(V. 38.) The Trêta-*age* having come to a close, a son of this king known as Narêndrapati became the ruler. The diadems of (*subordinate*) kings dropped down their gems; (*because their*) fastenings had become loosened by the constant rolling at his footstool.

(V. 39.) From him was produced the head-jewel of the powerful Solar race, (*king*) Vasu, who was the cause of the destruction of the demons (*and*) who (*known*) by the significant surname of Uparichara[5] moved in any direction he liked in a celestial car which was presented (*to him*) by the lord of gods (*i.e.*, Indra).

(V. 40.) At the end of the Dvâpara (-*age*) was born in the family of this head-jewel of kings a conqueror of all hostile kings named Viśvajit.[6]

(V. 41.) In his race was born Perunatkiḷḷi[7] who was the receptacle of all sciences, the abode of (*the goddess of*) Prosperity, who was worshipped by the diadems of all the rulers of the earth which were set with rows of precious gems.

(V. 42.) In this (*king's*) family was born he, the leader of all the lords of the earth, the foremost of the great on account of his virtues, the king who renovated (*the town*

---

[1] There is no finite verb in this verse. Either the usual बभूव has to be understood or अवतारयन् must be changed into अवातारयद् which would offend against the metre.

[2] The Tamil poem *Kaliṅgattu-Paraṇi* evidently refers to Suraguru and Mṛityujit as two different kings: Suraguru is first mentioned under the name Surâdhirâja in the words "சுராதிராசன் முதலாக வரு சோழனு-முளுட் சோழமண்டல மமைத்த பிறகு and then it seems to introduce Mṛityujit in the words 'காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்தவனும்.

[3] Evidently there was no premature death in his kingdom.

[4] The *Kaliṅgattu-Paraṇi* refers to him thus: புலியெனகொடியிலிந்திரனை வைத்தவனும் and mentions him not immediately after Mṛityujit but after a king who is stated to have conquered all the worlds (perhaps Viśvajit: புவனியின் மேலனைத் துலகு மிவ்வகிலலோகமுமெலாம் வென்று கொண்டவனு) and himself to have succeeded the king who brought the river Kâvêrî (காவிரிப்புனல் கொணர்ந்தவனும், *i.e.*, Chitradhanvan).

[5] This king, also called Uparichara-Vasu, was a member of the Lunar race and a descendant of Pûru. His story is given in the *Mahâbhârata* (Âdiparvan, Ch. 64), where it is specifically stated that he was presented by Indra with an aerial car made of crystal. The Tamil poem *Kaliṅgattu-Paraṇi* evidently refers to this same king in the passage சுடர்மணித்திரள் விமானமது வான்மிசையுயர்த்தவனும்.

[6] See note above. According to the Purâṇas there was a Viśvajit in the line of Pûru, the fifth in descent from Ajamîḍha.

[7] The *Kaliṅgattu-Paraṇi* refers to him thus: தளவழிக்குகையினில் பொழிபிலத்தின் வழியே தனிநடந் தரகர்தங்கள் மணி கொண்டவனும். The order in which this king and the two others that follow are mentioned, is different in the Leyden grant and the Tamil poem; see *South-Indian Inscriptions*, Vol. II., p. 377, and note 5.

of) Kâñchî with gold, who had established his glorious fame by constructing embankments of the Kâvêrî[1] (*river*) and whom (*people*) called Kalikâla[2] because (*he*) was (*the god of*) Death to the elephants (*kari*) (*of his enemies*) as also to the Kali (*-age*).

(V. 43.) In the family of that (*king*) of extensive glory was born the emperor Kôchcheñgaṇṇâṇ who bore on his arm the earth (*extending*) as far as the Lôkâlôka mountain,[3] whose tremulous eyes were as blue as the petal of the blue lily (*and*) the bondage of (*whose*) spider-body[4] was cut off by (*his*) devotion to Śambhu (*i.e.*, *Śiva*) the conqueror of (*the demon*) Tripura.

(V. 44.) In the illustrious family of that (*king*) was born Vijayâlaya of praiseworthy prowess, whose footstool was battered by the diadems in the rush for precedence (*ahamahamikâ*) of kings desirous of prostrating.

(V. 45.) He, the light of the Solar race, took possession of (*the town*)[5] Tañchâpurî (*i.e.*, Tanjore) which was picturesque to the sight, was as beautiful as Aḷakâ (*the chief town of Kubêra*), had reached the sky (*by its high turrets*) and the white-wash of (*whose*) mansions (*appeared like*) the scented cosmetic (*applied to the body*), just as he would seize (*by the hand*) his own wife who has beautiful eyes, graceful curls, a cloth covering (*her body*), and sandal paste as (*white as*) lime, in order to sport with her.

(V. 46.) Having next consecrated (*there*) (*the image of*) Niśumbhasûdanî[6] whose lotus-feet are worshipped by gods and demons, (*he*) by the grace of that (*goddess*) bore just (*as easily*) as a garland (*the weight of*) the (*whole*) earth resplendent with (*her*) garment of the four oceans.

(V. 47.) (*After him*), (*his*) son king Âdityavarman, the asylum of the wise, a Dhishaṇa (Brihaspati) (*in learning*), energetic, always bent upon removing evil and adhering (*himself*) to the path of the righteous, protected the earth.[7]

(V. 48.) The earth having sought refuge under the shadow of his matchless white parasol did not experience on any occasion, the pain caused by the heat (*of misery*).[8]

---

[1] If the author of the Tiruvâlaṅgâdu plates meant the construction of the dam or anicut *across* the Kâvêrî, he would not have used the word *taṭa*.

[2] In the Leyden grant and the *Kaliṅgattu-Paraṇi* the form Kalikâla does not occur. In the latter he is described as the king who bestowed on the author of *Paṭṭiṇappâlai* 1,600,000 gold pieces as a reward for that composition. He is also stated to have defeated the Vaḷudi (*i.e.*, Pâṇḍya) and the Uthiya (Chêra) kings, to have destroyed Mukari in the course of his constructing the banks of the Kâvêri and to have conquered Kurumi.

[3] See above, p. 414, note 8.

[4] This is a reference to the story of Kôchcheñgaṇṇâṇ related in the *Periyapurâṇam*. The latter in the form of a spider is said to have woven cobwebs over the Śiva-*liṅga* at Jambukêśvaram (Tiruvâṇaikkâval).

[5] The form Tañchâpurî (in which Tañchâ stands for Tañjâ) appears to have continued down to the Vijayanagara times and we find in the introductory *praśasti* of the kings of that dynasty that king Narasa, the father of Kṛishṇarâya, conquered the Tañcha-râjya, *i.e.*, the Tañja (Tanjore) country; *Epigraphia Indica*, Vol. IX, p. 340.

[6] This temple of the goddess Niśumbhasûdanî does not exist now at Tanjore. But there is a famous shrine of Kâḷi at the western gate of the fort, which is popularly known as Pachchaikkâḷi and Pavaḷakkâḷi. The annual festivities of the goddess in her double-colored form are celebrated with great devotion, the palace contributing a substantial amount for the conducting of these festivities.

[7] It may be noted that the name Âdityavarman is also here intended to convey the sense of the sun. In this case, for the double *entendre* the latter has to be understood as a supporter of the gods, quick in movements, removing darkness (*dôsha*) and remaining in the sky which is the path of the stars.

[8] This word has to be taken metaphorically here to mean misery. The heat of the sun is not felt in the shade of an umbrella.

(V. 49.) Having conquered in battle the Pallava (*king*) Aparâjita who possessed a brilliant army though (*he was in name*) *aparâjita* (*i.e.*, the unconquered) he (*i.e.*, Âditya) took possession of his (*i.e.*, Aparâjita's) beloved country and thus fulfilled the object (*of his desire*).[1]

(V. 50.) His son was Parântaka (*i.e.*, the destroyer of (*his*) enemies, whose name was full of meaning, who was a bee at the two lotus-feet of Purântaka (*i.e.*, Śiva) and who was as (*it were*) the embodiment of the boundless joy of (*his*) subjects.

(V. 51.) Encircled by the fire of whose prowess the Pâṇḍya king at once entered the sea, as if intent upon quenching that affliction in haste, abandoning (*his*) royal glory and (*his*) hereditary dominion.

(V. 52.) The fire of whose anger after burning (*his*) enemies quenched not in the waters of the sea (*but*) subsided (*only*) by the tears of the wives of the Simhaḷa (*king*) who was cut to pieces and killed by (*his*) weapons.

(V. 53.) He built for Purâri (Śiva), who was before (*this*) on the silver mountain (Kailâsa), a golden house called Dabhra-Sabhâ and (*thus*) put to shame his (*i.e.*, Śiva's) friend, the lord of wealth (Kubêra) by (*his*) immense riches.

(V. 54.) His son Râjâditya defeated Kṛishṇarâja in battle and went to heaven. His brother named Gaṇḍarâditya, whose feet were worshipped by the rows of diadems (*worn on the heads*) of the rulers of the earth, became king.

(V. 55.) [2]Arindama (*i.e.*, *the destroyer of enemies*) bearing indeed a name which was full of meaning, became the best of kings; and dense forests became the abode of kings, who fled from his anger.

(V. 56.) From him was born the king known as Parântaka who received glowing prowess from the sun, profoundness from the ocean, great heroism from Hari (Vishṇu) the abode of strength, an incomparable body from Kâma (Cupid), prosperity from Vishṇu and from the moon a splendour pleasant to the eye.

(V. 57.) The mass of people believe this king to be Manu, who, out of love for the (*good*) conduct which was set forth by himself, has come to the earth once again to establish his law which had become lax under the influence of the Kali (*age*).

(V. 58.) While that emperor Sundara was ruling the circle of the earth, the syllable *hâ* (*indicative of sorrow*) was heard by people only in words like *hâra*.[3]

(V. 59.) This (*king*), who was almost (*the god of*) Death to the Kali (*age*), considered the circle of the earth to be a more becoming jewel to (*his*) two serpent-(*like*) shoulders than golden armlets brilliant with flawless stones (*gems*).

(V. 60.) The courtyard about the portals (*of his palace*) was covered with the dust of gold-pieces which (*having*) dropped down during the great confusion (*ensuing on the occasion*) of (*the giving away of*) unlimited charities, were crushed to powder by the hoofs of horses.

---

[1] The *Virôdhâbhâsa-alaṁkâra* is also hinted here; the *virôdha* appears in his considering himself *kṛiti* (*virtuous*) even after taking into his possession the enemy's wife (*dayitâ*).

[2] Arindama's relation to Gaṇḍarâditya is not mentioned in the verse. But the Leyden grant clearly states that Râjâditya, Gaṇḍarâditya and Ariñjaya (or Arindama) were the three sons of Parântaka.

[3] *I.e.*, the people had no occasion to experience sorrow.

(V. 61.) His son Aruṇmoḷivarmâ[1] was born (*like another*) Murâri (Vishṇu) supporting on his two arms, long like the *prâsa* (*weapon*), the glorious (*goddess*) Śrî (Lakshmî) who closely embraced the whole of (*his*) body, and bearing on the palms (*of his hands*), the *śaṅkha* and *chakra* in the form of auspicious marks.

(V. 62.) The eyes of people fully delighted in the extraordinary moon (*viz.*, his body) (*which maintained*) great pure lustre in *both* the fortnights (*paksha*) [*or* was of pure descent on both sides (*maternally and paternally*)] and presented a very big (*i.e.*, *complete*), orb (*always*) [*or* had an extensive kingdom to rule].

(V. 63.) The Nâga-women danced on the occasion of the birth of this emperor saying "this (*king*) in all probability shall relieve our husband (*i.e.*, Âdiśêsha) of the weight of the earth on his head."

(V. 64.) King Sundara-Chôḷa of great prowess went to heaven, requested (*as it were*) by the assemblage of gods to protect (*it*) immediately from the attack of the armies of demons and demi-gods.

(V. 65.) "I am determined to follow my lord Sundara (*i.e.*, the beautiful) before (*he*) is coveted by the celestial damsels," so saying zealously, his devoted queen the glorious Vânavaṇmahâdêvî, a very Arundhatî in (*her*) manifold good qualities, abandoned her own people[2] and followed him as [night] the day to heaven, afraid as it were of the allurement (*of her husband*) by celestial nymphs and (*desirous consequently of*) being near (*him*) even there.

(V. 67.) After him, his son named Âditya ruled the earth. He, who excelled the mind-born (Cupid) in his (*superior*) beauty, killed the Pâṇḍya king in battle.

(V. 68.) Having deposited in his (*capital*) town the lofty pillar of victory, (*viz.*,) the head of the Pâṇḍya king, Âditya disappeared (*from this world*) with a desire to see heaven.

(V. 69.) (*Though*) requested by the subjects (*to occupy the Chôḷa throne*), in order to destroy the persistently blinding darkness of the powerful Kali (*age*), Aruṇmoḷivarman who understood the essence of royal conduct, desired not the kingdom for himself even in (*his*) mind, while his paternal uncle coveted his (*i.e.*, Aruṇmoḷivarman's) dominions.

(V. 70.) Having ascertained by the marks (*on his body*) that Aruṇmoḷi was the lotus-eyed (Vishṇu) himself, the able protector of the three worlds that had incarnated (*on earth*), Madhurântaka installed him in the office of heir-apparent, and (*himself*) bore the burden of (*ruling*) the earth.

(V. 71.) Applying (*his*) mind to (*the devotion of*) Śarva (Śiva), utilising (*his*) wealth in the act of performing His worship, (*employing*) all (*his*) retinue in the construction of houses (*i.e.*, *temples*) for Him, and directing (*his*) subjects to (*regularly*) perform His festive processions, (*showing his*) wrath (*only*) in the killing of enemies and (*distributing his*) riches among virtuous Brâhmaṇas, that king (Madhurântaka) bore on (*his*) broad shoulder, the (*weight of the*) earth.

---

[1] The form Aruṇmoḷivarmâ, though correctly used, has to be read as Arumoḷivarmâ in order to suit the metre. The literal meaning of Aruṇmoḷi (Aruḷmoḷi) is the 'benevolent-tongued.'

[2] Here is a clear reference to *Satî* performed by a Chôḷa queen. The special mention of the phrase 'abandoning her own people' in this verse agrees with one of the well-known rules of this ceremony in which the *Satî* is requested by her people not to enter the fire which, however, she refuses; see *Epigraphia Indica*, Vol. VI., p. 218, v. 16f.

(V. 72.) Aruṇmoḷivarman was himself then[1] installed in the administration of the kingdom (*as if*) to wash away the stain of the earth caused by the Kali (*-age*) of his body (*bathed* by the water *during the ceremony of installation*); and the ends of the quarters heavily roared with the tumultuous sounds of the war-drums, rows of bells and bugles, kettle drums, tambourines and conches.

(V. 73.) (*Surely*) the milky ocean formed itself into a circle in the shape of (*his*) white parasol in the sky and came to see his (*own*) daughter Śrî (Lakshmî) resting on the chest of this (*king*).

(V. 74.) Indeed! the ladies of (*the lords of*) the quarters, who were taken captives during the *digvijaya* (*i.e.*, the conquest of the quarters), rendered (*their*) service to this victorious monarch with chowries (*made*) of (*his*) fame, lustrous as the shining moon-beams.

(V. 75.) Although, in the *tulâbhâra* (*ceremony*), the king was weighed against gold-pieces in the scales (*tulâ*), he was still (*found*) *a-tula* (*i.e.*, unequalled). (*Hence*), it is difficult to comprehend the greatness of the great.

(V. 76.) This king—a pile of matchless prosperity, majesty, learning, strength of arm, prowess, heroism and courage—invaded and conquered in order, (*all*) the quarters commencing with the direction of Triśaṅku (*i.e.*, the south).

(V. 77.) The moon as if to afford protection to the Pâṇḍya king born in his own family, and thinking (*unto himself*) "I am also a *râja* (*king*)," became the white parasol of this (*king*) who was intent upon conquering that (*southern*) quarter.

(V. 78.) (*King*) Amarabhujaṅga being seized, (*other*) dissolute kings, whose rule was secretly mischievous, being much afraid of him at heart, wished to hide (*themselves*) somewhere (*just like serpents with sliding crooked bodies*).

(V. 79.) The commandant of (*this*) ornament of the Solar race, the hereditary home of (*the goddess of*) victory, captured (*the town of*) Viḷinda whose moat was the sea, whose extensive ramparts were glorious and high (*and*) which was impregnable to the enemy warriors.

(V. 80.) The lord of the Râghavas (*i.e.*, Râma) constructing a bridge across the water of the ocean with (*the assistance of*) able monkeys, killed with great difficulty the king of Laṅkâ (*i.e.*, Râvana) with sharp-edged arrows; (*but*), this terrible General of that (*king* Aruṇmoḷivarman) crossed the ocean by ships and burnt the Lord of Laṅkâ (Ceylon). Hence Râma is (*surely*) surpassed by this (Chôḷa General).

(V. 81.) This is strange that though Satyâśraya fled to avoid misery from the attack of his (*i.e.*, Aruṇmoḷivarman's) ocean-like army (*still*) misery found a (*permanent*) abode in him. But this is not strange, that his flight is due to (*i.e.*, is *the result of his*) birth from Taila.[2]

(V. 82.) "Since Râjarâja, an expert in war, of the (*same*) name as myself, has been killed by a powerful club, I shall, therefore, kill that Andhra (*king*) called Bhîma though (*he may be*) faultless." So saying he (Aruṇmoḷivarman) killed him (*i.e.*, Bhîma) with a mace.

---

[1] Perhaps we have to understand that Aruṇmoḷivarman was installed after the death of Madhurântaka, though this is not specifically stated in the verse.

[2] *Taila* also means oil and it is natural for a liquid to flow or run. Here the word प्रभाव which suits the metre, appears to be used in the sense of प्रभव.

(V. 83.) Having conquered the country,—the creation of Râma (*i.e.*, Paraśurâma) whose beloved vow was to annihilate the whole of the Kshatra (*race*),—(*the country*) which was adorned with pious people, was matchless and inaccessible on account of the mountains and the ocean, he caused abundant joy to all kings that held a bow (*in their hands*), (*and made*) his commands shine on the rows of the diadems of all rulers of the earth.

(V. 84.) Having subdued in battle the Gaṅga, Kalinga, Vaṅga, Magadha, Âraṭṭa,[1] Oḍḍa, Saurâshṭra, Châḷukya and other kings, and having received homage from them, the glorious Râjarâja—a rising sun in opening the groups of lotuses, *viz.*, the faces of crowds of learned men, ruled the earth whose girdle is the water of all oceans.

(V. 85.) To this ruler of men was born a son, Madhurântaka, whose limbs bore all the (*distinguishing*) marks of earth-rulers, who resembled a different Manmatha (*mind-born*) who had defied the angry roar of Hara (*Śiva*).[2]

(V. 86.) Wonder! While he of great prowess, was protecting this earth ever following the ways of the good, the eyes of his wives openly transgressed the path (*laid down by*) the *śruti* (*i.e., the Vêdas*).[3]

(V. 87.) The fierce Sun, *viz.*, the prowess of Madhurântaka, stood pervading the whole space (*comprised*) within the circuit of the quarters. It is strange that (*this Sun*) reduced to ashes all the kings who stood aloof (*from him*) (*i.e.*, those who were his enemies) but relieved the affliction of all kings who were near (*i.e.*, those who sought refuge in him).

(V. 88.) Strange it is that the disc of the moon (*râja-maṇḍala, i.e.*, the circle of kings) setting in the waters of the ocean of his sword, does not rise (*again*). This is still more strange that (*subsequently*) it (*i.e.*, the disc of the moon) continues to remain in the sky with (*its*) brilliant lustre.[4]

(V. 89.) (*This*) famous (*and*) heroic lord of men intent upon doing meritorious deeds with large quantities of money acquired by (*the strength of*) his own arm, turned his attention to the conquest of the quarters (*digvijaya*), backed up by a powerful army.

(V. 90.) Accordingly, he the unequalled king Uttama-Chôḷa first started to the (*southern*) quarter marked by (*the asterism*) Triśaṅku, with a desire to conquer the Pâṇḍya king, after having arranged for the protection of his own capital.

(V. 91.) The commander of forces (*daṇḍanâtha*) of this crest-jewel of the Solar race (*i.e.*, Madhurântaka), struck the Pâṇḍya king who had a powerful army. (*And* the Pâṇḍya leaving his own country which was the residence of (*the sage*) Agastya, from fear (*of* Madhurântaka), sought refuge in the Malaya hill.

(V. 92.) (*Then*) the politic son of Râjarâja took possession of the lustrous pure pearls which looked like the seeds (*out of which grew*) the spotless fame of the Pâṇḍya king.

---

[1] The name Âraṭṭa is not found in the Topographical list of the *Bṛihatsamhitâ*. In the later Vijayanagara inscriptions this name is mentioned side by side with Magadha among the countries that paid homage to the kings of that dynasty, and has been invariably translated as Raṭṭa; see *e.g.*, *Epigraphia Indica*, Vol. IV, p. 270, and Vol. XI, p. 328.

[2] The *Pauranic* Manmatha became the victim of the angry roar of Hara, being reduced to ashes by the fire of his third eye.

[3] *I.e.*, their big eyes extended beyond their ears (*śruti*). Broad eyes are considered by the Indian poets as a mark of beauty.

[4] The purport of the stanza is that his enemy kings coming into contact with his sword do not rise again, *i.e.*, they die. After death they remain in the sky with brilliant bodies of gods. The strangeness in the first instance consists in the fact that contrary to expectations the disc of the moon that *sets* does not *rise* again; it is still more strange that what does not even *rise* shines brilliantly in the (*middle of the*) sky.

(V. 93.) Having placed there his own son, the glorious Chôḷa-Pâṇḍya, for the protection of his (*i.e.*, the Pâṇḍya's) country, the light of the Solar race started for the conquest of the western region.

(V. 94.) Having heard of the humiliation which the rulers of the earth were subjected to by (*the sage*) Bhârgava (*i.e.*, Paraśurama) on the battlefield, (*and*) not being able to meet him (*i.e.*, Bhârgava) (*in battle*) on earth, that proud king (Madhurântaka) set his mind upon conquering the country called after him.

(V. 95.) Excepting, Paramêśvara[1] (*Śiva*) who else in this (*world*) could even contemplate in his mind to humiliate that country which is protected by the glory of (Bhârgava) the crest-jewel of the Bhṛigu-race and which since then (*i.e.*, the time of Bhârgava) has not been injured by enemies?

(V. 96.) Madhurântaka fearlessly crossed the Sahya (*mountain*) (*and*) immediately) attacked the lord of the Kêraḷa (*country*) together with his forces. Then a fierce battle took place which wrought ruin upon (*several*) kings.

(V. 97.) Having conquered the Kêraḷa king and having annihilated the country protected by the austerities of the chief of the Bhṛigus, that prince, the abode of prosperity, turned towards his own capital (*which looked*) as if (*it were*) dancing (*in joy*) with (*its upraised*) hands, *viz.*, brilliant fluttering flag-cloths and whispering welcome by (*its*) sweetly (*jingling*) waist-belts of (*damsels*) with unsteady eyes.

(V. 98.) Then the great king, a light in the lineage of Śibi, started for the conquest of the region of Vaiśravaṇa (Kubêra) (*i.e.*, the North), of which the triple (ash-) mark (*on the forehead*) is the silver mountain (*and*) where Śiva is residing on the Kailâsa (*mountain*).

(V. 99.) Having appointed his own son the glorious Chôḷa-Pâṇḍya to protect the western country, he the very god of Death (Kâla) to the Taila-family (*i.e.*, the Western Châḷukyas) entered (*the town of*) Kâñchî, which was like the waist-band (*kâñchî*) of the goddess-earth.

(V. 100.) Observing that the lord of the Châḷukyas, king Jayasiṁha was the seat of the (*sinful*) Kali (-*age*), Râjêndra-Chôḷa — himself the destroyer of the Kali- (*age*) — started first to conquer him (*i.e.*, Jayasiṁha) alone.

(V. 101.) It may be no wonder that the *fire* of his anger burst into a flame as it came into contact with the descendant of Taila.[2] This is (*more*) strange that it consumed the enemy-fuel, having crossed the great waters of the ocean.[3]

(V. 102.) While this king with anger was engaged in vanquishing Jayasiṁha-râja, very strangely (*indeed*), the fire of grief of the Raṭṭa ladies burst into a flame, washed by the tears (*trickling*) from (*their*) eyes.

(V. 103.) The sides of the ample breasts of the ladies of the Raṭṭa king who was cut to pieces by his fierce General, (*though rendered*) destitute of ornaments (*on account of their widowhood*) (*nevertheless*) became brilliant and beautiful as before with shining pearls, *viz.*, the drops of their tears.

---

[1] The word also means the great lord. Perhaps Râjêndra-Chôḷa held the special title *Paramêśvara*.

[2] *Taila-santati* also means 'quantity of oil.'

[3] This statement of Râjêndra-Chôḷa's anger crossing the oceans need not be taken in connection with the conquest of the Châḷukyas between whom and the Chôḷa invaders there was no ocean intervening. The poet evidently had in his mind the oversea campaigns of Râjêndra-Chôḷa.

(V. 83.) Having conquered the country,—the creation of Râma (*i.e.*, Paraśurâma) whose beloved vow was to annihilate the whole of the Kshatra (*race*),—(*the country*) which was adorned with pious people, was matchless and inaccessible on account of the mountains and the ocean, he caused abundant joy to all kings that held a bow (*in their hands*), (*and made*) his commands shine on the rows of the diadems of all rulers of the earth.

(V. 84.) Having subdued in battle the Gaṅga, Kalinga, Vaṅga, Magadha, Âraṭṭa,[1] Oḍḍa, Saurâshṭra, Châlukya and other kings, and having received homage from them, the glorious Râjarâja—a rising sun in opening the groups of lotuses, *viz.*, the faces of crowds of learned men, ruled the earth whose girdle is the water of all oceans.

(V. 85.) To this ruler of men was born a son, Madhurântaka, whose limbs bore all the (*distinguishing*) marks of earth-rulers, who resembled a different Manmatha (*mind-born*) who had defied the angry roar of Hara (*Śiva*).[2]

(V. 86.) Wonder! While he of great prowess, was protecting this earth ever following the ways of the good, the eyes of his wives openly transgressed the path (*laid down by*) the *śruti* (*i.e.*, *the Vêdas*).[3]

(V. 87.) The fierce Sun, *viz.*, the prowess of Madhurântaka, stood pervading the whole space (*comprised*) within the circuit of the quarters. It is strange that (*this Sun*) reduced to ashes all the kings who stood aloof (*from him*) (*i.e.*, those who were his enemies) but relieved the affliction of all kings who were near (*i.e.*, those who sought refuge in him).

(V. 88.) Strange it is that the disc of the moon (*râja-maṇḍala*, *i.e.*, the circle of kings) setting in the waters of the ocean of his sword, does not rise (*again*). This is still more strange that (*subsequently*) it (*i.e.*, the disc of the moon) continues to remain in the sky with (*its*) brilliant lustre.[4]

(V. 89.) (*This*) famous (*and*) heroic lord of men intent upon doing meritorious deeds with large quantities of money acquired by (*the strength of*) his own arm, turned his attention to the conquest of the quarters (*digvijaya*), backed up by a powerful army.

(V. 90.) Accordingly, he the unequalled king Uttama-Chôla first started to the (*southern*) quarter marked by (*the asterism*) Triśaṅku, with a desire to conquer the Pâṇḍya king, after having arranged for the protection of his own capital.

(V. 91.) The commander of forces (*daṇḍanâtha*) of this crest-jewel of the Solar race (*i.e.*, Madhurântaka), struck the Pâṇḍya king who had a powerful army. (*And* the Pâṇḍya leaving his own country which was the residence of (*the sage*) Agastya, from fear (*of* Madhurântaka), sought refuge in the Malaya hill.

(V. 92.) (*Then*) the politic son of Râjarâja took possession of the lustrous pure pearls which looked like the seeds (*out of which grew*) the spotless fame of the Pâṇḍya king.

---

[1] The name Âraṭṭa is not found in the Topographical list of the *Bṛihatsamhitâ*. In the later Vijayanagara inscriptions this name is mentioned side by side with Magadha among the countries that paid homage to the kings of that dynasty, and has been invariably translated as Raṭṭa; see *e.g.*, *Epigraphia Indica*, Vol. IV, p. 270, and Vol. XI, p. 328.

[2] The *Pauranic* Manmatha became the victim of the angry roar of Hara, being reduced to ashes by the fire of his third eye.

[3] *I.e.*, their big eyes extended beyond their ears (*śruti*). Broad eyes are considered by the Indian poets as a mark of beauty.

[4] The purport of the stanza is that his enemy kings coming into contact with his sword do not rise again, *i.e.*, they die. After death they remain in the sky with brilliant bodies of gods. The strangeness in the first instance consists in the fact that contrary to expectations the disc of the moon that *sets* does not *rise* again; it is still more strange that what does not even *rise* shines brilliantly in the (*middle of the*) sky.

(V. 93.) Having placed there his own son, the glorious Chôḷa-Pâṇḍya, for the protection of his (*i.e.*, the Pâṇḍya's) country, the light of the Solar race started for the conquest of the western region.

(V. 94.) Having heard of the humiliation which the rulers of the earth were subjected to by (*the sage*) Bhârgava (*i.e.*, Paraśurama) on the battlefield, (*and*) not being able to meet him (*i.e.*, Bhârgava) (*in battle*) on earth, that proud king (Madhurântaka) set his mind upon conquering the country called after him.

(V. 95.) Excepting, Paramêśvara[1] (*Śiva*) who else in this (*world*) could even contemplate in his mind to humiliate that country which is protected by the glory of (Bhârgava) the crest-jewel of the Bhṛigu-race and which since then (*i.e.*, the time of Bhârgava) has not been injured by enemies?

(V. 96.) Madhurântaka fearlessly crossed the Sahya (*mountain*) (*and*) immediately) attacked the lord of the Kêraḷa (*country*) together with his forces. Then a fierce battle took place which wrought ruin upon (*several*) kings.

(V. 97.) Having conquered the Kêraḷa king and having annihilated the country protected by the austerities of the chief of the Bhṛigus, that prince, the abode of prosperity, turned towards his own capital (*which looked*) as if (*it were*) dancing (*in joy*) with (*its upraised*) hands, *viz.*, brilliant fluttering flag-cloths and whispering welcome by (*its*) sweetly (*jingling*) waist-belts of (*damsels*) with unsteady eyes.

(V. 98.) Then the great king, a light in the lineage of Śibi, started for the conquest of the region of Vaiśravaṇa (Kubêra) (*i.e.*, the North), of which the triple (ash-) mark (*on the forehead*) is the silver mountain (*and*) where Śiva is residing on the Kailâsa (*mountain*).

(V. 99.) Having appointed his own son the glorious Chôḷa-Pâṇḍya to protect the western country, he the very god of Death (Kâla) to the Taila-family (*i.e.*, the Western Châḷukyas) entered (*the town of*) Kâñchî, which was like the waist-band (*kâñchî*) of the goddess-earth.

(V. 100.) Observing that the lord of the Châḷukyas, king Jayasiṁha was the seat of the (*sinful*) Kali (*-age*), Râjêndra-Chôḷa — himself the destroyer of the Kali- (*age*) — started first to conquer him (*i.e.*, Jayasiṁha) alone.

(V. 101.) It may be no wonder that the *fire* of his anger burst into a flame as it came into contact with the descendant of Taila.[2] This is (*more*) strange that it consumed the enemy-fuel, having crossed the great waters of the ocean.[3]

(V. 102.) While this king with anger was engaged in vanquishing Jayasiṁha-râja, very strangely (*indeed*), the fire of grief of the Raṭṭa ladies burst into a flame, washed by the tears (*trickling*) from (*their*) eyes.

(V. 103.) The sides of the ample breasts of the ladies of the Raṭṭa king who was cut to pieces by his fierce General, (*though rendered*) destitute of ornaments (*on account of their widowhood*) (*nevertheless*) became brilliant and beautiful as before with shining pearls, *viz.*, the drops of their tears.

---

[1] The word also means the great lord. Perhaps Râjêndra-Chôḷa held the special title *Paramêśvara*.

[2] *Taila-santati* also means 'quantity of oil.'

[3] This statement of Râjêndra-Chôḷa's anger crossing the oceans need not be taken in connection with the conquest of the Châḷukyas between whom and the Chôḷa invaders there was no ocean intervening. The poet evidently had in his mind the oversea campaigns of Râjêndra-Chôḷa.

(V. 104.) The forces of Chôḷêndrasiṁha and Jayasiṁha fought an intensive battle, each (*side*) kindling the anger of the other, wherein the fire generated by the tusks of huge infuriated elephants dashing (*against each other*), burnt all the banners.

(V. 105.) That lord of Raṭṭarâshṭra (*i.e.*, Jayasiṁha) in order to escape from the fire of the terrible rage of the ornament of the Solar race (*i.e.*, Râjêndra-Chôḷa) took to his heels with fear, abandoning all (*his*) family riches and reputation.

(V. 106.) Afraid of the anger of the ornament of the Vaḷabha race (*i.e.*, of Râjêndra-Chôḷa) to whom fame was dear, the rest of the enemy's forces quickly sought refuge in forests and mountain-caves as did (*also*) the dust (*raised by*) his (*i.e.*, Râjêndra-Chôḷa's) (*pursuing*) army.

(V. 107.) The army of Raṭṭarâja hemmed in on all sides by the continuous downpour of arrows, (*and*) beleaguered by the heroes in the army of the ornament of the Solar race, was (*completely*) destroyed just as a range of clouds tossed about by the force of furious winds.

(V. 108.) Having defeated Raṭṭarâja with (*his*) forces, the son of Râjarâja, well-versed in polity and attended by all his numerous virtues such as courage, prowess and victory, got (*back*) to (*his*) (*capital*) town.

(V. 109) This light of the Solar race, laughing at Bhagîratha who had brought down the Gaṅgâ (*to the earth from heaven*) by the power of (*his*) austerities, wished to sanctify his own country with the waters of the Gaṅgâ (*i.e.*, *the river* Ganges) *carried thither* through the strength of (*his*) arm.

(V. 110.) Accordingly (*he*) ordered the commander of the army who had powerful battalions (*under his control*), who was the resort of heroism (*and*) the foremost of diplomats,—to subdue the enemy kings occupying (*the country on*) the banks of that (*river*).

(V. 111.) Before him, as from the slopes of the Himalayas, marched a very large army like the tremendous volume of the waters of the Gaṅgâ with wavy rows of moving horses, causing all the quarters to resound with its confused clamour.

(V. 112.) The van of his army crossed the rivers by way of bridges formed by herds of elephants. The rest of the army (*crossed the same*) on foot, (*because*) the waters in the meantime had dried up being used by elephants, horses and men.

(V. 113.) The soldiers of Vikrama-Chôḷa having reached the points of the compass (*first*) by the dust raised by crowds of elephants, horses and foot-men, quickly entered (*next*) the country of hostile kings.

(V. 114.) That general of the ornament of the Solar race first conquered Indraratha (*and*) captured the country of that jewel of the Lunar race who met him (*on the battlefield*) with very powerful elephants, horses and innumerable foot-soldiers.

(V. 115.) The white parasol of that king, the jewel of the Lunar race, fell (*to the ground*) its (*supporting*) staff and top being cut (*asunder*) in battle by sharp arrows, as if the disc of the moon (*fell*), distressed by the defeat (*of her descendant*).

(V. 116.) Then having robbed Raṇaśûra of his prosperity he entered the extensive dominions of Dharmapâla. (*And*) conquering him too, this General of the king of Śibis (*i.e.*, of Râjêndra-Chôḷa) reached the celestial river (*Gaṅgâ*).

(V. 117.) The *daṇḍanâyaka* then immediately got the most sacred waters of that (*river*) carried to his master Madhurântaka by the subjugated chiefs on the banks of that (Gaṅgâ *river*).

(V. 118.) (*Meantime*) Râjêndra-Chôḷa (*himself*) with a desire to conquer (*enemy kings*) reached the river Gôdâvarî and by the scented cosmetics on his body (*washed away*) during a playful bath in the waters (*of that river*) caused her (*i.e.*, the Gôdâvarî *river*) to be suspected (*of enjoyment with a stranger*) by the lord of rivers (*i.e.*, *the ocean*).[1]

(V. 119.) The powerful General had (*just then*) got the waters of the Gaṅgâ carried to his master (Râjêndra-Chôḷa), after having defeated Mahîpâla and having taken possession of his fame, splendour and precious gems.

(V. 120.) The heroic king killed in battle (*the lord of*) Oḍḍa who was carrying on the orders of the king of the Kali (- *age*),[2] together with (*his*) younger brother and (*his*) army and then forcibly took possession of (*his*) rutting elephants.

(V. 121.) There, the king with his own hand (*and*) from the (*back of the*) elephant mounted by himself, killed a mad elephant that ran at him with its trunk raised.

(V. 122.) He (*then*) entered his own (*capital*) town, which by its prosperity despised all the merits of the abode of the gods,—his lotus feet (*all along*) being worshipped by the kings of high birth who had been subdued (*by him*).

(V. 123.) Having conquered Kaṭâha with (*the help of*) his valiant forces that had crossed the ocean, (*and*) having made all kings bow down (*before him*) this (*king*) (Râjêndra-Chôḷa) protected the whole earth for a long time.

(V. 124.) (*This*) lord constructed in his own dominions as a pillar of victory (*a tank*) known by repute as Chôḷagaṅgam which was composed of the waters of the Ganges.

(V. 125.) This glorious and highly prosperous king Madhurântaka staying in the town called śrî-Muḍigoṇḍachôḷapura, deputed with pleasure the illustrious and virtuous Jananâtha, the son of Râma, in the sixth year (*of his reign*), (*ordering*) him to have the prosperous village of Paḷayûr granted to the enemy of (*the demon*) Andhaka (*i.e.*, *Śiva*).

(V. 126.) Wise men call him (*i.e.*, Jananâtha) who was the chief of the learned, a Dhishaṇa (*Bṛihaspati*) come down (*to the earth*) from heaven in order to establish in the world once again the path of righteousness (*set up*) by him (*before*), (*but*) which was (*now*) tottering under the force of the Kali (- *age*).

(V. 127.) He was the minister of the glorious (*king*) Madhurântaka, as Bṛihaspati (*is*) of Śakra (*Indra*), the foremost of the learned who directed his intelligence to go always along the path of virtue, who was the crest-jewel of the Châḷukyas (*Châḷukyachûḍâmaṇi*), who (*like*) the rising sun, caused the groups of the lotus (*-like*) faces of all learned men to bloom (*with joy*), (*and*) who was the storehouse of virtues and the birth-place of compassion.

(V. 128.) That son of Râma (*i.e.*, Jananâtha) gave this village to the god of gods Śaṅkara, the enemy of the (*three*) cities, known by name Ammayyappa who had his abode in (*the village*) called Purâṇagrâma (*i.e.*, Paḷayaṇûr in Tamil) which was the ornament of Jayaṅgoṇḍa-chôḷamaṇḍala and was situated within (*the district*) Pâśchâtyagiri.

---

[1] This poetic idea of the lord of rivers suspecting Gôdâvarî must have been borrowed from the *Raghuvaṁśa* where in Canto. IV, verse 45, Raghu is stated to have similarly caused the river Kâvêrî to be suspected by the ocean.

[2] *I.e.*, who was following vicious ways.

(V. 130.) The village Simhaḷântaka-chaturvêdimaṅgala formed the boundary of that (*village*) on the east, south and front.

(V. 131.) (*The village*) known as Nityavinôda-chaturvêdimaṅgala was the boundary of (*this*) village called Tiruvâlaṅgâḍ[u], on its back-side (*i.e.*, *west*).

(V. 132.) The royal order (*śrîmukha*) was written by Uttamachôḷa-Tamiḷadaraiya. Tirukkâḷatti Pichcha made the request (*vijñapti*), in this (*grant*). The wise and illustrious Araṇêṟi, the son of Mâyâna, a full-moon (*in gladdening*) the ocean, *viz.*, the village named Maṅgalavâyil, born of the fourth-caste (*chaturthânvaya*), which was pure on either side (*i.e.*, both on the paternal and the maternal), did, under orders of Jananâtha (*the rest of*) the business, such as, the taking round of the female elephant (*kariṇî-bhramaṇa*), *etc.*

(V. 136.) The learned poet Nârâyaṇa, son of Śaṅkara (*and*) a devotee of the Enemy of (*the demon*) Mura (*i.e.*, Vishṇu), composed this grant.

(V. 137.) May Râjêndra-Chôḷa be victorious all over the earth, whose many gem (- *like*) virtues step beyond the bounds of the egg of the three worlds; (*the number of*) whose enemies is not sufficiently (*large*) for the (*full*) display of (*his*) splendid heroism; who (*like*) an ocean is the birth-place of all innumerable gem (-*like*) virtues; for (*the grasp of*) whose intelligence sciences (*as they now exist*) are limited (*in number*); who being solicited gives to the crowd of supplicants super-abundant wealth; and who is the birth-place of prosperity!

TRANSLATION OF THE DETACHED TAMIL INSCRIPTION ON PLATE X.

(Line 1.) Kônêri-inmai-koṇḍâṇ[1] staying in the Śaṇi-*maṇḍapa* of Muḍigoṇḍaśôḷapuram:—in the sixth year and one hundred and twentieth day of Our *reign*, Mahâdêva-Piḍâraṇ having requested Us to grant a *dêvadâna* to (*the goddess*) Ammai-Nâchchiyâr in the temple of the lord Tiruvâlaṅgâḍuḍaiyâr at Paḷaiyaṇûr in Paḷaiyaṇûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Maṇavirkôṭṭam in Jayaṅgoṇḍa-śôḷamaṇḍalam, We gave as a tax-free *dêvadâna* land of the god (திருநாமக்காணி), twenty-five and a half *vêli* of land consisting of fourteen and a half (*vêli*) of land in Ammaiśêri, (*a village*) in Kîḻ-Kaṟṟiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Îkkâṭṭu-kôṭṭam, including wet, dry and *nattam* (*lands*); and of eleven (*vêli*) of land in Śêṭṭamaṅgalam including *nattam*, river-bed and dry (*lands*), to (*the goddess* - Ammai-Nâchchiyâr, having removed from this day the old name and the previous owners (*of these lands*)

(L. 16.) We (*further*) ordered that it may thus be entered in the registers, engraved on copper and written on stone. For this statement (*of Ours*), (*this is*) the writing (*i.e.*, *the signature*) of Our Secretary (ஓலை எழுத்தும்) Kaṟṟaḷi *alias* Uttamaśôḷa Tamiḷadaraiyaṇ of Tuḷâr, (*a village*) in Tiruvaḷundûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu.

---

[1] This term occurs in the different forms கோநேரின்மை கொண்டான், கோநேரான்மை கொண்டான், கோநேரிம்மை கொண்டான், கோனேரிமேல் கொண்டான், கோநேர்மை கொண்டான் and கோநேரான் இன்மை கொண்டான், sometimes independently and sometimes in continuation of the name of the king with whom the grant is connected. Its meaning as a title has been discussed by Dr. Hultzsch in Vol. II. above, p. 110. A further interpretation in the light of similar phraseology occurring in Sanskrit inscriptions is given by Mr. Venkayya in his *Annual Report on Epigraphy* for 1907, p. 71. As the term mostly occurs in subsidiary records coming immediately after the main record of a king either in one and the same inscription or in different inscriptions of one king grouped together on the same wall of a temple, it looks as if the term was meant to be one of high respect with which the king (once mentioned) was to be introduced. The correct form appears to be கோநேரின்மை கொண்டான் "the unmatched among kings."

TRANSLATION OF THE TAMIL TEXT OF THE MAIN RECORD.

(Line 1.) Hail! Prosperity! (*This is the order*) of Kônêrinmaikondân to the headmen of districts (*nâṭṭâr*), the headmen of *brahmadêya* (villages), and the residents of villages (ஊரிகளிலுள்ளார்) and towns (நகரங்களிலுள்ளார்) including *dêvadâna*, *pallichchanda*, *kanimurrûṭṭu*, *veṭṭippêrru*, and old *arachchâlâbhôga*, in Mêlmalai Palaiyanûr-nâdu of Jayangonda-śôlamandalam. In the sixth year and the eighty-eighth day of Our (*reign*), when We were in the secret apartment (*maraividam*) on the southern side of the upper storey (*called*) Madurântakadêvan within our palace at Mudigondaśôlapuram, (*it being decided*) to give to the members of the assembly of Śingaḷântaka-chaturvêdimangalam, in Naduvilmalai-Perumûr-nâdu, a village in exchange for Palaiyanûr in Mêlmalai-Palaiyanûr-nâdu which was a *brahmadêya* of the assembly of this Śingalântaka-chaturvêdimangalam, We ordered that this Palaiyanûr be (*now*) separated; that the gold, *viz.*, five hundred and ninety-eight *kalañju* and one *kunri* (*hitherto*), levied as tax from this village and from Śingalântaka-chaturvêdimangalam together, shall, from the sixth year, be deducted from the said Śingalântaka-chaturvêdimangalam; that this village (*i.e.*, Palaiyanûr) shall discontinue being a *brahmadêya*, from the (*said*) sixth year (*and*) (*thus*) ceasing to be a *brahmadêya* it shall become *vellân-vagai* (cultivators' portion); that this village not making the payment of taxes in the manner in which the villages which are *vellân-vagai* pay, shall, (*however*) pay year after year from the sixth year as permanent tax (*nirrirai*) three thousand two hundred and eighty-eight *kalam*, seven *kuruni* and five *nâli* of paddy and one hundred and ninety-three *kalañju*, (one) *mañjâdi* and one *mâ* of gold as paid before by this village inclusive of *palli*; and that it shall be so taxed and entered in the accounts.

(L. 26.) Our (chief) executive officers (*karumamârâyum*), Udayadivâkaran Tillaiyâli *alias* Râjarâja-Mûvêndavêlân of Kâñchivâyil in Pêrâvûr-nâdu, (*a subdivision*) of Uyyakkondâr-valanâdu and Mânikkan Eduttapâdam *alias* Śôlamûvêndavêlân of Têvangudi in this (*same*) *nâdu*; the arbitrators (*naduvirukkum*) Kandâdai Tiruvenkâda-bhattan of śrî-Vîranârâyana-chaturvêdimangalam, a free village in Râjêndrasiṁha-valanâdu and Narâkkan-Mârâyan Jananâthan *alias* Râjêndraśôla-Brahmâdhirâjan of Kêralântaka-chaturvêdimangalam in Vennâdu, (*a subdivision*) of Uyyakkondâr-valanâdu having informed that Our written (order) be entered in the account books just as (*it*) has been signed and issued by our Secretaries (*Ôlai-nâyagam*) Îrâyiravan Pallavayan *alias* Uttamaśôla-Pallavaraiyan of Araiśûr in Pâmbuni-kûrram (*a subdivision*) of Nittavinôdavalanâdu, Krishnan Râman *alias* Râjêndraśôla-Brahmamârâyan of Kêralântaka-chaturvêdimangalam in Vennâdu (*a subdivision*) of Uyyakkondâr-valanâdu, Araiyan Śîkandan *alias* Mînavan-Mûvêndavêlân the headman of Kurumbil in Ambar-nâdu (*a subdivision*) of this (*same*) *nâdu* and Dvêdaigômapurattu Dâmôdara-bhattan of Kadalangudi in Kurukkai-nâdu (*a subdivision*) of Râjêndrasiṁha-valanâḍu, on (*the strength of*) the letter of Nârâyanan Karrali *alias* Uttamaśôla Tamiḷadaraiyan of Tulâr in Tiruvalundûr-nâdu (*a subdivision*) of Uyyakkondâr-valanâdu who writes our orders; and our (chief) executive officers Tattan Śêndan *alias* Râjêndraśôla-Anukkappallavaraiyan, the headman of Vayalûr in Vennâdu (*a subdivision*) of Uyyakkoṇdâr-valanâdu Vêlân Kûttan *alias* Irumadiśôla Vilupparaiyan of Ûrikudi in Ingaṇâḍu (*a subdivision*) of Arumolidêva-valanâdu and Kâdan Karunâkaraṇ *alias*

Abhimânamêru-Mûvêndavêḷâṉ of Tîyaṉkuḍi in Tiruvârûr-kûṟṟam (*a subdivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu having supported what has been already said by the above persons—

(L. 49.) in the sixth year and the ninetieth day of Our (*reign*), Vêṭchikiḷâṉ Śôlai Kumaraṉ, (*a resident*) of the city of Kachchippêḍu in Eyil-nâḍu, (*a subdivision*) of Eyiṟ-kôṭṭam (which was a district) of Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam and Mûrtti-Vîdividaṅgaṉ of Kachchiram in Ârvala-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu, who belong to the department of taxes (*puravuvari tiṇaikkaḷam*); the *varippottagam* (*officer*) Pagavaṉ Aṅgi of Kachchiram in Ârvala-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu; the *mugavetti* (*officer*) Teṟṟi Veṇkâḍaṉ of Âlaṅguḍi; the *varippottagakkaṇakku* (*officers*) Dâmôdiraṉ Śîrâḷaṉ of Tugavûr and Karumâṇikkaṉ Śaṟpaṉ; the *vâriyiliḍu* (*officer*) Śûlapâṇi Arumoḷi of Kônûr in Kândâna-nâḍu, (*a sub division*) of Râjarâja-vaḷanâḍu; the *paṭṭôlai* (*officers*) Vâmana-Narâyaṇaṉ of Eyiṉûr in Marugal-nâḍu, (*a subdivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, Mâṇaṉ Kambaṉ, the headman of Vallam and Âchchaṉ Aṅgâḍi of Ulakkaiyûr; and the *kîḷmugavetti* (*officers*) Dêvaḍi Kamalaṉ, Aiyâraṉ Dêvargaṇḍaṉ and Kûttâḍi Nânûṟṟuvaṉ, being present the following entries were made:—

"Paḷaiyaṉûr in Mêṉmalai-Paḷaiyaṉûr-nâḍu has become a *veḷḷâṉ-vagai* village from the sixth year (*of reign*), having (*thence*) ceased to be a *brahmadêya* of the assembly of Śiṅgaḷântaka-chaturvêḍimaṅgalam in Naḍuviṉmalai-Perumûr-nâḍu. On the day when We were in the private apartment on the southern side of the upper storey (*karumâligai*) (*called*) Madurântakadêvaṉ within our palace at Muḍigoṇḍaśôḷapuram, We declared that this Paḷaiyaṉûr in Mêlmalai-Paḷaiyaṉûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Jayaṅgoṇḍa-śôḷamaṇḍalam should from the (*said*) sixth year cease to be *veḷḷâṉ-vagai* and that the tax fixed for this village (Paḷaiyaṉûr) including *paḷḷi*, *viz.*, three thousand two hundred and eighty-eight *kalam*, seven *kuṟuṇi* and five *nâḷi* of paddy and one hundred and ninety-three *kaḷañju*, (*one*) *mañjâḍi* and one *mâ* of gold should, from the (*said*) sixth year be the permanently settled tax payable year after year (*by the village*) to meet the requirements of this Mahâdêva of Paḷaiyaṉûr-Tiruvâlaṅgâḍu and that it should be (*so*) registered in the account books as a *dêvadâna*.

"Our executive officers Udaiyadivâkaraṉ Tillaiyâḷi *alias* Râjarâja-Mûvêndavêḷâṉ of Kâñchivâyil in Pêrâvûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu and Mâṇikkaṉ Eḍuttapâḍam *alias* Śôḷamûvêndavêḷâṉ of Dêvaṉkuḍi in the (*same*) *nâḍu*; and the arbitrators Kandâḍai Tiruveṇkâḍa-bhaṭṭaṉ of śrî Vîranârâyaṇa-chaturvêdimaṅgalam (*which was*) a free village in Râjêndraśiṅga-vaḷanâḍu and Narâkkaṉ-Mârâyaṉ Jananâthaṉ *alias* Râjêndraśôḷa-Brahmâdhirâjaṉ of Kêraḷântakachaturvêdimaṅgalam in Veṉṉâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu, having informed that Our written (*order*) should be entered in the account books just as (*it*) has been signed and issued by Our secretaries Îrâyiravaṉ Pallavayaṉ *alias* Uttamaśôḷa-Pallavaraiyaṉ of Araiśûr in Pâmbuṇi-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Nittavinôda-vaḷanâḍu, Kṛishṇaṉ Râmaṉ *alias* Râjêndraśôḷa-Brahmamârâyaṉ of Kêraḷântaka-chaturvêdimaṅgalam in Veṉṉâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu, Araiyaṉ Śîkaṇḍaṉ

alias Mîṉavaṉ-Mûvêndavêḷâṉ, the headman of Kuṟumbil in Ambar-nâḍu, (*a subdivision*) of the (*same*) *nâḍu* and Dvêdaigômapurattu Dâmôdara-bhaṭṭaṉ of Kaḍalaṅguḍi in Kuṟukkai-nâḍu, (*a subdivision*) of Râjêndraśiṅga-vaḷanâḍu, on (*the strength of*) the letter of Nârâyaṇaṉ Kaṟṟaḷi *alias* Uttama-śôḷa-Tamiḷadaraiyaṉ of Tuḷâr in Tiruvaḷundûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu who writes our orders; and Our (*chief*) executive officers Tattaṉ Śêndaṉ *alias* Râjêndraśôḷa-Aṇukkappallavariyaṉ, the headman of Vayalûr in Veṇṇâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu, Vêḷâṉ Kûttaṉ *alias* Irumaḍiśôḷa-Viḷupparaiyaṉ of Ûrikuḍi in Iṅgaṉ-nâḍu, (*a subdivision*) of Arumôḷidêva-vaḷanâḍu and Kâḍaṉ Karuṇâkaraṉ *alias* Abhimânamêru-Mûvêndavêḷâṉ of Tîyaṉkuḍi in Tiruvârûr-kûṟṟam, (*a suldivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, having supported what has been already said by the above (*persons*)—Vêṭchikiḷâṉ Śôlai Kumaraṉ, (*a resident*) of the city of Kachchippêḍu in Eyil-nâḍu, (*a subdivision*) of Eyir-kôṭṭam (*which was a district*) of Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam and Mûrtivîdiviḍaṅgaṉ of Kachchiram in Ârvala-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu, who belonged to the department of taxes; the *varippottagam* (*officer*) Pagavaṉ Aṅgi of Kachchiram in Ârvala-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu; the *mugavetti* (*officer*) Teṟṟi Veṇkâḍaṉ of Âlaṅguḍi; the *varippottagakkaṇakku* (*officers*) Dâmôdiraṉ Śîrâḷaṉ of Tugavûr and Karumâṇikkaṉ Śaṟppaṉ; the *variyiliḍu* (*officer*) Śûlapâṇi Arumoḷi of Kônûr in Kândâṇa-nâḍu, (*a subdivision*) of Râjarâja-vaḷanâḍu; the *paṭṭôlai* (*officers*) Vâmaṇa-Nârâyaṇaṉ of Eyiṉûr in Marugalnâḍu, (*a subdivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu, Mâṇaṉ Kambaṉ, the headman of Vallam and Âchchaṉ Aṅgâdi of Ulakkaiyûr; the *kiḷmugavetti* (*officers*) Dêvaḍi Kamalaṉ, Aiyâṟaṉ Dêva rgaṇḍaṉ and Kûttâḍi Nâṉûṟṟuvaṉ, being present, entered in the accounts, in the 6th year and the ninetieth day of Our (*reign*) that Paḷaiyaṉûr in Mêlmalai-Paḷaiyaṉûr-nâḍu was given as *dêvadâna* from the (said) sixth year.

(L. 118.) "We nominated (𑌉𑌦𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 ?) Peruṉâṉ Ambalattâḍi *alias* Udayamârtâṇḍa-Mûvêndavêḷâṉ of Śiṟṟâmûr in Vaṇḍâḷaivêḷûr-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu in Śôḷa-maṇḍalam, who is our executive officer in Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam; Mâṇaṉ Arayêṟṟu-bhaṭṭaṉ, the headman of Maḷiśaikâṭṭu[1] Maḷiśai in Mâṅgâdu-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam (*which was a district*) of Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam, who belongs to the department of taxes and Śêndapirâṉbhaṭṭaṉ of Śiṟunâṇalûr in Râjarâja-chaturvêdimaṅgalam (*which was*) a free village of Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam, to superintend (*the ceremony of*) going round the hamlets (*accompanied*) by a female elephant."

(L. 128.) We the representatives of the several districts (*nâṭṭilnâṭṭôm*), received the royal order (*tirumugam*) with the wording "you too be (*present*) with these (*above named*) persons, point out the boundaries, walk round the hamlets accompanied by the female elephant, have the (*boundary*) stones and milk-bush planted and the deed drawn up," in the sixth year (*of the reign*) of king Parakêsarivarman *alias* the glorious Râjêndra-Chôḷadêva "who in the course of (*his*) prosperous reign while fortune,

[1] *Maḷiśaikâṭṭu* may possibly be a mistake for *Maḷiśai-nâṭṭu*. In line 464 of the text this same name occurs as *Maḷiśâṭṭu*.

fixing (*her abode in him*) was increasing (*and*) while the goddess of the great earth, the goddess of victory in battle and the matchless goddess of fame rejoiced in having become his great queens,—took with (*his*) great war-like army (*the countries*), Iḍaituṟai-nâḍu, Vanavâśi, whose unbroken hedge of forests was extensive; Koḷḷippâkkai, whose (*fort*) walls were surrounded by *śulli* (trees) and Maṇṇaikkaḍakkam, whose strength (*i.e., fortifications*) was unapproachable; the crown of the war-like king of Îḷam (*surrounded by*) the sea, the exceedingly beautiful crown of the queen of that (*king*) there, the beautiful crown and Indra's necklace which the king of the south (*i.e.*, the Pâṇḍya) had previously deposited with that (*king of Îḷam*); the whole of Îḷa-maṇḍalam on the transparent sea; the crown praised by many and the garland (*emitting*) beautiful rays,—family treasures which the (*kings of*) Kêraḷa of brilliant armies rightfully wore; and many ancient islands, whose old and great guard was the sea which roars with conches."

(L. 143.) On seeing the royal order, we, the (*chief*) men of the district went out (*respectfully*), received and placed (*it*) on (*our*) heads and accompanying the female elephant, walked round the hamlets (of Paḷaiyaṇûr).

(L. 145.) The eastern boundary of Paḷaiyaṇûr lies to the west of (*the line*) which commences at (*its*) north-east corner (*at the spot*) where the western boundary of Perumûr in Perumûr-nâḍu, which is a hamlet of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam in Naḍuviṇmalai-Perumûr-nâḍu, touches the southern boundary of Kûḷapâḍi in the same *nâḍu*, (*also*) a hamlet of the said village (Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam) and where stands a mound with the *kaḍambu*[1] (*tree*); and leaving this (*point*) to the left, (*it*) passes southwards along the existing western boundary of the said (*village of*) Perumûr, and reaches the *vaṉṉi*[2] tree standing at the north-west corner of Nâraipâḍi in the same *nâḍu* (*which is also*) a hamlet of the above-named village. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this (*point*) on the left passes southwards along the existing western boundary of Nâraipâḍi as far as the spot where the western boundary of Nâraipâḍi joins the north-east corner of Maṅgalam in Paḷaiyaṇûr-nâḍu, (*which is also*) a hamlet of the above-mentioned village, and touches a pit with the *uyâ*[3] (*tree*) standing on its western bank. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this (*point*) on the left side, passes north-westwards and (*then*) westwards along the existing northern boundary of this (*village of*) Maṅgalam until (*it*) reaches the pond called *Kuṟunduṟai* (*which lies*) on the boundary (of Maṅgalam) and irrigates Paḷaiyaṇûr, Perumûr and Maṅgalam. (*Further it lies*) to the west of (*the line*), which, leaving this (*pond*) on the right side and allowing passage for the upper flow of the water (*over the boundary line*)[4] of the pond, goes south-westwards and southwards along the eastern bank of this pond as far as the ant-hill lying on the eastern bank of this pond. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes along the eastern bank of this (*pond*), (*first*) in a southerly direction and (*then*) in a south-westerly direction until it reaches the *kaḍambu* (*tree*) standing on the eastern bank of this (*pond*). (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, leaving this

[1] *I.e., Egenia Racemosa* which has two varieties, the red and the white.

[2] *Prosopis Spicigera.*

[3] *Salvadora Persica.*

[4] ஏமப்பேறுடைநீர்பாயப்பெறுவதாக occurs also in other passages where the boundary line of a village passes through a canal or water course. It is evidently a technical term which has to be explained by "permitting the right to the flow of the water over (the boundary line)".

on the right side, passes southwards (*then*) eastwards and (*then*) in a north-easterly direction, until (*it*) reaches the ant-hill with the *margosa* (*tree*) standing on the eastern bank of this pond. (*Further it lies*) to the south and west of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes eastwards (*then*) southwards and south-westwards along the eastern bank of this (*pond*), until it reaches the *pirây*[1] (*tree*) standing on the eastern bank of this (*pond*). (*Further it lies*) to the south and west of (*the line*) which, leaving this *pirây* (*tree*) on the right side, passes eastwards, (*then*) southwards, (*then*) in a south-westerly (*direction*), (*then*) southwards, and (*lastly*) eastwards, on the eastern bank of this (*pond*) along the existing boundary until (*it*) reaches the ant-hill with the *ugâ* (*tree*) standing on the western boundary of Maṅgalam. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes southwards, (*then*) in a south-westerly (*direction*), along the existing boundary on the eastern bank of this pond, and reaches the spot where the south-western corner of Maṅgalam joins the northern boundary of Maṇaiyil in Maṇaiyil-nâḍu, (*also*) a hamlet of the above-mentioned (Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṇgalam) village. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which passes in a south-westerly (*direction*), (*then*) southwards, (*and again*) in a south-westerly (*direction*) and (*then*) southwards, on the eastern bank of this (*pond*) along the existing northern boundary of this (*village of*) Maṇaiyil until (*it*) reaches the ant-hill with the *ugâ* (*tree*) standing on the eastern bank of this pond.

(L. 184.) The southern boundary (of Paḷaiyaṇûr) lies to the west and north of (*the line*) which, leaving this ant-hill on the right side, passes southwards and (*then*) in a south-westerly direction along the existing northern boundary of Maṇaiyil until (*it*) reaches the path leading to Paḷaiyaṇûr from Maṇaiyil. (*Further it lies*) to the north and west of (*the line*) which, cutting through this path passes in a south-westerly direction and (*then*) southwards along the existing boundary until (*it*) reaches the *veḷuṅgu* tree standing on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this to the left, passes in a south-westerly direction along this existing boundary until (*it*) reaches the spot where the north-western corner of Maṇaiyil joins the north-eastern corner of Maṇṇâlaiyamaṅgalam in Maṇaiyil-nâḍu, a hamlet of the above (*-named*) village. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which passes westwards and (*then*) in a south-westerly direction along the existing northern boundary of this Maṇṇâlaiya-maṅgalam until (*it*) reaches the wood-apple (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this to the left, touches on this boundary the high road leading to Mêṟpâḍi *alias* Râjâśrayapuram from Tiruppâśûr, and (*then*) passes westwards in a south-westerly direction and (*then*) westwards along this (*same*) high road on the existing boundary, until (*it*) reaches the pit called *Kaḍambaṇkuḷi* on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this pit on the right side, passes in a south-westerly direction, (*then*) westwards and (*then*) in a south-westerly direction along this (*same*) existing boundary until (*it*) reaches the ant-hill with the sacred post[2] on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes in a south-westerly direction on this high road along the existing boundary until (*it*) reaches the *âtti*[3] (*tree*) standing at this spot where the north-western corner of Maṇṇâlaiyamaṅgalam joins the north-eastern corner of Toḷugûr in Paḷaiyaṇûr-nâḍu, a hamlet of the above (*named*) village. (*Further it lies*) to the north of (*the line*)

[1] *Trophis aspera.*

[2] We must have expected here a tree in an ant-hill as in other cases. ஒசுபூக்கடவு is not the proper name of any tree. Perhaps it indicates a wooden pillar set up on the road side for being worshipped.

[3] *Banhinia racemosa.*

which, leaving this on the left side, passes in a south-westerly direction on the existing northern boundary of Toḷugûr along this high road until (*it*) reaches the *karuvêl*[1] (tree) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a westerly direction on this existing boundary until (*it*) reaches the bank of the channel for flood-(water) (*veḷḷakkâṉ karai*) put up to prevent inundation on the outer embankment of (*the tank*) at Paḷaiyaṉûr (*called*) Jananâthapputtêri. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which cuts through this bank and getting up, passes westwards and (*then*) in a south-westerly direction on this high road along the existing boundary until (*it*) reaches the *vêmbu* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a westerly direction on this high road along the existing boundary until (*it*) reaches a mound on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes westwards and (*then*) in a south-westerly direction on the existing boundary, until (*it*) reaches the *margosa* (*tree*) called *Tiruvâlaṅgâḍaṉ* standing on the northern boundary of Toḷugûr. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a south-westerly direction on this high road along the existing boundary until (*it*) reaches the circular pit on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this pit on the left side, passes westwards and (*then*) in a south-westerly direction on the existing boundary until (*it*) reaches the *margosa* (*tree*) standing at the spot where the north-western corner of Toḷugûr joins the eastern boundary of Kâṭṭukkumuṇḍûr, a hamlet of Nittavinôda-chaturvêdimaṅgalam in Mêlmalai-Mêlûr-nâḍu.

(L. 237.) The western boundary of (Paḷaiyaṉûr) lies to the east of (*the line*), which passes northwards along the existing eastern boundary of Kâṭṭukkumuṇḍûr until it reaches the ant-hill with the *ugâ* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes northwards along the existing boundary until it reaches the channel called *Kurunduṟai* which flows from Kâṭṭukkumuṇḍûr to the tank at Paḷaiyaṉûr. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, cutting through this channel passes in a north-easterly direction and (*then*) northwards along the existing boundary until it reaches the pit called *Kaṟkuḻi* (*i.e., the stone-pit*) at the spot where the north-eastern corner of Kâṭṭukkumuṇḍûr and the south-western corner of Kîrainallûr in Paḷaiyaṉûr-nâḍu which is a hamlet of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam in Naḍuvilmalai-Perumûr-nâḍu touch (*each other*). (*Further it lies*) to the east and south of (*the line*) which, leaving this pit on the right side, passes in a north-easterly direction and (*then*) eastwards along the existing southern boundary of this (*village of*) Kîrainallûr until it reaches the rock with the mark of a double fish, lying on the southern boundary of Kîrainallûr. (*Further it lies*) to the south and east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards and (*then*) in a north-easterly direction along this existing boundary until it reaches the *ugâ* (*tree*) standing close to the western side of the boundary stone on the south-east corner of Kîrainallûr. (*Further it lies*) to the south and east of (*the line*) which, leaving this to the left, passes eastwards and (*then*) in a north-easterly direction along the existing eastern boundary of this (*village of*) Kîrainallûr until it reaches the spot where the north-eastern corner of Kîrainallûr and the south-eastern corner of Śakkaranallûr which is a hamlet of the above-said village (Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam) touch (*each other*). (*Further it lies*) to the east of (*the*

[1] *Acacia arabica.*

line) which passes in a north-easterly direction along the existing eastern boundary of this Śakkaranallûr until it reaches the boundary stone standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a north-westerly direction along this existing boundary until it reaches the pit with the *ugâ* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this pit to the left, passes in a north-westerly direction, (*then*) northwards and (*then again*) in a north-westerly direction along this existing boundary until it reaches the pit with the *âtti* (*tree*) on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this pit on the left side, passes in a north-westerly direction along this existing boundary until it reaches the pit called *Veḷḷaikkuḷi* on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a north-westerly direction, (*then*) northwards and (*then again*) in a north-westerly direction along this existing boundary until it reaches the rock with a *margosa* (*tree*) on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the left side passes in a north-westerly direction along this existing boundary until it reaches the tree called *Uśilai* [1] standing at the spot where the northern boundary of Śakkaranallûr and the south-eastern corner of Kâraippâkkam, a hamlet of the above (*said*) village, join. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes in a north-westerly direction and (*then*) northwards along the existing eastern boundary of this (*village of*) Kâraippâkkam until it reaches the *margosa* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes northwards and (*then*) in a north-westerly direction along this existing boundary until it reaches the tamarind (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes westwards along the existing northern boundary of Kâraippâkkam until it reaches the *veḷuṅgu* tree standing at the spot where the north-western corner of Kâraippâkkam joins the north-eastern corner of Midugûr in Paḷaiyaṇûr-nâḍu, a hamlet of the above (*said*) village. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the left side passes in a north-westerly direction along the existing northern boundary of this (*village of*) Midugûr until it reaches the *veḷuṅgu* tree standing on this boundary. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a westerly and (*then*) in a south-westerly direction along this existing boundary until it reaches the boundary stone marked with double fish standing at the spot where the northern boundary-corner of Midugûr, the north-eastern corner of Mullaivâyil, a hamlet of Nitta-vinôda-chaturvêdimaṅgalam, and the south-eastern corner of Âṇaippâkkam, a hamlet of the above (*said*) village, meet (*together*). (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes northwards along the existing eastern boundary of this (*village of*) Âṇaippâkkam until it reaches the tree called *vaṇmarai* [2] standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes northwards and (*then*) in a north-easterly direction along the existing boundary until it reaches the *veḷvêl* [3] (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes northwards and (*then*) in a north-easterly direction along this existing boundary until it reaches the ant-hill with the *śemmaṇichchai* [4] (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the

---

[1] *Acacia pennata.*

[2] Perhaps the same as வன்மரம், *swietenia chloroxylon.*

[3] *Acacia leucophlæa.*

[4] Perhaps same as செம்மணிச்சை, a fragrant tree.

left side, passes northwards and (*then*) in a north-easterly direction along the existing boundary until it reaches the ant-hill standing on this boundary. (*And further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes northwards along this existing boundary until it reaches the *ebony* tree standing on this boundary.

(L. 307.) The northern boundary (of Paḷaiyaṉûr) lies to the south of (*the line*) which, leaving this *ebony* tree on the left side, passes eastwards along this existing boundary until it reaches the ant-hill with the *ilandai*[1] tree standing at the spot where the north-eastern corner of Âṉaippâkkam joins the south-western corner of Uppûr in Perumûr-nâḍu, a hamlet of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam in Naḍuvilmali-Perumûr-nâḍu. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this ant-hill on the right side, passes in a south-easterly direction along the existing southern boundary of Uppûr until it reaches the *veḷuṅgu* tree standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south and east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes in a north-easterly direction and (*then*) northwards along the existing boundary until it reaches the tree called *vaṇkaṇai* standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes eastwards and (*then*) in a south-easterly direction along the existing boundary until it reaches the tamarind (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes southwards along the existing boundary until it reaches the ant-hill with the *kârai*[2] (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, leaving this to the right, passes southwards and (*then*) in a south-easterly direction along this existing boundary until it reaches the tree called *śemmaṇichchai* standing at the spot where the southern boundary of Uppûr joins the north-western corner of Kaṅgaṉêrippaṭṭu, a hamlet of the above (*said*) village. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes southwards along the existing western boundary of Kaṅgaṉêrippaṭṭu until it reaches the ant-hill standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes southwards and (*then*) in a south-easterly direction along this existing boundary until it reaches the *veḷuṅgu* tree standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards and (*then*) in a south-easterly direction along this existing boundary until it reaches the rock with the *ugâ* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes southwards and (*then*) in a south-easterly direction along this existing boundary until it reaches the tamarind tree with rock standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes southwards and (*then*) in a south-easterly direction along this existing boundary until it reaches the hedge (*teṟṟi* ?) called *Śeṅjiyâr-teṟṟi* on the southern boundary of Kaṅgaṉêrippaṭṭu. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, passes eastwards along the existing southern boundary of Kaṅgaṉêrippaṭṭu until it reaches the fresh water tank of Kaṅgaṉêrippaṭṭu. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards and (*then*) in a north-easterly direction along this existing boundary until it reaches the wood-apple (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards and (*then*) in a south-easterly direction along this existing boundary until it

[1] *Zizihphus jujuba.* [2] *Webera tetrandra.*

reaches the *âtti* tree standing at the spot where the south-eastern corner of Kaṅgaṇêrippaṭṭu joins the north-western corner of Pôḷipâkkam in Paḷaiyaṇûrnâḍu, a hamlet of the above (*said*) village. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes eastwards along the existing western boundary of this Pôḷipâkkam until it reaches the bank of the tank called *Kaṅgaṇêri*. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, cutting through this bank and allowing the upper flow of water of this tank, gets up (*the bank*) in a south-easterly direction (*and passes*) until it reaches the old channel which proceeding from the sluice of *Kaṅgaṇêri* irrigates Paḷaiyanûr, Pôḷipâkkam and Kayaṟpâkkam. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, cutting through this channel and allowing the upper flow of water, passes in a south-easterly direction along the existing boundary until it reaches the Amaṇgavâykkâl[1] which flows from the *Kaṅgaṇêri* (*tank*). (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, cutting through this, passes southwards and (*then*) eastwards along the existing western boundary of Pôḷipâkkam until it reaches the ant-hill with the *pullândi* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes eastwards along this existing boundary until it reaches the old channel irrigating Paḷaiyaṇûr and Pôḷipâkkam. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, cutting through this channel and allowing the water to flow over, passes southwards along this existing boundary until it reaches the ant-hill with the *margosa* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this on the right side passes southwards along this existing boundary until it reaches the high-level channel *mêṭṭuâykkâl* flowing from the sluice of (*the tank*) *Kaṅgaṇêri*. (*Further it lies*) to the north of (*the line*) which, allowing the water of this channel to flow over cuts through it, and passes in a south-westerly direction along this existing boundary until it reaches the *margosa* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes southwards along the existing boundary until it reaches the path leading to Paḷaiyaṇûr from *Kaṅgaṇêri*. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, following this same path, passes along the existing boundary in a south-easterly direction (*until it*) reaches the tamarind (*tree*) called *Kumaraṇpuḷi* standing on the southern boundary of Pôḷipâkkam. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the right side, follows this same path along the existing boundary in a south-easterly direction and then turns and goes in a north-easterly direction. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, cutting across this path, passes northwards along the existing boundary until it reaches the tank called *Kûḷivâṇiyaṇ-êri* on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this tank on the right side, passes northwards along the existing eastern boundary of Pôḷipâkkam until it reaches the eastern bank of the sacred bathing tank in front of the temple of Mahâdêva at Pôḷipâkkam. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes northwards along the existing boundary until it reaches the western bank of the well called *Moṭṭaikkiṇaru* on this boundary. (*Further it lies*) to the east of (*the line*) which, leaving this well on the right side, passes northwards along the existing boundary until it reaches the *margosa* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards and (*then*) in a north-easterly direction along the existing boundary until it reaches the ant-hill standing on the eastern ridge of the field called *Nocheikkaḷuval* on this boundary. (*Further it lies*) to

[1] The first part of this word is perhaps correctly Ammaṅgâ which was the name of Râjêndra-Chôḷa's daughter, the queen of the Eastern Châlukya king, Râjarâja I.

the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards along the existing boundary until it reaches the ant-hill standing in the south-western corner of Kayaṟpâkkam. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards and then in a north-easterly direction and (*then again*) eastwards along the existing southern boundary of this (*village of*) Kayaṟpâkkam until it reaches the *veḷuṅgu* tree standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this on the left side, passes eastwards along the existing boundary until it reaches the ant-hill standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east and south of (*the line*) which, leaving this on the right side, passes northwards and then eastwards along the existing boundary until it reaches the stout *margosa* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the west and south of (*the line*) which, leaving this *margosa* on the left side, passes southwards and eastwards along the existing boundary until it reaches the mound with the *margosa* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the east and south of (*the line*) which, leaving this mound on the right side, passes northwards and (*then*) eastwards along the existing boundary until it reaches the well called *Amaṇpaṭṭi-kuṇaru* at the spot where the south-eastern corner of Kayaṟpâkkam joins the south-western corner of Kûḷapâḍi in Perumûr-nâḍu, a hamlet of the above (*said*) village. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this well on the right side, passes in a north-easterly direction and (*then*) eastwards along the existing southern boundary of this Kûḷapâḍi, until it reaches the pond called *Kurunduṟai-maḍu*. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, allowing the upper flow of water of this (*pond*), cuts this right across and (*then*) getting up, passes in a north-easterly direction and then eastwards along the existing boundary until it reaches the ant-hill with the *ugâ* (*tree*) standing on this boundary. (*Further it lies*) to the south of (*the line*) which, leaving this ant-hill on the right side, passes in a north-easterly direction and (*then*) eastwards along the existing southern boundary of Kûḷapâḍi until it reaches the ant-hill with the *ugâ* (*tree*) standing on this boundary. *And* (*further*) leaving this on the right side, (*the boundary*) passes eastwards along the existing southern boundary of Kûḷapâḍi and reaches the spot where it first started.

(L. 426.) (*The following are*) the privileges (*parihâra*) secured (*by the temple*) on getting as *dêvadâna*, all the land situated within the four great boundaries herein thus declared including wet lands, dry lands, villages, village-sites, houses, house-gardens, open fields,[1] waste (*lands set apart*) for grazing cattle, tanks, cow-pens,[2] ant-hills, hedges, forest-lands, *piḍiliṅgai*, barren lands, brackish lands, streams, channels cut through fields, rivers, arable lands near rivers, (*deep*) pits (*of water*) where fish exist, hollows where honey is stored, trees growing up, wells sunk below, tanks, ponds, lakes, collections of water below lake (*bunds*),—without excluding any existing land which is either covered with water or rolled by the harrow, (*the land*) where iguanas run or the tortoises creep:—*nâḍâṭchi* (*fee for the administration of the district*), *ûrâṭchi* (*fee for the administration of the village*), *nâḷi* (*of grain*) on (*every*) basket, *puḍânâḷi*,[3] (*fee on*) washermen's stones, marriage-fees, fees on potters and shepherds, tax on looms, brokerage tax on goldsmiths, *maṇṟupâḍu*, *mâviṟai*, *tiṟyeri*, *virpiḍi*, *vâlamañjâḍi*, good cow, good bull,

---

[1] மந்தை may be connected with மந்திரி which generally occurs in inscriptions in the sense of 'a shepherd.' The word is evidently different from மந்தபம் which is explained by Mahâmahôpâdhyâya V. Swaminatha Ayyar as the open platform under a tree where all people of a village meet together.

[2] கோட்டம் is perhaps a corruption of the Sanskrit *gôshṭhaka*.

[3] See above, Vol. II, p. 531 n.

fee for the watch of the district (*nâḍukâval*), *ûḍupôkku*, *ilaikkûlam*, water-tax, tolls, fees on ferries and every (*other*) fee including such as the king could take and enjoy, shall not (*henceforth*) be received by the king (*but*) shall be received by this god only. For having thus obtained (*the land*), the following conditions (*vyavasthai*) are imposed:—(*the lands*) of this village shall be irrigated by canals dug (*proportionately*) as per water assigned (*from those canals*); others (*who are not tenants of the dêvadâna lands*) shall not be permitted to cut branches from these canals (*kuṟangaṟu*), dam (*the passage of water*) across, put up small piccottas, or bale (*out*) water in baskets. The water (*thus*) assigned shall not be wasted. Such water shall be (*appropriately*) used for irrigation (*after*) being regulated. Channels and springs passing across the lands of other villages to irrigate (*the lands of*) this village, shall (*be permitted to*) flow over (*the boundary line*) and to cast up (*silt*). Channels and springs passing across the lands of this village to irrigate (*the lands of*) outside villages, shall (*also be permitted*) to flow over and cast up (*silt*); mansions and large edifices shall be built of burnt tiles (*bricks?*); reservoirs and wells shall be dug; coconut (*trees*) shall be planted in groves; *maruvu*, *damanagam*, *iruvêli*, *śeṇbagam*, red lilies and mango, jack, coconut, areca and such other useful trees of various descriptions, shall be put in and planted; large oil-presses shall be set up; the *Îḷavas* (*toddy-drawers*) shall not (*be permitted to*) climb the coconut and palmyra (*trees*) within the surrounding boundaries of this village; the embankments of the tanks of this village shall be permitted to be raised within their (*own*) limits (*to any suitable height*) so as to hold the utmost quantity of water that may be let into those (tanks).[1]

(L. 458.) Having taken round the female elephant and circumambulated the hamlets and having planted (*boundary*) stones and milk-bush, we, the people (*nâṭṭôm*) of Paḷaiyaṉûr in Mêlmalai-Paḷaiyaṉûr-nâḍu, drew up and gave the charity-deed (அறவோலை) for a *dêvadâna* to Mahâdêva (*Śiva*) of Tiruvâlaṅgâḍu from the sixth year (*of reign*), subject to the privileges and conditions set forth above. This is the signature of me, Maḷiśai-kiḷân Mânaṉ Aṟiyêṟu[2] of Maḷiśai-nâḍu in Mâṅgâḍu-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam in Jayaṅgoṇḍaśôḷa-maṇḍalam, who belonged to the department of taxes and who being present with the people (of Paḷaiyaṉûr), (*was one of the persons*) who led round the female elephant and drew up and presented the charity-deed. This is the signature of me, Perumâṉ-Ambalattâḍi *alias* Udaiyamârttâṇḍa-Mûvêndavêḷâṉ of Śiṟṟâmûr in Vaṇḍâḷaivêḷûr-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêvavaḷanâḍu who thus got the charity-deed to be drawn up after taking the female elephant round. This is the signature of me, Bhâradvâji Nârâyaṇaṉ Śêndapirâṉ Bhaṭṭa of Śiṟunâṉalûr, a resident of the glorious Arumoḷidêvachchêri in Râjarâja-chaturvêdimaṅgalam, who got thus the female elephant taken round and the charity-deed drawn up. Thus, we (*the members*) of the assembly of Śiṅgaḷântaka-chaturvêdimaṅgalam in Naḍuvilmalai-Perumûr-nâḍu, marked and showed the boundaries and going round with the female elephant, planted the (*boundary*) stones and milk-bush for the *dêvadâna* and drew up and presented the charity-deed. This is the signature of me, the arbitrator Âyiravaṉ Araṅgaṉ *alias* Śiṅgaḷântaka Danmappiriyaṉ, the *karaṇattâṉ* of this village. We the

[1] எற்குமளவும் எற்று கோக்குமளவும் கோக்க is a phrase which could only mean "the maximum capacity of water"

[2] In I, 126 this same name occurs as Arayêṟṟu-Bhaṭṭaṉ.

villagers (*ûrôm*) of Paḷaiyaṉûr in Mêṉmalai-Paḷaiyaṉûr-nâḍu, marked and showed the boundaries, thus, and going round with the female elephant, planted the (*boundary*) stones and milk-bush and drew up and presented the charity-deed, for the *dêvadâna*. This is the signature of me the *Śivabrâhmaṇaṉ Kâśyapaṉ* Pûdi Tiruvoṟṟiyûraḍigaḷ, the *karaṇattâṉ* of this village, who wrote this under the orders of the villagers. We (*the members of*) the assembly of Nittavinôda-chaturvêdimaṅgalam in Mêṉmalai-Mêlûr-nâḍu marked and showed thus the boundaries and going round with the female elephant, planted (*boundary*) stones and milk-bush for the *dêvadâna* and drew up and presented the charity-deed. This is the signature of me, the arbitrator Âyiravaṉ Ayyaṉ Perumâṉ *alias* Śrîkṛishṇaṉ Uttamappiriyaṉ who is the *karaṇattâṉ* of this village.

(L. 484) Narâkkaṉ-Mârâyaṉ Jananâthaṉ *alias* Râjêndraśôḷa-Brahmâdhirâja of Kêraḷântaka-chaturvêdimangalam in Veṇṇâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu; the magistrate (*adhikâri*) Tattaṉ Śêndaṉâr *alias* Râjêndraśôḷa-Aṇukka-Pallavaraiyaṉ, the headman of Vayalûr in Veṇṇâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakkoṇḍâr-vaḷanâḍu; Udaiyadivâkaraṉ Tillaiyâḷiyâr *alias* Râjarâja-Mûvêndavêḷâr of Kâñchivâyil in Pêrâvûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Uyyakoṇḍâr-vaḷanâḍu; Mâṇikkaṉ Eḍuttapâdam *alias* Śôḷa-Mûvêndavêḷâr of Parakêśarinallûr, in Tiruvindaḷûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Râjêndraśiṅga-vaḷanâḍu; and Veṇṇâyil Kûttaṉâr of Iḍaikkuḍi in Eriyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Pâṇḍikulâśaṉi-vaḷanâḍu, having ordered that it should be entered in the accounts as issued (*with the above signatures*); Kâḷi Êkâmbaraṉ of Pichchipâkkam in Puriśai-nâḍu, (*a subdivision*) of Maṇaiyiṟ-kôṭṭam in Jayaṅgoṇḍa-śôḷa-maṇḍalam, the superintendent of the department of taxes; Mûrti-Vîḍi-viḍaṅgaṉ of Kachchiram, in Ârvala-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu; Kuvâṇai Śîrâḷaṉ, the headman of Koṭṭaiyûr in Mîśeṅgiḷiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Pâṇḍikulâśaṉi-vaḷanâḍu; Kâñjaṉ Koṇḍayaṉ of Kâmadamaṅgalam in Puṟakkiḷiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of the same *nâḍu*; and Kuṇamadaṉ Âchchaṉ of Śiṉṟiyaṉpâkkam in Paṉaiyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Jayaṅgoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam—all of the department of taxes; the *varippottagam* (*officers*) Pagavaṉ Aṅgi of Kaichchiram in Ârvala-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Arumoḷidêva-vaḷanâḍu; and Kuḍitâṅgi Aravaṇaiyâṉ of Kârikuḍi in Iḍaiyâṟṟu-nâḍu, (*a subdivision*) of Pâṇḍikulâśaṉi-vaḷanâḍu; the *mugaveṭṭi* (*officers*) Śûlapâṇi Arumoḷi of Kôṉûr in Kândâṉa-nâḍu, (*a subdivision*) of Râjarâja-vaḷanâḍu; Śiṅgaṉ Aravaṇaiyâṉ, the headman of Śembâkkam in Śiṟukuṉṟa-nâḍu, (*a subdivision*) of Âmûr-kôṭṭam in Jayaṅgoṇḍa-Śôḷa-maṇḍalam; Arumbâkkiḷâṉ Vaigundaṉ Kâḍâḍi of Nuṅgambâkkam in Puliyûr-nâḍu, (*a subdivision*) of Puliyûr-kôṭṭam; Araiyamâṉ Araṅgaṉ Piśaṅgaṉ of Naṟṟâyanallûr in Ûṟṟukkâṭṭu-nâḍu, (*a subdivision*) of Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam; the *varippottagakkaṇakku* (*officer*) Âchchaṉ Aṅgâḍi, of Ulakkaiyûr in Śâra-nâḍu (*a subdivision*) of Îḍûr-kôṭṭam; the *variyiliḍu* (*officers*) Mûli Udaiyadivâkaraṉ of Ôdalpâḍi in Taichchaṉûr-nâḍu the southern division of Paṅgaḷa-nâḍu; Mâṇikkaṉ Durandaraṉ of Kaṟavûr in Ûṟṟukkâṭṭu-nâḍu, (*a subdivision*) of Ûṟṟukkâṭṭu-kôṭṭam; and Têvaḍi Kamalaṉ of Mûṅgiṟkuḍi in Tiruvârûr-kûṟṟam, (*a subdivision*) of Kshatriyaśikhâmaṇi-vaḷanâḍu; and the *kiḷmugaveṭṭi* (*officers*) Aiyâraṉ Dêvarkaṇḍaṉ, Sômarâśar Dêvaṉ, Paṭṭaṉ Śîkkâli, Vêḷâṉ Perumâṉ, Śeṭṭi Tiruvaḍigaḷ, Ûraṉ Êraṉ,

Kûttâḍi Nânûṟṟuvaṉ and Irunûṟraimbadiṉmaṉ Araṭṭurai, being present, had it entered in the accounts in the seventh year and the (*one*) hundred and fifty-fifth day (*of the reign of the king*).

(L. 518) Four sculptors born at Kâñchîpura, ornaments of the race of Hôvya, wrote this eulogy (*praśasti*):—the high-minded Ârâvamurta who, though born of Kṛishṇâ, was not of sullied (*kṛishṇa*) conduct; his two younger brothers who bore the names Raṅga and Dâmôdara; and (*his*) son, the famous Purushôttama, who was a bee at the pair of the lotus feet of (*god*) Purushôttama (*i.e.*, *Vishṇu*). By these four persons who were well versed in the various forms of mechanical art, who had their birth at the great (*city of*) Kâñchîpura, who were wise and who were born in the Ôvî family, this edict was clearly engraved.